

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΑ΄

Τετάρτη 7 Αυγούστου 2019

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 1967
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 1978, 1979, 1980, 1983, 1984, 1985, 1986, 1990, 1991, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2009, 2015, 2016, 2017, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2030, 2051, 2056, 2067, 2070, 2073, 2076, 2080, 2081, 2085, 2086, 2091, 2094, 2100
3. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 2005, 2017, 2081

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Ανακοίνωση αναφορών με αριθμό από 1 έως 32, σελ. 1968-1975
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 1976-1977

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: "Ρυθμίσεις του Υπουργείου Εσωτερικών, διατάξεις για την ψηφιακή διακυβέρνηση και άλλα επείγοντα ζητήματα", σελ. 1978-2100
2. Ενστάσεις αντισυνταγματικότητας επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών:
 - α) της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, επί των άρθρων 1, 2, 3, 64 και 101, σελ. 1978
 - β) της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος Αλλαγής επί των άρθρων 2, 3 και 12, σελ. 1978
3. Συζήτηση επί των ενστάσεων αντισυνταγματικότητας του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, σελ. 1978-1986
4. Ψηφοφορίες (δ' εγέρσεως) επί των ενστάσεων αντισυνταγματικότητας:
 - α) επί των άρθρων 2 και 3 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, σελ. 1986
 - β) επί των άρθρων 1, 64 και 101 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, σελ. 1986
5. Αιτήσεις ονομαστικής ψηφοφορίας:
 - α) Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, επί του άρθρου 64 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, σελ. 2023
 - β) Βουλευτών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς επί των άρθρων 1 έως 16, 64, 65 και 101 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, σελ. 2025

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΒΔΕΛΑΣ Α.,	σελ. 2073-2100
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ.,	σελ. 2009-2024
ΒΙΤΣΑΣ Δ.,	σελ. 2024-2058
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν.,	σελ. 1967-1993
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ.,	σελ. 2058-2073
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ.,	σελ. 1993-2009

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΒΔΕΛΑΣ Α.,	σελ. 2073, 2076, 2081, 2085, 2086, 2087, 2091, 2094, 2100,
-------------	--

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ Α.,	σελ. 1985
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ.,	σελ. 2009, 2015, 2016, 2017, 2021, 2023, 2024
ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ Β.,	σελ. 2023
ΒΙΤΣΑΣ Δ.,	σελ. 2025, 2026, 2027, 2028, 2030, 2051, 2056, 2057
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ.,	σελ. 2024
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ.,	σελ. 2009
ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ Κ.,	σελ. 2081
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ.,	σελ. 2100
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν.,	σελ. 1978, 1979, 1980, 1983, 1984, 1985, 1986, 1990
ΚΑΜΙΝΗΣ Γ.,	σελ. 2056
ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν.,	σελ. 1983, 1984
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ.,	σελ. 2067, 2068, 2070
ΛΙΑΚΟΥΛΗ Ε.,	σελ. 2067
ΛΙΒΑΝΙΟΣ Θ.,	σελ. 1983
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α.,	σελ. 1980, 1983, 1984, 1986, 2056
ΜΠΑΡΚΑΣ Κ.,	σελ. 2070
ΜΠΟΥΓΑΣ Ι.,	σελ. 1985, 1986, 2070
ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ Χ.,	σελ. 2085, 2086, 2087
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ.,	σελ. 2004
ΠΟΛΑΚΗΣ Π.,	σελ. 1983, 2016, 2017, 2022, 2056, 2085, 2086
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ.,	σελ. 1980, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ.,	σελ. 1983, 1984, 1985, 1991, 2015, 2021, 2023
ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ.,	σελ. 1978, 1979, 1984, 1986, 2001, 2002, 2009, 2015, 2016, 2023, 2024, 2080, 2081, 2094
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ.,	σελ. 2021
ΦΟΡΤΩΜΑΣ Φ.,	σελ. 2085

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ Κ.,	σελ. 2081
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Μ.,	σελ. 2017
ΠΟΛΑΚΗΣ Π.,	σελ. 2017
ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Ε.,	σελ. 2005
ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ Π.,	σελ. 2081

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών:

ΑΚΤΥΠΗΣ Δ.,	σελ. 2063, 2064
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ Α.,	σελ. 2062
ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Γ.,	σελ. 2091
ΑΜΥΡΑΣ Γ.,	σελ. 2028
ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι.,	σελ. 2030
ΑΡΣΕΝΗΣ Κ.,	σελ. 2084
ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ Δ.,	σελ. 2076
ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ Ι.,	σελ. 2051
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 1997, 1998
ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α.,	σελ. 2057
ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ Β.,	σελ. 2024, 2025
ΒΛΑΧΟΣ Γ.,	σελ. 2028, 2029
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ.,	σελ. 2021, 2022
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ.,	σελ. 2053
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ.,	σελ. 2056, 2073

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Κ. , σελ. 2005
 ΓΚΑΡΑ Α. , σελ. 2019
 ΓΚΙΚΑΣ Σ. , σελ. 2050
 ΓΚΙΟΛΑΣ Ι. , σελ. 2092, 2093
 ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ Κ. , σελ. 2080
 ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ Κ. , σελ. 2031
 ΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 1993
 ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Χ. , σελ. 2027
 ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 2085, 2086, 2094, 2097
 ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ Σ. , σελ. 2077, 2078
 ΖΑΡΙΦΟΠΟΥΛΟΣ Γ. , σελ. 2017, 2018
 ΖΟΥΡΑΡΙΣ Κ. , σελ. 2073
 ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ Π. , σελ. 1999, 2000
 ΙΑΤΡΙΔΗ Τ. , σελ. 2072
 ΚΑΛΛΙΑΝΟΣ Ι. , σελ. 2089, 2090
 ΚΑΜΙΝΗΣ Γ. , σελ. 2009, 2056
 ΚΑΠΠΑΤΟΣ Π. , σελ. 2059
 ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ. , σελ. 2082, 2083, 2094
 ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ Κ. , σελ. 2096, 2097, 2098
 ΚΑΤΣΗΣ Μ. , σελ. 1990, 2050, 2051
 ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 2026
 ΚΕΛΛΑΣ Χ. , σελ. 2079
 ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ Χ. , σελ. 2029
 ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ Μ. , σελ. 2056
 ΚΟΤΡΩΝΙΑΣ Γ. , σελ. 2014, 2015
 ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Α. , σελ. 2011, 2012
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 2069
 ΚΩΤΣΗΡΑΣ Γ. , σελ. 2070
 ΚΩΤΣΟΣ Γ. , σελ. 2059
 ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 2015, 2016
 ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 2006
 ΛΑΠΠΑΣ Σ. , σελ. 1998, 2004, 2005
 ΛΙΑΚΟΥΛΗ Ε. , σελ. 1991
 ΛΙΒΑΝΙΟΣ Θ. , σελ. 2032, 2067, 2082, 2084, 2096, 2099
 ΜΑΚΡΗ Ζ. , σελ. 2001
 ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ Ν. , σελ. 2087
 ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ Κ. , σελ. 2068
 ΜΑΡΚΟΥ Κ. , σελ. 2099
 ΜΕΝΔΩΝΗ Σ. , σελ. 2006
 ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 2090, 2091
 ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ Φ. , σελ. 2008
 ΜΠΙΑΓΚΗΣ Δ. , σελ. 2093, 2094
 ΜΠΟΥΓΑΣ Ι. , σελ. 2073, 2074, 2095, 2096
 ΜΠΟΥΜΠΑΣ Κ. , σελ. 1995
 ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ Α. , σελ. 2008
 ΝΟΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 2078
 ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Ι. , σελ. 2075
 ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Χ. , σελ. 2058
 ΠΑΠΑΝΗΛΙΟΥ Γ. , σελ. 2066
 ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2060, 2061
 ΠΛΕΥΡΗΣ Α. , σελ. 2022
 ΠΟΛΑΚΗΣ Π. , σελ. 1988, 1989, 1990, 1991, 1997, 1998, 1999, 2060, 2085, 2097, 2098
 ΡΑΠΤΗ Ζ. , σελ. 2071
 ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ Θ. , σελ. 2076
 ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 2012, 2014
 ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ Ν. , σελ. 2096, 2097
 ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ Ι. , σελ. 2061
 ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Ε. , σελ. 2011
 ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ Π. , σελ. 2088, 2089
 ΣΠΑΝΑΚΗΣ Β. , σελ. 2081, 2082
 ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. , σελ. 2057

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Ε. , σελ. 2098
 ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ Ε. , σελ. 2083, 2084
 ΣΥΡΙΓΟΣ Α. , σελ. 2094
 ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ Ν. , σελ. 2026, 2027
 ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 1987, 1989, 1990
 ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 2002, 2003, 2009, 2025, 2074, 2098
 ΤΖΟΥΦΗ Μ. , σελ. 2018, 2019
 ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ Λ. , σελ. 2069
 ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ Β. , σελ. 2025
 ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 2020, 2021
 ΦΟΡΤΩΜΑΣ Φ. , σελ. 2065, 2066, 2086
 ΦΡΑΓΓΙΔΗΣ Γ. , σελ. 2064, 2065
 ΧΑΡΙΤΟΥ Δ. , σελ. 2087
 ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Μ. , σελ. 2094, 2095
 ΧΗΤΑΣ Κ. , σελ. 2062
 ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ Μ. , σελ. 2084, 2085

Δ. Επί των ενστάσεων αντισυνταγματικότητας:

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 1983, 1985
 ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 1980, 1981
 ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 1986
 ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. , σελ. 1985
 ΛΙΒΑΝΙΟΣ Θ. , σελ. 1983, 1984
 ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 1979, 1980, 1983, 1984, 1985
 ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 1982, 1983
 ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 1978, 1979

Ε. ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ Γ. , σελ. 1981
 ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 2078
 ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 1984
 ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. , σελ. 1990
 ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ Ι. , σελ. 2028
 ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ Χ. , σελ. 2086
 ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Θ. , σελ. 2067
 ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Ε. , σελ. 2004
 ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2000

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΑ'

Τετάρτη 7 Αυγούστου 2019

Αθήνα, σήμερα στις 7 Αυγούστου 2019, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.26' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 6-8-2019 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της Ι' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 6 Αυ-

γούστου 2019, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργού Επικρατείας: «Επιτελικό Κράτος: Οργάνωση, λειτουργία και διαφάνεια της Κυβέρνησης, των Κυβερνητικών Οργάνων και της Κεντρικής Δημόσιας Διοίκησης».)

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον Γραμματέα της Βουλής κ. Ευάγγελο Λιάκο, Βουλευτή Δυτικής Αττικής, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

Υγείας

1) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Σύμης με επιστολή του αναφέρεται στην ανάγκη στελέχωσης του Πολυδύναμου Ιατρείου Σύμης με δύο ειδικευμένους ιατρούς και οδηγό ασθενοφόρου λόγω και της τουριστικής περιόδου που αυξάνει δραματικά τις ανάγκες ιατρικής φροντίδας στο νησί και αιτείται την άμεση επίλυση του θέματος.

Υγείας

2) Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Χίου με επιστολή του επισημαίνει τις ελλείψεις ιατρικού, διοικητικού και εργαστηριακού προσωπικού στο Κέντρο Υγείας Χίου και αιτείται την άμεση στελέχωσή του ώστε να λειτουργήσει με επάρκεια για την εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων.

Παιδείας και Θρησκευμάτων

3) Οι Βουλευτές Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Β3΄ Νότιου Τομέα Αθηνών κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ, Λέσβου κυρία ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ, Λαρίσης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ, Β΄ Πειραιώς κυρία ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ, Αιτωλοακαρνανίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ, Β1΄ Βόρειου Τομέα Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ, Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ, Α΄ Θεσσαλονίκης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Γονέων Μουσικών και Καλλιτεχνικών Σχολείων με υπόμνημά της αναφέρεται στην εφαρμογή της υπ' αριθμ. Φ.253/23170/Α5/14.02.2019 Υπουργικής Απόφασης του ΥΠΠΕΘ αναφορικά με την εισαγωγή φοιτητών σε Τμήματα Μουσικών Σπουδών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθ. 19 του ν. 4559/2018 όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθ. 45 του ν.4589/2019 και αιτείται να μην ισχύσει για το ακαδημαϊκό έτος 2019-2020 ο περιορισμός ο υποψήφιος να επιτύχει σε μουσικό μάθημα βαθμό τουλάχιστον ίσο με το 30% του άριστα.

Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

4) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αποσταγματοποιών Αμπελοοινικών Προϊόντων Ελλάδος με υπόμνημά της παραθέτει μια σειρά από προτάσεις σχετικά με την εφαρμογή της πρόσφατης απόφασης του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) για την φορολογική μεταχείριση του τσίπουρου/τσικουδιάς όσο και των διήμερων αποσταγματοποιών και καλεί τις αρμόδιες αρχές να λάβουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την επίλυση του ζητήματος.

Παιδείας και Θρησκευμάτων

5) Οι Βουλευτές Λέσβου κυρία ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ, Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ, Α΄ Θεσσαλονίκης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Λήμνου με υπόμνημά του ζητά να αναγνωριστεί η διπλή μοριοδότηση για τους αναπληρωτές που εργάστηκαν σε δυσπρόσιτα σχολεία και Κέντρα Εκπαίδευσης Συμβουλευτικής Υποστήριξης (ΚΕΣΥ).

Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

6) Ο Βουλευτής Ζακύνθου κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΚΤΥΠΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Διοικητικό Συμβούλιο του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Ιονίων Νήσων (Κ.Κ.Π.Π.Ι.Ν.) - Οργανισμός Δημόσιας Αντίληψης Ζακύνθου (Ο.Δ.Α.Ζ.) εγκρίνει το αίτημα του Κέντρου προς το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων προκειμένου να λάβει επιχορήγηση ύψους 150.000 ευρώ από το καθαρό προϊόν του Ειδικού Κρατικού Λαχείου και ζητεί να εξαντληθεί κάθε δυνατότητα για την ικανοποίηση του αιτήματος ώστε να συνεχίσει να επιτελεί απρόσκοπτα το έργο του.

Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων - Οικονομικών

7) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία πολίτης εκφράζει την διαμαρτυρία του σχετικά με τις αυξημένες φορολογικές απαιτήσεις της πολιτείας, παρά τις μειωμένες εισοδηματικές αποδοχές του που προέρχονται από την αγροτική του εργασία και αιτείται απαντήσεων.

Υγείας

8) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Έδεσσας και Αλμωπίας με έγγραφό του αναφέρεται στις ελλείψεις ιατρικού προσωπικού αλλά και στην άσχημη κατάσταση που επικρατεί στη Γυναικολογική-Μαιευτική Κλινική του Νοσοκομείου Έδεσσας και αιτείται την άμεση επίλυση του προβλήματος.

Εσωτερικών

9) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι επιτυχόντες του γραπτού διαγωνισμού 2/1Γ/2004 του ΑΣΕΠ για την πλήρωση θέσεων Δημοσίων Υπηρεσιών και Νομικών Προσώπων του Δημοσίου Τομέα που δεν έχουν διοριστεί έως σήμερα αιτούνται από την πολιτεία να κινηθεί η διαδικασία απορρόφησης τους για την κάλυψη αναγκών του Δημοσίου καθώς διαθέτουν τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα και έχουν περάσει από τον έλεγχο του ΑΣΕΠ.

Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

10) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Αγροτικοί Συνεταιρισμοί Μεσοτόπου, Στύψης και Πέτρας Λέσβου με επιστολή τους αναφέρονται στην καταβολή ποιοτικού παρακρατήματος για το 2018 και στην ανάγκη αίτησης από το αρμόδιο Υπουργείο στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την τροποποίηση του Προγράμματος Ειδικών Μέτρων, για τα Μικρά Νησιά του Αιγαίου Πελάγους, ώστε να δίνεται η ενίσχυση του γάλακτος σε όλους τους παραγωγούς του Νησιού.

Εσωτερικών - Υποδομών και Μεταφορών

11) Ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Β2' Δυτικού Τομέα Αθηνών κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Χαϊδαρίου με επιστολή του αναφέρεται στα προβλήματα που δημιουργήθηκαν από τον πρόσφατο σεισμό στη Δυτική Αττική συνολικά και ειδικότερα στο Δήμο Χαϊδαρίου και ζητά από την πολιτεία τη λήψη άμεσων μέτρων για την αποκατάστασή τους.

Υγείας

12) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ιατρών Νοσοκομείου - Κέντρων Υγείας Μαγνησίας (ΕΙΝΚΥΜ) με επιστολή της αναφέρεται στην άμεση κάλυψη των κενών θέσεων ιατρικού και λοιπού προσωπικού στο Νοσοκομείο Βόλου και στα Κέντρα Υγείας Μαγνησίας, και αιτείται απαντήσεων.

Παιδείας και Θρησκευμάτων

13) Οι Βουλευτές Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Αιτωλοακαρνανίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ, Α' Θεσσαλονίκης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Πατρέων με απόφασή του εκφράζει την διαμαρτυρία του σχετικά με την κατάργηση του Νόμου για την ίδρυση της Νομικής Σχολής στο Πανεπιστήμιο Πατρών και αιτείται την επανεξέταση της απόφασης.

Οικονομικών

14) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Διοίκηση του 4ου Περιφερειακού Τμήματος Κεντροδυτικής Μακεδονίας του Οικονομικού Επιμελητηρίου Ελλάδος με επιστολή της θέτει το ζήτημα της παράτασης υποβολής των φορολογικών δηλώσεων φυσικών και νομικών προσώπων για το έτος 2018 μέχρι τις 16/08/2019 και αιτείται την θετική επίλυση του θέματος.

Παιδείας και Θρησκευμάτων

15) Οι Βουλευτές Α΄ Θεσσαλονίκης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ, Λέσβου κυρία ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ, Α΄ Ανατολικής Αττικής κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ, Β΄ Πειραιώς κυρία ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ, Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία γονείς μαθητών της Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που αποφοίτησαν τη χρονιά 2018-2019 με επιστολή τους αναδεικνύουν τις αδικίες που απορρέουν από το νόμο 4610/2019 όσον αφορά στην πρόσβαση παλαιών αποφοίτων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και αιτούνται την δυνατότητα εισαγωγής τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και με το σύστημα των γενικών εξετάσεων που ίσχυε ως το σχολικό έτος 2018-2019 που καταργείται με τις διατάξεις του νόμου αυτού.

Υγείας

16) Οι Βουλευτές Α΄ Ανατολικής Αττικής κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ, Β3΄ Νότιου Τομέα Αθηνών κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ, Λαρίσης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ, Β1΄ Βόρειου Τομέα Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων Γενικού Νοσοκομείου Ελευσίνας "ΘΡΙΑΣΙΟ" κατέθεσε υπόμνημα το οποίο αναφέρεται στην απαράδεκτη κατάσταση που επικρατεί στην Ψυχιατρική Κλινική του Θριάσιου Νοσοκομείου και αιτείται την επίλυση των προβλημάτων.

Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

17) Οι Βουλευτές Α΄ Θεσσαλονίκης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ, Β΄ Θεσσαλονίκης κ. ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΣΤΟΛΤΙΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ένωση Εργατοϋπαλληλικού Προσωπικού Θεραπευτηρίου Χρονίων Παθήσεων Θεσσαλονίκης (Θ.Χ.Π.Θ) <<ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ>> κατέθεσε υπόμνημα σχετικά με την απόφαση του Δ.Σ. του κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Κεντρικής Μακεδονίας να προχωρήσει στην καταγγελία συμβάσεων και απόλυση 14 νοσηλευτών (επικουρικό προσωπικό) ζητώντας να ανακληθεί άμεσα η απόφαση και να μη πραγματοποιηθεί καμία απόλυση.

Εθνικής Άμυνας

18) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Γενικός Γραμματέας του Συνδέσμου Αποφοίτων Σχολής Μόνιμων Υπαξιωματικών (Σ.Α.Σ.Μ.Υ.) με επιστολή του αιτείται την αναθεώρηση της βαθμολογικής εξέλιξης των Μόνιμων Υπαξιωματικών του Στρατού Ξηράς που παραμένει αμετάβλητο παρά την επέκταση φοίτησης των σπουδαστών στην Ανώτερη Στρατιωτική Σχολή Υπαξιωματικών (ΑΣΣΥ) στα 3 έτη, το οποίο υπήρξε χρόνιο αίτημα των αποφοίτων της Σχολής και αιτείται απαντήσεων.

Παιδείας και Θρησκευμάτων

19) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ομάδα αναπληρωτών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας ειδικής εκπαίδευσης με επιστολή τους εκφράζουν τη διαμαρτυρία τους για την καθυστέρηση έκδοσης των προσωρινών πινάκων για τις προσλήψεις αναπληρωτών ειδικής αγωγής για το 2019 με κίνδυνο να ισχύσουν οι περσινοί πίνακες 2018-2019 στους οποίους δεν είχαν καταθέσει τα χαρτιά τους και αιτούνται την επίλυση του ζητήματος.

Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

20) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Αγροτικού συλλόγου από το Άνω Ζερβοχώρι Ειρηνούπολης Δήμου Νάουσας Ημαθίας με επιστολή του εκφράζει την διαμαρτυρία του σχετικά με το πρόβλημα συνταξιοδότησης που έχει προκύψει από τον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ) για τους λειτουργούντες πρακτορεία ΟΠΑΠ από το 1970 έως το 1990 καθώς καλούνται να καταβάλουν εισφορές ύψους πολλών χιλιάδων ευρώ αναδρομικά για 13 χρόνια και αιτείται απαντήσεων.

Ψηφιακής Διακυβέρνησης

21) Η Βουλευτής Χαλκιδικής κυρία ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΛΑΜΑ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Σιθωνίας ν. Χαλκιδικής με απόφασή του επισημαίνει την αναγκαιότητα της διασφάλισης της απρόσκοπτης συνέχισης της λειτουργίας του ταχυδρομικού υποκαταστήματος του Αγίου Νικολάου Χαλκιδικής προκειμένου να αποφευχθούν σε περίπτωση κατάργησής του οι όποιες συνέπειες στην κοινωνική αλλά και οικονομική ζωή των κατοίκων και αιτείται απαντήσεων.

Δικαιοσύνης - Εθνικής Άμυνας

22) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δικηγορικός Σύλλογος Ιωαννίνων με επιστολή του εκφράζει την διαμαρτυρία του σχετικά με την πρόσφατη κατάργηση του Στρατοδικείου Ιωαννίνων και αιτείται την ανάκληση της ανωτέρω απόφασης προκειμένου να συνεχιστεί η απρόσκοπτη λειτουργία του για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των πολιτών της Ηπείρου, Αιτωλοακαρνανίας, Κέρκυρας και Λευκάδας και αιτείται απαντήσεων.

Παιδείας και Θρησκευμάτων

23) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πρωτοβουλία Διδασκτόρων του Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού και Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού των Ελληνικών Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων με υπόμνημα το οποίο κατέθεσε, ζητεί να δοθεί το δικαίωμα στα μέλη του εφόσον έχουν τα τυπικά από το νόμο προσόντα, να εκλέγονται στη βαθμίδα του λέκτορα.

Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

24) Οι Βουλευτές Ευβοίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ, Β1' Βόρειου Τομέα Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ, Β3' Νότιου Τομέα Αθηνών κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Συνταξιούχων Δήμου Καρύστου με ανακοίνωσή του διαμαρτύρεται για την απαράδεκτη κατάσταση που επικρατεί στην υπηρεσία του ΟΓΑ (Τμήμα ΕΦΚΑ) στη Λαμία και ζητεί την άμεση στελέχωση των υπηρεσιών του για την εύρυθμη λειτουργία του.

Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

25) Ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία πολίτης με επιστολή του επανέρχεται στο αίτημά του για τη ρύθμιση χρέους του προς τον ΕΦΚΑ το οποίο προέκυψε λόγω υπεξαίρεσης των εργοδοτικών εισφορών από τον λογιστή του καθώς έχει αποπληρωθεί ως προς το αρχικό ποσό και καλεί τις αρμόδιες αρχές να λάβουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την επίλυση του θέματος.

Περιβάλλοντος και Ενέργειας

26) Η Βουλευτής Μαγνησίας κυρία ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Ιατρικός Σύλλογος Βόλου με ανακοίνωσή του επισημαίνει την επιβάρυνση της ατμόσφαιρας της πόλης του Βόλου με αέριους ρύπους με επιπτώσεις στην υγεία των κατοίκων του και προτείνει την τοποθέτηση δικτύου μετρητών αέριας ρύπανσης προκειμένου να καταγραφεί το πρόβλημα και να λυθεί οριστικά.

Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

27) Ο Βουλευτής Άρτης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία αγρότες και λοιποί καλλιεργητές εσπεριδοειδών με επιστολή τους διαμαρτύρονται για τον ελλειμματικό προσδιορισμό του ποσοστού καταστροφής στις καλλιέργειες εσπεριδοειδών από τον ΕΛΓΑ Ιωαννίνων στην περιοχή των Κωστακίων του Δήμου Αρταίων της Περιφερειακής Ενότητας Άρτας και αιτούνται απαντήσεων.

Υγείας

28) Η Βουλευτής Δράμας κυρία ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Ιατρικός Σύλλογος Δράμας με επιστολή του αιτείται την ενίσχυση των Περιφερειακών Κέντρων Υγείας του Νομού και επισημαίνει την απαράδεκτη τακτική των μετακινήσεων κυρίως ιατρικού προσωπικού προς τις κεντρικές δημόσιες δομές (Νοσοκομεία - Αστικά Κέντρα Υγείας) .

Υγείας

29) Οι Βουλευτές Α΄ Ανατολικής Αττικής κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ, Β3΄ Νότιου Τομέα Αθηνών κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ, Λαρίσης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ, Β΄ Πειραιώς κυρία ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων του Γενικού Νοσοκομείου Ελευσίνας (Γ.Ν.Ε.) Θριάσιο με υπόμνημά του ενημερώνει σχετικά με τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι κλινικές του Θριάσιου Νοσοκομείου λόγω έλλειψης προσωπικού και καλεί τις αρμόδιες αρχές να λάβουν όλα τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να προχωρήσουν άμεσα στην στελέχωσή του με ανθρώπινο δυναμικό.

Υγείας

30) Οι Βουλευτές ΛΕΣΒΟΥ κυρία ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ, Λαρίσης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ, Α΄ Θεσσαλονίκης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Νομαρχιακό Τμήμα Λήμνου της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. με επιστολή του αναφέρεται στην κατάσταση που επικρατεί στα νοσοκομεία και στο νοσοκομείο Λήμνου και θέτει μια σειρά από αιτήματα με τις διεκδικήσεις των σωματείων εργαζομένων τους αιτούμενο να γίνουν δεκτές.

Εσωτερικών - Οικονομικών - Υγείας

31) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία πολίτης με επιστολή του αναφέρεται στην μετάταξή του από το Γενικό Νοσοκομείο Πέλλας στο υπουργείο Οικονομικών στα πλαίσια του Ενιαίου Συστήματος Κινητικότητας και στην μετέπειτα απάντηση της υπηρεσίας του ότι δεν πληρεί τις προϋποθέσεις συνεπεία της απόσπασής του και της εν συνεχεία μετακίνησής του στην 3η Υγειονομική Περιφέρεια Μακεδονίας και αιτείται την διευκρίνηση του άρθρου 12 του Ν.4440/2016 ώστε να πραγματοποιηθεί η μετάταξή του.

Οικονομικών - Εξωτερικών

32) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αποσταγματοποιών Αμπελοοινικών Προϊόντων

Ελλάδος με υπόμνημά της παραθέτει μια σειρά από προτάσεις σχετικά με την εφαρμογή της πρόσφατης απόφασης του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) για την φορολογική μεταχείριση του τσίπουρου/τσικουδιάς όσο και των διήμερων αποσταγματοποιών και καλεί τις αρμόδιες αρχές να λάβουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την επίλυση του ζητήματος.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Στην με αριθμό 29/25/07/2019 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Παφίλη Αθανάσιου, Γκιόκα Ιωάννη, Κανέλλη Γαρυφαλλιάς (Λιάνα), Κατσώτη Χρήστου, Μανωλάκου Διαμάντως δόθηκε με το υπ' αριθμό 315/5-8-2019 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση: Σταδίου 29
Ταχ. Κώδικας: 101 10 - Αθήνα
TELEFAX: 210 5203872
Πληροφορίες: Π.Παναγιωτακοπούλου
Τηλέφωνο: 2131516475
e-mail: yperts@ypakp.gr

Αθήνα, 6 Αυγούστου 2019
Αριθ. Πρωτ.:315

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
Αθήνα

ΘΕΜΑ: Σχετικά με τις συνέπειες του σεισμού της 19^{ης} Ιουλίου στην Αττική, τη στήριξη των πληγέντων και τη λήψη μέτρων προστασίας του λαού.
ΣΧΕΤ.: Η αρ. πρωτ.29/25-7-2019 ΕΡΩΤΗΣΗ.

Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές ,κ. κ.Θ.Παφίλη, Γ.Γκιόκα, Λ.Κανέλη ,Χ.Κατσώτη , Δ.Μανωλάκου , σας πληροφορούμε τα εξής :

Α. Η ανάπτυξη κουλτούρας πρόληψης και η προετοιμασία αντιμετώπισης εκτάκτων καταστάσεων αποτελεί βασική παράμετρο για την προστασία της υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων.

Στο πλαίσιο αυτό ο Κώδικας Νόμων για την Υγεία & Ασφάλεια των Εργαζομένων (ΚΝΥΑΕ) που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Ν.3850/2010 (ΦΕΚ 84 Α'), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, εφαρμόζεται στη χώρα μας σε όλες τις επιχειρήσεις, εγκαταστάσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίες του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα (π.χ Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α., Α.Ε. Δημοσίου κλπ.) και για κάθε εργαζόμενο. Βασικό χαρακτηριστικό του αποτελεί η νομική έννοια της αποκλειστικής ευθύνης του εργοδότη, ο οποίος υποχρεούται να λαμβάνει όλα τα απαιτούμενα μέτρα για την ασφάλεια και την υγεία των εργαζομένων ως προς όλες τις πτυχές της εργασίας των.

Ειδικότερα, για την εκκένωση χώρων από τους εργαζόμενους έχει εφαρμογή το Άρθρο 45 αυτού « Πρώτες βοήθειες, Πυρασφάλεια, Εκκένωση χώρων από τους εργαζόμενους, σοβαρός και άμεσος κίνδυνος» στο οποίο προβλέπονται όλες οι οφειλόμενες από τον εργοδότη ενέργειες, με σκοπό οι εργαζόμενοι να μην είναι εγκλωβισμένοι την ώρα εκδήλωσης σοβαρού, άμεσου και αναπόφευκτου κινδύνου (μετασεισμική ακολουθία), θέτοντας σε κίνδυνο τις ζωές τους. (Ορισμός και επιμόρφωση υπευθύνων (παρ.2), ενημέρωση εργαζομένων (παρ.3β), διακοπή εργασίας, εκκένωση χώρου εργασίας, μετάβαση σε ασφαλή χώρο για όσο χρειαστεί, χωρίς ζημιογόνες και αδικαιολόγητες συνέπειες (παρ.3 γ,δ & παρ.4), ad hoc ανάληψη πρωτοβουλίας από τους ίδιους τους εργαζόμενους χωρίς κάτι τέτοιο να συνεπάγεται δυσμενή μεταχείριση (παρ.5)).

Σύμφωνα με τα παραπάνω και σε περιπτώσεις καταγγελιών η διενέργεια ελέγχου εφαρμογής της νομοθεσίας για την υγεία και ασφάλεια των εργαζομένων γίνεται από το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ) που έχει αποστολή, έργο και αρμοδιότητες, όπως προβλέπονται από τα άρθρα 1 και 2 του ν. 3996/2011 (170 Α') και το άρθρο 41 του ΠΔ 134/2017 (168 Α').

Β. Εστιάζοντας στις βιομηχανικές εγκαταστάσεις υψηλής επικινδυνότητας, που εμπίπτουν στην ΚΥΑ 172058/2016 (εναρμονισμένη Οδηγία SEVESO) προβλέπεται επιπρόσθετα η σύνταξη από την επιχείρηση μελέτης ασφάλειας ή η κοινοποίηση στοιχείων ασφάλειας. Στη μελέτη/κοινοποίηση ασφάλειας καθορίζονται όλα τα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα που έχει λάβει η επιχείρηση για την πρόληψη και την αντιμετώπιση ατυχημάτων μεγάλης έκτασης, συμπεριλαμβανομένων και των μέτρων για την πρόληψη και την αντιμετώπιση των επιπτώσεων σε περίπτωση σεισμού. Επίσης στη συγκεκριμένη μελέτη περιλαμβάνεται και ειδικό Σχέδιο Αντιμετώπισης Ατυχήματος Μεγάλης Έκτασης (Σ.Α.Τ.Α.Μ.Ε.) το οποίο καθορίζει τις ενέργειες που πρέπει να γίνουν για την αντιμετώπιση και των περιορισμό των επιπτώσεων τέτοιων ατυχημάτων. Τα ειδικά Σ.Α.Τ.Α.Μ.Ε. των επιχειρήσεων εντάσσονται στο γενικό Σ.Α.Τ.Α.Μ.Ε. της Υπηρεσίας Πολιτικής Προστασίας για την ευρύτερη περιοχή. Για την πληρότητα των παραπάνω μελετών ασφάλειας γνωμοδοτεί το Υπουργείο μας, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του για την προστασία της υγείας και ασφάλειας των εργαζόμενων. Επιπλέον, οι επιχειρήσεις αυτές επιθεωρούνται, με ευθύνη της αρμόδιας αδειοδοτούσας αρχής, από διυπουργική επιτροπή ελέγχου στην οποία συμμετέχει και το Υπουργείο μας. Στις επιθεωρήσεις αυτές ελέγχεται δειγματοληπτικά η ασφάλεια των εγκαταστάσεων με βάση τα προβλεπόμενα στη μελέτη ασφάλειας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ι. ΒΡΟΥΤΣΗΣ

PANAGIOTA
PANAGIOTAKOPO
ULOU

PANAGIOTA PANAGIOTAKOPOULOU
Aug 9 2019 12:12 PM

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Ρυθμίσεις του Υπουργείου Εσωτερικών, διατάξεις για την ψηφιακή διακυβέρνηση και άλλα επείγοντα ζητήματα».

Πριν εισέλθουμε στη συζήτηση του νομοσχεδίου, ενημερώνω το Σώμα ότι έχουν υποβληθεί δύο ενστάσεις αντισυνταγματικότητας. Με την πρώτη, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ καταθέτει ένσταση αντισυνταγματικότητας των άρθρων 1, 2, 3, 64 και 101 του παρόντος νομοσχεδίου: «Ρυθμίσεις του Υπουργείου Εσωτερικών, διατάξεις για την ψηφιακή διακυβέρνηση και άλλα επείγοντα ζητήματα». Την υπογράφει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Τζανακόπουλος.

Η δεύτερη αναφέρει τα εξής: «Κύριε Πρόεδρε, εκ μέρους του Κινήματος Αλλαγής καταθέτουμε ένσταση για την αντισυνταγματικότητα των άρθρων 2, 3 και 12 του παρόντος σχεδίου νόμου». Υπογράφει, Ανδρέας Λοβέρδος.

Σύμφωνα, λοιπόν, με την παράγραφο 2 του άρθρου 100 του Κανονισμού της Βουλής -διότι υποθέτω θέλετε να προταχθεί αυτή η συζήτηση, και όχι κάποια άλλη στιγμή μέχρι της ψήφισης- έχουν δικαίωμα να μιλήσουν, επειδή είναι δύο οι ενστάσεις, οι λέγοντες, ο αντιλέγων, οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων ή οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και εκ μέρους της Κυβέρνησης θα οριστεί κάποιος εκ των Υπουργών που είναι στα έδρανα, ο καθένας για πέντε λεπτά της ώρας.

Ξεκινάμε λοιπόν, με την κοινοβουλευτική τάξη και σειρά, με τον κ. Τζανακόπουλο.

Κύριε Τζανακόπουλε, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω προκαταβολικά να πω ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ και ο ΣΥΡΙΖΑ γενικώς δεν είναι υπέρ της πλειοδοσίας σε ό,τι αφορά ζητήματα συνταγματικής τάξης. Ούτως ή άλλως, τον τελικό λόγο στα ζητήματα που σχετίζονται με τη συνταγματικότητα ή την αντισυνταγματικότητα των πράξεων της διοίκησης τον έχουν ως γνωστόν τα ελληνικά δικαστήρια.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, νομίζω ότι οι περιπτώσεις και τα ζητήματα τα οποία σήμερα συζητάμε είναι εξαιρετικά μεγάλης σημασίας, ενώ κατά τη γνώμη μας οι παραβιάσεις του Συντάγματος είναι εξόφθαλμες, έχουν επισημανθεί καθ' όλη τη διάρκεια των συζητήσεων στις επιτροπές και γι' αυτόν τον λόγο θεωρούμε επιβεβλημένη την κατάθεση της ένστασης αντισυνταγματικότητας, έτσι ώστε να γίνει και η απαραίτητη συζήτηση στην Ολομέλεια.

Σε σχέση με το πρώτο τμήμα του νομοσχεδίου, που όπως γνωρίζετε αφορά την εκ των υστέρων μεταρρύθμιση της δημοκρατικής τομής του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ», καταθέσαμε ένσταση αντισυνταγματικότητας σε σχέση με το άρθρο 1 του νομοσχεδίου το οποίο ορίζει τους όρους σύμπτυξης των παρατάξεων των δημοτικών και περιφερειακών συμβουλίων, σε σχέση με το άρθρο 2 το οποίο ρυθμίζει τους όρους συγκρότησης των οικονομικών επιτροπών και των επιτροπών ποιότητας ζωής και το άρθρο 3, το οποίο μεταφέρει αρμοδιότητες στην οικονομική επιτροπή και στην επιτροπή ποιότητας ζωής κατά περίπτωση, κατά τη γνώμη μας κατά παράβαση του Συντάγματος.

Θέλω να πω πολύ λίγα λόγια σε σχέση με αυτά τα ζητήματα. Το κύριο επιχείρημα εδώ και σε όσους έχουν προηγουμένως, κατά τη διάρκεια της συζήτησης των επιτροπών, πει ότι όλα αυτά τα ζητήματα τα έχει τάξει το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, το Συμβούλιο της Επικρατείας, και έχει δώσει τελικές λύσεις, οφείλουμε να απαντήσουμε ότι ουδέποτε το Ανώτατο Δικαστήριο κλήθηκε να κρίνει επί μεταρρύθμισης η οποία στην πραγματικότητα ερχόταν να ανατρέψει τον βασικό νόμο, στη βάση του οποίου διενεργήθηκαν οι εκλογές.

Και εδώ αυτό νομίζω ότι είναι το κεντρικό συνταγματικό, αν θέλετε, επιχείρημα, που πατάει στα πραγματικά δεδομένα και υπάγει την παρούσα περίπτωση στις συγκεκριμένες συνταγματικές διατάξεις, οι οποίες παραβιάζονται. Δηλαδή ο κύριος λόγος αντισυνταγματικότητας του νομοσχεδίου δεν έχει να κάνει με το γεγονός

ότι η Κυβέρνηση επιλέγει τον άλφα αντί τον βήτα τρόπο για να οργανώσει τις δομές της αυτοδιοίκησης. Αυτό είναι μία δυνατότητα την οποία έχει η κάθε κυβέρνηση και για την οποία κρίνεται πολιτικά κάθε φορά. Και αυτό πράγματι το Συμβούλιο της Επικρατείας το έχει αναγνωρίσει με συγκεκριμένες αποφάσεις.

Εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με αυτό. Έχουμε να κάνουμε με κάτι άλλο. Έχουμε να κάνουμε με το γεγονός ότι, ενώ τα δημοτικά συμβούλια έχουν ψηφιστεί από τον ελληνικό λαό, πριν καν τη συγκρότησή τους έρχεται η Κυβέρνηση να μετατρέψει τους όρους συγκρότησης των δημοτικών συμβουλίων και να εκβιάσει πλειοψηφίες για τις οποίες ο ελληνικός λαός δεν έχει δώσει την εντολή του. Αυτή είναι μια νέα κατάσταση συνταγματική, την οποία θα πρέπει να κρίνουν και τα δικαστήρια.

Έτσι, λοιπόν, κατά τη γνώμη μας τα άρθρα 1, 2 και 3 παραβιάζουν θεμελιώδεις αρχές και άρθρα του ελληνικού Συντάγματος. Συγκεκριμένα, παραβιάζεται η αξία του ανθρώπου, η δημοκρατική αρχή, παραβιάζεται η ισότητα της ψήφου και φυσικά η αρχή της αναλογικότητας, έτσι όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 25 του Συντάγματος, καθώς ο τρόπος με τον οποίο επιλέγει η Κυβέρνηση να επιλύσει τα διάφορα ζητήματα, τα οποία κατά τη γνώμη τους εγείρονται αυτή τη στιγμή, είναι δυσανάλογος σε σχέση με την απομείωση -αν θέλετε- δικαιωμάτων, αλλά και με την παραβίαση συγκεκριμένων συνταγματικών αρχών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δηλαδή, σε σχέση με τη σύμπτυξη των παρατάξεων πρέπει να σας πω τα εξής: Το άρθρο 1 λέει ότι μπορούμε να έχουμε συμπτύξεις παρατάξεων αρκεί να συμμετέχει στη σύμπτυξη η παράταξη του δημάρχου. Εδώ έχουμε να κάνουμε -αν θέλετε- με έναν ακραίο περιορισμό ελευθεριών, έχουμε να κάνουμε με έναν ακραίο περιορισμό δικαιωμάτων στον εσωτερικό των συμβουλίων και με μία, αν θέλετε, αναντίστοιχη ή ανομοιόμορφη διαχείριση όμοιων καταστάσεων.

Στο άρθρο 2, επίσης, έχουμε τη συγκρότηση οικονομικών επιτροπών και επιτροπών ποιότητας ζωής κατά παράβαση του Συντάγματος, διότι στην πραγματικότητα νοθεύεται η λαϊκή εντολή και εκβιάζονται οι πλειοψηφίες τις οποίες, πλέον, στην οικονομική επιτροπή και στην επιτροπή ποιότητας ζωής, θα ελέγχει εξ ολοκλήρου ο δήμαρχος. Και στο τρίτο ζήτημα -για το οποίο νομίζω ότι επιχειρηματολόγησα προηγουμένως- μεταφέρονται αρμοδιότητες από το δημοτικό συμβούλιο στις επιτροπές, πράγμα το οποίο παραβιάζει το άρθρο 102 του Συντάγματος που κατοχυρώνει την αρχή της αυτοδιοίκησης.

Στο δεύτερο ζήτημα, για το οποίο καταθέτουμε ένσταση αντισυνταγματικότητας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Τζανακόπουλε, ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Άλλα δύο λεπτά θέλω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Άλλο ένα λεπτό σας δίνω. Δεν θα χαλάσω τη διαδικασία. Σας το λέω ξεκάθαρα και ισχύει για όλους.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Σε σχέση με το άρθρο 64, κατά τη γνώμη μας, όπως αυτό έχει προκύψει και στη θεωρία μέσα από τις τοποθετήσεις του αείμνηστου Αριστόβουλου Μάνεση αλλά και από συνταγματολόγους οι οποίοι έχουν αρθρογραφήσει σε σχέση με το ζήτημα αυτό, οφείλουμε να πούμε το εξής: Το άσυλο, παρά το γεγονός ότι δεν κατοχυρώνεται ρητά στο Σύνταγμα, στην πραγματικότητα αποτελεί έναν από τους βασικούς θεσμικούς αρμούς του αυτοδιοικητικού του πανεπιστημίου.

Και είναι ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο που η κάθε κυβέρνηση μπορεί αν θέλει -και επίσης γι' αυτό κρίνεται πολιτικά- να ορίζει συγκεκριμένους περιορισμούς ή να ορίζει συγκεκριμένους όρους εντός των οποίων θα ρυθμίζεται το πανεπιστημιακό άσυλο, δεν μπορεί όμως σε καμία περίπτωση να το καταργεί εξ ολοκλήρου. Και αυτό κατά τη γνώμη μας συνιστά παραβίαση του άρθρου 16 του Συντάγματος.

Τώρα, σε ό,τι αφορά το άρθρο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κλείστε, κύριε Τζανακόπουλε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Κακλαμάνη, επιτρέψτε μου, έχουμε ένα νομοσχέδιο το οποίο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν είναι θέμα να σας επιτρέψω, είναι τι λέει ο Κανονισμός.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ο Κανονισμός δεν λέει ότι θα συζητάμε εκατόν επτά άρθρα μέσα σε μία ημέρα. Επομένως επιτρέψτε μου να κάνω την τοποθέτησή μου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Τζανακόπουλε, μηδενίζω τον χρόνο και θα σαςβάλω δύο λεπτά...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μου αφαιρείτε τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο Κανονισμός είναι σαφής, με αναθεώρηση...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μου αφαιρείτε τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μιλάω εγώ τώρα, κύριε Τζανακόπουλε.

Δεν σας αφαιρώ, μάλιστα είπα θα σας δώσω επιπλέον δύο λεπτά.

Ο Κανονισμός είναι σαφής με αναθεώρηση, μάλιστα πρόσφατη, του άρθρου 100. Είναι τελείως ξεκάθαρο. Και δεν θέλω να καθίσω να μετρήσω πόσα επείγοντα και κατεπείγοντα νομοσχέδια ήρθαν την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο.

Σας παρακαλώ πολύ, δεν θα ξεχειλώσουμε τη διαδικασία. Πάρτε δύο λεπτά να ολοκληρώσετε, αλλά στα δύο λεπτά τελειώνουμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εν πάση περιπτώσει, σε σχέση με την τήρηση της διαδικασίας, ήδη έχουν δοθεί δείγματα γραφής από τη μεριά της Πλειοψηφίας τα οποία θα τα παρακολουθούμε στο διάστημα που θα ακολουθήσει.

Εν πάση περιπτώσει, σε σχέση με το άρθρο 101 έχω να πω τα εξής. Νομίζω ότι η αντισυνταγματικότητα είναι κατάφωρη και εξόφθαλμη. Νομίζω ότι οι αντιφάσεις στις τοποθετήσεις της Κυβέρνησης, αλλά και της Πλειοψηφίας είναι πασιφανείς.

Νομίζω ότι πρόκειται για μία φωτογραφική διάταξη, η οποία παραβιάζει μία θεμελιώδη αρχή του κράτους δικαίου, ότι δηλαδή οι νόμοι πρέπει να είναι καθολικοί, γενικοί και αφηρημένοι, να μην προσδιορίζουν συγκεκριμένες περιπτώσεις. Αυτό δεν μπορεί κανένας να το αρνηθεί. Έχει γίνει σχεδόν σαφές και από τη χθεσινή τοποθέτηση του Υπουργού κ. Γεωργιάδη, ο οποίος είπε με σαφήνεια ότι για αυτόν τον λόγο κατεβάζουν τη διάταξη, δηλαδή για να αλλάξει η Πρόεδρος της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Αυτό είναι ομολογημένο.

Στο δεύτερο ζήτημα έχουμε να κάνουμε με παραβίαση θεμελιωδών αρχών, επίσης, του Συντάγματος, όπως είναι η αρχή της αναλογικότητας και η αρχή της ανεξαρτησίας των ανεξάρτητων αρχών.

Όμως, θέλω να πω και κάτι παραπάνω. Η συγκεκριμένη ρύθμιση παραβιάζει ευθέως και το Ενωσιακό Δίκαιο. Η νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι πάρα πολύ σαφής. Ήδη με την απόφαση C288/2012 έχει καταδικαστεί η Ουγγαρία για αντίστοιχη υπόθεση η οποία αφορούσε την παραβίαση της αρχής της ανεξαρτησίας στην περίπτωση της Επιτροπής για την Προστασία των Προσωπικών Δεδομένων, που κατά τη διάρκεια της θητείας του Προέδρου προβλέφθηκαν ασυμβίβαστα τα οποία οδήγησαν στην έκπτωσή του. Είναι ακριβώς η ίδια περίπτωση με την περίπτωση την οποία έχουμε να κάνουμε εδώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Από αυτή τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου προέκυψε και η οδηγία 1/2019, η οποία θεμελιώνει συγκεκριμένους όρους προστασίας για τις επιτροπές ανταγωνισμού. Ένας από αυτούς είναι ότι δεν μπορεί στις περιπτώσεις των επιτροπών ανταγωνισμού να αλλάζουν οι όροι διορισμού...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω σε δεκαπέντε δευτερόλεπτα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ηρεμία στα ορεινά!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: ...της ηγεσίας των επικεφαλής των αρχών αυτών κατά τη διάρκεια της θητείας του και αντίθετα, οφείλει να υπάρχει μεταβατική διάταξη.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστώ πολύ.

Και προς ενημέρωσή σας, εγώ δεν έχω αφαιρέσει ποτέ τον λόγο τεσσεράμισι χρόνια όταν ανεβαίνω στην Έδρα, πλην δύο περιπτώσεων από κυρίου της Χρυσής Αυγής, όχι για τον χρόνο, αλλά για αυτά τα οποία έλεγαν. Προχωράμε με τον κ. Λοβέρδο. Κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Φαντάζομαι ότι θα έχω τον ίδιο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα έχετε την ανοχή όλοι για δύο λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Αν χρειαστεί βέβαια, κύριε Πρόεδρε.

Να ξεκινήσω από το κυρίως θέμα του σχεδίου νόμου, που καθορίζει και την αρχή του, που είναι οι σχετικές ρυθμίσεις με την τοπική αυτοδιοίκηση. Εδώ, λοιπόν, θέλω να θυμίσω στους συναδέλφους που ήταν εδώ στην προηγούμενη περίοδο της Βουλής, αλλά να ενημερώσω και τους συναδέλφους που εξελέγησαν τώρα ότι σύμπασα η Αντιπολίτευση τότε, όταν το καλοκαίρι του 2018 ψηφίζονταν ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ», είχαμε διατυπώσει την άποψη ότι ο αυτός ο νόμος, κύριε Πρόεδρε, δεν αλλάζει, καταργείται. Είναι τέτοιες οι ρυθμίσεις του που δεν μπορείς να τις θεραπεύσεις με τροπολογίες ή με αλλαγές. Αυτή η θέση ήταν οριζόντια και κάθετη και αφορούσε, ξαναλέω, όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης.

Ήρθαν οι εκλογές, άλλαξε ο συσχετισμός των δυνάμεων, έχουμε άλλη Κυβέρνηση τώρα, άλλη κοινοβουλευτική Πλειοψηφία και ξαφνικά μαθαίνουμε ότι ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ» αλλάζει, τροποποιείται, μεταβάλλεται, διορθώνεται. Αυτό είναι μια εγκατάλειψη θέσης αρχής. Αυτό το επιχείρημα είναι πολιτικό.

Ελάτε να δούμε τώρα πώς μπορεί να σκεφτεί κανείς, βλέποντας από την πλευρά μιας ένστασης αντισυνταγματικότητας, τις ρυθμίσεις των άρθρων 2, 3 και 12. Στα άρθρα 2 και 3 οργανώνεται μία αντισυνταγματική παρέμβαση που αντανάκλαται σε πολλά θέματα, αλλά κυρίως και στο άρθρο 12 που ρυθμίζει τα θέματα του προϋπολογισμού.

Έχουμε, κύριε Πρόεδρε, μια σειρά από συνταγματικές διατάξεις που δεν επιτρέπουν αυτού του είδους τη ρύθμιση και η Βουλή δεν πρέπει να αποδεχθεί αυτές τις ρυθμίσεις. Ξεκινώ από τον πυρήνα του θέματος που βρίσκεται από συνταγματικής πλευράς στο άρθρο 102 παράγραφος 1, ειδικά στο εδάφιο γ' του 102 παράγραφος 1.

Η διοίκηση του ελληνικού κράτους, η διοίκηση της Ελλάδος - να το πω καλύτερα - αρθρώνεται, κύριε Πρόεδρε, όπως είναι γνωστό σε τέσσερα επίπεδα: κυβέρνηση, διοίκηση -εδώ είναι το κεντρικό κράτος- περιφέρειες, δήμοι που είναι το αποκεντρωμένο κράτος. Παράλληλα, οργανώνονται διαδικασίες αποσυγκέντρωσης, δηλαδή μεταφοράς αρμοδιοτήτων.

Αυτή η δυνατότητα να περνάμε από το κεντρικό κράτος στο αυτοδιοικητικό κράτος είναι κατά το άρθρο 102 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο διαρκής. Δεν είναι στιγμιαία. Είναι διαρκής δυνατότητα και συντελείται κατά τις επιλογές του κοινού νομοθέτη.

Για να το δούμε αυτό σε σχέση με το θέμα που αντιμετωπίζουμε σήμερα, δεν μπορούμε να παραβλέψουμε ούτε το άρθρο 1 παράγραφος 2 και 3 που ακουμπάει στη λαϊκή κυριαρχία και στο ότι οι εξουσίες πηγάζουν από τον λαό και ότι αντανάκλονται αυτές οι πολύ κεντρικές συνταγματικές ρυθμίσεις και στο άρθρο 102. Αυτό είναι το πλέγμα των διατάξεων.

Και θα συμφωνήσω με τον κ. Τζανακόπουλο ότι και το άρθρο 25 του Συντάγματος που καθιερώνει την αρχή της αναλογικότητας μετά την αναθεώρηση που κάναμε εμείς το 2001 και το άρθρο αυτό του Συντάγματος μπαίνει στον χορό των σκέψεων επί του συγκεκριμένου θέματος και καθορίζει αυτό για το οποίο τελικά η Βουλή θα αποφανθεί, αν οι διατάξεις των άρθρων 2, 3 και 12 είναι ή δεν είναι σύμφωνες με το Σύνταγμα.

Δεν είναι, κύριε Πρόεδρε. Εξέθεσα τον πυρήνα των επιχειρημάτων. Και καλώ τους Βουλευτές όλων των κομμάτων να σταθούν κριτικά απέναντι στην Κυβέρνηση και να υπερψηφίσουν τις συγκεκριμένες προτάσεις για την αντισυνταγματικότητα αυτών των ρυθμίσεων.

Πρέπει, όμως, να τοποθετηθώ στον χρόνο που έχω και για τα δύο υπόλοιπα θέματα για τα οποία έκανε λόγο ο κ. Τζανακόπουλος και πρότεινε την αντισυνταγματικότητα του άρθρου 64 και του άρθρου 101.

Ας πάμε στο άρθρο 64. Είναι παραδεκτό από όλους και από όλες που ασχολούνται με τον χώρο του δημοσίου δικαίου ότι το πανεπιστημιακό άσυλο δεν καθιερώνεται στο Σύνταγμά μας και ειδικά στο άρθρο 16. Από το άρθρο 16 παράγραφος 1, όμως, του Συντάγματος προκύπτει η αναγκαιότητα να προστατευτεί η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών και η ελευθερία της διδασκαλίας.

Το 1982, μετά την οδυνηρή εμπειρία της δικτατορίας και με ενεργό ακόμη το Σπουδαστικό της Ασφάλειας, ο νομοθέτης τότε με δική μας και πάλι πρωτοβουλία, με τον ν. 1268, προέβλεψε το άσυλο. Πέρασαν από τότε δεκαετίες. Εγώ έχω και την εμπειρία του πανεπιστημίου για δύο δεκαετίες. Πριν γίνω Βουλευτής, ασκούσα το λειτουργήμα του καθηγητή πανεπιστημίου.

Κύριε Πρόεδρε, σε όλη μου την εμπειρία, αλλά και σε αυτά που παρατηρώ εκ των υστέρων, δεν έχω βρει ένα παράδειγμα μετά τη δεκαετία του '80 και κατά τη δεκαετία του '80 που ένας νεαρός υποψήφιος διδάκτορας είχε πρόβλημα ελευθερίας, ώστε να προστατευτεί από το άσυλο, επειδή εκπονούσε τη διδακτορική του διατριβή. Δεν έχω ένα παράδειγμα ενός λέκτορα -και αναφέρομαι σε λέκτορα και σε υποψήφιο διδάκτορα, διότι πιάνω στην ακαδημαϊκή ιεραρχία αυτούς που έχουν τις μικρότερες δυνατόειες- δεν ξέρω, δεν έχω ακούσει, δεν έχω διαβάσει έναν λέκτορα που να περιορίστηκε η ελευθερία του να διδάξει αυτά τα οποία έχει γράψει και αυτά τα οποία έχει πιστέψει.

Αντιθέτως, κύριε Πρόεδρε, αυτές τις δεκαετίες βλέπουμε το πανεπιστήμιο να έχει γίνει με την εκμετάλλευση της έννοιας του ασύλου ένας χώρος όπου διακινείται η παραβατικότητα, η εγκληματικότητα. Και σε ό,τι αφορά την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών, τα πράγματα πάνε ανάποδα. Μέσα από βάρβαρες και τραμπούκικες διαδικασίες απαγορεύεται σε ανθρώπους να εκφράσουν τις απόψεις τους διδάσκοντας, κάνοντας φροντιστήρια ή κάνοντας σεμινάρια. Έχω δει -κι έχουμε δει- πρυτανικές αρχές να διώκονται, πρυτάνεις να προπηλακίζονται, γραφεία πρυτάνεων να καταλαμβάνονται, περιουσία του ελληνικού δημοσίου να καταστρέφεται. Αυτό πρέπει να σταματήσει. Και για να σταματήσει αυτό, πρέπει να υπάρξει ρύθμιση.

Τα δύο εικοσιτετράωρα που έπονται, το σημερινό δηλαδή και το αυριανό, θα μας δώσουν την ευκαιρία να βρούμε την καλή ρύθμιση. Θέμα, όμως, αντισυνταγματικότητας εδώ δεν υπάρχει.

Για να μιλήσουμε για άσυλο και για την ανάγκη του, πρέπει να υπάρχει πρόβλημα για το οποίο να μιλάμε. Και ποιο πρόβλημα υπάρχει; Της ανομίας, κύριε Πρόεδρε. Αυτό πρέπει να πάψει να υπάρχει και εδώ πρέπει να κατατείνουν οι προσπάθειες όλων μας. Θα μιλήσω στην κυρίως αγόρευσή μου γι' αυτό.

Τέλος, το άρθρο 101.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αυτό λίγο σύντομα, όμως.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κατά τα προηγούμενα. Το μέτρησα.

Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει ένα ιστορικό που αφορά συγκεκριμένο πρόσωπο, τη συγκεκριμένη πρώην δικαστικό, την κ. Θάνου. Για μας η ιστορία της κ. Θάνου αρχίζει από τη στιγμή που μήνυσε τον αξιωματικό Σταύρο Τσακυράκη, καθηγητή του Συνταγματικού Δικαίου, επειδή ο άνθρωπος στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης της έκανε μια κριτική, όχι με βάρβαρες εκφράσεις. Τον μήνυσε για εξύβριση και συκοφαντική δυσφήμιση, ζητώντας να ασκηθεί δίωξη εναντίον του.

Η κ. Γεννηματά, Πρόεδρος τότε του ΠΑΣΟΚ, διαμαρτυρήθηκε με μία ανακοίνωση της κι έλαβε μία επιστολή από την τότε Πρόεδρο του Αρείου Πάγου σε ιταμό ύφος, την οποία απέκρουσε φυσικά με δική της επιστολή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στη συνέχεια αντιληφθήκαμε ότι το συγκεκριμένο άτομο δεν είχε κάνει απλώς μια κομματική επιλογή, όπως έχει δικαίωμα, αλλά συναλλασσόταν και αυτή η συναλλαγή αρθρώνεται, κύριε Πρόεδρε, και κλείνω, με το αξίωμα το οποίο κατέλαβε στη συνέχεια ως πρόεδρος της συγκεκριμένης ανεξάρτητης αρχής. Γι' αυτό το θέμα στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας ο Ευάγγελος Βενιζέλος είχε διατυπώσει την άποψη του κόμματός μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω.

Ποιο είναι το πρόβλημα τώρα; Το πρόβλημα είναι ότι πρέπει να υπερβούμε ένα ζήτημα που δεν μπορεί να συνδυάζεται με την έννοια της ανεξαρτησίας των ανεξάρτητων αρχών και συνεπώς ρυθμίσεις επί του προκειμένου πρέπει να συζητηθούν.

Χθες είπε ο κ. Τσίπρας ότι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Λοβέρδο, δεν μπορώ να σας αφήσω άλλο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα μου δώσετε είκοσι δευτερόλεπτα και κλείνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μόνο είκοσι δευτερόλεπτα, παρακαλώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Είπεε χθές ότι πλείονες Βουλευτές μεταξύ των οποίων κι εγώ, όταν είχε έρθει η ρύθμιση που αφορούσε εμμέσως την κ. Κεραμέως, είχαμε πει ότι απαγορεύεται η αναδρομικότητα τέτοιου είδους ρυθμίσεων.

Εγώ επειδή θα μπορούσα να το έχω πει και έπρεπε να το σταθμίσω για να υποστηρίξω τα όσα υποστηρίζω σήμερα, έψαξα στα Πρακτικά και δεν βρήκα να έχω κάνει τέτοιου είδους αγορεύσεις. Είχα πει ότι είναι αλλαγές με κομματικά κριτήρια. Δεν είχα χρησιμοποιήσει το επιχείρημα της αναδρομικότητας. Αλλά ακόμα κι αν το είχα χρησιμοποιήσει, θα είχα την ευκαιρία σήμερα να το σταθμίσω.

Συνεπώς, κύριε Πρόεδρε, δεν συμφωνούμε με την ένσταση αντισυνταγματικότητας επί των άρθρων 64 και 101.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστώ πολύ.

Ακούστε, επειδή θα πρέπει ο εκπρόσωπος της Πλειοψηφίας να απαντήσει ενδεχομένως σε όλες τις αιτιάσεις, προτείνω να το πάμε τώρα κατ' ανάστροφη φορά. Δηλαδή να δώσω τον λόγο στους εκπροσώπους του ΜέΡΑ25, της Ελληνικής Λύσης και του Κομμουνιστικού Κόμματος και μετά στον εκπρόσωπο της Πλειοψηφίας και στον Υπουργό, ο οποίος θα επιλεγεί από την Κυβέρνηση να απαντήσει και να το κλείσουμε. Νομίζω ότι η πρακτική αυτή είναι καλύτερη, γιατί πρέπει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας να έχει ολοκληρωμένη άποψη.

Από το ΜέΡΑ25 ποιος θα μιλήσει, κυρία Σακοράφα;

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Δεν έχει έρθει ακόμη ο εκπρόσωπός μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μπορείτε, αν θέλετε, να μιλήσετε εσείς ως εισηγήτρια.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Θα μου επιτρέψετε να μην αναλάβω τέτοιο βάρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία, εάν μέχρι την ολοκλήρωση προσέλθει, θα του δώσουμε τον λόγο μετά.

Προχωράμε στην Ελληνική Λύση. Βλέπω ότι είναι ως εκπρόσωπος ο κ. Βιλιάρδος, αλλά θα μιλήσει ο Πρόεδρος.

Ορίστε, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι το θέμα και για τα τρία ζητήματα που τέθηκαν δεν είναι νομικό, για να βρούμε έναν κοινό τόπο τουλάχιστον εδώ μέσα. Εξόχως πολιτικό είναι το ζήτημα. Δηλαδή, ας μην αυταπατώμεθα.

Ακούω τον κ. Λοβέρδο, τον οποίο συμπαθώ, να μιλάει νομικά, ο κόσμος δεν καταλαβαίνει. «Άρθρο 1, άρθρο 5, άρθρο 6». Είναι εξόχως πολιτικά τα ζητήματα που τέθηκαν και είναι πραγματικά. Ας αφήσουμε, λοιπόν τις, δικαιολογίες για να δομήσουμε μια θεώρηση.

Ξεκινώ με την αντισυνταγματικότητα. Να ρωτήσω κάτι πολύ απλό, κύριοι συνάδελφοι. Μιλάμε για τη συνταγματικότητα εδώ πέρα όταν η χώρα είναι η υπό επιτροπεία; Τα αυτονόητα. Είμαστε υπό επιτροπεία εδώ και δέκα χρόνια και μιλάμε για αντισυνταγματικότητα στη χώρα.

Δηλαδή είναι λίγο παράλογο να ακούω πράγματα μόνο και μόνο για να κάνουμε την κομματική μας -αν θέλετε- θεραπεία. Απευθυνόμαστε στο κομματικό μας ακροατήριο για να χαϊδέψουμε τα αυτιά του. Δεν υπάρχει θέμα αντισυνταγματικότητας, αν θέλουμε να μιλάμε με επιτροπείες σε δημοκρατίες.

Πάμε στην ουσία. Εγώ θα κάνω ένα πολιτικό ερώτημα: Αν οι περιφερειάρχες και οι δήμαρχοι ήταν όλοι ΣΥΡΙΖΑ, θα έκανε το ίδιο η Νέα Δημοκρατία; Όχι, έτυχε οι περιφερειάρχες να είναι Νέα Δημοκρατία. Αυτό είναι, λοιπόν, το πρόβλημα. Για αυτό λέω ότι είναι εξόχως πολιτικά τα ζητήματα. Δεν είναι ούτε αντισυν-

ταγματικά ούτε τίποτα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Και ο Αρναουτάκης;
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Εντάξει, δεν έχει σημασία, πήρατε τον Αρναουτάκη, ο οποίος είναι μια από εδώ μια από εκεί, μια με τον ΣΥΡΙΖΑ, μια με το ΠΑΣΟΚ. Δεν με ενδιαφέρουν αυτά. Αν δεν ήταν πλειοψηφία η Νέα Δημοκρατία, δεν θα το έκανε. Το ίδιο ισχύει και για τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ξέρετε, όταν αλλάζουν οι κυβερνήσεις, αλλάζουν και στάσεις και θέσεις, γιατί πάντοτε μιλούν από θέση θέσης και όχι από θέση αρχής. Αυτό είναι ένα ζήτημα μείζονος σημασίας για τη δημοκρατία και το πολίτευμά μας.

Πάμε στα ουσιαστικά.

Άσυλο: Λέμε ψέματα εδώ μέσα. Δεν υπάρχει άσυλο στην Ελλάδα. Δεν μπορεί να πάει ο Κακλαμάνης ή εγώ ή κάποιοι άλλοι που διαφωνούν με τους ακραίους στο πανεπιστήμιο να εισέλθουν και να κάνουν μια βόλτα. Αυτό δεν είναι άσυλο διακίνησης ιδεών, πρέπει να σταματήσει το ψέμα. Έχω κουραστεί ειλικρινά να λέω ότι δεν υπάρχει κατάργηση του ασύλου, ο νόμος δεν καταργεί το άσυλο, κατ' αρχάς. Λέμε ψέματα όλοι. Το άσυλο ισχύει για συγκεκριμένους λόγους. Δεν υφίσταται εδώ και δεκαετίες. Οι τραμπούκοι, το παρεμπόριο, τα ναρκωτικά πανηγυρικά δρουν και λειτουργούν εκεί.

Για ποια αντισυνταγματικότητα μιλάμε, όταν το ίδιο το άσυλο έχει παραβιαστεί από αυτούς που το υπερασπίζονται κιόλας; Αυτοί που κάνουν πορείες σήμερα, οι μπαχαλάκηδες, που υπερασπίζονται το άσυλο, είναι οι ίδιοι που δεν επιτρέπουν να υπάρχει το άσυλο.

Και γιατί λέω ότι είναι πολιτικά τα θέματα, κύριε Πρόεδρε; Θα σας το πω τώρα. Διότι όλοι συζητούν για το άσυλο, αλλά δεν μιλούν για τους καθηγητές που κάνουν μπίζνες εκεί μέσα. Όλοι μιλούν για το άσυλο, αλλά δεν μιλούν για τους μεταπτυχιακούς που δουλεύουν δωρεάν για τους καθηγητές εκεί μέσα. Όλοι μιλούν για το άσυλο, αλλά δεν τολμούν να σπάσουν το απόστημα, γιατί το απόστημα δεν είναι οι φοιτητές. Είναι η πνευματική ηγεσία, οι καθηγητές, οι οποίοι δεν παίρνουν επιτέλους τις τύχες του πανεπιστημίου στα χέρια τους. Αυτή είναι μια πραγματικότητα. Όλοι περάσαμε από το πανεπιστήμιο. Μην κοροϊδεύομαστε, γιατί κοροϊδεύουμε τον ελληνικό λαό.

Από την άλλη, δεν κατάλαβα γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ μιλάει για αστυνομοκρατία.

Τι σημαίνει αστυνομοκρατία, κύριε Πρόεδρε; Για πείτε μου εσείς: Τι είναι ο αστυνομικός; Εχθρός της Ελλάδος; Ο εχθρός του πολίτη; Ποιος φοβάται τον αστυνομικό; Θα σας πω εγώ: Ο εγκληματίας. Όποιος δεν είναι εγκληματίας δεν φοβάται τον αστυνομικό, εκτός και αν ζούμε σε χούντες. Μπορεί να έχουμε επιτροπεία, αλλά –δōξα τω Θεώ!– χούντα δεν έχουμε, για να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα, έννοιες και κανόνες.

Επίσης, αν θέλαμε να έχουμε πραγματικά πανεπιστήμια, θα βλέπαμε ότι πάρτι κομματικών παρατάξεων, κύριε Κακλαμάνη, δεν γίνεται πουθενά. Εγώ έχω σχέσεις με τη Γερμανία, το έχω πει και εδώ μέσα χίλιες φορές. Μεγάλωσα εκεί, η οικογένειά μου ήταν εκεί. Πάρτι σε πανεπιστήμια, όπου κάθε παράταξη κάνει ό,τι θέλει, δεν υπάρχει πουθενά.

Επίσης –για να το κλείσουμε εδώ– αν θέλουμε πραγματικά στο Κοινοβούλιο να κάνουμε δουλειά για τα πανεπιστήμια, καταργήστε τις κομματικές παρατάξεις! Τι σχέση έχουν τα κόμματα με τα πανεπιστήμια; Όπως είπε και ο εκλεκτός συνάδελφος κ. Πολάκης –είπε κάτι πολύ εύστοχο– είναι η μήτρα από την οποία γεννιέται –ποιος; Θα σας πω εγώ, ο αυριανός Υπουργός, ο αυριανός Βουλευτής– η παιδεία, η αγωγή, ο Έλληνας πολίτης. Αυτή είναι η διαφορετική θέση της Ελληνικής Λύσης.

Πάμε στην κ. Θάνου. Για την κ. Θάνου, τα ξεκαθαρίσαμε χθες, κύριε Πρόεδρε. Δεν είναι αντισυνταγματικό, είναι εξόχως πολιτικό. Αν η κ. Θάνου δεν έκανε αντιπολίτευση στη Νέα Δημοκρατία και δεν έκανε τα όσα έκανε με «NOVARTIS» και όλα αυτά, η Νέα Δημοκρατία πολύ εύκολα θα τη δεχόταν. Μην κοροϊδεύομαστε. Απλά έχουν ένα προσωπικό θέμα με την κ. Θάνου.

Βέβαια, εδώ υπάρχει το εξής και πρέπει να το σημειώσω. Υπάρχει το Ευρωπαϊκό Δίκαιο; Είναι πάνω από το ελληνικό Σύνταγμα, ναι ή όχι; Από τη στιγμή, λοιπόν, που η ευρωπαϊκή οδηγία

λέει συγκεκριμένα πράγματα, λίγο δύσκολο να το πετύχετε, θα το χάσει στα δικαστήρια αυτό που κάνει η Νέα Δημοκρατία.

Για αυτό χθες είπα ότι λειτουργούν ως αγρόμαστοι, διότι όταν το Ευρωπαϊκό Δίκαιο είναι πάνω από το ελληνικό δίκαιο, δεν μπορεί η όποια κυβέρνηση να συγκρούεται με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο. Δεν λέω ότι έχει δίκιο η Θάνου, λέω ότι κακώς ο ΣΥΡΙΖΑ το έκανε και κακώς η Νέα Δημοκρατία επαναλαμβάνει ένα δεύτερο λάθος.

Και κλείνω με το σημαντικό θέμα για εμάς. Είτε αντισυνταγματικό είτε συνταγματικό εδώ μέσα, δυστυχώς υποκρινόμεθα όλοι. Το πρόβλημά τους δεν είναι η Θάνου, δεν είναι το άσυλο, δεν είναι τίποτα. Είναι η κομματική πελατεία, θέλουν να απευθυνθούν στους ψηφοφόρους τους και να δείξουν ότι συγκρούονται και ότι γίνεται καλά η δουλειά τους. Αυτά ειλικρινά είναι παλαιοκομματισμός και πρέπει να σταματήσουν εδώ.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε τον λόγο εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πολύ σύντομα βρισκόμαστε στο ίδιο έργο θεατές, μόνο που άλλαξαν σήμερα οι ρόλοι. Αντιπολίτευση είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, άρα αυτός καταθέτει ένσταση αντισυνταγματικότητας και Κυβέρνηση είναι η Νέα Δημοκρατία. Τι επιβεβαιώνεται; Ότι το αστικό Σύνταγμα το οποίο υπερασπιζέστε, το κάνετε κουρέλι. Από αυτή την άποψη, ας έλθουμε στα συγκεκριμένα για τα οποία γίνεται αυτή η ένσταση αντισυνταγματικότητας.

Κατ' αρχάς ο κ. Λοβέρδος έβαλε ένα θέμα, ότι ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ» δεν αλλάζει. Φαίνεται αυτό που λέει το ΚΚΕ από την πρώτη στιγμή, ότι με την ουσία του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ» συμφωνούν όλοι, και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, αλλά και ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος τον έφερε.

Και ποια είναι η ουσία του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ» η οποία παραμένει; Η μεγαλύτερη σύμφυση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων με τους δήμους, η μετατροπή των δήμων σε ανώνυμες εταιρείες, η μεγαλύτερη οικονομική αυτοτέλεια των δήμων, άρα το χαράτωμα στον λαό, η μεγαλύτερη εποπτεία από μεριάς του κράτους στους δήμους, για να εφαρμόσουν τους νόμους με τα οικονομικά παρατηρητήρια και την αποκεντρωμένη διοίκηση.

Από αυτή την άποψη, βρήκατε ζήτημα για να πιαστείτε. Ποιο είναι αυτό το θέμα; Ο τρόπος εκλογής και οι πλειοψηφίες. Αυτό προέρχεται από το ερμαφρόδιτο εκλογικό σύστημα που έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ, αναλογικό για τους δημοτικούς και περιφερειακούς συμβούλους και πλειοψηφικό για τους δημαρχους και τους περιφερειάρχες. Όμως εσείς τι κάνετε; Το πάτε ένα βήμα παραπέρα. Επί της ουσίας διαμορφώνετε στις επιτροπές πλαστές πλειοψηφίες και μάλιστα μεταφέρετε και αρμοδιότητες. Έτσι, λοιπόν, εμείς λέμε πολύ καθαρά ότι αυτά τα άρθρα που εισάγει το Υπουργείο Εσωτερικών το ΚΚΕ τα καταψηφίζε.

Δεύτερο θέμα σε σχέση με το άσυλο. Είναι πρόσχημα οι διάφορες παρεμβατικές πράξεις οι οποίες γίνονται, γιατί βεβαίως το ισχύον νομικό καθεστώς μπορεί να τις αντιμετωπίσει και δεν τις αντιμετωπίσει. Από αυτή την άποψη, αυτό που λέμε εμείς καθαρά είναι ότι αυτό που θέλει να επιτύχει η Κυβέρνηση είναι η πολιτική «νόμος και τάξη» μέσα στα πανεπιστήμια, να δείξει δηλαδή αποφασιστικότητα ότι η κυβερνητική πολιτική μετατροπής των πανεπιστημίων σε επιχειρήσεις, μεγαλύτερη ασύδοτη δράση και το άσυλο που έχουν μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι μέσα στα πανεπιστήμια θα συνεχιστεί. Η υποθήκη των πτυχίων, η αποψίλωση των δικαιωμάτων των φοιτητών, η κατεδάφιση της φοιτητικής μέριμνας θα συνεχιστούν. Απέναντι σε αυτά πρέπει να υπάρχει ένα βουβό, ένα μουγκό φοιτητικό κίνημα.

Αυτό θέλετε να επιτύχετε και σε αυτόν ακριβώς τον ρόλο αξιόσυμπαρσάτη έχετε τον κ. Βελόπουλο, που προκαλεί κυριολεκτικά, φθάνοντας στο σημείο να πει να καταργηθούν και οι παρατάξεις οι κομματικές, λέει, μέσα στα πανεπιστήμια. Από εκεί προέρχεται, λέει, η ανομία. Η ουσία ποια είναι; Ακριβώς να μην υπάρχει τίποτα, να υπάρχει σιγή νεκροταφείου μέσα στα πανεπιστήμια για την επιβολή του νόμου και της τάξης.

Εμείς λέμε καθαρά ότι πρέπει να αποσύρεται αυτή τη διάταξη.

Είναι προκλητική διάταξη και βεβαίως θα αντιμετωπιστεί από το φοιτητικό κίνημα, από τους εργαζόμενους και τους καθηγητές μέσα στα πανεπιστήμια. Δεν θα περάσει και το ξέρετε πάρα πολύ καλά. Σιγή νεκροταφείου δεν θα επιβάλετε. Άρα αποσύρετε τη διάταξη αυτή. Αν δεν την αποσύρετε, το ΚΚΕ θα καταθέσει αίτηση για ονομαστική ψηφοφορία.

Τέλος, για την περιβόητη Επιτροπή Ανταγωνισμού. Εδώ Πρωθυπουργοί, κόμματα και πολιτικοί σφάζονται στην ποδιά της Θάνου, θα μπορούσε κάποιος να πει! Αλήθεια, τι είδους ανεξάρτητη επιτροπή είναι αυτή; Από ποιον είναι ανεξάρτητη; Δεν διορίζεται; Δεν εξαρτάται επομένως από αυτούς που τη διορίζουν; Δεν εφαρμόζει συγκεκριμένες πολιτικές; Σε ποιο νομικό πλαίσιο λειτουργεί; Στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης λειτουργεί. Και τι θέλει να προσπίσει; Την εξέλιξη του καπιταλισμού. Δηλαδή, με συγχωρείτε πάρα πολύ, τι κάνει αυτή η Επιτροπή Ανταγωνιστικότητας; Εσείς είστε οπαδοί της ελεύθερης αγοράς. Αυτή η επιτροπή αποτρέπει τη συγκέντρωση και τη συγκεντροποίηση; Αποτρέπει την οικονομική μεγέθυνση; Αφού εκεί οδηγεί η καπιταλιστική αγορά. Στη συγκέντρωση και στη συγκεντροποίηση, στην οικονομική μεγέθυνση των επιχειρηματικών ομίλων. Άρα επί της ουσίας τι κάνει; Τίποτα απολύτως. Μόνο ορισμένες μικροτροποποιήσεις στα μερίδια αγοράς που ελέγχουν οι επιχειρηματικοί όμιλοι. Και πείτε μας όλα αυτά τα χρόνια που λειτουργεί, είχε καμμία επίδραση η λειτουργία της όσον αφορά τις τιμές; Αντιμετώπισε τίποτα; Τις τιμές που καλούνται να πληρώσουν τα λαϊκά στρώματα για οποιαδήποτε εμπορεύματα;

Έβαλε κανένα ζήτημα; Απλώς κάποια μικροπρόστιμα. Είχε κανένα αποτέλεσμα στις συνθήκες τις οποίες βιώνουν οι εργαζόμενοι;

Αλήθεια μιλάτε για την «ΑΡΓΟΣ». Ήσασταν κυβέρνηση τέσσερα χρόνια. Είναι υπόθεση τεσσάρων χρόνων αυτή η διαδικασία. Οι απολυμένοι της «ΕΥΡΩΠΗ» τι έγιναν; Τι έκανε το Υπουργείο Εργασίας για να αντιμετωπίσει αυτή την κατάσταση, την οποία εσείς χαρακτηρίζεται ως σκάνδαλο; Όμως, όταν ήσασταν στην κυβέρνηση, δεν κάνατε απολύτως τίποτα για να διασφαλίσετε την εργασία στους απολυμένους της «ΕΥΡΩΠΗ» -που μεταφέρθηκαν οι εφημερίδες στο «ΑΡΓΟΣ» από τους ιδιοκτήτες τους- και να υπάρχει συνέχεια στη δουλειά τους.

Από αυτή την άποψη, βεβαίως, ούτε μπορεί να αντιμετωπίσει το ξεκληρίσμα των αυτοαπασχολούμενων και των επαγγελματιών.

Άρα, λοιπόν, εμείς λέμε πολύ καθαρά, κύριε Πρόεδρε, ότι είναι υποκριτικά όλα αυτά τα ζητήματα τα οποία τίθενται στα ζητήματα τα οποία αφορούν στην αντισυνταγματικότητα ή όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Φτάνουμε στην πλευρά της Πλειοψηφίας. Ποιος εκ των δύο, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ή ο εισηγητής θα μιλήσει; Ένας θα μιλήσει.

Ορίστε, κύριε Τζαβάρα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Επειδή πρέπει να αποκατασταθούν και ορισμένα πράγματα με βάση τον Κανονισμό, ο οποίος μεταφέρει ανά τους αιώνες ένα πνεύμα κοινοβουλευτισμού που στηρίζεται στις αρχές της αντιλογίας, της αμεσότητας και της προφορικότητας, γι' αυτό ακριβώς, λαμβάνοντας τον λόγο ως αντιλέγων, θεωρώ ότι έχω υποχρέωση να απαντήσω για να ζητήματα ετέθησαν από τους δύο λέγοντες, δηλαδή από τους συναδέλφους οι οποίοι έθεσαν ζητήματα αντισυνταγματικότητας του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ και από την πλευρά του ΚΙΝΑΛ.

Αναφέρομαι αμέσως στο πρώτο θέμα, στο θέμα των διατάξεων αρμοδιότητας του Υπουργού Εσωτερικών, που αφορούν στη λήψη επείγουσας φύσης ρυθμίσεων, τη νομοθέτηση ρυθμίσεων για την αποκατάσταση της ομαλής λειτουργίας και της κυβερνησιμότητας στα όργανα και στις αυτοδιοικητικές αρχές που προέκυψαν από τις εκλογές της 26^{ης} Μαΐου.

Το μείζον ζήτημα, το μείζον πρόβλημα που καλείται ο νομοθέτης και η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη να λύσει, είναι η ανακολουθία που υπάρχει μεταξύ του γεγονότος ότι, από τη μια μεριά, η συντριπτική νίκη σε όλες τις εκλογές, σε όλες τις κάλπες που στήθηκαν στις 26 Μαΐου είναι με την πλευρά των υποψηφίων της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι, ενώ ενίκησαν και ενώ είναι υπο-

χρεωμένοι από την εντολή που πήραν από τον ελληνικό λαό να εφαρμόσουν το πρόγραμμα με το οποίο εμφανίστηκαν ενώπιόν του και ζήτησαν την εμπιστοσύνη του, δεν μπορούν αντικειμενικά να το κάνουν, γιατί η εφαρμογή του ν.4555/2018, με τη ρύθμιση που αφορά στον τρόπο ανάδειξης των οργάνων της αυτοδιοίκησης με το σύστημα της απλής και ανόθευτης αναλογικής, τους στερεί αυτή τη δυνατότητα. Αυτή είναι η πρώτη, η βασική, η θεμελιώδης ανινομία που παραλύει κάθε λειτουργία αυτοδιοίκησης στον χώρο της διοίκησης.

Κύριε συνάδελφε, δεν υπάρχει αυτοδιοικητικό κράτος. Υπάρχει μορφή διοίκησης, δηλαδή υπάρχει ένα διοικητικό σύστημα που υπάγεται στο εν ευρεία εννοία κράτος και το οποίο λέγεται αυτοδιοίκηση.

Γι' αυτό, λοιπόν, εδώ, με αυτές τις ρυθμίσεις τι κάνει ο Υπουργός Εσωτερικών; Προσπαθεί να αποκαταστήσει μια ομαλή, βιώσιμη και λειτουργική σχέση ανάμεσα σε αυτά τα διεστώτα. Το επιτυγχάνει, υποδεικνύοντας τις συγκεκριμένες διατάξεις. Ποιες είναι αυτές οι διατάξεις;

Πρώτον, η θέσπιση της δυνατότητας για σύμπραξη περισσότερων παρατάξεων, μεταξύ των οποίων υποχρεωτικά περιλαμβάνεται η παράταξη του δημάρχου που ενίκησε, για να έχουμε διαμόρφωση ευρύτερων πλειοψηφιών που θα δώσουν τη δυνατότητα της εφαρμογής αυτού του προγράμματος που ενέκρινε ο λαός να γίνει πρόγραμμα εξουσίας, δηλαδή να γίνει πολιτική-αυτοδιοικητική.

Το δεύτερο, είναι η εξασφάλιση της πλειοψηφίας και στα όργανα του δήμου και στα νομικά πρόσωπα που υπάγονται στον δήμο. Αυτό είναι αυτονόητο.

Γι' αυτό, λοιπόν, και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, αποδεχόμενη πλήρως αυτή ακριβώς την νοοτροπία αφήνει να κληθεί με βάση το λογισμό που έχει πλέον παγιωθεί στη νομολογία του Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου του Συμβουλίου της Επικρατείας και αφορά τις περιπτώσεις των αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας 3684, 3685, 3686, 3687 του 2009 που αυτές οι αποφάσεις τι είπαν; Είπαν ότι με το άρθρο 102 του Συντάγματος καθιερώνεται το αντιπροσωπευτικό σύστημα στην τοπική αυτοδιοίκηση.

Αντιπροσωπευτικό σύστημα για να υπάρχει, λοιπόν, κυρίαρχο στοιχείο είναι η δημοκρατική νομιμοποίηση. Και για να υπάρχει δημοκρατική νομιμοποίηση και για να υπάρχει λειτουργία στο πλαίσιο αυτής της δημοκρατικής νομιμοποίησης της τοπικής αυτοδιοίκησης ώστε να εκπληρώνει την αποστολή της, ποια είναι η αποστολή της; Η αποστολή της είναι η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων. Και πώς γίνεται η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων; Με λήψη αποφάσεων που παίρνουν τα όργανα που εκλέχθηκαν, συγκροτήθηκαν και λειτουργούν μετά τις νέες εκλογές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτή, λοιπόν, τη λειτουργία την ομαλοποιούνται γιατί με τον τρόπο που έχει γίνει η κατανομή των εδρών στα όργανα τα αυτοδιοικητικά δεν μπορεί να υπάρξει περίπτωση και δυνατότητα λήψης αποφάσεων. Αυτή ακριβώς την περίπτωση την εξηγεί ο νομοθέτης, την εξηγεί και το Συμβούλιο της Επικρατείας και μάλιστα την έχει εξηγήσει επαρκώς και το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, με ποιες συγκεκριμένες σκέψεις; Είναι πολύ απλές.

Λέει, λοιπόν, ότι ο νομοθέτης κατά τη διαμόρφωση και την εκλογή του συστήματος του εκλογικού θα πρέπει να δεσμεύεται -έχει ευρύ περιθώριο κινήσεων λαμβάνοντας υπ' όψιν βέβαια τις πολιτικές και τις κοινωνικές συνθήκες που επικρατούν- και οφείλει να λάβει υπ' όψιν του, πρώτον, την αρχή του άρθρου 4 και του 5, δηλαδή την αρχή της ισότητας του δικαιώματος της ψήφου, την αρχή της ευρύτερης δυνατής λαϊκής εκπροσώπησης βεβαίως, αλλά και την αρχή του άρθρου 25 που είναι η αρχή της αναλογικότητας.

Αυτή ακριβώς η σύνθεση των δύο αρχών, που φαινομενικά αντιφάσκουν, μας οδηγεί στην εξής λύση, ότι είναι δυνατοί οι περιορισμοί στην αρχή της ευρύτερης δυνατής λαϊκής εκπροσώπησης, δηλαδή μπορεί να τεθούν όρια στον τρόπο με τον οποίον αναδεικνύονται τα όργανα δημοκρατικά, αλλά αυτοί οι περιορισμοί θα πρέπει να εξυπηρετούν δύο προϋποθέσεις.

Η πρώτη είναι ότι θα πρέπει να επιδιώκουν έναν θεμιτό από

συνταγματικής πλευράς σκοπό και έχει κριθεί θεμιτός ο σκοπός αυτός με την πληθώρα των αποφάσεων του Δικαστηρίου του Συμβουλίου της Επικρατείας, όπου έχει επανειλημμένως κριθεί ότι η διαμόρφωση του εκλογικού συστήματος κατά τέτοιο τρόπο ώστε να αποσκοπεί στη δημιουργία ισχυρής και αποτελεσματικής αυτοδιοίκησης τα όργανα που προέρχονται από τις εκλογές είναι θεμιτός συνταγματικός σκοπός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και με αυτό ολοκληρώνετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μάλιστα. Κύριε Πρόεδρε, εντάξει, έλεος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και μην κάνετε εκμετάλλευση της προσωπικής φιλίας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Όχι, δύο μέτρα και δύο σταθμά. Ένα μέτρο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Και η δεύτερη περίπτωση ως προς τα αποτελέσματα, είναι το να υπάρχει εύρυθμη λειτουργία αυτών των οργάνων, δηλαδή να είναι αποτελέσματα που δεν είναι δυσανάλογα με τον επιδιωκόμενο σκοπό. Αυτά τα έχει πει το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Και το τελευταίο, όσον αφορά τα θέματα που έχουν σχέση με τη διαμόρφωση και τις αρμοδιότητες που υπάρχουν στην οικονομική επιτροπή και στην επιτροπή εδώ υπάρχει και αυτό το θέμα και το λέει καθαρά το Συμβούλιο της Επικρατείας. Θα πρέπει η κατανομή των εδρών, η συγκρότηση αλλά και η λειτουργία των οργάνων, να αποτυπώνεται και να έχει αναγωγή στη λαϊκή βούληση.

Η λαϊκή βούληση, λοιπόν, είπε ότι δήμαρχος στη Θεσσαλονίκη πρέπει να είναι ο τάδε. Αυτός ο τάδε όμως, που εξελέγη και πέτυχε, έχει οκτώ έδρες στις σαράντα οκτώ. Ε, πώς είναι δυνατόν από τη λειτουργία των οργάνων να προκύψει απόφαση, δηλαδή να προκύψει διοίκηση που επιβάλλει το άρθρο 102 του Συντάγματος για την επίλυση και τη διαχείριση των τοπικών υποθέσεων;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Τζαβάρα, κλείστε, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Έχω άλλα δύο θέματα.

(Διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι, όχι. Θα κλείσετε, κύριε Τζαβάρα. Μιλάτε εννέα λεπτά αντί για πέντε. Τώρα παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τότε, κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, αλλά εγώ δεν μπορώ να μιλάω με άγχος. Να σας πω ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ναι, αλλά ο Κανονισμός τον οποίο επικαλεστήκατε τρεις φορές, είναι σαφής. Τα ίδια έκανα και στους προηγούμενους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ωραία. Καμμία αντίρρηση.

Αυτά ακριβώς που ανέφερα τώρα τα είχε πει η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής και στην ψήφιση του νομοσχεδίου που τελικώς έγινε ο ν.4555/2018. Τα έλεγα τότε ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος στους κυρίους συναδέλφους, αλλά δεν είχαν σκοπό να κάτσουν να συζητήσουν μαζί μας για να βρούμε τις καλύτερες προϋποθέσεις και τις καλύτερες διαδικασίες για να διευκολύνουμε τη λαϊκή ετυμολογία και την έκφραση της λαϊκής βούλησης, ώστε να έχουμε βιώσιμες λύσεις στην κατεύθυνση της διοίκησης των τοπικών υποθέσεων μέσω των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των δύο θεσμών. Επιφυλάσσομαι - και τελειώνω - να αναπτύξω τις απόψεις μου ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Στην ομιλία σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: ... για το άρθρο 64 και το άρθρο 101 στην ομιλία που θα κάνω τώρα αμέσως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Ευχαριστώ.

Εκ μέρους της Κυβέρνησης έχει τον λόγο ο Υφυπουργός κ. Λιβάνιος. Εσείς είστε τεχνοκράτης. Ελπίζω ένα πεντάλεπτο να είναι αρκετό. Όχι ότι δεν θα έχετε ανοχή.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Μία μικρή ανοχή ίσως χρειαστεί.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα κι εγώ τον λόγο μετά.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εκ μέρους της Κυβέρνησης ένας θα μιλήσει. Ο αντιλέγων είναι ένας. Ξεκάθαρα πράγματα με βάση τον Κανονισμό.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: Για το άρθρο 64, κύριε Πρόεδρε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Σας είδα, καθίστε κάτω. Στο τέλος χαριστικά λόγω τού ότι είστε για πρώτη φορά στα έδρανα θα λάβετε τον λόγο, αλλιώς με βάση τον Κανονισμό δεν μπορείτε να έχετε τον λόγο και το ξέρει η κ. Σακοράφα που είναι παλιά. Όμως, υποσχέθηκα ότι θα σας δώσω τον λόγο μετά τον Υπουργό. Επομένως μη σηκώνεστε όρθια.

Κύριε Λιβάνιε, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μετά τη διήμερη συζήτηση στην επιτροπή για το νομοσχέδιο που συζητάμε, ήταν αναμενόμενο ότι σήμερα η Αξιωματική Αντιπολίτευση θα κατέθετε ένσταση αντισυνταγματικότητας. Ήταν αναμενόμενο και αυτό μας δίνει μια ευκαιρία να συζητήσουμε επί της ουσίας στο πλαίσιο της συνταγματικότητας τις διατάξεις του νομοσχεδίου. Δεν κάνουμε απολύτως τίποτα από το να βοηθήσουμε, να δώσουμε τα εργαλεία σε αυτόν που εξέλεξε ο λαός να ασκήσει την πολιτική του.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τη δική μας ένσταση δεν τη λαμβάνετε υπ' όψιν σας;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Βεβαίως, κύριε Λοβέρδε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρακαλώ, όχι διάλογος. Μην απαντάτε, κύριε Λιβάνιε.

Κύριε Λοβέρδε, σας παρακαλώ!

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Εκτός από τα δημοτικά συμβούλια, ο λαός εξέλεξε και τους δημάρχους. Αν ρωτήσω οποιονδήποτε Βουλευτή, οποιονδήποτε πολίτη ποιος κέρδισε στην Αθήνα, θα πει: «ο Μπακογιάννης», δεν θα πει: «Η Αθήνα Ψηλά». Εάν ερωτηθούν ποιος κέρδισε στην Πάτρα, θα πουν: «ο Πελετίδης». Αν ερωτηθούν ποιος κέρδισε στη Θεσσαλονίκη, θα πουν: «ο Ζέρβας». Το αιρετό μονοπρόσωπο όργανο που κρίνεται κατ' εξοχήν για την πολιτική του είναι ο δήμαρχος.

Είπε ο κ. Πολάκης σε κάποια συζήτηση που είχαμε στην επιτροπή ...

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εάν επρόκειτο να συμφωνείτε, δεν θα κάνατε ένσταση αντισυνταγματικότητας. Κατόπιν τούτου, γιατί μιλάτε τώρα;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Άλλο η εικόνα και άλλο αυτό που λέει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεχίστε, κύριε Λιβάνιε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Είπε κάποια στιγμή ο κ. Πολάκης στην επιτροπή ότι ο δήμαρχος είναι κατ' απονομή εκτελεστικό όργανο. Κατ' αρχάς, δεν μπορώ να φανταστώ ότι ο κ. Πολάκης, που είχε εκλεγεί με 60% το '10 και με 100% το '14, είναι κατ' απονομή εκτελεστικό όργανο. Ο δήμαρχος είναι αιρετό μονοπρόσωπο όργανο που είναι υπεύθυνος για να εφαρμόσει την πολιτική στο πλαίσιο του νόμου και των κανόνων.

Επειδή τέθηκαν θέματα, το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει βγάλει μια σειρά αποφάσεων. Τη μία τη μνημόνευσε ο κ. Τζαβάρας, η οποία λέει: «Απόφαση 3684/2009. Από την ισχύ του Συντάγματος του '75 ο νομοθέτης επεδίωξε την εξασφάλιση της εύρυθμης και αποτελεσματικής λειτουργίας των δήμων».

Απόφαση 702/2019. Λέει μεταξύ άλλων: «Εξάλλου δεν κατοχυρώνεται από το Σύνταγμα η σύσταση στους ΟΤΑ συγκεκριμένων οργάνων ούτε η άσκηση απ' αυτά ενός ελαχίστου αποφασιστικών ή γνωμοδοτικών αρμοδιοτήτων. Τα οργανωτικά αυτά ζητήματα ανήκουν στην ευχέρεια του κοινού νομοθέτη».

Απόφαση -πρόσφατη, επίσης- 15/2015, επειδή μιλούσατε πολύ για τη «χάρτα» της τοπικής αυτοδιοίκησης. Λέει αυτή η απόφαση: «Και τούτο διότι, στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του ίδιου χάρτη, ορίζεται ότι η διοικητική αυτοτέλεια υπό την έννοια της εξουσίας του ΟΤΑ να καθορίζει τις εσωτερικές του δομές, ευρίσκει όριο στον νόμο, υπό την επιφύλαξη του οποίου τελούν».

Αυτές και τις τρεις αποφάσεις ενδεικτικά τις έχει πάρει το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Μίλησε ο κ. Τζανακόπουλος για τις συμπτώσεις. Οι συμπτώσεις, όπως λέει καθαρά το άρθρο, μπορούν πάνω από το τραπέζι, όχι κάτω το τραπέζι, να συμφωνήσουν οι παρατάξεις, να κάνουν ένα κοινό σχέδιο διοίκησης του δήμου και να λογίζονται σαν ενιαία παράταξη για τις ανάγκες του συγκεκριμένου νόμου. Διατηρούν την αυτοτέλειά τους, διατηρούν τα προσωπικά τους χαρακτηριστικά, αλλά επειδή οι νόμοι που διέπουν την αυτοδιοίκηση, όπως ο ν.3463, όπως ο ν.3852, όπως και ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ» μιλάνε για παράταξη του δημάρχου, εννοείται ότι αυτές που συμπράττουν είναι η παράταξη του δημάρχου. Ποιο νόημα έχει να κάνουμε το ίδιο για τις παρατάξεις που είναι στην αντιπολίτευση;

Μιλήσατε για την απλή αναλογική. Σας αναφέρω τις ακόλουθες περιπτώσεις: Στον Δήμο Ηλιούπολης ο κ. Χατζηδάκης πήρε έξι στους σαράντα ένα. Στον Δήμο Θεσσαλονίκης πήρε επτά στους σαράντα εννιά ο κ. Ζέρβας. Στον Δήμο Πύργου ο κ. Αντωνάκοπουλος, στέλεχος του ΚΙΝΑΛ, πήρε εννιά στους τριάντα τρεις. Στον Δήμο Δομοκού ο κ. Λιόλιος πήρε δώδεκα στους είκοσι επτά, 49,5% ο απερχόμενος δήμαρχος, 42% στον πρώτο γύρο ο κ. Λιόλιος. Πείτε μου, αυτός ο άνθρωπος πώς θα κυβερνήσει; Πώς θα διοικήσει τον δήμο; Πώς θα πάρει μια απόφαση; Το αποκορύφωμα: Στον Δήμο Ορεστιάδας είχαμε από τον πρώτο γύρο εκλογή με ποσοστό 50,02%. Εξέλεξε ο λαός από τον πρώτο γύρο. Του έδωσε απόλυτη πλειοψηφία. Δήμαρχος εκλέχθηκε ο κ. Μαυρίδης και έχει δεκαέξι στους τριάντα τρεις. Του λείπει ένας για να έχει πλειοψηφία. Τι θα πούμε σε αυτόν τον άνθρωπο; Πήγαινε παρακάλα αυτούς που κέρδισες από την πρώτη Κυριακή να συμπράξουν;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Δεύτερον, επειδή είδα ότι το μελετάγατε, στην έκθεση της Επισημοτικής Υπηρεσίας της Βουλής λέει για τον τρόπο εκλογής της επιτροπής. Είναι ένα από τα άρθρα για το οποίο τέθηκε το θέμα συνταγματικότητας. Δημιουργεί προβληματισμό για τον προτεινόμενο τρόπο συγκρότησης. Πρέπει, όμως, να σταθμιστεί εάν ο συνταγματικός θεμιτός σκοπός δημιουργίας ισχυρών και αποτελεσματικών αρχών της τοπικής αυτοδιοίκησης υπηρετείται από τη διάταξη ουσιαστικά που έρχεται στη Βουλή ενώπιόν σας. Η Κυβέρνηση θεωρεί ότι αυτό υπηρετείται.

Επίσης, άκουσα με πολλή προσοχή τον κ. Λοβέρδο. Άκουσα να λέει ότι ξαφνικά έμαθε ότι αλλάζει ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ». Σε συνέδριο της ΚΕΔΕ, στο «Caravel», πρόσφατα υπήρξε απόφαση ξεκάθαρη κατά της απλής αναλογικής. Αναφέρομαι στο διοικητικό συμβούλιο της ΚΕΔΕ στις 31 Ιουλίου.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Το καταργήσατε;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Το καταργήσατε; Τι λέτε, κύριε;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ήταν μια απόφαση την οποία επί της αρχής τη δέχτηκε το αυτοδιοικητικό κίνημα, το οποίο λέει ότι οι διατάξεις αυτές είναι στη σωστή κατεύθυνση και ουδείς εκ των δημάρχων που πρόσκεινται στο ΚΙΝΑΛ είχαν οποιαδήποτε σοβαρή αντίθεση, ιδίως για τη συνταγματικότητα των διατάξεων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Με άλλους μιλούσατε. Μεταμφιεσμένοι είναι αυτοί.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Καθόλου μεταμφιεσμένοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κεγκερόγλου!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Σας τους χαρίζουμε τους μεταμφιεσμένους της Δεξιάς!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεν αφήνετε να γίνει η διαδικασία!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κεγκερόγλου, βλέπω αύριο στις δώδεκα να τελειώνουμε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κλείνοντας, άμα θέλουμε πραγματικά να συζητήσουμε και τη συνταγματικότητα μιας διάταξης, να συζητήσουμε για αυτό που έγινε πέρσι το καλοκαίρι. Δημιουργήθηκε ένας οιονεί βαθμός, τρίτος βαθμός αυτοδιοίκησης, παρά τη ρητή πρόβλεψη συντάγματος που μιλάει για δύο βαθμούς. Τι κάνατε; Πήρατε τις τοπικές κοινότητες, τις βάλατε σε ξεχωριστό ψηφοδέλτιο, προσπαθήσατε να τους δώσετε αρμοδιότητες, τις αποσυνδέσατε από τους συνδυασμούς που μετέχουν στον δήμο, λες και είναι κάτι ανεξάρτητο και κάτι το οποίο δεν συνδέεται με την ευρύτερη δημοτική

πολιτική. Αυτό ναι, ήταν αντισυνταγματικό.

Σας ευχαριστώ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Κεραμέως, καθίστε παρακαλώ κάτω. Μιλάμε για το θέμα της αντισυνταγματικότητας. Ο Κανονισμός είναι εδώ. Μιλάει ένας από την Κυβέρνηση για την αντισυνταγματικότητα. Στην τοποθέτηση που θα κάνετε στην ομιλία σας, θα απαντήσετε και για αυτό που θέλετε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, η διαδικασία είναι συγκεκριμένη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ακούστε τι σας λέω. Η διαδικασία είναι όπως την λέω. Προφανώς, επειδή έγινε ...

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν μπορείτε να μιλάτε όταν μιλάει ο Προεδρεύων! Ό,τι ισχύει για τους Βουλευτές, ισχύει και για τους Υπουργούς!

Επειδή, όμως, όλοι έβαλαν το θέμα του ασύλου, εάν έχω τη σύμφωνη γνώμη της Αίθουσας, για τρία λεπτά να δώσω τον λόγο στην κ. Κεραμέως να μιλήσει για το άσυλο μόνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Την έχετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μετά εάν θέλετε κάτι. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ:** Επί της διαδικασίας θα ήθελα να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Τζανακόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Η Κυβέρνηση είχε τη δυνατότητα να τοποθετηθεί για το ζήτημα του ασύλου, όπως επίσης είχε τη δυνατότητα να τοποθετηθεί και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Πλειοψηφίας. Επέλεξαν να μην το κάνουν.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν θέλετε να με ακούσετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μην απαντάτε στον κ. Τζανακόπουλο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Παρ' όλα αυτά, δεν υπάρχει αντίρρηση από τη δική μας πλευρά, αν και πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι αυτό είναι κάτι το οποίο έγκειται πέραν των ορίων του Κανονισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Νομίζω ότι το είπα από μόνος μου.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κοιτάξτε. Στα προηγούμενα τεσσεράμις χρόνια, που είχαμε και πάρα πολλά προβλήματα και πολλές συγκρούσεις δεν ξεπέρασαν τις επτά φορές οι ενστάσεις αντισυνταγματικότητας οι δικές μας. Τα δικαστήρια αποφάσισαν είκοσι πέντε νομούς ότι είναι αντισυνταγματικοί.

Εμείς δεν κάναμε κατάχρηση και πάντα, κύριε Πρόεδρε, παρακολουθούσαμε τις διαδικασίες όπως τις διηύθυνε ο Πρόεδρος της Βουλής, εσείς δηλαδή σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο εκάστοτε Προεδρεύων, όχι εγώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ο εκάστοτε.

Έδιναν μια άνεση χρόνου, όπως πήραμε και εμείς σήμερα, αλλά από εκεί και πέρα η κατάχρηση της παρέμβασης της Κυβέρνησης σε σχέδιο νόμου που κρίνει η Βουλή αν είναι ή δεν είναι συνταγματικό δεν μπορεί να γίνει. Εγώ διαφωνώ.

Γιατί διαφωνώ; Όχι γιατί δεν θέλω να ακουστούν οι απόψεις τους, αλλά γιατί και ο κ. Τζαβάρας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, και ο Υπουργός κ. Λιβάνιος εξήντησαν το χρόνο που είχαν για ένα από τα τρία θέματα, δεν μίλησαν για τα άλλα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μην κάνουμε τώρα δεύτερο κύκλο τοποθετήσεων. Παρακαλώ ηρεμήστε. Ολοκληρώστε, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί η Κυβέρνηση για ένα θέμα που αφορά μόνο τη Βουλή και όχι την Κυβέρνηση που υπάρχει Βουλευτής της Πλειοψηφίας και που τοποθετήθηκε Υπουργός πρέπει να ακούσουμε και δεύτερον; Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ούτως ή άλλως από τη στιγμή που μπορώ να βάλω το θέμα στην Ολομέλεια, η Ολομέλεια θα αποφασίσει για τα δύο, τρία λεπτά.

Καθίστε κάτω, κυρία Κεραμέως, δεν ήρθε η ώρα σας ακόμα. Καθίστε, μη στέκεστε όρθια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κι εγώ θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Τζαβάρα, δεν έχετε τον λόγο γιατί τον ζητάει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του κόμματός σας.

Ορίστε, κύριε Μπούγα, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Θα μιλήσω με βάση τη διάταξη του άρθρου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μιλάμε για το συγκεκριμένο θέμα αν είστε υπέρ του ή όχι. Κεραμέως ή όχι για τίποτα άλλο. Είμαι σαφής. Για τα άλλα όλα μίλησε ο κ. Τζαβάρας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Παραχωρώ τη δυνατότητα που έχω να μιλήσω ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, γιατί έχω τη δυνατότητα, ο κ. Τζαβάρας μίλησε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι, δεν την έχετε τώρα που μιλάμε για την αντισυνταγματικότητα, την έχετε μετά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Εν πάση περιπτώσει, κύριε Πρόεδρε, παραχωρώ τη δυνατότητα και είμαι υπέρ του να μιλήσει η κυρία Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Ευχαριστώ πολύ.

Πριν θέσω, λοιπόν, το θέμα στην Ολομέλεια επειδή έχω υποσχεθεί και νομίζω δεν έχει κανείς σας αντίρρηση έστω με καθυστέρηση να δώσω τον λόγο στην κ. Αγγελική Αδαμοπούλου από το ΜέΡΑ25.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο. Παρακαλώ να είστε συνεπής στον χρόνο, γιατί γίνεται κατά παρέκκλιση η τοποθέτησή σας.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ζητώ συγγνώμη για την καθυστέρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν χρειάζεται συγγνώμη.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: Συμφωνούμε με την ένσταση για το άρθρο 1 σχετικά με τους ΟΤΑ. Θεωρούμε ότι παραβιάζει τη δημοκρατική αρχή του άρθρου 1 παράγραφος 3 με την παρεμβολή ενός νόμου ανάμεσα στη λαϊκή εντολή και στην ανάδειξη αποφασιστικών οργάνων, όπως επίσης και ως προς τη μεταβίβαση αποφασιστικών αρμοδιοτήτων από τα δημοτικά συμβούλια στην οικονομική επιτροπή και στην επιτροπή ποιότητας ζωής.

Σχετικά με το άσυλο, όπως τοποθετήθηκε στην πρώτη ομιλία μου...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κάντε ησυχία, σας παρακαλώ! Όποιος θέλει κουβέντα ας βγει έξω από την Αίθουσα! Συνεχίστε, κυρία συνάδελφε, σας παρακαλώ.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: Μπορεί το άσυλο να μην προβλέπεται από το άρθρο 16 του Συντάγματος, όμως αποτελεί μία οιονεί συνταγματική επιταγή, η οποία προκύπτει από το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων.

Θεωρούμε ότι η αντιμετώπιση φαινομένων παραβατικότητας είναι ένα απλό πρόσχημα, διότι αν υπήρχε η πολιτική βούληση για την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας, αντίστοιχα σε χώρους εκτός πανεπιστημίων θα είχαν αντιμετωπιστεί τα φαινόμενα αυτά, όπως για παράδειγμα η διακίνηση ναρκωτικών, η οποία πολλές φορές λαμβάνει χώρα ενώπιον των αστυνομικών οργάνων. Κι έχουμε υπάρξει μάρτυρες πολλοί σε αυτά τα περιστατικά.

Θεωρούμε, λοιπόν, ότι η αστυνομία κατ' αρχάς δεν έχει την απαιτούμενη κατάρτιση προκειμένου τέτοια απλά φαινόμενα, τα

πλημμεληματικά όχι τα κακουργηματικά, να τα αντιμετωπίσει με τρόπο ώστε να μην προβεί σε κατάχρηση εξουσίας και σε αυθαίρετες συλλήψεις. Για παράδειγμα, αν υπάρχει μια απλή ιδεολογική αντιπαράθεση μεταξύ δύο συμφοιτητών τι θα γίνει; Θα υπάρχουν απλά καταδότες, θα καλούν την αστυνομία και τι θα ακολουθεί μετά;

Θεωρούμε, ως ΜέΡΑ25 ότι πρέπει να υπάρξει μια ειδική ομάδα, μια περιφρούρηση η οποία να είναι αποκλειστικά μέσα στο πλαίσιο του πανεπιστημίου, κατηρτισμένη, ώστε να αντιμετωπίζει τέτοια φαινόμενα με τρόπο που δεν θα παραβιάζεται η ακαδημαϊκή ελευθερία αντίστοιχα.

Τέλος, ως προς το άρθρο 101 συμφωνούμε γενικά με το ασυμβίβαστο, αλλά θεωρούμε ότι πράγματι πρόκειται για μια φωτογραφική διάταξη, διότι όπως τόνισε και η ίδια Επιτροπή Ανταγωνισμού μια αντίστοιχη διάταξη δεν προβλέπεται για τις υπόλοιπες είκοσι ανεξάρτητες αρχές. Δεν θα έπρεπε να δοθεί αναδρομική ισχύς. Πλήττειται το δημόσιο συμφέρον –και συμφωνούμε σε αυτό με την κ. Θάνου- γιατί εκτός των άλλων το αντικείμενο αυτής της επιτροπής είναι η αποκάλυψη διαφόρων φαινομένων, τα οποία κινδυνεύουν να παραγραφούν.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μετά την τοποθέτηση του κ. Τζανακόπουλου, που τον ευχαριστώ γιατί διευκολύνει το Προεδρείο, και την τοποθέτηση του κ. Μπούγα, η Βουλή με μεγάλη πλειοψηφία αποφασίζει να δώσει για τρία λεπτά μόνο τον λόγο στην κ. Κεραμέως για να μιλήσει για το θέμα αντισυνταγματικότητας του άρθρου για το άσυλο και μόνο.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ και την Ολομέλεια για την παραχώρηση αυτή.

Θεωρώ πολύ σημαντικό για λόγους συνταγματικής τάξης να υπάρχει τοποθέτηση της Κυβέρνησης πάνω σε ένα μείζον θέμα αναφορικά με το άρθρο 16 του Συντάγματος, που αφορά στο εν λόγω άρθρο 64 του νομοσχεδίου.

Δύο σημεία, κυρίες και κύριοι.

Πρώτον, το Σύνταγμα στο άρθρο 16 προστατεύει την ακαδημαϊκή ελευθερία στην έρευνα και τη διδασκαλία. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ελευθερία καθενός μέλους της πανεπιστημιακής κοινότητας να συμμετέχει στην έρευνα και τη διδασκαλία αναπτύσσοντας με αυτόν τον τρόπο την προσωπικότητά του. Σήμερα που μιλάμε αυτή η συνταγματική επιταγή δεν είναι στην πράξη κατοχυρωμένη. Γιατί; Γιατί δεν υπάρχει απόλυτη ελευθερία στη διακίνηση ιδεών στο πανεπιστήμιο, επειδή ακριβώς υπάρχουν έκνομες ενέργειες, οι οποίες περιορίζουν αυτή τη συνταγματικά κατοχυρωμένη ελευθερία.

Σημείο δεύτερο. Ακαδημαϊκό άσυλο; Τι είναι το ακαδημαϊκό άσυλο; Είναι ένα πλέγμα ειδικότερων θεσμικών εγγυήσεων για την ακώλυτη άσκηση της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Δεν κατοχυρώνεται στο Σύνταγμα.

Αγαπητέ, κύριε Τζανακόπουλε, όχι μόνο δεν κατοχυρώνεται αλλά σας προτρέπω να ανατρέξετε στα Πρακτικά της Βουλής, της τότε Βουλής. Εκεί θα δείτε ότι οι αγορητές της μειοψηφίας είχαν προτείνει να κατοχυρωθεί συνταγματικά το άσυλο. Αυτό όμως δεν έγινε αποδεκτό από την πλειοψηφία. Άρα ρητά δεν κατοχυρώνεται στο Σύνταγμα.

Υπάρχει όμως κι άλλη μια διάταξη στο Σύνταγμα, το άρθρο 25.1 του Συντάγματος. Τι προβλέπει το άρθρο 25.1; Ότι τα κρατικά όργανα οφείλουν να διασφαλίζουν την ανεμπόδιση και αποτελεσματική άσκηση των συνταγματικών δικαιωμάτων και των αρχών του κοινωνικού κράτους δικαίου. Προσέξτε. Αυτό δεν είναι στη διακριτική ευχέρεια του κράτους. Είναι υποχρέωση του κράτους. Κάποια απ' αυτά που σας λέω επισημαίνονται και από την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής.

Συμπερασματικά, λοιπόν, για δύο λόγους η Κυβέρνηση σήμερα μπορεί να φέρει τη συγκεκριμένη διάταξη του άρθρου 64, η οποία είναι πλήρως συνταγματική. Ποιοι είναι αυτοί οι δύο λόγοι;

Πρώτον, το άρθρο 16 για να κατοχυρώσει ακριβώς την ακαδημαϊκή ελευθερία στην έρευνα και τη διδασκαλία. Γιατί σήμερα έκνομες ενέργειες που λαμβάνουν χώρα εντός των πανεπιστη-

μιακών ιδρυμάτων περιορίζουν αυτή τη συνταγματικώς κατοχυρωμένη ελευθερία.

Ο δεύτερος λόγος είναι το άρθρο 25.1 του Συντάγματος. Γιατί το κράτος, κυρίες και κύριοι, έχει την υποχρέωση να διαφυλάξει την προστασία στη ζωή και την προσωπική ασφάλεια.

Και την υποχρέωση αυτή την έχει το κράτος και όχι το πανεπιστήμιο. Το αυτοδιοίκητο του πανεπιστημίου υπάρχει και είναι και αυτό συνταγματικά κατοχυρωμένο. Όμως, κατά πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, το αυτοδιοίκητο αφορά τις υποθέσεις του ίδιου του πανεπιστημίου -και όπως η νομολογία του Σ.τ.Ε. ορίζει- δηλαδή, το δικαίωμα να επιλέγουν όργανα διοίκησης, το προσωπικό τους, να καταρτίζουν προγράμματα σπουδών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όπως, λοιπόν, επισημαίνει και η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, στον νομοθέτη, δηλαδή, στη Βουλή ανήκει η διάρθρωση του συστήματος προστασίας κατά τρόπο που να διασφαλίζεται η ανεμπόδιστη άσκηση των συνταγματικών δικαιωμάτων. Οφείλει, λοιπόν, ο νομοθέτης να φροντίσει ούτως ώστε να μπορεί να υπάρχει ακαδημαϊκή ελευθερία στην έρευνα και τη διδασκαλία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώθηκε η συζήτηση κατά το άρθρο 100 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής για το θέμα συνταγματικότητας που ετέθη.

Στους δύο υπογράφοντες κάτω την εξής πρόταση: Επειδή υπάρχουν δύο άρθρα στα οποία συμπίπτετε, να κάνουμε κατ' αρχάς για τα δύο άρθρα ψηφοφορία. Γιατί αντιλήφθηκα, κύριε Λοβέρδο, ότι στα υπόλοιπα έχετε άλλη θέση. Αντί, λοιπόν, για μία έγερση να κάνουμε δύο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Αν συμφωνούμε και με το άρθρο 12, να κάνουμε μία και για το άρθρο 12, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αυτά που υπογράφει ο κ. Τζανακόπουλος είναι τα άρθρα 1, 2, 3, 64, 101. Αυτά που υπογράφετε εσείς, κύριε Λοβέρδο, είναι τα άρθρα 2, 3 και 12. Στα άρθρα 2 και 3 συμπίπτετε. Άρα κάνω πρώτα μία κοινή ψηφοφορία για τα άρθρα 2 και 3 και μία δεύτερη για τα υπόλοιπα τρία άρθρα που έχει υποβάλει ο κ. Τζανακόπουλος και για τα οποία εσείς έχετε άλλη άποψη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Επειδή είναι λίγο μπερδεμένη η ψηφοφορία, να αιτιολογήσουμε την ψήφο μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν είναι μπερδεμένη, είναι ξεκάθαρη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Λέω επειδή είναι ενιαία διάφορα θέματα, εμείς θέλουμε να αιτιολογήσουμε την ψήφο μας. Στα άρθρα 1, 2, 3 και 12 και 64 ψηφίζουμε «υπέρ» της αντισυνταγματικότητας και στο άρθρο 101 απέχουμε από τη διαδικασία της ψηφοφορίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία, καταγράφηκε στα Πρακτικά. Ξέρετε, όμως, ότι η διαδικασία είναι αλλιώς.

Οι αποδεχόμενοι την ένσταση αντισυνταγματικότητας, δηλαδή, ότι τα άρθρα 2 και 3 δεν είναι σύμφωνα με το Σύνταγμα, παρακαλώ να εγερθούν.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την ένσταση)

Είναι προφανές ότι δεν ηγέρθη ο απαιτούμενος αριθμός Βουλευτών από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής.

Συνεπώς η ένσταση αντισυνταγματικότητας απορρίπτεται.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Καθίστε, κύριοι συνάδελφοι. Αυτά μην τα φωνάζετε σε παλιό Βουλευτή. Αφήστε τα τώρα, γιατί υπάρχει κι άλλος δρόμος.

Πάμε τώρα στα υπόλοιπα άρθρα 1, 64 και 101 του κ. Τζανακόπουλου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ξεχωριστά η διαδικασία, ένα, ένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι, δεν είναι η διαδικασία, κύριε Τζανακόπουλε, για ένα, ένα. Ό,τι ακολουθούσαμε

επί εκατόν πενήντα χρόνια, αυτά θα ακολουθήσουμε και τώρα. Δεν θα τα αλλάξουμε. Εισηγηθείτε με τον εκπρόσωπό σας στην Επιτροπή Κανονισμού της Βουλής αλλαγές και εάν η Επιτροπή Κανονισμού το αλλάξει, τότε ευχαρίστως να το κάνουμε ένα, ένα όπως κάνουμε στα νομοσχέδια.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τι θέλετε, κύριε Τζανακόπουλε; Όταν αρχίζει η ψηφοφορία, παρεμβάσεις δεν γίνονται. Εν πάση περιπτώσει, όμως, έχετε τον λόγο για μισό λεπτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Προηγούμενως, κύριε Πρόεδρε, σας διευκόλυνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Γι' αυτό και εγώ σας δίνω τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: 1: Και λέω, λοιπόν, ότι ζητώ να διευκολύνετε και εσείς και να επιτρέψετε να γίνει η ψηφοφορία για κάθε άρθρο ξεχωριστά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι, αυτό δεν είναι θέμα καλοσύνης του Προεδρεύοντος. Είναι θέμα τήρησης του Κανονισμού.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Και το προηγούμενο ήταν. Σας ζητώ, λοιπόν, να διευκολύνετε και τουλάχιστον για το άρθρο 64 να θέσετε διαφορετική ψηφοφορία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν μπορεί να γίνει αυτό.

Άρα, για τα υπόλοιπα τρία άρθρα είναι η δεύτερη και τελική ψηφοφορία.

Οι αποδεχόμενοι την ένσταση αντισυνταγματικότητας, δηλαδή, ότι τα άρθρα 1, 64 και 101 δεν είναι σύμφωνα με το Σύνταγμα, παρακαλώ να εγερθούν.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την ένσταση)

Είναι ακόμα προφανέστερο ότι δεν ηγέρθη ο απαιτούμενος αριθμός Βουλευτών από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής.

Συνεπώς και η δεύτερη ένσταση αντισυνταγματικότητας απορρίπτεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό προχωρούμε επί του νομοσχεδίου.

Το εν λόγω νομοσχέδιο, μετά την απόφαση την οποία έλαβαν η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και η Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, ύστερα από πρόταση του αρμόδιου Υπουργού συζητείται με τη διαδικασία του επείγοντος, σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 5 του Συντάγματος και το άρθρο 110 του Κανονισμού της Βουλής.

Η Διασκέψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της, της 1^{ης} Αυγούστου 2019, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία έως δύο συνεδριάσεις. Σας λέω εκ των προτέρων ότι βάσει του αριθμού των συναδέλφων που γράφτηκαν, οι συνεδριάσεις θα είναι δύο, ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών.

Επί της βασικής αυτής πρότασης υπάρχει διαφωνία;

Απ' ό,τι βλέπω, δεν υπάρχει διαφωνία.

Συνεπώς το Σώμα συνεφώνησε.

Απλά υπενθυμίζω τώρα, για να κάνουμε και μία συμφωνία πριν ανέβει ο πρώτος ομιλητής στο Βήμα, ότι λόγω του επείγοντος οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, με βάση πλέον τον νέο τροποποιημένο Κανονισμό, μιλούν άπαξ για δώδεκα λεπτά, δεν έχουν δευτερολογία.

Οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές έχουν δώδεκα λεπτά, όπως και οι Κοινοβουλευτικοί και έχουν και δευτερολογία έξι λεπτών.

Και οι Υπουργοί –αφήνω τους Προέδρους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, γιατί εδώ πρέπει κάτι να γίνει, ή να αλλάξουμε τους χρόνους μέσα στον Κανονισμό ή κάτι άλλο και αναφέρομαι σε όλους- έχουν επίσης δώδεκα λεπτά.

Σας λέω, λοιπόν, ότι μετά τους πρώτους έξι ομιλητές, εισηγητές και αγορητές, θα πάρει τον λόγο ο επιτεπύδων Υπουργός κ. Θεοδωρικάκος και θα ακολουθήσουν, αφού παρεμβάλλονται όμως Βουλευτές, και οι υπόλοιποι Υπουργοί.

Επειδή το νομοσχέδιο είναι μεγάλο και με πολλά άρθρα, κάνω

την πρόταση στους γενικούς εισηγητές και τους ειδικούς αγορητές –και θέλω την ομόφωνη απόφαση της Βουλής- αντί για δώδεκα λεπτά να πάμε στα δεκαπέντε λεπτά, για να μπορέσουν να έχουν μεγαλύτερη άνεση χρόνου. Όμως, να τηρηθούν τα δεκαπέντε λεπτά.

Το Σώμα συμφωνεί;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεπώς, το Σώμα συνεφώνησε ομοφώνως.

Ορίστε, κύριε Τζαβάρα, έχετε τον λόγο ως εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας για δεκαπέντε λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και δεσμεύομαι να μιλήσω δεκαπέντε λεπτά.

Με τη μόνη διαφορά ότι θεωρώ υποχρέωσή μου να ξεκινήσω από εκεί που σταμάτησα την τοποθέτησή μου για την αντισυνταγματικότητα που ετέθη, γιατί ο λόγος που διατυπώνεται, αναφορικά με τη συζήτηση του νομοσχεδίου καλύπτει όλες τις δυνατές αναφορές που έχει το νόημα που προκύπτει μέσα από την ανάγνωση των διατάξεων του κάθε συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Το λέω αυτό γιατί άκουσα προηγουμένως να λέγεται ότι τα θέματα είναι πολιτικά και δεν χρειάζεται καμμία νομική προσέγγιση.

Κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να συνεννοηθούμε κάποια στιγμή, γιατί είναι πολύ εύκολο να μιλάει κανένας πολιτικά και να προσπαθεί με πολιτικά μέσα να λύσει νομικά προβλήματα.

Πολιτικά, λοιπόν, μιλάμε για την πολιτική και νομικά μιλάμε για τα νομικά ζητήματα. Δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά. Και αν είναι κάπου που αυτά τα δύο πράγματα συμπλέκονται, είναι ακριβώς αυτή τη στιγμή που μιλάμε τώρα. Γιατί στη βάση κάθε νομικής ρύθμισης υπάρχει μια πολιτική επιλογή. Δηλαδή από αυτή τη συζήτηση που κάνουμε σήμερα, αυτό που θα προκύψει είναι να ενώσουμε έναν πολιτικό προβληματισμό που έχει καλλιεργηθεί, που έχει ωριμάσει και που έχει φτάσει στο σημείο να γίνει νομοθετική πρωτοβουλία και να πάρει σήμερα μετά την ψήφιση και μετά τη θέση σε ισχύ του και τη μορφή της νομικής ρύθμισης.

Αυτό, λοιπόν, που μου δίνει το δικαίωμα να μιλήσω σήμερα λέγοντας αυτά που θα πω –γιατί στον λόγο μου θα πρέπει να ενώσω όλες τις δυνατές αναφορές που μπορεί να υπάρχουν και να ενεργοποιούνται από την ανάγνωση των διατάξεων- είναι αυτή η διάταξη του άρθρου 64, το οποίο προσβλήθηκε επανειλημμένως για αντισυνταγματικότητα.

Και εδώ τίθενται τα εξής ζητήματα: Για ποιο άσυλο μιλάμε; Μιλάμε για ένα άσυλο, το οποίο χαρακτηρίζει τον χώρο του πανεπιστημίου με μία λέξη, η οποία συντίθεται από το «α» το στεροπτικό και το ρήμα «αυλάω-αυλώ», που σημαίνει «διαρπάζω», «λεηλατώ», «βιάζω»; Μα, αν τίθενται τα θέματα αυτά αυτή τη σκοπιά, τότε δεν υπάρχει κανένα ζήτημα διαφωνίας. Γιατί αυτό για το οποίο όλοι συμφωνούμε είναι ότι κανένας, μα κανένας, σε αυτή την Αίθουσα δεν έχει την πρόθεση να βγει από αυτό το νομοσχέδιο που θα ψηφίσουμε σήμερα η δυνατότητα του να βιαστεί η ελευθερία της διδασκαλίας και της γνώσης εντός του χώρου του πανεπιστημίου, αλλά να προστατευθεί για λογαριασμό αυτών που συμμετέχουν στην πανεπιστημιακή κοινότητα και που είναι φορείς και δικαιούχοι αυτής της ελευθερίας.

Και, βέβαια, εδώ προς αυτή ακριβώς τη λύση συνηγορεί η ιστορία αυτής της ιδέας, που για εμάς έγινε άσυλο μετά το 1973 και κατά τη διάρκεια βέβαια της χούντας. Για την Ευρώπη, όμως, δεν υπήρξε ποτέ θέμα ασύλου. Και δεν υπήρξε ποτέ θέμα ασύλου γιατί είναι το 1792 που η Γαλλική Επανάσταση με τη λεγόμενη «συμβατική συνέλευσή της», την «Convention», όπως τη λένε, κατήργησε όλα τα άσυλα και διακήρυξε ότι το μοναδικό άσυλο του πολίτη είναι ο νόμος.

Εάν υπάρχει, λοιπόν, σήμερα εδώ η δυνατότητα να ενώσουμε μια βιώσιμη πολιτική για την προστασία αυτού που λέμε «άσυλο» ταυτόχρονα με μια νομική ρύθμιση η οποία από την ψήφιση του νόμου και μετά θα αποτελέσει τον κανόνα που θα εμποδίζει την οποιαδήποτε παραβίαση της ακαδημαϊκής ελευθερίας, αυτή την υποχρέωση έχουμε να την κάνουμε σήμερα και να την αποδώσουμε στην κοινωνία, χωρίς να είμαστε προσηλωμένοι σε ιδεοληψίες και κυρίως χωρίς να χρησιμοποιούμε το άσυλο με μια τοτεμική λειτουργία. Γιατί κάποιοι κραδαίνουν το άσυλο δήθεν

ότι αποτελεί το λάβαρο της συμμετοχής τους σε έναν αγώνα, στον οποίον υπήρχε όλος ο ελληνικός λαός. Κι αυτός ο αγώνας είναι η αντίσταση εναντίον της δικτατορίας.

Άρα, λοιπόν, εδώ θα πρέπει πρώτα και κύρια να ερευνήσουμε εάν μέσα από τη διαμόρφωση του άρθρου 64 μπορούμε να συμμετάσχουμε εμπράκτως σε έναν διάλογο που έχει ξεκινήσει στην Ευρώπη εδώ και είκοσι χρόνια και αφορά το πώς θα οργανωθεί και τι όρους θα πρέπει να έχει αυτή η οργάνωση, το πανεπιστήμιο του σήμερα και του αύριο, εν όψει των οικονομικών, των δικαϊκών και των ηθικοπολιτικών συνθηκών που διέπουν και ρυθμίζουν το πεδίο της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Αυτή είναι η προβληματική. Και από εδώ θα πρέπει να προκύψουν όλες οι δυνατές αναφορές που θα αποτελέσουν τη βάση αυτού του διαλόγου.

Θεωρώ, λοιπόν, υποχρέωσή μου να πω και να αναφερθώ στο ότι, ως γνωστόν, όλοι θεωρούμε και ασπάζομαστε ότι το πανεπιστήμιο είναι μια ευρωπαϊκή υπόθεση ως θεσμός. Ξεκίνησε στα τέλη του Μεσαίωνα. Και είναι γνωστό ότι οι πρώτες αντιστάσεις μέσα από το πανεπιστήμιο εναντίον κάθε σκοταδισμού –της Εκκλησίας τότε- και κάθε δογματισμού αργότερα της επιστήμης οργανώθηκαν από το εσωτερικό του πανεπιστημίου προς τα έξω. Κι εδώ, πράγματι, είναι κλασικές οι περιπτώσεις των Πανεπιστημίων της Πάντοβας και της Παβίας. Το 1815 στο Παρίσι εκδίδεται ένα διάταγμα, το οποίο έχει ονομαστεί «πανεπιστημιακό πρόνομο». Είναι η μετάφραση στα ελληνικά της έκφρασης «franchise universitaire». Και αυτό ακριβώς εξακολουθεί να ισχύει στη Γαλλία μέχρι σήμερα, χωρίς από κανένα νόμο να απαγορεύεται η επέμβαση της αστυνομίας ή άλλης αρχής στον χώρο του πανεπιστημίου.

Αυτή η επέμβαση θα πρέπει να γίνεται με σεβασμό, όμως, στο γεγονός ότι ο χώρος του πανεπιστημίου είναι προστατευόμενος από το κράτος και από όλους τους πολίτες, αλλά κυρίως και από την πανεπιστημιακή κοινότητα, χώρος όπου ανθεί η κριτική, η γνώση, η διδασκαλία με όρους ελευθερίας.

Αυτή ακριβώς ήταν και η μνημειώδης διάλεξη που έκανε στο Στάνφορντ το 1998 ο μεγάλος διανοητής και φιλόσοφος του 20^{ου} αιώνα Ζακ Ντερντά, όταν μίλησε για το πανεπιστήμιο άνευ όρων. Αυτή τη διάλεξη την επανέλαβε εδώ, στο Γαλλικό Ινστιτούτο, στις 2 Ιουνίου του 1999 και έναν χρόνο μετά, προσκεκλημένος του Γιούργκεν Χάμπερμας, την έκανε στη Φρανκφούρτη. Από εδώ προκύπτει λοιπόν η βάση κάθε συζήτησης. Το πανεπιστήμιο είναι ο χώρος μέσα από τον οποίο θα πρέπει δημοσίως να διατυπώνεται με απόλυτη ελευθερία οτιδήποτε έχει σχέση με τη γνώση, με τη μάθηση και με τη σκέψη της αλήθειας. Αυτό το απροϋπόθετο, αυτό το άνευ όρων αφορά την ελευθερία και την ελεύθερη πρόσβαση στην αλήθεια, για λογαριασμό όμως αυτών που συμμετέχουν σε αυτόν τον χώρο.

Γιατί εδώ τίθενται δύο ερωτήματα. Το πρώτο ερώτημα είναι –και είναι πραγματικό και νομικό και φιλοσοφικό και ηθικό- το εξής: Εάν κάποια στιγμή μέσα στο πανεπιστήμιο υπάρχει μια πλειοψηφία, η οποία και πει ότι εμείς για λόγους προστασίας των συμφερόντων μας καταργούμε αυτό το άσυλο και επιβάλλουμε μία μονολιθική άποψη για το τι είναι νομική, για το τι είναι ιατρική, για το τι είναι φιλοσοφία, αυτοί λοιπόν δεν είναι υπαίτιοι και ένοχοι για την κατάλυση του ασύλου, παρ' όλο που είναι φορείς αυτού του πανεπιστημιακού προνομίου;

Γι' αυτό τα θέματα, επειδή έχουν μία απόλυτη σχετικότητα, θα πρέπει να μην αντιμετωπίζονται με μονομανίες και προσηλώσεις σε λέξεις οι οποίες μπορεί να έχουν πάρει μία φόρτιση από τη χρήση τους, αλλά θα πρέπει να πούμε επί της ουσίας ότι το άρθρο 16 του Συντάγματος, έτσι όπως είναι διατυπωμένο, δεν αναφέρεται σε άσυλο. Σε αυτό που αναφέρεται είναι η απόλυτη προστασία της ελευθερίας στη διδασκαλία, στην έρευνα και στη γνώση. Και με αυτή την έννοια, η διάταξη του άρθρου 64 είναι απολύτως προσηλωμένη και στο πνεύμα και στο γράμμα του Συντάγματος, γιατί όπως είπα και προηγουμένως, δεν προστατεύει αυτό που λέμε «άσυλο» μόνο από τις οποιεσδήποτε επεμβάσεις του κράτους, του δογματισμού, του σκοταδισμού, αλλά τις προστατεύει και εναντίον όποιου θέλει να καταλύσει ή να περιορίσει την ακαδημαϊκή ελευθερία, είτε είναι εξωτερικός, είτε δηλαδή προέρχεται από έξω προς τα μέσα, αλλά είτε είναι και

κάποιοι ο οποίος ζει μέσα στο πανεπιστήμιο.

Αυτή, λοιπόν, είναι η απόλυτη αποσαφήνιση των νοημάτων που προκύπτουν από αυτή τη διάταξη και κανένας, μα κανένας, δεν έχει το δικαίωμα εδώ να λέει ότι αυτή η διάταξη παραβιάζει το άρθρο 16 του Συντάγματος, πολλώ δε μάλλον που ουσιαστικά δεν κάνει τίποτα άλλο από το να επαναφέρει ίσως την πιο επιτυχημένη, κατά την άποψή μου, ρύθμιση που έγινε το 2007 από την κ. Μαριέττα Γιαννάκου με το ν.3549, όπου εκεί με τη ρύθμιση αυτή τότε είχε διατυπωθεί και η άποψη, όπως είπε η κυρία Υπουργός, ότι το άσυλο δεν είναι μια οντότητα, δεν είναι ένα τοτέμ, όπως είπα προηγουμένως, αλλά είναι ένα πλέγμα εγγυήσεων που έχουν σαν σκοπό να προστατεύσουν την ακαδημαϊκή ελευθερία, αλλά όχι οποιαδήποτε δράση οποιουδήποτε, αλλά μόνον εκείνων οι οποίοι συμμετέχουν σε αυτήν ακριβώς τη διαδικασία που λέγεται έρευνα, που λέγεται διαδικασία μάθησης, που λέγεται διδασκαλία. Και με αυτή την έννοια, κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι από πάσης πλευράς είναι επιτυχημένη η συγκεκριμένη διάταξη.

Έρχομαι στο άρθρο 101. Κύριοι συνάδελφοι, το άρθρο 101 εισάγει ένα κώλυμα, όπως λέγεται, ένα ασυμβίβαστο μεταξύ των έργων του προέδρου και του μέλους μιας ανεξάρτητης αρχής, που είναι η Αρχή Προστασίας του Ανταγωνισμού, που έχει πολύ μεγάλη σημασία και αξία για τη λειτουργία και τη ρύθμιση και την εφαρμογή των κανόνων της αγοράς με όρους ελεύθερου και ανόθευτου ανταγωνισμού και ταυτόχρονα σε αυτή την επιτροπή είναι δεδομένο ότι για να λειτουργήσει αποτελεσματικά, όσοι συμμετέχουν θα πρέπει να είναι πρόσωπα εγνωσμένης ανεξαρτησίας και στο φρόνημά τους και στη λειτουργία τους και στα υπηρεσιακά τους καθήκοντα, δηλαδή να είναι αντικειμενικά διαπιστωμένο ότι δεν υποκινείται σε καμμία εξωτερική παρέμβαση και σε καμμία πολιτική επιρροή.

Αυτό ακριβώς είναι και το περιεχόμενο της οδηγίας 1 του 2009. Αυτή είναι η βάση, αυτή είναι η αιτιολογία της. Βέβαια αυτή η οδηγία δεν μας δεσμεύει ακόμα, γιατί αυτή δεν είναι οδηγία που ζητάει να ενσωματωθούν οι διατάξεις της στο εσωτερικό δικαίο, αλλά είναι ευρωπαϊκή οδηγία που προσπαθεί να εναρμονίσει τις νομοθεσίες, ώστε κάθε κράτος να επιλέγει το ίδιο τα μέτρα και τα μέσα που θα χρησιμοποιήσει για την επίτευξη αυτού του σκοπού, δηλαδή το να έχουμε πρόσωπα στις κρίσιμες θέσεις της διοίκησης αυτής της αρχής που να είναι ανεπηρέαστα.

Ωστόσο, και παρ' όλο που δεν μας δεσμεύει ακόμα αυτή η οδηγία, εδώ ακριβώς φαίνεται ότι δεν υπάρχει καμμία, μα καμμία ασυμβατότητα και με αυτή τη συγκεκριμένη οδηγία, αλλά και με οποιαδήποτε άλλη ρύθμιση συνταγματική ή μη που ισχύει στην Ελλάδα, με το γεγονός ότι δεν μπορεί πλέον πρόσωπα τα οποία είναι αποδεδειγμένο αντικειμενικά ότι συμμετείχαν σε σχέση υπηρεσιακής εξάρτησης και απασχολούνται σε γραφεία Πρωθυπουργού, Υπουργού, γενικών γραμματέων, δηλαδή πολιτικών προσώπων, πολιτικών αξιωματούχων και κυβερνητικών παραγόντων, δεν μπορεί διά μιας αυτά τα πρόσωπα, διοριζόμενα στη θέση του προέδρου και του αντιπροέδρου ή των μελών της διοίκησης αυτής της αρχής, να εξαγνιστούν μόνο επί του γεγονότος ότι τα επέλεξε ο Πρωθυπουργός.

Αυτά -με συγχωρείτε- είναι κάποιες βεβαιότητες επάνω στις οποίες ανοήτως κάποιοι έχουν πιαστεί για να δημιουργούν δήθεν την εντύπωση ότι η κ. Θάνου αποτελεί την Πασιονάρια, όπως προσφυώς ελέχθη σε κάποια εφημερίδα, για τον ΣΥΡΙΖΑ.

Δεν είναι έτσι τα πράγματα, κύριοι συνάδελφοι. Προφανώς εσείς βάζετε μπροστά την περίπτωση της κ. Θάνου, γιατί μέσα σε αυτή την επιτροπή υπάρχουν άλλες δύο, τρεις περιπτώσεις τις οποίες θέλετε να καλύψετε γιατί κάποτε αυτοί οι άνθρωποι υπηρετούσαν με σχέση εξάρτησης και απασχολούνται στα γραφεία Υπουργών, γενικών γραμματέων και ούτω καθεξής σαν μέλη του ΣΥΡΙΖΑ, της κεντρικής επιτροπής.

Δεν μπορεί να λειτουργήσει έτσι αυτή η ιστορία. Αυτή η επιτροπή είναι πάρα πολύ σοβαρή και έχει πολύ σπουδαίο έργο για να μπορεί να αντιμετωπίζεται κατά αυτόν τον τρόπο της επιστροφής του δώρου που έδωκε κάποτε ο Πρωθυπουργός από την αμισθί και δωρεάν παροχή των νομικών υπηρεσιών της κ. Θάνου. Γιατί, όπως έλεγα και στην επιτροπή, το δώρο ενέχει μέσα του μια και μόνο υποχρέωση, την υποχρέωση της ανταπόδοσης του.

Άρα, λοιπόν, ανταπέδωσε το δώρο αυτό στην κ. Θάνου ο Πρωθυπουργός, ευχαριστώντας την για τις υπηρεσίες που του προσέφερε, διορίζοντάς την στη συγκεκριμένη θέση. Αυτό δεν μπορεί να εξακολουθήσει. Και δεν μπορεί να εξακολουθήσει ακριβώς γιατί η εξακολούθησή του παραβιάζει το δημόσιο συμφέρον και ουσιαστικά η παραβίαση αυτή του δημοσίου συμφέροντος, που εξυπηρετείται με το να υπάρχουν και να υπηρετούν σε αυτές τις αρχές αμερόληπτα πρόσωπα, αυτή ακριβώς η παραβίαση, είναι σπουδαίο γεγονός, που είναι αντικειμενικά διαπιστώσιμο.

Και αυτή ακριβώς η περίπτωση, κύριε Τζανακόπουλε, με βάση την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου που επικαλεστήκατε -την απόφαση 288 του 2012- εξαιρείται ακριβώς από την περίπτωση όπου και αναδρομικά και για τα πρόσωπα που ήδη συμμετέχουν σε αυτές τις θέσεις μπορεί να λειτουργήσει ως λόγος έκπτωσης το συγκεκριμένο κώλυμα. Άρα, λοιπόν, δεν υπάρχει κανένα ζήτημα. Όλα έχουν λυθεί.

Το μόνο που πρέπει να λύσουμε εδώ είναι ότι πρέπει να σεβόμαστε τον άλλον όταν ακούγεται και να του δίνουμε το δικαίωμα να διατυπώνει τη σκέψη του. Γιατί κάθε σοβαρός διάλογος -και μάλιστα όταν είναι και κοινοβουλευτικός- για να μπορέσει να προχωρήσει και να γίνει μια σύνθεση η οποία να είναι ωφέλιμη για τη δημοκρατία και για τον λαό, θα πρέπει να γίνεται κάτω από την τήρηση κανόνων.

Και για αυτό είπα και χθες στην επιτροπή ότι η παρουσία μου εδώ σε όλη τη διάρκεια της συμμετοχής μου έχει συγκρουσιακό χαρακτήρα, διότι αντιμετωπίζω με επιχειρήματα τους αντιπάλους, αλλά αυτή η σύγκρουση είναι ρυθμισμένη από συγκεκριμένους κανόνες, που είναι οι κανόνες που προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εγώ, κύριε Τζαβάρα.

Τον λόγο έχει ο γενικός εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, ο συνάδελφος κ. Παύλος Πολάκης.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα προσπαθήσω να αναφερθώ σε όσα περισσότερα σημεία του νομοσχεδίου μπορώ. Κάναμε μια μεγάλη κουβέντα δύο μέρες στις επιτροπές. Είπαμε πάρα πολλά πράγματα. Νομίζω ότι πρέπει να επαναλάβουμε την ουσία των άρθρων.

Με αυτό το νομοσχέδιο, που είναι πολυνομοσχέδιο, ουσιαστικά συνεχίζετε την προσπάθεια που ξεκίνησε με την ψήφιση του χθεσινού νομοσχεδίου για ένα νέο νεοφιλελεύθερο κράτος της μεταδημοκρατίας. Το επιτελικό σας κράτος, που χθες ψηφίσαμε, ουσιαστικά είναι ένα Υπουργείο Προεδρίας της Κυβερνήσεως με πεντακόσιους υπαλλήλους στο Μέγαρο Μαξίμου για τον άμεσο έλεγχο από τον Πρωθυπουργό όλων των κοινωνικών και οικονομικών ζητημάτων της επόμενης κοινοβουλευτικής περιόδου και όλα αυτά που πρόκειται να διαμεφθούν το επόμενο χρονικό διάστημα.

Οι παρεμβάσεις που κάνετε με αυτό το νομοσχέδιο και που το πρώτο κομμάτι αφορά την αυτοδιοίκηση, ουσιαστικά, είναι μια βίαιη αντιμεταρρύθμιση μιας μεταρρύθμισης που δεν πρόλαβε να εφαρμοστεί. Ουσιαστικά, ακυρώνετε την πρόσφατη ψήφο του ελληνικού λαού στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές, χωρίς καν να έχουν συγκροτηθεί τα συμβούλια. Θεωρείτε και κρίβετε ότι αυτά θα έχουν πρόβλημα λειτουργίας με κάποια πολύ ακραία παραδείγματα, δίνοντας το βάρος σε αυτά τα παραδείγματα και όχι στην πλειοψηφία, κρίνοντας το γεγονός ότι και με τις εκλογές της απλής αναλογικής η συντριπτική πλειοψηφία των δήμων έχει τη δυνατότητα να έχει πλειοψηφίες και συσχετισμούς, προκειμένου να παίρνει αποφάσεις. Αυτό το κρίβετε. Παίρνετε κάποια περιφερειακά παραδείγματα. Όλη η δουλειά που κάνετε εδώ είναι για τη Θεσσαλονίκη. Με το 14% πρέπει να διαμορφώσουμε όρους.

Ουσιαστικά τι κάνετε; Παίρνετε -και δεν είναι εδώ ο κ. Λιβάνιος- την εξουσία που είναι από το βουλευόμενο όργανο, που είναι το δημοτικό συμβούλιο, και τη δίνετε ξανά στον δήμαρχο, σκέτο όμως. Διότι αυτός ορίζει και η παράταξή του τις πλειοψηφίες στην

οικονομική επιτροπή, τις πλειοψηφίες στα νομικά πρόσωπα.

Η οικονομική επιτροπή εγκρίνει τον προϋπολογισμό των νομικών προσώπων. Μια σειρά από ισχυρές αρμοδιότητες που είχε το δημοτικό συμβούλιο, τώρα, αν θέλει η οικονομική επιτροπή, θα τις στέλνει για να παίρνει αποφάσεις το δημοτικό συμβούλιο. Από πού κι ως πού η οικονομική επιτροπή κάνει τον προγραμματισμό των προσλήψεων και όχι το δημοτικό συμβούλιο; Από πού κι ως πού η οικονομική επιτροπή από μόνη της μπορεί να κάνει ρύθμιση χρεών οφειλτέ στον δήμο πάνω από 150.000 και χωρίς όριο ποσού; Πού είναι αυτό; Ή να διαγράφει χρέη;

Με μια πολύ πονηρή ρύθμιση την οποία κάνατε, καταργείτε...

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Έχω κάνει δήμαρχος, κύριε συνάδελφε. Ξέρω πώς κυβερνιέται ο δήμος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μην απαντάτε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Και στο ψευδεπίγραφο δίλημμα κυβερνησιμότητα ή δημοκρατία, ναι, η απάντηση είναι δημοκρατία, πρώτα απ' όλα. Γιατί, ουσιαστικά, ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ Ι», που ήταν η πρώτη απόπειρα μεταρρύθμισης, έφερνε μια λογική συνεργασίας των τοπικών κοινωνιών και των παρατάξεων.

Ο λαός αποφασίζει την πρώτη Κυριακή για το πρόγραμμα και κατατάσσει τον καθένα στο μπόι του και του λέει: «Εσύ σε αυτή την παράταξη, με αυτό το πρόγραμμα, έχεις τόσους συμβούλους». Τη δεύτερη Κυριακή, για να έχει αυξημένη νομιμοποιητική βάση -και απαντώ και σε μια κριτική-, γιατί χρειάζεται και αρχηγός, παντού χρειάζεται και αρχηγός, με την εκλογή του δημάρχου, εκλέγει αυτόν ο οποίος μπορεί να συνθέσει από κάτω, όχι να τον ξανακάνει αυτοκράτορα. Γιατί αυτό κάνετε.

Και εκεί που αναγνωρίζουν οι τοπικές κοινωνίες ότι η παράταξη και ο δήμαρχος έχει προσφέρει στον τόπο τους βγάζει από την πρώτη Κυριακή και τους βγάζει και ψηλά. Διότι αυτοί έχουν έργο να αποδείξουν. Εκεί που βλέπεις ποσοστά 10%, 12%, 14% και τελικά, βγαίνει τη δεύτερη Κυριακή, γιατί πρέπει να υπάρξει δήμαρχος και πρέπει να υπάρξει κάποιος να συνθέσει. Με αυτά τα μέτρα τα οποία κάνετε, δεν μπορεί να παίρνει ξανά την απόλυτη εξουσία.

Κάνετε κάτι πρωτοφανές. Ενώνονται δύο παρατάξεις με την πλειοψηφία -είδα ότι αλλάξατε τη διατύπωση, καλά κάνατε με τις πλειοψηφίες των δύο παρατάξεων- και δεν μπορεί αυτό, λέει, να ανακληθεί. Γιατί δεν μπορεί να ανακληθεί; Για να συνεχίζει να έχει τις πλειοψηφίες και τους συσχετισμούς.

Μετά έχετε κάποια άλλα πράγματα. Την πρώτη σοβαρή προσπάθεια ενδοδημοτικής αποκέντρωσης που έγινε, η οποία αφορούσε -και όποιος έχει κάνει δήμαρχος ή ξέρει από τοπική αυτοδιοίκηση μπορεί να καταλάβει πόσο ισχυρή ήταν αυτή η ρύθμιση του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ»- το ότι ο πρόεδρος μιας τοπικής κοινότητας και το τοπικό συμβούλιο μπορούν να αποφασίσουν -όχι να εισηγηθούν- για τα μικρά έργα, τις μικρές βλάβες, τις μικρές παρεμβάσεις στα όρια της τοπικής κοινότητας.

Αυτό γιατί το παίρνετε πίσω; Είναι αυτό δημοκρατία ή είναι ο γενικότερος προγραμματισμός; Αφαιρούμε, δηλαδή, τη δυνατότητα από μία τοπική κοινότητα των επτακοσίων, οκτακοσίων, χιλίων ανθρώπων, η οποία είναι στα εξήντα χιλιόμετρα μακριά από την έδρα του δήμου, να μπορεί να επισκευάσει δέκα λάμπες, να φτιάξει ένα μικρό υδρευτικό, να φτιάξει ένα μικρό αποχετευτικό, να φτιάξει ένα μικρό βιολογικό καθαρισμό. Και αυτό πρέπει να είναι υπό την έγκριση του δημάρχου.

Για να μη δουλεύουμε, αυτό γίνεται για ένα λόγο. Διότι αυτός που παίρνει απόφαση για το χρήμα έχει και εξουσία, άρα αναπαράγει τα πελατειακά του δίκτυα από τη μία μεριά ή ρυθμίζει που πάει το χρήμα και τα παράπλευρα οφέλη από την άλλη. Αυτή είναι η απάντηση.

Στη συνέχεια, έχετε βάλει κάποιες διατάξεις, οι οποίες είναι άλλα αντί άλλων. Με ποια λογική οι αντιπεριφερειάρχες είναι από την παράταξη του περιφερειάρχη που εκλέχθηκε; Οι αντιδήμαρχοι μπορούν να είναι και από τη μειοψηφία. Ο έπαρχος μπορεί να είναι και από τη μειοψηφία και μπορεί να είναι και από άλλο νησί από αυτό που εκλέχθηκε. Εδώ έχετε κάποιους ανθρώπους στο μυαλό σας.

Μετά που βγήκαν τα αποτελέσματα, μετά που ξέρετε τα πρόσωπα, ρυθμίζετε τις διατάξεις για να βολέψετε με φωτογραφικές

διατάξεις προφανώς συγκεκριμένους ανθρώπους. Αυτό είναι, μη δουλεύουμε. Δεν είναι καμμία παρέμβαση. Άλλωστε, δεν έχετε και ιστορικό στις παρεμβάσεις αυτές.

Επίσης, είπα και πριν -και αυτό αφορά και το Κίνημα Αλλαγής- ότι ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ» έλυσε το πρόβλημα με την κυβερνησιμότητα, που λέτε, το οποίο είναι εντελώς ψευδεπίγραφο. Ποια ήταν τα δύο θέματα που θα μπορούσαν να δημιουργήσουν πρόβλημα λειτουργίας του δήμου; Ήταν η έγκριση του προϋπολογισμού και η έγκριση του τεχνικού προγράμματος.

Με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» σαράντα δύο δήμοι είχαν απωλέσει την πλειοψηφία, όπου έπαιρνε το 60% των δημοτικών συμβούλων αυτός που κέρδιζε. Και δεν μπορούσαν να προχωρήσουν και είχαμε πρόβλημα. Υπήρχε -ας πούμε- πρόβλημα στο Χαλάνδρι, όπου εκεί υπήρχε διάσπαση της παράταξης, που για πολιτικούς λόγους και για κόλλημα δεν ψήφισε τον προϋπολογισμό. Αυτό δεν θα μπορούσε να το κάνει τώρα με τον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ». Ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ» έλεγε «έγκυρη ψήφος». Τις παίρνετε αυτές τις διατάξεις.

Ο κ. Θεοδωρικάκος έχοντας κάνει και Γραμματέας της ΚΝΕ μία φορά, μπορεί να δει τις συγκεκριμένες διατάξεις και τι να τραβήξει και να βάλει και πώς να το προβάλλει. Έχει εκπαίδευση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Έχεις κάνει κι εσύ στην ΚΝΕ;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Θα πω και για το άσυλο μετά μερικά.

Ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ» έλεγε ότι για να είναι έγκυρη η ψήφος πρέπει να έχεις συγκεκριμένη πρόταση. Δεν μπορείς να λες όχι στον προϋπολογισμό που κατεβάζει η παράταξη του δημάρχου.

Πρέπει να κατεβάσεις δικό σου σχέδιο ή μπορείς να ψηφίσεις ανά κωδικό ή ανά ομάδα κωδικών για να πληρωθούν οι εργαζόμενοι, τα κονδύλια αυτά, να λειτουργήσουν οι παιδικοί σταθμοί κ.λπ..

Το άκυρο, το λευκό ή απλά το «όχι» στο τεχνικό πρόγραμμα που έφερνε η κυβερνώσα παράταξη -ένα πρόγραμμα για το τι θα γίνει- δεν μέτραγε. Έπρεπε να πεις εσύ το δικό σου, αλλιώς η ψήφος δεν μέτραγε, άρα πέρναγε.

Αυτές τις διατάξεις τώρα παίρνετε και το ανακατώνετε λίγο και κάνετε έναν «κουβά» εκεί πέρα. Το πάει αλλιώς βέβαια και λέει ότι θα πρέπει η παράταξη που θα φέρει κάτι διαφορετικό, θα πρέπει να της πουν οι υπηρεσίες του δήμου αν γίνεται αυτό που προτείνει. Δηλαδή οι υπηρεσίες του δήμου τώρα, που ο δήμαρχος θα είναι με την πλειοψηφία, θα πουν διά της αντιπολίτευσης ότι είναι καλό αυτό που φέρνουν.

Εσείς θεσμοθετείτε το παζάρι σε ανώτερο επίπεδο. Αυτό κάνετε τώρα. Λέγατε ότι με τον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ» θα οδηγηθούμε σε εκβιασμούς, σε παζάρια κ.λπ.. Αυτή η σύμπραξη που λέτε με την πλειοψηφία -και μάλιστα όχι με το σύνολο των μελών των δημοτικών συμβούλων της παράταξης που προέβλεπε τη σύμπραξη ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ»- τι είναι; Ανατολίτικο παζάρι είναι, όχι απλώς παζάρι αυτό το οποίο λέτε.

Αυτά κουβεντιάστηκαν και πολύ στις επιτροπές. Επειδή πρέπει να πω και για άλλα, προχωρώ παρακάτω στο κομμάτι της ψηφιακής στρατηγικής. Θα αναφερθούν κι άλλοι συνάδελφοι μετά.

Δεν είναι ο κ. Πιερρακάκης που έκανε μια καλή ομιλία χθες. Του απαντήσαμε χθες και επί της ουσίας και θέλω να επαναλάβω και εδώ τα ερωτήματα. Θέλω να απαντήσει σήμερα, όμως, όχι γενικώς. Είπα ότι έκανε καλή ομιλία χθες, αλλά επειδή του απαντήσαμε πολύ συγκεκριμένα, θέλω να τα πούμε εδώ σήμερα, γιατί εχθές δεν απάντησε.

Πρώτον, στο πάνω επίπεδο της εθνικής ψηφιακής στρατηγικής ποιες είναι οι αλλαγές που κάνετε στην Ψηφιακή Βίβλο; Δηλαδή ποιες είναι οι αλλαγές στους όρους προμήθειας των λογισμικών ή υποδομών ή hardware, που πρέπει να ακολουθήσει όλη η μεσαία κλίμακα στα Υπουργεία; Εδώ είναι λεφτά. Θέλω να το πείτε συγκεκριμένα.

Δεύτερον, τα οριζόντια προγράμματα που είχε προχωρήσει η προηγούμενη η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Ψηφιακής Πολιτικής, θέλω να μας πείτε συγκεκριμένα αν θα προχωρήσουν ή αν θα δούμε σε κάνα-δυο μήνες μετά ότι το ξανασκέφτεστε, δεν το προχωράτε, δεν το κάνετε κ.λπ..

Και τρίτον, να μας ενημερώσετε στο επίπεδο του πιο μακροπρόθεσμου προγραμματισμού. Είπα τρία συγκεκριμένα προγράμματα, το ψηφιακό ΓΕΜΗ, τον ψηφιακό μετασχηματισμό του

αγροτικού τομέα και το σύστημα της ηλεκτρονικής διακίνησης εγγράφων. Αυτό, από όσο ξέρω, υλοποιείται. Πιστεύω να υλοποιηθεί. Έχει χρόνο παράδοσης εννιά μήνες. Είναι εξοικονόμηση 400 εκατομμυρίων ευρώ τον χρόνο αυτό. Όπως, επίσης, να μας πείτε και για το Ελληνικό Κέντρο Διαστήματος που φτιάχνετε τώρα, αν θα προχωρήσουν τα προγράμματα για τους μικροδορυφόρους.

Θέλω, επίσης, να μας πείτε ποια σκέφτεστε να αλλάξετε από το μακροπρόθεσμο προγραμματισμό. Εδώ θα πω μία κουβέντα μόνο. Το είδαμε χθες στις μεταβατικές διατάξεις. Έχετε βάλει κάτι πράγματα που πρέπει να σου βγουν τα μάτια για να τα δεις. Δεν το είπαμε πριν, γιατί δεν το είχαμε δει.

Στο άρθρο 61 στις μεταβατικές διατάξεις, στην παράγραφο 16 λέτε το εξής αμίμητο. Φαντάζομαι να το είχαμε κάνει εμείς, τι θα είχαν γράψει, από τα πρώτα φλέματα μέχρι δεν συμμαζεύεται.

Λέτε «Οι τρεις θέσεις εμπειρογνομόνων πληροφορικής με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου και τριετή θητεία του πρώην Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης, οι οποίες μεταφέρθηκαν στο Υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης, βάσει του π.δ.81/2019, μετατρέπονται σε θέσεις μόνιμου προσωπικού και εντάσσονται στον κλάδο πληροφορικής. Οι υπηρετούντες με τριετή θητεία στις θέσεις οι οποίες μετατρέπονται, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, καταλαμβάνουν τις τρεις νέες θέσεις μόνιμου προσωπικού και κατατάσσονται με βαθμό ανάλογο των τυπικών προσόντων». Τι είναι αυτό;

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Ρουσφέτι.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Κατ' αρχάς, πώς τους λένε; Ποιοι είναι; Και τι είναι αυτό; Είναι μονιμοποίηση υπαλλήλων που υπηρετούν τριετή θητεία και τους μεταφέρετε, συστήνετε θέσεις και τους μονιμοποιείτε; Αυτό δεν είναι αντισηταγματικό; Αυτό δεν είναι ρουσφέτι; Αυτό είναι το επιτελικόν κράτος; Επιτελικόν ρουσφέτι!

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Εμείς τους βάλαμε αυτούς;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εμείς τους πήραμε;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Άσε ποιος τους πήρε. Εδώ μιλάμε ότι μία με σύμβαση, με νομοθετική...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τους δικούς σας...

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Μεγάλη η χάρη σας! Να σας πούμε και ευχαριστώ! Τι μας λέτε, κύριε Τζαβάρη; Κύριε Τζαβάρη, σοβαρά τώρα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αφήστε τον διάλογο, δεν είμαστε σε τηλεοπτική εκπομπή. Είναι Βήμα Βουλής.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Ναι, εντάξει, θα πω δύο πράγματα ακόμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να μιλήσω δύο λεπτά ακόμα;

Πρώτον, για το άσυλο θα πω πολύ λίγα. Είναι ψευδεπίγραφη όλη η επιχειρηματολογία σας. Δεν σας νοιάζει ούτε η παραβατικότητα ούτε το αν πουλιούνται ναρκωτικά στο Αριστοτέλειο ούτε αν πουλούν φομπιζού στη Μασσαλία ούτε αν πουλούν τσάντες κάποιου μετανάστες έξω από την ΑΣΟΕΕ. Αυτό είναι το προκάλυμμα καπνού, γιατί ο μεγάλος σας πόνος και ο μεγάλος σας καημός –τον είπατε, κύριε Τζαβάρη, εσείς, απλώς τον είπατε με περιπλοκάδες- είναι ότι...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τον είπα εγώ;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Ναι, ο χώρος των πανεπιστημίων ιστορικά και ειδικά μετά τη Μεταπολίτευση και ειδικά μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου και όλη τη μεταπολιτευτική περίοδο είναι ο χώρος όπου κυοφορούνται, επωάζονται, γεννιούνται οι ανατρεπτικές ιδέες. Το όραμα της κοινωνικής απελευθέρωσης εκεί καλλιεργείται. Αυτό σας νοιάζει. Δεν σας νοιάζει τίποτα άλλο.

Ξέρετε κάτι; Και ο κ. Θεοδωρικάκος από εκεί βγήκε και ο κ. Ακτύπης –που δεν είναι εδώ τώρα- ο Βουλευτής Ζακύνθου –να δω πώς θα ψηφίσει σήμερα- που ήμασταν μαζί το 1991 στην κατάληψη Ιατρικής και αυτό ήταν παράνομο με βάση τη λογική σας. Το 1991 - 1992 στην κατάληψη της Ιατρικής εγώ ήμουν ειδικευόμενος, αλλά πήγα. Ήμουν και εγώ εξωφρενικό στοιχείο τότε; Με τη λογική σας, λοιπόν, ήμουν εξωφρενικό στοιχείο, επειδή τότε έκανα ειδικότητα στη Νίκαια και ήταν τα παιδιά που ήταν δυο, τρία χρόνια πιο μικρά από μένα με τον κ. Σούρλα –θα το

θυμάται η κ. Μπακογιάννη- που ήθελε να βάλει εξετάσεις πριν από την ειδικότητα. Και έγινε μια κατάληψη έξι μηνών.

Ναι, έκαναν μια κατάληψη έξι μηνών και κέρδισαν τη ζωή τους, κυρία Κεραμέως.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κέρδισαν τη δυνατότητα να κάνει ειδικότητα κάθε γιατρός που τελειώνει το πανεπιστήμιο και όχι οι γαμπροί, οι κόρες και οι βαφτιστικοί των καθηγητών της Ιατρικής μέσα από αδιαφανή διαδικασία, όπως νομοθετούσε τότε ο κύριος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αφήστε τώρα τις εξετάσεις ειδικότητας.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Ναι, κύριε Κακλαμάνη, τα ξέρετε και εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ναι, επειδή τα ξέρω. Ολοκληρώστε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Επειδή υπήρχε το άσυλο και γεννήθηκε και νίκησε αυτός ο αγώνας.

Και αυτό σας νοιάζει, ότι αυτές οι ιδέες και γεννιούνται και αναπαράγονται εκεί, σε αυτούς τους χώρους και θα συνεχίσουν να το κάνουν, ό,τι νόμους και να ψηφίσετε. Αυτοί οι νόμοι πρέπει και να εφαρμοστούν συγκεκριμένα.

Σας το είπαν και οι αστυνομικοί χθες, παρά το ότι είπαν «ναι, βεβαίως, οπωσδήποτε πρέπει να γίνει, αλλά μην μπούμε και μέσα να κάνουμε αστυνομοκρατία κ.λπ.». Η ακαδημαϊκή ελευθερία που λέτε θέλει αστυνομία για να διαφυλαχτεί;

Σας είπα και το άλλο παράδειγμα χθες. Στην παράταξη τη δική μας, της νεολαίας του ΣΥΡΙΖΑ στη Θεσσαλονίκη, παράταξη εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς, δεν άφησαν να μιλήσει ο Γιώργος ο Κατρούγκαλος πέρυσι. Να φωνάξουμε την αστυνομία, δηλαδή, να μας το λύσει; Για να το καταλάβω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αυτό είναι επιστημονική κοινότητα, δεν έχει σχέση. Έχεις λάθος.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Αυτό, όμως, πρέπει να λυθεί εντός του πανεπιστημίου.

Και ένα τελευταίο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και με αυτό κλείνετε, κύριε Πολάκη.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Και με αυτό θα κλείσω και ευχαριστώ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Είναι μία άλλη διάταξη, την οποία αναφέραμε και χθες στην επιτροπή.

Δεν μου λέτε, κύριοι συνάδελφοι, το άρθρο 84 το έχετε δει; Γιατί δεν μιλάτε καθόλου;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Το είδαμε, ερμηνευτική διάταξη είναι.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Ερμηνευτική διάταξη η οποία ολοκληρώνει την τροπολογία που είχαμε ξεκινήσει εμείς για το θέμα της ΣΕΚΑΠ και του κ. Σαββίδη και που τότε, μόνο που δεν κρεμαστήκατε από τα παραθύρια εδώ μέσα –έτσι;- «τα βρήκε ο ΣΥΡΙΖΑ με τον Σαββίδη και περνάει χαριστική τροπολογία».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Πού διαφωνείτε εδώ;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Άσε το πού διαφωνώ.

Ακούστε, κύριε Τζαβάρη, την υποκρισία σας αποκαλύπτω. Εμείς και τότε είχαμε πει ότι ένας επιχειρηματίας αγόρασε μια επιχείρηση, που η προηγούμενη της διοίκηση υπό κρατικό καθεστώς είχε κατηγορηθεί για λαθρεμπορία και της είχαν δώσει πρόστιμο, το οποίο, όμως, δεν το είχατε πει τότε που γινόταν το παζάρι, τότε που τον παρακαλούσε ο Σαμαράς να πάρει τη ΣΕΚΑΠ. Δεν το λέγατε αυτό. Αφού την πήρε, για να μη χάσουν τη δουλειά τους τριακόσιοι, πεντακόσιοι άνθρωποι, μετά ήρθε το πρόστιμο.

Και υπήρχε μια ολόκληρη ιστορία και ήταν κάμποσος αυτός ο καταλογισμός και περάσαμε μια ρύθμιση που έλεγε ότι δεν είναι συνυπεύθυνοι και ότι πρέπει να αναζητηθούν και από αυτούς που την έκαναν τη δουλειά. Το λαθρεμπόριο στη συγκεκριμένη εταιρεία, τη ΣΕΚΑΠ, το έκανε η κρατική διοίκηση που είχατε βάλει το 2009 - 2010. Δεν το έκανε ο νέος ιδιοκτήτης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Πολάκη, κλείστε αμέσως.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Επειδή υπήρχε ένα θέμα με τις χρονικές περιόδους που κατατέθηκε η προσφυγή και όλα αυτά τα δικολα-

βίστικα και τα δικανίστικα, φέρνεται εδώ μία ερμηνευτική διάταξη, όπως τη λέτε, στην οποία εντάσσεται αυτή την υπόθεση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Να μας πείτε πού διαφωνείτε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Να ζητήσετε συγγνώμη, κύριε Τζαβάρα. Να ζητήσετε συγγνώμη. Πολύ απλά. Αυτό να κάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Κλείστε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Το φέρνω εδώ, απλά για να αποδείξω την υποκρισία σας. Θα τα πούμε και στη δευτερολογία.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Επειδή σε λίγο θα με διαδεχθεί στην Έδρα η κ. Σακοράφα και άρα δεν θα μπορεί να μιλήσει ως ειδική αγορήτρια, εξυπακούεται ότι έχω τη σύμφωνη γνώμη της Ολομέλειας ότι, όταν κατέβει από την Έδρα η κ. Σακοράφα, θα επιλέξει τον χρόνο κατά τον οποίο θα ζητήσει τον λόγο ως ειδική αγορήτρια του ΜέΡΑ25. Έτσι γίνεται πάντα. Σας ευχαριστώ πολύ.

Προχωράμε με τη συνάδελφο κ. Ευαγγελία Λιακούλη, ειδική αγορήτρια από το Κίνημα Αλλαγής.

Κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο. Δεν ξέρω αν είναι η πρώτη ομιλία σας, σας εύχομαι καλή επιτυχία.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΛΙΑΚΟΥΛΗ: Όχι δεν είναι, αλλά μπορείτε να μου διαθέσετε λίγο περισσότερο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον έχετε ως –εντός εισαγωγικών– «πρωτόβουλο»!

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΛΙΑΚΟΥΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι η μέρα που ήρθε μετά το χθες, στον ίδιο χώρο, με εμάς πρωταγωνιστές. Και το θέμα που πραγματεύεται η σημερινή μας μέρα είναι σε χρονική συνέχεια, σε κοινή πολιτική επιδίωξη και κοινή πολιτική αντίληψη με το χθεσινό θέμα συζήτησης, το επιτελικό κράτος.

Θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω με μία ευχή. Εύχομαι σήμερα να μην ζήσουμε ξανά αυτό που ζήσαμε χθες, αυτό το ιδιότυπο stand up comedy σόου επί ένα δίωρο, κατά το οποίο όχι μόνον δεν συζητούσαμε για το επιτελικό κράτος, αλλά αναγκαστήκαμε να υποστούμε και μία απολύτως μη θεσμική συζήτηση, εκτός θέματος, σκόπιμα και παρελκυστικά, όχι μόνον θυσιάζοντας το θέμα και την ουσία στον βωμό του λαϊκισμού, αλλά φτάσαμε μέχρι του σημείου να βάλουμε μάτι στην κλειδαρότρυπα, να ψηλαφίσουμε τις άγνωστες πτυχές της προσωπικής και επαγγελματικής ζωής ανθρώπων που είτε ήταν παρόντες είτε ακόμη και απόντες. Όλα αυτά στον βωμό των εντυπώσεων και στον ανταγωνισμό των δύο μονομάχων της κυβέρνησης.

Ας μην επιτρέψουμε, λοιπόν, σήμερα τον ίδιο ευτελισμό, να μη γίνουμε στο ίδιο έργο θεατές, να μη φύγουμε πάλι φτωχότεροι κοινοβουλευτικά, ελεγχόμενοι ηθικά και απογοητωμένοι πολιτικά. Μετά από τόσα που πέρασε αυτός ο λαός και αυτή η χώρα πρέπει επιτέλους να νοιαστούμε και πρέπει να μας νοιάζει και για τέτοια θέματα. Έχουμε ευθύνη, λοιπόν, για την ουσία της πολιτικής αλλά και για την εικόνα των πολιτικών.

Έρχομαι, λοιπόν, στο θέμα της σημερινής συζήτησης. Είναι μία διαδικασία με την ψήφιση του νομοσχεδίου που και εμείς δεν μπορούσαμε να πιστέψουμε, μία διαδικασία που ήρθε με εισαγωγή δεκάδων άρθρων τα μεσάνυχτα της Παρασκευής. Είναι ένα νομοσχέδιο που διατρέχει το σύνολο των Υπουργείων. Τέθηκε σε διαβούλευση μόνο κατά ένα μέρος. Τριάντα τέσσερα άρθρα δεν ανέβηκαν ποτέ στην πλατφόρμα της διαβούλευσης, γεγονός βέβαια που είδατε εκ των υστέρων ότι σήκωσε θύελλα διαμαρτυριών στους πολίτες και τους φορείς.

Είναι ένα νομοσχέδιο χωρίς αρχή, μέση και τέλος, χωρίς συνεκτική και συγκεκριμένη δομή, με πληθώρα άρθρων που διατρέχουν όλα τα Υπουργεία. Ένα νομοσχέδιο τακτοποιήσεων έμοιαζε περισσότερο, παρά ένα νομοσχέδιο από μία φρέσκια Κυβέρνηση που έρχεται τώρα, που έχει μπροστά της όλον τον χρόνο να δημιουργήσει. Μας θύμιζε λοιπόν, τις μέρες των ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ όταν ήταν σε αποδρομή.

Προς τι τόση βιασύνη αναρωτιόμαστε; Είναι μάλλον σφιχτή η θηλιά των υπεσχημένων και βεβαίως αυτό συνέβαλε και στο να μην κινετο καμμία διαβούλευση κατά τη διάρκεια της συζήτησης στις επιτροπές. Άκουσα τον κ. Υπουργό να λέει ότι πρώτη φορά άκουσε σήμερα από τον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο για

την αντισυνταγματικότητα. Μάλλον απουσίαζε συχνά από την Αίθουσα ο κ. Υπουργός.

Και βεβαίως δεν υιοθέτησε απολύτως τίποτα. Δεν υιοθέτησε, όμως, και κάτι σπουδαίο. Ήρθαν οι άνθρωποι εκεί, το αναπηρικό κίνημα, οι εκπρόσωποι –θα το πω από το Βήμα της Ολομέλειας, κύριε Πρόεδρε, γιατί θα πρέπει να αναπτύξουμε ευαισθησίες και αντανakλαστικά– και έθεσαν έξι σημεία. Από όλο το υπόμνημα δεν έγινε δεκτό ούτε ένα. Από ποιο; Από το αναπηρικό κίνημα για το οποίο είμαστε υποχρεωμένοι –τη σύμβαση και όλη τη μεθόδευση που πρέπει να κάνουμε νομοτεχνικά πλέον– να υιοθετήσουμε τις οικείες διατάξεις μέχρι το τέλος του χρόνου.

Επί της ουσίας, λοιπόν, τώρα. Πάμε στα στοχευμένα σας επικοινωνιακά, τα οποία θα σχολιάσω πρώτα και καλύτερα.

Βλέπουμε στα δελτία ειδήσεων, τις εφημερίδες, τα σάιτς ότι η Κυβέρνηση έκανε μια πολύ μεγάλη προσπάθεια να αναδείξει ως πρώτο θέμα συζήτησης τα θετικά μέτρα, αναφερόμενη στο φάρμακο, την ψηφιακή διακυβέρνηση και προσπαθώντας έτσι να εξωραϊσει την εικόνα της, βάζοντας στην άκρη τα πολύ μεγάλα ζητήματα, και καυτά ζητήματα, όπως τον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ», τις αλλαγές που επιφέρει και βεβαίως, το άσυλο.

Τι προσπαθεί να κάνει με αυτό; Προσπαθεί να πετάξει τη μπάλα στην κερκίδα, να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη για το πραγματικά βαρύ νομοθετικό φορτίο του νομοσχεδίου. Και γιατί είναι βαρύ; Γιατί όλες αυτές οι πρωτοβουλίες και οι πρωτοφανείς ιδιορρυθμίες τις οποίες έρχεται να νομοθετήσει είναι μια ωμή επέμβαση της Κυβέρνησης κατά τις εκλογές.

Αυτό είναι το πρόσχημο που πρέπει, κύριε Υπουργέ, να έχετε μπροστά σας. Είναι μετά τις εκλογές. Εφαρμόστηκε και ίσχυσε αυτός ο νόμος «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ» –που εμείς ήμασταν οι πρώτοι που τα λέγαμε, αλλά δεν τα ακούγατε– ήδη, όμως, έχουμε ένα εκλογικό αποτέλεσμα, ήδη έχουμε πρόσωπα, έχουμε εκλεγμένους ανθρώπους, έχετε εκλεγμένους προέδρους κοινοτήτων, έχετε εκλεγμένους δημάρχους με μειοψηφίες και βεβαίως η αγωνία σας ξεκινάει, από ό,τι καταλαβαίνω, από τη βόρεια Ελλάδα. Και είστε όχι σε ουδέτερο χρόνο, αλλά είστε η Κυβέρνηση που θα πάτε σε λίγες μέρες στις ορκωμοσίες των νέων περιφερειακών και δημοτικών συμβουλίων. Εκεί τι θα πείτε σε αυτούς που δεν συμφωνούν με τη δική σας λογική; Μάλλον δεν θα πάτε.

Και βεβαίως, αυτό που θέλω να πω είναι ότι η κυβερνησιμότητα για την οποία ακούσαμε πάρα πολλά –το είχατε αναγάγει σε ένα εξόχως σημαντικό και ιδιαιτέρως ελκυστικό ακαδημαϊκό ζήτημα, στο οποίο μπορεί κανείς να πει ό,τι θέλει– τώρα πια δεν είναι θεωρητικό πολιτικό ζήτημα, αλλά είναι ένα ζήτημα απτό, είναι ένα ζήτημα μπροστά μας που έχουμε να το αντιμετωπίσουμε, αλλά με έναν τρόπο που εσείς ανακαλύπτετε τώρα. Τι κάνατε, λοιπόν;

Αφού δεν μπορούσατε να κάνετε τίποτε άλλο από αυτά που είπατε, ότι θα καταργήσετε δηλαδή με μία διάταξη και έναν νόμο τον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ», αμέσως αφού ο λαός σας δώσει την εξουσία, όπως ο κ. Τσίπρας θα καταργούσε τα δύο μνημόνια με ένα άρθρο στη Βουλή –και αυτός δεν μπόρεσε κι εσείς δεν μπορέσατε, λοιπόν– φτιάξατε μια διάταξη με την οποία δημιουργήσατε συμπράξεις. Και τι κάνετε εκεί;

Δημιουργήσατε συμπράξεις οι οποίες ήδη υπήρχαν με σχετικό άρθρο της νομοθεσίας και είπατε, λοιπόν, ότι εμείς κάνουμε μια ευχή –αυτό είπατε στην πραγματικότητα, αν δεν το γράψατε– η οποία έμοιαζε, όμως, κύριε Υπουργέ, σαν την ευχή της Αναστάσεως, όμως όταν το μοιραίο έχει επισυμβεί. Ποια είναι η διαφορά; Ότι η δική σας ευχή εδώ είναι ευχή απίστου, διότι εύχεται Ανάσταση αλλά δεν πιστεύει σε αυτή. Κι εξηγούμαι.

Μετά τις εκλογές, με δεδομένα τα αποτελέσματα και τα πρόσωπα, η Κυβέρνηση βάζει κάτω τα πράγματα, τα χαρτιά και τα μολύβια, και επιχειρεί να βρει μια λύση, ξεκινώντας από τη βόρεια Ελλάδα. Βγάζει τις προεκλογικές δηλώσεις, λοιπόν, από το συρτάρι και αντιλαμβάνεται τι; Αυτό που είπε. Και μόλις αντιλαμβάνεται τι είπε, τα ξαναβάζει αμέσως μέσα, γιατί συνειδητοποιεί ότι να καταργήσεις με έναν νόμο τον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ», αλλάζοντας ταυτόχρονα και το εκλογικό αποτέλεσμα και τους συσχετισμούς των πρόσφατων εκλογών, δεν μπορείς. Είναι σαν τα μνημόνια, λοιπόν, που δεν μπόρεσαν και στο γράψε–σβήσε εσείς προέκυψε το πρώτο μέρος του νομοσχεδίου που κουβεντιάζουμε σήμερα

και η ευχή περί συμπράξεων.

Η ευχή του απίστευτου είναι επειδή γνωρίζετε οι ίδιοι πολύ καλά ότι αυτό δεν μπορεί να υπάρξει. Νομοθετικά οι συμπράξεις σας είναι ένα αδειανό πουκάμισο, είναι ένας αέρας κοπανιστός θα έλεγα στο λαϊκόν και το είπαν κάποιοι συνάδελφοι στη διάρκεια της επιτροπής.

Εμείς λέμε ότι είναι ένα νομοθετικό προϊόν που οι έγκριτοι νομικοί κύκλοι, αλλά και οι μπαρουτοκαπνισμένοι αυτοδιοικητικοί θεωρούν ότι είναι νομοθετικό προϊόν της χώρας της φαιδράς πορτοκαλέας κι έτσι το αντιμετωπίζουν. Καμμία υπόσταση πολιτική, καμμία ισχύ νομική και δυστυχώς, ένας νομοθετικός βερμπαλισμός άνευ πολιτικού προηγούμενου.

Η Νέα Δημοκρατία τι κάνει; Παντρεύει τις παρατάξεις με το ζόρι, κάνει έναν λευκό γάμο με απλά λόγια. Η βαθιά συντηρητική ή οριστικά ανίκανη να αντιληφθεί την πραγματική μεταρρύθμιση στην αυτοδιοίκηση Νέα Δημοκρατία, η παράταξη που πάντα αποχωρούσε και καταψήφισε τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις που το ΠΑΣΟΚ τόλμησε -το μόνο που εμπιστεύτηκε και άλλαξε τις τοπικές κοινωνίες-, απλά δεν μπορεί να αντιληφθεί το πολιτικό διακύβευμα του προοδευτισμού.

Έτσι, την αυτονόητη και θετική για εμάς, κυρίως στην αυτοδιοίκηση, επιδίωξη προγραμματικών συναινέσεων και συμπράξεων των παρατάξεων, δυστυχώς, τη μετατρέψατε και αυτή με τη μεθόδευση σας σε εργαλείο πολιτικής επικυριαρχίας, αδιαφάνειας και συναλλαγής, καθώς δεν έχετε καμμία απολύτως προγραμματική πρόβλεψη για σύγκλιση μεταξύ των παρατάξεων και έτσι μπορούν να σας σκορπίσουν μέσα σε μια εβδομάδα από εδώ και από εκεί. Διότι οι δημοτικοί σύμβουλοι, βεβαίως -δεν μπορούσατε αυτό να το καταργήσετε, γι' αυτό το κρατήσατε- διατηρούν αναφαίρετο το δικαίωμά τους να διαφοροποιούνται, να διαμαρτύρονται, να ηττούνται σε άλλες παρατάξεις, να ψηφίζουν ό,τι επιθυμούν. Άρα από τη μια Κυριακή στην άλλη μπορεί να πάθετε τέτοια ζημιά που δεν μπορείτε να φανταστείτε.

Εμείς, λοιπόν, επαναφέρουμε τη δική μας πρόταση. Αυτή την πρόταση έχει ουσιαστικά και το «Σχέδιο Ελλάδα», που είναι τι; Είναι η πρότασή μας για μια εμπνευσμένη και δημιουργική αυτοδιοίκηση, με προγραμματικό λόγο και αυτοδιοικητικές προϋποθέσεις.

Είναι αδιαμφισβήτητη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ιστορική ευθύνη του ΣΥΡΙΖΑ και η διαλυτική λογική με τον «ΚΛΕΙ-ΣΘΕΝΗ».

Τον χρησιμοποιήσατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και εσείς ως εργαλείο μικροπολιτικής. Δημιουργήσατε πληθώρα προβλημάτων, που ξέρατε ότι θα έρθουν. Τα βλέπατε. Δεν μας ακούσατε. Δεν σεβαστήκατε την εμπειρία των ανθρώπων της αυτοδιοίκησης, των κοινοβουλευτικών μας ούτε την πρωτοπορία μας στις θέσεις μας ούτε την εμπειρία μας στα νομοθετήματα. Τίποτε δεν σεβαστήκατε τότε, γι' αυτό πάθατε αυτά που πάθατε μετά.

Σήμερα, όμως, τη διαλυτική λογική των ΣΥΡΙΖΑ - ANEL ακολουθείται από τον αυταρχικό και συγκεντρωτικό τρόπο που βλέπει τα πράγματα η Νέα Δημοκρατία. Τι έχετε πάθει; Στην πραγματικότητα, δεν μπορείτε να παραδώσετε εξουσία. Δεν μπορείτε να δείτε τους θεσμούς σαν μετά και κάτω από εσάς. Δεν μπορείτε να μεταρρυθμίσετε κάτι σε κάτι άλλο. Δεν μπορείτε να αποκεντρώσετε. Δεν μπορείτε να καταλάβετε, δεν μπορείτε να αισθανθείτε πολιτικά, δεν μπορείτε να εμπνευστείτε από την πρόκληση της ίδιας της εποχής, χωρίς κανένα διάλογο, επαφίμενοι στην κομματική πειθαρχία των εκπροσώπων σας.

Τους είδα χθες. Τι να πω γι' αυτό; Ότι ήρθαν οι κομματικοί εκπρόσωποι από τα θεσμικά όργανα και είπαν ότι «συμφωνούμε και βρίσκεται στη θετική κατεύθυνση το νομοσχέδιο» και αποχώρησαν στο πεντάλειπτο. Δεν μπορέσαμε να τους κάνουμε ούτε ερωτήσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ**)

Αμειλίκτα ερωτήματα, λοιπόν, ζητούν απαντήσεις από εσάς. Απάντηση δεν πήραν όλα αυτά τα οποία θέτουμε εμείς, ακόμη και την ένσταση της αντισυνταγματικότητας. Δεν μπορείτε ούτε με τη λογική. Και πολιτικά σάς είπε ο κ. Λοβέρδος πριν -και συμπληρώνω μόνο- ότι σε πολιτικό επίπεδο δεν μπορέσατε ούτε

εσείς να μας εξηγήσετε ποια σχέση έχει η πλειοψηφία του δημάρχου σε ό,τι αφορά στον προϋπολογισμό και το τεχνικό πρόγραμμα αναφορικά με αυτά που δίνει στις επιτροπές, στην οικονομική επιτροπή και στην ποιότητα ζωής. Ούτε αυτό καταφέρατε να μας το εξηγήσετε.

Άρα η πλειοψηφία της παρατάξης με την οποία εξελέγη ο δήμαρχος, όπως λέτε στο νομοσχέδιο στη συνέχεια, δεν οδηγεί σε διασφάλιση της περιβόητης κυβερνησιμότητας. Το πραγματικό πολιτικό περιεχόμενο των συμπράξεων, λοιπόν, η προγραμματική συμφωνία κατατέθηκε από εμάς, από το Κίνημα Αλλαγής, που σας είπαμε «τολμήστε και φέρτε τώρα πρόταση που να λέει ότι έχουμε προγραμματική συμφωνία των παρατάξεων, την καταθέτουμε στο διαβουλευόμενο όργανο που είναι το δημοτικό συμβούλιο και αυτό αποφασίζει». Τότε θα έχετε ένα πολιτικό επιχείρημα. Τώρα δεν έχετε απολύτως τίποτα.

Σε ό,τι αφορά στο θέμα του ασύλου, θέλω να πω δύο κουβέντες. Εμείς έχουμε πει την άποψή μας, την έχουμε δηλώσει ξανά και ξανά και στις επιτροπές και στα όργανα και στο Κοινοβούλιο, με μια ιστορία, η οποία μας ακολουθεί. Διότι εμείς πιστεύαμε ανέκαθεν και αδιαπραγμάτευτα στην αδήριτη ανάγκη κατοχύρωσης της ακαδημαϊκής ελευθερίας στην έρευνα και τη διδασκαλία, όπως είπατε, κυρία Υπουργέ -τα διαβάσατε από δικό μας νόμο αυτά- καθώς και στην ελεύθερη διακίνηση ιδεών στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, με τον όρο της εξάλειψης κάθε ειδώβου βίας και ανομίας εντός των χώρων. Όπου υπάρχει τέτοιο πρόβλημα δεν κλείνουμε τα μάτια. Πρέπει να το αντιμετωπίσουμε.

Σας θυμίζω ότι εμείς σε αυτό το πλαίσιο νομοθετήσαμε πριν από τέσσερις δεκαετίες σχεδόν, τον νόμο-πλαίσιο για τα ΑΕΙ, τον ν. 1268/1982 ή κατοχυρώσαμε την έννοια και το πραγματικό περιεχόμενο του πανεπιστημιακού ασύλου. Σε αυτό το πλαίσιο νομοθετήσαμε τον ν. 4009/2011, τον νόμο Διαμαντοπούλου, με ευρύτατη πλειοψηφία, πάνω από τα 5/6 της Βουλής. Ψηφίσατε και εσείς τότε.

Βεβαίως, κοινή συνισταμένη όλων των σχετικών νόμων, συμπεριλαμβανομένων αυτών που είπα και αυτών που ψήφισε η Νέα Δημοκρατία και ο ΣΥΡΙΖΑ, τον ν. 4485/2017, ήταν η συμπεριληψη διατάξεων που προέβλεπαν διαδικασίες για την παρέμβαση της δημόσιας δύναμης, της αστυνομίας, σε περίπτωση παράνομων ενεργειών.

Όμως εσείς πήγατε και κάνατε τι; Στο άρθρο, εκεί που κρύβεται η λεπτομέρεια, στις λεξούλες, στα εδάφια, στις παραγράφους και στα κόμματα, στη διατύπωση, λοιπόν, του άρθρου 64 και ιδίως στην παράγραφο 3 που εμείς συνεχίζουμε να επιφυλασσόμαστε επ' αυτού, για να ακούσουμε την απάντησή σας την τελική για τη διαμόρφωση, κύριε Υπουργέ, εκφράζοντας και ελπίζω αυτή τη στιγμή από το Βήμα της Ολομέλειας. Ειλικρινά σας το λέω και με πίστη στο ότι θα το δείτε.

Το αξίωμα, λοιπόν, αυτό της ελευθερίας, της δημοκρατίας και του ειδικού χώρου του πανεπιστημίου δεν έγινε σεβαστό από αυτή τη διάταξη. Σας είπα και χθες, κύριε Υπουργέ, επίσης με σεβασμό: «Προσέξτε, γιατί εσείς τη διάταξη θα την αφήσετε από τα χέρια σας, αλλά προσέξτε πού θα τη δώσετε. Προσέξτε γιατί υπάρχει και υπερβάλλον ζήλος πολλές φορές και ίσως εκεί αντιμετωπίσετε πολύ μεγάλα προβλήματα». Κανείς δεν διασφαλίζει πως με τη δική σας νομοτεχνική διατύπωση δεν θα φτάσουμε στην εντελώς αντίθετη πλευρά της άκρατης αστυνομικοκρατίας μέσα στον χώρο του πανεπιστημίου στο όνομα της προληπτικής αστυνομικής δράσης. Είστε νομικός, είστε έγκριτος νομικός, είμαι σίγουρη ότι δεν το θέλετε αυτό, κύριε Υπουργέ, και εσείς, αλλά δεν μπορείτε. Δεν μπορείτε και γι' αυτόν τον λόγο και θα πρέπει να το θεσμοθετήσετε σύμφωνα με τη δικιά μας πρόταση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σε ό,τι αφορά τις υπόλοιπες διατάξεις, εμείς έχουμε καταθέσει τις προτάσεις μας και για την ψηφιακή πολιτική και για τα υπόλοιπα ζητήματα, περιμένοντας τους κυρίους Υπουργούς να αποφανθούν επ' αυτών και για ζητήματα, στα οποία εκφράσαμε φόβους, αμφιβολίες αν αυτή η ψηφιακή διακυβέρνηση γίνει ένα ψηφιακό συγκεντρωτικό κράτος, το οποίο δεν θα μπορούμε να το ελέγξουμε και τελικά από την απλή γραφειοκρατία πάμε στη γραφειοκρατία την ψηφιακή.

Επίσης για το περιβάλλον 101, όπως είπε ο κύριος Πρόεδρος - καλά τα είπατε, κύριε Πρόεδρε- να μην κάνουμε ένα καινούργιο show σήμερα. Εμείς, λοιπόν, καταθέτουμε τροπολογία για το 101 και όχι μόνο λέμε πως πρέπει να θεσπιστούν κριτήρια και ασυμβίβαστα, αλλά να είμαστε όλοι στην ίδια ευθεία. Καθαρές κουβέντες. Καθαρό το μέτωπο και το βλέμμα. Να ενταχθούν τα πάντα. Να συμπεριληφθεί στα ασυμβίβαστα η κατοχή και θέσης Προέδρου, Γραμματέα κοινοβουλευτικού κόμματος και ό,τι άλλο ασυμβίβαστο θεωρούμε πως πολιτικά δεν μπορεί να συντρέχει με αυτές τις ιδιότητες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ**)

Τελειώνω με την προσφιλή μου συνήθεια, την οποία θα μάθετε και εσείς. Πάντα βάζω, όταν σκέφτομαι ή επεξεργάζομαι κάτι, έναν τίτλο. Προσπάθησα, λοιπόν, να βάλω και έναν τίτλο σε αυτή τη μελέτη αυτού του νομοσχεδίου. Το πρώτο που μου ήρθε στο μυαλό ήταν ότι τους βλαχοδημάρχους του κ. Τσίπρα τους παρέλαβε ο κ. Μητσοτάκης αναγκάζοντάς τους σε έναν λευκό γάμο. Και όσο και αν οι μελλόνυμφοι αντιδρούσαν, δυστυχώς το αξίωμα «νόμος και τάξη» ήταν εκείνο που επιβίωσε. Όμως, τελικά αυτό θα ήταν κάτι πολύ μικρό που θα υποβίβαζε πάρα πολύ και τον ρόλο του Κοινοβουλίου και τη συνεισφορά μας στον δημόσιο διάλογο. Γι' αυτό επέλεξα τελικώς Εμπειροκλή: «ο καθένας πιστεύει ό,τι καταλαβαίνει».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εμείς ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει για δεκαπέντε λεπτά ο κ. Δελής από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εδώ και έναν χρόνο, αλλά και τρεις μέρες τώρα στη Βουλή, με αφορμή το πολυνομοσχέδιο-σκούπα της Νέας Δημοκρατίας που και αυτό συζητιέται ως επείγον, τελικά η ασφυκτική αυτή η διαδικασία τείνει να νομιμοποιηθεί στην ελληνική Βουλή.

Όλο αυτό το διάστημα, λοιπόν, η βελόνα της αντιπαράθεσης της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ έχει κολλήσει στο ίδιο ακριβώς σημείο, στο εκλογικό σύστημα των τοπικών εκλογών. «Ακυβερνησία» φωνάζει η Νέα Δημοκρατία, «δημοκρατία» απαντάει ο ΣΥΡΙΖΑ. Ο καυγάς τους είναι βέβαια, μόνο για το εκλογικό σύστημα, με το οποίο στις πρόσφατες τοπικές εκλογές οι έδρες των δημοτικών και περιφερειακών Συμβουλίων κατανεμήθηκαν με αναλογικό τρόπο.

Ας δούμε, λοιπόν, την ουσία αυτού του καυγά, αλλά και σε τι δεν αναφέρεται αυτός ο καυγάς. Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, με το «σιγοντάρισμα» της πλειοψηφίας της ΚΕΔΕ και της ΕΝΠΕ ανακαλύπτει πρόβλημα κυβερνησιμότητας των δήμων, μέχρι και διάλυσής τους και με μια σειρά διατάξεων του νομοσχεδίου επιχειρεί να αποκαταστήσει, όπως λέει, αυτή την κυβερνησιμότητα με την ενίσχυση κυρίως της παράταξης του δημάρχου σε μια σειρά από όργανα διοίκησης του δήμου, σε βάρος, όμως του δημοτικού συμβουλίου.

Δεν φτάνει που θεσμοθετείται η σύμπραξη παρατάξεων αποκλειστικά με κορμό την παράταξη του δημάρχου και με βάση αυτό συγκροτείται και το σύστημα διοίκησης του δήμου, δεν φτάνει που στην παράταξη του δημάρχου παραχωρείται αυθαίρετα η απόλυτη πλειοψηφία σε όργανα διοίκησης του δήμου, όπως η Οικονομική Επιτροπή, η Επιτροπή Ποιότητας Ζωής και τα νομικά πρόσωπα, αλλά επιπλέον σε αυτά τα όργανα μεταφέρεται και μια σειρά από αρμοδιότητες που ως τώρα ήταν στην ευθύνη του δημοτικού συμβουλίου, όπως ο ετήσιος προγραμματισμός προσλήψεων προσωπικού, για παράδειγμα, ή η προσφυγή ή μη του δήμου σε ένδικα μέσα. Εδώ είναι χαρακτηριστικό ότι αφαιρεί από τους δήμους το δικαίωμα να αποφασίζουν συμβίβασμο ή και κατάργηση της δίκης σχετικά με τις τρέχουσες μισθολογικές απαιτήσεις των εργαζομένων. Έτσι στηρίζετε επί της ουσίας τις μνημονιακές περικοπές ή τη δυνατότητα διαγραφής χρεών και προσαυξήσεων -ξέρουμε πόσο κρίσιμο είναι αυτό για τις λαϊκές οικογένειες που ζουν στην ανέχεια- γιατί κι αυτό φεύγει από το δημοτικό συμβούλιο και πάει στην οικονομική επι-

τροπή. Επίσης, είναι και η διευκόλυνση μεγαλοοφειλών, γιατί τέτοιοι μόνο μπορεί να είναι αυτοί που χρωστάνε πάνω από 150.000 ευρώ -δεν τα χρωστάνε αυτά τα λεφτά λαϊκές οικογένειες- ή στον δήμο ή η παραχώρηση εγκαταστάσεων και εξοπλισμού του δήμου, η επιβολή αντιτίμου για κάθε είδους δημοτική παροχή και μια σειρά άλλα. Όλες αυτές οι αρμοδιότητες, λοιπόν, φεύγουν από το εκλεγμένο δημοτικό συμβούλιο και πάνε στην οικονομική επιτροπή της πλαστής πλειοψηφίας. Αυτό πάντως κυβερνησιμότητα δεν το λες. Θωράκιση της αντιλαϊκής πολιτικής, ναι.

Υπάρχει, όμως, και συνέχεια, ξέρετε. Δείτε τι προβλέπεται για τη διαδικασία κατάρτισης και ψήφισης του τεχνικού προγράμματος και του προϋπολογισμού ενός δήμου. Ναι μεν επιτρέπεται η αρνητική ψήφος στον προϋπολογισμό, στα δημοτικά τέλη και τους φόρους και το τεχνικό πρόγραμμα, αλλά για να προσμετρηθεί μια αρνητική ψήφος ως έγκυρη για όλα αυτά τα θέματα, θα πρέπει πρώτα η διαφωνούσα παράταξη να έχει καταθέσει ολοκληρωμένη αντιπρόταση για τον προϋπολογισμό, τους φόρους και τα τέλη, που θα πρέπει μάλιστα αυτή η ολοκληρωμένη αντιπρόταση να έχει και τη σύμφωνη γνώμη της τεχνικής και οικονομικής υπηρεσίας του δήμου και βεβαίως να συμμορφώνεται προς τις υποδείξεις του Υπουργείου Εσωτερικών. Ένα απ' όλα αυτά να λείπει, η αρνητική ψήφος θεωρείται άκυρη, δεν προσμετράται. Δηλαδή, για να καταλάβουμε, αναγνωρίζεται μεν το δικαίωμα της διαφωνίας, αλλά υπό τέτοιους όρους που ουσιαστικά το ακυρώνουν.

Ποιος της άνοιξε τα μάτια της Νέας Δημοκρατίας να τα κάνει όλα αυτά; Ο ΣΥΡΙΖΑ με τον νόμο του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ», όταν θεσμοθέτησε την ίδια ακριβώς απαράδεκτη, αντιδημοκρατική διαδικασία στο τεχνικό πρόγραμμα για το κατά έργο και κατά κωδικό για τον προϋπολογισμό, γι' αυτό και δεν βγάζει «κιχ» γι' αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ, γι' αυτό μάλλον και δεν συμπεριέλαβε αυτά τα άρθρα στην ένσταση αντισυνταγματικότητας που κατέθεσε πριν από λίγο.

Κοντολογίς, όμως, θέμα κυβερνησιμότητας των δήμων φυσικά και δεν τίθεται και εδώ το κλάμα της Νέας Δημοκρατίας για τη δήθεν ακυβερνησία των δήμων δεν έχει βάση, ξέρετε, αφού στους μνημονιακούς νόμους -που όλοι ισχύουν κανονικά κι ας έληξαν τα μνημόνια- υπάρχουν όλες εκείνες οι δικλίδες ασφαλείας -και είναι πάρα πολλές αυτές- με πρώτο και καλύτερο το Οικονομικό Παρατηρητήριο, που εγγυώνται και εξασφαλίζουν την κυβερνησιμότητά τους, δηλαδή την αντιλαϊκή λειτουργία του δήμων με τον ασφυκτικό δημοσιονομικό έλεγχο και όλα αυτά άσχετα από το εκλογικό σύστημα.

Κοιτάξτε να δείτε: Την αναλογική, για την οποία φυσικά εμείς ως ΚΚΕ είμαστε σταθερά υπέρ στους δήμους και τις περιφέρειες, ο ΣΥΡΙΖΑ την έφερε κουτσουρεμένη και κολοβή, αφήνοντας εκτός αναλογικής την εκλογή των δημάρχων και των περιφερειαρχών.

Εδώ πατάει η Νέα Δημοκρατία, για να φέρει αυτά τα άρθρα. Δεν μπορεί σήμερα, ξέρετε, ο ΣΥΡΙΖΑ να παριστάνει τον κατήγορο, δήθεν, του δημαρχοκεντρικού μοντέλου. Ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ», όμως, δεν είναι μόνο ένα εκλογικό σύστημα. Είναι κάτι πολύ παραπάνω, βέβαια, γιατί, όπως παλαιότερα ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» ή και ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» του ΠΑΣΟΚ, ήρθε στη συνέχεια ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ» να προσαρμόσει καλύτερα τους δήμους στις νέες ανάγκες της καπιταλιστικής ανάπτυξης και αυτός ο στόχος είναι κοινός για όλα τα αστικά κόμματα και όταν ψηφίζοταν ο νόμος του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ» και τώρα φυσικά.

Έτσι, αν εξαιρέσουμε το εκλογικό σύστημα σε όλα τα βασικά του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ», στα ουσιαστικά για τον λαό συμφωνούν όλα τα αστικά κόμματα. Συμφωνούν με το βάθεμα στα επιχειρηματικά χαρακτηριστικά των δήμων που έφερε ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ», ωθώντας τους να λειτουργούν είτε ως αυτοτελείς επιχειρήσεις εμπορευματοποιώντας ακόμα περισσότερο τις υπηρεσίες που παρέχουν στον λαό, είτε με κάθε είδους συμπληρωματική ενίσχυση, φυσικά με επιχειρηματικούς ομίλους. Συμφωνούν όλα τα αστικά κόμματα με τη βασική επιδίωξη του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ», τα κύριά τους έσοδα οι δήμοι να τα αντλούν κατευθείαν από τις τσέπες των δημοτών τους, στη λογική της ανταποδοτικότητας και η κρατική επιχορήγηση να ξεπέφτει σε μια απλή συμπληρωματική ενίσχυση, μόνο και όσο χρειάζεται, μέχρι να εξισορροπούνται οι προϋπολογισμοί

των δόμων, να «ισσοκελίζονται», όπως λένε.

Εδώ μάλιστα έρχεται η Νέα Δημοκρατία και επαυξάνει με τη μεταφορά του ΕΝΦΙΑ στους δήμους. Συμφωνούν όλα τα αστικά κόμματα, γι' αυτό και υπάρχει η δυνατότητα, όχι να καταργούν τον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ», αλλά να τον τροποποιούν. Συμφωνούν με τις ρυθμίσεις, που αφορούν στη λεγόμενη «αξιοποίηση» της ακίνητης περιουσίας των ΟΤΑ, με τις οποίες ανοίγει ο δρόμος στους λεγόμενους «επενδυτές» να εκμεταλλευτούν μακροχρόνια και με ληστρικούς όρους την οποιαδήποτε δημοτική περιουσία. Να, γιατί λέμε φυσικά ότι όλη αυτή η φασαρία για την ακυβερνησία των δήμων είναι μια αντιπαράθεση, που δείχνει το δέντρο για να κρυφτεί το δάσος, αλλά ίσως και μια ευκαιρία για τη Νέα Δημοκρατία να μαζευτούν όλοι οι δικόι της εκλεγμένοι σύμβουλοι στους δήμους και τις περιφέρειες, που κατέβηκαν πρόσφατα και ως ανεξάρτητοι.

Για να πάμε τώρα στο άρθρο 64 για την κατάργηση του ασύλου στα πανεπιστήμια. Ακούστε τίτλο που βάλανε στο νομοσχέδιο: «ΑΕΙ, ακαδημαϊκές ελευθερίες, αναβάθμιση της ποιότητας του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος». Πόση υποκρισία μπορεί να χωρέσει μέσα σε τόσες λίγες λέξεις;

Αναβάθμιση της ποιότητας του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος με τη σταθερή υποχρηματοδότηση των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, που τα οδηγεί να λειτουργούν στα όριά τους, με τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό και υποδομές; Αναβάθμιση της ποιότητας του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος με την ανύπαρκτη φοιτητική μέριμνα που εκτοξεύει το κόστος των σπουδών για τα παιδιά των φτωχών λαϊκών οικογενειών; Ένα πάσο πήγατε να δώσετε στους έρμους τους σπουδαστές των τουριστικών σχολών της Ρόδου και της Κρήτης και αυτό το πήρατε πίσω. Το άρθρο 74 της διαβούλευσης δεν υπάρχει σε αυτό το νομοσχέδιο και ένας Υπουργός δεν μας απάντησε ακόμα γι' αυτό. Και μιλάτε για αναβάθμιση των σπουδών, αναβάθμιση της ποιότητας του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος με την κατηγοριοποίηση και την απαξίωση των πτυχίων, με την υποβάθμιση των προπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών, την ώρα που τα πανάκριβα μεταπτυχιακά γεμίζουν τα ράφια της πανεπιστημιακής αγοράς; Βλέπετε, φρόντισε ο ΣΥΡΙΖΑ και ο νόμος Γαβρόγλου γι' αυτό.

Τι σόι αναβάθμιση θα είναι αυτή και για ποιον, παρακαλώ; Μήπως για τους επιχειρηματικούς ομίλους, που και επίσημα πιάσανε στασίδι στα πανεπιστήμια και καθορίζουν πια τα προγράμματα σπουδών και τον προσανατολισμό των ερευνητικών τους προγραμμάτων, για τα κέρδη τους φυσικά και όχι για την ψυχή της μάνας τους; Και σοβαρά μιλάτε; Αυτοί οι επιχειρηματικοί όμιλοι θρονιασμένοι μέσα στα πανεπιστήμια θα επιτρέπουν τις ακαδημαϊκές ελευθερίες και την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών;

Ποιοι; Αυτοί που η δημοκρατία τους και η ελευθερία τους σταματάει έξω από τις πύλες των εργοστασίων τους και στα γκέτο τους απαγορεύεται κάθε συνδικαλιστική δράση, εκτός από την εργοδοτική; Αυτοί που ζήτησαν από το ΣΥΡΙΖΑ να βάλει και άλλα εμπόδια στο δικαίωμα της απεργίας και αυτός μαζί με τη Νέα Δημοκρατία τους το έδωσε στο πιάτο;

Όλοι αυτοί θα εγγυώνται την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών και την πρόσβαση στη γνώση; Θα τρελαθούμε τελειώς δηλαδή; Ναι, εφόσον εξυπηρετούν τα κέρδη τους. Ή μήπως η αναβάθμιση αφορά την παρουσία του ΝΑΤΟ, αυτού του δολοφόνου των λαών, που τα πολεμοκάπηλα προγράμματα του μαγαρίζουν τα πανεπιστήμια ήδη και μολύνουν τις συνειδήσεις των φοιτητών με τις σάπιες ιμπεριαλιστικές τους αξίες;

Αυτή, βέβαια, που συνεχώς αναβαθμίζεται, εκτός από τους ομίλους, είναι η ίδια επιχειρηματική λειτουργία των πανεπιστημίων πια και σε ένα τέτοιο πανεπιστήμιο-ανώνυμη εταιρεία, χωμένο στην αγκαλιά των μεγάλων ανωνύμων εταιρειών δεν χωράει το άσυλο, που προστατεύει το δικαίωμα των φοιτητών να συζητάνε, να αποφασίζουν συλλογικά και να οργανώνουν τον αγώνα τους, ναι, για τις σύγχρονες ανάγκες τους στη μόρφωση, στη δουλειά και τη ζωή.

Το μόνο άσυλο που θα αναγνωρίζεται από εδώ και πέρα στα πανεπιστήμια θα είναι το άσυλο για τις μπίζνες των καπιταλιστικών κερδών. Και μέσα σε ένα τέτοιο πανεπιστήμιο απαιτείται σιγή νεκροταφείου για να εφαρμόζεται, χωρίς εμπόδια η πολιτική εκείνη, που προωθεί την επιχειρηματική δραστηριότητα στα

ιδρύματα, ενισχύει την κατηγοριοποίηση των πτυχίων, τσακίζει με λίγα λόγια τις προοπτικές της νεολαίας, που σήμερα παλεύει να ολοκληρώσει τις σπουδές της, για να βρει μία ικανοποιητική δουλειά.

Ούτε είναι βέβαια τυχαίο ότι οι φωνές ενάντια στο άσυλο δυναμώνουν από το 1999 και δώθε. Λογικό, τότε είναι που βγαίνει εκείνη η περιβόητη διακήρυξη της Μπολόνια, μία απόφαση σταθμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την επιχειρηματικότητα των πανεπιστημίων και την ολοκληρωτική τους παράδοση στο μεγάλο κεφάλαιο και αυτή την επιχειρηματικότητα, όχι μόνο δεν την αμφισβήτησε ποτέ, αλλά την υπηρέτησε με πάθος και η προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Έπρεπε, όμως, βλέπετε να βρεθεί και ένα πρόσχημα για τους αρνητές του πανεπιστημιακού ασύλου. Σιγά το δύσκολο, θα μου πείτε. Τους το προσφέρουν χρόνια τώρα με τη σέσουλα οι διάφοροι γνωστοί άγνωστοι μπαχαλάκηδες και κάτι δήθεν αντιεξουσιαστές, όπως και η δράση διαφόρων συμμοριών, που καμμία σχέση δεν έχουν με τα πανεπιστημιακά ιδρύματα και που θα μπορούσαν όλοι αυτοί -και τα ξέρετε πάρα πολύ καλά- να αντιμετωπιστούν ακόμα και με το ισχύον πλαίσιο, αν υπήρχε ασφαλώς τέτοια βούληση.

Όσο για την εγκληματικότητα, όλοι γνωρίζουν ότι το οργανωμένο έγκλημα δρα όχι μόνο γύρω ή μέσα στα ιδρύματα, αλλά και σχεδόν ανενόχλητο σε γειτονιές της Αθήνας, της Αττικής, της Θεσσαλονίκης χωρίς να υπάρχει εκεί κανένα άσυλο, όπως και παντού άλλωστε ανθεί και το εμπόριο του θανάτου των ναρκωτικών, την ώρα μάλιστα που η Νέα Δημοκρατία, ΣΥΡΙΖΑ και ΚΙΝΑΛ είναι συνένοχοι στην καλλιέργεια ανοχής απέναντι στα ναρκωτικά, άρα και της διείσδυσής τους στα πανεπιστήμια.

Είναι χαρακτηριστικό ότι μαζί όλοι αυτοί ψήφισαν για τους χώρους εποπτευόμενης χρήσης, που εγκλωβίζουν τους χρήστες, αποτρέπουν την προσπάθειά τους να απεξαρτηθούν και έχει αποδειχθεί ότι σε αυτούς τους χώρους εποπτευόμενης χρήσης συνήθως δίπλα τους ξεφυτρώνουν και νέες πιάτσες.

Μάλιστα, το πόρισμα της επιτροπής Παρασκευάπουλου, που συνέστησε ο ΣΥΡΙΖΑ, για να επεξεργαστεί ουσιαστικά τον περαιτέρω περιορισμό του ασύλου, βεβαίως, έθετε ζήτημα ίδρυσης τέτοιων χώρων ακόμα και μέσα στα πανεπιστημιακά ιδρύματα. Στη δε Θεσσαλονίκη, το κέντρο χορήγησης της μεθαδόνης, για παράδειγμα του ΑΧΕΠΑ, βρίσκεται κυριολεκτικά μέσα στο πανεπιστήμιο.

Και φτάσαμε σήμερα, η Νέα Δημοκρατία να προωθεί την κατάργηση του ασύλου μαζί με το ΚΙΝΑΛ, αλλά και την ουσιαστική συμφωνία σημερινών Βουλευτών και άλλων στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, που αν δεν κάνουμε λάθος το 2011 ως Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ τότε είχαν ψηφίσει τη διάταξη του νόμου της κ. Διαμαντοπούλου που καταργούσε το άσυλο.

Πάτε μάλιστα, να νομοθετήσετε την κατάργηση του ασύλου, ντάλα καλοκαίρι, όπως ακριβώς έκαναν κι όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις, όταν περνούσαν τις αντιλαϊκές αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση σε περιόδους, που τα σχολεία και τα πανεπιστήμια ήταν κλειστά.

Κοιτάξτε, όμως, ούτε η καταστολή ούτε η οποιαδήποτε ρύθμιση για το άσυλο μπορεί να εμποδίσει το οργανωμένο φοιτητικό κίνημα, όταν αυτό συγκεντρώνει δυνάμεις και διεκδικεί τις σύγχρονες ανάγκες των φοιτητών. Άλλωστε, το άσυλο δεν χαρίστηκε από καμμία Κυβέρνηση. Δεν ήταν ποτέ δεδομένο. Μονάχα κατακτήθηκε από τους αγώνες για τους αγώνες και ως τέτοιο οι νέοι οφείλουν να δώσουν -και θα δώσουν, είμαστε βέβαιοι- νέους αγώνες για να το υπερασπιστούν ως ένα άσυλο αγώνων του λαϊκού κινήματος.

Αυτό είναι το πραγματικό περιεχόμενο του ασύλου κι αυτό πρέπει και μπορούν να το υπερασπιστούν οι φοιτητικοί σύλλογοι, οι εργαζόμενοι στα πανεπιστήμια και οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι, όσοι, τέλος πάντως, απ' αυτούς δεν υπέκυψαν στις σειρήνες της αγοράς, να το υπερασπιστεί το εργατικό, το λαϊκό κίνημα συνολικά. Μόνο που αυτό μπορεί να γίνει μονάχα μέσα από τον αγώνα που διεκδικεί την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών του λαού και της νεολαίας στη μόρφωση, τη δουλειά και τη ζωή.

Το ΚΚΕ και η Κομμουνιστική Νεολαία Ελλάδας με όλες μας τις δυνάμεις θα είμαστε στην πρώτη γραμμή αυτού του αγώνα για

να δυναμώσει η συλλογική και οργανωμένη διεκδίκηση της νεολαίας και να συναντηθεί βεβαίως με την πάλη του λαϊκού εργατικού κινήματος. Ήδη το μέτωπο σπουδαστών έχει ξεκινήσει αυτόν τον αγώνα και σήμερα στις 19.00' διαδηλώνει έξω από τη Βουλή για να αποσυρθεί το κατάπτυστο άρθρο που καταργεί το άσυλο.

Κλείνοντας θέλουμε να δηλώσουμε ότι το ΚΚΕ θα καταθέσει αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας και επί της αρχής του νομοσχεδίου και επί του άρθρου 64 για το άσυλο, εκτός αν το αποσύρετε φυσικά.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Θα σας παρακαλούσα να είστε πιο προσεκτικοί με τον χρόνο σας.

Καλώ στο Βήμα τον συνάδελφο κ. Μπούμπα από την Ελληνική Λύση.

Έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά, κύριε συνάδελφε. Προσπαθήστε να είστε συνεπής με τον χρόνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Θα προσπαθήσω να διαχειριστώ τον χρόνο.

Κατ' αρχάς, κύριοι συνάδελφοι, είμαστε το μοναδικό κόμμα που προερχόμαστε από την περιφέρεια. Έχουμε συγκεκριμένες προτάσεις και θέσεις γι' αυτό που λέγεται αυτοδιοίκηση. Θα πάω στα άρθρα γιατί σήμερα πάμε να βαθμολογήσουμε και να ψηφίσουμε ένα σχολείο. Η αυτοδιοίκηση είναι ένα σχολείο, που μας δίνει το ερέθισμα να ασχοληθούμε με τα κοινά, να γίνουμε δηλαδή αυτό που έλεγε ο Αριστοτέλης: κοινωνικό ον. Αν το σχολείο αυτό δεν λειτουργήσει σωστά ή αν το χειραγωγήσουμε, τότε να μην αναρωτιόμαστε γιατί οι νέοι δεν θέλουν να ασχοληθούν με την πολιτική. Τι θέλω να πω;

Τα άρθρα τα οποία θέλετε να νομοθετήσετε, ειδικά τα πρώτα έξι, είναι αυτά που δίνουν μια μεγάλη ισχύ στον δήμαρχο. Ελλοχεύει ο κίνδυνος να μετατραπεί σε έναν αυταρχικό δήμαρχο «Κρέοντα». Βέβαια, το δίκαιο είναι σίγουρα ότι ο πλειοψηφών πρέπει να άρχει του δήμου. Από τη στιγμή που εκχωρείτε εξουσίες στις επιτροπές που περιστοιχίζουν τον δήμαρχο, τα πράγματα μπερδεύονται, καθότι αυτό που λέμε δημοτικό συμβούλιο δεν θα έχει λόγο, κύρος και ισχύ για κάποιες καίριες αποφάσεις.

Πώς, λοιπόν, εμείς θα δώσουμε το ερέθισμα σε νέους ανθρώπους, που θέλουν να ασχοληθούν με τα κοινά, να πολιτικοποιηθούν και όχι να κομματικοποιηθούν, από τη στιγμή που τους στερούμε την αυτοδιοίκηση ως αυτοδιοίκηση και τη μετατρέπουμε σε ετεροδιοίκηση;

Εμείς, ως Ελληνική Λύση, σταχυολογώντας και αποκωδικοποιώντας κάποια προβλήματα της αυτοδιοίκησης θα σας αναφέρουμε και τι δεν κάνετε για την αυτοδιοίκηση, κυρίες και κύριοι.

Πέρασα κι εγώ και ο Πρόεδρος του κόμματός, ο Κυριάκος Βελόπουλος, από τον δεύτερο βαθμό της αυτοδιοίκησης, από την Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, κι έχουμε αποκομίσει εμπειρία για το πώς λειτουργούν οι περιφέρειες.

Κατ' αρχάς δεν βάζετε μέσα την παράμετρο συνεργασίας πρώτου και δεύτερου βαθμού σε ένα άλλο πλάνο, διότι πρέπει να είναι συγκοινωνούντα δοχεία για το καλό του τόπου.

Αναφέρεται μέσα στο άρθρο 2 και 3 ότι η οικονομική επιτροπή θα έχει μία μεγάλη ισχύ, όπου στην ουσία αυτή θα αποφασίζει αν ένα θέμα είναι μεζονος σημασίας για να έρθει στο δημοτικό συμβούλιο. Δεν θα αποφασίζει, δηλαδή, κατ' ουσίαν το δημοτικό συμβούλιο για τα προβλήματα του τόπου.

Αναφέρεστε στο άρθρο 5 στην Επιτροπή Ποιότητας Ζωής ότι αυτή και μόνο αυτή θα αποφασίζει για την κυκλοφορία των οχημάτων. Δεν θα έρχεται καν, δηλαδή, στο δημοτικό συμβούλιο. Η ποιότητα ζωής σίγουρα σχετίζεται με την καθημερινότητα των πολιτών. Σίγουρα, η κυκλοφορία των οχημάτων είναι ένα μεγάλο πρόβλημα, καθότι όπως η Αθήνα δυστυχώς ως αντίγραφο και οι υπόλοιπες ελληνικές πόλεις, δεν έχουν σχέδιο ρυμοτόμησης. Αλλά αν δεν μιλήσουν οι άνθρωποι που σχετίζονται, όπως οι άνθρωποι που κυκλοφορούν ταξί, οι λεωφορειούχοι, οι διακομιστές κατηγοριών ανθρώπων που δεν μπορούν να μετακινηθούν, δηλαδή οι ίδιοι οι φορείς, θα κρίνει μία πενταμελής, επταμελής, οκταμελής επιτροπή ποιότητας ζωής για το πώς θα κάνει κοινωνιακές αλλαγές σε μία πόλη; Το έχω βιώσει στην πόλη μου

και υπάρχουν τεράστια προβλήματα, όπως και σε όλες τις ελληνικές πόλεις.

Όπως λέμε Δήμος Αθηναίων, Σερραίων, Τρικκαίων, Ιωναντιών, Θεσσαλονικέων, αυτό σημαίνει ότι ο δήμος είναι μία σύνθεση πολιτών, είναι ένα σύνολο ανθρώπων, είναι ένα ζωντανό κύτταρο, είναι ένας ζωντανός οργανισμός. Δεν μπορούμε να τον παραγκωνίζουμε ως ένα άβουλο όργανο, το οποίο θα εξυπηρετεί το αθηνοκεντρικό μοντέλο, την κεντρική πολιτική σκηνή. Πρέπει, λοιπόν, να προσέξουμε.

Εμείς, το κόμμα μας, δεν είχαμε κανέναν υποψήφιο στην αυτοδιοίκηση. Λέτε να μην μπορούσαμε ή δεν έγιναν προτάσεις; Θεωρούμε, όμως, ότι δεν πρέπει να είναι προθάλαμος, προπύργιο η αυτοδιοίκηση, προκειμένου να κομματικοποιεί, να περιχαράκωνει ανθρώπους που θέλουν να ασχοληθούν με τα κοινά.

Λέτε ότι οι δήμοι θα αποφασίζουν για την αδειοδότηση των περιπτέρων, λες και τα περίπτερα είναι κάτι που θα αποφασίζουν. Ο σύντροφος της γειτονιάς, το επάγγελμα της γειτονιάς, είναι περιπτεράς, παιδιά! Δεν είναι καμιά offshore. Ο κάματος του περιπτερά είναι δύσκολος. Θα αποφασίζουν οι δήμοι; Με ποια κριτήρια θα αποφασίζουν οι δήμοι;

Λέτε ότι θα είναι απλοί εισηγητές οι πρόεδροι των τοπικών κοινοτήτων για τους αυτοτελείς πόρους που χρειάζεται η αυτοδιοίκηση. Θέλετε έναν δήμο απρόσωπο, ως πολυκατάστημα; Ήδη οι δημότες αυτή τη στιγμή εκφράζουν τη δυσανεξία τους, διότι κάνουν μεγάλους, απρόσωπους δήμους και δεν έχουν τον άνθρωπό τους, τον πρόεδρό τους, αυτόν που θεωρούν ικανό να επιλύσει τα προβλήματα του χωριού, της κοινότητας. Και τον κάνουνε νεροκουβαλητή; Τον κάνουνε αχθοφόρο να διεκπεραιώνει τυπικά;

Λέτε ότι έρχεστε σε αντίθεση με τη δεύτερη κάλη. Η δεύτερη κάλη, όμως, έχει δώσει περισσότερες ψήφους στον επικεφαλής του χωριού, που θέλουν οι κάτοικοι. Αν είναι δυνατόν! Είναι δημοκρατικό;

Να πάμε στις περιφέρειες. Δεν έχετε βάλει μέσα ένα σημείο για τους διακριτούς ρόλους της αποκεντρωμένης και αιρετής περιφέρειας. Ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και οι εναπομείναντες στα έδρανα Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας που θα κληθούν να ψηφίσουν ως συνήθως κατά πλειοψηφία και δημοκρατικούς όρους -δεν αμφιβάλλω- αυτό το νομοσχέδιο.

Χθες ο Πρόεδρος είπε ότι δεν υπάρχει πολιτικό ανάστημα και τσαγανό να πείτε «βυθίσατε το Χόρα». Σήμερα, όμως, με αυτόν τον νόμο, βυθίζετε την τοπική αυτοδιοίκηση. Την βυθίζετε, κυρίες και κύριοι. Διότι σήμερα υπάρχουν θέματα χωροταξικά, περιβαλλοντικά. Ανακαλύψαμε τέτοια θέματα με τον Βελόπουλο.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Ο ίδιος ο Πρόεδρος ανακάλυψε ότι η «EL DORADO», που σε λίγο θα τη φέρετε ως επένδυση στις Σκουριές, ήταν σε επιτροπή περιβαλλοντικών όρων στην περιφέρεια ως ελεγκτής και ελεγχόμενος! Και εάν δεν το ανακάλυπτε ένας Βελόπουλος αυτό, θα πήγαινε στην αποκεντρωμένη και θα έπαιρνε υπογραφή, «στρίβειν διά του αρραβώνος» δηλαδή.

Ξέρετε τι γίνεται; Αν ένα θέμα υπερκεράσει το τρίμηνο στην αιρετή περιφέρεια, πάει στην αποκεντρωμένη, παίρνει υπογραφή και όλα μέλι-γάλα! Αυτές είναι οι περιφέρειες; Έτσι θα λειτουργήσουν; Διακριτούς ρόλους στην αιρετή και στην αποκεντρωμένη περιφέρεια!

Η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας πριν από δύο χρόνια πήρε ένα εκατομμύριο ευρώ για να κάνει διαγραμμώσεις στο οδικό δίκτυο. Τι θέλω να πω; Βάζετε άρθρα, βάζετε παραγράφους, αλλά δεν μιλάτε για αυτοτελείς πόρους. Γιατί δεν βγαίνετε να πείτε ότι εμείς θέλουμε να φέρουμε μία περιφερειακή αποκεντρική και δίνουμε τώρα 1% από τον ΦΠΑ στους δήμους, δίνουμε λεφτά από τα τέλη κυκλοφορίας; Πού είναι τα χρήματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ, από τα τέλη κυκλοφορίας; Τα αποδώσατε στην αυτοδιοίκηση; Πού είναι ο λεγόμενος φόρος ζύθου; Είχε υποσχεθεί ότι οι δήμοι και οι περιφέρειες -κυρίως οι δήμοι, ο πρώτος βαθμός- θα πάρουν φόρο ζύθου από τα ποτά. Δεν υλοποιήθηκε ποτέ. Νηστικό αρκούδι δεν χορεύει.

Όμως, όπως είναι δομημένη η εξουσία και όπως όλο το πολιτικό σύστημα δεν θέλει κόμμα να προέρχεται από την περιφέ-

ρεια, έτσι και εσείς δεν θέλετε να εκχωρήσετε εξουσία στους δημάρχους. Εμείς, τους δημάρχους δεν τους θέλουμε κομματικά πειθήνια όργανα, να παίρνει ένα τηλέφωνο το κόμμα και να κάνει αυτά που ζητάει το κόμμα, γιατί θα φοβάται ότι δεν θα συγκεντρώσει υπογραφές η τοπική οργάνωση, για να τον υποδείξει ως επικεφαλής.

Τι κάνετε, λοιπόν, εδώ; Περιορίζετε την εξουσία της αυτοδιοίκησης, την κάνετε επαίτη, για να την έχετε στο χέρι, διότι αν εκχωρήσετε κοινωνική εξουσία και μια οικονομική εξουσία, τι θα γίνει, θα φύγει το χαλί κάτω από τους Βουλευτές; Έγινε κουβέντα αν θα υπάρχει έλεγχος για τα σαρανταπεντάρια; Για τις κατατιμήσεις δημοσίων έργων και πώς αυτό το αλισβερίσι γίνεται;

Εγώ να συμφωνήσω ότι με απλή αναλογική δεν κυβερνώνται οι δήμοι, αλλά με εκχώρηση εξουσίας κατά τα 2/3 σε δήμαρχο αλαζόνα και ενδεχομένως «Κρέοντα» δεν μπορεί να διοικηθεί ένας δήμος. Δεν μπορεί, για τους απλούστατους λόγους που σας ανέφερα, με βάση το κύρος και την αίγλη που δίνετε στις επιτροπές και παραγκωνίζετε την «εκκλησία του δήμου» τη σύνθεση πολιτών, το σύνολο ανθρώπων, που θέλουν να συζητήσουν κάποια θέματα ουσίας μέσα στα δημοτικά συμβούλια.

Θα μπορούσαμε να πούμε μία σειρά πολλών θεμάτων.

Θέλω να πάμε λίγο στη γραφειοκρατία την ψηφιακή. Καλό το know-how, αλλά εγώ βλέπω και πάλι ο πολίτης -και βλέπουμε ως Ελληνική Λύση- να τρέχει από υπογραφή σε υπογραφή. Ξέρετε, οι υπογραφές δικαιολογούν και θέσεις. Σου λέει, από τη στιγμή που πήρα θέση, πρέπει να υπογράψω. Το σύστημα πάντα θέλει να χρωστάς και όχι να ξεφλάς. Ο άνθρωπος που έχει τη δυνατότητα να ξεφλήσει είναι ελεύθερα σκεπτόμενος. Αυτός που χρωστάει είναι όμηρος, δέσμιος ενός πολιτικοοικονομικού συστήματος ευρωπαϊκού, αν θέλετε, γιατί και για την Ευρώπη αν μιλήσουμε ως Ένωση Άνθρακα και Χάλυβα ξεκίνησε και δεν έχει αλλάξει. Οικονομική ένωση είναι και όχι ένωση κοινωνιών.

Τι λέμε εκεί; Θα υπάρχει συμμετοχική ψηφιακή δημοκρατία, που είναι στο πρόγραμμά μας για τον πολίτη, ή θα δημιουργήσει ένα υδροκέφαλο κράτος «από τον Άννα στον Καϊάφα» μέσω των συστημάτων της υψηλής τεχνολογίας; Πού είναι, κύριοι, ένα αρχείο μέσω υπολογιστών ολοκληρωμένο για τους επιχειρηματίες; Αυτό που ζητάνε τα βιομηχανικά επιμελητήρια, το ΓΕΜΗ; Αναφέρεται μέσα; Θα υλοποιηθεί; Πού είναι ένα μητρώο αγροτών για τους καθαρά αιμα αγρότες; Ούτε αυτό αναφέρεται.

Επειδή είναι πολλά τα θέματα, πριν πάμε στο άσυλο, θα πάμε λίγο στον ΕΟΠΥΥ. Υπάρχουν πολλοί γιατροί εδώ μέσα, αλλά εδώ χρειάζεται να γίνει χειρουργική επέμβαση με τύπου Μερσέντες τομή. Ξέρετε, η μεγαλύτερη εγχείρηση του ανθρώπινου σώματος δεν είναι η ανοιχτή καρδιά, είναι η ηπατεκτομή. Ευτυχώς, το σκώτι είναι το μόνο όργανο που αναπλάθεται. Έτσι προλαβαίνετε και τώρα να κάνετε και κάποιες τροποποιήσεις, αν θέλετε να ξαναγεννηθεί αυτό που λέγεται περιφερειακή αποκέντρωση.

Να σας θυμίσω, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι επί κυβέρνησης Κώστα Καραμανλή μιλούσατε ότι το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης θα πάει στη Λάρισα, για να είναι στον κάμπο και να είναι στο φυσικό του μέρος. Περιμένουν οι Λαρισαίοι. Ακόμα περιμένουν. Εμείς απλά το θυμίζουμε.

Πάμε λίγο στον ΕΟΠΠΥ. Λέτε εδώ μέσα ότι ο ΕΟΠΠΥ δύναται να διακινεί. Τι θα πει «δύναται»; Κατά το δοκούν; Κατά τη δική του κρίση; Για τον άνθρωπο που έχει σκλήρυνση κατά πλάκας, για τους νεφροπαθείς, για τους διαβητικούς τύπου Α' ή τύπου Β' που περιμένουν αντλία για εκχύλιση ινσουλίνης ή για τους καρδιοπαθείς; Θα υποχρεούται, κύριοι, να ασκεί τη νομική πολιτική και κοινωνική ευαισθησία στους ανθρώπους, οι οποίοι έχουν ανάγκη τα φάρμακά τους. Δεν παίζουμε με τις λέξεις, αλλά οι λέξεις έχουν τη σημασία τους. Από μία λανθασμένη λέξη αλλάζει όλο το νόημα.

Εκεί, λοιπόν, εμείς ως Ελληνική Λύση λέμε ότι ο ΕΟΠΠΥ υποχρεούται να διακινεί αυτά τα φάρμακα και θέλετε να μας πείτε την προέλευσή τους. Θα είναι γνήσια, θα είναι γενόσημα; Από πού θα προέρχονται, γιατί πολλά ακούγονται για τις φαρμακοβιομηχανίες.

Άκουσα χθες με προσοχή τον αρμόδιο Υπουργό να λέει ότι θα αυξηθούν οι ποινές για τους αρχαιοκάπηλους. Μαζί τους. Εγώ δεν άκουσα πρόταση του κ. Μητσοτάκη να λέει για ανάδειξη των

αρχαιολογικών μνημείων και του εκκλησιαστικού τουρισμού. Άκουσα μόνο για μια επέκταση του Αρχαιολογικού Μουσείου και λίγο μετά για τη ΔΕΘ. Άλλα λόγια να αγαπιόμαστε.

Και ερωτώ: συμφωνούμε με τις ποινές; Εδώ λέει, δαπάνη 110 χιλιάδες ευρώ από τη σύσταση στο Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων και Απαλλοτριώσεων. Ελπίζω και η Αμφίπολη να πάει σε απαλλοτρίωση, για να γίνει επισκέψιμο το μνημείο.

Αλλά ακούστε, κύριε Υπουργέ, που είπατε για τους αρχαιοκάπηλους; Πολύ φοβούμαι ότι αν διεισδύσετε, θα βρεθείτε άσχημα σε υψηλά ιστάμενα πρόσωπα που εμπλέκονται. Γιατί ξέρετε τι έχει γίνει με την αρχαιοκαπηλία και πολλούς μεγάλους αρχαιοκάπηλους; Πήραν ευρήματα, τα πήγαν στη Βιέννη, τα πήγαν στο Μόναχο, στους οίκους δημοπρασιών, δημοπρατήθηκαν, πήραν χαρτιά με βούλα και υπογραφή και σήμερα είναι κατέχοντες διαφόρων αρχαιολογικών ευρημάτων και είναι και νόμιμοι. Έχει γίνει, δηλαδή, το έλα να δεις. Μαζί σας όμως, ως προς τους αρχαιοκάπηλους, για να διαφυλάξουμε τον θησαυρό μας.

Πριν πάω στο άσυλο, θέλω να πάω λίγο στον τουρισμό. Εκεί τι λέτε; Αναφορικά με τον τουρισμό, επισημαίνεται η αύξηση του αριθμού των μελών του Δ.Σ. του Εθνικού Οργανισμού Τουρισμού, του ΕΟΤ. Κάναμε μια πρόταση και είπε ο πρόεδρος: Ξενοδοχεία, τα οποία θα έχουν ελληνικά προϊόντα στο πρωινό -breakfast, κολατσιό, πείτε το όπως θέλετε- θα έχουν άλλη φορολογία. Αυτοί που θα απασχολούνται σε τουριστικές εγκαταστάσεις με τη μαύρη και ανασφάλιστη εργασία και με τα «all inclusive», που δεν συνεισφέρουν στην τοπική οικονομία, λέξη δεν λέγεται για τη βαριά μας βιομηχανία του τουρισμού.

Θέλω να πάμε στο άρθρο 95, γιατί σας πειράζει να μας λέει ο λαός όλους μας ανεξαιρέτως προδότες. Θα λέει εκεί ότι εμείς προσβάλλουμε τη διεθνή υπόσταση της χώρας. Πάτε εσείς, ανοίξτε τις πύλες με τα σύννομα, φέρτε συνεκτετάλλουση, σιδηροποτε, με τους γείτονες και μη θέλετε να σας λένε προδότες. Είναι βαριά κουβέντα, ασήκωτη κουβέντα. Αλλά δεν μπορείτε να τη βγάξετε, διότι υπάρχει στο ελληνικό λεξικό. Και εμείς σταχυολογούμε, αφουγκραζόμαστε, αποκωδικοποιούμε αυτά που λέει ο κόσμος.

Και πάω στο άσυλο, στον λίγο χρόνο που έχω. Ακούστε: Άσυλο-όαση λέμε εμείς. Είναι όαση αρχών, αξιών, δημοκρατικής ελευθερίας. Ένας μεγάλος Αργεντινός συγγραφέας έλεγε ότι η ελευθερία θέλει τέμπο. Δεν μπορεί να είναι ελευθερία γενική και αόριστη. Θέλει τον ρυθμό της.

Κύριοι του ΚΚΕ, εμείς δεν είμαστε σύμμαχος κανενός. Εμείς είμαστε σύμμαχος με τον ελληνικό λαό. Αφουγκραζόμαστε ρεαλιστικά την κατάσταση, που επικρατεί αυτή τη στιγμή στο πανεπιστήμιο. Σέβομαι τη σταθερή ιδεολογική σας πλεύση ως εργατικό κόμμα ενός αιώνα, αλλά δεν μπορούμε αυτή τη στιγμή να ανεχθούμε -κατ' αρχάς, λέμε φυσικά στην προστασία του ασύλου, εξάλλου προστατεύεται και από το Σύνταγμα- και να ψηφίσουμε διατάξεις, που κατακρεουργούν αυτό που λέγεται «πανεπιστημιακή εκπαίδευση». Δεν θέλουμε φοιτητές μόνο με το «επίσταμαι». Θέλουμε φοιτητές με οξεία κριτική σκέψη, θέλουμε ελεύθερη βούληση και μυαλά. Και θέλουμε δασκάλους στα πανεπιστήμια. Οπότε, εκεί να μην έχουμε το σύνδρομο της δικτατορίας. Πρέπει κάποια πράγματα να μπουκνέ σε μια ευταξία. Πώς να το κάνουμε δηλαδή;

Τα πανεπιστήμια είναι χώροι ιδεών. Είναι χώροι έρευνας, σκέψης και γαλουχούν χαρακτήρες. Δεν μπορούμε τους φοιτητές αυτή τη στιγμή να τους έχουμε φοβισμένους για πολλές πράξεις, που γίνονται μέσα στα πανεπιστήμια. Και, προς θεού, δεν λέμε να μπαίνει για φύλλου πήδημα ή αστυνόμευση. Αλλά δεν μπορεί και ένας καθηγητής να φοβάται, μια φοιτήτρια που είναι παιδί βιοπαλαιστή ή ένας φοιτητής να μην μπορεί να κυκλοφορήσει νύχτα στα πανεπιστήμια. Κάπως πρέπει να δούμε ρεαλιστικά την κατάσταση.

Θέλω να πάω και στην Επιτροπή Ανταγωνισμού. Ξέρετε, ο όρος «ανταγωνισμός» δεν είναι ο σωστός, αλλά σας πάει. Διότι ανταγωνίζεστε οι μεν και οι δε «για τα δικά μας παιδιά». Δεν έχουμε κάτι με την κ. Θάνου. Αλλά δεν μπορεί να είστε φαρισαϊστές της δημοκρατίας και υποκριτές, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, όταν μιλάτε για αναδρομική ισχύ του νόμου. Αυτό ούτε στα ολοκληρωτικά καθεστώτα δεν έχει γίνει! Ανταγωνισμού Επιτροπή

και ανταγωνίζεσθε. Οι Ιταλοί έχουν μια παροιμία και λένε: «la gioia si trova all' altra riva». Πιστεύετε, δηλαδή, ότι αν πάτε στην αντίπερα όχθη του ποταμού, θα βρείτε τη χαρά. Δεν είναι έτσι. Και ο κ. Ζαγορίτης, που είναι φίλα προσκείμενος -που δεν έχω τίποτα με το πρόσωπο- είναι επικεφαλής της Αρχής Διαφάνειας. Δηλαδή, οι μέντορες που βάζετε και εσείς και εσείς, τώρα σας πειράζουν; Με αναδρομική ισχύ;

Λοιπόν, εκεί ο κόσμος ξέρετε τι λέει; Θέλετε να βολέψετε καθαρά τα δικά σας παιδιά. Και αυτό είναι το οποίο μας προβληματίζει με την όλη κατάσταση.

Σε ό,τι αφορά λοιπόν το νομοσχέδιο, το οποίο κατατίθεται, θέλω να προσέξετε πάρα πολύ αυτό που λέγεται «περιφερειακή αυτοδιοίκηση». Αν η αυτοδιοίκηση δεν έχει χρήματα να orthopoδήσει, πάντα θα γίνονται κατατμήσεις δημοσίων έργων, πάντα θα είναι επαίτης και δεν μπορείτε να ευαγγελίζεστε ότι ένα κράτος αν δεν στέλνει αίμα σε όλα τα σημεία του σώματός του -το σώμα που λέγεται Ελλάδα- δεν μπορεί να orthopoδήσει. Οπότε προσέξτε το σχολείο της αυτοδιοίκησης, για να ασχοληθούν οι νέοι με τα κοινά, όπως και η πρώτη δημοτικού είναι ένα βασικό θεμέλιο για την εκπαίδευση, πρέπει να το αγαπήσουν.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης κ. Βελόπουλος για δώδεκα λεπτά και θα τον παρακαλέσω να τηρήσει τον χρόνο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Πάντα, κυρία Πρόεδρε. Δεν κάνουμε υπερβάσεις. Υπερβάσεις κάνει μόνο η Νέα Δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ξεκινήσω με κάτι, που αφορά τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, γιατί μίλησε για νόμους και ότι το θέμα δεν είναι πολιτικό. Εγώ θα επιμείνω. Όλα τα θέματα στη ζωή μας κατά τον Αριστοτέλη είναι πολιτικά, δεν είναι νομικά, καταλαβέτε το. Νομοθετείτε με βάση την πολιτική σας. Απλά πράγματα είναι. Αν δεν καταλαβαίνουν κάποιοι τις έννοιες και τους όρους, θα τους πω τι έλεγε ο Λάο Τσε: «Όσο πληθαίνουν οι νόμοι, πολλαπλασιάζονται οι παράνομοι». Δηλαδή, κάποια στιγμή πρέπει να καταλάβουμε τι συμβαίνει γύρω μας.

Αυτό που με ενοχλεί πολύ για την κ. Θάνου και το διάβασα σήμερα στην τηλεόρασή σας, στον «ΣΚΑΪ» -γιατί η τηλεόρασή σας είναι ο «ΣΚΑΪ», όλη μέρα βλέπουμε τη Νέα Δημοκρατία να παρελαύνει από εκεί, από πάνω πρέπει να λέει «ΣΚΑΪ-ΝΔ TV»- είναι το εξής: «Ενστάσεις της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής για την απομάκρυνση της Θάνου: Η διάταξη της Κυβέρνησης προ-σφύζει σε αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και σε οδηγία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, αναφέρει η υπηρεσία». Το κανάλι σας είναι, κύριοι, όχι της Βουλής, της Νέας Δημοκρατίας, ο «ΣΚΑΪ». Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης κ. Κυριάκος Βελόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και το λέω αυτό για να καταλάβετε κάποια στιγμή ότι δεν μπορείτε να παίζετε με τους νόμους, δεν μπορεί να παίζουμε με τη νομιμότητα, δεν γίνεται μια ζωή να παίρνουμε ένα λάστιχο που λέγεται νόμος και να το τραβάμε ανάλογα πώς μας βολεύει, το τραβάμε μια έτσι, το αφήνουμε έτσι. Δεν γίνεται. Θέλετε να αλλάξετε όλες; Όλες, μαζί σας. Να φύγει ο Ζαγορίτης, να φύγουν και όλοι οι υπόλοιποι όμως. Γιατί η κ. Θάνου; Θα σας το πω εγώ. Νιώθετε μια πικρία, γιατί υπήρχε η ιστορία της «NOVARTIS», το καταλαβαίνω. Το νιώθετε στο πετσί σας. Αλλά για να είστε έντιμοι απέναντι στην πολιτική, πρέπει να τους βγάλετε όλους. Όχι μία. Γιατί εδω δείχνετε ρεβανσισμό, γιατί μπορεί να έχετε δίκιο, μπορεί να έχετε και άδικο όμως. Δεν ξέρω τι συμβαίνει και δεν θα είμαι δικαστής εγώ για την ιστορία της «NOVARTIS». Αντιλαμβάνομαι ότι καταγγέλλετε την κ. Θάνου για κάποια πράγματα. Ωραία, θέλετε λοιπόν να είστε ακριβοδίκαιοι; Όλοι να φύγουν, όχι ο ένας. Γιατί έτσι δημιουργείται πρόβλημα.

Το ευρωπαϊκό δίκαιο είναι πάνω από το ελληνικό δυστυχώς, το έλεγα προηγουμένως. Γιατί μιλάτε για Σύνταγμα εδω μέσα.

Ακούω τον φίλο μου κ. Τζαβάρα, επειδή έχει και ωραίο λόγο. Ξέρετε, όταν ακούς δικηγόρο, αντιλαμβάνεσαι το επάγγελμα, ρε παιδί μου, είναι ίδια η κοψιά τους όλων, μιλούν δικολαβίστικα, μιλούν νομικά, τι να κάνουμε τώρα; Κι αρχίζουν «το άρθρο 1, το άρθρο 2 του Συντάγματος, ο τάδε φιλόσοφος», για να υπερδεύουν τον κόσμο. Γιατί το κάνει αυτό ο Τζαβάρας; Θα σας το πω εγώ και δεν έχω τίποτα με τον άνθρωπο. Η αλήθεια είναι αλήθεια, ή θα τους βγάλετε όλους ή κανέναν. Τέλος! Γιατί το ευρωπαϊκό δίκαιο είναι πάνω από το ελληνικό. Θα έχουμε προβλήματα στην πορεία, θα τα αντιμετωπίσουμε έτσι κι αλλιώς, για την κ. Θάνου.

Έχω θέσει ένα σωρό ερωτήματα και δεν απαντάτε. Χθες ο Πρωθυπουργός ήρθε εδω και είπε ψέματα για ακόμη μια φορά. Είπε με κομπασμό, είπα με μια κυβερνητική αλαζονεία, γιατί είναι πλέον Πρωθυπουργός, ότι σας ακούσαμε κιόλας και κάναμε τροποποιήσεις. Είδα, λοιπόν, τις αλλαγές του σχεδίου στο επιτελικό κράτος. Από τα σαράντα ένα σημεία των αλλαγών, τα είκοσι οκτώ αφορούν διορθώσεις τυπογραφικές, σημεία στίξης, γράμματα, τα έντεκα σημεία αφορούν αλλαγές, προσθήκες σε παραγράφους ελάχιστες με λέξεις «και, συν, πλην» και τα υπόλοιπα δύο λέει «αφαιρείται ο όρος "δημόσιος" και "δημόσιος υπάλληλος"». Αυτές είναι οι αλλαγές που κάνατε στο νομοσχέδιο; Σας έκαναν προτάσεις και οι κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΚΕ και εμείς κάναμε προτάσεις και σήμερα κάναμε προτάσεις. Δεν ακούτε τίποτα! Είναι αυτό που έλεγα, δεν έχουμε Πρωθυπουργό, έχουμε θεό! Η Νέα Δημοκρατία και ο Πρωθυπουργός είναι ο θεός, τέλος! Δεν είναι έτσι, κύριοι. Όταν μιλάτε για δημοκρατία και όταν απευθυνόμαστε στον ελληνικό λαό, θα τους ακούτε όλους. Στην τελική, για να το πω έτσι πολύ ωμά, 40% πήρατε, 60% είναι όλοι οι υπόλοιποι. Δεν το κατάλαβα αυτό! Δεν θα ακούμε το 60%, θα ακούμε μόνο το 40%;

Λοιπόν, πάμε στα σοβαρά τώρα. Αν θέλαμε να λύσουμε το πρόβλημα της χώρας, θα είχαμε κάνει ένα συνταγματικό δικαστήριο εδω και δεκαετίες. Το πρωί ήταν φαρσοκωμωδία. Μιάμιση ώρα μιλούσαμε, λέγαμε για να ικανοποιήσουμε το κομματικό μας πελατολόγιο, τους ψηφοφόρους μας, αντιδικούσαμε -και καλά μεταξύ μας με άσφαιρα πυρά. Άσφαιρα! Γιατί όλοι ξέρουμε ότι εδω μέσα η Πλειοψηφία αποφασίζει. Είναι τόσο δημοκρατικό που το 40% αποφασίζει. Έτσι λέει ο νομοθέτης, έτσι λέει το Σύνταγμα, δεν ξέρω ποιος το έκανε. Κάντε ένα συνταγματικό δικαστήριο να δούμε πόσες τροπολογίες θα περάσουν από δω βράδυ και πόσοι παράνομοι νόμοι θα περάσουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Ένα συνταγματικό δικαστήριο! Θα το τολμήσει κάποιος; Κάποια στιγμή πρέπει να το κάνουμε για να τελειώνει όλη αυτή η ιστορία.

Πάμε, λοιπόν, σε κάτι πολύ σημαντικό που είπε ο Σόλωνας: «Όταν η θρησκεία και οι νόμοι εφαρμόζονται σωστά, είναι ωφέλιμοι. Όταν εφαρμόζονται λάθος, κάνουν κακό».

Κύριε Υπουργέ, και όλο αυτό που φέρατε -πιστέψτε με- είναι λάθος. Είναι λάθος από πάνω μέχρι κάτω και θα σας το αποδείξω όσο μου επιτρέπει ο χρόνος.

Να πω στον συμπαθή κ. Καραθανασόπουλο, τον οποίο τον εκτιμώ και δεν είναι προσωπική η αντιδικία μου, ότι θέλω να τον αφήσω στη δική του μοναξιά, του 1917. Ζει τον 20^ο αιώνα. Ζούμε τον 21^ο αιώνα. Ας μη μας κακολογεί για το άσυλο, γιατί μπορούμε να επιχειρηματολογήσουμε. Εμείς δεν ζούμε σε μια κοινωνία όπου μες στο πανεπιστήμιο κυκλοφορούν μόνο άγγελοι Κυρίου, κυκλοφορούν και έμποροι ναρκωτικών, κυκλοφορούν και άνθρωποι οι οποίοι κάνουν παρεμπόριο. Και με μία ελαφρότητα θα πω στον κ. Πολάκη που είπε για το παρεμπόριο.

Το παρεμπόριο, κύριε Πολάκη, είναι τρεις ΕΝΦΙΑ. Τρεις ΕΝΦΙΑ! Οι Έλληνες πληρώνουμε 3,2 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως ΕΝΦΙΑ. Μόνο το παρεμπόριο είναι 9 με 12 δισεκατομμύρια. Αν παταχθεί το παρεμπόριο, δεν θα πληρώνουμε επί τρία χρόνια και δεν θα μας κοροϊδεύει ο κ. Μητσοτάκης με το 30%, 20%, 15% οριζόντια, κάθετα, μείωση των φόρων. Γιατί να μην το χτυπήσουμε το παρεμπόριο;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Να το χτυπήσουμε!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Και να σας το πω διαφορετικά. Θέλετε να κάνουμε μια

πρόταση λογικής, κύριε Πολάκη; Να την κάνουμε τώρα. Να υπάρξει μια μεταβατική περίοδος δύο ετών ή ενός έτους. Να καθίσουμε τα πανεπιστήμια, να τελειώνει η ιστορία αυτή, να μην μπαίνουν μέσα οι εμπρηστές, οι κουκουλοφόροι, οι μολτοφόροι, οι ροπαλοφόροι. Αυτό είναι διάλογος; Να κάνω διάλογο με ρόπαλα; Ο Χριστός και η Παναγία, δηλαδή! Αν κάνουμε διάλογο με ρόπαλα, πάμε στην εποχή των σπηλαίων. Δεν θα πάμε στην εποχή των σπηλαίων, ούτε του 20^{ου} αιώνα. Θα πάμε στον 21^ο αιώνα, θα γίνουμε ευρωπαϊκό κράτος, αλλά σε όλα. Όχι αλά καρτ Ευρωπαϊοί. Δεν γίνεται.

Πάμε, λοιπόν, στο νομοσχέδιο. Εδώ έγινε μια αλλοίωση του εκλογικού αποτελέσματος. Τελεία και παύλα. Αλλοιώνετε το εκλογικό αποτέλεσμα. Ο Δήμαρχος Θεσσαλονίκης 16% δεν πήρε;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: 14%.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): 14%, κόψε και τον ΦΠΑ εσύ αν θες, δεν έχω πρόβλημα εγώ. 14%, 13%, 16%. Με το 16% του δίνετε απολυταρχικές εξουσίες, του δίνετε βασιλικές εξουσίες, του δίνετε δικτατορικές εξουσίες και η εκκλησία του δήμου -το δημοτικό συμβούλιο, δηλαδή- μπαίνει στο περιθώριο. Αυτό είναι δημοκρατία, κύριοι; Όχι. Και θα το πω ωμά. Εάν ήταν όλοι οι περιφερειάρχες και οι δήμαρχοι ΣΥΡΙΖΑ, δεν θα το κάνατε αυτό. Θα το αφήνατε ένα μπάχαλο. Γιατί; Βάζετε νόμους, νομοθετείτε με βάση το κομματικό σας και πολιτικό σας ένστικτο και όχι με βάση το κοινό καλό. Αυτό είναι το πρόβλημα και αυτό είναι που προσωπικά μέφομαι.

Ακούστε τώρα, άρθρο 19: Συμμορφωση, λέει, με κανόνες προσωπικών δεδομένων, οδηγία Ευρωπαϊκής Ενώσεως από το 2016. Θα πληρώσουμε και 2,5 εκατομμύρια για τα προσωπικά δεδομένα.

Άρθρο 20: Μια υπηρεσία διαρθρώνεται σε τέσσερα διαφορετικά τμήματα για μια απλή διαδικασία. Χρονοβόρο και κοστοβόρο. Χθες καταπολεμούσατε τη γραφειοκρατία, όπως μας λέγατε εδώ -ήρθε και ο κ. Μητσοτάκης ο οποίος είναι και λιτοδίαιτος και μας έλεγε ότι τελειώνετε τη γραφειοκρατία- την πατάσατε. «Τελειώνουμε», λέει.

Και τώρα στο συγκεκριμένο άρθρο, από 21 έως 24, μια υπηρεσία σπάει σε δύο κομμάτια, ένα εκ των οποίων σε άλλα τέσσερα, εκ των οποίων τεσσάρων το κάθε ένα σε άλλα τέσσερα. Ο Χριστός και η Παναγία! Δείτε το! Ψάξτε το! Δεν γίνεται, δηλαδή, να μου μιλάτε για γραφειοκρατία όταν μου κάνατε τέσσερα επί τέσσερα ίσον δεκάξι, επί τέσσερα, ίσον εβδομήντα τμήματα! Δεν γίνεται έτσι. Και ας ομιλώ ως επιχειρηματίας και μάντζερ των επιχειρήσεών μου, γιατί ξέρω τι σημαίνει γραφειοκρατία, τι σημαίνει «κάν' το εσύ», «κάν' το εσύ», «κάν' το εσύ» και δεν το κάνει κανένας. Σας το λέω από τώρα. Θα τα βρείτε μπροστά σας.

Άρθρο 33: Προβλέπεται θέση για εμφακέλωση εντύπων. Αφού λέμε θα κάνετε ψηφιακή την κατάσταση, μιλάμε για εμφακέλωση εντύπων; Για δείτε το λίγο. Θαβάλουμε υπαλλήλους για να εμφακέλουν φακέλους;

Άρθρο 60: Καταργεί, λέει, τον Ελληνικό Διαστημικό Σταθμό του Παππά -πού είναι εδώ ο διαστημάνθρωπος κ. Παππάς που θα μας έστελνε στο διάστημα όλους ο άνθρωπος;- και τον κάνει, λέει, Ελληνικό Κέντρο Διαστήματος. Ο Χριστός και η Παναγία! Ακούστε τι κάνατε τώρα! Βαφτίζετε το κρέας ψάρι για να πείτε ότι κάνατε κάτι. Δεν ξέρω. Μάλλον διακατέχετε από παππαφοβισμό. Όπως λέμε ελληνοφοβία, ρατσισμό κ.λπ., έχουμε τον παππαφοβισμό. Αλλάζουμε το όνομα, το κάνουμε κάτι άλλο. Το βαφτίσαμε αλλιώς.

Ε, δεν είναι πολιτική αυτή, κύριοι! Αυτό δεν είναι πολιτική. Αυτό είναι -ειλικρινά θα το πω- τραγωδία, για να μην πω φαρσοκωμωδία. Προκαλεί κλαυσίγελο αυτή η ιστορία.

Έχετε κι άλλα, δεν είναι μόνο αυτά. Άρθρο 84. Η ιστορία του Προέδρου του ΠΑΟΚ. Τους κάνατε σάκο του μποξ. Τους λέγατε διάφορα. «Τα πήρατε, τα κάνατε. Έχετε το κανάλι «OPEN» δικό σας» κ.λπ.. Έρχεστε σήμερα και κάνατε αυτό που ως επιχειρηματίας, κύριε Θεοδωρικάκο, κι εγώ διαφωνούσα στην αρχή, αλλά είναι δικαιολογημένο. Σου λέει «Εγώ πήρα μια εταιρεία. Με παρκαλούσατε. Το κάνουν οι άλλοι. Τους βρίζετε. Τώρα το επαναλαμβάνετε εσείς, αλλά όλα μέλι γάλα...». Ε, δεν γίνεται. Ή πριν είχατε λάθος με τον ΣΥΡΙΖΑ ή τώρα κάνατε λάθος. Αποφασίστε πότε κάνατε λάθος.

Άρθρο 95. Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχουν βρώμικες λέξεις. Υπάρχουν βρώμικα μυαλά. Η λέξη «προδοσία» δεν πρέπει να απαλειφθεί. Δηλαδή, αύριο το πρωί αν ο κ. Μητσοτάκης πάει και υπογράψει συνεκμετάλλευση στο Αιγαίο και χαρίσει την Κύπρο στους Τούρκους; Είναι εκεί που λέει «προσβολές της διεθνούς υποστάσεως της χώρας» αντικαθίσταται». Ακούστε τώρα, τι ωραία, «προσβολές της διεθνούς υποστάσεως της χώρας». Όπως η τρόικα έγινε «θεσμοί», όπως οι θεσμοί έγιναν «τρόικα». Τα γνωστά παραμύθια του πλάθω λέξεις, να αλλάζω νοήματα, για να μην καταλαβαίνει ο ελληνικός λαός αυτό που κάνω.

Κάνετε ένα λάθος. Όσο υπάρχει η Ελληνική Λύση, θα φωνάζει «Όποιος εκχωρήσει εθνικό δικαίωμα και εθνική κυριαρχία, είναι προδοτής!». Το λέει το ελληνικό λεξικό, όχι εγώ. Το λέει η ελληνική γλώσσα. Φτάσαμε στο σημείο να αλλάζουμε έννοιες και όρους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Πάμε τώρα στα άρθρα περί ασύλου. Έλεγε ο Βίκτωρ Ουγκό: «Εκεί που ανοίγει ένα σχολείο, κλείνει μια φυλακή». Σήμερα, όμως, φυλακές έχουν γίνει τα πανεπιστήμια. Κλειδαριές απ' έξω, λουκέτα, κάγκελα κλειστά, από μέσα ο Πακιστανός, Αφγανός - και δεν ξέρω ποιος άλλος - και ο Έλληνας λαθρέμπορος να πουλάνε τα προϊόντα, να πουλάνε τα ναρκωτικά και μόλις πηγαίνει κάποιος, να τρομοκρατείται, να φοβάται. Αυτά σε μια ευνομούμενη πολιτεία πρέπει να κοπούν άπαξ διά παντός. Αυτά είναι τελειωμένα στην Ευρώπη και στην Αμερική. Στον Καναδά, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΚΕ, υπάρχει η αστυνομία του πανεπιστημίου. Το ξέρετε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣΛΑΠΠΑΣ: Φύλαξη.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Ακούστε, κύριοι, στη Γερμανία για να περάσεις μέσα πρέπει να έχεις ειδική κάρτα ως φοιτητής, γιατί ήμουν εκεί. Αυτά πρέπει να τα σταματήσετε, επιτέλους. Ζείτε στην εποχή του 20^{ου} αιώνα. Ζούμε τον εικοστό πρώτο αιώνα. Τα παιδιά μας θα έχουν αγωγή, θα έχουν μόρφωση, θα έχουν παιδεία. Θέλετε να τα πολιτικοποιήσετε; Κάντε μαθήματα πολιτικής αγωγής στο δημοτικό, στο γυμνάσιο και στο λύκειο. Μη μου τους κάνετε κομματικά και εγκεφαλικά λοβοτομημένους τους ανθρώπους. Τους κάνετε ΚΚΕ, Ελληνική Λύση, Νέα Δημοκρατία, πλακώνονται στο ξύλο με ταξί τους. Κάνουν πάρτι και δέρνουν ο ένας τον άλλον. Αυτό είναι παιδεία; Αυτό είναι διάλογος; Κάνετε λάθος.

Αν θέλετε να τιμήσετε τη δημοκρατία και τον διάλογο, πρέπει οι παρατάξεις να φύγουν από τα πανεπιστήμια. Πρέπει οι κομματικές παρατάξεις να φύγουν. Άλλο η πολιτική και άλλο η κομματική πολιτική. Είναι διαφορετικά πράγματα. Το έλεγε και ο Πλάτωνας. Δεν τα λέω εγώ αυτά. Διαχωρίστε. Μην τους κάνετε φατρίες και φράξιες μέσα στο πανεπιστήμιο, να δέρνει ο ένας συνομήλικος τον άλλο. Είναι ντροπή αυτά. Μόνο στην Ελλάδα συμβαίνουν.

Και στο τέλος-τέλος, θα το πω διαφορετικά. Ποιος φοβάται την αστυνομία; Το είπα και προηγουμένως. Μόνο ο εγκληματίας. Γιατί φοβάστε την αστυνομία; Επειδή είχαμε μια επταετία, μια χούντα, πρέπει να φοβάται αυτός που ήταν τριών χρονών τότε τη χούντα; Η χούντα ήρθε, γιατί η δημοκρατία δεν έδωσε το αποτέλεσμα που έπρεπε να δώσει. Αυτό να θυμόμαστε όλοι μας. Έτσι ήρθε η χούντα, από τους κακούς, δυστυχώς, χειρισμούς των πολιτικών εκείνης της περιόδου.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Τι είναι αυτά που λες;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου της Ελληνικής Λύσης)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Δεν θα ξαναέρθει η χούντα, κύριε Πολάκη, ποτέ. Αλλά επίφαση δημοκρατική με μανδύα και επιτροπείες, πάλι δημοκρατία δεν έχουμε. Να είμαστε ξεκάθαροι.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Τι είναι αυτά που λες!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Λέω αυτά που συμβαίνουν. Αν δεν θέλετε να καταλάβετε, δεν πειράζει.

Ακούστε, κύριε Πολάκη, για να κλείσω εδώ. Μιλήσατε για καταλήψεις. Είστε υπερήφανος που κάνατε καταλήψεις. Αν δεν κάνω λάθος, το 1991 είχαμε δημοκρατία, κύριε Θεοδωρικάκο. Δημοκρα-

τία δεν είχαμε; Δημοκρατικό πολίτευμα. Τι χρειαζόμαστε; Δεν το κατάλαβα. Γιατί πρέπει να καταλαμβάνεται ένα κτήριο από κάποιους αλληλέγγυους; Για ποιον λόγο πρέπει να μπαίνουν στη Φιλοσοφική, στη Νομική και να καταλαμβάνουν τον χώρο οι πενήντα, οι εκατό και οι άλλοι εξακόσιοι να είναι απ' έξω; Πού είναι η δημοκρατία; Δεν πρέπει να είμαστε υπερήφανοι για τις καταλήψεις. Πρέπει να είμαστε, δυστυχώς, δυστυχείς για το γεγονός ότι επιτρέπονται οι καταλήψεις σε μια ευρωπαϊκή χώρα εν έτει 2019. Άλλο διάλογος κι άλλο αυταρχισμός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Βέβαια, επειδή είστε οπαδός των καταλήψεων, δεν θέλω να πω κάτι περισσότερο. Θα σταματήσω εκεί.

Αυτοί που μελέτησαν προσεκτικά τον τρόπο διακυβέρνησης των ανθρώπων, πρέπει να έχουν πειστεί ότι «η τύχη των εθνών εξαρτάται από την εκπαίδευση των νέων». Αριστοτέλης! Απλά πραγματικά. Ανοίξετε λίγο την αρχαία ελληνική γραμματεία. Μην κοιτάτε μόνο τον Μαρξ, μην κοιτάτε τον Λένιν και τον Τρότσκι. Κάλιστοι, καλοί, καλύτεροι, αλλά έχουμε τους αρχαίους Έλληνες φιλοσόφους που μίλησαν, τα είπαν πριν από εμάς για εμάς. Όμως, εμείς χρησιμοποιούμε τους ξένους και όχι τους Έλληνες.

Κλείνοντας, θα ήθελα να καταθέσω μια τροπολογία για το άσυλο. Και θέλω, κύριε Υπουργέ, αυτή η τροπολογία που ομιλεί για αυστηροποίηση των ποινών να υλοποιηθεί.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης κ. Κυριάκος Βελόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κλείνω με ένα ερώτημα: Μπαίνει η αστυνομία, κύριε Θεοδωρικάκο, και πιάνει πέντε μολοτοφόρους που έχουν πενήντα μολότοφ, δέκα ρόπαλα και έξι συσπαιχτήρες. Τους συλλαμβάνει. Τους βγάζει. Τους πάει στο αστυνομικό τμήμα. Είναι πλημμέλημα το αδίκημα. Βγαίνουν έξω. Την άλλη μέρα πηγαίνουν ξανά μέσα και γίνεται το ίδιο. Ξαναμπαίνουν, ξαναβγαίνουν. Αυτό γίνεται κάθε μέρα. Θα κάνουμε την αστυνομία, λοιπόν, ταξιδιωτικό γραφείο των μπαχαλάκηδων. Θα λέγεται «Police Tours».

Αν, λοιπόν, θέλετε να αποτρέψετε και να ξέρει αυτός ότι θα έχει πρόβλημα αν το επαναλάβει, πρέπει να αλλάξετε τη νομοθεσία. Πρέπει να υπάρξει αυστηροποίηση των ποινών τη δεύτερη ή την τρίτη φορά για να μην το ξανακάνει ποτέ. Να ξέρει ότι θα έχει αυτό που λέμε «τον νόμο του δράκοντα» στο κεφάλι. Είναι απλά τα πράγματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Έχω μπροστά μου δύο έγγραφα, τα οποία και καταθέτω.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης κ. Κυριάκος Βελόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το πρώτο έγγραφο αφορά την εταιρεία «PHILIPS». Πουλάει σίδερα και γράφει μέσα «χώρα προέλευσης: Μακεδονία».

Το άλλο είναι από την τουρκική εφημερίδα «YENI SAFAK», κύριε Υπουργέ. Περιμένετε τον Σεπτέμβριο ανακήρυξη από την τουρκική πλευρά της ΑΟΖ. Θα ανακηρύξει η Τουρκία τον Σεπτέμβριο ΑΟΖ. Θα καθορίσει ΑΟΖ στη Μεσόγειο. Έχει καθορίσει στη Μαύρη Θάλασσα. Αν καθορίσει ΑΟΖ με βάση το Καστελόριζο που το εξαιρεί, μένει ότι αρχίζει τον Σεπτέμβριο ο τυφώνας.

Σας παρακαλώ πάρα πολύ, κάνω έκκληση για να σώσουμε ό,τι έχει απομείνει. Καθορίστε την ΑΟΖ. Να συμφωνήσουμε όλοι μαζί. Είναι εθνικό το θέμα. Δεν αφορά ούτε εμάς ούτε εσάς. Τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας αφορά. Καθορίστε ΑΟΖ για να βουλώσουν επιτέλους οι Τούρκοι τα όσα λένε, να σταματήσουν, να σωπάσουν, γιατί οι προκλήσεις έχουν και όριο. Κάντε ΑΟΖ και θα είμαστε η καλύτερη Βουλή που πέρασε ποτέ από το Κοινοβούλιο, στα ελληνοτουρκικά κυρίως.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Ελληνικής Λύσης χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Παναγιώτης Θεοδωρικάκος για δώδεκα λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ακριβώς έναν μήνα, ο ελληνικός λαός έδωσε ισχυρή εντολή για τη διακυβέρνηση του τόπου στον Κυριάκο Μητσοτάκη και στη Νέα Δημοκρατία. Η επιλογή του αυτή συνδέεται, κατά την άποψή μου, με τα αιτήματα και την ανάγκη των Ελλήνων να προχωρήσουν μπροστά με ανάπτυξη, ασφάλεια και εξυπηρέτηση των πολιτών μέσα από τον ικανοποίηση βασικών κοινωνικών αναγκών, όπως είναι η παιδεία και η υγεία.

Στη δική μας αντίληψη, η αυτοδιοίκηση στην ικανοποίηση αυτών των στόχων και αυτής της πολιτικής έχει ξεχωριστή σημασία. Είναι άλλωστε ένας θεσμός που όλα αυτά τα χρόνια της Μεταπολίτευσης έχει παίξει θετικό και δημιουργικό ρόλο στην ανάπτυξη της χώρας και στην κοινωνική συνοχή. Είναι ένας χώρος που πραγματικά έχει δικαιώσει προσπάθειες συνεργασιών, συγκλίσεων και ενωτικής δουλειάς για την αντιμετώπιση των τοπικών προβλημάτων.

Η συζήτηση που έγινε τις τελευταίες δύο ημέρες, αλλά και όλη η δημόσια συζήτηση από τα μίντια γύρω από το σημερινό νομοσχέδιο έχει φέρει στην επιφάνεια το πραγματικό θέμα. Έχουμε τελείως διαφορετική αντίληψη για το ποια αυτοδιοίκηση θέλουμε.

Η αυτοδιοίκηση που θέλει η Νέα Δημοκρατία είναι μία αυτοδιοίκηση που λύνει προβλήματα, είναι αποτελεσματική, έχει τη δική της συμβολή στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας, συνεργάζεται με την υγιή επιχειρηματικότητα και προσελκύει επενδύσεις. Με αυτό τον τρόπο συμβάλλει στην ενίσχυση της απασχόλησης, στην αντιμετώπιση του πολύ οξυμμένου προβλήματος της ανεργίας και στη βελτίωση της ποιότητας ζωής και της κοινωνικής συνοχής. Άρα στη δική μας αντίληψη χρειαζόμαστε μία αυτοδιοίκηση η οποία να παίρνει αποφάσεις, να είναι δυναμική και να λύνει προβλήματα. Στην αντίληψη του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, του ΣΥΡΙΖΑ, η αυτοδιοίκηση είναι ένα πειραματόζωο των ιδεοληψιών των κυρίων του ΣΥΡΙΖΑ, της ανευθυνότητας και του τυχοδιωκτισμού που δεν δίστασαν να δείξουν συνολικά στην ελληνική πολιτική ζωή τα προηγούμενα χρόνια, ζημιώνοντας βαρύντατα τον ελληνικό λαό.

Ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει μία αυτοδιοίκηση αέναου διαλόγου, διαπραγματεύσεων, ψηφισμάτων και διαρρύθμισης μικρότερων ή μεγαλύτερων συμπεριόντων και πελατειακών σχέσεων. Ο εισηγητής του μας είπε ψευδεπίγραφα ότι το δίλημμα είναι κυβερνησιμότητα ή δημοκρατία.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Εσείς το βάζετε το δίλημμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Το δίλημμα είναι κυβερνησιμότητα ή διάλυση στους ΟΤΑ. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Οι ιδεοληψίες, με τις οποίες κινηθήκατε στον χώρο της αυτοδιοίκησης οδήγησαν σε απείρου κάλλους φράσεις και λογικές τα προηγούμενα τέσσερα-πέντε χρόνια, με κλασικότερο ότι οι αντιμνημονιακοί ξέρουν να μαζεύουν καλύτερα τα σκουπίδια από τους υπόλοιπους.

Αλλά αυτό που κάνατε, αξιότιμες κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, τα προηγούμενα πέντε χρόνια, με μεγάλο υπόδειγμα την Περιφέρεια της Αττικής, είναι να μας παραδώσετε μία ωρολογιακή βόμβα σκουπιδιών στο λεκανοπέδιο της Αττικής, εδώ που κατοικεί ο μισός ελληνικός πληθυσμός, όπου είναι πασίγνωστο ότι οι δυνατότητες του χώρου υγειονομικής ταφής απορριμμάτων στη Φυλή επαρκούν μέχρι το τέλος αυτού του χρόνου, με επίσημα έγγραφα του συνδέσμου που διαχειρίζεται αυτόν τον χώρο. Αυτά είναι τα αποτελέσματα της δικής σας αντίληψης για την αυτοδιοίκηση.

Σκεφτήκατε, λοιπόν, στο πλαίσιο της στρατηγικής της για τη διατήρηση της εξουσίας με ποιον τρόπο θα χρησιμοποιήσετε και αυτόν τον χώρο, γιατί η κλασική, συνεχής και σταθερή στρατηγική σας είναι η εργαλειοποίηση των θεσμών, είναι οι περίφημες κουβέντες σας ότι «αν δεν βάλετε φυλακή τέσσερις-πέντε, δεν πρόκειται να κρατηθείτε στην εξουσία». Αλλά σας έβγαλε από την εξουσία ο ελληνικός λαός με την ψήφο του.

Αυτό σκεφτήκατε για τον χώρο της τοπικής αυτοδιοίκησης, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ. Καθιερώσατε την απλή αναλογική για να οδηγήσετε τα πράγματα σε χαοτικές καταστάσεις.

Αξιότιμοι κύριοι του Κομμουνιστικού Κόμματος, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι με το σύστημα που εμείς φέρνουμε σήμερα, για να διορθώσουμε το πρόβλημα που υπάρχει με την πλειοψηφία στις δημοτικές επιτροπές, στην οικονομική επιτροπή και στις άλλες επιτροπές του δήμου, έχουν διοικήσει πάρα πολλοί δήμαρχοι τα προηγούμενα χρόνια τη χώρα, διότι αυτό ισχύει επί χρόνια. Όλα τα χρόνια της Μεταπολίτευσης ίσχυε αυτό και πολλοί δήμαρχοι-στελέχη του Κομμουνιστικού Κόμματος είχαν διακριθεί σε αυτόν τον τομέα διοικώντας με αυτό το σύστημα. Τότε ήταν καλό; Και τώρα που το ξαναφέρει η Νέα Δημοκρατία για να λειτουργήσουν στοιχειωδώς οι δήμοι και οι περιφέρειες τι είναι; Στη δική μας αντίληψη είναι η απαραίτητη προϋπόθεση για να μπορέσουν στοιχειωδώς να λειτουργήσουν τα πράγματα.

Η επιλογή αυτή της σημερινής Αξιωματικής Αντιπολίτευσης την εποχή που ήταν κυβέρνηση έγινε για έναν απλούστατο λόγο, διότι γνώριζε πάρα πολύ καλά ότι οι δυνάμεις της στην αυτοδιοίκηση είναι μηδαμινές, είναι ελάχιστες, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπόρεσε ποτέ να γίνει ένα πραγματικό κόμμα που να αποκτήσει ρίζες στον χώρο της αυτοδιοίκησης.

Δεν είναι τυχαία τα αποτελέσματα των τελευταίων αυτοδιοικητικών εκλογών. Εκεί συγκροήθηκαν δύο αυτοδιοικητικές πολιτικές λογικές. Και το αποτέλεσμα ήταν ότι δεν υπάρχει στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ σε ολόκληρη τη χώρα το οποίο να εκλεγεί περιφερειάρχης και δεν υπάρχει κανένα στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ σε καμία μεγάλη πόλη της Ελλάδας που να εξελέγη δήμαρχος.

Αυτή είναι η απάντηση που έχει δώσει ο ελληνικός λαός, κυρίες και κύριοι, στη δική σας στρατηγική. Κι αυτό δεν είναι περικό. Είστε αποτέλεσμα και δημιούργημα των ψευδεπίγραφων διαχωριστικών γραμμών που μπορέσατε να χαράξετε τα χρόνια της κρίσης και των ερχομών και των μνημονίων και να αξιοποιήσετε ρήγματα που υπήρχαν στο παραδοσιακό πολιτικό σύστημα στη χώρα, κι έτσι να αναρριχηθείτε στην εξουσία.

Στην αυτοδιοίκηση, όμως, δεν τα έχετε καταφέρει καλά. Είσατε εκτός και έχετε αποτύχει. Έτσι σας ήταν πολύ εύκολο να κάνετε αυτά τα απίστευτα πράγματα με την απλή αναλογική. Δεν έχει ξαναγίνει ποθενά δήμαρχος και περιφερειάρχης να παίρνει το 50% συν μία των ψήφων και να μην έχει πλειοψηφία στα όργανα που διοικούν τον δήμο και την περιφέρεια. Είναι μια βαθύτατα αντιδημοκρατική λογική. Είναι βαθύτατα ανорθολογική, είναι προβληματική απέναντι στους ψηφοφόρους.

Να σας πω κάτι; Αν θέλατε να ήσαστε συνεπείς και να το κάνατε σωστά, θα έπρεπε να οδηγήσετε τα πράγματα στην έμμεση εκλογή του δημάρχου, να πείτε «πιστεύουμε ότι ο δήμαρχος δεν πρέπει να εκλέγεται κατευθείαν από τον λαό, θέλουμε απλή αναλογική στην εκλογή των δήμων, των δημοτικών συμβουλίων, των δημάρχων και αντίστοιχα των περιφερειαρχών» και μετά να συγκεντρωνόταν το δημοτικό και το περιφερειακό συμβούλιο και να εξέλεγε δήμαρχο ή περιφερειάρχη.

Αυτό από την πλευρά σας θα ήταν μια συνεπής στάση. Δεν το θέλατε, όμως, αυτό το πράγμα. Διότι το μόνο που σας ενδιέφερε ήταν το μπάχαλο για έναν θεσμό που δεν σας πείραζε καθόλου να φθάσει σε αυτή τη θέση. Έτσι ήρθαμε εδώ που ήρθαμε. Και εμείς, αγαπητοί φίλοι, τι κάναμε;

Παρενθετικά να σας πω ότι σήμερα το Υπουργείο Εσωτερικών έχει αναρτήσει στην ιστοσελίδα του τον απολογισμό των πρώτων τριάντα ημερών. Εμείς θα το κάνουμε ανά τακτά χρονικά διαστήματα, γιατί σεβόμαστε τους πολίτες, θέλουμε να δίνουμε διαρκώς λόγο και θέλουμε να είμαστε υπό τον συνεχή έλεγχο της κοινωνίας για τη δουλειά και το έργο που πράττουμε, για τα θετικά και για τα αρνητικά, για τις επιτυχίες και για τις παραλείψεις, γιατί δουλειά μας είναι να βελτιωνόμαστε διαρκώς, γιατί μόνο αλαζονεία δεν πρόκειται να επιτρέψουμε να μας διακατέχει και γιατί είμαστε εδώ για να υπηρετήσουμε τους Έλληνες, ανεξαρτήτως κοινωνικής προέλευσης, φύλου ή πολιτικής ταυτότητας. Είμαστε εδώ για να είμαστε κυβέρνηση όλων των Ελλήνων, όπως έχει διακηρύξει ο Πρωθυπουργός μας Κυριάκος Μητσοτάκης.

Πήραμε, λοιπόν, αυτή την κατάσταση. Μέσα σε τριάντα μέρες συναντηθήκαμε με την ΚΕΔΕ, με όλους τους εκλεγμένους περιφερειάρχες. Συναντήθηκαν προσωπικά, καθώς και ο Υφυπουργός και ο Γενικός Γραμματέας με πάνω από εβδομήντα δημάρχους. Προσωπικά έριξα το βάρος στο να μιλήσω με δημάρχους, οι

οποίοι δεν προέρχονται από τον πολιτικό χώρο της Νέας Δημοκρατίας και να ακούσω τις σκέψεις τους.

Αυτό που έχουμε φέρει εδώ, όπως το διαπιστώσατε και στην επιτροπή, έχει τη συγκατάθεση και τη στήριξη της ΚΕΔΕ και της μεγάλης πλειονότητας των δημάρχων και του συνόλου των εκλεγμένων περιφερειαρχών. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Γιατί το κάνουμε αυτό; Γιατί δίνουμε λύση σε βασικά προβλήματα κυβερνησιμότητας. Σε ποια; Πρώτον, αναβαθμίζουμε τα δημοτικά και τα περιφερειακά συμβούλια, διότι παίρνουμε από πάνω τους συζητήσεις για εξαιρετικά δευτερεύοντα θέματα. Χαρακτηριστική περίπτωση είναι τα χρήματα που δίνονται για τις μετακινήσεις των δημοτικών ή των περιφερειακών στελεχών και μια σειρά άλλα, δεκάδες πράγματα που κουβεντιάζονται στα δημοτικά συμβούλια και που δεν έχει κανένα νόημα να φθάνουν εκεί. Όσοι έχουν διατελέσει δήμαρχοι ή στελέχη της αυτοδιοίκησης το γνωρίζουν πολύ καλά.

Υπευθυνοποιούμε και την Αντιπολίτευση, διότι στις σοβαρές συζητήσεις για τον προϋπολογισμό, για το τεχνικό πρόγραμμα, για το επιχειρησιακό σχέδιο, για τα σοβαρά θέματα του δήμου ζητάμε από την Αντιπολίτευση να υποστηρίξει με εναλλακτική πρόταση την άρνησή της και αυτή να τη στηρίζει σε απόψεις και δεδομένα που δίνουν οι ίδιες οι υπηρεσίες του δήμου. Τέρμα στο «όχι» για το «όχι»! Τέρμα σε προσχηματικές αντιπολιτεύσεις!

Δεύτερον, ενθαρρύνουμε τη συνεργασία, τη σύγκλιση και τη σύμπραξη των παρατάξεων, γιατί πιστεύουμε και εμείς -με τις μάλλον πιστεύουμε ουσιαστικές- στις συνεργασίες. Και επειδή αυτή είναι η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας στον χώρο της αυτοδιοίκησης, γι' αυτό η Νέα Δημοκρατία έχει επιβραβευτεί από τον ελληνικό λαό.

Θα έπρεπε να είσατε πολύ προβληματισμένοι, γιατί η δύναμη της Αριστεράς και του ΠΑΣΟΚ, που επί δεκαετίες κυριαρχούσαν στον αυτοδιοικητικό χώρο, σήμερα είναι εξαιρετικά μειωμένη και ο ελληνικός λαός έχει δώσει άλλες προτιμήσεις στον χώρο της αυτοδιοίκησης, που στηρίζουν την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας σε αυτόν τον χώρο, γιατί είναι μια πολιτική ενωτική, αναπτυξιακή, που υποστηρίζει την κοινωνική συνοχή. Ενθαρρύνουμε, λοιπόν, τις συμπράξεις και τις συγκλίσεις υπό την προϋπόθεση σε αυτές να συμμετέχει η παράταξη του δημάρχου.

Να μου επιτρέψετε να πω και κάτι: Το εκλογικό αποτέλεσμα στους δήμους και στις περιφέρειες έχει συσχετίση με το εκλογικό σύστημα. Θα υπήρχαν είκοσι υποψήφιοι στον Δήμο της Θεσσαλονίκης, αν δεν ήταν αυτός ο εκλογικός νόμος, κύριοι;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Όχι!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ας σοβαρευτούμε! Οι πάντες το γνωρίζουν αυτό.

Επομένως, το ερώτημα τουμπάρε και ανάποδα και εμείς το μόνο που κάνουμε είναι να συμβάλλουμε στην κυβερνησιμότητα, δίνοντας στους δημάρχους και στους περιφερειάρχες την αναγκαία πλειοψηφία στα όργανα διοίκησης των δήμων και των περιφερειών, προκειμένου να μπορέσουμε να πάμε παρακάτω.

Συνολική παρέμβαση στον χώρο της αυτοδιοίκησης θα κάνουμε μέσα στον χειμώνα που έρχεται. Εδώ περιοριστήκαμε σε παρεμβάσεις οι οποίες αντιμετωπίζουν τα οξυμμένα προβλήματα κυβερνησιμότητας. Δεν θα ήταν σωστό μέσα σε έναν μήνα και μέσα στο κατακαλόκαιρο να αντιμετωπίσουμε τη συνολική κατάσταση.

Θέλουμε να ξεκαθαριστούν πλήρως οι αρμοδιότητες και του πρώτου και του δεύτερου βαθμού και μεταξύ τους και απέναντι στο κεντρικό κράτος και στη διοίκηση, προκειμένου να βγουν ωφελημένοι οι πολίτες από ένα σύγχρονο, επιτελικό, αποτελεσματικό κράτος, το οποίο θα βοηθά τους πολίτες στο να έχουν μια πολύ καλύτερη ποιότητα ζωής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Δώστε μου ένα λεπτό ακόμη, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, πιστεύω ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει υποχρεωθεί να αντιστρατευθεί προσχηματικά αυτό το νομοσχέδιο. Τι να κάνει; Πρέπει να κάνει αντιπολίτευση τώρα και είναι προφανές ότι βρίσκεται σε στρατηγική αμηχανία. Πώς να ισορροπεί ο κ. Τσίπρας ανάμεσα στις βαριές ευθύνες για όσα έκανε, στα 100 δισεκατομμύρια ευρώ, με τα οποία επιβάρυνε τη χώρα; Πώς να

ισορροπήσουν τα ψέματα και οι είκοσι εννιά καινούργιοι φόροι; Πώς να ισορροπήσει κανείς τις εργαλειακές παρεμβάσεις στους θεσμούς; Πώς να ισορροπήσει την πρωτοφανή σκευωρία της «NOVARTIS» και των «Ρασπούτιν»; Πώς να ισορροπήσεις το αρχέγονο πολιτικό DNA του ΣΥΡΙΖΑ που σε κρατάει πίσω, με την ελπίδα κάποτε να ξαναγυρίσεις στην εξουσία;

Στην αυτοδιοίκηση, πρέπει να το καταλάβετε, ότι τον χειμώνα που έρχεται ο εκλογικός νόμος της απλής αναλογικής θα πάρει τέλος. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να υπάρχει. Εμείς όμως πιστεύουμε ότι, αν θέλει στοιχειωδώς ο κ. Τσίπρας να προχωρήσει μπροστά και να πείσει και κάποιον ότι θέλει να κοιτάξει μπροστά και να δει το παιχνίδι της πολιτικής με όρους ρεαλισμού, θα πρέπει να βάλει τέλος στην υποστήριξή σας στην απλή αναλογική ως γενικό πολιτικό σύστημα για τη χώρα και να έρθετε να φτιάξουμε έναν εκλογικό νόμο, ο οποίος θα εξασφαλίζει και την αναλογικότητα, την αντιπροσωπευτικότητα και την κυβερνησιμότητα της χώρας, γιατί είναι απαίτηση του ελληνικού λαού να προχωρήσει μπροστά, με σταθερό και ουσιαστικό τρόπο. Αυτή την τετραετία το έχει κάνει με την επιλογή του να δώσει την ηγεσία του τόπου στον Κυριάκο Μητσοτάκη και στη Νέα Δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Μακρή από τη Νέα Δημοκρατία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο σε σχέση με τη διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά, για να μιλήσει η κυρία συνάδελφος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, να συνεννοηθούμε λίγο για τη διαδικασία, για να ξέρουμε τι ακριβώς κάναμε, τότε θα ανοίξει ο κατάλογος των ομιλητών...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Τώρα ανοίγει ο κατάλογος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Επίσης, θέλουμε να ξέρουμε ποια θα είναι η διαδικασία κατά την οποία θα μιλήσουν όσοι έχουν γραφτεί και τότε θα ολοκληρωθεί η διαδικασία. Το Κομμουνιστικό Κόμμα έχει προειδεάσει ότι θα καταθέσει αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας. Όλα αυτά πρέπει να ζητηθούν για να μπορέσουμε να δούμε πόσο χρόνο θα έχουν οι ομιλητές και πώς θα οργανωθεί η διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, κατ' αρχάς να ξεκινήσει ο κατάλογος. Δεν έχει καν ξεκινήσει κανένας συνάδελφος να μιλάει. Νομίζω ότι όταν θα πάμε σε αυτή τη διαδικασία, θα τη γνωρίζετε εξαρχής.

Θα παρακαλούσα τους ομιλητές να τηρούν τον χρόνο, γιατί έχουν γραφτεί πάρα πολλοί συνάδελφοι, για να μην έχουμε το χθεσινό φαινόμενο που κάποιοι μίλησαν και πολύ λίγο χρόνο και η διαδικασία είχε πάρα πολύ μεγάλη πίεση.

Κυρία Μακρή, έχετε τον λόγο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα κουράζομαι να αναδεικνύω τη μοναδική και πρωτόγνωρη συνέπεια λόγων και έργων και την ταχύτητα-επίσης απaráλληλη και πρωτόγνωρη- σε σχέση με το παρελθόν, με την οποία νομοθετεί η Κυβέρνησή μας. Η ταχύτητα στην οποία αναφέρομαι αφορά βεβαίως και στο παρόν διυπουργικό νομοσχέδιο που θέτει στο επίκεντρο τον άνθρωπο και δίνει τέλος στις στρεβλώσεις του παρελθόντος.

Είναι ένα νομοσχέδιο που συζητεί και επεξεργάζεται διατάξεις, μεταξύ των άλλων, για να ανοίξει ο δρόμος για την ψηφιακή έκδοση συντάξεων και να επισπευσθεί ο χρόνος απονομής τους, να δημιουργηθεί το πλαίσιο ώστε να εφαρμοστεί αμέσως η δέσμευση του Κυριάκου Μητσοτάκη για διανομή φαρμάκων στους βαριά πάσχοντες στα σπítια, στον χώρο νοσηλείας ή στα φαρμακεία της γειτονιάς τους, να κατοχυρωθεί το πανεπιστημιακό άσυλο, να προστατευτεί η ελεύθερη διακίνηση ιδεών στην έρευνα και τη διδασκαλία και να δοθεί τέλος στο υπάρχον καθεστώς ανομίας στα πανεπιστήμια, να μειωθεί το επιτόκιο για οφειλές στα ασφαλιστικά ταμεία από το 5% στο 3%, όπως ήδη έχει γίνει για τις οφειλές προς την εφορία.

Θα ανοίξει ο δρόμος για να μπει τέλος στη διαλυτική κατάσταση από τη θέσπιση του νόμου και την εφαρμογή της απλής αναλογικής στην ανάδειξη των μελών των περιφερειακών και δημοτικών συμβουλίων, στην πολιτική του αέναου ατελέσφορου διαλόγου, όπως πολύ εύστοχα είπε πριν από λίγο ο Υπουργός, να τοποθετηθούν τα θεμέλια του νέου ψηφιακού κράτους, που είναι μια πρωτοβουλία εξαιρετικής σημασίας για την αποτελεσματικότερη λειτουργία του κράτους και την καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη, καθώς εισάγεται η απλούστευση διαδικασιών και πρακτικών ηλεκτρονικής διακυβέρνησης για τον μετασχηματισμό της δημόσιας διοίκησης και της οικονομίας της χώρας.

Θα καταθέσω κι εγώ την επιδοκμασία μου για τη θετική απολύτως αναγκαία διά νόμου κατάργηση της ασυλίας στην ωμή βία. Η υπό συζήτηση νομοθετική πρωτοβουλία έχει, εκτός από το άμεσο πρακτικό αντίκρυσμα, και ισχυρή συμβολική σημασία.

Η πολιτεία δεν φοβάται τους παρανομούντες, αντίθετα αυτοί πρέπει να την υπολογίζουν. Ότι θεωρούσαμε δεδομένο δεκαετίες τώρα δεν είναι πια δεδομένο, δεν είναι επιτρεπτό, δεν είναι νόμιμο, δεν είναι ανεκτό. Τους νόμους δεν τους ορίζουν τα κινήματα και η κοινωνία και τα ΑΕΙ έχουν κουραστεί από στρεβλώσεις που βασίζονται σε ιδεοληψίες.

Στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» της 30^{ης} Ιουλίου του 2019, στην τρίτη σελίδα, τέσσερις πανεπιστημιακοί δάσκαλοι κατέθεσαν την άποψή τους σε άρθρο με τον τίτλο: «Μπορεί να καταργηθεί, αλλά να μην αλλάξει τίποτα;» -εννοείται το άσυλο- όπου εκφράζουν τον φόβο μήπως η κατάργηση του νόμου για το άσυλο ακολουθήσει την τύχη του αντικαπνιστικού νόμου που ψηφίστηκε το 2003. Πιστεύω ότι δεν υπάρχει κανένας φόβος και κανένας τέτοιος κίνδυνος.

Αναφέρουν, επίσης, κάτι πολύ σημαντικό, ότι τα πανεπιστημιακά μας με χιλιάδες μέλη δεν διαθέτουν υπηρεσία που να ασχολείται καθημερινά με τα θέματα ασφάλειας των ιδρυμάτων. Δεν υπάρχει, όμως, και πρόβλεψη πειθαρχικού ελέγχου φοιτητών και φοιτητριών, σύγχρονη και αντίστοιχη των ευρωπαϊκών πνευματικών ιδρυμάτων και όπου υπάρχει, είναι παρωχημένη και δεν εφαρμόστηκε.

Φρονώ, λοιπόν, ότι για την προστασία των πανεπιστημιακών κτηρίων και την αντιμετώπιση των φαινομένων βίας πρέπει να υπάρχει οργάνωση και των ιδρυμάτων προς τον στόχο αυτό. Απαιτείται συνεννόηση των αρμόδιων, αλλαγή του δημοκρατικού πολιτισμού μας. Το άρθρο θεσπίστηκε το 1982. Τα τριάντα δύο αυτά χρόνια είναι ζήτημα αν λειτουργήσε έστω και μία φορά για να προστατευθεί η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών.

Αντιθέτως, ο τρόπος με τον οποίο λειτουργήσε, κατέστησε, ειδικά όσο περνούσαν τα χρόνια, πιο εύκολο το έργο των διαφόρων ομάδων βίας και επέτρεψε τη λεηλασία του δημόσιου χώρου αλλά και της δημόσιας περιουσίας. Έτσι από μέσο ελευθερίας της έκφρασης, κατάντησε όχημα κάλυψης της ανομίας, κατάληψης χώρων και, μάλιστα, με προσοευτικό πρόσημο.

Μόνον επαίνους, λοιπόν, στην Υπουργό και την Κυβέρνηση για την πρωτοβουλία αυτή, για την οποία είχε δεσμευτεί προεκλογικά και ο Πρωθυπουργός, η οποία δεν σταματά απλώς την παρεμπόδιση της ελεύθερης διακίνησης ιδεών, αλλά την επιτρέπει ανεμπόδιστα, κατοχυρώνει τη διεξαγωγή της έρευνας και της ελευθερίας χωρίς προσκόμματα.

Και μόνον επαίνους, επίσης, και για τη δήλωση της Υπουργού με αφορμή την ορθή άρση πρόβλεψης ίδρυσης μιας ακόμη νομικής σχολής, όπου και αν ήταν η έδρα της, για την κατάργηση των διατάξεων που θεσπίστηκαν από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, για τον περιορισμό του ρόλου της ΑΔΙΠ και την απόδοση ξανά σε αυτή των αρμοδιοτήτων που τώρα έχουν δοθεί σε άλλους φορείς.

Ορθά στόχευσε το Υπουργείο στην περαιτέρω ενίσχυση της ανεξαρτησίας της αρχής από το Υπουργείο και τα ιδρύματα και πρέπει να ενθαρρυνθεί και στο μέλλον περισσότερο να διαδραματίζει κεντρικό ρόλο στον σχεδιασμό της αναδιάρθρωσης του ακαδημαϊκού χάρτη της χώρας.

Επίσης, ως πρώην Υφυπουργός Υγείας, θα ήθελα να χαιρετίσω την εξαιρετική διάταξη του Υπουργείου Υγείας που έχει στόχο να βάλει τέλος στις ουρές της ντροπής στα φαρμακεία του ΕΟΠΥΥ, διάταξη η οποία, όπως είπε ο Υπουργός, θα βελτιωθεί περαιτέρω.

Τέλος, για να μην κάνω κατάχρηση του χρόνου, κυρία Πρόεδρε, θα πω και δυο λόγια για τις διατάξεις που αφορούν στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' Βαθμού. Το νομοσχέδιο αίρει τα εμπόδια κυβερνησιμότητας στους δήμους και τις περιφέρειες, καθώς από τη μία αντιμετωπίζονται οι αδυναμίες που επέφερε η εφαρμογή της απλής αναλογικής, ενώ από την άλλη διατηρείται ισχυρός ο ρόλος των δημοτικών και των περιφερειακών συμβουλίων.

Με ισχυρές επιτροπές που θα έχουν τον τελικό λόγο στις πιο κρίσιμες αποφάσεις, λύνονται τα χέρια στους «αδικημένους» από τον νόμο νικητές της αυτοδιοίκησης, που αναλαμβάνουν καθήκοντα την 1^η Σεπτεμβρίου με μειοψηφία τα συμβούλια. Το είπατε άλλωστε πολύ σωστά και αναλυτικά ο Υπουργός.

Αυτές, λοιπόν οι ορθές και αυτονόητες νομοθετικές πρωτοβουλίες πρέπει να στηριχθούν, να υπερψηφιστούν και να εφαρμοστούν ούτως τε τάχιστα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Κύριε Τζανακόπουλε, θέλετε να πάρετε τον λόγο, γιατί προηγουμένως μιλήσατε επί της διαδικασίας;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, ζήτησα να πάρω τον λόγο κανονικά μετά τον Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ωραία, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά. Θα είμαι πάρα πολύ αυστηρή, να ξέρετε. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ:** Σας ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή την ομιλία του κύριου Υπουργού. Ήρθε εδώ, σε αυτή την Αίθουσα και αντί στοιχειωδώς να προσπαθήσει να απαντήσει σε όλα τα επιχειρήματα, τα οποία κατατέθηκαν κατά τη διαδικασία επεξεργασίας του νομοσχεδίου στις επιτροπές, αλλά και από τους εισηγητές των πολιτικών κομμάτων, επέλεξε να κάνει μια αιγιώδη πολιτικού χαρακτήρα τοποθέτηση, που στην πραγματικότητα επαναλάμβανε όλα τα στερεότυπα του παλαιοκομματικού καθεστώτος χρεοκοπίας.

Διότι φαντάζομαι ότι για τον κύριο Υπουργό προφανώς ήταν ψευδεπίγραφη η χρεοκοπία του 2010, ήταν ψευδεπίγραφο το έλλειμμα των 24 δισεκατομμυρίων που άφησε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στο τέλος του 2009, ήταν ψευδεπίγραφη η λαίλαπα του 2010 και 2014, ήταν ψευδεπίγραφη η ύφεση 25% κατά τη διάρκεια αυτής της τετραετίας, ήταν ψευδεπίγραφο το γεγονός ότι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας επί τέσσερα συνεχόμενα χρόνια επέβαλλαν μέτρα 65 δισεκατομμυρίων στον ελληνικό λαό και άρα και οι διαχωριστικές γραμμές που προέκυψαν από αυτές τις πολιτικές ήταν και αυτές ψευδεπίγραφες.

Είναι και αυτή μια πολιτική ανάλυση η οποία μπορεί να δικαιώσει εκ των υστέρων και τη Νέα Δημοκρατία και τον κύριο Υπουργό, έτσι ώστε να θεωρεί πως οτιδήποτε έγινε κατά τη διάρκεια της χρεοκοπίας, αλλά και της επιχειρήσεως διαχείρισής της από το πολιτικό καθεστώς ήταν συνολικά ψευδεπίγραφο. Να το ξεχάσουμε, λοιπόν, σαν να μη συνέβη τίποτα και να συνεχίσουμε κανονικά τη ζωή μας. Νομίζω ότι αυτή είναι μια βολική πολιτική λύση και για τον κύριο Υπουργό, αλλά και για τον Πρωθυπουργό και τη νέα Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Μου κάνει δε εντύπωση το γεγονός ότι οποτεδήποτε ακούω τους νέους Υπουργούς αλλά και τον ίδιο τον Πρωθυπουργό της Νέας Δημοκρατίας στις ομιλίες τους σε αυτές τις τελευταίες τριάντα ημέρες, διαρκώς αναφέρονται στην εσωτερική ή εξωτερική εντολή, να μην επιδεικνύουν αλαζονεία. Είναι αυτή μια εσωτερική ηθική επιταγή.

Το θέμα είναι, όμως, ότι με όλες τους τις ομιλίες και με όλες τους τις παρεμβάσεις, όπως έγινε και σήμερα με την ομιλία του Υπουργού Εσωτερικών, ακυρώνουν επιτελεστικά τους εαυτούς τους, με το ύφος αλλά και με την αίσθηση υπεροχής που υποτίθεται ότι τους δίνει το εκλογικό αποτέλεσμα, το οποίο ωστόσο πρέπει να σας ενημερώσω, κύριε Υπουργέ, ότι δεν είναι τέτοιο που να μπορεί να δικαιώσει εκ των υστέρων ή εκ των προτέρων όλες σας τις πολιτικές επιλογές.

Εδώ έρχομαι στο κύριο σημείο, αν θέλετε, της τοποθέτησής

μου, ότι έχουμε εισέλθει -αυτή είναι η εμπειρία του τελευταίου μήνα- σε μια πάρα πολύ σκοτεινή περίοδο θεσμικής παρακμής, που κρύβεται κάτω από ένα προσωπείο υποκριτικής και αλά καρτ ευγένειας και ένα προσωπείο δήθεν τεχνοκρατικό.

Δύο συμπτώματα αναδεικνύουν αυτή την κατάσταση στην οποία έχει εισέλθει η χώρα. Το πρώτο είναι η άποψη ότι μπροστά στο εκλογικό αποτέλεσμα τα επιχειρήματα, ο διάλογος, η πολιτική αντιπαράθεση παρέλκουν. Το δεύτερο σύμπτωμα είναι ακόμη χειρότερο, ότι μπροστά στο εκλογικό αποτέλεσμα ο νόμος, η συνταγματική τάξη, το Ενωσιακό Δίκαιο υποχωρούν. Όλα δικαιώνονται από την εκλογική νίκη. Είναι εδώ ακριβώς που αναδεικνύεται η απόλυτη υποκρισία, η χειραγώγηση, η δημαγωγία με τη στηρίξη μέσω ενημέρωσης και ειδικών οικονομικών συμφερόντων και κέντρων εξουσίας.

Χθες ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξης Τσίπρας ανέδειξε μια σειρά ζητημάτων που δικαιολογούν αυτές τις επισημάνσεις και αυτά τα συμπεράσματα και την ίδια στιγμή αναδεικνύουν τη βαθύτατη υποκρισία σας. Έχουμε πλούσια παραδείγματα σε μόλις έναν μήνα διακυβέρνησης, διότι μέσα σε αυτόν τον έναν μήνα καθόλου λευκό δεν έχει μείνει το μητρώο σας.

Πρώτο παράδειγμα. Διορισμός Υπουργού που ήταν σύμβουλος της «LAMBDA DEVELOPMENT» για να διαχειριστεί εκ μέρους του ελληνικού δημοσίου την υπόθεση και τη διαπραγμάτευση για το Ελληνικό. Κατά τη γνώμη σας αυτό είναι μία απολύτως κανονική διαδικασία. Είναι η επαναφορά στην κανονικότητα, δηλαδή να αλλάζουμε τις θέσεις στο τραπέζι μεταξύ ιδιωτικών επιχειρηματικών συμφερόντων και του ελληνικού δημοσίου κατά το δοκούν και αυτό δικαιολογείται από το εκλογικό αποτέλεσμα.

Δεύτερο παράδειγμα. Διορισμός του επικεφαλής της ΕΥΠ χωρίς κατά τα φαινόμενα να πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις. Τελικά δεν μας απαντήσατε χθες. Το πτυχίο του νέου διοικητή της ΕΥΠ, ο οποίος έρχεται να παίξει έναν κεντρικό θεσμικό ρόλο, σε έναν θεσμό ο οποίος επί της ουσίας οφείλει να κατοχυρώσει την ασφάλεια της χώρας ως προς εξωτερικούς κινδύνους, είναι ή δεν είναι αναγνωρισμένο; Πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται από τον νόμο για να μπορέσει να διοριστεί ο κ. Κοντολέων Διοικητής της ΕΥΠ ή σκοπεύετε να αλλάξετε και αυτό τον νόμο αναδρομικά;

Τρίτο ζήτημα. Μεθόδευση για την υπόθεση Πολάκη. Έχουν συζητηθεί όλα αυτά, έχουν ειπωθεί όλα για τον αντισυνταγματικό χειρισμό και τις αντισυνταγματικές μεθοδεύσεις τις οποίες χρησιμοποιήσατε για να οδηγήσετε τη διαδικασία στο συγκεκριμένο αποτέλεσμα που την οδηγήσατε αλλά, εν πάση περιπτώσει, ευτυχώς, τον τελικό λόγο τον έχουν τα ελληνικά δικαστήρια και εκεί θα ακουστούν όλα όσα πρέπει να ακουστούν, όπως και σε μία σειρά από άλλες υποθέσεις.

Τέταρτον -σταχυολογώ τώρα, θα μπορούσαμε να πολλαπλασιάσουμε τον κατάλογο και να μιλάμε εδώ για μιάμιση ώρα- ο διορισμός του κ. Δημητριάδη, πρώην συνεργάτη του κ. Φλώρου, ανιψιού του κ. Μητσotάκη στη θέση του Γενικού Γραμματέα Πρωθυπουργού. Και αυτό φαντάζομαι ότι δικαιολογείται από τη λαϊκή εντολή.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Τους έφταιγε ο Καρανίκας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα μπορούσαμε, λοιπόν, να πολλαπλασιάζουμε αυτό τον κατάλογο.

Όμως, θέλω να σας πω ότι και τα δύο νομοσχέδια που επεξεργάστηκε η Βουλή αυτές τις μέρες, το ένα που ψηφίστηκε χθες για το κατ' ευφημισμόν «επιτελικό κράτος», αλλά και το σημερινό για τους ΟΤΑ, εντάσσονται σε αυτή τη λίστα και είναι και αυτά δείγματα εγγεγραμμένα σε μία και την αυτή κυβερνητική μεθόδευση, τον ολοκληρωτικό έλεγχο του κράτους, των δομών του, των μηχανισμών του, των διοικητικών και αυτοδιοικητικών, την υπερχυκέντρωση εξουσιών.

Το παράδειγμα της Ενιαίας Αρχής Διαφάνειας είναι εδώ αποκαλυπτικό. Τι κάνατε; Επειδή δεν μπορούσατε να ελέγξετε με κομματικά κριτήρια τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, είπατε να τον καταργήσετε και να επανασυστήσετε στη θέση του Γενικού Επιθεωρητή την Ενιαία Αρχή Διαφάνειας, της οποίας τον επικεφαλής θα ορίσει η Κυβέρνηση κατά το δοκούν, διότι και αυτό δικαιολογείται από το εκλογικό αποτέλεσμα.

Ό,τι δεν μας βολεύει, ό,τι δεν μπορούμε να ελέγξουμε, ό,τι δεν μπορούμε να χειραγωγήσουμε, το καταργούμε και το επανασυστήνουμε, με τους όρους οι οποίοι βολεύουν την κομματική και κυβερνητική μεθόδευση η οποία συνεχίζεται.

Με το σημερινό δε νομοσχέδιο κάνετε ακριβώς τα ίδια. Ποια ήταν η λογική του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ» και της απλής αναλογικής; Όχι μόνο η δημιουργία ενός συστήματος που θα αντανάκλα με πιο άμεσο τρόπο τη λαϊκή βούληση, όπως είναι το σύστημα της απλής αναλογικής, όχι μόνο η προώθηση μιας λογικής πολιτικών συγκλίσεων και συναινέσεων για τις τοπικές υποθέσεις που είναι αναγκαία, αλλά και η δημιουργία ενός συστήματος θεσμικών και δημοκρατικών εγγυήσεων ελέγχου του δημάρχου και του περιφερειάρχη από ένα δημοτικό συμβούλιο, το οποίο αντανάκλα τη λαϊκή βούληση με τον πλέον ανόθευτο τρόπο, δηλαδή με έναν τρόπο απλής αναλογικής.

Ακριβώς αυτόν τον έλεγχο θέλετε να αποφύγετε, διότι όλο το πλέγμα των διατάξεων που φέρνει ο κύριος Υπουργός, σε αυτή εδώ την Αίθουσα, ακριβώς εκεί στοχεύει: στο ανεξέλεγκτο του δημάρχου και του περιφερειάρχη. Αυτό επιδιώκουν οι συμπράξεις του άρθρου 1. Αυτό επιδιώκουν οι νέοι όροι συγκρότησης των κοινοτικών επιτροπών και των επιτροπών ποιότητας ζωής, χωρίς να αντανάκλαται πλέον στο εσωτερικό τους το πολιτικό αποτέλεσμα που ήθελε στις εκλογές της 26^{ης} Μαΐου.

Το ίδιο κάνετε με τη μεταφορά αρμοδιοτήτων στις επιτροπές, στερνώντας το δημοτικό συμβούλιο από συνταγματικά κατοχυρωμένες αρμοδιότητές του. Το ίδιο κάνετε με την κατάργηση των κοινοτικών συμβουλίων και την αφαίρεση των αρμοδιοτήτων απ' αυτά. Ποιο είναι εδώ το πρόσχημα; Το πρόσχημα είναι εδώ δήθεν η κυβερνησιμότητα.

Όμως, τι κάνει ο κατ' επίφαση φιλελεύθερος λόγος σ' όλες αυτές τις περιπτώσεις που συγκρούονται αρχές και αξίες; Συνηθίζει σε τέτοιους διαχωρισμούς. Προσέξτε πόσες φορές το κάνουν αυτό και πρόκειται να το κάνουν αυτά τα χρόνια που θα είναι στην Κυβέρνηση. Κυβερνησιμότητα-δημοκρατία, ελευθερία-ισότητα. Όσο περισσότερο προωθείται η ισότητα τόσο περισσότερο περιορίζεται η οικονομική ελευθερία. Άρα, λοιπόν, ο στόχος του κατ' επίφαση φιλελεύθερου λόγου ή του νεοφιλελεύθερου λόγου είναι να περιορίσει την ισότητα, να αυξήσει τις ανισότητες για να μην περιοριστεί η οικονομική ελευθερία.

Το κάνει, όμως, ξανά και σ' ένα άλλο ψευδεπίγραφο δίλημμα: Ελευθερία-ασφάλεια. Αυτή τη φορά είναι η ελευθερία που πρέπει να υποχωρήσει, γιατί αυτό βολεύει τον φιλελεύθερο λόγο, για να πάρει την πρώτη θέση στο δίλημμα η ασφάλεια. Ό,τι μας βολεύει, λοιπόν, κάθε φορά με έναν και μόνο σκοπό, τον ασφυκτικό έλεγχο όλων των πτυχών της ζωής.

Εδώ περνάω στο δεύτερο μεγάλο θέμα του νομοσχεδίου, διότι ακριβώς αυτός ο στόχος του ελέγχου όλων των πτυχών της ζωής είναι και ο στόχος της διάταξης του άρθρου 64, διότι το άρθρο 64 σκοπεύει στον έλεγχο μιας πτυχής της ζωής, της ακαδημαϊκής ζωής. Τι είναι, όμως, η ακαδημαϊκή ζωή; Πολλά έχουν ακουστεί εδώ. Δεν ανήκει στην ακαδημαϊκή ζωή και στους ορισμούς της η ιδεολογική και πολιτική αντιπαράθεση για τους όρους συγκρότησης της ακαδημαϊκής ζωής; Αφαιρείτε, λοιπόν, το στοιχείο αυτό από την ακαδημαϊκή ελευθερία; Για ποιον λόγο το κάνετε; Το κάνετε για να υπερτερήσετε τον σκοπό του ασφυκτικού ελέγχου και της απαξίωσης του δημόσιου πανεπιστημίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επιτρέψτε μου, κυρία Πρόεδρε, άλλα δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ένα λεπτό, κύριε συνάδελφε. Δεν έχουμε χρόνο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Άκουσα χθες την Υπουργό Παιδείας να λέει ότι θέλει την εξομείωση του πανεπιστημιακού χώρου με όλον τον δημόσιο χώρο, αλλά ακριβώς το χαρακτηριστικό του πανεπιστημιακού θεσμού, όπως αυτός διαμορφώθηκε εδώ και μία χιλιετία, είναι ότι ο πανεπιστημιακός χώρος δεν μπορεί να εξομειωθεί με τον υπόλοιπο δημόσιο χώρο. Είναι ακριβώς αυτή η ιδιαιτερότητα την οποία έρχεται να αναγνωρίσει ο θεσμός του ασύλου. Και μια άλλη ακόμα ιδιαιτερότητα αναγνωρίζει, όμως, ο θεσμός του ασύλου, όπως ακριβώς και οι θεσμοί των ατομικών δικαιωμάτων, όπως και ο θεσμός του οικογενειακού

ασύλου. Ποια είναι η ιδιαιτερότητα αυτή; Είναι ότι το Σύνταγμα και ο νόμος έχουν ως θεμέλιο λίθο τους την καχυποψία απέναντι στην κρατική αυθαιρεσία. Το επιχείρημα το οποίο διαρκώς επαναλαμβάνετε ότι δήθεν, επειδή υπάρχει δημοκρατία, αυτό οδηγεί και στην έκλειψη κάθε φαινομένου κρατικής αυθαιρεσίας, άρα δεν χρειάζεται προστασία από την κρατική αυθαιρεσία και δη στον ιδιαίτερα ευαίσθητο χώρο του πανεπιστημίου, θα μπορούσε να οδηγήσει στην ύστατη συνέπειά του, αν τον τραβήξουμε αυτόν τον λόγο, στο ότι δεν χρειάζονται και ατομικά δικαιώματα, δεν χρειάζεται και το οικιακό άσυλο, επομένως όλα αυτά καταργούνται υπό το ψευδονομικό επιχείρημα ότι δήθεν έχουμε δημοκρατία, άρα δεν υπάρχουν κίνδυνοι κρατικής αυθαιρεσίας.

Όλα αυτά δεν είναι τίποτε άλλο παρά εύστοχοι τρόποι για να ικανοποιήσετε έναν σαφή, συμβολικό και ιδεολογικό στόχο, τον έλεγχο της ακαδημαϊκής ζωής, της ζωής μέσα στον πανεπιστημιακό χώρο και να δικαιολογήσετε και κάτι άλλο, την ακραία, την ακροδεξιά εκστρατεία σας καθ' όλη τη διάρκεια των προηγούμενων ετών απέναντι στο δημόσιο πανεπιστήμιο, απέναντι στους θεσμούς που επί της ουσίας επιτυγχάνουν τους όρους συγκρότησης του πανεπιστημιακού και του φοιτητικού κινήματος. Η συνταγή είναι παλιά και δοκιμασμένη.

Επιτρέψτε μου ένα τελευταίο σχόλιο, κυρία Πρόεδρε, για το θέμα ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε. Έχετε ξεπεράσει τον χρόνο κατά πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Επιτρέψτε μου, το καταλαβαίνω, όμως είναι πάρα πολλά τα ζητήματα τα οποία τίθενται στο νομοσχέδιο. Δεν πρόκειται να ξαναπάρω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Το καταλαβαίνω, αλλά υπάρχουν και πολλοί συνάδελφοι που θέλουν να μιλήσουν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θέλω να πω κάποια πράγματα σε σχέση με το άρθρο 101 και το βαρύτατο απόπημα στο οποίο προχωρά η Νέα Δημοκρατία, με την πρόβλεψη ασυμβίβαστου το οποίο έρχεται να λειτουργήσει αναδρομικά για την Αρχή Ανταγωνισμού.

Το 2016 μια σειρά από στελέχη και Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και σημερινοί Υπουργοί είχαν για το ίδιο ζήτημα προβάλει εξαιρετικά επιθετικές ενστάσεις απέναντι στην τότε κυβέρνηση, η οποία φυσικά προέβλεψε και μεταβατική διάταξη για την υπόθεση, η οποία έχει συζητηθεί σε σχέση με την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Θυμίζω τι είχε πει, για παράδειγμα, ο κ. Φορτσάκης. Έρχεται -λέει- και μεταβάλλει σημαντικά τα ασυμβίβαστα, τα οποία είναι φωτογραφικά. Ξέρουμε ότι όταν έρχεται και λέει ότι αυτά τα ασυμβίβαστα, ακόμα και αν ορθά προβλέπονται για το μέλλον, καταλαμβάνουν τα παρόντα πρόσωπα, έχουμε μια διάταξη η οποία προσβάλλει βάνουσα την ανεξαρτησία της αρχής.

Ο κ. Δένδιας έχει πει ότι είναι έωλη και απολύτως αντισυνταγματική η τροπολογία αυτή, διότι η Κυβέρνηση έχει υποχρέωση σεβασμού της διάρκειας της θητείας της αρχής μέχρι την προβλεπόμενη λήξη της. Υπήρξαν αντίστοιχα επιχειρήματα από τον κ. Μιλτιάδη Βαρβιτσιώτη, αντίστοιχα επιχειρήματα από τον κ. Γεωργιάδη, αντίστοιχα επιχειρήματα από τον κ. Βορίδη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, έχετε μόνο μισό λεπτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Σήμερα, βεβαίως, υπό το φως του εκλογικού αποτελέσματος, όλα αυτά τα επιχειρήματα παρέλκουν. Δεν χρειάζεται να επαναληφθούν. Η Κυβέρνηση έχει πλέον το πολιτικό, νομικό και ηθικό δικαίωμα να λείει άλλα από αυτά τα οποία ισχυριζόταν το 2016.

Ως προς τη νομική τεκμηρίωση τα ζητήματα έχουν ούτως ή άλλως τεθεί και προσέξτε και το εξής: Αναλαμβάνετε την ευθύνη, κύριοι της Κυβέρνησης, να εκκινήσει μια μακρότατη δικαστική διαδικασία όπου η Επιτροπή και το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενδέχεται να καταδικάσει τη χώρα, πράγμα το οποίο έχει συμβεί και άλλη μια φορά στο παρελθόν για αντίστοιχο ζήτημα στην περίπτωση της επιτροπής κατά της Ουγγαρίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αν σκοπεύετε να μετατρέψετε την Ελλάδα σε Ουγγαρία του Όρμπαν, να γνωρίζετε, κύριε Θεοδωρικάκο, ότι δεν πρόκειται να το επιτρέψουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, θα μου επιτρέψετε να επαναλάβω για πολλοστή φορά, όταν χρησιμοποιείτε τόσο πολύ τον χρόνο, αφαιρείτε χρόνο από συναδέλφους σας και νομίζω ότι αυτό δεν συνάδει με την...

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Δεν μίλησε λιγότερο, γιατί καταγράφω πόσο μιλάει ο καθένας. Σας παρακαλώ, λοιπόν, πάρα πολύ, δίνω τον παραπάνω χρόνο, όπως σε όλους. Κρατήστε τους χρόνους σας και θα παίρνετε και τον ελάχιστο παραπάνω για να σας βοηθήσω να ολοκληρώσετε τη σκέψη και την άποψή σας.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Λάππας από τον ΣΥΡΙΖΑ, για πέντε λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι τρία νομοσχέδια φέρνει η Κυβέρνηση μετά τις εκλογές, τα δύο «εμβληματικά», όπως η ίδια τα χαρακτηρίζει. Και από τα δύο νομοσχέδια απουσιάζει, αυτό που ο Κανονισμός της Βουλής επιβάλλει, θα έλεγα και οι συνθήκες και οι βάσεις της καλής νομοθέτησης, η διαβούλευση για μεγάλα κομμάτια για το επιτελικό κράτος μεν, για ολόκληρο το νομοσχέδιο έγινε μετά την κατάθεση του, γιατί δεν το παρόν νομοσχέδιο μια σειρά από άρθρα.

Η διαβούλευση πρέπει να θυμίσω ότι στο άρθρο 85 του Κανονισμού της Βουλής καθίσταται υποχρεωτική, πριν την κατάθεση των νομοσχεδίων και των διατάξεων του. Άρα έχουμε δύο νομοσχέδια σοβαρά τα οποία και τα δύο παραβιάζουν τον Κανονισμό της Βουλής.

Δεύτερον, επειδή είμαι και ο τομεάρχης δικαιοσύνης του ΣΥΡΙΖΑ, για μισό λεπτό μόνο θα ασχοληθώ με τις διατάξεις που εισάγει το αρμόδιο Υπουργείου Δικαιοσύνης. Τι κάνει με τα άρθρα 97 και 98 το νομοσχέδιο, κύριοι συνάδελφοι; Πρώτον, έρχεται και ουσιαστικά αναστέλλει διατάξεις περί παροχής κοινωφελούς εργασίας και, δεύτερον, αναστέλλει το άρθρο 13Α και το 263Α του Ποινικού Κώδικα και καθίστανται νεκρές διατάξεις σε πολλά κεφάλαια του Ποινικού Κώδικα.

Δεν καταλαβαίνει το Υπουργείο Δικαιοσύνης ότι άπαξ και ισχύσει μια ποινική διάταξη, έστω και για μία μέρα, οποιαδήποτε αναστολή δεν έχει καμμία νόμιμη συνέπεια, θα ισχύσει μέχρι την ώρα εκείνη για το σύνολο των υποθέσεων και των αδικημάτων που έχουν τελεστεί;

Τι νόημα έχει η αναστολή διατάξεων του Ποινικού Κώδικα, όταν μάλιστα γίνεται αποσπασματικά και σχεδόν έναν, ενάμιση μήνα μετά τη ψήφιση των δύο κωδίκων, έργο νομοπαρασκευαστικών επιτροπών που δούλεψαν για μια εικοσαετία στη χώρα και από ποιους; Θα έλεγα από την κορωνίδα, από την αφρόκρεμα, από την πυραμίδα τη μεγάλη της νομικής διανόησης στη χώρα.

Τι να θυμίσω, τον αείμνηστο τον Ιωάννη Μανωλεδάκη; Να θυμίσω τον αείμνηστο Νικόλαο Ντορλάκη; Να θυμίσω τη Συμεωνίδου-Καστανίδου που το σχέδιο τους, σχεδόν αυτούσιο, έγινε δεκτό ως σχέδιο πλέον και έχει και τους Ποινικούς Κώδικες;

Επί μήνες φώναζε εδώ και εκπρόσωπος του ΚΙΝΑΛ -εντάξει είχε το δικαίωμα- και οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας: «Φέρτε τους Ποινικούς Κώδικες, επιτέλους, στη Βουλή να τους ψηφίσουμε για να αποσυμφορήσουμε και τα καταστήματα κράτησης», γιατί ήταν ο φαύλος κύκλος, όταν δεν έχεις Ποινικούς Κώδικες, είσαι υποχρεωμένος ως πολιτεία να κάνεις συνέχεια νόμους αποσυμφόρησης.

Τους φέραμε τους Ποινικούς Κώδικες και δεν στέγνωσε η μελάνη ακόμα και έρχεται τροπολογία. Όταν λέγαμε ότι οι Ποινικοί Κώδικες πρέπει να έρθουν για να πάψει η πολιτεία αποσπασματικά να φέρνει διάφορες διατάξεις ποινικού χαρακτήρα, είναι έγκλημα η υιοθέτηση τροπολογιών αποσπασματικού χαρακτήρα.

Αναστέλλονται κάποια άρθρα. Πρώτον, η έννοια του υπαλλήλου. Έχει αλλάξει η έννοια του υπαλλήλου, γιατί έχουμε νέους θεσμούς, όπως είναι η αναδοχή τέκνων, όπως είναι το σύμφωνο συμβίωσης που επηρεάζει τους συγγενείς τους. Οι εισαγγελείς σήμερα που θα έχουν τις δικογραφίες στα χέρια τους και θα δικάζουν υποθέσεις πώς θα κρίνουν άραγε, με ποια διάταξη, με

ποια έννοια του υπαλλήλου;

Και το άρθρο 263α το οποίο αφορά τις αρμοδιότητες της εισαγγελίας διαφθοράς και εδώ είναι ένας μεγάλος προβληματισμός. Να έρθουν να μας πουν εδώ οι αρμόδιοι Υπουργοί για ποιον λόγο αναστέλλουν αυτές τις διατάξεις όταν υλοποιούνται, θα εφαρμόσουν ήδη μέχρι σήμερα. Αυτό είναι το πρώτο ερώτημα.

Δεύτερον. Κύριε Πρόεδρε, για την αναδρομικότητα σχετικά με την υπόθεση της Προέδρου της Επιτροπής Ανταγωνισμού, δεν στέγνωσε η μελάνη του χθεσινού εμβληματικού νομοσχεδίου σας περί επιτελικού κράτους, όπου υπάρχει άρθρο συγκεκριμένο για το οποίο ο Βουλευτής σας ήταν περήφανος εδώ από το Βήμα της Ολομέλειας για τη διάταξη αυτή, διότι για πρώτη φορά -λέει- διάταξη νόμου απαγορεύει την αναδρομική ισχύ διατάξεων νόμου, προεδρικών διαταγμάτων, ΠΝΠ, κ.λπ. και σήμερα με τη διάταξή σας έρχεστε και παραβιάζετε τη χθεσινή σας νομοθεσία.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Για την επιχειρηματολογία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Για οποιοδήποτε θέμα, κύριε συνάδελφε. Η αναδρομικότητα είναι γενικός όρος. Δεν μπορεί να ισχύει αλά καρτ. Τα είπε ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, δεν έχω χρόνο να τα πω.

Θα ήθελα, όμως, να πω και κάτι άλλο. Άκουσα πριν τον αξιότιμο Υπουργό των Εσωτερικών. Οι λέξεις με τις οποίες περιέβαλε το νομοθέτημα ήταν «ανάπτυξη», «χρηματοπιστωτική σταθερότητα», κ.λπ.. Οι λέξεις «δημοκρατία» και «ελευθερία» απουσιάζουν από το στόμα του αρμόδιου Υπουργού για ένα νομοθέτημα της τοπικής αυτοδιοίκησης, του πυρήνα δηλαδή ενός από τους βασικούς πυλώνες της δημοκρατίας.

Πρέπει να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό το νομοσχέδιό σας ουσιαστικά εχθρεύεται μια έννοια, την έννοια της απλής αναλογικής. Και πρέπει να ξέρετε, γιατί θα το ξέρετε, δεν είναι δυνατόν, ότι μετά το 1950 στις ευρωπαϊκές χώρες της σύγχρονης Δυτικής Ευρώπης το 95% των περιφερειών στη Δυτική Ευρώπη δομήθηκαν, προχώρησαν και προόδευσαν με βάση το σύστημα της απλής αναλογικής σε όλη την έκτασή τους με την έμμεση εκλογή.

Θέλετε να σας πω ποιες χώρες -και να καταγραφούν στα Πρακτικά- είχαν απλή αναλογική από το 1950 μέχρι σήμερα και ήκμασαν; Η τοπική αυτοδιοίκηση αποτελεί τοπική κυβέρνηση στη Δυτική Ευρώπη και έρχεστε και εχθρεύετε την απλή αναλογική σαν να είναι κάτι δαιμονοποιημένο.

Ακούστε, λοιπόν, ποιες χώρες είναι και κλείνω, κυρία Πρόεδρε. Απλή αναλογική σε όλο το εύρος της με έμμεση εκλογή του υποψήφιου δημάρχου ή περιφερειάρχη. Ακούστε: Βέλγιο, Δανία, Ιρλανδία, Νορβηγία, Ολλανδία, Σουηδία, Φινλανδία απλή αναλογική με έμμεση εκλογή δημάρχου. Αγγλία, Σκωτία, Ουαλία και Γαλλία για πάνω από χίλιους κατοίκους απλή αναλογική με έμμεση εκλογή και για κάτω από χίλιους κατοίκους με πλειοψηφικό σύστημα. Μόνο η Ολλανδία και η Γερμανία τελευταία, μετά τη δεκαετία του '60, καθιέρωσαν την απλή αναλογική σε όλα τα κρατίδια και σε όλους τους θεσμούς περιφερειακής ανάπτυξης.

Θέλετε περιφερειακή ανάπτυξη καταστρατηγώντας το κύτταρο της δημοκρατίας που είναι πυλώνας της έννοιας δημοκρατίας, όπως είναι η τοπική αυτοδιοίκηση και πιστεύετε ότι θα αναπτύξετε την τοπική αυτοδιοίκηση με καλπονοθευτικά συστήματα; Γιατί δεν είναι εδώ ο κ. Καμίνης;

Θυμίζω τις εκλογές Καμίνη - Σακελλαρίδη. Με χίλιες πεντακόσιες ψήφους διαφορά πήραν από την πρώτη κατανομή και οι δύο πέντε έδρες και από τη δεύτερη κατανομή με το ίδιο ποσοστό και τις ίδιες ακριβώς ψήφους πήρε είκοσι εννιά επιπλέον ο εκλεγμένος δήμαρχος κ. Καμίνης και παρέμεινε με τις πέντε αυτός που είχε περίπου 40% των ψήφων.

Θέλετε να πούμε για τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ»; Όποιο νομοσχέδιο αφορούσε την τοπική αυτοδιοίκηση έβλεπε τις δημοσιονομικές επιπτώσεις, τον εξορθολογισμό τους. Και ορθώς. Όλα τα νομοσχέδια γιατί απέτυχαν λέτε; Ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», ο «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗΣ»; Γιατί άφησαν απ' έξω το ζήτημα της δημοκρατίας. Ακούστε ποια είναι η λογική που πρέπει να αντιστρέψουμε καμιά φορά. Λέει ο στυγνός τεχνοκράτης και οικονομολόγος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Τελειώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τελειώσα, κυρία Πρόεδρε.

Τραπεζική κρίση, οικονομική κρίση, ανθρωπιστική κρίση, κρίση δημοκρατίας. Ακούστε τώρα τη διαδρομή της αντίστροφης σκέψης του σύγχρονου διανοούμενου και του αριστερού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, τελειώνετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τελειώνω.

Κρίση δημοκρατίας, ανθρωπιστική κρίση, κρίση οικονομική, κρίση τραπεζική, κρίση ανθρωπιστική και κοινωνική. Αυτή είναι η διαδρομή. Έτσι πρέπει να το δείτε.

Το πεντάλεπτο, κυρία Πρόεδρε, πλέον το επιβαρύνεται μόνο ο Βουλευτής και κανένας άλλος.

Διατυπώνω τέσσερα ερωτήματα προς τους αρμόδιους Υπουργούς και κλείνω σε δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, μιλάτε επτάμισι λεπτά και στερείτε χρόνο από συνάδελφο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Πέντε δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτον, κύριοι Υπουργοί της Δικαιοσύνης, πιστεύετε ότι με την υπαγωγή της σωφρονιστικής πολιτικής στην Προστασία του Πολίτη υλοποιούνται τα εξής; Μπορεί να κάνει αντεγκληματική πολιτική με τις δικαστικές εγγυήσεις το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη;

Περνώντας την πόρτα της φυλακής ο εγκληματίας, ο καταδικασμένος, στερείται πέραν της προσωπικής του ελευθερίας και κάποιο άλλο δικαίωμα;

Τρίτον, ο σκοπός της φυλάκισης είναι ο σωφρονισμός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, είναι οκτώ τα λεπτά. Σας παρακαλώ πολύ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τέταρτον, το ευρωπαϊκό κεκτημένο προβλέπει διάκριση του σωφρονισμού από τις εγγυήσεις της δικαιοσύνης ή όχι;

Απαντήστε στα ερωτήματα αυτά, γιατί δεν είναι μόνο ερωτήματα δικαιοσύνης, είναι και ερωτήματα δημοκρατίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ο κύριος συνάδελφος έχει ζητήσει τον λόγο επί προσωπικού για ένα λεπτό.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Το προσωπικό συνίσταται στο ότι είπε ο συνάδελφος τη χθεσινή μου αναφορά περί μη ισχύος της αναδρομικής επιβάρυνσης της επιχειρηματικότητας. Είναι άλλο πράγμα αυτό που έφερε με το άρθρο 60 παράγραφος 2 η Κυβέρνηση και άλλο το άρθρο του νομοσχεδίου που αφορά στην κ. Θάνου, όπου με την αναδρομικότητα εκείνο που κάνει ουσιαστικά ωφελεί το δημόσιο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Δεν υπάρχει προσωπικό, κύριε συνάδελφε σε αυτό. Εν πάση περιπτώσει.

Τον λόγο έχει η κ. Γιαννακοπούλου από το Κίνημα Αλλαγής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπαίνουμε σε μια νέα κοινωνική εποχή. Και ταυτόχρονα μπαίνουμε σε μια νέα πολιτική εποχή με μείζονα προτάγματα την επαναδιατύπωση του δικαίου και της ισότητας, την επαναθεμελίωση της αλληλεγγύης, τον εκ νέου ορισμό των δικαιωμάτων.

Συνεπάγεται όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και μια διαφορετική αντίληψη για την ίδια την έννοια της μεταρρύθμισης, μια έννοια πολυβασανισμένη στα χρόνια της κρίσης.

Ερχόμαστε σήμερα, κύριε Υπουργέ, να συζητήσουμε ένα πολυνομοσχέδιο, το οποίο αγγίζει σχεδόν όλα τα Υπουργεία, με ρυθμούς fast forward, εισηγμένου με τη μορφή του επείγοντος. Ποια άραγε, κύριε Υπουργέ, είναι η στροφή στην κανονικότητα για την οποία διατείνεστε; Μήπως εννοείτε επιστροφή στη δική σας κανονικότητα βαδίζοντας στα γνώριμα μονοπάτια των κυβερνήσεων της παράταξής σας; Το γεγονός ότι επανήλθατε στην εξουσία με αυτοδύναμη Κυβέρνηση δεν σας καθιστά σύγχρονους προφήτες ούτε σας επιτρέπει να αποπροσανατολίζετε την ελληνική κοινωνία.

Ερχόμαστε σήμερα, λοιπόν, να συζητήσουμε ένα πολυνομοσχέδιο το οποίο παίζει επικίνδυνα με τα όρια της συνταγματικό-

τητας και το οποίο μας κάνει να διερωτόμαστε αν εν έτει 2019 τίθεται υπό αμφισβήτηση η λαϊκή ετυμηγορία, η δύναμη της ψήφου των Ελλήνων πολιτών, αν όροι συνυφασμένοι με τα θέματα της δημοκρατίας, όπως πλειοψηφία και μειοψηφία, πρέπει τελικά να αντικατασταθούν με νέους όρους σχετικών αναλογικών πλειοψηφιών υπό το πέπλο της σύμπραξης, όπως αναφέρεται, και μάλιστα χωρίς την πρόβλεψη για προγραμματικές συμφωνίες.

Η προσπάθεια, λοιπόν, που κάνετε στο πρώτο μέρος και έχει στόχο να διασφαλίσει την πλειοψηφία του δημάρχου στις επιτροπές οικονομικών και ποιότητας ζωής, εμείς σας λέμε ότι αποτελεί δυναμική στη λειτουργία της αντιπροσωπευτικότητας της κοινωνίας μας υπό το πρόσχημα δήθεν της κυβερνησιμότητας των δήμων.

Περνώντας στο επόμενο μέρος του πολυνομοσχεδίου η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προχωρά σε αλλαγές στο πανεπιστημιακό άσυλο, για τις οποίες έχουμε ξεκάθαρη τοποθέτηση και οι οποίες κατ' αρχάς, όσον αφορά τις δύο πρώτες παραγράφους, οι οποίες διασφαλίζουν και περιγράφουν το άσυλο, είναι θετικές. Δεν αποφεύγει, όμως, στην παράγραφο 3 του νομοσχεδίου να διολισθήσει πολύ απλά στη λογική του «νόμος και τάξη».

Πρόβλημα αποτελεί, βεβαίως, και το γεγονός πως η προσέγγισή σας ανάγει το θέμα του ασύλου ως το μείζον, ως το μοναδικό θέμα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, λες και δεν υπάρχουν άλλα εξίσου και ακόμη πιο σοβαρά ζητήματα, που έχουν να κάνουν με την ποιότητα των δημόσιων πανεπιστημίων, που κατά κύριο λόγο αφορούν τους οικονομικά ασθενέστερους.

Το Κίνημα Αλλαγής, προκειμένου να δοθεί ένα τέλος στις αρνητικές καταστάσεις στα ΑΕΙ, έχει ήδη προτείνει την επαναφορά σε ισχύ του άρθρου 3 του ν. 4000/2011, του νόμου Διαμαντοπούλου. Είναι διάταξη η οποία τότε είχε ψηφιστεί με ευρύτατη πλειοψηφία από το ελληνικό Κοινοβούλιο, διάταξη η οποία προστατεύει πλήρως κατά το Σύνταγμα μας την ελεύθερη διδασκαλία, την έρευνα, τις ακαδημαϊκές ελευθερίες. Έχουμε καταθέσει συγκεκριμένη πρόταση όσον αφορά τη διάταξη αυτή και το πως πρέπει να επανέλθει και καλούμε την Υπουργό να την υιοθετήσει.

Και περνάμε στο τρίτο μέρος -και επιτρέψτε μου να μιλήσω γι' αυτό ως αρμόδια για τον τομέα δικαιοσύνης- για τις πολυσυζητημένες αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα που περνάτε στα άρθρα 95 έως 100 στο πολυνομοσχέδιο. Προφανώς οι διατάξεις του άρθρου 95 και του άρθρου 96 δεν αποτελούν τίποτα περισσότερο από μια τυπική κύρωση της ΠΝΠ 27/6/2019, που είχε εκδοθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση για τη διόρθωση παροραμάτων, σφαλμάτων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ψηφίστηκαν άρον-άρον, λίγα εικοσιτετράωρα πριν κλείσει η προηγούμενη Βουλή.

Θα το ξαναπώ. Εμείς θα εμείνουμε στην άποψή μας πως σε ό,τι αφορά στην ποινική νομοθεσία υπάρχει σοβαρός λόγος να επανεξεταστούν και να διορθωθούν μια σειρά από διατάξεις, ιδίως του Ποινικού Κώδικα, διατάξεις οι οποίες μπορεί να έχουν επικίνδυνες ή αδικαιολόγητα ευμενείς συνέπειες για δράστες βαριών εγκλημάτων, πράξεις τρομοκρατίας και άλλα. Και αυτό σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να γίνει με συνοπτικές διαδικασίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε. Εμείς εμμένουμε στην άποψή μας ότι είναι αναγκαίες περισσότερες σημειακές αλλαγές στους κώδικες σε σύντομο χρονικό διάστημα. Και προς αυτή την κατεύθυνση καλούμε ξεκάθαρα τον κύριο Υπουργό να μας δώσει ένα σαφές χρονοδιάγραμμα των επόμενων ενεργειών.

Κλείνω με το εξής: Ανάλογο, όμως, χρονοδιάγραμμα, κύριε Υπουργέ, απαιτείται και για τις μείζονες αλλαγές, οι οποίες πρέπει να γίνουν. Γιατί η εμβάθυνση της δημοκρατίας, η μεταρρύθμιση, η αλλαγή, η οικονομική ανάταξη, η κοινωνική πρόοδος κοντολογίς, οφείλουν από εδώ και στο εξής να συμβαδίζουν.

Εσείς θα το υλοποιήσετε εμπράκτως, κύριε Υπουργέ; Ή, εν τέλει, την έννοια του συμπράττειν την περιορίζετε μόνο σε άρθρα νομοθετικού περιεχομένου, όπως σε αυτό το νομοσχέδιο, και μάλιστα χωρίς κανέναν προγραμματισμό; Να είστε καλά.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εμείς, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Λαμπρούλης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Με τα άρθρα του νομοσχεδίου αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας ρυθμίζεται μια σειρά ζητημάτων που αφορούν τα λεγόμενα ακριβά ή νοσοκομειακά φάρμακα -που αφορούν χρονίως πάσχοντες, καρκινοπαθείς και όχι μόνο- αλλά και τη διάθεσή τους.

Φυσικά δεν πρόκειται για άρση των εμποδίων διάθεσης αυτών των φαρμάκων, δηλαδή των ειδικών διαδικασιών έγκρισης ή των γνωμοδοτήσεων της ειδικής επιτροπής ή της έγκρισης από το Διοικητικό Συμβούλιο του ΕΟΠΥΥ, που με πρόσχημα την υπερ-συνταγογράφηση και την καταπολέμηση της διαφθοράς θεσπίστηκαν στη λογική του περιορισμού της φαρμακευτικής δαπάνης διαδοχικά από όλες τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ. Αντίθετα, συνεχίζει να υπάρχει η ίδια διαδικασία προεγκρίσεων, όπως και οι αδικαιολόγητες καθυστερήσεις, απορρίψεις και τα πλαφόν, ενώ οι ασθενείς και οι οικογένειές τους, θα συνεχίσουν να πληρώνουν για μια σειρά από φάρμακα, θεραπείες, εξετάσεις που έχουν ανάγκη λόγω της ασθένειάς τους και το κράτος δεν τους καλύπτει. Θα συνεχίσουν να υφίστανται τα εργαλεία περικοπής των δημόσιων δαπανών και παροχών είτε μέσω των αντιεπισημονικών εργαλείων, όπως τα θεραπευτικά, φαρμακευτικά, διαγνωστικά πρωτόκολλα, είτε με τα διάφορα πλαφόν και συγχρόνως τις συμπληρωμές του κανονισμού παροχών του ΕΟΠΥΥ.

Θα συνεχίσει το μεγαλύτερο πρόβλημα των ασθενών με χρόνιες παθήσεις, των καρκινοπαθών, των αναπήρων και άλλων, αυτών δηλαδή με τις αδυναμίες των δημόσιων μονάδων να ανταποκριθούν στις ανάγκες τους για εργαστηριακές εξετάσεις, θεραπείες, νοσηλεία, χειρουργεία κ.λπ., λόγω της υποστελέχωσης και της ανεπάρκειας του εξοπλισμού τους, εξαναγκάζοντας τους ασθενείς να απευθύνονται στον ιδιωτικό τομέα, πληρώνοντας επιπλέον ποσά.

Έτσι, θα συνεχίσει η συμμετοχή κατά 15% στις εργαστηριακές-διαγνωστικές εξετάσεις, η πληρωμή από 30% έως 50% της τιμής των νοσηρίων στον ιδιωτικό τομέα όπως και η ξεχωριστή επιπλέον αμοιβή των γιατρών, η συμμετοχή κατά 10% των ασθενών στην πληρωμή για φυσικοθεραπείες, λογοθεραπείες και ο κατάλογος είναι μακρύς.

Θα συνεχίσει, πέραν της καθιερωμένης συμμετοχής του 0%, 10%, 25%, να πληρώνουν οι ασθενείς μέρος ή εξ ολοκλήρου τη διαφορά από τη λιανική τιμή των φαρμάκων, λόγω της καθιέρωσης της λεγόμενης ασφαλιστικής τιμής, ένα κόλπο μέσω του οποίου ο ΕΟΠΥΥ συμμετέχει στην αποζημίωση για ένα μικρότερο μέρος της πραγματικής τιμής των φαρμάκων. Έτσι, ενώ για ένα φάρμακο για παράδειγμα η συμμετοχή των ασθενών είναι 25%, στην πράξη πληρώνουν μέχρι και 80% της λιανικής του τιμής.

Θα συνεχίσουν οι περικοπές όλων όσων απαιτούνται για τη στήριξη των ατόμων με χρόνιες ασθένειες, αναπηρίες κ.λπ., λόγω των πρόσθετων αναγκών που έχουν, ανάλογα με το είδος της αναπηρίας. Θα συνεχίσει η μηδενική στην ουσία κρατική χρηματοδότηση του ΕΟΠΥΥ, αφού τα 100 εκατομμύρια που δίνονται για τους ανασφάλιστους τα δύο τελευταία χρόνια, δεν φτάνουν ούτε για να εμβολιαστούν για τη γρίπη και για τον πνευμονιόκοκκο ή για τα φάρμακά τους, ενώ θα συνεχίσει η επιβολή της εισφοράς στον κλάδο υγείας, κατά 6% στις κύριες και επικουρικές συντάξεις, δηλαδή η κατά 770 εκατομμύρια τον χρόνο αφαίμαξη των συνταξιούχων.

Τα παραπάνω αποκαλύπτουν πως η εμπορευματοποίηση στην υγεία, το φάρμακο, την πρόνοια, θα βαθαίνει, όπως και οι περικοπές στο όνομα της δημοσιονομικής πειθαρχίας, σε βάρος των πραγματικών αναγκών ασθενών και υγειονομικών. Αυτό εξάλλου επιτάσσει η στρατηγική για την υγεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την εξασφάλιση των λεγόμενων βιώσιμων και αποδοτικών συστημάτων υγείας, δηλαδή τη ραγδαία μείωση της κρατικής χρηματοδότησης και την ενίσχυση της λειτουργίας των κρατικών

μονάδων με επιχειρηματικούς όρους. Και σε αυτή τη στρατηγική όλοι συμφωνούν, Νέα Δημοκρατία, ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ και τα άλλα αστικά κόμματα.

Αποκαλυπτικό δε των συνεπειών που φορτώνει στις πλάτες του λαού η αντιλαϊκή πολιτική και της σημερινής, όπως και της προηγούμενης, αλλά και των προηγούμενων κυβερνήσεων στον τομέα της υγείας, είναι τα εκατομμύρια των ασφαλισμένων του ΕΟΠΥΥ που έγιναν μπαλάκι λίγες μέρες πριν τις εκλογές του Ιουλίου και κυρίως εκτέθηκε ο λαός ανάμεσα σε ένα ρημαγμένο από πόρους προσωπικό και ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό δημόσιο σύστημα υγείας και στους ιδιώτες των διαγνωστικών κέντρων, που τους έβαζαν το μαχαίρι στον λαιμό να πληρώσουν ακριβά για επείγουσες διαγνωστικές εξετάσεις.

Αυτή η πολιτική της δίκαιης ανάπτυξης του ΣΥΡΙΖΑ, είτε της βιώσιμης ανάπτυξης της Νέας Δημοκρατίας, είναι που στέλνει δωράκι το 70% έως 90% των εξετάσεων στον ιδιωτικό τομέα, χαράτσωνοντας τον λαό, επιβαρύνοντας τα ασφαλιστικά ταμεία, για να αυγάτισουν τα κέρδη τους οι επιχειρηματίες στην υγεία. Και, βέβαια, οι από κοινού εξετάσεις συνέπειας, όχι απέναντι στον λαό και τους ασθενείς, αλλά απέναντι στους στόχους και τις απαιτήσεις του κεφαλαίου και πιο συγκεκριμένα των φαρμακοβιομηχανών και των φαρμακοεμπόρων αποτελούν τα δωράκια μερικών δεκάδων εκατομμυρίων της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ την προηγούμενη τετραετία που ψήφισε και η Νέα Δημοκρατία, για τη μείωση της υποχρεωτικής επιστροφής της υπέρβασης, το γνωστό claw back.

Και τώρα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έρχεται με το απαράδεκτο άρθρο 80 να θεσπίσει έναν ακόμα μποναμά μέσω της υπαγωγής στο καθεστώς των εκατόν είκοσι δόσεων, της υποχρεωτικής δηλαδή επιστροφής των εταιριών για την εξαέτις 2013 - 2018, με την αιτιολογία μάλιστα, όπως αναφέρεται, της διαφύλαξης του δημοσίου συμφέροντος, της συνέχισης της ιδιωτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας και την απρόσκοπτη και αποτελεσματική πρόσβαση των ασθενών στη φαρμακευτική περίθαλψη.

Στην ουσία, τι λέει η Κυβέρνηση; Από τη μια σπείνει να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις των φαρμακοβιομηχανών, προκειμένου να μη διαταραχθεί η κερδοφορία τους, εκβιάζοντας παράλληλα τον λαό πως, αν δεν γίνει η ρύθμιση, ενδεχομένως να υπάρξει πρόβλημα στην πρόσβασή του σε φάρμακα. Μονά-ζυγά χαμένος ο λαός.

Γιατί το μεγαλύτερο σκάνδαλο σήμερα είναι το τεράστιο χάσμα που υπάρχει ανάμεσα στις τεράστιες κατακτήσεις της επιστήμης και της τεχνολογίας, που όμως ο λαός μας δεν μπορεί να αξιοποιήσει στο έπακρο για την προστασία της υγείας του. Και αυτό συμβαίνει διότι το βασικό πρόβλημα είναι ότι και η σημερινή Κυβέρνηση, όπως και η προηγούμενη και τα άλλα αστικά κόμματα διαμορφώνουν πολιτική και θέσεις για τη λαϊκή ιατροφαρμακευτική περιθαλψη σύμφωνα με τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου, στο πώς δηλαδή οι κρατικές και ασφαλιστικές δαπάνες και παροχές στην υγεία ως στοιχείο του λεγόμενου μη μισθολογικού κόστους θα περιοριστούν στο ελάχιστο και ενιαία για όλους. Διότι αυτό απαιτεί το κριτήριο της ανάπτυξης, της καπιταλιστικής οικονομίας, της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων.

Να γιατί, λοιπόν, η λαϊκή πάλη για τη διεκδίκηση μέτρων ανακούφισης και απόσπασης λύσεων πρέπει να κατευθύνεται στην προοπτική βαθύτερων πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών αλλαγών, για μια ανάπτυξη που ως κριτήριο θα έχει την ικανοποίηση των σύγχρονων και συνεχώς διευρυνόμενων κοινωνικών αναγκών, οι οποίες θα αποτελούν καθολικό, κατοχυρωμένο λαϊκό δικαίωμα από την εργατική εξουσία και το κράτος της.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστώ κι εγώ, κυρίες συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα για δώδεκα λεπτά η Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Μενδώνη.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΜΕΝΔΩΝΗ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού εισάγει προς ψήφιση στο παρόν σχέ-

διο νόμου τέσσερις διατάξεις. Εξ αυτών οι δύο, τα άρθρα 87 και 88, αφορούν στο Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων και Απαλλοτριώσεων, η ανασυγκρότηση του οποίου, όπως έχουμε κατ' επανάληψη πει, αποτελεί για την Κυβέρνηση προτεραιότητα.

Στόχος μας είναι το Ταμείο να εξασφαλίσει πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα για την τοπική οικονομία και την επιχειρηματικότητα, να ενισχύσει τη δυναμική και το κύρος του πολιτιστικού προϊόντος, να συνδέσει τον πολιτισμό με την ανάπτυξη και την εξωστρέφεια, να προωθήσει στον χώρο της πολιτιστικής διαχείρισης την καινοτομία και την τεχνολογία, να δημιουργήσει πλαίσιο ευκαιριών δημιουργικής απασχόλησης. Επιδιώκουμε τη μεγιστοποίηση των εσόδων από τους πόρους του πολιτισμού, προκειμένου να εξασφαλίσουμε πόρους για τον ίδιο τον πολιτισμό.

Ο πολιτισμός είναι δημόσιο αγαθό κι εδώ δεν χωρούν αμφισβητήσεις. Ο πολιτισμός δεν είναι αντίληψη. Είναι γνώση, σύστημα αξιών, τέχνη, παιδεία. Για να τα υπηρετήσει, όμως, αυτά η πολιτεία απαιτούνται χρήματα. Αξιοποίηση του πολιτιστικού πλούτου δεν σημαίνει εμπορευματοποίησή του, κύριοι της Αντιπολίτευσης. Και ας μην τα συγχέουμε τα πράγματα.

Για τους ανωτέρω λόγους στις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται ρητά ο διορισμός αναπληρωματικών μελών στο Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων και Απαλλοτριώσεων, προκειμένου να μην περιορίζεται η δυνατότητα σύγκλησης του Διοικητικού Συμβουλίου.

Μέχρι σήμερα -και στους τελευταίους διορισμούς- διορίζονταν αναπληρωματικά μέλη χωρίς εξουσιοδότηση, γεγονός που εγείρει θέματα ακυρότητας των αποφάσεων. Για πρώτη φορά -και το τονίζω- θεσμοθετείται η συμμετοχή στο Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων και Απαλλοτριώσεων εκπροσώπου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ο οποίος αντικαθιστά τον όποιο ιδιωτή νομικό διόριζε ο εκάστοτε Υπουργός Πολιτισμού. Περιορίζεται, δηλαδή, συνειδητά η αρμοδιότητα του Υπουργού για λόγους διαφάνειας και δημοσίου συμφέροντος.

Μας εγκαλεί ο Τομεάρχης Πολιτισμού του ΣΥΡΙΖΑ ότι η διάταξη καταργεί στην ουσία τον αρχαιολογικό νόμο, διότι από την ίδρυση του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων δεν συμμετέχει αρχαιολόγος στο διοικητικό συμβούλιο.

Ας μας πει σε ποιο άρθρο ο αρχαιολογικός νόμος, δηλαδή ο ν.3028/2002, αναφέρεται στη σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων. Δεν θα μας πει, διότι δεν υπάρχει τέτοια αναφορά στον αρχαιολογικό νόμο.

Όσο για τη συμμετοχή αρχαιολόγου στο Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου δεν ήταν ποτέ υποχρεωτική. Σήμερα, στο διοικητικό συμβούλιο μετέχει ο Γενικός Γραμματέας Πολιτισμού, στην αρμοδιότητα του οποίου τελεί το σύνολο της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας. Προφανώς ο Γενικός Γραμματέας οφείλει και θα συνεννοείται με την Αρχαιολογική Υπηρεσία.

Μας εγκαλεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση γιατί καταργούμε την έκφραση γνώμης του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου στον διορισμό των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου. Τους θυμίζουμε ότι η διάταξη αυτή έχει καταργηθεί δώδεκα χρόνια πριν.

Μας εγκαλούν γιατί ζητάμε να θεσμοθετηθούν δύο θέσεις μετακλητών διοικητικών υπαλλήλων και δύο θέσεις ειδικών συμβούλων, προκειμένου να πλαισιώσουν τον πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου. Τους θυμίζουμε ότι το Ταμείο λειτουργεί βάσει του Οργανισμού του 1977. Σαραντά δύο χρόνια, δηλαδή, χρονολογείται. Στερείται, επομένως, προσωπικού βασικού για το σήμερα και για τις ανάγκες της σύγχρονης πολιτιστικής διαχείρισης ειδικοτήτων.

Έχουμε πει ότι το φθινόπωρο θα κατατεθεί προς ψήφιση στη Βουλή ο νέος νόμος λειτουργίας του Ταμείου, αυτός που οι Υπουργοί του ΣΥΡΙΖΑ όλο έφεραν στη Βουλή, αλλά ποτέ δεν έφεραν.

Η τρίτη διάταξη, άρθρο 89, αφορά στην ανάκληση των προκηρύξεων για την πλήρωση των θέσεων των καλλιτεχνικών διευθυντών του Εθνικού Θεάτρου, του Ελληνικού Φεστιβάλ, του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης και του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης.

Κατ' αρχάς η έκδοση των προσκλήσεων αυτών έγινε κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του ν.4369/2016.

Με τη χθεσινή ψήφιση του νόμου για το επιτελικό κράτος καταργήθηκαν οριζόντια τα δεκατρία πρώτα άρθρα του νόμου του 2016. Πέραν τούτου, όμως, η ανάκληση υπαγορεύεται για λόγους δημοσίου συμφέροντος. Οι τέσσερις εβδομάδες, κατά τις οποίες διεκόπη η προθεσμία για την υποβολή εκδήλωσης ενδιαφέροντος λόγω των εθνικών εκλογών της 7^{ης} Ιουλίου, μεταθέτει τις διαδικασίες σε χρόνο που δημιουργεί σοβαρά οργανωτικά προβλήματα στη λειτουργία των αντίστοιχων φορέων και κυρίως στον προγραμματισμό του καλλιτεχνικού έργου και των καλλιτεχνικών δράσεων της επόμενης περιόδου.

Μας εγκαλεί ο τομεάρχης πολιτισμού του ΣΥΡΙΖΑ ότι «καταργούμε κάθε έννοια διαφάνειας και αξιοκρατίας και ότι αγνοούμε το πάγιο αίτημα του καλλιτεχνικού κόσμου η στελέχωση των καλλιτεχνικών οργανισμών να γίνεται με δημόσιους και διαφανείς διαδικασίες» και ότι δήθεν με την ανάκληση τραυματίζουμε τη δημοκρατία.

Για ποια διαφάνεια και αξιοκρατία μιλάμε, κύριοι Βουλευτές, όταν οι ίδιοι οι καλλιτεχνικοί οργανισμοί αντέδρασαν στο περιεχόμενο των προκηρύξεων ενημερώνοντας γραπτά την πρώην Υπουργό Πολιτισμού ότι «η συγκεκριμένη προκήρυξη, όπως είναι διατυπωμένη, προκαλεί έντονα ερωτηματικά ως προς αρκετά σημεία της, τα οποία δημιουργούν ένα έντονο αίσθημα έκπτωσης προσόντων»; Λένε και πολλά άλλα.

Καταθέτω στα Πρακτικά τα σχετικά έγγραφα.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Στυλιανή Μενδώνη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επιπλέον τα κείμενα των προκηρύξεων, που με ιδιαίτερη σπουδή εξέδωσε η προηγούμενη κυβέρνηση, βρίθουν νομικών σφαλμάτων, γεγονός που τις καθιστούσε ιδιαίτερα ευάλωτες σε προσφυγές, που με τη σειρά τους έθεταν εν κινδύνω την ομαλή λειτουργία των καλλιτεχνικών οργανισμών.

Αναφέρω χαρακτηριστικά ένα παράδειγμα. Στις ανακαλούμενες πράξεις προβλεπόταν και η συμμετοχή πολιτών των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα όμως με τους ιδρυτικούς νόμους των φορέων, οι καλλιτεχνικοί διευθυντές ασκούν αρμοδιότητες δημόσιας εξουσίας. Δυνάμει της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν.2431/1996 οι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορούν να έχουν άμεση ή έμμεση συμμετοχή στην άσκηση δημόσιας εξουσίας. Συνεπώς οι υπό ανάκληση προκηρύξεις αντιβαίνουν σε υφιστάμενη διάταξη.

Εν κατακλείδι δεν είμαστε αντίθετοι στη διαδικασία των ανοιχτών προσκλήσεων ενδιαφέροντος -άλλωστε τι είχαμε προαναγγείλει ήδη από το 2014-αλλά σωστών προκηρύξεων. Και αυτό θα κάνουμε ακολουθώντας τις καλές πρακτικές άλλων ευρωπαϊκών κρατών και μετά από ουσιαστικό διάλογο με την καλλιτεχνική κοινότητα. Σήμερα, όμως, οι καλλιτεχνικοί οργανισμοί πρέπει να λειτουργήσουν και θα λειτουργήσουν.

Η τελευταία προτεινόμενη διάταξη, άρθρο 99, η οποία ουδόλως σας απασχόλησε, κύριοι της Αντιπολίτευσης, αφορά στην επαναφορά των ποινών για εγκλήματα σε βάρος της πολιτιστικής κληρονομιάς, τις προβλεπόμενες στον αρχαιολογικό νόμο, δηλαδή τον ν.3028/2002.

Με το άρθρο 463 του Ποινικού Κώδικα, τον οποίο ψήφισε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, οι σχετικές ποινές ελαφρύνονται. Αυτές οι ελαφρύνσεις δίνουν λάθος μήνυμα στα εγχώρια κυκλώματα αρχαιοκαπήλων, που είναι οι πρώτοι κρίκοι στην αλυσίδα της διακίνησης πολιτιστικών αγαθών, προτού αυτά καταλήξουν στις προσθήκες των διεθνών οίκων δημοπρασιών.

Η αρχαιοκαπηλία ανήκει στη σφαίρα του οργανωμένου εγκλήματος που αποφέρει τεράστια οικονομικά κέρδη. Τη στιγμή που καταβάλλουμε διαχρονικά τεράστια προσπάθειες, για να εμποδίσουμε διεθνώς το παράνομο εμπόριο των αρχαιοτήτων, δύο μήνες πριν η τότε κυβέρνηση μείωσε τις ποινές.

Με τα θέματα του πολιτισμού δεν παίζουμε. Σταματήστε, λοιπόν, κύριοι της Αντιπολίτευσης, να θέτετε ψεύτικα διλήμματα, να δημιουργείτε στεία δίπολα. Αφήστε «κηρύγματα και ρητορείες» για δήθεν ξεπούλημα του πολιτισμού στην αγορά. Η αγορά, για όσους σκόπιμα το παραγνωρίζετε, δεν ταυτίζεται με το αγοραίο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εμείς ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Μυλωνάκης από την Ελληνική Λύση, για πέντε λεπτά και θα ακολουθήσει στο Βήμα η κ. Μπακαδήμα.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πλέον παραδεκτό από όλους μας, έτσι τουλάχιστον το κατάλαβα εγώ, ότι αυτή εδώ η Βουλή είναι η καλύτερη Βουλή των τελευταίων ετών. Είπαμε από την αρχή ότι πρέπει εδώ πέρα να λέμε αλήθειες. Εάν μεταξυ μας κοροϊδευόμαστε, κοροϊδεύουμε και τον ελληνικό λαό.

Παρακολούθησα και τις δύο μέρες την επιτροπή, αλλά και σήμερα και τον κ. Τζαβάρα. Ρωτώ τώρα τον κύριο Υπουργό, επειδή βλέπω εδώ τον κ. Γεωργαντά, με τον οποίο γνωριζόμαστε πολύ καλά: Κύριε Γεωργαντά, πιστεύετε ότι οι εκλογές του Μαΐου, δηλαδή οι αυτοδιοικητικές εκλογές, έγιναν με ενισχυμένη αναλογική ή με απλή αναλογική; Θα μου πείτε τώρα: «Με απλή αναλογική, αφού ο ν.4595/18 του ΣΥΡΙΖΑ μπήκε σε εφαρμογή».

Και εγώ ρωτώ τώρα: Έρχεστε εσείς να αλλάξετε τον νόμο, να τον κάνετε πάλι ενισχυμένη αναλογική; Δεν είναι θέμα εάν μας αρέσει ή δεν μας αρέσει. Αλλά, όταν ο πολίτης πάει και ψηφίζει, ξέρετε τι μου θυμίζει; Τον Ιούλιο του 2015 έγινε ένα δημοψήφισμα από τον ΣΥΡΙΖΑ, από τους ανθρώπους αυτούς, οι οποίοι παραμύθισαν τον κόσμο τεσσεράμισι χρόνια. Έγινε ένα δημοψήφισμα και ο ελληνικός λαός ψήφισε «όχι» και τελικά βγήκε «ναι».

Έρχεται τώρα ο ελληνικός λαός και ψηφίζει με απλή αναλογική, βγάζει δημάρχους, βγάζει κοινοτάρχες, βγάζει περιφερειάρχες κι εσείς –σας φέρνω ένα παράδειγμα- του λέτε: «Αυτός ο πρόεδρος της κοινότητας που έβγαλες, π.χ. στη Βαρυμύμητη, δεν θα έχει καμμία εξουσία». Γιατί δεν θα έχει καμμία εξουσία, κύριε Υπουργέ; Διότι του την αφαιρείτε. Μάλιστα λέτε μέσα ότι πάει αντίθετα και με την παράγραφο 1 του άρθρου 104 του Συντάγματος, που λέει ότι η τοπική αυτοδιοίκηση είναι σε δύο στάδια. Είναι οι δημοτικές και οι περιφερειακές εκλογές. Μάλιστα. Άρα απονευρώνετε τον κόσμο, τον τελειώνετε. Ότι εξουσία είχε ο κόσμος όταν ψήφισε, τώρα πλέον δεν έχει καμμία. Γιατί;

Έρχομαι στο θέμα της οικονομικής επιτροπής. Ότι θέλει ο δήμαρχος το περνάει μέσα από την οικονομική επιτροπή. Δεν είναι ανάγκη να πάει στο δημοτικό συμβούλιο. Άρα όπως στο επιτελικό κράτος κάνατε ένα υδροκέφαλο κράτος με μεγάλο κεφάλι χωρίς σώμα, έτσι ακριβώς έρχεστε τώρα και κάνατε έναν δήμο με έναν πανίσχυρο δήμαρχο, ο οποίος κάνει ό,τι θέλει σε όλα τα στάδια. Και ό,τι δεν θέλει να περάσει, δεν το περνάει και ό,τι θέλει να περάσει, το περνάει μέσω της οικονομικής επιτροπής και της Επιτροπής Ποιότητας Ζωής.

Παραχαράχθηκε, λοιπόν, η λαϊκή εντολή, ακυρώσατε το δημοτικό συμβούλιο και ακυρώνεται και τον πρόεδρο της κοινότητας, όπως και το συμβούλιο της κοινότητας.

Πάμε, τώρα, στο περίφημο άσυλο του Υπουργείου Παιδείας. Τι σημαίνει άσυλο; Σημαίνει η ελεύθερη διακίνηση ιδεών. Το ξέρουμε όλοι. Σημαίνει ελευθερία της έκφρασης, ελευθερία της δημιουργίας, ελευθερία της διδασκαλίας. Αυτή η έννοια του ασύλου, η οποία νομίζω είναι παραδεκτή από όλους και πρέπει να την κατοχυρώνει το κράτος, κυρίως τα τελευταία χρόνια κυρίως, ειδικότερα, όμως, από το '74 και εντεύθεν, έχει αρχίσει και ακυρώνεται.

Η έννοια του ασύλου σημαίνει κατά πολλούς ψευτοπροοδευτικούς ότι πρέπει να μπαίνει ο κάθε παράνομος μέσα στο πανεπιστήμιο, μέσα στον χώρο των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, να κάνει ό,τι η παρανομία θέλει, να εκβιάζει, να σταματάει τη διδασκαλία, να έρχεται ο καθένας να πουλάει ναρκωτικά, τα παιδιά, οι φοιτητές να μην μπορούν να κινηθούν ελεύθερα και να περπατήσουν το βράδυ. Και λέμε, καλώς έχει –τουλάχιστον αυτό λέει ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ- να μην πειραχτεί κανένας εκεί πέρα. Όχι η παρανομία πρέπει να παταχθεί. Η αστυνομία πρέπει να επεμβαίνει, όπου πρέπει να επεμβαίνει, όταν γίνονται αδικήματα κακουργήματα ή πλημμελήματα.

Εμείς δε καταθέσαμε και μία τροπολογία. Εμείς πάμε ακόμα παραπέρα, διότι δεν το είδαμε αυτό. Πρέπει να αυστηροποι-

ηθούν οι ποινές και στα πλημμελήματα και στα κακουργήματα, όταν εκτελούνται μέσα στον χώρο των πανεπιστημίων.

Πάμε στο άρθρο 95 στον Ποινικό Κώδικα. Γιατί αλλάζει ξαφνικά η φράση «προδοσία της χώρας» με τη φράση «προσβολή της διεθνούς υπόστασης της χώρας»; Υπάρχει κάποιος ιδιαίτερος λόγος; Όλοι λέμε –και το έλεγε και η Νέα Δημοκρατία- ότι η Συμφωνία των Πρεσπών είναι μία προδοτική συμφωνία. Το λέγατε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Όμως τώρα δεν έρχεστε να δούμε με τριάντα υπογραφές –δέκα έχουμε εμείς, άλλες είκοσι εσείς- αν ο Υπουργός Εξωτερικών ή κάποιος άλλος προέβη σε αυτή την πράξη. Αντ' αυτού αλλάζουμε τη φράση «προδοσία της χώρας» και βάζουμε «προσβολή της διεθνούς υπόστασης της χώρας».

Τέλος, έρχομαι στο άρθρο 101, μία τροπολογία για την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Δεν είναι λάθος όταν λέμε ότι πρέπει να υπάρχει ασυμβίβαστο. Πρέπει να υπάρχει ασυμβίβαστο. Δεν μπορεί, δηλαδή, κάποιος να είναι σε κομματικό γραφείο, να είναι στο γραφείο του Πρωθυπουργού, να είναι σε γραφείο Υπουργού και αμέσως μετά να μπαίνει στην Επιτροπή Ανταγωνισμού ως πρόεδρος, αντιπρόεδρος ή μέλος. Αυτό πρέπει να τελειώνουν, όπως επίσης οι δικαστικοί, να μην αναλαμβάνουν θέσεις κυβερνητικές αμέσως μετά την αποστρατεία τους. Άλλο, όμως, είναι αυτό και άλλο το αναδρομικό.

Θέλετε να τελειώσετε με την κ. Θάνου. Εμένα δεν με ενδιαφέρει η κ. Θάνου. Δεν έχω κάτι μαζί της ούτε καλό ούτε κακό. Από τη στιγμή που θέλετε να τελειώσετε για τους δικούς σας λόγους την κ. Θάνου, έρχεστε και βάζετε την αναδρομικότητα. Έχετε την εντύπωση, κύριε Υπουργέ, ότι η αναδρομικότητα θα ωφελήσει; Μόνο σε δικτατορικά και απολυταρχικά καθεστώτα γίνεται αυτό το πράγμα. Η αναδρομικότητα δεν πρέπει να ισχύει. Νομίζω πρέπει να το δείτε σωστά, σοβαρά. Δεν παίρνω το μέρος της κ. Θάνου ούτε με ενδιαφέρει. Το λέω για το καθετί, το οποίο πρέπει να μπαίνει σε μία τάξη. Η δημοκρατία μας έχει αρχές και κανόνες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει η κ. Μπακαδήμα από το ΜέΡΑ25.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σήμερα εδώ, συζητώντας το τρίτο νομοθέτημα της Κυβέρνησης που έρχεται στην Ολομέλεια με τον χαρακτηρισμό του επείγοντος, δείχνοντας έτσι τη βιασύνη της, να περάσει τρία σημαντικότερα νομοσχέδια μέσα σε τόσες λίγες μέρες, με το πρώτο να έχει χαρακτηριστεί «κατεπείγον» -το φορολογικό, όλοι το θυμόμαστε- και το τρίτο αυτό που συζητάμε σήμερα και το πιθανότερο θα ψηφιστεί αύριο «επείγον», αφήνοντας μόνο το επιτελικό κράτος να περάσει από ολόκληρη τη διαδικασία, τόσο την αρμόδια επιτροπή όσο και εδώ στην Ολομέλεια.

Ακόμα, όμως, και κατά τη διάρκεια της επεξεργασίας του παρόντος στην κοινή συνεδρίαση των Επιτροπών Δημόσιας Διοίκησης και Μορφωτικών Υποθέσεων που συμμετείχαν στην επεξεργασία του, η διαδικασία ήταν ξεκαθάρα βιαστική, εξαιτίας, κυρίως, της μεγάλης έκτασης του υπό συζήτηση νομοθετήματος που, δυστυχώς, δεν επέτρεψε να γίνει εμπεριστατωμένη και σε βάθος όπως θα έπρεπε συζήτηση, κυρίως, επί των άρθρων.

Και ένας δεύτερος λόγος είναι ότι δεν είχαν προσκληθεί οι συνάδελφοι που μετείχαν σε άλλες επιτροπές, οι οποίοι επίσης θα έπρεπε να είναι εκεί, να απαντήσουν και να συμμετέχουν στη συζήτηση για τα άρθρα που αφορούσαν θέματα της αρμοδιότητάς τους.

Κοιτάζοντας αναλυτικότερα το νομοσχέδιο, βλέπουμε ότι πολλά σημαντικά θέματα συμπεριλαμβάνονται σε ένα θηριώδες δημοιούργημα που καταπνάνεται με ετερόκλητα ζητήματα, όπως το πανεπιστημιακό άσυλο, η ψηφιακή διακυβέρνηση, η τοπική αυτοδιοίκηση, η πολιτική προστασία, θέματα των Υπουργείων Υγείας, Εργασίας και Οικονομικών και πολλά άλλα τα οποία μπαίνουν όλα μαζί για νομοθέτηση και συζήτηση.

Από το συνονθύλευμα των θεμάτων που απαρτίζουν το σχέδιο νόμου, θα μου επιτρέψετε να επιλέξω και να σταθώ στο θέμα των

Περιφερειακών Συντονιστών Πολιτικής Προστασίας. Όπως αναφέρεται στο επικείμενο άρθρο 93, σε κάθε περιφέρεια συστήνεται μία θέση Περιφερειακού Συντονιστή Πολιτικής Προστασίας για την υποβοήθηση του περιφερειάρχη, που προσλαμβάνεται με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου και η θέση πληρώνεται με απευθείας απόφαση του περιφερειάρχη.

Θεωρητικά μια και ο ρόλος του συντονιστή είναι να βοηθά τον περιφερειάρχη, δεν θα ήταν ολότελα παράλογο να επιλέξει ο ίδιος έναν συνεργάτη, που θα τον βοηθά σε ένα τόσο σημαντικό για την περιφέρειά του θέμα, μιας και ζούμε σε μία χώρα που η πολιτική προστασία είναι απαραίτητη και, όπως έχουμε δει όλοι διαχρονικά, είναι ένα θέμα που πάσχει. Εξάλλου το έχουμε δει και σε όλα τα συμβάντα που έχουν συμβεί τα τελευταία χρόνια.

Όμως τι προκαλεί έκπληξη και αντίδραση από μας; Το γεγονός ότι μετά τις τελευταίες αυτοδιοικητικές εκλογές η Νέα Δημοκρατία κέρδισε το 90% των περιφερειών. Παραμένει ρητορικό ερώτημα και φαντάζομαι ότι δεν θα πάρουμε ποτέ απάντηση, αν θα είχαμε να συζητήσουμε το ίδιο άρθρο, σε περίπτωση που δεν είχε συμβεί αυτό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**)

Άρα εύκολα και από αυτό μπορεί να γίνει αντιληπτό ότι συνεχίζεται η πρακτική που είδαμε και σε όλα τα προηγούμενα νομοθετήματα. Αυτό που στηλίτευαν από αυτό εδώ το βήμα πολλοί άλλοι συνάδελφοι εκτός από μένα, είναι το θέμα της διόγκωσης του κομματικού στροφάλυγνα, μέσα από επιπλέον προσλήψεις που έρχονται καθαρά με πολιτικά κριτήρια και μέσα από καθ' όλα αδιαφανείς διαδικασίες.

Σύμφωνα με το σχετικό άρθρο, το άρθρο 93, αρκεί μόνο μία δημόσια γνωστοποίηση πριν αποφασίσει ο περιφερειάρχης, αν φυσικά δεν έχει προαποφασίσει. Έτσι μετά την Προεδρία της Κυβέρνησης και όλες τις υπηρεσίες που σύστησε το επιτελικό κράτος, συνεχίζεται η ίδια πρακτική, χωρίς να είναι και εδώ σαφές το πώς θα στελεχωθούν οι δημιουργούμενες θέσεις.

Ενδεικτικό παράδειγμα -και θα αναφερθώ σε ένα άλλο σημείο του πολυνομοσχεδίου- αποτελούν οι διατάξεις της ψηφιακής διακυβέρνησης, μιας και όπως αναφέρεται στο άρθρο 55, «οι θέσεις προσωπικού μπορούν να καλύπτονται με αποσπάσεις υπαλλήλων», αφήνοντας θολό από τι άλλου είδους υπαλλήλους μπορεί να καλυφθούν αυτές οι θέσεις. Μήπως θα μπορούσαμε, τουλάχιστον, να έχουμε μία απάντηση σε αυτό το τόσο καίριο ερώτημα, έστω και τώρα;

Κλείνοντας, θα ήθελα να επιστρέψω στο θέμα της πολιτικής προστασίας και να εκφράσω μια ελπίδα που μπορεί να αποτελεί και ευσεβή πόθο: το αν θα καταφέρουμε πλέον να θωρακιστεί και να προετοιμαστεί η χώρα μας επαρκώς, ίσως ακόμη και μέσα από αυτή τη δημιουργία του συντονιστικού οργάνου πολιτικής προστασίας, ώστε να σταματήσουμε να μετράμε ζημιές, ακόμη και να θρηνούμε θύματα από όλες τις φυσικές καταστροφές.

Όπως καταλαβαίνετε, το τελευταίο σημείο είναι ότι το ΜέΡΑ25 θα καταψηφίσει επί της αρχής το παρόν σχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστούμε κι εμείς την κ. Μπακαδήμα, ειδικά για την τήρηση των ορίων.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Τζανακόπουλος ζήτησε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τριάντα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Έχω εδώ μπροστά μου τον κατάλογο των ομιλητών, όπου δεν έχει γίνει μία αναλογική κατανομή, έτσι ώστε να εναλλάσσονται οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης με τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης.

Στα προηγούμενα νομοσχέδια στις προγραμματικές δηλώσεις αλλά και στη συζήτηση για το επιτελικό κράτος, έγινε μια προσπάθεια και σε συνεννόηση με το Προεδρείο υπήρχε μια εναλλαγή των ομιλούντων, έτσι ώστε να υποβοηθείται και ο πολιτικός διάλογος, η αντιλογία, η αντιπαράθεση επιχειρημάτων μεταξύ Αντιπολίτευσης και Συμπολίτευσης.

Εδώ μετρώ εξήντα οκτώ ομιλητές από τη μεριά της Νέας Δημοκρατίας -εννοώ από τη μεριά της Πλειοψηφίας- και εξήντα ομι-

λητές από τη μεριά της Αντιπολίτευσης, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι μπορεί να γίνει μία διευθέτηση στον κατάλογο, έτσι ώστε να εναλλάσσονται οι ομιλίες και να μην έχουμε παράλληλους εξελισσόμενους μονολόγους. Το πρώτο είναι αυτό.

Νομίζω ότι με τη βοήθεια του Προεδρείου μπορεί να καταρτισθεί ένας νέος κατάλογος, στον οποίο να υπάρχει αυτή η εναλλαγή.

Το δεύτερο ζήτημα, αφορά το γεγονός ότι έχει ήδη κατατεθεί από το Κομμουνιστικό Κόμμα, αλλά ενδέχεται να κατατεθούν και νέες προτάσεις για ονομαστική ψηφοφορία. Πριν να περάσουμε στον δεύτερο κύκλο των ομιλητών -επειδή έκλεισε ο πρώτος κύκλος των ομιλητών- πρέπει να συνηγορήσουμε σε σχέση με τη διαδικασία, τις ώρες λήξης της διαδικασίας, μέχρι τότε να συνεχίσουμε στην Ολομέλεια, έτσι ώστε να μπορεί καθένας να οργανώσει και τον χρόνο των παρεμβάσεων του αναλόγως. Νομίζω ότι είναι κρίσιμο να το συζητήσουμε έστω για δύο, τρία λεπτά και να βρούμε μία συνισταμένη η οποία θα καλύπτει όλες τις πλευρές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ (Υφυπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης): Μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ναι και θα απαντήσω μετά πάνω σε αυτό.

Απλώς πριν πάρετε τον λόγο, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να πω στον κ. Τζανακόπουλο ότι όλη αυτή η αρρυθμία η οποία δημιουργείται τώρα με τους καταλόγους, οφείλεται κυρίως στο ότι δεν βγήκαν οι ηλεκτρονικές κάρτες και συνεπώς μένουμε στις δηλώσεις και γίνεται μια προσπάθεια.

Νομίζω ότι με τις ηλεκτρονικές κάρτες που θα βγουν δεν θα υπάρχει αυτό το ζήτημα. Οπότε κατά το πρώτο σκέλος της παρέμβασής σας, η απάντηση είναι αυτή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, εγώ δεν ζήτησα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Όσον αφορά το δεύτερο, από ό,τι ρώτησα τη Γραμματεία, ακόμα δεν ξέρουμε εάν το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος θα καταθέσει αίτηση για ονομαστική. Πρόθεση εξέφρασε. Θα δούμε.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ (Υφυπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, εμείς είμαστε σύμφωνοι, βεβαίως, να υπάρχει εναλλαγή των Βουλευτών και, πραγματικά, συμφωνούμε. Έτσι γινόταν πάντα, έτσι είναι καλό να γίνει και τώρα. Αυτό που μας ενδιαφέρει, είναι να μπορέσουν να μιλήσουν όλοι και νομίζω ότι το Προεδρείο θα φροντίσει έτσι, ώστε και οι ονομαστικές τελικά αν κατατεθούν, να υπάρξει δυνατότητα να εξαντληθεί ο κατάλογος. Αυτό είναι η επιθυμία της Κυβέρνησής μας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Υπουργέ, αν τηρείται και ο χρόνος από τους Βουλευτές, θα μιλήσουν πολύ περισσότεροι, γιατί πρέπει να σας γνωρίσω ότι είναι εκατόν είκοσι τέσσερις συνάδελφοι που θέλουν να μιλήσουν. Αν δεν θέλετε να πάμε πολύ αργά αύριο και να πάμε στην ψηφοφορία πάλι στις 11.00' και στις 12.00' το βράδυ, πρέπει να τηρείται ο χρόνος, για να μπορέσει να τακτοποιηθεί αυτό το ζήτημα.

Θα δώσω τώρα τον λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κινήματος Αλλαγής κ. Γιώργο Καμίνη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΜΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου να εκφράσω και τη συγκίνησή μου, γιατί για πρώτη φορά παίρνω τον λόγο από αυτό το ιερό βήμα.

Έχω με παρατηρήσει στη ζωή ότι πάρα πολύ συχνά, μακροχρόνια αντίπαλοι αρχίζουν και μοιάζουν ο ένας στον άλλον. Έχουμε κάποια δείγματα τώρα πια, μετά από έναν μήνα σχεδόν κυβερνητικής θητείας μετά τις εκλογές του Ιουλίου και βλέπουμε ότι η παρούσα Κυβέρνηση, η παρούσα Πλειοψηφία, μιμείται κάπως την προηγούμενη σε ένα θέμα πολύ κρίσιμο, στο κατά πόσο τηρούνται οι προεκλογικές εξαγγελίες και κατά πόσο συμφωνούν με τις μετεκλογικές πράξεις.

Είχαμε ακούσει προεκλογικά για μία κυβέρνηση-επιτελείο, μία κυβέρνηση μικρή και ευέλικτη και βλέπουμε ξαφνικά ένα μαμούθ πενήντα ενός μελών. Είχαμε δει τη σημερινή Κυβέρνηση, τη σημερινή κυβερνητική πλειοψηφία να θεωρεί περιττό, να λοιδορεί το Γραφείο Πρωθυπουργού στη Θεσσαλονίκη και βλέπουμε αμέσως να έρχεται και να το ιδρύει.

Παίρνω αυτά τα δύο παραδείγματα από την εκτελεστική εξουσία -γιατί για αυτό συζητάμε σήμερα και αυτό ήταν το αντικείμενο συζήτησης του προηγούμενου νομοσχεδίου- για να πω ότι, δυστυχώς, και στο πεδίο της τοπικής αυτοδιοίκησης βλέπουμε να υπάρχει ένα μμητικό φαινόμενο. Τι εννοώ; Εννοώ ότι όπως και η προηγούμενη πλειοψηφία, βάζουμε το κάρο μπροστά από το άλογο.

Θέλω να πω ότι όποιος θέλει να εισαγάγει μια μακροπρόθεσμη μεταρρύθμιση στο κράτος, θα πρέπει να ξεκινήσει από μία ορθολογική κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ του κεντρικού κράτους και της τοπικής αυτοδιοίκησης. Ο ΣΥΡΙΖΑ είχε όλο τον χρόνο να το κάνει αυτό κατά τη διάρκεια της θητείας του. Όμως αντί να προχωρήσει, επιτέλους, σε μία κανονική αποκέντρωση, μας έφερε τον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ Ι», ο οποίος στην ουσία ήταν ένα μπάλωμα στον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ», ένα μπάλωμα όμως που αντέγραφε τη βασική φιλοσοφία του προηγούμενου νομοθετήματος.

Ο «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗΣ» είτε μας αρέσει είτε όχι είχε μια βασική συνεκτική φιλοσοφία. Είχε έναν δήμαρχο εκλεγμένο με καθολική ψηφοφορία, στον οποίο έδινε τα μέσα να εκτελέσει το πρόγραμμά του. Του εξασφάλιζε μία πλειοψηφία, υπερβολική ίσως, αλλά πάντως του την εξασφάλιζε. Και πρέπει να καταλάβουμε ότι στο ζήτημα της τοπικής αυτοδιοίκησης, το μείζον είναι αυτό που λέμε «διοίκηση». Διοίκηση σημαίνει αποτελεσματικότητα. Αυτό δεν συμβαδίζει με καμία έννοια ενός κατακερματισμένου δημοτικού συμβουλίου.

Το δήθεν δημοκρατικό πρόσχημα της απλής αναλογικής έγινε καθ' υπερβολήν. Δεν ελήφθη ούτε καν η στοιχειώδης μέριμνα να μπει ένα κατώφλι, έστω του 3%, για να μην έχουμε αυτόν τον απόλυτο κατακερματισμό των δυνάμεων στο δημοτικό συμβούλιο. Λησμονούμε ένα πράγμα, ότι εκεί που εισάγεται η απλή αναλογική, ας πούμε στο επίπεδο του κεντρικού κράτους, στο επίπεδο της Βουλής, τουλάχιστον μία κυβερνητική αστάθεια έχει ως αντιστάθμισμα τη διάλυση της Βουλής. Ο Πρωθυπουργός μπορεί να προκαλέσει διάλυση. Ο δήμαρχος -ένα δημοτικό συμβούλιο που δεν μπορεί να του δώσει την απόλυτη πλειοψηφία να εφαρμόσει το πρόγραμμά του -δεν έχει αυτό το όπλο. Είναι καταδικασμένος εσάει να συνυπάρχει με ένα κατακερματισμένο δημοτικό συμβούλιο. Αυτό χρειαζόταν μία θεραπεία. Δεν θα έπρεπε, όμως, να βάλουμε και εμείς το κάρο μπροστά από τα άλογα. Θα έπρεπε και εσείς τόσο καιρό που γνωρίζατε τα προβλήματα που θα προκαλούσε ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ», να έχετε έρθει και να έχετε εισαγάγει στη Βουλή ένα νομοσχέδιο, που θα ξεκαθάριζε πρώτα απ' όλα το θέμα των αρμοδιοτήτων. Πρώτα ξεκαθάριζε αρμοδιότητες και μετά φτιάχνεις εκλογικά συστήματα κ.λπ..

Έρχεστε, λοιπόν, και κάνετε αυτό το μπάλωμα και προσπαθείτε κάτι πολύ δύσκολο, βέβαια, να εισαγάγετε μία λογική κυβερνησιμότητας σε έναν τραγέλαφο. Και δεν μπορείτε να την εισαγάγετε, γιατί πάτε και κάνετε αυτές τις προγραμματικές συμβάσεις, οι οποίες στην ουσία θα έπρεπε να είναι κάτι πάρα πολύ σοβαρό, θα έπρεπε, ουσιαστικά, να είναι το πρόγραμμα με το οποίο η νέα πλειοψηφία θα μπορεί να διοικήσει τον δήμο για την επόμενη τετραετία, το πρόγραμμα το οποίο αντικαθιστά ουσιαστικά το προεκλογικό πρόγραμμα του δημάρχου. Και αντί αυτό να το φέρετε όσο το δυνατόν πιο εμπεριστατωμένα, να καθιερώσετε εγγυήσεις, που θα ήταν ένα πρόγραμμα με κάποιες ελάχιστες εγγυήσεις σοβαρότητας, ουσιαστικά έρχεστε και φτιάχνετε μία σύμπραξη η οποία απλώς κατατίθεται στο Προεδρείο, την υπογράφουν τα μέλη των συμπαρτουμεών παρατάξεων και τέλειωσε η ιστορία.

Θα έπρεπε αντίθετα να υπάρχει μία στοιχειώδης πολιτική εγγύηση σοβαρότητας, αυτό το πρόγραμμα να συζητείται στο δημοτικό συμβούλιο και -γιατί όχι;- να ψηφίζεται για να δούμε αν υπάρχει πλειοψηφία πλέον με την οποία μπορεί να κυβερνήσει ο δήμαρχος.

Μιλάμε για ένα επιτελικό κράτος. Μιλάμε, όμως, για ένα επιτελικό κράτος, το οποίο όμως στην ουσία ουδέποτε θα μπορέσει να λειτουργήσει έτσι, αν δεν προχωρήσουμε στη ριζική αποκέντρωση, γιατί ζούμε σε μία πραγματικότητα ενός υπερτροφικού κεντρικού κράτους σε τρεις επάλληλους κύκλους.

Υπερτροφική είναι πρώτα από όλα η κεντρική διοίκηση, γιατί

έχει απέναντί της μια ατροφική τοπική αυτοδιοίκηση με ελάχιστες αρμοδιότητες. Υπερτροφική είναι κατά δεύτερο λόγο η Κυβέρνηση με τα πενήντα ένα μέλη. Και τώρα βλέπουμε και ένα υπερτροφικό Γραφείο Πρωθυπουργού. Είναι στην ουσία μια αντεστραμμένη πυραμίδα.

Δεν πρόκειται να υπάρξει επιτελικό κράτος, εάν δεν προχωρήσουμε σε μια ριζική αποκέντρωση αρμοδιοτήτων. Κι αυτή θα έπρεπε να την έχετε φέρει τώρα όσο είναι νωρίς. Γιατί;

Γιατί στην ουσία φτιάχνετε ένα επιτελικό κράτος, έχοντας την αυταπάτη ότι θα πάτε να διεξαγάγετε έναν τακτικό πόλεμο. Στην ουσία, όμως, θα έχετε έναν ανταρτοπόλεμο να φέρετε σε πέρας. Γιατί ανταρτοπόλεμο; Γιατί θα έχετε τριακόσιους τριάντα δύο δημάρχους, από τους οποίους άλλοι μιν δεν θα θέλουν τις περισσότερες αρμοδιότητες που θα τους δώσετε και ειδικά, την αρμοδιότητα να επιβάλλουν αυτοί τον φόρο ακίνητης περιουσίας, λόγω πολιτικού κόστους, και άλλους δημάρχους οι οποίοι δεν θα θέλουν να τους αφαιρέσετε αρμοδιότητες.

Γιατί αν πάμε να κάνουμε μητροπολιτική αυτοδιοίκηση, αν πάμε αυτό το τρελό σχήμα του Λεκανοπεδίου με τους εξήντα έξι δήμους να το κάνουμε επιτέλους έναν δήμο, θα βρείτε εκεί δημάρχους που θα αντιστέκονται σε αυτό το απαραίτητο μέτρο. Αυτό, λοιπόν, το θέμα της μεταρρύθμισης θα έπρεπε να το έχετε φέρει πολύ πιο νωρίς.

Επιτρέψτε μου και δυο λόγια για το περίφημο θέμα του άσυλου. Είναι γεγονός ότι ο συντακτικός νομοθέτης δεν καθιέρωσε ρητά το πανεπιστημιακό άσυλο, ενώ έκανε το αντίθετο με το άσυλο της κατοικίας και έγινε συζήτηση στη Βουλή και αποκρούστηκε ρητά η καθιέρωσή του. Παρ' όλα αυτά υπάρχουν δύο διατάξεις στο άρθρο 16, οι οποίες μας ωθούν, μας παροτρύνουν να έλεγα, μας επιβάλλουν να υιοθετήσουμε ενισχυμένες εγγυήσεις για την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών και την ελεύθερη διδασκαλία και έρευνα στο πανεπιστήμιο. Είναι πρώτα από όλα η ακαδημαϊκή ελευθερία την οποία καθιερώνει το Σύνταγμα και δεύτερον, το πλήρως αυτοδιοίκητο των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Είναι γεγονός -και το έζησα και ως Δήμαρχος της Αθήνας- ότι και στα τρία μεγάλα πανεπιστήμια που έχουμε στο κέντρο της πόλης, επικρατεί μια κατάσταση απαράδεκτη. Εγώ είμαι υπέρ του δημόσιου πανεπιστημίου, αλλά ενός δημόσιου πανεπιστημίου το οποίο παρέχει γνώση σε συνθήκες αξιοπρεπείς και διασφαλίζοντας έτσι την ασφάλεια όλων των παραγόντων της πανεπιστημιακής κοινότητας. Δεν είναι αυτή η κατάσταση που επικρατεί σήμερα. Το ξέρουμε πολύ καλά.

Τι θα έπρεπε να κάνουμε; Συστήνω στην Κυβέρνηση να δει τη διάταξη που έχουμε καταθέσει, η οποία εν πολλοίς επαναλαμβάνει τη διάταξη του ν.2009/2011, η οποία προβλέπει με τη δυνατότητα παρέμβασης των αστυνομικών δυνάμεων χωρίς πρόσκληση από τις πανεπιστημιακές αρχές εφόσον διαπράττονται αξιόποινες πράξεις και δεν διακρίνει μεταξύ αξιοποίνων πράξεων μέσα στο πανεπιστήμιο και εκτός του χώρου του πανεπιστημίου -και αναφέρομαι σε παρεμπόριο και ναρκωτικά-, αλλά μόνο με κατασταλτική αρμοδιότητα, όταν διαπράττονται εγκλήματα.

Για την πρόληψη των εγκλημάτων δεν μπορείς αβασάνιστα στον χώρο του πανεπιστημίου να εισάγεις τις δυνάμεις καταστολής και να περιπολούν, όπως θα μπορούν να περιπολούν ή να παρίστανται σε οποιονδήποτε δημόσιο χώρο, σε οποιαδήποτε πλατεία ή πεζόδρομο μιας πόλης.

Τα πανεπιστήμια είναι χώρος ελευθερίας, ακαδημαϊκής ελευθερίας που απαιτεί την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών. Αυτό απαιτεί ένα στάδιο ελευθερίας το οποίο υπερβαίνει την κοινή ελευθερία, γιατί τα πανεπιστήμια είναι χώροι όπου εκεί θα εμφανιστούν για πρώτη φορά οι καινοτόμες ιδέες, εκεί θα εμφανιστούν και οι ριζοσπαστικές ιδέες που θα προωθήσουν την επιστήμη. Δεν μπορούμε, λοιπόν, να εξομοιώνουμε τον χώρο των πανεπιστημίων με οποιονδήποτε δημόσιο χώρο.

Δείτε, όμως, τις διατάξεις 6 και 8 του νόμου Διαμαντοπούλου. Δείτε πώς απορρέει από το αυτοδιοίκητο ότι μπορεί το ίδιο το πανεπιστήμιο υπ' ευθύνη του να έχει δυνάμεις φύλαξης της περιουσίας και των προσώπων τα οποία λειτουργούν εκεί. Αυτά θα έχουν την προληπτική αρμοδιότητα για την προληπτική διάπραξη αξιόποινων πράξεων.

Σας προτρέπω, λοιπόν, κυρία Υπουργέ, να μελετήσετε τις ρυθμίσεις αυτές, να τις εισαγάγετε και πιστεύω ότι έτσι θα μπορέσετε να εξισορροπήσετε και την απαραίτητη ασφάλεια, που πρέπει να υπάρχει μέσα στους πανεπιστημιακούς χώρους ως εγγύηση ελευθερίας και, βεβαίως, την ελευθερία μέσα στους πανεπιστημιακούς χώρους η οποία προϋποθέτει -κακά τα ψέματα- όπως είπα και πριν κατά κάποιον τρόπο και μια ελευθεριότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εκεί υπάρχουν οι νέοι, εκεί πρέπει να υπάρχει ένας ζωηρός διάλογος μεταξύ των παραγόντων και της πανεπιστημιακής κοινότητας, εκεί γεννιούνται οι καινούργιες ιδέες και εκεί δεν επιτρέπεται να αντιμετωπίσουμε αυτόν τον χώρο με τα ίδια μέτρα και σταθμά που αντιμετωπίζουμε οποιονδήποτε δημόσιο χώρο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Καλείται στο Βήμα ο κ. Ευστράτιος Σιμόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα διηγηθώ μια μικρή ιστορία. Έχει σχέση με το θέμα, όμως.

Πριν δέκα χρόνια σε μια λίμνη κάπου στον πλανήτη μας μια ομάδα ψαράδων έβλεπε ότι δεν πετύχαινε το ψάρεμα και δεν πετύχαινε, γιατί δεν μπορούσαν να δέσουν σωστά την πετονιά στο αγκίστρι.

Ένας από αυτούς το βράδυ ταλαιπώρησε το μυαλό του αρκετά και είπε ότι μάλλον θα υπάρχει ένας τρόπος να δένεται αυτόματα η πετονιά στο αγκίστρι. Έκασε, ταλαιπωρήθηκε με ένα κομμάτι ξύλο και έκανε ένα πρωτόγονο καλούπι. Την άλλη ημέρα πήγε στο πανεπιστήμιο, στη Σχολή Βιομηχανικού Σχεδιασμού, όπου είχε ένα φίλο. Έκασαν λίγες μέρες και βελτίωσαν το καλούπι αυτό. Βέβαια δεν ήταν ένα καλούπι με το οποίο μπορούσαν να ξεκινήσουν μια μαζική παραγωγή.

Μετά από λίγες μέρες τον πήρε τηλέφωνο κάποιος από την Κρατική Εταιρεία Χρηματοδότησης Έρευνας και Τεχνολογίας. Του είπε ότι μπορούσαν να του δώσουν δάνειο, αυτός να βάλει 25.000 ευρώ, και αν σε πέντε χρόνια δεν είχε καταφέρει να δημιουργήσει μια γραμμή παραγωγής, δεν θα χρωστούσε τίποτα. Αν είχε καταφέρει, θα έβλεπαν από εκείνη τη στιγμή και μετά τι θα κάνουν.

Ρίχτηκε, λοιπόν, με τα μούτρα στη δουλειά. Στο τέλος, δημιουργήθηκε το καλούπι και έπρεπε να πάνε σε βιομηχανική παραγωγή. Τότε είδε ότι ήταν πολύ δύσκολο, γιατί ένα εξάρτημα είχε παραγωγή μόνο στην Ιαπωνία. Η ίδια υπηρεσία ήρθε και του πρότεινε ένα venture capital. Αυτό το venture capital θα έμπαινε συνεταιρικός, αυτός θα είχε την πλειοψηφία των μετοχών και θα γινόταν η παραγωγή. Δέχθηκε αμέσως.

Αυτή η εταιρεία πριν δέκα χρόνια έφτασε στο σημείο να παράγει και να εξαγει σε όλο τον κόσμο ενάμισι εκατομμύριο τέτοια μηχανήματα. Σε ποια χώρα αναφερόμαστε; Στη Φινλανδία, κυρίες και κύριοι, με πέντε εκατομμύρια πληθυσμό!

Γιατί τα λέω όλα αυτά; Διότι κατ' αρχάς μεγάλο ρόλο στην όλη διαδικασία είχε και το πανεπιστήμιο, όπου θα μπορούσε η συγκεκριμένη εταιρεία να βρει ιδιωτική χρηματοδότηση και να γίνει το καλούπι. Έπρεπε, λοιπόν, να συνδέσουμε τα πανεπιστήμια με την παραγωγή.

Και εδώ, λοιπόν, μπαίνει και το άσυλο. Ναι μπαίνει και το άσυλο. Ξέρω πολλά παραδείγματα στη Θεσσαλονίκη ότι τέτοιες προσπάθειες δεν μπορούσαν να καρποφορήσουν. Οργανωμένες μειοψηφίες έρχονται και τέτοιες προσπάθειες τις καταστρέφουν.

Και το ΚΚΕ το λέει: «Τέτοιες προσπάθειες είναι προσπάθειες που υπηρετούν τα μονοπώλια, είναι ενάντια στη λαϊκή πάλη». Το καταλαβαίνω πλήρως. Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, που αναφέρεται στην καινοτομία συνεχώς, στην επιχειρηματικότητα -ακόμη για σύνδεση των πανεπιστημίων με την επιχειρηματικότητα- δεν βλέπει ότι δεν μπορούν να προχωρήσουν αυτά τα πράγματα με τον τρόπο που λειτουργεί σήμερα το άσυλο;

Άρα λοιπόν, πέρα από το ότι τα πανεπιστήμιά μας είναι εστίες εγκληματικότητας, μία πλευρά του θέματος είναι η αδυναμία να συνδέσουμε την επιχειρηματικότητα και τη βιομηχανία με την έρευνα και την τεχνολογία.

Τέλος, εκείνο που θέλω μέσα από τη διαδικασία αυτή επίσης να καταλάβουν κυρίως στον ΣΥΡΙΖΑ, γιατί το ανέφεραν στις προγραμματικές δηλώσεις, είναι ότι η συγκεκριμένη υπηρεσία η οποία είναι στη Φινλανδία, ανήκει στο Υπουργείο Ανάπτυξης και όχι στο Παιδείας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος, να απαντήσω στον κ. Καμίνη ότι η Κυβέρνηση διατήρησε το Γραφείο του Πρωθυπουργού στη Θεσσαλονίκη για έναν και μοναδικό λόγο. Πρέπει να ασχοληθεί με την ενίσχυση του branding των ελληνικών προϊόντων λόγω της Συμφωνίας των Πρεσπών. Αυτός θα είναι ο ρόλος του Γραφείου του Πρωθυπουργού.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Σιμόπουλε.

Καλείται από τη Νέα Δημοκρατία ο κ. Ανδρέας Κουτσούμπας. Στη συνέχεια θα μιλήσει η ειδική αγορήτρια του ΜέΡΑ25 η κ. Σοφία Σακοράφα.

Κύριε Κουτσούμπα, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφίβολα δεν μπορώ να σταθώ σε όλα τα σημεία του νομοσχεδίου αναλυτικά. Επιγραμματικά θα πω ότι όσον αφορά τις νομοθετικές βελτιώσεις που γίνονται στα θέματα της τοπικής αυτοδιοίκησης και της περιφερειακής αυτοδιοίκησης -μεταφέροντας και την άποψη των αυτοδιοικητικών της περιφέρειάς μου- κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση. Χρηζουν αλλαγής για την εύρυθμη λειτουργία. Πιθανόν να υπάρχει και καλύτερο σχέδιο, θα το δούμε στο μέλλον.

Όσον αφορά τα θέματα του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που εσπευσμένα ήρθαν προς ψήφιση, θα ήθελα να πω ότι παρ' ότι υπήρχαν κάποιες διατάξεις προς τη σωστή κατεύθυνση που χρήζουν επανεξέτασης, όπως ασφαλώς, κύριε Πρόεδρε, και κάποιες άλλες διατάξεις που πρέπει να καταργηθούν από ειδικούς ποινικούς νόμους, θα εστιάσω την τοποθέτησή μου και μόνο στο πανεπιστημιακό άσυλο.

Βέβαια άκουσα προηγουμένως εδώ την τοποθέτηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του κ. Καμίνη. Άκουσα μία παράτολμη, επικίνδυνη θα έλεγα, άποψη ότι υπάρχουν δύο ειδών ελευθερίες -ακούσατε- η ελευθερία την οποία απολαμβάνουμε όλοι εμείς εδώ μέσα και ο λαός έξω και μία ιδιότυπη -θα χρησιμοποιήσω τον όρο- εξαιρετική ελευθερία, που πρέπει να απολαμβάνουν όσοι είναι εντός του χώρου του πανεπιστημίου. Επικίνδυνη άποψη θα έλεγα.

Παρά ταύτα θα συνεχίσω. Θα προσπαθήσω να εκφράσω τις σκέψεις μου για το πανεπιστημιακό άσυλο, δανειζόμενος -όχι κλέβοντας, κύριε Πρόεδρε- κάποιες σκέψεις ταυτιζόμενος με εσάς, κάποιες απόψεις που είχε εκφράσει ο συμφοιτητής μου τότε και σημερινός Πρόεδρος της Βουλής, ο κ. Τασούλας με ένα άρθρο του, δανειζόμενος και ταυτιζόμενος και με αυτές τις απόψεις.

Ας βάλουμε το ζήτημα στη σωστή του βάση. Και πώς θα το βάλουμε στη σωστή του βάση; Αν θα πούμε, αν εξετάσουμε όλοι και δούμε τι ακριβώς εννοούμε πανεπιστημιακό άσυλο. Τι ορίζει ο συνταγματικός κανόνας; Ότι είναι η συνταγματική αναγνώριση και η προστασία της ακαδημαϊκής ελευθερίας, μέσα στα πλαίσια ενός πλήρως αυτοδιοικούμενου -στα θέματα που καθ' ύλην το αφορούν- ανωτάτου πανεπιστημιακού ιδρύματος.

Τι αποτελεί ακαδημαϊκή ελευθερία; Είναι η ελευθερία της διδασκαλίας, της έρευνας, της ελεύθερης έκφρασης των απόψεων, η ελευθερία των καθηγητών να καθορίζουν το περιεχόμενο της διδασκαλίας αλλά και συγχρόνως η ελευθερία των σπουδαστών να επεξεργάζονται, να διαφωνούν, να εκφράζονται, να επικρίνουν και αποφασίζουν.

Αυτή η ελευθερία είναι η μορφή του πανεπιστημιακού ασύλου, που δεν πρέπει να είναι άσυλο χώρου αλλά άσυλο ιδεών, άσυλο που εξασφαλίζει την πολυφωνία και θέτει φραγμό σε κάθε απόπειρα κρατικής ή άλλου είδους κηδεμόνευσης ή αστυνόμευσης της πανεπιστημιακής ζωής.

Τα ερωτήματα, λοιπόν, που τίθενται προς την πλευρά που διαφωνεί είναι απλά: Όταν έχουμε έκνομες ενέργειες, παραβατική συμπεριφορά, αξιόποινες πράξεις που τελούνται απ' αυτούς που είτε είναι μέσα στο πανεπιστήμιο είτε απ' αυτούς που εισέρχονται στο πανεπιστήμιο, καταστροφή δημόσιας περιουσίας –που σημερινά ο λαός την πληρώνει– ώστε να μην επιτελείται η αποστολή του πανεπιστημιακού ασύλου, πρέπει αυτές οι πράξεις να καλύπτονται από το άσυλο; Σε αυτό πρέπει να απαντήσετε. Είναι απλώς στη διακριτική ευχέρεια της εξουσίας, της πολιτείας ή κάποιας άλλης αρχής να επέμβει ή να μην επέμβει ή έχει δικαίωμα και καθήκον να επέμβει για να επιβάλει την τάξη και τον νόμο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί κάποιος να ισχυριστεί σήμερα ότι η επέμβαση είτε για την πρόληψη είτε για την καταστολή εγκληματικών πράξεων που τελούνται μέσα στο πανεπιστήμιο είτε για την εφαρμογή του νόμου, που επιτάσσει το ίδιο το Σύνταγμα ότι πρέπει να εφαρμόζουμε, οδηγεί στην κατάργηση αυτού του ασύλου, σε κατάργηση της αυτοτέλει;

Διερωτώμαι: Στην έννοια της αυτοτέλει ακούσατε κάποιον πανεπιστημιακό ή κάποια ερμηνευτική δήλωση του συνταγματικού κανόνα, η οποία καθιέρωνε το άσυλο, να λέει ότι η αυτοτέλεια των πανεπιστημίων καθορίζεται με το ότι έχει αυτοτέλεια να επιβλέπει με αστυνομικά ή κάποια άλλα όργανα την τάξη; Το λέει πουθενά αυτό;

Αν το δεχτούμε αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η άσκηση της κρατικής εξουσίας, όπως έλεγε τότε ο αγαπητός σημερινός Πρόεδρος της Βουλής, σ' όλη την επικράτεια είναι αδιαίρετη και συνεπώς θα αποτελούσε από την πλευρά του κράτους αυτοαναίρεση της αποστολής του να μην επιβάλλει την τάξη, την ασφάλεια μέσα στο πανεπιστήμιο. Και αυτό γιατί; Διότι αυτό δεν συνιστά κατάργηση της αυτοτέλει του πανεπιστημιακού ασύλου και των ΑΕΙ, αυτή η οποία συνίσταται μόνο στον τυπικό διαχωρισμό των λειτουργιών του πανεπιστημίου, των λειτουργιών των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, αλλά και στην αναγνώριση των καθηγητών να αποφασίζουν μόνοι τους για το έργο και για ό,τι άλλο αποφασίζουν στο πανεπιστήμιο, το οποίο να έχει σχέση με την έρευνα και την τεχνολογία.

Πρέπει όλοι να συμφωνήσουμε σήμερα ότι το άσυλο έχει εκτραπεί του σκοπού του. Έχουμε υποχρέωση και ευθύνη να το αποτρέψουμε αυτό. Το οφείλουμε αυτό στη νεότερη γενιά, εκτός αν θεωρείτε προοδευτική και δημοκρατική τη συνέχιση της κουλτούρας της ατιμωρησίας και της βίας στα πανεπιστήμια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε. Δεν έχω ποτέ καταχραστεί τον χρόνο μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Κουτσούμπα, απλώς έκλεισα τον ήχο για να μην ενοχλείστε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Τελειώνω.

Δεν φιλοδοξώ και δεν ευελπιστώ να σας πείσω πολιτικά να ψηφίσετε αυτή τη διάταξη ούτε συναισθηματικά. Απλώς θέλω να σας προβληματίσω και θα σας διαβάσω το γράμμα ενός φοιτητή: «Μου έχουν πει ότι δεν μπορώ να κάνω πολλά πράγματα στη ζωή μου. Αρχικά μου είπαν: «Δεν θα μπεις στο πανεπιστήμιο. Αγρότης είναι ο πατέρας σου. Τι το θέλεις το πανεπιστήμιο;». Κι όμως τα κατάφερα και πέρασα στο πανεπιστήμιο. Στη συνέχεια μου είπαν: «Γιε μου, δεν γίνεται να πας στο πανεπιστήμιο, δεν βγαίνουμε οικονομικά». Κι όμως πήγα. Έπιασα δουλειά, καθημερινές και Σαββατοκύριακα. Μέσα στο πανεπιστήμιο από την πρώτη μέρα μου είπαν: «Δεν θα πηγαίνεις σε αυτά τα μέρη, δεν θα εκφράζεσαι ελεύθερα μπροστά σε αυτούς, θα γυρνάς την πλάτη σου στη διακίνηση ναρκωτικών, στο παρεμπόριο, στη βία, και αν δεις κάποιον συμφοιτητή σου να τον δέρνουν, να λες «πάλι τυχερός ήμουν που δεν ήμουν εγώ»...». Λοιπόν, δεν έκανα τίποτα απ' όλα αυτά. Και σε μέρη που δεν έπρεπε πήγα και με άτομα που δεν έπρεπε διαφώνησα και τους φίλους μου βοήθησα, γιατί πρέπει κανείς να σταθεί απέναντι στον φόβο και την ανασφάλεια, απέναντι στη βία και την ανομία και να κάνει ξεκάθαρο πως το πανεπιστήμιο είναι για όλους εκείνους που πιστεύουν στην ελεύθερη διακίνηση ιδεών και όχι ουσιών και για όλους εκείνους που σκληρά δούλεψαν για να φτάσουν στις πόρτες του πανεπιστημίου και για όλους εμάς που μας είπαν ότι δεν μπορούμε να κινήσουμε

μια καλύτερη ζωή».

Το θέμα, λοιπόν, υπερβαίνει τα όρια οποιουδήποτε πολιτικού χώρου. Είναι ώριμη απαίτηση των καιρών. Δεν καταργούμε το άσυλο. Το προστατεύουμε.

Κυρία Υπουργέ, είναι αδόκιμος ο όρος «κατάργηση». Είναι προστασία του ασύλου και όχι κατάργηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Καλείται στο Βήμα η ειδική αγορήτρια του ΜέΡΑ25 κ. Σοφία Σακοράφα.

Κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε πάλι να κάνουμε με πολλές πρακτικές που ελπίζαμε ότι πια είχαν ξεπεραστεί. Το νομοσχέδιο περιλαμβάνει θέματα παντελώς άσχετα μεταξύ τους χωρίς ουσιαστική συνοχή. Κατατίθεται μάλιστα με τη διαδικασία του επείγοντος, ώστε να υπάρξει όσο το δυνατόν λιγότερη κοινωνική διαβούλευση.

Ήδη ο τίτλος του σχεδίου νόμου περιγράφει το χάος των διατάξεων που το συναρθρώνουν, επείγουσες διατάξεις των Υπουργείων Εσωτερικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Δικαιοσύνης, Ψηφιακής Διακυβέρνησης και Τουρισμού.

Σαν έτοιμη από καιρό η Κυβέρνηση καταθέτει δύο πολυνομοσχέδια, που αντανakλούν –αλίμονο– με πεντακάθαρο τρόπο την άποψη που έχει για τη λειτουργία της δημοκρατίας και τη λειτουργία του κράτους. Το είπα και στην επιτροπή, αξίζουν συγχαρητήρια στο στενό επιτελείο του κ. Πρωθυπουργού και όχι στην Κυβέρνηση φυσικά, γιατί είμαι βέβαιη ότι κανείς Υπουργός δεν έχει συνεισφέρει σε αυτά τα δύο νομοσχέδια, εκτός κι αν ανήκει σε αυτό το στενό επιτελείο που ανέφερα προηγουμένως.

Τους συγχαίρω, γιατί έντεχνα επί τέσσερα ολόκληρα χρόνια στην αντιπολίτευση, αλλά και προεκλογικά προετοίμασαν το έδαφος στην κοινή γνώμη, για την επέλαση που επιχειρούν, ντύνοντας τις απόψεις τους με εκφράσεις όπως «κυβερνησιμότητα», «αποτελεσματικότητα», «απλούστευση διαδικασιών», «εξυπηρέτηση του πολίτη» κ.λπ..

Έρχονται τώρα με αυτά τα δύο πολυνομοσχέδια στον απόηχο της εκλογικής τους επικράτησης και σε περιβάλλον επείγοντος, εν όψει φυσικά και των καλοκαιρινών διακοπών και έναρξης της νέας κοινοβουλευτικής περιόδου, χωρίς καμμία αναστολή αλλά ούτε και ωραιοποίηση, να εφαρμόσουν όσα έκρυσαν πίσω από ωραιές λέξεις.

Με το νομοσχέδιο για το επιτελικό κράτος ουσιαστικά εγκαθιδρύεται μια παράλληλη δημόσια διοίκηση μετακλητών και ημετέρων υπό τον απόλυτο έλεγχο του Πρωθυπουργού και μόνο. Ουσιαστικά ακυρώνεται οποιαδήποτε βελτίωση σε θεσμικό επίπεδο θα μπορούσε να επισυμβεί στη δημόσια διοίκηση.

Θέλουν να το παρουσιάσουν σαν βήμα προς τα εμπρός, αλλά είναι στην πραγματικότητα πολλά βήματα προς τα πίσω. Η προσπάθεια επιβολής της κυβερνητικής πλειοψηφίας στους θεσμούς διοίκησης, η απόδοση περιουσιακών στοιχείων και δικαιωμάτων του δημοσίου προς ιδιώτες και μάλιστα ανέλεγκτα, η δημιουργία ταυμάτων ημετέρων στον κορμό της δημόσιας διοίκησης κ.ο.κ.. Όλα αυτά γίνονται στο όνομα της αποτελεσματικότητας, αδιαφορώντας αν με τον τρόπο αυτό υποβαθμίζεται και απαξιώνεται ακόμη περισσότερο το δημόσιο σαν συνολικός ζων οργανισμός με απρόβλεπτες αρνητικές συνέπειες.

Εμμεσα αλλά σχεδόν ξεκάθαρα το επιτελικό κράτος προβάλει την πολιτική στόχευση της Νέας Δημοκρατίας, όπως και το παρόν διδύμο του νομοσχέδιο. Ο ιδιωτικός τομέας είναι αυτός που πρέπει να δραστηριοποιηθεί και να αναλάβει ένα πολύ μεγάλο μέρος των δημόσιων υπηρεσιών, με το αζημίωτο φυσικά, ενώ οι πολίτες θα συνεχίζουν να πληρώνουν τους ίδιους και υψηλότερους φόρους, για υπηρεσίες που θα πρέπει να ξαναπληρώσουν στον ιδιωτικό τομέα.

Ταυτόχρονα οι ιδιώτες θα επωφελούνται από τη μεταβίβαση δημόσιας ύλης και δικαιωμάτων και προς τον σκοπό αυτό μεθοδεύεται η χωρίς θεσμικό έλεγχο δυνατότητα μεταβίβασης των δικαιωμάτων αυτών.

Είναι αλήθεια ότι η Νέα Δημοκρατία, βεβαίως, δεν έκρυψε ποτέ την άποψη και τις προθέσεις της τουλάχιστον τα τελευταία χρόνια. Έκρυψε, όμως, επιμελώς και το μέγεθος και την ένταση και τη μεθοδολογία εφαρμογής της. Ακόμα και σήμερα γνωρίζοντας πολύ καλά ποια συμφέροντα εξυπηρετεί και τα δυσμενή αποτελέσματα που θα έχει για τους πολίτες η εφαρμογή αυτής της πολιτικής, την κρύβει κάτω από την ταμπέλα του επιτελικού κράτους.

Απαραίτητο συμπλήρωμα στην εφαρμογή αυτής της πολιτικής είναι το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα. Υπηρετεί καταφανώς ακριβώς την ίδια στόχευση. Εδώ η αλήθεια κρύβεται κάτω από τον ευγενή τίτλο «Ρυθμίσεις του Υπουργείου Εσωτερικών, διατάξεις για την ψηφιακή διακυβέρνηση και άλλα επείγοντα ζητήματα». Διότι ναι μεν στήσαμε το δικό μας παράλληλο κράτος, αλλά υπάρχουν και αυτοί οι έρμιοι δημοκρατικοί θεσμοί, όπως για παράδειγμα είναι οι εκλογές που παράγουν αποτελέσματα, τα οποία υποθετικά θα πρέπει και να σεβόμαστε, αλλά για τη Νέα Δημοκρατία αυτό δεν είναι εμπόδιο. Αν οι θεσμοί δεν μας εξυπηρετούν, τόσο το χειρότερο για τους θεσμούς.

Η Κυβέρνηση θέτει ζήτημα κυβερνησιμότητας των ΟΤΑ μετά τις τελευταίες εκλογές, οι οποίες έλαβαν χώρα με την απλή αναλογική και με το ν.4555/2018. Σύμφωνα με την Κυβέρνηση ειδικά στις περιπτώσεις όπου εκλεγμένος από το δεύτερο γύρο δήμαρχος δεν έχει την πλειοψηφία, αυτό συνεπάγεται αδυναμία διοίκησης του δήμου και άρα αυτό πρέπει να αλλάξει με ένα μικρό-επιτρέψτε μου την έκφραση-πραξικόπημα κατόπιν εκλογής, δηλαδή με το να δίνονται αρμοδιότητες αυτοδίκαια στον δήμαρχο και την παράταξη του, ανεξάρτητα από ζητήματα πλειοψηφίας και μειοψηφίας μέσα στο δημοτικό συμβούλιο.

Η λέξη «πραξικόπημα» έχει ευτελιστεί από την πολυχρησία της σε σχήματα υπερβολής, αλλά όταν ένας νόμος αφαιρεί τις αρμοδιότητες από εκλεγμένες πλειοψηφίες και τις αποδίδει σε μειοψηφίες εντός ενός οργάνου, πώς αλλιώς μπορούμε να το χαρακτηρίσουμε εκτός από ένα μικρό πραξικόπημα;

Από το άρθρο 1 μέχρι και το 15 απλά καταργούνται τα αποτελέσματα των πρόσφατων αυτοδιοικητικών εκλογών και ακυρώνεται με άρθρα νόμου η εκφρασμένη βούληση των πολιτών. Πρωτάκουστο μεν αλλά υλοποιείται με αυτό το νομοσχέδιο.

Παραγγέλλει ο νόμος πλειοψηφίες ερήμην των αποτελεσμάτων στο άρθρο 1 και έχουμε εδώ μια πρωτοφανή αντιδημοκρατική πρόβλεψη πώς μια σύμπραξη δημοτικών παρατάξεων δεν είναι δυνατόν να ανακληθεί.

Αφαιρεί ο νόμος αρμοδιότητες εκλεγμένων, άρθρα 2 και 3, από την οικονομική επιτροπή. Μεταβάλλει ο νόμος αρμοδιότητες εκλεγμένων οργάνων, άρθρο 5, παράγραφος 9δ και 7ε, που αφορά στα κοινοτικά συμβούλια, τα οποία πριν είχαν αποφασιστική αρμοδιότητα και τώρα συμβουλευτική. Και τέλος ο νόμος ορίζει έναν νέο κανόνα του τι σημαίνει πλειοψηφία. Όλα αυτά, όμως, μόλις δύο μήνες μετά τις αυτοδιοικητικές εκλογές.

Το λέω όσο πιο ευγενικά μπορώ, το είπα και στην επιτροπή. Η Νέα Δημοκρατία τι λέει; Λέει στους πολίτες: «Αδιαφορώ, δεν υπολογίζω καν ποιους και γιατί και πώς τους ψηφίσατε, απονομιμοποιώ τα αποτελέσματα των εκλογών με άρθρα νόμου».

Το ερώτημα, λοιπόν, ποιο είναι; Υπάρχουν λύσεις; Υπάρχουν λύσεις εφαρμόσιμες; Η απάντηση είναι «ναι». Έχουμε πάρα πολλά παραδείγματα και θα σας αναφέρω ένα, κύριοι συνάδελφοι. Το όνομα είναι Άντα Κολάου, Δήμαρχος Βαρκελώνης. Είναι μια εξαιρετικά επιτυχημένη δήμαρχος μέσα σε ένα σύστημα απλής αναλογικής, όπου οι νεοεκλεγμένοι δημοτικοί σύμβουλοι είναι αυτοί που εκλέγουν το δήμαρχο.

Το ΜέΡΑ25, λοιπόν, όταν θα του δοθεί η δυνατότητα, θα νομοθετήσει τα συμμετοχικά, εθνικά, περιφερειακά και τοπικά συμβούλια τα οποία συνδυάζουν την κλήρωση με την κοινοβουλευτική αυτοδιοικητική εκπροσώπηση και δημιουργούν θεσμικός λήψης συλλογικών αποφάσεων, που η ολιγαρχία δεν θα μπορέσει ποτέ να ελέγξει και τα οποία δίνουν τη δυνατότητα του ακομμάτιστου, του κοινωνικού ελέγχου και που επιτρέπουν την κοινωνικοποίηση, δηλαδή την αποκρατικοποίηση χωρίς ιδιωτικοποίηση.

Αν φέρετε αυτεπλήρη συζήτηση, θα έχουμε περισσότερα να συζητήσουμε όσον αφορά την αυτοδιοίκηση, πάνω στα θέματα που

σας ανέφερα προηγουμένως.

Αυτή, λοιπόν, η αντίληψή σας διατρέχει και το υπόλοιπο νομοσχέδιο, η αντίληψη, δηλαδή, ότι αδιαφορούμε και για τη διακρίση των εξουσιών αλλά και για τον έλεγχο της διοίκησης. Με τεχνάσματα απελευθερώνετε τη μεταβίβαση δικαιωμάτων του δημοσίου από τον προσυμβατικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, όπως λόγου χάρη στο άρθρο 56 με την ΗΔΙΚΑ και το άρθρο 58.

Αγνοείτε επιδεικτικά ακόμα και τη συνήθη διαδικασία, όταν νομιμοποιείτε συλλήβδην όλες τις εκκρεμείς πληρωμές των δημοσίων νοσοκομείων, υποκαθιστώντας ακόμα και τη δικαιοσύνη στα άρθρα 78 και 79.

Περιφρονείτε τα ασυμβίβαστα τα οποία –άκουσον, άκουσον!– παύουν να είναι κόλλημα εάν το αποφασίσουν τα 4/5 της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας στο άρθρο 101.

Θα αναφερθώ λεπτομερώς, λοιπόν, σε λίγο όταν θα μπω στα άρθρα, αλλά είναι αρκετά όσα ανέφερα νομίζω για να δείξουν τις πραγματικές προθέσεις της νέας Κυβέρνησης, αυταρχισμός, η αρχή ενός άνδρα, όλα σε μένα, κατ' επιφάνεια και η υποκριτική λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών και σταδιακή ιδιωτικοποίηση του κράτους.

Είναι τόσο καταφανές το αναγκαίο συμπέρασμά μας που δεν διεκδικεί καμμία πρωτοτυπία. Το νέο πρωθυπουργοκεντρικό σχήμα αποπνέει τόση ανασφάλεια, που δεν έχει εμπιστοσύνη στην ίδια την Κυβέρνηση και αποπνέει ανασφάλεια απέναντι στην ίδια την Κοινοβουλευτική του Ομάδα, στο ίδιο το κυβερνητικό του κόμμα.

Θέλω ιδιαίτερα να σταθώ σε δύο σημεία. Το πρώτο είναι η μεθόδευση που ακολουθείτε στο Ελληνικό. Θα επαναλάβω αυτά που είπα και στην επιτροπή. Στις προγραμματικές δηλώσεις είχα αναφερθεί στη διαχρονικά διακριτική -για να μην πω κάτι πιο βαρύ- αντιμετώπιση του ομίλου Λάτση από όλες τις μέχρι τώρα κυβερνήσεις. Είχα πει ότι ακολουθείτε ακριβώς την ίδια μεθοδολογία που ακολουθήσατε και στο «ΜΑΛΛ».

Ο αντίστοιχος συνάδελφος τότε του κ. Γεωργιάδη, Υπουργός, είχε θεωρήσει ενιαίο –κοιτάξτε, συνάδελφοι- οικόπεδο τα δύο ανεξάρτητα οικόπεδα που τα χώριζε μάλιστα και ο δρόμος, για να κτίσει ο ιδιώτης περισσότερα τετραγωνικά μιας και το ήθελε και δεν του έφτανε ούτε και ο κατά παρέκκλιση συντελεστής.

Σήμερα εσείς, ως Κυβέρνηση, αυτό που κάνετε τι είναι; Χρησιμοποιείτε το εφεύρημα της έγκρισης τμήματος –προσέξτε, τμήματος- εντός ζώνης και καταλαβαίνετε, όσοι γνωρίζετε από πολεοδομικά, ότι αυτό σημαίνει αλλοίωση σταδιακά του αρχικού σχεδίου που έχει παραδοθεί από τον ιδιώτη και που θα εγκριθεί από το σημερινό Κοινοβούλιο.

Και το κάνετε αυτό για να ξεπεραστούν ακόμα και τα ελάχιστα προσχηματικά εμπόδια που έβαζε ο νόμος του ΣΥΡΙΖΑ, ώστε ο επενδυτής να κάνει ό,τι θέλει και όπως το θέλει. Φυσικά, όπως είπα, το τελικό στάδιο δεν θα έχει καμμία σχέση με το αρχικό. Επιβεβαιώνομαι, λοιπόν, στη προχθεσινή μου ομιλία στην Ολομέλεια.

Τώρα το θέμα του ασύλου. Θα ξαναπώ αυτά που είπα στην επιτροπή γιατί τα θεωρώ πάρα πολύ σημαντικά. Αρνούμαι να μπω στις δικονομικές διχογνωμίες, γιατί δεν έχουν καμμία σχέση με το θέμα. Θέλω απλά να επισημάνω, για να μην πω καταγγείλω, την άρνηση συμμόρφωσης με τον υπάρχοντα νόμο, τόσο των αρχών ασφαλείας όσο και κυρίως -και σε αυτούς απευθύνομαι- των πρυτανικών αρχών, οι οποίες αν είχαν εκτελέσει τα καθήκοντά τους, όπως προβλέπει και επιτάσσει ο υπάρχων νόμος, θα είχαν αποτρέψει όλα αυτά τα ακραία φαινόμενα, που δίνουν λαβή γι' αυτή την απαράδεκτη ρύθμιση της Νέας Δημοκρατίας.

Και επειδή είδα κάποιους πρυτάνεις, οι οποίοι μάλιστα δεν ήρθαν προχθές, που τους καλέσαμε στην επιτροπή, να υπερασμούνται της προτεινόμενης ρύθμισης, θα ήθελα με όλον τον σεβασμό και στο πρόσωπό τους αλλά και στον ρόλο που εκπροσωπούν, να τους επισημάνω ότι είναι η πρώτη φορά από ιδρύσεως πανεπιστημίων στο ελληνικό κράτος, που αυτοί που θα έπρεπε να είναι ακραιφνείς υπερασπιστές του, δέχονται να καταργηθεί στην ουσία το αυτοδιοικητικό των πανεπιστημίων.

Τώρα όσον αφορά το άσυλο, επιστημαίνω στην Υπουργό Παιδείας ότι ο δημόσιος χώρος τον οποίο επικαλείστε, υπόκειται σε πάμπολλους περιορισμούς όσον αφορά την ελευθερία της έκ-

φρασης με όλες τις εκφάνσεις και μάλιστα κατά πώς ορίζει η εκάστοτε εξουσία.

Να σας θυμίσω στο παρελθόν -εσείς ήσασταν λίγο μικρότερη και ίσως να μην τα προλάβετε αυτά, εγώ τα έχω προλάβει- ακραίες καταστάσεις. Θα σας θυμίσω τι σήμαινε «δημοσία αιδώς» και τι γινόταν και τον νόμο περί τεντιμποϊσμού. Κάποιοι εδώ μέσα μπορεί να τα θυμούνται.

Θεωρώ, λοιπόν, υποχρέωσή μου να δηλώσω δημοσίως ότι αυτή η δυνατότητα που δίνεται εντός του πανεπιστημιακού ασύλου να εκφράζονται ακριβώς αυτές οι ακραίες και εκτός κανονιστικού κοινωνικού πλαισίου ιδέες και τα πιστεύω, η δυνατότητα του κάθε πολίτη και όχι μόνο των φοιτητών και των καθηγητών, κυρία Υπουργέ, να μπορεί εντός του πανεπιστημιακού ασύλου να προβληματίζεται, να ερευνά και ακόμα να προκαλεί το κοινωνικό κατεστημένο, είναι η πεμπτούσια της δημοκρατίας, αλλά, κυρίως, είναι το ελάχιστο οξυγόνο σε μία εποχή που μάλιστα η δημοκρατία και οι δημοκρατικοί θεσμοί βρίσκονται στην εντατική.

Χρησιμοποιείτε μεθοδικά την κατασυκοφάντηση των δημόσιων πανεπιστημίων, με στόχο μεταξύ άλλων την εφαρμογή της αντιδραστικής ιδεολογίας για καταργηση του ασύλου. Μα, σοβαρά; Το πανεπιστημιακό άσυλο σάς εμποδίζει από την πάταξη του παρεμπορίου; Το πανεπιστημιακό άσυλο σας εμποδίζει από την πάταξη της διακίνησης των ναρκωτικών; Έχετε καθαρίσει όλες τις πιπίτσες και σας μένουν αυτές των πανεπιστημίων; Εκεί συντηρείται η περίφημη ανομία;

Εγώ θα σας παρότρυνα -γιατί και το γραφείο μου είναι δίπλα στο Πολυτεχνείο- και εσάς, κυρία Υπουργέ, και τον Υπουργό Υγείας και τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης να κάνετε μια βόλτα γύρω από το Πολυτεχνείο, το μουσείο, την οδό Στουρνάρη, να δείτε και να δουν όλοι πώς σπρώχνουν ανθρώπινες σκιές, ανθρώπους που είναι άρρωστοι και χρήζουν βοήθειας από δρόμο σε δρόμο, γιατί ενοχλούν την αισθητική και τη ματιά τους. Και αυτό γίνεται χρόνια. Δεν είναι μια διαδικασία που γίνεται τον τελευταίο καιρό. Από εκεί νομίζω ότι πρέπει να ξεκινήσετε.

Θα περιμένουμε, αφού τελειώσετε με αυτά, να καταθέσετε στο μέλλον και άλλες πρωτοβουλίες σας και για τα πραγματικά προβλήματα της ανώτατης παιδείας, όπως παραδείγματος χάριν, την υποχρηματοδότηση, το έλλειμμα των κτηριακών και των άλλων υποδομών, την εκμετάλλευση των δυνατοτήτων για αναβάθμιση της έρευνας κ.λπ.

Εμείς ως ΜέΡΑ25, όπως και ο επικεφαλής μας είπε, έχουμε πρόταση και σας την καταθέσαμε στις προγραμματικές.

Τώρα, δεν ξέρω, κύριε Πρόεδρε, αν προλαβαίνω να μιλήσω δυο, τρία λεπτά επάνω στα άρθρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μπορείτε. Έχετε χρόνο.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής):: Να μην αναφερθώ στο άρθρο 1, μια και έχει να κάνει με την τοπική αυτοδιοίκηση. Τα είπαμε αυτά, κύριε Πρόεδρε.

Να πάω λίγο στο άρθρο 2, όπου μεταφέρονται οι ουσιαστικές και οι κανονιστικές αρμοδιότητες του δημοτικού συμβουλίου στην οικονομική επιτροπή σαν να είναι υπερόργανο, του οποίου η συγκρότηση διεκδικεί παράσημα. Πάση θυσία πλειοψηφία του δημάρχου και μάλιστα χωρίς άλλη νομιμοποίηση.

Και ολοκληρώνεται το αντιδημοκρατικό σχέδιο με την ακύρωση της διάρκειας της θητείας των αντιδημάρχων αλλά και των εκλεγμένων αντιπεριφερειάρχων στο άρθρο 5. Περιφρονείτε τα εκλεγμένα τοπικά συμβούλια, όπως είπα πριν, που ενώ ψηφίστηκαν σαν φορείς αποφασιστικών αρμοδιοτήτων, τα μετατρέπετε σε απλούς κομπάρσους, εισηγητές, ακυρώνοντας εν πολλοίς την εκλογική διαδικασία και την ίδια τη συμμετοχή των πολιτών.

Στα άρθρα 8 ως 12, αποδίδονται στην εκτελεστική επιτροπή και την οικονομική επιτροπή δικαιοδοσίες, που αποψιλώνουν το πεδίο δράσης και απόφασης των δημοτικών συμβουλίων, ενώ προφανώς υστερούν εντελώς έναντι αυτού στο επίπεδο της δημοκρατικής του νομιμοποίησης.

Το σύνολο των παρεμβάσεων στην τοπική αυτοδιοίκηση ολοκληρώνεται στο άρθρο 12, με την εφεύρεση νέου είδους πλειοψηφίας που φαίνεται να ακυρώνει και να αποτρέπει κάθε πιθανότητα διάλογου και σύνθεσης μεταξύ των προτάσεων.

Δυστυχώς το είπα και στην επιτροπή, βρήκατε πρόσφορο έδα-

φος χάρη στην προχειρότητα με την οποία ο ΣΥΡΙΖΑ θέσπισε τον νόμο για την απλή αναλογική.

Στα άρθρα 20 και 55, δημιουργούνται θέσεις προϊσταμένων και γενικών διευθυντών με πρόβλεψη οργανωτικών σχημάτων ισχνης βάσης χωρίς κανένα ενδιαφέρον για τη δημιουργία λειτουργικών δομών, σύμφωνα με όσα στοιχειωδώς επιτάσσει η διοικητική επιστήμη. Η πρόθεση που καταφανώς προέχει, είναι η δημιουργία θέσεων ευθύνης ακόμα και χωρίς λειτουργική χρησιμότητα, δηλαδή απλώς η τακτοποίηση προσωπικών φιλοδοξιών.

Στο άρθρο 20 παράγραφος 5, λειτουργείτε και αντισυνταγματικά, αφού θέλετε να ορίσετε ότι ο οργανισμός και οι αρμοδιότητες της ειδικής υπηρεσίας διαχείρισης και εφαρμογών τομέα τεχνολογιών, πληροφορικής και επικοινωνιών, που προφανώς δεν αποτελεί ειδικότερο θέμα ή θέμα με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτηριστικά τεχνικό ή λεπτομερειακό, θα καθορίζεται με απλή ΚΥΑ και όχι τουλάχιστον με προεδρικό διάταγμα, όπως επιβάλλεται.

Τελιώνω σε λίγο, κύριε Πρόεδρε.

Στα άρθρα 56 και 60, είναι προφανές ο υποκρυπτόμενος αληθής σκοπός, η είσοδος με κάθε τρόπο των ιδιωτών στην κατακερματιζόμενη δημόσια ύλη. Στο άρθρο 56, παραδείγματος χάριν, η ΗΔΙΚΑ μπορεί να μεταβιβάζει σε ιδιώτες οι οποίοι πλέον δεν θα υπόκεινται στον προσυμβατικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Το ίδιο γίνεται και με το Ελληνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης και το Ελληνικό Κέντρο Διαστήματος.

Στο άρθρο 78, νομιμοποιείτε συλλήβδην όλες τις εκκρεμείς πληρωμές προμηθειών των δημοσίων νοσοκομείων. Πώς γίνεται αυτό; Ακόμα κι αυτές που είναι εκκρεμείς ενώπιον της δικαιοσύνης. Δηλαδή κάποιος μπορεί να πάει ένα τιμολόγιο, γιατί γράφει, για παράδειγμα, 5 ευρώ πάνω. Το δικαστήριο κρίνει ότι αυτό δεν είναι σωστό. Παρ' όλα αυτά πρέπει να πληρωθεί. Δεν καταλαβαίνουμε πώς θα γίνεται αυτό.

Στα άρθρα 80 και 81, προβλέπεται η δυνατότητα καταβολής του rebate και του clawback σε εκατόν είκοσι δόσεις. Για ποιον λόγο; Προσπάθησα μέσα από όσα διάβασα, να καταλάβω γιατί το κάνετε αυτό. Θα θέλαμε να ακούσουμε την αιτιολογία.

Στα άρθρα 91 και 92, δημιουργείται ένας μη λειτουργικός μηχανισμός. Κι αυτό μπορεί να έχει ολέθρια αποτελέσματα. Ακόμα συμμετοχή στο προβλεπόμενο όργανο και μάλιστα με εξουσιοδότηση για λήψη αποφάσεων και συναφούς αντικείμενου ιδιωτικές εταιρείες ή ΜΚΟ, εθελοντικές οργανώσεις κ.λπ.. Μόνο απορίες μπορεί να γεννήσει ο πιθανός ρόλος όλων αυτών στη λήψη αποφάσεων.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι συμπερασματικά είναι προφανές ότι οι προτείνοντες Υπουργοί καθώς και το κλιμάκιο που συνέταξε το παρόν νομοσχέδιο, όχι μόνο δεν αποσκοπούν αλλά αντίθετα αδιαφορούν παντελώς όσον αφορά την πρόσληψη οποιασδήποτε σχετικής συναίνεσης.

Είναι προφανές ότι εμείς δεν μπορούμε να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο. Παρ' όλα αυτά και κατ' εξαίρεση μόνο θα ψηφίσουμε συγκεκριμένα άρθρα που μεμονωμένα κρίνουμε ότι βρίσκονται προς τη σωστή κατεύθυνση. Κι αυτά είναι τα άρθρα 72 και 74.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Κοτρωνιάς Γεώργιος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΤΡΩΝΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προφανώς εδώ είμαστε για να παράγουμε νομοθετικό έργο. Εμείς εδώ ασφαλώς καθορίζουμε το θεσμικό πλαίσιο της λειτουργίας των δήμων. Όμως η τοπική αυτοδιοίκηση είναι αυτή που θα το εφαρμόσει στην πράξη καθημερινά άμεσα στους πολίτες και είναι αυτή που, τελικά, θα κριθεί από αυτούς για το αποτέλεσμα.

Το λέω αυτό γιατί, συμμετέχοντας ανελλιπώς στις κοινές συνεδριάσεις των επιτροπών, είδα από την Αντιπολίτευση μια τάση να υποβαθμιστεί η ανάγκη της κυβερνησιμότητας, προβάλλοντας τη δήθεν καταστρατήγηση της απλής αναλογικής. Όμως για να δούμε για ποια απλή αναλογική μιλάμε.

Αν εξαιρέσουμε την εκλογή δημοτικών συμβούλων ούτε οι πρόεδροι των μικρών κοινοτήτων ούτε οι πρόεδροι των μεγαλύτερων κοινοτήτων αλλά ούτε και οι δήμαρχοι εκλέγονται με την απλή αναλογική. Ο πολύ δημοφιλής κατά τα άλλα τίτλος «απλή αναλογική» είχε σαν σκοπό να προσδώσει κύρος στον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ», και να αποκρούσει τον πολιτικό στόχο αυτού του νόμου που ήταν, με δεδομένη την συντριπτική πλειοψηφία των εκπροσώπων της κεντροδεξιάς στην αυτοδιοίκηση, να δώσει ρόλο στα λιγοστά αυτοδιοικητικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, που με το παλιό σύστημα δεν θα έμπαιναν στα δημοτικά συμβούλια ή εν πάση περιπτώσει θα είχαν μια πενιχρή εκπροσώπηση.

Αφού, λοιπόν, η πομπώδης αναφορά στην απλή αναλογική καθαρρέει και αναιρείται από τον ίδιο τον νόμο, ας δούμε ποιες δυσμενείς επιπτώσεις έχει ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ» στη λειτουργία των δήμων. Αν εξαιρέσουμε τους δήμους στους οποίους εξελέγησαν δήμαρχοι από την πρώτη Κυριακή και πάλι όχι σε όλους, στους υπόλοιπους κατά κανόνα ο δήμαρχος δεν έχει την απαιτούμενη απόλυτη πλειοψηφία και σε κάποιους είναι μειοψηφία με προφανή την αδυναμία λήψης δύσκολων αποφάσεων και άρα ομαλώς κατά συνέπεια λειτουργίας και απόδοσης έργου στους πολίτες.

Ξέρετε, αξίζει να σημειώσω ότι έχει διαμορφωθεί μια συγκεκριμένη πολιτική κουλτούρα στα δημοτικά συμβούλια όλα αυτά τα χρόνια, που μπορεί να έχει σχέση προφανώς με την πολιτική ιστορία μας, αλλά -επιτρέψτε μου να πω- ακόμα και με την ιδιοσυγκρασία μας ως λαού.

Ήμουν επί τέσσερις τετραετίες συνεχώς δήμαρχος στη Λαμία, και παρά την επιθυμία μου για συναίνεση, ποτέ μα ποτέ καμμία παράταξη από τις υπόλοιπες τέσσερις ή πέντε που υπήρχαν κατά καιρούς, δεν ψήφισε ούτε προϋπολογισμό ούτε τεχνικό πρόγραμμα. Τότε, βέβαια, ο νόμος έδινε την απόλυτη πλειοψηφία στην παράταξη του δημάρχου και μπορούσε να ψηφιστεί και να έχει ο δήμος προϋπολογισμό και να λειτουργεί. Και για όσους δεν γνωρίζουν, χωρίς συγκεκριμένο προϋπολογισμό ούτε καύσιμα ούτε ανταλλακτικά ούτε λάμπες ούτε ασφαλτό ούτε μεροκάματο στους εργαζόμενους ούτε καρφίτσα δεν υπάρχει! Υπάρχει στάση των πάντων.

Πιστεύει κανείς σε αυτή την πρώτη εφαρμογή του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ» ότι ως διά μαγείας και χωρίς να υπάρχει κάποιο ανάλογο κίνητρο, οι παρατάξεις θα άλλαζαν νοοτροπία και από το πολλές φορές καταχρηστικό όχι τους, θα συνέθεταν προτάσεις και θα ψήφιζαν προϋπολογισμό, τεχνικό πρόγραμμα, πρόγραμμα δράσης και επιχειρησιακό σχεδιασμό;

Κάποιοι που με στομφώδη τρόπο είπαν ότι μεταξύ κυβερνησιμότητας και δημοκρατίας προτιμούν τη δεύτερη, προφανώς στόχευαν στην πολιτική ευαισθησία του μέσω ακροατή και λειτουργούν σαν να μην έχουν ασκήσει ποτέ διοίκηση.

Το νομοσχέδιο συνδυάζει προφανώς και σαφώς την κυβερνησιμότητα και τη δημοκρατική λειτουργία. Ευνοεί τις συμπράξεις των παρατάξεων με θεσμικό και μόνιμο τρόπο, όχι ευκαιριακά, άτακτα και πελατειακά και εξασφαλίζει σταθερή πλειοψηφία καθ' όλη τη θητεία του δημοτικού συμβουλίου. Και προφανώς προβλέπει συμμετοχή και σύμπραξη με την παράταξη του δημάρχου, γιατί θέλει να εξασφαλίσει κυβερνησιμότητα.

Δεν κατάλαβα, απαγορεύει τις συνεργασίες των υπολοίπων παρατάξεων; Όχι βέβαια! Τι αποτέλεσμα, όμως, μπορούν να παράξουν αυτές; Η συνεργασία, όμως, η σύμπραξη της παράταξης του δημάρχου με άλλες δημιουργεί ένα βιώσιμο πλειοψηφικό σχήμα στα δημοτικά συμβούλια.

Παράλληλα δίνει την απαραίτητη πλειοψηφία στις επιτροπές, στα νομικά πρόσωπα και στις δημοτικές επιχειρήσεις, ώστε να παράγεται έργο. Συγχρόνως, όμως, δίνει και αναβαθμίζει τον ρόλο του δημοτικού συμβουλίου, το οποίο πλέον βουλευτείται επί της ουσίας. Και κάθε δημοτική παράταξη δεν θα δίνει απλά μια θετική ή αρνητική ψήφο αλλά θα έχει τη δυνατότητα να αντιπροτείνει. Και αν η απόλυτη πλειοψηφία του δημοτικού συμβουλίου, η οποία είναι εκλεγμένη με την απλή αναλογική, συμφωνεί, τότε να γίνεται δεκτή αυτή η αντιπρόταση και να διαμορφώνει τον προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΤΡΩΝΙΑΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, είναι η παρθενική μου ομιλία. Συγχωρήστε με.

Ασφαλώς αν η πλειοψηφία του δημοτικού συμβουλίου δεν εγκρίνει την πρόταση, ο νομοθέτης δεν καταδικάζει τους δήμους σε απραξία και ατέρμονες διαπραγματεύσεις αλλά κάνει δεκτή την πρόταση της οικονομικής επιτροπής και ο δήμος με συγκεκριμένο προϋπολογισμό λειτουργεί. Αυτή η διαδικασία όχι μόνο δεν είναι αντιδημοκρατική αλλά αντίθετα βοηθάει τις παρατάξεις να λειτουργούν υπεύθυνα και τις βάζει σε μια λογική παραγωγής προτάσεων και σε μια κουλτούρα συνεργασιών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΤΡΩΝΙΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η Νέα Δημοκρατία, διά στόματος Κυριάκου Μητσοτάκη έχει ξεκαθαρίσει προς κάθε κατεύθυνση ότι στηρίζεται και προσβλέπει στη δημιουργική συνεργασία με την αυτοδιοίκηση Α' και Β' βαθμού, την οποία θεωρεί απαραίτητο θεμελιώδη παράγοντα της περιφερειακής ανάπτυξης. Αυτονόητο είναι ο δήμαρχος και ο περιφερειάρχης να μπορεί να υλοποιήσει το πρόγραμμα για το οποίο τον ψήφισαν και να κριθεί για τα πεπραγμένα του, αφού όμως του δώσουμε εμείς μέσα από το νόμο σήμερα τη θεσμική δυνατότητα να μπορεί να παίρνει αποφάσεις.

Το νομοσχέδιο αυτό του δίνει αυτή τη δυνατότητα, διορθώνει άμεσα τις ανεπάρκειες του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ» και υπηρετεί το κοινό συμφέρον, που δεν είναι άλλο από το συμφέρον όλων των πολιτών, τους οποίους και εμείς απόψε εδώ εκπροσωπούμε.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ και συγγνώμη για την κατάχρηση. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν πειράζει. Υπάρχει μια ανοχή από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους για τους νέους Βουλευτές αλλά μέχρι ενός σημείου, για να μπορέσουν να μιλήσουν όλοι.

Παρακαλείται τώρα ο κ. Λαζαρίδης Μακάριος να λάβει τον λόγο.

Μετά υπάρχουν τρεις Βουλευτές συνέχεια του ΣΥΡΙΖΑ...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο μόνο για δέκα δευτερόλεπτα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν γίνεται αλλιώς τα είπαμε, κύριε Τζανακόπουλε, ως μην επανέλθουμε. Θα δούμε, το αποτέλεσμα θα είναι το ίδιο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Πείτε, κύριε Πρόεδρε, ότι το αίτημα το οποίο αποδέχτηκε η Κυβέρνηση, το απορρίπτете.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μα δεν κάνει κουμάντο η Κυβέρνηση στη Βουλή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Το ξέρω, αλλά δεν απαντάει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ορίστε, έχετε το λόγο κύριε Λαζαρίδη.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μπορούσα να ξεκινήσω αν δεν σχολίαζα μια αναφορά του κ. Πολάκη στον Υπουργό Εσωτερικών κ. Θεοδωρικάκο.

Είπατε, κύριε Πολάκη, ως κάτι κακό το γεγονός ότι ο κ. Θεοδωρικάκος πέρασε από την ΚΝΕ. Αυτό εμένα μου ακούγεται ως τίτλος τιμής, όταν μάλιστα μεγάλοι ηγέτες, όπως ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, μαζί με ιστορικούς ηγέτες της Αριστεράς, τον Χαρίλαο Φλωράκη και τον Λεωνίδα Κύρκο, έκαναν πράξη την εθνική συμphilώση. Ξέρετε τι είναι κακό και τραγικό;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ:... (Δεν ακούστηκε).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Να δηλώνεις δημόσια και να παραδέχεσαι, κύριε Πολάκη, ότι ως δήμαρχος είχες διπλά βιβλία. Αυτό είναι κακό και τραγικό.

Εάν η επανάσταση, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που χρειάζεται η χώρα είναι η επανάσταση της κοινής λογικής, τότε αυτή ξεκινά σήμερα εδώ. Και το λέω αυτό, γιατί οι περισσότερες από τις ρυθμίσεις που έχουμε μπροστά μας προς ψήφιση είναι αυτονόητα λογικές. Είναι κοινά αποδεκτές και είναι κοινωνικά απαιτητές. Γιατί; Διότι απλούστατα βάζουν στο επίκεντρό τους τον πολίτη. Διότι βάζουν τέλος σε στρεβλώσεις που του έκαναν

τη ζωή ποδήλατο, κάτι που, δυστυχώς, διέλαθε της προσοχής της προηγούμενης κυβέρνησης.

Το δεύτερο σημαντικό γνώρισμα όσων συζητάμε σήμερα, είναι ότι πρόκειται για ένα νομοθέτημα συνέπειας λόγων και πράξεων. Σήμερα νομοθετούμε αρκετές από τις εμβληματικές προεκλογικές δεσμεύσεις της Νέας Δημοκρατίας και του Πρωθυπουργού μας Κυριάκου Μητσοτάκη, όπως αυτές εγκρίθηκαν από το 40% του ελληνικού λαού και με αυτόν τον τρόπο αποδεικνύουμε ότι δεν είμαστε όλοι ίδιοι. Ότι υπάρχουν και πολιτικοί που αυτά που υπόσχονται, τα κάνουν και πράξη. Έτσι κερδίζεται η εμπιστοσύνη των πολιτών. Έτσι αποκαθίσταται η αξιοπιστία της πολιτικής. Έτσι πλουτίζει η δημοκρατία.

Επιτρέψτε μου να εξηγήσω κωδικοποιημένα σε τι αναφέρομαι. Αναφορικά με την τοπική αυτοδιοίκηση από τις αντιδράσεις της Αντιπολίτευσης αντιλαμβάνομαι ότι αγνοείτε ένα πράγμα: Κυβερνησιμότητα των ΟΤΑ σημαίνει σταθερότητα και σταθερότητα σημαίνει ικανότητα εφαρμογής προγράμματος. Και αυτό συνεπάγεται την υποχρέωση λογοδοσίας προς τους πολίτες.

Άρα ο κύκλος της δημοκρατικής διαδικασίας ολοκληρώνεται ομαλά. Σε σας, βέβαια, που είστε οπαδοί του ρητού του Μάο «μεγάλη αναταραχή, θαυμάσια κατάσταση», αυτό δεν είναι αρεστό. Σας χαλάει τη μαγιά. Το καταλαβαίνω. Εσείς που επενδύετε στην αστάθεια, προφανώς και δεν θέλετε να αλλάξει κάτι. Εμείς, όμως, που επενδύουμε στην σταθερότητα, με την πρωτοβουλία μας αυτή απλά διορθώνουμε την ανακολουθία του νόμου σας 4555, μεταξύ της εκπεφρασμένης λαϊκής βούλησης και της κατανόησης των εδρών, γεγονός που καθιστά τον αιρετό άρχοντα έρμαιο σκοπιμοτήτων ενδεχόμενης συναλλαγής, ίσως και εκβιασμών.

Ναι, λοιπόν, αλλάζουν τα δεδομένα. Και αλλάζουν τα δεδομένα όχι από γινάτι. Τα αλλάζουμε προς όφελος των πολιτών και της κοινωνίας, για την οποία εσείς δήθεν ενδιαφέρεστε.

Και πέρα από αυτά, θα πρότεινα, κύριε Υπουργέ -δεν είναι εδώ ο κ. Θεοδωρικάκος-, να δούμε όλοι μαζί με νηφαλιότητα και άλλες προτάσεις, που μας φέρνουν, θεωρώ, πιο κοντά στην ευκρινέστερη αποτύπωση της βούλησης του λαού αλλά και τη ρεαλιστική δυνατότητα διακυβέρνησης των ΟΤΑ. Άλλωστε έχουμε δεσμευτεί ότι θα υπάρξει εκτενής συζήτηση τόσο με την Ένωση Περιφερειών Ελλάδας όσο και με την Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδας, πριν φέρουμε νέο εκλογικό νόμο για τους ΟΤΑ.

Βάζω επιγραμματικά κάποιες σκέψεις μου, τις οποίες θεωρώ χρήσιμες στη συγκεκριμένη συγκυρία. Νομίζω, λοιπόν, ότι πρέπει να δούμε την επαναφορά της πενταετούς θητείας στους ΟΤΑ και άμεση ανάλυση των καθηκόντων περιφερειακών και δημάρχων. Το μοντέλο της χρονικής μεταβατικής περιόδου απέτυχε και δημιουργεί πολλά προβλήματα. Να δούμε την απεμπλοκή των εκλογών στους ΟΤΑ από τις εθνικές ή τις ευρωεκλογές.

Προχωράω στο επόμενο ζέον ζήτημα. Το πανεπιστημιακό άσυλο. Δεν θα πω πολλά. Θα κάνω απλά μια ερώτηση, ορμώμενος αν θέλετε και από προσωπική εμπειρία. Είναι αυτό το πανεπιστήμιο για το οποίο ματώνει οικονομικά κάθε ελληνική οικογένεια να στείλει το παιδί της; Είναι αυτό το πανεπιστήμιο που θέλουμε; Το λέω γιατί δεν είναι ούτε μια ούτε δύο φορές που η μεγάλη μου η κόρη, η Εβελίνα, και οι συμφοιτήτριες και οι συμφοιτητές της δεν έχουν καταφέρει καν να μπουν ή πολύ περισσότερο να κάνουν μάθημα στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών λόγω φαινομένων βαριάς παραβατικότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και να πω και κάτι, κύριε Πολάκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Η μεγάλη μου η κόρη Εβελίνα όπως και η Κωνσταντίνα, είναι πολλή υπερήφανη που με έχουν πατέρα. Γιατί κάτι μας είπατε προχθές για τα παιδιά μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Γιατί διακόπτετε; Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Μιλώ για βαριά παραβατικότητα, για εμπόριο ναρκωτικών, παρεμπόριο, τη χρήση του πανεπιστημίου ως ορμητήριο ή καταφύγιο και βάση οργάνωσης και υποστήριξης εγκληματικών ενεργειών. Έχει αυτό καμιά σχέση με

το άσυλο ιδεών; Ρωτάω.

Εμείς, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, είμαστε υπέρ του ασύλου της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών και όχι της διακίνησης ναρκωτικών και κάθε λογής συλλογικοτήτων, με τις οποίες συνομιλούσατε μέσω του κ. Τόσκα.

Για να μη μακρηγορήσω, κλείνω. Είναι πολύ σημαντικό για έναν νέο Βουλευτή και ειδικότερα για έναν Βουλευτή της ελληνικής περιφέρειας, να συμμετέχει στη συγκεκριμένη νομοθετική διαδικασία. Και αυτό απλούστατα γιατί θα μπορώ να αντικρύσω τους ψηφοφόρους μου στην Καβάλα στα μάτια. Θα μπορώ να πάω στα καφενεία της Λεκάνης, της Ελευθερούπολης, της Χρυσούπολης, του Ποδοχωρίου και να πω εκεί στους φίλους μου τον Νίκο, τον Βασίλη, τον Αντρέα, τον Αλέκο, «Να, ορίστε, που το κάναμε αυτό για εσάς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: ...όπως ακριβώς είχαμε εξαγγείλει, χωρίς «αλλά» και «αν».

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ορίστε, κύριε Πολάκη. Γιατί ζητάτε τον λόγο;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Δεν το καταλάβατε το προσωπικό, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Για προσωπικό είπατε;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Για προσωπικό, βέβαια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σε τι συνίσταται το προσωπικό; Μπορείτε, σύμφωνα με τον Κανονισμό, για ένα λεπτό να μας πείτε σε τι συνίσταται το προσωπικό κι αν κριθεί ότι είναι προσωπικό, θα σας δοθεί ο λόγος να το αναπτύξετε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Δεν το καταλάβατε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Εσείς θα το πείτε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Είπα από του Βήματος της Βουλής για τα διπλά ταμεία και πρέπει να απαντήσουμε, γιατί με κατηγορήσε για διπλά βιβλία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Αν, θέλετε, να διαβάσετε και το άρθρο 68 του Κανονισμού.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Θέλω τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σε τι συνίσταται θα πείτε πρώτα.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Στην ψευδή κατηγορία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Θα τηρήσουμε τον Κανονισμό. Έτσι γίνεται. Σε τι συνίσταται το προσωπικό;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Το είπα τρεις φορές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τι είναι;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Η κατηγορία για τα διπλά ταμεία που είχα ως Δήμαρχος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Είπατε ότι; Δεν κατάλαβα. Το προσωπικό είναι εάν σας αποδίδεται μομφή.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Ο ομιλητής προηγουμένως με κατηγορήσε για διπλά ταμεία στον δήμο. Και επειδή είναι μια κατηγορία που επαναλαμβάνεται συχνά από τα ΜΜΕ, που είχε και την ευθύνη ως υπεύθυνος επικοινωνίας του κ. Μητσοτάκη -τόρα έγινε και Βουλευτής-, θέλω να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Αυτό ήταν μια κρίση. Δεν ήταν υβριστικό.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Μπορώ να απαντήσω τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ποιο είναι το υβριστικό;

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τον είπα κλέφτη. Συκοφαντία είναι αυτό, κύριε Πρόεδρε. Είστε και εισαγγελέας. Δεν το γνωρίζετε;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Λοιπόν, ακούστε, κύριε Λαζαρίδη. Κατ' αρχάς, καλή θητεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ακούστε, διαβάστε το άρθρο 68 παράγραφος 1. Η παράβαση...

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Αυτό θα κάνουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Το προσωπικό συ- νίσταται σε δύο περιπτώσεις. Ή υπάρχει μομφή η οποία ενέχει και υβριστική συμπεριφορά...

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Ε, αυτό δεν είναι; Τι είναι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ή σας αποδίδεται διαφορετική γνώμη. Εξηγήστε σε τι αφορά.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Ακούστε, κύριε Λαζαρίδη, πρώτον, ήσα- σταν Διευθυντής επικοινωνίας του κ. Μητσοτάκη από το 2017.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Το 2016. Δεν τα ξέρετε καλά.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Εσείς το έχετε γράψει στο βιογραφικό σας. Γράψατε το 2017. Να το διορθώσετε και να το κάνετε 2016.

Βλέποντας την πρώτη σας τοποθέτηση, καταλαβαίνω από ποι- ους έπαιρνε εντολές η ομάδα αλήθειας, για να βγάζει κάθε τρεις και λίγο διάφορα ψέματα, τα οποία τα πέταγε σαν λάσπη στον ανεμιστήρα και για εμένα και για πολλούς άλλους. Αυτό είναι το πρώτο.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Ξέρετε από αυτά εσείς.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Δεύτερον, αναφορικά με την ιστορία με τα διπλά ταμεία -το οποίο το έχω πει δημόσια εγώ- ψάξατε δε- καοχτώ γενιές οριζοντίως και τριάντα δύο γενιές καθέτως εμένα και δεν βρήκατε τίποτα απολύτως. Διότι αν είχατε βρει, θα είχαμε αφίσεις εδώ γύρω και θα μας είχατε κρεμάσει στα μανταλάκια, όπως μας κρεμούσατε για τα ψεύδη.

Για να κοπεί αυτή η κουβέντα, επειδή εγώ το έχω πει στην ΚΕΔΕ, το 2012, όταν επί κυβερνήσεως Σαμαρά είχατε ρίξει ένα τεσκούρι τεράστιο στους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους των δήμων, που αποκατέστησε η κυβέρνησή μας, στα Σφακιά -ξέ- ρετε- δεν είχαμε όχι το πολυδύναμο περιφερειακό ιατρείο, το δεύτερο που φτιάξαμε τώρα -και το πρώτο εγώ το έφτιαξα, όταν ανέλαβα ως δήμαρχος το 2011- αλλά ούτε γιατρό ούτε νοσηλεύ- τρια ούτε το στοιχειώδες υγειονομικό υλικό.

Το διπλό ταμείο όπως έχω πει πολλές φορές συνέστη, διότι έπεισα τους Σφακιανούς, αντί για στεφάνια στις κηδείες, να κα- ταθέτουν τα χρήματα σε έναν λογαριασμό του δήμου που ήμουν εγώ και δύο αντιδήμαρχοι και να πληρώνουμε δημοτικό γιατρό, δημοτική νοσηλεύτρια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Γίνετε σαφής.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, μη με δια- κόπτετε.

Το ακούσατε; Το μάθατε; Πρώτη φορά το ακούτε;

Έτσι κρατήθηκαν οι κοινωνίες τότε.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Το κάνουν κι άλλοι, δηλαδή, όπως το κάνατε εσείς;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Εδώ διάφοροι αυτοδιοικητικοί δικοί σας...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ακούστε τα. Όταν λέτε κάτι, πρέπει να ακούσετε την απάντηση μέχρι τέλους.

Διάφοροι αυτοδιοικητικοί, δικοί σας από τη Νέα Δημοκρατία υπερηφανεύονται -και έχουν δίκιο- ότι την περίοδο της κρίσης αυτοί που κράτησαν όρθιες τις τοπικές κοινωνίες ήταν οι δήμοι, οι οποίοι μέσα από την όποια ευχέρεια είχαν και την οικονομική δυνατότητα στήριξαν. Πώς νομίζετε ότι τα έκαναν τότε; Επίσημα; Για ρωτήστε τους να σας πουν πώς τα έκαναν. Γι' αυτό σεμνά και ταπεινά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης ο κ. Ζαριφόπουλος.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, μην κάνετε διάλογο μεταξύ σας.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΖΑΡΙΦΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αισθάνομαι μεγάλη τιμή που βρί- σκομαι σήμερα εδώ και από το Βήμα της Βουλής για πρώτη φορά απευθύνομαι στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Απευθύνομαι στο Σώμα, προκειμένου να υποστηρίξω τις διατάξεις του νομο- σχεδίου που ορίζουν τις αρμοδιότητες και τη δομή του νέου Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης. Και θεωρούμε αυτή τη δομή του νέου Υπουργείου αναγκαία συνθήκη, προκειμένου να

μπορέσουμε να υλοποιήσουμε τον ψηφιακό μετασχηματισμό της χώρας.

Πού βρισκόμαστε σήμερα, όσον αφορά την ψηφιακή οικονο- μία; Σύμφωνα με τον δείκτη ψηφιακής οικονομίας και κοινωνίας, τον δείκτη Daisy, για το 2019 η χώρα μας βρίσκεται στην εικοστή έκτη θέση μεταξύ των είκοσι οκτώ χωρών της Ευρωπαϊκής Ένω- σης. Είμαστε πάνω μόλις από τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία. Αν δούμε, δε, τους επιμέρους δείκτες όσον αφορά τις ψηφιακές υπηρεσίες του δημόσιου τομέα, πέφτουμε άλλη μία θέση και εί- μαστε στην εικοστή εβδόμη θέση.

Η γραφειοκρατία είναι πολύ μεγάλη. Είμαστε πρωταθλητές στην Ευρώπη στη γραφειοκρατία. Η γραφειοκρατία αυτή μας κο- στίζει περίπου 7% του ΑΕΠ. Αναρωτιέται, λοιπόν, κανείς πώς εν έτει 2019 και με την τεχνολογία διαθέσιμη είμαστε ακόμα τόσο πίσω, έχουμε τόσο μεγάλη γραφειοκρατία και τόσο φτωχές ψη- φιακές υπηρεσίες στο δημόσιο τομέα.

Σίγουρα έχουμε ακόμα πάρα πολλές απαρχαιωμένες διαδικα- σίες. Έχουμε διαδικασίες οι οποίες σε πολλές περιπτώσεις είναι αχρείαστα συνθέτες και σίγουρα ένα μεγάλο κομμάτι της δου- λειάς που θα γίνει στο Υπουργείο, είναι αυτές τις διαδικασίες να τις ανασχεδιάσουμε και να τις απλοποιήσουμε.

Πέραν αυτού, όμως, ακόμα και αν απλοποιούσαμε όλες τις διαδικασίες, έχουμε άλλο ένα μεγάλο πρόβλημα. Το πρόβλημα έχει να κάνει με το γεγονός ότι τα συστήματα του δημοσίου δεν δια μεταφορούν, δεν μιλάνε μεταξύ τους. Άρα η πληροφορία δεν μεταφέρεται από το ένα σύστημα και από τον ένα φορέα του δη- μοσίου στον άλλο φορέα του δημοσίου και καλείται ο πολίτης να αναλάβει τον ρόλο του διακομιστή αυτής πληροφορίας. Ζητάμε, δηλαδή, από τους πολίτες, αυτοί με δική τους φυσική παρουσία και μετακίνηση και με πολλές δικές τους χαμένες ανθρωποώρες και εκνευρισμό, να διαλειτουργήσουν τα συστήματα. Καταλαβαί- νουμε ότι αυτό δεν μπορεί να συνεχίσει άλλο.

Τι πρέπει να γίνει, λοιπόν; Αυτό που πρέπει να γίνει είναι να κεντροποιήσουμε τον συντονισμό, με έναν κεντρικό συντονιστικό φορέα να φέρουμε αυτούς τους φορείς και αυτά τα συστήματα μαζί, προκειμένου να τα κάνουμε να διαλειτουργήσουν.

Και η προηγούμενη κυβέρνηση ακολουθώντας τα ευρωπαϊκά πρότυπα, σωστά προχώρησε στη σύσταση ενός Υπουργείου Ψη- φιακής Πολιτικής, ακριβώς προκειμένου αυτό το Υπουργείο να συντελέσει αυτόν τον επιτελικό, συντονιστικό ρόλο. Όμως δεν μου έδωσε σε αυτό το Υπουργείο τις απαραίτητες αρμοδιότητες και τη δομή εκείνη που θα επέτρεπε στο Υπουργείο να επιτελέσει αυτόν τον ρόλο και να καταφέρει τον στόχο του. Έτσι έχουμε μέχρι και σήμερα κατακερματισμό των ψηφιακών αρμοδιοτήτων. Έχουμε πολλές επικαλύψεις. Έχουμε δράσεις οι οποίες είναι αποσπασματικές και γενικά υπάρχουν πολύ συγκεχυμένες γραμι- μέες.

Έρχεται, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο να ορίσει στο νέο Υπουρ- γείο ακριβώς αυτή την οργανωτική δομή, τις αρμοδιότητες, τον ρόλο όσον αφορά την επεξεργασία των δεδομένων, όσον αφορά τη διαλειτουργικότητα, προκειμένου να μπορούμε να κάνουμε αυτά τα μητρώα, αυτά τα συστήματα του δημοσίου να λειτουρ- γήσουν μεταξύ τους και να μπορέσουμε έτσι να δώσουμε ψηφια- κές υπηρεσίες στον πολίτη.

Οι διευθύνσεις ηλεκτρονικής διακυβέρνησης στους υπόλοι- πους φορείς παραμένουν, όμως, το Υπουργείο αναλαμβάνει έναν συντονιστικό ρόλο σε μία επιτροπή ψηφιακού μετασχηματισμού, που συμμετέχουν όλες αυτές οι γενικές διευθύνσεις των υπόλοι- πων φορέων. Αυτή η επιτροπή συνεδριάζει σε τακτά χρονικά δια- στήματα και με συγκεκριμένο πλάνο και οριζόντιες δράσεις το Υπουργείο προχωρά σε υλοποίηση.

Δεν πρόκειται, λοιπόν, για ένα συγκεντρωτικό μοντέλο, όπως ακούστηκε στις επιτροπές, αλλά πρόκειται για ένα καλύτερο μον- τέλο συντονισμού και δράσης γρήγορα και άμεσα, προκειμένου να φέρουμε αποτελέσματα. Άλλωστε είναι ένα μοντέλο το οποίο έχει επιτυχώς εφαρμοστεί σε άλλες χώρες, προηγμένες χώρες και ενδεικτικά αναφέρω τη Μεγάλη Βρετανία και την Εσθονία.

Πάω πολύ γρήγορα στο κομμάτι της βίβλου του ψηφιακού με- τασχηματισμού, όπου εδώ δεν έχει τόσο σημασία- όπως αναφέρ-θηκε στις επιτροπές- το πώς θα την ονομάσουμε αλλά τι θα κάνουμε με αυτή.

Η προηγούμενη κυβέρνηση συνέταξε μια εθνική ψηφιακή στρατηγική κι αυτό ήταν μια πρώτη προσπάθεια. Αν δούμε, όμως, αυτή τη στρατηγική, είναι μια προσπάθεια να καλυφθούν τα πάντα, όλοι οι τομείς του δημόσιου τομέα χωρίς προτεραιότητες, χωρίς χρονοδιαγράμματα. Εστιάζει περισσότερο στο τι και πολύ λιγότερο στο πώς, στο ποιος και στο ποτέ, προκειμένου να υλοποιηθεί αυτό το οποίο εξαγγέλλεται στο κείμενο.

Η βίβλος ψηφιακού μετασχηματισμού την οποία θα συντάξουμε, προφανώς θα αποτυπώσει την υφιστάμενη κατάσταση, προφανώς θα αξιολογήσει τα έργα που βρίσκονται σε εκκρεμότητα, τα συμβασιολογημένα έργα προφανώς θα προχωρήσουν, αλλά δεν θα μείνει ένα εξαγγελτικό κείμενο. Θα είναι ένα εργαλείο υλοποίησης της στρατηγικής, προτεραιοποιώντας τόσο βραχυπρόθεσμες όσο και μεσοπρόθεσμες δράσεις, σε συνεργασία με όλους τους φορείς, με την αγορά, με τους κοινωνικούς και πολιτικούς φορείς, αλλά εστιάζοντας στην υλοποίηση, χωρίζοντας δηλαδή υπευθύνους, χρονοδιαγράμματα παραδοτέα, μιλώντας πολύ συγκεκριμένα για το πώς θα γίνει η συγγραφή των προδιαγραφών, πώς θα παρακολουθούνται τα έργα, πώς θα υλοποιούνται ολοκληρώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΖΑΡΕΙΦΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης): Ναι, ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δώστε μου, σας παρακαλώ, ένα λεπτό ακόμα.

Από εκεί και πέρα αυτή η βίβλος θα επικαιροποιείται σε τακτά χρονικά διαστήματα. Είναι ένα ζωντανό εργαλείο, όπως ανέφερα προηγουμένως, υλοποίησης και θα ακουμπάει σε όλους τους πυλώνες του δείκτη Ντέζι, αυτού του δείκτη ψηφιακής οικονομίας και κοινωνίας. Δεν πρόκειται, δηλαδή, να ασχοληθεί μονάχα με τα κομμάτια που έχουν να κάνουν με τις ψηφιακές υπηρεσίες του δημοσίου αλλά και με άλλους πυλώνες, όπως ενδεικτικά με τον πυλώνα του ανθρώπινου κεφαλαίου και των ψηφιακών δεξιοτήτων, όπου σε συνεργασία με τα Υπουργεία Παιδείας και Εργασίας -και με έναν συντονιστικό πάλι ρόλο του δικού μας Υπουργείου- θα προσπαθήσουμε να δημιουργήσουμε προγράμματα εκμάθησης στα σχολεία, στα πανεπιστήμια, προγράμματα κατάρτισης για τους ανέργους, για τους συμπολίτες μας της τρίτης ηλικίας, προγράμματα σχετικά με την ασφάλεια στο διαδίκτυο και άλλα πολλά.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στόχος μας είναι όλοι μας και όλοι οι πολίτες πολύ γρήγορα να νιώσουν απτά αποτελέσματα και η ζωή μας με τη βοήθεια της τεχνολογίας να γίνει πιο απλή, πιο εύκολη στη σχέση μας με το κράτος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΖΑΡΕΙΦΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης): Χρειαζόμαστε κάποιες συγκεκριμένες δράσεις και σας καλώ να υπερψηφίσετε τις σχετικές διατάξεις του νομοσχεδίου. Έχουμε πολλή δουλειά να κάνουμε, έργα και όχι λόγια.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Καλείται στο Βήμα η κ. Μερόπη Τζούφη, Βουλευτής από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, θα αναφερθώ αποκλειστικά στις ρυθμίσεις που αφορούν την παιδεία και την έρευνα.

Αξιότιμη κυρία Υπουργέ της Παιδείας, παρακολουθούμε στενά τις πρωτοβουλίες που έχετε αναλάβει και επίσης τις εξαγγελίες που κάνετε για την εκπαίδευση.

Προφανώς σε αυτό το πλαίσιο εντάσσεται ως εμβληματική και πρώτη διάταξη, όπως έχει ειπωθεί, συμβολικού χαρακτήρα, η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου.

Έχετε κάνει, όμως και πολλές άλλες εξαγγελίες, όπως την αναστολή των διενών προγραμμάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης των ΑΕΙ για τους απόφοιτους των ΕΠΑΛ, την κατάργηση της δυνατότητας ελεύθερης πρόσβασης σε τμήματα των πανεπιστημίων, τη μείωση των εισακτέων στα ΑΕΙ, την επαναφορά της βάσης του «10» και παραπάνω, κατά την κρίση των σχολών -βάσει ποιων δεδομένων, άραγε;- τις διαγραφές των φοιτητών που υπερβαίνουν το «ν+2», ενώ γνωρίζετε ότι δεν επιβαρύνουν

τα ιδρύματα, όπως και την εισαγωγή των εξετάσεων σε όλες τις τάξεις του λυκείου.

Το συμπέρασμα, λοιπόν, το οποίο εξάγεται, είναι ότι προφανώς έχετε αποφασίσει να προχωρήσετε στην κατεδάφιση του έργου της προηγούμενης περιόδου.

Υπάρχουν και άλλα πράγματα στα οποία δεν θα ήθελα να αναφερθώ. Ελπίζω ότι θα συνεχίσουν να υπάρχουν, όπως η δίχρονη προσχολική εκπαίδευση, το ολοήμερο στα δημοτικά, η νέα αρχή στα ΕΠΑΛ, οι παρεμβάσεις στην ειδική αγωγή και άλλα.

Θέλω να πω ότι αυτές οι μεταρρυθμίσεις τις οποίες ήδη έχετε εξαγγείλει, είναι προφανώς μελετημένες και στοχευμένες. Θα τις χαρακτηρίζα και βαθιά ταξικές προς όφελος των ιδιωτικών συμφερόντων που δραστηριοποιούνται στον χώρο της εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Διαμορφώνεται ένα τοπίο, αγαπητή Υπουργέ, ώστε ο μαθητής να κρίνεται ανίκανος να φοιτήσει στο δημόσιο πανεπιστήμιο με βάση αυτούς τους αποκλεισμούς, ενώ καθίσταται αυτοδίκαια ικανός να φοιτήσει σε ιδιωτικό κολλέγιο ή και ιδιωτικό πανεπιστήμιο του εξωτερικού. Δεν υπάρχει υποκρισία, άραγε, σε αυτό;

Με παρόμοιο τρόπο προχωρήσατε σε μια οπισθοδρομική πρωτοτυπία, αποσπώντας την έρευνα από την παιδεία. Είναι μια κίνηση με πολλούς αρνητικούς συμβολισμούς αλλά και λειτουργικές αδυναμίες, όπως σας επισημαίνει η Ένωση Ελλήνων Ερευνητών -την ανακοίνωση της οποίας θα καταθέσω στα Πρακτικά- η οποία λέει ότι στη διεθνή πρακτική που ακολουθείται επί δεκαετίες στην Ευρώπη -Γαλλία, Γερμανία, Νορβηγία, Σουηδία, Ολλανδία, Ιταλία, Ισπανία και Ρωσία- ο τομέας είναι ουσιαστικά συνδεδεμένος με την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Και αυτό αποτελεί μία σοβαρή παλινδρόμηση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο ΣΥΡΙΖΑ ως κυβέρνηση αύξησε τις δαπάνες για την έρευνα στο 1% του ΑΕΠ, δηλαδή περίπου στα 2 δισεκατομμύρια ευρώ, διαμόρφωσε εθνική στρατηγική, στήριξε ερευνητικές υποδομές, ενίσχυσε το ανθρώπινο δυναμικό και δημιούργησε δώδεκα χιλιάδες πεντακόσιες νέες θέσεις εργασίας. Και αυτά τα θετικά μέτρα αντέστρεψαν την εικόνα που κυριαρχούσε διαχρονικά και έδωσαν μια καινούργια προοπτική.

Και θα μου επιτρέψετε να πω ότι αυτό το μεταρρυθμιστικό έργο καταγράφεται και στη συνείδηση της ακαδημαϊκής και της ερευνητικής κοινότητας, αλλά και στο χηρσινό άρθρο του «NATURE». Και δεν φαντάζομαι να αμφισβητεί κανείς αυτό το περιοδικό, το πιο έγκριτο ίσως επιστημονικό περιοδικό, το οποίο επισημαίνει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να έχασε τις εκλογές, όμως οι αξιολογήσεις στις μεταρρυθμίσεις και στην έρευνα θα πρέπει να παραμείνουν. Και αυτό το άρθρο θα το καταθέσω στα Πρακτικά.

Και έρχομαι στο θέμα του ασύλου. Επιλέξατε ως πρώτη ρύθμισή σας την κατάργησή του. Δεν μας προκαλεί εντύπωση. Όλοι και όλες γνωρίζουμε την τοποθέτηση της συντηρητικής παράταξης απέναντι στο άσυλο, μια αλλεργία θα έλεγα απέναντι στην ελεύθερη διακίνηση των ιδεών, στην πολιτική ζύμωση της νεολαίας, την κριτική σκέψη και την αμφισβήτηση. Για τον λόγο αυτόν δημιουργείτε εντυπώσεις, ενώ γνωρίζετε πως στην ακαδημαϊκή κοινότητα, στην πλειοψηφία των είκοσι τεσσάρων πανεπιστημίων επικρατεί ηρεμία και μόνο σε τρία και τέσσερα ιδρύματα παρατηρούνται μεμονωμένα κρούσματα.

Λέτε ότι διασφαλίζετε την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών και την ελεύθερη έκφραση, όταν η διάταξη που καταθέσατε δεν προβλέπει καν τη θεσμική κατοχύρωση του ακαδημαϊκού ασύλου, δεν αναφέρεται ως όρος όπως προβλεπόταν στο ισχύον θεσμικό πλαίσιο αλλά και σε δικό σας παλαιότερο νόμο του 2007, τον νόμο Γιαννάκου, που κινείται στο ίδιο πνεύμα, και γι' αυτό θα καταθέσω τη σύγκριση των διατάξεων στα Πρακτικά.

Αξίζει να συζητήσουμε σοβαρά την αποτελεσματικότητα του νόμου Διαμαντοπούλου, που είχε καταργήσει το άσυλο στο διάστημα από το 2011 έως το 2017 και προφανώς προκύπτει σύμφωνα και με έρευνες του Πανεπιστημίου Μακεδονίας ότι τότε η παραβατικότητα όχι μόνο δεν μειώθηκε αλλά αυξήθηκε. Επομένως ο ΣΥΡΙΖΑ ως κυβέρνηση επανακατοχύρωσε το ακαδημαϊκό άσυλο και θέσπισε -και το ξέρετε- πλαίσιο για την αντιμετώπιση των κακοурγηματικών πράξεων αυτεπαγγέλτως. Επίσης επειδή αναγνωρίσαμε το σύνθετο του προβλήματος, συστήσαμε και ει-

δική επιτροπή με ευρεία συμμετοχή, προσεγγίζοντας το ζήτημα με όρους μελέτης, τεκμηρίωσης και διαλόγου, που, όμως, δεν αξιοποιήθηκε παραπέρα. Η δική σας προσέγγιση και πρόβλεψη για την εξομοίωση του πανεπιστημιακού χώρου με τον κοινό δημόσιο χώρο είναι άκρως επικίνδυνη και απειλεί τα θεμέλια της ακαδημαϊκής ειρήνης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Επιτρέψτε μου ένα με δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, ασφαλή πανεπιστήμια είναι τα ζωντανά πανεπιστήμια και η πολιτεία πρέπει να χρηματοδοτήσει την αποτελεσματική τους φύλαξη. Παράλληλα χρειάζεται η ορθή εφαρμογή του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου που δίνει αρμοδιότητες και υποχρεώσεις στην Ελληνική Αστυνομία αλλά με κύριο και αποφασιστικό ρόλο των πρυτανικών αρχών. Αντίθετα η προληπτική αστυνομοκρατία, το δόγμα «νόμος και τάξη» μάς γυρίζει πολλά χρόνια πίσω και νομίζω ότι θα πρέπει να λάβετε υπ' όψιν σας τον τρόπο που τοποθετήθηκε ο πρόεδρος της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Αστυνομικών Υπαλλήλων, που παρά τη γενική του συμφωνία με την κατάργηση του ασύλου, αναφέρθηκε στις δυσκολίες που θα αντιμετώπισει η αστυνομία στην εφαρμογή του νόμου αλλά και την άρνησή της να εγκατασταθεί μόνιμα στα πανεπιστήμια.

Αγαπητή κυρία Υπουργέ, με τη διάταξή σας παραβλέπετε ότι το άσυλο είναι σύμφυτο με την ιστορία του ελληνικού πανεπιστημίου, ζυμωμένο με αγώνες για δικαιώματα ήδη και πάρα πολλά χρόνια πριν τη δικτατορία. Παραβλέπετε ότι είναι ακαδημαϊκός θεσμός και σύμβολο δημοκρατίας. Δεν είναι ιστορικό απολίθωμα. Είναι άσυλο δράσεων, το οποίο προστατεύει όχι μόνο από κρατικούς καταναγκασμούς αλλά και από ιδιοτελή συμφέροντα και τις επιβουλές τους, όπως σας επισημαίνουν και εκατοντάδες ακαδημαϊκοί δάσκαλοι σε κείμενο υπογραφών τους το οποίο θα σας καταθέσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τα ελληνικά πανεπιστήμια, τα πρυτανικά συμβούλια, το εκπαιδευτικό προσωπικό, οι εργαζόμενοι και οι φοιτητές δεν πρόκειται να ανεχθούν εντός των χώρων τους ούτε τις αδικαιολόγητες και άσκοπες περιπολίες ούτε τους «μαύρους πάνθηρες».

Αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνοντας, λέω το εξής: Ενώ έχουμε ακούσει τόσες εξαγγελίες για την παιδεία, είστε ιδιαίτερα σιωπηλοί για τις τεράστιες ανάγκες σε μόνιμο προσωπικό, τη στιγμή που με το άρθρο 62 αυξάνετε τις διαθέσιμες πιστώσεις για αναπληρωτές και ωρομίσθιους. Αυτό σημαίνει ότι αναγνωρίζετε τις τεράστιες ανάγκες που έχει το δημόσιο σχολείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ, κυρία συνάδελφε, ολοκληρώστε. Ξεπεράσατε τον επιπλέον χρόνο των δύο λεπτών.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είστε σιωπηλοί, λοιπόν, στην ανάγκη τόσο γενναίας χρηματοδότησης, ενώ παραλαμβάνετε αυξημένους προϋπολογισμούς μετά από δέκα χρόνια περικοπών, αλλά και καμμία αναφορά δεν κάνετε στην υλοποίηση του κανόνα «ένα προς ένα» που είναι πάρα πολύ κρίσιμος για το δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα.

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, ως μέλος αυτού του οργανικού συστήματος, να πω ότι στο μέτρο των δυνάμεών μας θα αποκαλύπτουμε τα σχέδιά σας, διότι αποτελούμε μέρος αυτού του συνόλου που για πολλά χρόνια με την προσπάθειά του κρατάει πολύ ψηλά το δημόσιο πανεπιστήμιο στις διεθνείς κατατάξεις αλλά και στη συνείδηση της ελληνικής κοινωνίας, πράγμα που επιχειρείτε να αποδομήσετε.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Μερóπη Τζούφη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει η κ. Αναστασία Γκαρά από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΚΑΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με όλο τον σεβασμό, νομίζω πως ο τρόπος που διεξάγεται σή-

μερα η συζήτηση δεν αποτελεί συζήτηση, αλλά απλώς μια παράθεση μονολόγων και όχι παράθεση επιχειρημάτων σε ένα πλαίσιο διαλογική συζήτησης. Κι επίσης ο χρόνος ο οποίος μειώνεται πάντα από τους Βουλευτές, είναι πάρα πολύς λίγος για να γίνει μια ουσιαστική και παραγωγική συζήτηση για πολύ κρίσιμα και σοβαρά ζητήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, δεν θα σχολιάσω ότι συζητάμε σήμερα ένα πολυνομοσχέδιο με τη μορφή του κατεπειγόντος, όταν δύο εβδομάδες πριν στις προγραμματικές σας δηλώσεις δεσμευόσασταν ότι δεν θα υπάρξει νομοσχέδιο με τέτοια διαδικασία, ένα νομοσχέδιο μάλιστα το οποίο πραγματεύεται θεμελιώδεις έννοιες και αρχές πολιτικής και κοινωνικής σημασίας, βαθιά ριζωμένες στην ιστορία της χώρας και των κινήματων αυτού του τόπου.

Σπεύδετε, λοιπόν να καταργήσετε το πανεπιστημιακό άσυλο χωρίς να συζητηθεί με την πανεπιστημιακή κοινότητα και την ευρύτερη κοινωνία. Χρησιμοποιείτε την κατάργηση του ασύλου από τη μια επικοινωνιακά και από την άλλη βαθιά πολιτικά, διότι οι σκοποί σας δεν είναι η δήθεν πάταξη της εγκληματικότητας εντός των πανεπιστημιακών χώρων, αλλά η επίθεση σε θεμελιώδη δικαιώματα, η επίθεση στο δημόσιο πανεπιστήμιο, η εμπόρευματοποίηση της παιδείας. Γι' αυτό και επικαλείστε συνεχώς μια ψευδή, μια στρεβλή, μια ανύπαρκτη πραγματικότητα στα ελληνικά πανεπιστήμια, δυσφημώντας τα δημόσια ιδρύματα. Γιατί το κάνετε άραγε; Επικαλείστε συνεχώς ψεύδη.

Μας είπατε, κυρία Υπουργέ, κυρία Κεραμώως, ότι απειλείται η ζωή των φοιτητών μέσα στα πανεπιστήμια και δεν έχει δικαίωμα η αστυνομία να παρέμβει. Ψέματα. Είπατε, επίσης, ότι η πολεοδομία -μια δημόσια υπηρεσία- δεν μπορεί να μπει σε πανεπιστημιακό χώρο. Ψέματα. Είπατε, επίσης, ότι είναι άντρο ανομίας τα πανεπιστήμια. Ψέματα. Τι άλλο θα πείτε για να δικαιολογήσετε τις αντισυνταγματικές σας πράξεις;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας επισημάνω ότι το πανεπιστημιακό άσυλο όπως το έχετε στο μυαλό σας, δεν υπάρχει. Ναι το άσυλο όπως κατακτήθηκε τη δεκαετία του '70 δεν υπάρχει πλέον. Αυτό που ισχύει σήμερα είναι η έννοια της προστασίας της ακαδημαϊκής ελευθερίας, της ελευθερίας της έκφρασης, της έρευνας και της διδασκαλίας.

Επίσης η πάταξη της εγκληματικότητας δεν έχει καμμία απολύτως σχέση με το άσυλο. Κακώς τα συγχέετε. Καμμία απολύτως το ξαναλέω. Τα ζητήματα της αντιμετώπισης της εγκληματικότητας ρυθμίζονται με τον ν.4485/2017 - γνωστός ως νόμος Γαβρόγλου- όπου η επέμβαση της δημόσιας δύναμης γίνεται αυτεπάγγελα σε κακουργηματικές πράξεις.

Δεν χρειάζεται ούτε άδεια του πρύτανη ούτε σύγκληση πρυτανικού συμβουλίου, όπως ψευδώς για άλλη μια φορά επαναλαμβάνει η κυρία Υπουργός. Σε περιπτώσεις μικρής παραβατικότητας έχουν ευθύνη οι πρυτανικές αρχές και αρκετές φορές η λύση αυτών των ζητημάτων αποτελεί και μέρος της εκπαιδευτικής διαδικασίας και της σχέσης των φοιτητών με τους εκπαιδευτικούς. Με τη λογική που εσείς, όμως, εκθέτετε, ουσιαστικά καταργείτε το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων.

Για παράδειγμα με τη διάταξη που φέρνετε, αν σε περίπτωση ερευνητικού πειράματος, μια ιδιωτική εταιρεία θεωρήσει ότι δυσφημείται από τα αποτελέσματα της έρευνας, σταματάει η έρευνα ή αποσιωπώνται τα πορίσματα της έρευνας. Το ίδιο μπορεί να συμβεί και με εκφράσεις ενός καθηγητή, που εκφράζονται μέσα στην αίθουσα ενός πανεπιστημίου.

Πώς ακριβώς με αυτή τη λογική προστατεύεται η ακαδημαϊκή ελευθερία; Με τη φίμωση; Με το δόγμα του φόβου; Με τη συνοδεία αστυνομίας θα εκφράζονται ελεύθερα φοιτητές και καθηγητές; Πώς ακριβώς; Θα ήθελα να μας το εξηγήσετε.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι η παραβατικότητα δεν έχει καμμία σχέση με την έννοια και την πρακτική του ασύλου. Υπάρχει ήδη επαρκές νομικό πλαίσιο το οποίο πρέπει να τηρείται και να εφαρμόζεται κι εκεί έχουμε δουλειά να κάνουμε.

Ο στόχος σας, λοιπόν, είναι η δυσφήμιση του δημόσιου και κοινωνικού χαρακτήρα του πανεπιστημίου, ακριβώς γιατί αντιμετωπίζετε την παιδεία και την έρευνα ως εμπόρευμα και όχι ως χώρο παραγωγής σκέψης, διακίνησης ιδεών, διαμόρφωσης κοινωνικών και πολιτικών συλλογικοτήτων, διαμόρφωσης ενεργών

πολιτών εν τέλει.

Ήδη το πλαίσιο των πολιτικών σας περιγράφει και στις προγραμματικές δηλώσεις ιδιωτικά πανεπιστήμια, διαγραφή φοιτητών, κατάργηση διетών προγραμμάτων, αξιολόγηση με όρους αγοράς, περιορισμός στην πρόσβαση με τη βάση του δέκα, σύνδεση της βιωσιμότητας και της χρηματοδότησης των πανεπιστημίων με όρους εμπορικούς και όχι επιστημονικούς, επίθεση σε θεμελιώδη συνταγματικά και ανθρώπινα δικαιώματα.

Αν αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι οι ιδεοληψίες της Δεξιάς, αν δεν είναι η εφαρμογή στην πράξη του ουρμπανισμού, του ακροδεξιού λαϊκισμού, τι είναι; Πρόοδος;

Σας καλώ, λοιπόν, να επισκεφθείτε τα ελληνικά πανεπιστήμια και να γνωρίσετε την πραγματική ζωή και τα επιτεύγματα των ελληνικών πανεπιστημίων, γιατί προφανώς έχετε άγνοια από αυτά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Σας καλώ να σεβαστείτε τα ελληνικά πανεπιστήμια και τους ανθρώπους τους και να δώσετε όλα εκείνα τα εχέγγυα για τη στήριξη και την ανάπτυξη τους, για την ενίσχυση του αυτοδιοικητού και όχι την κατάργηση και την εφαρμογή του υπάρχοντος νομικού πλαισίου. Διότι η βία πάντα προκαλεί βία και θα έχετε την απόλυτη ευθύνη γι' αυτό.

Θα ήθελα να αναφερθώ και στα ζητήματα της τοπικής αυτοδιοίκησης και της ψηφιακής πολιτικής, ωστόσο ο χρόνος που μας επιτρέπεται είναι πάρα πολύ λίγος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Καλείται στο Βήμα ο κ. Φάμελλος Σωκράτης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν αρχίζουμε καλά. Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, παραβιάζει το χθεσινό ψηφισμένο νομοσχέδιο, έχει θεματολογία-σκούπα, έχει μείζονες αντισυνταγματικές διατάξεις, δεν έχει περάσει από διαβούλευση και, μάλιστα, υποτίμησε σημαντικά τις διαδικασίες της κοινωνίας, μιας και ήρθε Αύγουστο να επικαλεστεί το επείγον για το πανεπιστημιακό άσυλο. Από πού ως πού; Καμμία βάση, καμμία νομιμοποίηση.

Κρίμα που η τόσο νωπή εντολή εξελίσσεται σε υποτίμηση της κοινωνίας και, μάλιστα, σε υποτίμηση της διαβούλευσης και, μάλιστα, σε μια ηττοπάθεια, κύριε Υπουργέ, έναντι της συζήτησης που μπορεί να ανοίξει στα πανεπιστήμια.

Κύριοι της Κυβέρνησης, αυτά που εισάγετε σήμερα αμφισβητούν δημοκρατικές λειτουργίες και δικαιώματα της ελληνικής πολιτείας μετά τη Μεταπολίτευση, χρησιμοποιώντας και αξιοποιώντας εργαλεία πολιτικής εξαπάτησης και προπαγάνδας ψεύδους, κρύβοντας μια σκληρά αναχρονιστική και νεοφιλελεύθερη αλλοίωση των αλλαγών που έχουν γίνει στην Ελλάδα. Αμφισβητείτε τη λειτουργία της δημοκρατίας μας και θέλετε να εξελίξετε και να υλοποιήσετε ένα απολυταρχικό και συγκεντρωτικό κράτος, όπως έλεγε και το χθεσινό νομοσχέδιο, αμφισβητώντας ουσιαστικά την παραγωγή ιδεών και αυτός είναι ο στόχος σας.

Όταν συζητάτε, κύριοι, για την αυτοδιοίκηση και για το άσυλο, στην παραγωγή ιδεών στοχεύετε. Θέλετε να περιορίσετε ασφυκτικά την παραγωγή ιδεών στην Ελλάδα, γιατί δεν θέλετε να αναπτύσσονται ιδέες που υπηρετούν το ευρωπαϊκό ιδεώδες και αμφισβητούν τη δική σας εξουσία. Διότι αυτά τα οποία εισάγετε σήμερα στο νομοσχέδιο, είναι απολύτως αντίθετα με το ευρωπαϊκό ιδεώδες.

Τα βασικά θέματα του νομοσχεδίου είναι η κατάργηση της απλής αναλογικής στην αυτοδιοίκηση, ευρωπαϊκά κατακτημένη, η κατάργηση του κοινοτισμού, ευρωπαϊκά κατακτημένη, η παραβίαση του ασύλου, λειτουργία της Ευρώπης απόλυτη, η αποκόλληση της έρευνας από τα πανεπιστήμια, ευρωπαϊκά κατακτημένη, η καθάρηση της Επιτροπής Ανταγωνισμού, ευρωπαϊκά κατακτημένη και μια υδροκέφαλη ψηφιακή διακυβέρνηση εν είδει big brother.

Όλα αυτά δεν έχουν καμμία σχέση με την Ευρώπη που θέλουν οι Ευρωπαίοι και οι Έλληνες πολίτες, αλλά αναδεικνύουν τη δυ-

σανεξία, την αλλεργία, θα έλεγα, που έχετε μέσα στη Νέα Δημοκρατία για την ουσία της δημοκρατίας. Δυστυχώς προοιωνίζονται πολύ δύσκολες στιγμές για την κοινωνία μας. Εμείς οφείλουμε να προετοιμάσουμε την κοινωνία και να την ενημερώσουμε για όλα αυτά τα σκοτεινά και αντιδημοκρατικά που θέλετε να υλοποιήσετε.

Η τοποθέτηση και του κ. Λιβάνιου ως προς την αντισυνταγματικότητα και του κ. Θεοδωρικάκου ήταν ξεκάθαρες. Η Νέα Δημοκρατία μάς απειλεί με λιγότερη δημοκρατία. Αποδεικνύει την προσήλωσή της στο δημαρχοκεντρικό μοντέλο, γιατί δεν δέχεται την ουσία της αυτοδιοίκησης, που είναι η τοπική διοίκηση, η εγγύτητα προς τον πολίτη, σε αντίθεση και με τη Χάρτα της Αυτοδιοίκησης και με τον δημοκρατικό προγραμματισμό που δημιουργεί η τοπική οικονομία αλλά και με τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Καταφέρατε με ένα κείμενο που παραβιάζει συνταγματικούς κανόνες, να παραβιάσετε και τα βασικά παγκόσμια κείμενα δημοκρατίας και ανάπτυξης. Στόχος της Νέας Δημοκρατίας είναι να επιβάλει ασφυξία στις τοπικές κοινωνίες και στον κοινοτισμό, που τροφοδοτεί τη σκέψη και την τοπική λειτουργία. Για ποιον λόγο; Διότι θέλει να προφυλάξει, να μονώσει και να επιμηκύνει μια στείρα εξουσία, που δεν παράγει για την κοινωνία πρόοδο. Το μόνο που παρήγαγε στο παρελθόν, ήταν διαπλοκή και χρεοκοπία και πολιτική αλλά και οικονομική για τη χώρα μας.

Όμως αυτή η ασφυξία στο επίπεδο του κοινοτισμού θα δημιουργήσει και περιορισμό της ευημερίας για τις τοπικές κοινωνίες και μας νοιάζει πάρα πολύ το πώς θα τροφοδοτηθεί η τοπική ανάπτυξη. Διότι επιδιώκετε ακρωτηριασμό της δημοκρατίας και, μάλιστα, καθημερινών δημοκρατικών λειτουργιών, όπως ο κοινοτισμός, ενίσχυση δημαρχοκεντρικού μοντέλου και του επαγγελματισμού στην αυτοδιοίκηση -να τα λέμε ξεκάθαρα- θέλετε να αναπαράγετε ένα πολιτικό σύστημα με επαγγελματίες δημάρχους, που θα είναι οι κομματάρχες σας, που θα ανανεώνουν το πολιτικό σας προσωπικό, γιατί δεν σας ενδιαφέρει ενόσω η κυβερνησιμότητα. Οι καρέκλες των δημάρχων σας ενδιαφέρουν, αυτούς θέλετε να τακτοποιήσετε. Διότι αυτό το σκηνικό εδώ και χρόνια υπηρετείτε στην Ελλάδα και είναι γνωστό ότι η διαπλοκή ενισχύθηκε στην τοπική κοινωνία από ένα δημαρχοκεντρικό μοντέλο και όχι από την απλή αναλογική. Διότι αυτό δημιουργεί συναλλαγές κάτω από το τραπέζι, με τις συναλλαγές που γίνονται, όταν φτάνουν τα δημοτικά ψηφοδέλτια. Διότι η απλή αναλογική, ο κοινοτισμός και ο περιορισμός θητειών είναι η δημοκρατική απάντηση.

Έχετε κόσσια; Απλή αναλογική, κοινοτισμό, περιορισμό θητειών των δημάρχων. Γιατί δεν το κάνετε; Διότι πολύ απλά θέλετε καρέκλες. Οι καρέκλες είναι η τοπική διαπλοκή και η αναπαραγωγή του τοπικού συστήματος.

Φοβάστε, λοιπόν, αυτή τη συζήτηση. Για ποιον λόγο; Γιατί και στο επίπεδο της καρέκλας του κ. Μητσοτάκη θέλετε να αναπαράγετε τον ίδιο συγκεντρωτισμό και τον επαγγελματισμό στην πολιτική, γιατί έχετε γεμίσει την Αίθουσα απάντη με επαγγελματίες της πολιτικής, γιατί αυτή είναι η πραγματικότητα και στο Υπουργικό Συμβούλιο.

Μας κατηγορήσε για ιδεοληψίες μας στην απλή αναλογική. Η απλή αναλογική είναι ιδεοληψία; Μα είναι ο ευρωπαϊκός κανόνας της Αυτοδιοίκησης, είναι η ουσία της δημοκρατίας. Σε λίγο θα μας κατηγορήσετε για ιδεοληψία ότι είναι η περιφερειακή ανάπτυξη, η αποκέντρωση και πιθανά και η ισοτιμία της ψήφου, διότι αυτό που κάνετε σήμερα, είναι ότι τροποποιείτε την ισοτιμία της ψήφου και μάλιστα μετά τις εκλογές έρχεστε εκ των υστέρων και καταργείτε και τις τοπικές κοινότητες και την ισοτιμία της ψήφου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Διότι, κύριε Πρόεδρε, και ολοκληρώνω, αλλοιώνετε τα αιρετά όργανα παίρνοντας αρμοδιότητες από εκλεγμένα δημοτικά συμβούλια πριν καν υλοποιήσουν το έργο τους -για να έχουμε να κρίνουμε τουλάχιστον- και ταυτόχρονα παραβιάζετε τον ρόλο και τον λόγο ύπαρξης των κοινοτήτων. Καταργείτε τις δυνατότητες αποφάσεων των κοινοτήτων. Δεν είναι μόνο η απλή αναλογική στο δημοτικό συμβούλιο. Αλλά μετά την εκλογή προσβάλλετε και

τους ψηφοφόρους, προσβάλλετε και τους υποψηφίους, προσβάλλετε και τους αιρετούς. Και μιλάμε για περίπου έξι χιλιάδες πεντακόσιες κοινότητες και τους προσβάλλετε όλους, τριάντα χιλιάδες αιρετούς τους παίρνετε αρμοδιότητα που είχαν ως υποψήφιοι, λόγους για τους οποίους τους ψήφισε ο κόσμος. Και είναι και αντισυνταγματικό αλλά και παραβιάζετε και την αποκέντρωση. Διότι φανταστείτε ότι έχουμε οικισμούς δέκα χιλιάδων πολιτών, που παίρνετε την αρμοδιότητα των αποφάσεων από τα συμβούλια τους. Δέκα χιλιάδες πολίτες, κύριε Υπουργέ, δεν έχουν τη δυνατότητα να αποφασίζουν για τον τόπο τους; Ποιος είστε εσείς που θα το κρίνετε αυτό, όταν δέκα χιλιάδες πολίτες ψήφισαν για να έχουν αρμοδιότητα οι τοπικές τους κοινότητες και το αφαιρείτε;

Και παρ' ότι ήρθαν εδώ ανεξάρτητοι συνδυασμοί και σας το πρότειναν να το τροποποιήσετε, δεν το κάνατε, γιατί πολύ απλά θέλετε να περιορίσετε το δικαίωμα της βούλησης, θέλετε να πείτε στον πολίτη: «Δεν με νοιάζει τι ψηφίζεις, εγώ τα αλλάζω μετά. Τα έχω γραμμένα στα παλιά μου τα παπούτσια όλα, συνταγματικούς κανόνες, δημοκρατία, κάλπες. Και έρχομαι μετά και παίρνω τη δυνατότητα των αποφάσεων από τις κοινότητες». Και, δυστυχώς, αυτό είναι νόθευση της λαϊκής κυριαρχίας. Και το επιλέγετε. Γι' αυτό και κάναμε και την αίτηση αντισυνταγματικότητας. Και θα κριθείτε εάν δεν το τροποποιήσετε μέχρι το τέλος της συνεδρίασης, γιατί αφαιρείτε αρμοδιότητα από τον εγγύτερο στον πολίτη θεσμό που είναι ο πυρήνας της δημοκρατίας, είναι η ουσία της δημοκρατίας. Και προσέξτε, βάζετε μέσα τη δυνατότητα συμμαχιών σε επίπεδο παρατάξεων αλλά αφαιρείτε τη δυνατότητα να ψηφίζεται πρόεδρος κοινότητας από άλλη παράταξη. Δύο μέτρα και δύο σταθμά; Μα τι υποκρισία είναι αυτή; Ποιον νομίζετε ότι θα κοροϊδέψετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι τραγικό να λέει ο Υπουργός ότι αναβαθμίζονται τα δημοτικά συμβούλια και να το λέει από το Βήμα της Βουλής, ενώ ταυτόχρονα αφαιρεί αρμοδιότητα στα δημοτικά συμβούλια. Είναι τραγικό να λέει ότι η απλή αναλογική δημιουργεί πελατειακές σχέσεις, όταν το δικό τους το σύστημα δημιουργεί πελατειακές σχέσεις. Και είναι τραγικό να μιλάει για οικονομική ανάπτυξη στο δημαρχοκεντρικό σύστημα, όταν υπονοεί ότι ένας θα ντλάρει με τοπικά συμφέροντα και όχι το δημοτικό συμβούλιο. Μόνο στη διαφάνεια της δημοκρατίας λύνεται το θέμα της ανάπτυξης. Μόνο έτσι οι παραγωγοί βρίσκουν ισοτιμία. Αλλιώς υπάρχουν περιορισμένες διακριτές σχέσεις διαπλοκής και στην οικονομία με την τοπική αυτοδιοίκηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Φάμελλε, μιλάτε παραπάνω δυόμισι λεπτά.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Και, βέβαια, αφού δεν είχε επιχειρήματα ο κ. Θεοδωρικάκος, πέταξε την μπάλα στην εξέδρα. Μίλησε για τα σκουπίδια. Έχουμε δηλαδή το μοντέλο Χατζηδόκη που καταστροφολογεί για τη ΔΕΗ και έχουμε και το μοντέλο Θεοδωρικάκου που καταστροφολογεί για τα σκουπίδια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Φάμελλε, μιλάτε ήδη παραπάνω τρία λεπτά.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ολοκληρώνω, γιατί είναι σημαντικό για τη δημόσια υγεία, κύριε Πρόεδρε.

Σας λέω, λοιπόν, το εξής: Είναι δημόσια γνωστό ότι ο περιφερειάρχης που απέρχεται, έχει καταθέσει και ένα πρόγραμμα με τριάντα χρόνια επάρκεια, με προϋπολογισμό 150 εκατομμυρίων ευρώ, που δώσαμε εμείς στο ταμείο του ΠΕΠ Αττικής, που δεν είχε δώσει η προηγούμενη κυβέρνηση και με έναν σχεδιασμό με προτεραιότητα στην ανακύκλωση και διαλογή στην πηγή, γιατί ο προηγούμενος σχεδιασμός ήταν κόντρα στα ευρωπαϊκά δεδομένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Είναι άδικο για τους συναδέλφους σας!.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Αυτό πρέπει να υλοποιήσετε. Αυτό είναι το πρόγραμμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ σεβαστείτε τους συναδέλφους σας. Παρακαλώ!

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν ολοκληρώνετε! Μιλάτε ήδη τόσα λεπτά παραπάνω.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Αν σκεφτώ ότι η επάρκεια σας κρίνεται στο ότι τοποθετήσατε υπεύθυνο Γραφείου Πρωθυπουργού στη Θεσσαλονίκη με μια μεγαλειώδη κωλοτούμπα κόντρα σε όλες τις δεσμεύσεις σας, την κ. Αντωνίου, πρώην Βουλευτή Κατοριχίας, έχοντας ήδη ακυρώσει με ΦΕΚ από τις 11 Ιουλίου τις αρμοδιότητές της, δεν ελπίζω σε τίποτα από την Κυβέρνησή σας. Τέτοια τραγικά λάθη δεν κάνουν ούτε οι πρωτοεισερχόμενοι σε αυτή την Αίθουσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε!

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Καταργήσατε με ΦΕΚ το Γραφείο Πρωθυπουργού και ανακοινώσατε χθες υπεύθυνη Γραφείου Πρωθυπουργού. Πόσο χαμηλά μπορεί να πέσει αυτή η διαδικασία της πολιτικής εκπροσώπησης;

Κύριε Πρόεδρε, θεωρώ ότι έστω και τώρα υπάρχει ο τρόπος και ο χρόνος να λύσουμε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε συνάδελφε, τελείωσε! Έχετε πάει στα εννέα λεπτά. Δεν είναι δυνατόν να μιλάτε διπλάσιο χρόνο. Θα κλείσω το μικρόφωνο.

Παρακαλώ να έρθει στο Βήμα η κ. Βούλτεψη.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: ... προς όφελος της πατρίδας μας.

Σας ζητώ, κύριοι Υπουργοί, να ενισχύσετε τη λειτουργία της τοπικής αυτοδιοίκησης, να ενισχύσετε τη λειτουργία της απλής αναλογικής και μέσα στα πανεπιστήμια να υπερασπιστούμε την παραγωγή διδασκαλίας, έρευνας και παραγωγή ιδεών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώσατε! Αυτό που κάνετε είναι αυθαιρεσία.

Παρακαλώ, κυρία Βούλτεψη, ελάτε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Διότι το μέτρο που θέλετε να εισάγετε περιορίζει την παραγωγή ιδεών στα πανεπιστήμια. Και πρέπει να το σκεφθείτε πάρα πολύ καλά πριν προχωρήσετε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Πάντως αν νομίζετε ότι μ' αυτή την αυθαιρεσία εξυπηρετείτε και το Κοινοβούλιο αλλά και το ήθος της Βουλής και την αισθητική της Βουλής, κάνετε λάθος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Είναι της δημοκρατίας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ελάτε, κυρία Βούλτεψη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Φάμελλε, το να μιλάτε εσείς εννιάμισι λεπτά και οι συνάδελφοί σας να μιλάνε πέντε λεπτά είναι πρωτοφανές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Έτσι είναι ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Θα αναγκάζομαστε να κλείνουμε το μικρόφωνο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, προτιμώ να υπερασπιζομαι τη δημοκρατία επί της ουσίας ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ελάτε τώρα!

Ποια δημοκρατία επί της ουσίας; Σας παρακαλώ! Εσείς θα μονοπωλήσετε την ιδέα της δημοκρατίας; Δεν κατάλαβα.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Βέβαια. Εσείς είσατε οι υπερασπιστές της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Έτσι την εννοείτε τη δημοκρατία; Σας παρακαλώ. Έτσι εννοείτε τη δημοκρατία;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ως πρόσωπο το προτιμώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σας παρακαλώ, κύριε Φάμελλε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Έχει κατοχυρωθεί αυτό μέσα στο Κοινοβούλιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ναι, ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Αρκετά.

Ορίστε, κυρία Βούλτεψη, έχετε τον λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κοιτάξτε: Αναλογική δεν είναι αυτό που εφαρμόσατε, κύριοι της Αντιπολίτευσης και κύριε Φάμελλε. Είναι ένα νόθο σύστημα, γιατί αν θέλατε αναλογική, θα πήγαινε αναλογικά. Ο πρώτος θα ήταν δήμαρχος και θα είχε όσους συμβούλους έβγαζε, ο δεύτερος θα ήταν δεύτερος, ο τρίτος θα ήταν

τρίτος και θα είχε έναν αριθμό συμβούλων, για να μπορέσει να συνεννοηθεί με τον επόμενο. Εσείς τους πάτε σε μπαράζ πλειοψηφικό στον δεύτερο γύρο, γιατί απλώς θέλετε το μπάχαλο. Δεν υπάρχει άλλη εξήγηση. Έτσι βγαίνει ένας ο οποίος έχει έξι συμβούλους και δεν είναι δήμαρχος αυτός που έχει είκοσι έξι. Πώς θα το κάνουμε δηλαδή; Απλώς αυτό θέλετε να κάνετε. Είστε «το κάνουμε και βλέπουμε». Αυτό είπατε και στην επιτροπή, «αφήστε το να εφαρμοστεί και βλέπουμε, αφήστε να μπουν οι μπαχαλάκηδες στα πανεπιστήμια και μετά βλέπουμε, αφήστε να έρθουν ενάμισι εκατομμύριο μετανάστες και μετά θα δούμε πώς θα τους βγάλουμε, αφήστε με τον Ποινικό Κώδικα να βγουν όλοι οι εγκληματίες έξω και μετά θα δούμε τι θα κάνουμε». Ναι αλλά πολιτική είναι η τέχνη τού προβλέπειν. Εσείς, όμως, για πολιτική ξέρετε μόνο την επαναστατική γυμναστική.

Επειδή δεν υπάρχει χρόνος, θα ασχοληθώ σχεδόν αποκλειστικά με την Επιτροπή Ανταγωνισμού, διότι αυτό που συμβαίνει είναι ακατανόητο και αδιανόητο. Είναι ξεκάθαρο ότι γι' αυτή την επιτροπή από την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρέπει να υπάρχει ούτε ίχνος πολιτικής επιρροής. Θυμάστε για ποια πρόσωπα μιλάμε αυτή τη στιγμή; Μιλάμε για την κ. Θάνου, η οποία τέταρτη σε σειρά αρχαιότητας διορίστηκε στις δύο τα ξημερώματα της 29^{ης} Ιουνίου του 2015, ενώ αφήσατε ακέφαλα όλα τα άλλα ανώτατα δικαστήρια και βρέθηκε έτσι μόνη να γίνει Πρωθυπουργός στις 27 Αυγούστου του 2015, αφού προηγουμένως είχε επιχειρηματολογήσει και με επιστολή της που εξαπέλυσε στο εξωτερικό για το περιοχόμενο του αποτελέσματος του δημοψηφίσματος. Αυτό δεν είναι πολιτικό; Δεν έλαβε θέση; Τους εξηγούσε και ποια ήταν η βούληση του ελληνικού λαού. Είναι δουλειά αυτή του Προέδρου του Ανώτατου Δικαστηρίου; Μήπως θυμάστε ότι όταν αφυπηρέτησε –το ξέρετε- διορίστηκε αμέσως άμεσα προϊστάμενη του νομικού γραφείου του Πρωθυπουργού, αναμειγνύονταν, έδινε συνεντεύξεις, ανακατώθηκε και στη σκευωρία της «NOVARTIS»;

Αλήθεια άλαλα τα χείλη των ασεβών, βλέπω. Από χθες που πήγε στο αρχείο η δικογραφία για τον Σαμαρά, όλοι εκείνοι οι οποίοι τα έβρισκαν όλα και έλεγαν ότι είναι το μεγαλύτερο σκάνδαλο, λέξη! Ο κ. Τσίπρας ανέβηκε στο Βήμα, λέξη! Δυο χρόνια δεν κάνατε άλλη δουλειά, από το να μιλάτε για το δήθεν σκάνδαλο της «NOVARTIS». Και η κ. Θάνου είχε παρέμβει –και ιδού για τα Πρακτικά που είχε παρέμβει τότε- και της είχε απαντήσει η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων και είχε πει ότι ήταν θεσμικά ανεπίτρεπτη η παρέμβασή της, διότι είχε χαρακτηρίσει το σκάνδαλο της «NOVARTIS» ως μεγάλο σκάνδαλο και σε εύρος εμπλεκόμενων προσώπων.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Σοφία Βούλτεψη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η κ. Θάνου είχε παρέμβει σε αυτό. Είχε χαρακτηρίσει διάφορες υποθέσεις, δηλαδή είχε λάβει πολιτική θέση για όλα αυτά και μετά απ' όλα αυτά διορίστηκε στην Επιτροπή Ανταγωνισμού με τις ψήφους του ΣΥΡΙΖΑ και της Χρυσής Αυγής

Χθες στην ακρόαση φορέων ρώτησα την κ. Θάνου το εξής: «Πόσοι μετά την εφαρμογή αυτής της διάταξης θα αποχωρήσουν από την Επιτροπή Ανταγωνισμού;». Μου λέει: «Απ' όσο γνωρίζω τέσσερις, πρόεδρος, αντιπρόεδρος και δύο εισηγητές». Δηλαδή τέσσερις μέσα σε αυτό το δήθεν ανεξάρτητο σώμα ήταν άνθρωποι οι οποίοι είχαν υπηρετήσει στο πρωθυπουργικό και σε υπουργικά γραφεία, δηλαδή σε μια επιτροπή που δεν πρέπει να έχει ίχνος πολιτικής επιρροής, τέσσερις άνθρωποι είχαν βουλευτεί και τακτοποιηθεί εκεί.

Ένα από αυτά τα πρόσωπα είχε εμπλακεί και στην υπόθεση των αδειών των τηλεοπτικών. Τώρα θα πάει να εφαρμόσει ανταγωνισμό που είναι το κυρίως πεδίο στο οποίο αναπτύσσονται τα θέματα των τηλεοπτικών καναλιών, ένα πρόσωπο που ήταν σε καίρια θέση τότε; Μου το ξεκαθάρισε ότι θα φύγουν τέσσερις. Δεν είναι μόνο η κ. Θάνου. Άρα εσείς είχατε στήσει την Επιτροπή Ανταγωνισμού.

Και το λέω αυτό, γιατί τώρα μας φέρατε μετά τη «NOVARTIS», για την οποία δεν μιλήσατε ξανά, καινούργιο θέμα, ότι τάχα η Επιτροπή Ανταγωνισμού έσπαχνε την εταιρεία «ΑΡΓΟΣ» του Μα-

ρινάκη. Συγγνώμη αλλά αυτά είχαν λυθεί από την προηγούμενη επιτροπή, που είχε επιβάλει πρόστιμα πολύ βαριά 150.000 ευρώ, 450.000 ευρώ σε εταιρείες διανομής τύπου. Απλώς μετά αφού βάλате εσείς την κ. Θάνου, τότε εμφανίζεται και ο Υπουργός Οικονομίας και θέλησε να ανακινήσει το θέμα και να υποβάλει νέο αίτημα, να ξανασχηματιστεί η Επιτροπή Ανταγωνισμού, η οποία ω του θαύματος ξαφνικά σε δύο μέρες ξεκίνησε ξανά την υπόθεση αυτή της «ΑΡΓΟΣ», για την οποία έχει εκδώσει αποφάσεις και είχαν εκδοθεί ήδη από τις 4 Ιουνίου. Δεν υπάρχει, λοιπόν, κάποιο τέτοιο θέμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τα λέω όλα αυτά, για να τα ακούσει και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, που λέει ότι πρέπει να υπάρχουν αποδείξεις για τη μη ανεξαρτησία της επιτροπής. Συγγνώμη δεν νομίζω να χρειάζονται άλλες αποδείξεις, από το ότι τέσσερα πρόσωπα υπηρέτησαν σε υπουργικά γραφεία και είχαν αναμειχθεί σε υποθέσεις που δεν έπρεπε να έχουν αναμειχθεί, για να είναι στην Επιτροπή του Ανταγωνισμού.

Σας δίνω εδώ, κύριε Πρόεδρε –και το καταθέτω στα Πρακτικά– από την Επιτροπή Ανταγωνισμού όλη την υπόθεση της «ΑΡΓΟΣ» που λέτε ότι θα τη διαλευκάνετε και είχε διαλευκανθεί με την προηγούμενη, του κ. Κυριτσάκη, διοίκηση.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Σοφία Βούλτεψη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τελειώνω με κάτι ακόμη. Στα χρόνια αυτά τα τελευταία –και αυτό το ξέρει ο κ. Πολάκης πολύ καλά– και λόγω της κρίσης κ.λπ. πολλοί γιατροί μας από τους πιο έμπειρους συμπλήρωσαν το εξηκοστό έβδομο έτος της ηλικίας τους και έπρεπε να αφυπηρέτησουν. Όλοι έφυγαν και έγιναν άνθρωποι από τον ιδιωτικό τομέα. Οι δε νέοι γιατροί μας που βγαίνουν από τα νοσοκομεία, γίνονται άνθρωποι από το εξωτερικό. Πήγε, λοιπόν, μια ομάδα γιατρών στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Υγείας, και ζήτησε για δύο χρόνια αυτοί που ήταν εξήντα επτά ετών, γιατί είχε αποψλωθεί ο «Άγιος Σάββας» και όλα τα νοσοκομεία μας κ.λπ., που έχουν την εμπειρία, να πάρουν μια παράταση, να κάτσουν ένα, δύο χρόνια μέχρι να δούμε τι θα κάνουμε. Η απάντηση που έλαβαν εξωδίκως ήταν: «Μα δεν το κάναμε για τη Θάνου που γύρευε να μείνει ένα, δύο χρόνια παραπάνω Πρόεδρος του Αρείου Πάγου. Δεν μπορούμε να το κάνουμε». Δηλαδή η κ. Θάνου νίκησε και τον καρκίνο, διότι αυτό που ζητούσαν οι γιατροί του «Αγίου Σάββα» ήταν να περάσουμε ένα, δύο χρόνια για να μείνουμε εκεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρία συνάδελφε, έχετε περάσει τον χρόνο κατά δύο λεπτά.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Νίκησε τον καρκίνο και έγινε το σαράκι σας, κύριε Πολάκη. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτό το «εξωδίκως», δεν ισχύει. Δεν μπορούμε να πετάμε τέτοια εδώ. Μπορώ να απαντήσω;

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Να μη σου πω ονόματα τώρα!

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Να μου πείτε! Γιατί εγώ απάντησα.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Φίλος σου είναι!

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Δεν υπάρχει κανένα «εξωδίκως».

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Φίλος σου είναι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Καλείτε στο Βήμα ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης. Μετά θα δώσω τον λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Ελληνικής Λύσης κ. Βιλιάρδο.

Ορίστε, κύριε Πλεύρη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ σημαντικό στη Βουλή να γίνεται μια κουβέντα και για ιδεολογικά θέματα. Λόγω του περιορισμένου του χρόνου και επειδή εγώ θέλω να σεβαστώ τους συναδέλφους και να μιλήσουν οι περισσότεροι και θα προσπαθήσω να τον τηρήσω, θα έρθω αποκλειστικά στο άρθρο 64, που έχει να κάνει με την ακαδημαϊκή ελευθερία.

Εδώ έχουν τεθεί σε επίπεδο κριτικής δύο επίπεδα. Το ένα επί-

πεδο είναι το ιδεολογικό. Ποιο είναι το ιδεολογικό επίπεδο; Εγώ το σέβομαι απόλυτα, γιατί έχω μεγαλώσει σε ένα οικογενειακό περιβάλλον, που είχε τελείως διαφορετικές αντιλήψεις σε αυτό το κομμάτι και έχω μεγάλη ευαισθησία, όσο κι αν κάποιος δεν θέλετε να το πιστέψετε. Καταλαβαίνω ότι κάποιος έχουν ευαισθησία στο θέμα του ασύλου.

Πάμε, λοιπόν, στο ιδεολογικό κομμάτι. Πράγματι, το 1981, στα έξι, επτά χρόνια μετά την πτώση της δικτατορίας, ήταν λογικό να γίνεται μια κουβέντα ότι πρέπει να υπάρχουν χώροι που να έχουν αυξημένη προστασία.

Διότι υπήρχε, αν θέλετε, ακόμα και σε εκείνη την περίοδο μια ανασφάλεια ή καχυποψία απέναντι στον κρατικό μηχανισμό. Μπορούμε να πούμε σοβαρά τώρα ότι το 2019 θεωρούμε πως σε όλη την ελληνική επικράτεια δεν μπορούμε να εκφράσουμε ιδέες και αντιλήψεις και χρειάζονται κάποιοι χώροι, οι οποίοι έχουν ανάγκη μεγαλύτερης αυξημένης προστασίας;

Επειδή άκουσα συναδέλφους εδώ πέρα του ΣΥΡΙΖΑ: και εμείς περάσαμε από ελληνικό πανεπιστήμιο και κάναμε πτυχίο, μεταπτυχιακό και διδακτορικό. Και φαντάζομαι ότι συμφωνείτε όλοι ότι ενώ έχω διδακτορικό στη Νομική Σχολή δεν μπορώ να μπω στη Νομική Σχολή, διότι αυτή τη στιγμή άμα πάω να μιλήσω στη Νομική Σχολή, κινδυνεύει η σωματική μου ακεραιότητα.

Τι έρχεται, λοιπόν, και λέει αυτό το άρθρο; Άρα, στο ιδεολογικό κομμάτι θα μπορούσαμε να συζητήσουμε σε ένα άλλο επίπεδο, αλλά το 2019 να λέμε ότι στην Ελληνική Δημοκρατία χρειάζονται χώροι αυξημένης προστασίας ως προς την έκφραση των ιδεών, με συγχωρείτε, είναι προσβολή για όλους μας, γιατί σημαίνει ότι δεν έχουμε διασφαλίσει τέτοιους χώρους σε όλη την ελληνική επικράτεια. Τι λέει; Τι αλλαγή κάνει στην παράγραφο 3;

Εντός των χώρων των ΑΕΙ οι αρμόδιες αρχές ασκούν όλες τις κατά το νόμο αρμοδιότητές τους, συμπεριλαμβανομένης της επέμβασης, λόγω τέλεσης αξιόποινων πράξεων. Πού παραβιάζεται η ακαδημαϊκή ελευθερία; Ξεκάθαρα μιλάει για αξιόποινες πράξεις. Άκουσα την αξιότιμη συνάδελφο από το ΣΥΡΙΖΑ, που είπε ότι λέει ο Υπουργός ψέματα, γιατί για τα κακουργήματα πράγματι μπαίνει η αστυνομία. Μόνο τα κακουργήματα είναι;

Τι γίνεται στην περίπτωση ενός σοβαρού πλημμελήματος; Δηλαδή, σας λέω ότι η κατοχή εκρηκτικών υλών με τον νέο Ποινικό Κώδικα είναι πλημμέλημα. Αν αυτή τη στιγμή, λοιπόν, πάρουν την αστυνομία και τους πουν: «Μέσα στο Πολυτεχνείο είναι τριακόσιες μολότοφ και δύο εκρηκτικοί μηχανισμοί», θεωρούμε λογικό να πρέπει η αστυνομία να μπει σε μία συνεννόηση με τις πρυτανικές αρχές; Και αν οι πρυτανικές αρχές είτε από φόβο είτε από αβελτηρία είτε από οποιαδήποτε κατεύθυνση, δεν δώσουν εντολή, δεν θα πει μπορεί να μπει η αστυνομία;

Αν αυτή τη στιγμή, γίνονται επεισόδια και πετιούνται μολότοφ και τους κυνηγούν οι αστυνομικοί, σας φαίνεται λογικό ο άλλος με το που πατήσει το πεζοδρόμιο και μπει μέσα να σταματάει ξαφνικά το κράτος δικαίου και να μην μπορεί να κάνει σύλληψη για πλημμέλημα;

Είναι σημαντικό, στις εγκληματικές πράξεις να υπάρχει απόλυτη αποδοχή πως θέλουμε ό,τι εφαρμόζεται σε όλη την ελληνική επικράτεια, να εφαρμόζεται και μέσα στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, ό,τι γίνεται σε οποιονδήποτε δημόσιο χώρο, να γίνεται και στα εκπαιδευτικά ιδρύματα και τότε ναι, θα προσπείσουμε το άσυλο των ιδεών.

Διότι ξέρετε τι γίνεται τώρα; Άκουσα τον κ. Πολάκη με μεγάλη προσοχή στην επιτροπή -δεν είμαι μέλος, αλλά τον έβλεπα- που είπε ότι στην πραγματικότητα, μέσα σε αυτούς τους χώρους, έχουν μολοσαστεί άτομα, έχουν μολοσαστεί ιδέες και αυτά όλα.

Αντίστοιχα, όμως, θα σας πω ότι μέσα σε αυτούς τους χώρους υπήρχαν και μειοψηφίες, που κυριαρχούσαν, στο όνομα του πανεπιστημιακού ασύλου, διότι οι φοιτητές εκαναν εκλογές όλο αυτό το διάστημα και ξέρουμε τα αποτελέσματα. Όμως, όμως τυχαίως, υπήρχαν μειοψηφίες, που πολλές φορές δεν ήταν και της εκπαιδευτικής κοινότητας, που κατάφεραν, λόγω της δύναμης και της βίας, να επιβάλλονται μέσα στους φοιτητές. Μέσα εκεί, δυστυχώς, μπήκαν και ποινικοί. Δεν λέω αναγκαστικά ότι αυτοί ήταν οι ποινικοί, αλλά μπήκαν και ποινικοί. Και δεν αναφέρομαι μόνο στο παρεμπόριο, που είναι ένα πλαίσιο, που δεν μπορεί να μπει, αλλά μπήκαν και σκληροί ποινικοί. Και γι' αυτό

βλέπετε ότι σε χώρους πανεπιστημίων πλησίον υπάρχει και η εγκληματικότητα, που έχει να κάνει με ναρκωτικά και οτιδήποτε.

Το ιδεολογικό, όμως, κομμάτι, που έβαλε ο ΣΥΡΙΖΑ -και αυτή είναι η πραγματικότητα- είναι ότι για πρώτη φορά, πάει να δημιουργηθεί μέσα στα πανεπιστήμια μία δύναμη, ώστε να μην μπορούν να επιβάλλονται αυτές οι μειοψηφίες, να υπάρχει ένα κράτος δικαίου συνολικό σε αυτούς τους ανθρώπους και να μην μπορούν κάποιος, λίγοι, στο όνομά ότι δεν μπορεί να μπουν οι αντίπαλοί τους, δεν μπορεί να μπει αυτός που δεν μου αρέσει ο λόγος του, γιατί ξέρω ότι ανά πάσα στιγμή, θα έχω τη δύναμη να τον χτυπήσω, να κάνω οτιδήποτε και να μην μπορεί να μιλήσει. Και προκαλώ, Έλληνες Βουλευτές, να πάμε να μιλήσουμε στις μεγάλες σχολές, που έχουν πρόβλημα με το άσυλο. Δεν μπορούμε!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτό, λοιπόν, είναι κάτι, που το 2020 πρέπει να ξεπεραστεί. Και για να είμαι συνεπής σε αυτό το οποίο είπα στην αρχή, κλείνω την ομιλία μου και πραγματικά, δεν υπάρχει πλέον ιδεολογικό θέμα. Υπάρχει θέμα εφαρμογής της νομιμότητας σε όλον τον χώρο της ελληνικής επικράτειας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας ενημερώσω ότι οι Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, σύμφωνα με το άρθρο 72 του Κανονισμού της Βουλής, κατέθεσαν ονομαστική ψηφοφορία για το άρθρο 64 του σχεδίου νόμου. Συνεπώς, όλοι οι εισηγητές και οι Βουλευτές από εδώ και πέρα μπορούν αν θέλουν, όταν τους δοθεί ο λόγος, να ασχοληθούν με το άρθρο 64.

Θα δώσω τον λόγο στον κ. Βιλιάρδο, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Ελληνικής Λύσης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Πότε θα γίνει αυτό, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Έχετε δίκιο, κύριε Τζαβάρ. Θα αποφασιστεί από τον Πρόεδρο και σε συνεννόηση με τις κοινοβουλευτικές ομάδες.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Έχετε υπόψη σας, κύριε Βιλιάρδο, ότι, επειδή μίλησε ο Αρχηγός σας, θα έχετε έξι λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Θα πάρω και το χρόνο της τριτολογίας μου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν προβλέπεται, αλλά θα υπάρξει μια ανοχή. Το άρθρο 110 δεν το προβλέπει, αλλά εν πάση περιπτώσει, θα υπάρξει μια ανοχή.

Με την έγκριση του Σώματος θα πάμε σήμερα μέχρι τη 01:00', γιατί είναι πάρα πολλοί οι ομιλητές και αύριο θα ξεκινήσουμε στις 9:30' αντί στις 10:00'.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ζητάω τον λόγο εδώ και τριάντα-σαράντα δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ορίστε, κύριε Τζανακόπουλε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Προσπαθούμε από το πρωί να συνεννοηθούμε. Υπάρχει μια δυσκολία απ' ό,τι φαίνεται. Εν πάση περιπτώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τι δυσκολία υπάρχει;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ζητάω τον λόγο εδώ και ενάμισι λεπτά. Έχω σηκώσει το χέρι μου πέντε φορές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κατατέθηκε τώρα η ονομαστική ψηφοφορία. Το Προεδρείο οφείλει να την ανακοινώσει και να σας πει ότι θα αποφασιστεί αργότερα ο χρόνος που θα συζητηθεί.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Στα μέσα Αυγούστου και έτσι όπως έχετε επιλέξει να προχωρήσετε στο νομοθετικό έργο, δεν υπάρχει κανένας λόγος να τσακωνόμαστε.

Σας λέω, πολύ απλά, ότι σας έκανα πριν από μιάμιση ώρα περίπου μια πρόταση, για να μπορέσει να συγκροτηθεί ο κατάλογος των ομιλητών με έναν τρόπο που να ευνοεί την ανταλλαγή επιχειρημάτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σας το εξήγησα αυτό. Δυο φορές το έχω πει και σε εσάς και στον συνάδελφό σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Επιλέξατε να αγνοήσετε την πρόταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Έχει λήξει το θέμα αυτό. Γινόταν κατ' επανάληψη και επί των ημερών σας. Δεν υπάρχουν ηλεκτρονικές κάρτες. Δεν γίνεται αλλιώς. Δεν είμαστε θάυμαστοί.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Έχω τον λόγο, κύριε Πρόεδρε ή δεν έχω τον λόγο;

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Μα, όταν είναι στο Βήμα ομιλητής, δεν επιτρέπεται, βρε παιδί μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σας εξήγησα. Υπάρχει η αρρυθμία αυτή. Σε δέκα μέρες θα είναι έτοιμες οι ηλεκτρονικές κάρτες. Μετά τις διακοπές, δεν θα υπάρχει πρόβλημα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Έχω τον λόγο ή δεν έχω τον λόγο; Να περιμένω να τελειώσει ο ομιλητής;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μα, λέτε το ίδιο πράγμα.

Ορίστε, κύριε Βιλιάρδε, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο για το επιτελικό κράτος φάνηκε καθαρά πως η Νέα Δημοκρατία, θεωρώντας πως ξεπλύθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ, καθώς επίσης ότι οι Έλληνες πείστηκαν πως δεν υπάρχει εναλλακτική λύση στο κόμμα της και στα καταστροφικά μνημόνια, προσπάθησε να εκμεταλλευθεί την ευκαιρία. Πώς; Με την υπερσυγκέντρωση εξουσιών στην ίδια, που αποφασίζει πλέον και διατάζει, όπως διαπιστώνεται με τον καταϊσισμό των νομοσχεδίων, με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, χωρίς φυσικά, να υπάρχει κανένας λόγος, με εξαίρεση ίσως το φορολογικό. Κυρίως όμως μεταφέρει δεκάδες εξουσίες στον Πρωθυπουργό, που μετατρέπεται κυριολεκτικά σε έναν αιρετό μονάρχη, με ένα Υπουργικό Συμβούλιο, το οποίο προίκισε με πρωτοφανή προνόμια. Κάτι ανάλογο προσπαθεί να προωθήσει και στην τοπική αυτοδιοίκηση, για να εκμεταλλευθεί τα συγκυριακά εκλογικά αποτελέσματα αυτών, που εξέλεξε με την υπερσυγκέντρωση εξουσίας στους δικούς της δημάρχους.

Έτσι, αντί να προωθήσει ένα κράτος δικαίου προωθεί ένα κράτος εν κράτει. Το γεγονός αυτό είναι εξαιρετικά επικίνδυνο για την Ελλάδα, ειδικά επειδή έχει μετατραπεί σε αποικία χρέους των ξένων, γεγονός που σημαίνει πως η μεγαλύτερη αυτή εξουσία μεταβιβάζεται αυτόματα στους ξένους, σε αυτούς, που συνεχώς εκβιάζουν την Ελλάδα, όπως πρόσφατα με το εθνικό έργο της ηλεκτρικής διασύνδεσης της Αττικής με την Κρήτη. Εν προκειμένω, θέλουν να μας επιβάλουν μια κοινοπραξία με έδρα την Κύπρο, αντί του φορέα «ΑΡΙΑΔΗΝ», που είχε συστήσει η θυγατρική της ΔΕΗ, ο ΑΔΜΗΕ.

Πρόκειται για μια δημόσια επιχείρηση, που απαξιώνεται συνεχώς με τις απαράδεκτες δηλώσεις του κ. Χατζηδάκη, για τις οποίες έχουμε καταθέσει λεπτομερή ερώτηση. Εάν δεν το κάνουμε, μας απειλούν με απώλεια των κοινοτικών κονδυλίων ύψους 335 εκατομμυρίων ευρώ, γνωρίζοντας πόσο σημαντικό είναι το εγχείρημα για την ενεργειακή ασφάλεια της Κρήτης.

Ειδικά σε ό,τι αφορά τις αλλαγές στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης γίνεται μία μεγάλη προσπάθεια αντισυνταγματικής παραχάραξης της βούλησης των πολιτών. Στόχος της είναι να αποκτήσουν πλήρη και απόλυτη εξουσία οι δήμαρχοι και οι περιφερειάρχες της Νέας Δημοκρατίας, ακυρώνοντας, επί της ουσίας, την απλή αναλογική, που εμείς ως Ελληνική Λύση υποστηρίζουμε. Πρόκειται για μια εκλογική διαδικασία, με την οποία έγινε η ανάδειξη των δημοτικών και περιφερειακών συμβουλίων.

Ταυτόχρονα, η Νέα Δημοκρατία προπαγανδίζει, ισχυριζόμενη πως ο νέος θεσμός απέτυχε, ενώ ακόμα δεν άρχισε να εφαρμόζεται. Δυστυχώς, φαίνεται πως θεωρεί τους πολίτες ανώριμους. Παραμένοντας, λοιπόν, πιστή στην ακραία νεοφιλελεύθερη ιδεολογία της και στην κληρονομική, οικογενειοκρατική αντίληψη της, δεν θέλει να τους παρέχει, έστω τη δυνατότητα να εκπαιδευτούν στις δημοκρατικές διαδικασίες της απλής αναλογικής, με τις οποίες αναλαμβάνονται ατομικές ευθύνες από τους πολίτες.

Όλοι γνωρίζουμε, όμως, πως το καθεστώς που θέλει να επαναφέρει η Νέα Δημοκρατία, είναι αυτό ακριβώς που χρεοκόπησε όλους τους Οργανισμούς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και που απομάκρυνε από την τοπική αυτοδιοίκηση τους ικανούς πολίτες των τοπικών κοινωνιών, αφού επικρατούσε πάντα η άποψη και η αρχή του ενός ανδρός, αυτή ακριβώς που μεγιστοποίησε χθες η Νέα Δημοκρατία με την ψήφιση του νομοσχεδίου για το επιτελικό κράτος. Και δεν πρέπει να ξεχνάμε πως το συγκεκριμένο κόμμα υπερχρέωσε την Ελλάδα το 2009, εκτοξεύοντας κυρίως τις δημόσιες δαπάνες.

Έτσι με τέτοιες αντιδημοκρατικές μεθοδεύσεις δεν απελευθερώνεται η συλλογική ενέργεια των πολιτών, με τη βοήθεια της οποίας το έθνος μας θα μπορούσε να πετύχει κυριολεκτικά θαύματα.

Περαπαίρω, στα άρθρα 19 έως 41 διαβάζουμε για τη σύσταση, στο Υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης, μιας υπερμεγέθους υπηρεσίας με σωρεία τμημάτων και διευθύνσεων, που δεν έχουν καμμία σχέση με την ψηφιακή εποχή, με την απλοποίηση των διαδικασιών, με την ευελιξία της διοίκησης και με τη συμμετοχή του ίδιου πολίτη στις διαδικασίες της καθημερινότητάς του, αλλά και της γενικότερης πολιτικής.

Ειδικά στο άρθρο 27, παράγραφος 4 για την ανοιχτή διακυβέρνηση, δεν βλέπουμε πουθενά να ιδρύεται κάποια διεύθυνση, η οποία θα έχει ως αποστολή της να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις νομοθέτησης και διακυβέρνησης της χώρας, με τη συμμετοχή της βούλησης των πολιτών, μέσω της ψηφιακής τεχνολογίας. Μιλάμε, δηλαδή, για την απλοποίηση της ψηφιακής άμεσης δημοκρατίας. Είναι κάτι, που έχει στο πρόγραμμά της η Ελληνική Λύση, όπου αναφέρει πως η σύγχρονη τεχνολογία θα χρησιμοποιηθεί για την ενίσχυση της δημοκρατίας με την άμεση συμμετοχή των πολιτών στην εκλογική διαδικασία και στη λήψη αποφάσεων.

Είναι ένα βήμα, που θα έθετε την Ελλάδα στην πρώτη γραμμή του παγκόσμιου ενδιαφέροντος και στην πρωτοπορία του αγώνα για την καλύτερη της δημοκρατίας στις σύγχρονες πολυπληθείς κοινωνίες, ενάντια στην επικράτηση της ακραίας νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης.

Σχετικά με το πανεπιστημιακό άσυλο, η νομοθετική κατοχύρωσή του στην Ελλάδα αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία, επειδή δεν συναντάται σε κανένα σχεδόν σύγχρονο πολιτισμένο κράτος. Στην Ελλάδα ειδικά, το άρθρο 16, παράγραφος 1 του Συντάγματος κατοχυρώνει απόλυτα την ακαδημαϊκή ελευθερία και την ελεύθερη ανάπτυξη των νέων ιδεών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είμαστε, λοιπόν, υπέρ του πανεπιστημιακού ασύλου, όπως προβλέπεται στο Σύνταγμα και ρυθμίζεται στις δύο πρώτες παραγράφους του παρόντος νομοσχεδίου. Σε κάθε περίπτωση, είμαστε κατά του ασύλου της ανομίας εντός των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και εναντίον της δια της βίας επιβολής της μίας άποψης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ**)

Εντούτοις, δεν πρέπει να μείνουμε μόνο σε αυτά που προτείνει η Νέα Δημοκρατία. Θα πρέπει, δηλαδή, να υπάρχουν αυστηρότερα μέτρα για τα εγκλήματα που τελούνται εντός των χώρων των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, όπου καταθέσαμε μία ανάλογη τροπολογία.

Συνεχίζοντας, το άρθρο 72, περί μείωσης του ετήσιου επιτοκίου επιβάρυνσης ρυθμιζόμενων οφελών προς τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, δεν είναι ξεκάθαρο και εξαρτάται κάθε φορά αν θα υπάρχει μείωση του επιτοκίου. Εν προκειμένω, πιστεύουμε πως θα πρέπει να ρυθμιστεί μόνο η καταβολή του αρχικού κεφαλαίου, χωρίς προσαυξήσεις, πρόστιμα και τόκους.

Όσον αφορά δε, τις διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης, άρθρα 95 έως 100, αυτό που έχει σημασία είναι να θεσμοθετηθεί η επιτάχυνση της έκδοσης των δικαστικών αποφάσεων, αφού είναι κάτι που εμποδίζει, σε μεγάλο βαθμό, τη λειτουργία της οικονομίας μας, η οποία είναι αυτό που οφείλει να μας ενδιαφέρει πρωτίστως.

Κλείνοντας, δεν χρειαζόμαστε επιτελικό κράτος και επιτελική

τοπική αυτοδιοίκηση. Αυτό που χρειαζόμαστε, είναι ένα σχέδιο για την οικονομία, ένα δικό μας σχέδιο. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι ανάπτυξη, αφού χωρίς ανάπτυξη δεν θα λύσουμε κανένα απολύτως πρόβλημα των Ελλήνων, ανάπτυξη, όμως, με εγχώριες επενδύσεις που υπερβαίνουν ανέκαθεν το 20% του ΑΕΠ μας, έναντι κάτω του 2% των ξένων τα τελευταία τριάντα χρόνια.

Καταθέτω το συγκριτικό γράφημα στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Βιλιάρδο, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θυμίζουμε εδώ, πως σύμφωνα με μία πρόσφατη μελέτη, οι εγχώριες επιχειρήσεις, που επιβίωσαν, μείωσαν μεν τα έξοδά τους κατά 11%, αλλά τις επενδύσεις τους κατά 57%, ενώ σήμερα, το 26% των ελληνικών επιχειρήσεων είναι ζόμπι, ζωντανές-νεκρές δηλαδή, με δάνεια 15 δισεκατομμυρίων και με οφειλές της τάξεως των 10 δισεκατομμυρίων.

Δεν χρειαζόμαστε, βέβαια, απένδυσεις, αλλά αειφόρες επενδύσεις. Τέτοιες, δηλαδή, που δεν θα θυσιάζουν το μέλλον των παιδιών μας στο παρόν και στο βωμό του χρέους, όπως πιστεύουμε για το Ελληνικό, αλλά θα είναι κοινωνικά και διαχρονικά δίκαιες, σε σχέση με τις εισοδηματικές τάξεις και με όλες τις γενιές των Ελλήνων.

Για να τα καταφέρουμε, πρέπει να προηγηθούν οι δημόσιες επενδύσεις, έτσι ώστε να δημιουργηθεί ζήτηση και να ακολουθήσουν οι ιδιωτικές. Καμμία χώρα, άλλωστε, ποτέ στον κόσμο δεν τα κατάφερε να ξεφύγει από μία τέτοια παγίδα, χωρίς δημόσιες επενδύσεις.

Πρέπει, επίσης, να σταματήσει το ξεπούλημα των δημοσίων επιχειρήσεων, όπως προβλέπεται για τη ΔΕΗ, σύμφωνα με τις δηλώσεις του κ. Κατζίδάκη. Ελπίζουμε δε, να μην ακολουθήσουν τα «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ», με κριτήριο την αντικατάσταση της επιτυχημένης ηγεσίας τους, από μία που απέτυχε προηγουμένως, αφού θα επρόκειτο για ένα ακόμη μεγαλύτερο έγκλημα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ο κ. Τζανακόπουλος έχει ζητήσει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, θέλω να ενημερώσω ότι με βάση το άρθρο 72 του Κανονισμού της Βουλής, δεκαπέντε Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ υπογράφουν την αίτηση για τη διενέργεια ψηφοφορίας με ονομαστική κλήση, επί των άρθρων 1 έως 16 του σχεδίου νόμου, τα άρθρα 64 και 65 και το άρθρο 101 στο νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Να την καταθέσετε.

Σε σχέση τώρα με την ερώτηση που έγινε, κατ' αρχήν δεν υπάρχει δυνατότητα να κάνουμε εναλλαγές. Αν δείτε τον κατάλογο, έχει φθάσει στο νούμερο εκατόν είκοσι επτά και έως αυτή τη στιγμή έχουν μιλήσει στην ουσία δεκαέξι συνάδελφοι, οπότε σήμερα θα πάμε μέχρι τη μία το βράδυ.

Σε συνεννόηση με τον Πρόεδρο, θα κάνουμε μία προσπάθεια η ονομαστική ψηφοφορία -εσείς ρωτήσατε νομίζω, κύριε Τζαβάρα- να γίνει λίγο μετά τις 15.00 αύριο. Θα κάνουμε μία προσπάθεια.

Αυτό σημαίνει, όμως, ότι θα πρέπει ο καθένας να κρατάει τον χρόνο του, γιατί αν ξεπερνάμε τον χρόνο μας και αφαιρούμε στην ουσία ομιλητές και είναι, τέλος πάντων, εις βάρος των επόμενων.

Ο κ. Βασίλειος-Νικόλαος Υψηλάντης, από τη Νέα Δημοκρατία, έχει τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι αλήθεια ότι δεν περίμενα σε αυτό το Κοινοβούλιο να υπάρχει υπαρπαγή χρόνου πέντε λεπτών, χωρίς να υπάρχει επίσης σεβασμός στις υποδείξεις για τήρηση του χρόνου από το Προεδρείο και χωρίς να υπάρχει σεβασμός στους Βουλευτές.

Ήμουν Βουλευτής την περίοδο 2012-2015, όταν δυστυχώς τέτοιες τακτικές δεν εφαινότο από συναδέλφους του δημοκρατι-

κού τόξου, αλλά δυστυχώς, από Βουλευτές του μορφώματος, που καθόταν εκεί πάνω δεξιά.

Θεωρώ, λοιπόν, όταν εμείς εδώ συζητάμε για τη δημοκρατία, για την τήρηση των συνταγματικών αρχών κ.λπ., θα πρέπει πρώτον να τηρούμε τον Κανονισμό της Βουλής, που είναι αυτός ο οποίος διέπει τις σωστές εργασίες, τις δημοκρατικές εργασίες και τις λειτουργίες της Βουλής των Ελλήνων.

Την ελληνική παθογένεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που καταταλαιπωρεί από συστάσεώς μας το κράτος -η αρνητικότητα, η αναβλητικότητα, η αποφυγή να αντιμετωπίσουμε ρεαλιστικά προβλήματα κατάματα και να δίνουμε τις πρέπουσες απαντήσεις- η Αντιπολίτευση σήμερα υπηρετεί με τις θέσεις της, όχι μόνο κατά τη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου, αλλά και ως πυρήνα της πολιτικής της, που την εμφανίζει από τις πρώτες κιόλας ημέρες εδώ, στη νέα Βουλή. Ευτύχημα, βέβαια, είναι ότι ακριβώς την ίδια στάση έδειχνε και ως κυβέρνηση και τη στάση αυτή κατέδικασε ο ελληνικός λαός, στέλνοντάς την στην Αντιπολίτευση. Είναι καλό να μην καταλαβαίνεις από τα λάθη σου και να τα συνεχίζεις.

Τι επιστρατεύει, όμως, την προσέγγισή της αυτή; Τα γνωστά εργαλεία. Επίκληση δήθεν, αντισυνταγματικότητας διατάξεων, θεσμική παρακμή -ακούστηκε εδώ-, επινοήσεις μεθοδεύσεων στα νόμιμα αιτήματα της ελληνικής δικαιοσύνης και άλλα τέτοια παρόμοια, που από τη μια δείχνουν τη διάθεση της Αντιπολίτευσης να βάλουν φρένο στη γρήγορη διόρθωση καταστάσεων που θέλουν να ανακόψουν κάθε προσπάθεια εκσυγχρονισμού του κράτους και της διοίκησης και από την άλλη να προκαλέσουν εντυπώσεις για επηρεασμό της κοινής γνώμης, των Ελλήνων πολιτών.

Τι απαντά η Κυβέρνηση; Γρήγορα και με την πρέπουσα δημοκρατική ευαισθησία και σεβασμό, εν προκειμένω, σε αυτό εδώ το νομοσχέδιο, στην τοπική αυτοδιοίκηση, με την οποία άλλωστε συμπλέει σε θέσεις, απαντά με τη διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας των ΟΤΑ Α' και Β' Βαθμού, λόγω των απόπων που δημιουργήσε το έκτρωμα αυτό του ΣΥΡΙΖΑ, που λέγεται «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ».

Όσον αφορά τα ζητήματα της λειτουργίας των τοπικών και περιφερειακών αρχών και οργάνων, επιλέγεται με τη δημοκρατική τροποποίηση του νόμου. Νόμος, μαθαίναμε στη Νομική Σχολή, αντικαθιστά νόμο. Με τη δημοκρατική, λοιπόν, τροποποίηση του νόμου, την αλλαγή του, αρχικά με ενθάρρυνση των διαδημοτικών παραταξιακών συνεργασιών, και στην περίπτωση της μη εξεύρεσης συμφωνίας με την τυχόν υιοθέτηση πρότασης των μειοψηφιών και ως έσχατο μέσο την απόφαση από τις προβλεπόμενες, κατά τον νόμο, επιτροπές.

Επισημαίνεται ότι οι αλλαγές αυτές αφορούν στο σύνολό τους προβλήματα, που υπάρχουν εν όψει της εγκατάστασης των νέων δημοτικών αρχών, που πρέπει να λειτουργήσουν, για να μπορέσει να προχωρήσει η τοπική αυτοδιοίκηση στις μεγάλες τις αποφάσεις.

Δεν προλαβαίνω να μιλήσω -όπως ήθελα- για το πανεπιστημιακό άσυλο. Ως πατέρας φοιτητών, όμως, θέλω να δηλώσω εδώ, στο ελληνικό Κοινοβούλιο, ότι δεν είμαι υπερήφανος για τα πανεπιστήμια και για την εικόνα αυτή, την οποία παρουσιάζουν σήμερα πολλά ελληνικά πανεπιστήμια και σχολές ούτε με τις εστίες της παραβατικότητας που υπάρχουν εκεί. Νομίζω ότι η διάταξη αυτή προστατεύει το άσυλο, αλλά δεν δίνει άσυλο στην ανομία.

Δεν είναι εδώ ο κύριος Υφυπουργός Εσωτερικών. Υπάρχει μία διάταξη, η οποία έχει εισαχθεί ειδικά για τις αστικές εταιρείες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Έχω μιλήσει γι' αυτό και στην επιτροπή. Αφορά μία δομή Πολιτικής Προστασίας στη Ρόδο και στα Δωδεκάνησα πολύ σημαντική, η οποία εδώ και δεκαετίες έχει υπηρετήσει τα μέγιστα στην αντιμετώπιση των φυσικών καταστροφών με μεγάλη επιτυχία. Δίνεται, λοιπόν, η δυνατότητα στο άρθρο 5 παράγραφος 16 του νομοσχεδίου να μπορέσουν να συνεχίσουν να λειτουργούν αυτές οι εταιρείες.

Έχει γίνει, κύριε Υπουργέ, ένα λάθος σε μία ημερομηνία. Η ισχύς των διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου να αρχίζει από την 1^η Ιανουαρίου του 2018. Επίσης, παρακαλώ για την αντικατάσταση ενός όρου αδόκιμου νομικά. Εκεί που αναφέρει «οι εται-

ρείες, οι οποίες τελούν σε εκκαθάριση» δεν ανακαλείται η εκκαθάριση, αλλά αναβιώνουν. Παρακαλώ, την αντικατάσταση, λοιπόν, της λέξης «εκκαθάριση» με τη λέξη «αναβίωση», που είναι και ο νομικά ορθός όρος.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και για το ένα λεπτό καθυστέρησης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Κεγκερόγλου. Στον κ. Κεγκερόγλου θα είμαι πιο ανεκτικός, γιατί ήταν ένας από τους πέντε, που δεν μίλησαν χθες, διότι διεκόπη ξαφνικά.

Κύριε Κεγκερόγλου, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κι έξι λεπτά να βάλετε, είμαστε εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Επειδή θα πάω στην Κρήτη την άλλη εβδομάδα, θέλω να έχω συμμάχους!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αντίθεση με τη συντηρητική αντίληψη για το συγκεντρωτικό κράτος που υπηρέτησε η Νέα Δημοκρατία με συνέπεια στη Μεταπολίτευση, το ΠΑΣΟΚ έθεσε την τοπική αυτοδιοίκηση στο επίκεντρο της πολιτικής ως ένα από τα τρία βάρη της δημοκρατίας, την χειραφέτησε μαζί με τα συλλογικά της όργανα και δρομολόγησε τον μετασχηματισμό του κράτους.

Με τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» και τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» επανασχεδιάστηκαν τα επίπεδα διακυβέρνησης με ριζική ανακατανομή των αρμοδιοτήτων από το κεντρικό κράτος προς την αυτοδιοίκηση Α' και Β' Βαθμού. Το τοπίο άλλαξε ριζικά. Από τους πενήντα πέντε κρατικούς νομάρχες μεταβήκαμε στις δεκατρείς αιρετές περιφέρειες, με κυρίαρχο ρόλο στην περιφερειακή ανάπτυξη. Από τις έξι χιλιάδες κοινότητες χωρίς προσωπικό, πόρους και αρμοδιότητες περάσαμε σε χίλιους και στη συνέχεια σε τριακόσιους τριάντα ισχυρούς δήμους, που μπορούν να υπηρετήσουν τις πόλεις, τους πολίτες και να ικανοποιήσουν τις κοινωνικές ανάγκες των ανθρώπων, τους οποίους εκπροσωπούν.

Ταυτόχρονα, υπήρξε μεγάλη μεταφορά κεντρικής εξουσίας στις αποκεντρωμένες δομές, αλλά και στις ανεξάρτητες αρχές, που ιδρύθηκαν. Το ΑΣΕΠ, το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, η Επιτροπή Ανταγωνισμού, ο Συνήγορος του Πολίτη, η ΑΔΑΕ, η ΡΑΕ, η Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών αποτελούν επιτυχή παραδείγματα μεταρρύθμισης παρά την ασέβεια εκ δεξιών και εξ ευωνύμων.

Σε αυτή την κοσμογονία προοδευτικών αλλαγών και μεταρρυθμίσεων, που έφερε το ΠΑΣΟΚ για να δημιουργηθεί το σύγχρονο ελληνικό κράτος, είχε πάντα απέναντί τη Νέα Δημοκρατία, αλλά όχι μόνο. Η παραδοσιακή Αριστερά με τις διάφορες εκδοχές της πιστή, στη λογική του κρατισμού, όταν δεν λαϊκίζε, ποιοίσε την νήσαν.

Ακόμη και με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», που υλοποιούσε την αδήριτη ανάγκη προκειμένου να ανασυσταθεί το κράτος για να αντιμετωπίσει την πολύπλευρη κρίση με αναπτυξιακή και παραγωγική αναδιάρθρωση, αλλά και με διαφύλαξη της κοινωνικής συνοχής, ο ΣΥΡΙΖΑ, αντί ιδεών και προτάσεων, κατέθεσε τον μέγιστο λαϊκισμό για το χωροταξικό, ξεπερνώντας τη Νέα Δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από οκτώ χρόνια εφαρμογής του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» έπρεπε να γίνει μια ψύχραιμη αξιολόγηση και να βελτιώσουμε τον θεσμό εκεί που αποδείχτηκε ότι έπασχε, στην προοπτική της προαγωγής του για την επόμενη δεκαετία, αξιοποιώντας βέβαια, πάντα και τις νέες τεχνολογίες, τις νέες μεγάλες δυνατότητες που μας δίνει η τέταρτη βιομηχανική επανάσταση.

Αντί αυτών, ο ΣΥΡΙΖΑ με τον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ» ναρκοθέτησε τις δυνατότητες της αυτοδιοίκησης να διαχειριστεί αποτελεσματικά τις αρμοδιότητες, που ήδη είχε, για τις τοπικές υποθέσεις και την περιφερειακή ανάπτυξη. Ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ» έδωσε εκ των προτέρων στη Νέα Δημοκρατία το άλλοθι που θα αναζητούσε, για να προχωρήσει στην αντιμεταρρύθμιση του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Ούτε παραγγελιά να το είχε η Νέα Δημοκρατία και ο Μητσοτάκης!

Σε πρώτη φάση στήνουν ένα συγκεντρωτικό σύστημα διοίκησης εντός της αυτοδιοίκησης με αφαίρεση αρμοδιοτήτων από τα συλλογικά όργανα. Σε δεύτερη φάση, θα έχουμε επαναφορά αρμοδιοτήτων και εξουσίας της αυτοδιοίκησης στο κεντρικό κρά-

τος. Άλλωστε, με το χθεσινό νομοσχέδιο προχωρεί η Κυβέρνηση στην επανασυγκέντρωση της εξουσίας στο κεντρικό κράτος, το οποίο κατ'επίφαση ονομάζει επιτελικό. Και επειδή ο κ. Μητσοτάκης ανέφερε χθες τον Σούτσο, τον παραπέμπω στις σημερινές γελοιογραφίες της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ», του Μακρή και του Πετρουλάκη, που δίνουν απάντηση.

Το μπάχαλο του ΣΥΡΙΖΑ δεν διορθώνεται με τα τερατουργήματα της Νέας Δημοκρατίας, κύριοι Υπουργοί. Η προσπάθεια των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ να αντιπολιτευτούν τη Νέα Δημοκρατία στα πεδία που η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έκανε χειρότερα, όπως η υπερδιόγκωση του κεντρικού κράτους, μόνο θυμηδία προκαλεί δύο μέρες τώρα.

Στο ίδιο μοτίβο και η παρέμβαση του κ. Τσίπρα, ο οποίος δεν τοποθετήθηκε επί του σκληρού πυρήνα της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας, που αφορά το υπερσυγκεντρωτικό κράτος που στήνει, αλλά επικέντρωσε την κριτική του μόνο στη στελέχωση του. Αυτό είναι απόρροια των αντιλήψεων Νέας Δημοκρατίας και ΣΥΡΙΖΑ, που συγκλίνουν στο συγκεντρωτικό κράτος από άλλες οπτικές.

Διαφωνούν, αλλά μόνο για το ποιοι θα είναι οι εγκάθετοι μετά την ανακατάληψη των θερινών ανακτόρων. «Θάνου» ο ένας, «Κυριτσάκης» ο άλλος. Κάποιος φώναξε από τα ορεινά του ΣΥΡΙΖΑ το όνομα «Τουλουπάκης». «Όχι στον Ρουμπάτη» ο ένας «όχι στον Κοντολέοντα» ο άλλος. «Ρακιντζής» ο ένας, «Παπασπύρου» ο άλλος.

Όχι, κύριε Μητσοτάκη και κύριε Τσίπρα. Στις 7 Ιουλίου οι πολίτες δεν ψήφισαν εναλλαγή των μεν από τους δε. Ψήφισαν αλλαγή πολιτικής, σεβασμό στη δημοκρατία. Ψήφισαν αποκατάσταση της λειτουργίας των θεσμών, των ανεξάρτητων αρχών και ενίσχυση της διαφάνειας με θέσπιση πρόσθετων νέων κανόνων.

Το ζήτημα της Επιτροπής Ανταγωνισμού είχε τεθεί και στη διαδικασία επιλογής της κ. Θάνου από τους ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και τη Χρυσή Αυγή. Γι' αυτό συμφωνούμε με την άποψη της κ. Θάνου του 2009, η οποία είτε να μην παίρνουν θέσεις οι δικαστές αμέσως μετά την αφυπηρέτηση έναντι παχylών αμοιβών και προτείνουμε με τροπολογία που έχουμε καταθέσει τη διεύρυνση του 101 άρθρου με διαφανείς διαδικασίες και ασυμβίβαστα σε όλες τις ανεξάρτητες αρχές.

Για το πανεπιστημιακό άσυλο αυτό που απαιτείται, είναι η αποκατάσταση της αληθούς έννοιας του πανεπιστημιακού ασύλου, η προστασία των ακαδημαϊκών ελευθεριών και της διακίνησης των ιδεών και των απόψεων και η πάταξη της ανομίας.

Κλείνω, αναφερόμενος στη μοναδική δυνατότητα, που θα μπορούσε να υπάρξει, για να αντιμετωπιστούν ορισμένα από τα αρνητικά του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ». Είναι μία η δυνατότητα: καθαρές προγραμματικές συνεργασίες πάνω στο τραπέζι, με διαφάνεια και συγκεκριμένα κριτήρια, όταν αυτές επιτευχθούν και όχι απαγόρευση, που εσείς θεσπίζετε.

Όμως, κύριοι Υπουργοί, προχωράτε χωρίς ουσιαστική διαβούλευση στην ψήφιση των διατάξεων και προβλέπω ότι από 1η Σεπτεμβρίου θα φέρνεται δυο-τρεις τροπολογίες ανά εβδομάδα, για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα του φαύλου κύκλου στον οποίο εισέρχεστε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ο κ. Συρμαλένιος έχει τον λόγο για πέντε λεπτά και αμέσως μετά ο κ. Δερμεντζόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο επιβάλλεται δια της πλειοψηφίας της Νέας Δημοκρατίας κοινοβουλευτικό πραξικόπημα κατάργησης της απλής αναλογικής στην τοπική αυτοδιοίκηση.

Πριν αλέκτορα φωνήσαι, δεν υπάρχει ιστορικό προηγούμενο. Πριν λειτουργήσουν, έστω και κατ'ελάχιστο, τα νέα και πρόσφατα εκλεγμένα αυτοδιοικητικά όργανα Α' και Β' βαθμού, πριν καν αρχίσει να εφαρμόζεται, έστω και για μία μέρα, ο νέος νόμος, φέρνεται τον νόμο αλλοίωσης της λαϊκής βούλησης στο όνομα της κυβερνησιμότητας.

Υποτίθεται ότι ακούσατε, δήθεν, τον αγό της κοινωνίας, που διαμαρτύρεται, πριν καν βιώσει τα υποτιθέμενα αδιέξοδα και την αναποτελεσματικότητα των δημοτικών και περιφερειακών συμβουλίων. Κανέναν αγό της κοινωνίας δεν ακούσατε, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Τους δικούς σας δημάρχους και τους δικούς σας περιφερειάρχες ακούσατε, που διαμαρτύρονται εκεί που δεν έχουν την πλειοψηφία.

Τι κάνετε, όμως, με αυτό το νομοσχέδιο; Καταργείτε απροκάλυπτα την απλή αναλογική, αφαιρώντας την πραγματική εξουσία από τα δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια, ακυρώνοντας ουσιαστικά τον κυρίαρχο ρόλο και τη φωνή του καθενός και της καθεμιάς δημοτικού και περιφερειακού συμβούλου, επαναφέροντας το δημαρχοκεντρικό και περιφερειαρχοκεντρικό σύστημα διακυβέρνησης της τοπικής αυτοδιοίκησης. Επιπλέον, δίνετε ένα καίριο πλήγμα στην ανανέωση του πολιτικού συστήματος και στην κοινωνία των πολιτών.

Η πεμπτοσύνη της απλής αναλογικής δεν έγκειται μόνο στην αυθεντική εκπροσώπηση των συσχετισμών της λαϊκής ψήφου. Κυρίως έγκειται στο ότι ομάδες πολιτών, ιδιαίτερα στους δήμους, μπορούσαν να διεκδικήσουν την εκπροσώπησή τους, έστω και με μία έδρα, ομάδες ενεργών πολιτών που δρουν και λειτουργούν στις τοπικές κοινωνίες, πολλές φορές και με στοχευμένο θεματικό περιεχόμενο και το κυριότερο, ανεξάρτητα από πολιτική και κομματική προέλευση.

Τώρα τι κάνετε; Στο όνομα της κυβερνησιμότητας, δηλαδή της απόλυτης δημαρχοκεντρικής και περιφερειαρχοκεντρικής εξουσίας επαναφέρετε τον απόλυτο κομματικό έλεγχο της τοπικής αυτοδιοίκησης, απωθώντας την ενεργή κοινωνία ουσιαστικά στο περιθώριο.

Περιμένετε μήπως, την αναβάθμιση του πολιτικού συστήματος ή και το να περιβληθεί το πολιτικό σύστημα και το πολιτικό προσωπικό με μεγαλύτερο κύρος και μεγαλύτερη εμπιστοσύνη από τους πολίτες; Προφανώς όχι, γιατί προφανώς, είναι το τελευταίο που σας ενδιαφέρει.

Προχωράτε, όμως, και σε μία σειρά άλλες τροποποιήσεις με την ίδια λογική στην τοπική αυτοδιοίκηση, της απόλυτης κυριαρχίας του δημάρχου και του περιφερειάρχη, που τροποποιούν τόσο τον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ», όσο και τις θετικές διατάξεις του «ΚΑΛ-ΛΙΚΡΑΤΗ».

Σε ό,τι αφορά τις συμπράξεις μεταξύ παρατάξεων, θεσμοθετείτε δύο αδιανόητα. Το πρώτο αδιανόητο είναι η σύμπραξη των παρατάξεων, χωρίς καμμία προγραμματική βάση. Το δεύτερο αδιανόητο είναι η απαγόρευση ανάκλησης αυτής της σύμπραξης, δηλαδή ακόμα και αν διαπιστώσουν οι ίδιες παρατάξεις, που έχουν δεχθεί τη σύμπραξη, ότι δεν μπορούν πλέον να συνεργαστούν, άρα να πρέπει να λυθεί αυτή η συνεργασία.

Απόλυτη παραχάραξη, βεβαίως, της λαϊκής βούλησης και ψήφου αποτελεί και ο έλεγχος της Οικονομικής Επιτροπής, της Επιτροπής Ποιότητας Ζωής, αλλά και των νομικών προσώπων των ΟΤΑ.

Καταργείτε, επίσης, -και αυτό αποτελεί και καίριο πλήγμα για τη λειτουργία των κοινοτήτων- την αποφασιστική αρμοδιότητα των προέδρων των κοινοτήτων, σε σχέση με τη διαχείριση των κεντρικών αυτοτελών πόρων για την προώθηση έργων και δράσεων σε τοπικό επίπεδο. Αυτό είναι πραγματικά μία τεράστια οπισθοδρόμηση, οι τοπικές κοινότητες να μην μπορούν να παραγάγουν έργα και δράσεις, γιατί δεν θα μπορούν να αποφασίσουν για τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους.

Τέλος, σε ό,τι αφορά τις περιφέρειες, καταργείτε τη δυνατότητα χωρικών αντιπεριφερειάρχων να ανήκει σε άλλη παράταξη, άρα και αυτό είναι πλήγμα στη συνεργασία, που κατά τα άλλα, εφόσον γίνει, δεν μπορεί να ανακληθεί. Τον καθορισμό των επάρχων των νησιωτικών επαρχιών μπορεί και πάλι αυθαίρετα ο περιφερειάρχης να τον κάνει και έξω από τα όρια και τα νησιά του συγκεκριμένου επαρχείου.

Δεν προλαβαίνω να αναφερθώ στο θέμα του ασύλου και στο θέμα της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Πραγματικά, δεν προλαβαίνετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Όμως, θα πω με τρεις λέξεις το εξής: Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μέχρι στιγμής εφαρ-

μόζει απολύτως τα τρία αλληλένδετα δόγματα. Δόγμα πρώτο: Ασφυκτικός πρωθυπουργικός έλεγχος στα πάντα. Δόγμα δεύτερο: Νόμος και τάξη διά της καταστολής. Δόγμα τρίτο: Οικονομικός νεοφιλελευθερισμός με πρώτες επιλογές τη συμμετοχή εκπροσώπων των μεγάλων επιχειρήσεων στην Κυβέρνηση και την ενίσχυση των μεγάλων εισοδημάτων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Αγαπητοί συνάδελφοι, καταλαβαίνω πολύ καλά ότι είναι πολύ αγχωτικό να σας ζητάει το Προεδρείο να μιλήσετε για το νομοσχέδιο σε πέντε λεπτά. Μια συμβουλή -αν θέλετε- είναι να επικεντρωθείτε σε ένα θέμα, ώστε να μπορέσετε να το αναπτύξετε. Μην προσπαθείτε να πιάσετε και τα εκατόν τόσα άρθρα. Σαν συμβουλή το δίνω.

Τον λόγο έχει ο κ. Δερμεντζόπουλος και αμέσως μετά ο κ. Αμυράς.

Ορίστε, κύριε Δερμεντζόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έτυχε η πρώτη μου ομιλία ως εκπρόσωπος του ελληνικού Κοινοβουλίου να αφορά τις νομοθετικές ρυθμίσεις που εισάγει το Υπουργείο Παιδείας και μεταξύ αυτών ένα ζήτημα για το οποίο είχε δεσμευτεί ο Πρωθυπουργός μας, ο Κυριάκος Μητσοτάκης, ότι θα είναι στις πρώτες νομοθετικές πρωτοβουλίες.

Προσωπικά με έχει απασχολήσει, ως μέλος των οργάνων συνδιοίκησης της Νομικής, αλλά και από τη θέση του Προέδρου των μεταπτυχιακών φοιτητών και υποψηφίων διδασκόντων της Νομικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ειδικότερα, στο πλαίσιο της αναβάθμισης της ποιότητας του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος στο άρθρο 64 η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αποκαθιστά το άσυλο στην πραγματική του έννοια, στην ελεύθερη διακίνηση ιδεών και την ακαδημαϊκή ελευθερία στην έρευνα και τη διδασκαλία.

Είμαι σίγουρος πως θα αναφερθούν αρκετά γεγονότα, στοιχεία, παραδείγματα και στατιστικά στη συζήτηση, τότε θα σπίστε το άσυλο, τότε και πόσες φορές αυτό παραβιάστηκε, πόσα περιστατικά έγκνομων ενεργειών έχουν τελεσθεί, ποιος έχει την ευθύνη, που άλλου συμβαίνει αυτό στον κόσμο και ούτω καθεξής. Τα έχουμε ακούσει. Όλοι μας έχουμε επιχειρηματολογήσει υπέρ και κατά. Δεν θέλω να αναλωθώ σε χιλιοειπωμένα στοιχεία και επιχειρήματα. Για χρόνια, το συγκεκριμένο θέμα του ασύλου ήταν ένα ζήτημα, που η μια γενιά μετακυλούσε στην άλλη. Δεν είναι το μόνο, άλλωστε.

Αυτό, όμως, συνέβαλε ως άλλος ένας κρίκος στο να διαμορφωθεί μία σωρεία προβλημάτων, που πότισαν δηλητήριο την κοινωνία μας. Καθρέφτης της κοινωνίας μας είναι το πανεπιστήμιο στην ανοχή της παραβατικότητας, στην επίκληση ότι αυτό συμβαίνει διαχρονικά, μία μάχη ενάντια στη λογική που τόσο έντονα βιώσαμε την κορύφωσή της τα τελευταία χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η υπεράσπιση του ασύλου της παραβατικότητας εν έτει 2019 γίνεται από ανθρώπους, που προτιμούν τη στασιμότητα, που αρνούνται ή αδυνατούν να αντιληφθούν, όχι μόνο το παγκόσμιο γίνεσθαι, αλλά και τις δικές μας δυνατότητες ως κράτος.

Το πανεπιστήμιο, εκτός από χώρο έρευνας και πνευματικής καλλιέργειας, αποτελεί -και!- έναν χώρο όπου δίνεται η δυνατότητα στον άνθρωπο να αναπτύξει την προσωπικότητά του, να βιώσει τη διαφορετικότητα, αλλά και τη συναντίληψη, να καλλιεργήσει τον αλληλοσεβασμό, την ανεκτικότητα και, έχοντας ως βάση αυτά, να βρει διαδρόμους στο να προσδεύσει και να προσφέρει ως πολίτης. Αντ' αυτού, η παραμονή σε μια προβληματική κατάσταση αποτυπώνει όλα αυτά, που αποθαρρύνουν κάθε Ελληνίδα και κάθε Έλληνα.

Τις τελευταίες μέρες, λοιπόν, όλοι μας βιώνουμε την αισιοδοξία των Ελλήνων ότι κάτι αλλάζει, κάτι πάει να γίνει και έτσι οφείλουμε να συνεχίσουμε. Το ελληνικό πανεπιστήμιο πρέπει να ξαναμπει στις ράγες και να συνεχίσει το ταξίδι και την αποστολή του και πρέπει να αποδοθεί σε αυτούς, που πραγματικά ανήκει, στους φοιτητές, τους καθηγητές και το διοικητικό προσωπικό.

Το κράτος με τη σειρά του, θεσπίζοντας κανόνες και παρέχοντας οικονομικά μέσα, πρέπει και οφείλει να αποτελεί τον εγγυητή της απρόσκοπτης λειτουργίας και ελευθερίας της επιστημονικής

έρευνας και διδασκαλίας, που αναπτύσσεται στον χώρο του πανεπιστημίου.

Και εδώ καλούμαι να συμφωνήσω με την άποψη του Προέδρου της Βουλής κ. Τασούλα σε αρθρογραφία το 1980 στη «Βιομηχανική Επιθεώρηση». Ένα συστατικό παρακολούθημα της έννοιας του κράτους είναι ότι η άσκηση της κρατικής εξουσίας σε όλη την επικράτεια είναι αδιαίρετη και συνεπώς, θα αποτελούσε για το κράτος αυτοαναίρεση της αποστολής του, αν ομολογούσε έκπτωσης -έστω εξαιρετικής- των αρμοδιοτήτων και των υποχρεώσεών του από ορισμένους χώρους, όπως τα ΑΕΙ.

Για όλους αυτούς τους λόγους, αλλά και γιατί δεν έπρεπε ποτέ να πάψει να είναι αδιανόητο ο χώρος στον οποίο ασκείται η ακαδημαϊκή ελευθερία να αποτελεί το πεδίο προστασίας της παραβατικότητας, όσο και το καταφύγιο δραστών, που τελούν αξιόποινες πράξεις εντός των ΑΕΙ, κρίνεται επιβεβλημένη η προτεινόμενη ρύθμιση και εξομοιώνεται ο χώρος των ΑΕΙ με τον κοινό δημόσιο χώρο, φυσικά όσον αφορά την άσκηση αρμοδιοτήτων των αρχών και την επέμβασή τους, λόγω τέλεσης αξιόποινων πράξεων.

Η συγκεκριμένη, λοιπόν, ρύθμιση μπορεί να ωφελεί όλη την ελληνική κοινωνία, εγώ προσωπικά όμως θέλω να την αφιερώσω σε όλα τα παιδιά της μεγάλης παράταξης των πανεπιστημίων της χώρας, που για χρόνια αγωνιστήκαμε, της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστούμε και εμείς. Τον λόγο έχει ο κ. Αμυράς από τη Νέα Δημοκρατία και μετά ο κ. Βλάχος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγες ημέρες γιορτάσαμε τα σαράντα πέντε χρόνια από την αποκατάσταση της Ελληνικής Δημοκρατίας με έναν τρόπο και με τιμές, που αρμόζει σε ένα σύγχρονο δυτικό κράτος. Όλοι οι πολίτες έχουν τη δυνατότητα να εκφράζουν ελεύθερα την άποψή τους, όποια κι αν είναι αυτή, να διατρανώνουν τις θέσεις τους, με μία μόνο προϋπόθεση, να σέβονται τον νόμο και το Σύνταγμα. Εμείς, στη γιορτή της δημοκρατίας διακηρύξαμε την πίστη μας στις δημοκρατικές αρχές και εκφράσαμε την πεποίθηση ότι η δημοκρατία λειτουργεί εντός και εκτός του Κοινοβουλίου.

Δυστυχώς, φαίνεται ότι στα πανεπιστήμια ισχύει κάτι διαφορετικό. Το άσυλο ιδεών, το άσυλο της επιστημονικής έρευνας, της εξέλιξης των διδασκόντων, των φοιτητών, του διοικητικού προσωπικού, μετατράπηκε από μικρές οργανωμένες μονάδες σε άβατο εγκληματικότητας και παραβατικότητας. Σε λίγα δευτερόλεπτα θα έπρεπε να είχαμε λήξει με το ζήτημα του πώς προασπίζουμε το ακαδημαϊκό άσυλο. Θα έπρεπε να είχαμε συμφωνήσει. Δείτε τι γίνεται, για παράδειγμα στα πανεπιστήμια του εξωτερικού, εκεί όπου πολλοί Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και έχουν σπουδάσει και έχουν διδάξει. Η ασφάλεια σε κάθε προηγμένη δυτική κοινωνία είναι το προαπαιτούμενο για την ελευθερία. Το ίδιο λοιπόν και για το ακαδημαϊκό άσυλο. Με το άρθρο 64...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ: Οι περισσότεροι φόνοι...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Διαφωνείτε, κύριε συνάδελφε, ότι η ασφάλεια είναι προαπαιτούμενο της ελευθερίας;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ: Οι περισσότερες ανθρωποκτονίες...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Εσάς σας ικανοποιούν οι μολότοφ; Εμάς δεν μας ικανοποιούν οι μολότοφ μέσα στα πανεπιστήμια.

Σε λίγα δευτερόλεπτα θα μιλήσετε, αλλά είστε τόσο εγκλωβισμένοι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ας μην συνεχιστεί αυτός ο διάλογος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Μα με διακόπτει συνέχεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Όχι, συνέχεια. Μία φορά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Δύο. Μην κοιτάτε, που την πρώτη του την χάρισα!

Εμείς δεν θα ανακαλύψουμε εδώ την Αμερική. Θα έπρεπε να συμφωνήσουμε στα αυτονόητα. Το άρθρο 64 είναι ένα άρθρο που προασπίζει, θεμελιώνει, μπετονάρει το πανεπιστημιακό άσυλο. Δεν το καταργεί. Με το άρθρο 64 εμείς θέλουμε οι φοιτητές, για παράδειγμα, του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης να σκέφτονται μόνο τις σπουδές τους και όχι αν θα

πετύχουν κανέναν έμπορο ναρκωτικών στη γωνία. Θέλουμε τους καθηγητές να σκέφτονται μόνο πώς θα εξελίξουν τη διδασκαλία τους, όχι αν θα έρθουν αντιμέτωποι με βαρβάρους, με βανδάλους και με χτισίματα γραφείων. Θέλουμε τα αμφιθέατρα να γεμίζουν από γνώσεις και όχι από υλικά για μολότοφ. Εν τέλει, θέλουμε τα πανεπιστήμια να έχουν το αυθεντικό άσυλο, την αυθεντική ακαδημαϊκή ελευθερία, ένα άσυλο ιδεών και όχι ουσιών.

Συνολικά, το νομοσχέδιο αυτό που φέρνει η Κυβέρνηση είναι ένα νομοσχέδιο, που φέρνει επιτέλους τη λογική στην πρώτη γραμμή. Πρέπει δηλαδή να γίνει μεγάλη κουβέντα και να διαφωνήσουμε για την αυτονόητη υποχρέωση του κράτους να διανέμει κατ' οίκον τα φάρμακα στους καρκινοπαθείς; Χρειάζεται, δηλαδή, πολλή σκέψη, πολύ μεγάλη ανάλυση για να δεχθούμε ότι οι δήμοι και οι περιφέρειες, πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να κυβερνιούνται; Στην κεντρική πολιτική σκηνή ο μη σχηματισμός κυβέρνησης συνεπάγεται εκλογές. Υπάρχει εκεί διέξοδος. Στους δήμους και στις περιφέρειες δεν μπορεί να συμβεί αυτό. Θέλει πάρα πολλή κουβέντα, για να συμφωνήσουμε όλοι ότι το ελληνικό δημόσιο πρέπει να μετατραπεί σε έναν ψηφιακό οργανισμό; Η πολύ επιτυχημένη Γενική Γραμματεία Πληροφορικών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών μετατρέπεται σε Γενική Γραμματεία Ψηφιακής Διακυβέρνησης προς όφελος και συμφέρον του πολίτη.

Δεν άκουσα τίποτα από την Αντιπολίτευση για τις εκατόν είκοσι δόσεις, που θεσπίζουμε για τις οφειλές προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Είναι μια δεύτερη ευκαιρία και μάλιστα, με επιτόκιο 3% αντί του 5% που ίσχυε. Ούτε, επίσης, χρειάζεται πάλι να χωρίσουμε τα τσανάκια μας για την υποχρέωση του Υπουργείου Εργασίας να εκδίδει τις συντάξεις ψηφιακά σε άμεσο χρόνο.

Σε έναν χρόνο, λοιπόν, από τώρα, με το παρόν σχέδιο νόμου και όλες τις ρυθμίσεις, που θα ακολουθήσουν, μία στις τρεις συντάξεις θα εκδίδεται ψηφιακά και δεν θα χρειάζεται οι άνθρωποι να περιμένουν τρία και τέσσερα χρόνια.

Συνεπώς με το παρόν σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση ανοίγει επιτέλους τα παράθυρα των πανεπιστημίων για να μπει φρέσκος αέρας ακαδημαϊκής ελευθερίας και όχι η κάπνα από τις μολότοφ. Είναι ένα νομοσχέδιο που δίνει το προβάδισμα στη λογική και την πρόοδο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα καλούσα, λοιπόν, την Αντιπολίτευση να αναλογιστεί ότι όσο είναι κολλημένη σε ιδεοληψίες και σε αυτή την κομματική τυφλότητα, μόνο κακό κάνει στον εαυτό της. Και παρά το γεγονός ότι νομίζει ότι θα προκαλέσει καθυστερήσεις και πίεση στην Κυβέρνησή μας, να ξέρετε ότι η ελληνική κοινωνία έχει πάρει τα μηνύματά της και εμπιστεύεται και τον Κυριάκο Μητσοτάκη και την Κυβέρνηση συνολικά, για να προχωρήσουμε προς τα εμπρός με λογική και πρόοδο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Θα μιλήσει τώρα ο κ. Βλάχος από τη Νέα Δημοκρατία, μετά η κ. Κεφαλίδου από το Κίνημα Αλλαγής, μετά ο κ. Ανδριανός από τη Νέα Δημοκρατία και μετά ο κ. Κλέων Γρηγοριάδης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από το ΜέΡΑ25.

Κύριε Βλάχο, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση φέρνει τη ρύθμιση για την αυτοδιοίκηση και θα αναρωτηθεί κανείς γιατί γίνεται αυτό. Μα, είναι απλό. Είναι αίτημα των αυτοδιοικητικών παραγόντων και μάλιστα, των αυτοδιοικήσεων που εκλέχθηκαν πρόσφατα. Πολλοί επένδυσαν, όπως ξέρετε, και στις περιοχές σας στην εκλογή της Νέας Δημοκρατίας, επειδή είχαμε δεσμευθεί ότι θα προσπαθήσουμε να στρογγυλέψουμε -όχι ασφαλώς να αλλάξουμε- τα προβλήματα, τα οποία δημιούργησε ο νόμος της προηγούμενης κυβέρνησης.

Ο νόμος της προηγούμενης κυβέρνησης ήρθε στο όνομα της δημοκρατίας. Περισσότερη δημοκρατία στους δήμους. Δεν ξέρω πού ακριβώς είχε εντοπιστεί αυτό το έλλειμμα δημοκρατίας, σε ποιους δήμους. Εγώ έλλειμμα μάλλον οικονομικών είχα εντοπίσει και πλεονάσματα αρμοδιοτήτων. Και αντί να ασχοληθούμε με τα

ουσιαστικά, ήρθαμε εμείς και μιλήσαμε σχεδόν για άμεση δημοκρατία, να μπορούν μεταξύ των δύο Κυριακών οι παρατάξεις να συνεννοούνται -κοινώς, να τα βρίσκουν και ακόμα πιο κοινά, να συναλλάσσονται- για να μπορέσει ο δήμαρχος, ο οποίος εκλέγεται, γιατί είναι ο εκλεκτός πια της τοπικής κοινωνίας να ανταποκριθεί στα καθήκοντά του.

Εδώ, θα μου επιτρέψετε, η Κυβέρνηση ίσως να μην σκέφτηκε και πονηρά, να αφήσει να εφαρμοστεί ο νόμος έξι μήνες, έναν χρόνο, να υπάρξουν τα προβλήματα αυτά, τα οποία όλοι έχουν εντοπίσει, για να δούμε πια τι θα λέγατε. Από υπερβολική ευαισθησία, φέρνει σήμερα προκαταβολικά τη ρύθμιση κατ' απαίτηση της αυτοδιοίκησης και προσπαθεί να δώσει λύσεις στα προβλήματα, πριν αυτά δημιουργηθούν. Γιατί όντως, σε ορισμένους ειδικά δήμους, τα προβλήματα που θα δημιουργηθούν είναι τεράστια κι έχουν ήδη καταγραφεί.

Άρα, αντί σήμερα η Αξιωματική Αντιπολίτευση να ζητάει και τα ρέστα γι' αυτή την κυβερνητική πρωτοβουλία, καλό θα ήταν να χαμηλώσει τους τόνους. Ήταν ένα λάθος, για το οποίο επέμεινε τότε ο αρμόδιος Υπουργός. Όταν το εξαγγείλατε για πρώτη φορά, δεν ξέρατε τι ακριβώς θέλατε να κάνετε. Σας ρωτάγαμε επίμονα πώς θα διοικηθούν οι δήμοι, δεν μας απαντούσατε και στο τέλος, παραμονές εκλογών, φέρατε αυτή τη ρύθμιση όπως όπως.

Χαμηλώστε λίγο τους τόνους. Ας αφήσουμε να γίνει το θέλημα των δημοτικών αρχόντων, με την ευχή να λειτουργήσουν καλύτερα, αποτελεσματικότερα, προς όφελος των συμπολιτών μας στον κάθε δήμο.

Έρχομαι στο δεύτερο. Γίνεται πολλή κουβέντα αυτές τις μέρες για το άσυλο. Βεβαίως, επειδή όλοι έχουμε περάσει από πανεπιστήμια και ξέρουμε τι σημαίνει κάποιες φορές άσυλο, βλέπουμε σήμερα, στην κυριολεξία, πώς έχει καταντήσει. Ιδιαίτερα δε, σε κάποιες σχολές, ξέρετε ότι αυτό που ισχύει είναι η απόλυτη παρανομία και συνεχείς έκνομες ενέργειες από κάποιους, που τις περισσότερες φορές δεν έχουν και καμμία σχέση με την ακαδημαϊκή κοινότητα.

Εμείς θέλουμε να λέμε ότι αυτοί οι άνθρωποι έχουν άσυλο. Έχουν άσυλο, δηλαδή, όλοι αυτοί που βγάζουν την πραγματικότητα τους το πρωί στην Πατησίων και το βράδυ, μόλις σουρουπώσει, τη βάζουν στα υπόγεια της πρώην ΑΣΟΕΕ, του Οικονομικού Πανεπιστημίου. Αυτοί πρέπει να έχουν άσυλο! Αυτό θέλετε να μας πείτε σήμερα εδώ πέρα; Γι' αυτό επιμένετε ακόμη;

Διότι, μη μας πείτε ότι κινδυνεύει η ελεύθερη διακίνηση ιδεών από την Αστυνομία και τα υπόλοιπα. Αυτά ανήκουν στο παρελθόν πια. Μετά από πάνω από σαράντα χρόνια δημοκρατία αυτά είναι διασφαλισμένα και εν πάση περιπτώσει, και όπου υπάρχει -γιατί ζωή είναι αυτή- κρούσμα, εδώ είμαστε να το δούμε. Όμως, δεν μιλάμε για παρέμβαση στην πραγματική ελεύθερη διακίνηση ιδεών. Δεν εκδιώχθηκε μέχρι σήμερα κανένας καθηγητής γι' αυτά που λέει στους φοιτητές του. Αντίθετα, είδαμε να «χτίζονται» τα γραφεία καθηγητών και να αποκλείονται αυτοί στο εσωτερικό των κτηρίων. Αυτά τα φαινόμενα είδαμε. Όλοι αυτοί στο τέλος της μέρας να είναι άγνωστοι, να μην τους ξέρει κανείς. Αυτό δεν πρέπει να τελειώσει;

Το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων δεν το ενοχλεί κανείς, το στηρίζουμε όλοι, το υπηρετούμε όλοι. Θέλουμε, όμως, την τάξη και τη νομιμότητα στα πανεπιστήμια. Ούτε αστυνομικό κράτος ούτε αστυνομοκρατία που λέτε. Σιγά μήπως η αστυνομία είχε την πολυτέλεια να τρέξει να πάει να εμπλακεί, εκεί που δεν χρειάζεται. Όμως, όταν και όπου χρειαστεί, πρέπει και εκεί να ισχύει ό,τι ισχύει σε όλη τη δημόσια ζωή. Τελεία και παύλα. Αυτό το τόσο απλό, νομίζω ότι το καταλαβαίνουν οι πολίτες, το υιοθετούν, το επικροτούν και εμείς το κάνουμε πράξη.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μια αναφορά που έκανε χθες ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σχετικά με τον διορισμό του κ. Κυριτσάκη. Πρέπει να σας πω, επειδή τότε ήμουν Υφυπουργός στο Υπουργείο Ανάπτυξης, ότι την ευθύνη ορισμού της Επιτροπής Ανταγωνισμού την έχει ο εκάστοτε Υπουργός Ανάπτυξης. Όμως, την πολιτική εποπτεία την έχει ο αρμόδιος Υφυπουργός ή τουλάχιστον την είχε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τότε, πρέπει να σας πω για την αποκατάσταση της αλήθειας, στον κ. Σπύρο Ζησιμόπουλο -ο οποίος ήταν Πρόεδρος της Επιτροπής Ανταγωνισμού και είχε οριστεί από την προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ- του ζητήθηκε -ερωτήθηκε από μένα προσωπικά- αν θα ήθελε να παραμείνει με ανανεωμένη θητεία. Ο κ. Ζησιμόπουλος -μιλάμε για υπαρκτά πρόσωπα- αρνήθηκε την ανανέωση της θητείας του και τότε ψάξαμε να βρούμε ποιος θα μπορούσε να καλύψει αυτή τη θέση, που καταλαβαίνετε ότι χρειάζεται ιδιαίτερα προσόντα.

Καταλήξαμε στον κ. Κυριτσάκη, ο οποίος δεν επιλέχθηκε γιατί ήταν φίλος φίλου και τα υπόλοιπα που λέτε, αλλά γιατί ήταν ένα γνωστό στέλεχος, προερχόμενο από τη δικαιοσύνη. Είχε μόλις συνταξιοδοτηθεί, είχε χρόνο, είχε τη διάθεση και δέχθηκε να υπηρετήσει την Επιτροπή Ανταγωνισμού.

Πρέπει δε, να σας πω ότι στο διάστημα που απέμεινε μέχρι τις εκλογές που έφυγε η Νέα Δημοκρατία, όσες φορές έγινε συνάντηση με τον κ. Κυριτσάκη, έγινε μόνο για στατιστικά στοιχεία, δηλαδή πώς προχωράει η Επιτροπή Ανταγωνισμού και ποτέ για την ουσία των θεμάτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστούμε, κύριε Βλάχο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Σε αυτό ούτε εμείς ζητήσαμε ποτέ κάτι, αλλά ούτε και ο κ. Κυριτσάκης ήταν διατεθειμένος να μπει σε αυτή τη κουβέντα. Δεν είχαμε και λόγο να μπορούμε στην ουσία των υποθέσεων. Ήταν ελεύθερος να διακινήσει τις υποθέσεις του, να αναζητήσει το δίκαιο, να επιβάλει ποινές και να χρεωθεί το αποτέλεσμα.

Αυτή είναι η πραγματικότητα των γεγονότων εκείνων. Δεν θέλω να επεκταθώ περισσότερο, γιατί πράγματι δεν έχω χρόνο. Όμως, μην προσπαθούμε να δώσουμε ερμηνείες σε γεγονότα, που έγιναν διαφορετικά και που μας βολεύει εμείς να τα ερμηνεύσουμε σήμερα όπως θέλουμε, για να δώσουμε εξήγηση σε μια κυβερνητική πρωτοβουλία.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Τον λόγο έχει η κ. Κεφαλίδου από το Κίνημα Αλλαγής και μετά ο κ. Ανδριανός από τη Νέα Δημοκρατία.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο πολυνομοσχέδιο το οποίο συζητάμε σήμερα τέθηκαν πάρα πολλά ζητήματα, θέματα αυτοδιοίκησης, κυβερνησιμότητας δήμων, ανεξάρτητων αρχών, αναδρομικότητας ασυμβιβάστων.

Εγώ θα μείνω στα θέματα παιδείας, ως αρμόδια κοινοβουλευτικά από το Κίνημα Αλλαγής για το πολύ σοβαρό αυτό θέμα.

Ξεκινώ τονίζοντας, για άλλη μια φορά ότι στο Κίνημα Αλλαγής είμαστε με καθαρότητα και σαφήνεια θετικοί στα μείζονα θέματα της ασφάλειας και της εύρυθμης λειτουργίας των ΑΕΙ της χώρας, όχι της κατάρνησής τους, όπως άστοχα έχει επικρατήσει, αλλά της προστασίας. Η αποδιοργάνωση που προκάλεσε ο ΣΥΡΙΖΑ στην εκπαίδευση δεν αντιμετωπίζεται με πυροτεχνήματα. Χρειάζεται να ξαναδούμε με σοβαρότητα τη διάρθρωση της εκπαίδευσης μας με ενιαία συνεκτικά σχέδια νόμων, που θα να ψηφιστούν με τη μέγιστη δυνατή συναίνεση.

Στον χώρο της παιδείας επιβάλλεται να φυσήξει άμεσα άνεμος αλλαγής. Αυτή η άποψη συνδέεται κυρίως με την ανάγκη να ανοίξουν διάπλατα οι πύλες των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων στην έρευνα, να προτάξουμε την ανανέωση των προγραμμάτων σπουδών, να διαμορφώσουμε κίνητρα για την αριστεία και τη διάκριση και τέλος να αναζητήσουμε τους αναγκαίους συνδέσμους με τις σύγχρονες εξελίξεις στην τεχνολογία και την παραγωγή εντός και εκτός συνόρων.

Υπό το πρίσμα αυτό, δεν είμαστε καθόλου σίγουροι ότι η μεταφορά της ΓΓΕΤ στο Υπουργείο Ανάπτυξης βρίσκεται στη σωστή κατεύθυνση. Ερευνητικά κέντρα και πανεπιστήμια δεν μπορούν να πορεύονται σε διαφορετικούς δρόμους. Και τα δυο είναι συνυφασμένα με τη νεωτερικότητα και την καινοτομία. Οι ίδιοι οι ερευνητές το λένε με σαφήνεια: Ο θεσμικός διαχωρισμός ερευνητικών κέντρων και πανεπιστημίων οδηγεί στην υποβάθμιση της βασικής έρευνας. Και χωρίς βασική έρευνα, δεν μπορεί

να αναπτυχθεί η εφαρμοσμένη έρευνα, άρα δεν μπορούμε να έχουμε ούτε καινοτόμες εφαρμογές ούτε φυσικά και νέα τεχνολογικά προϊόντα. Άρα, για ποια ώθηση στην οικονομία μπορούμε να μιλήσουμε;

Σε ό,τι αφορά το άσυλο, είναι αλήθεια άμεσο και πιεστικό το ζήτημα της ασφάλειας και της εύρυθμης λειτουργίας των ΑΕΙ. Το αντιλαμβάνεται ο κάθε πολίτης και όλων όσοι η κομματική τους ταυτότητα δεν έχει γίνει παρωπίδα.

Είναι μια συζήτηση για το αυτονόητο και την αμφισβήτησή του. Είναι μια συζήτηση, που προσφέρεται, όσο καμμία άλλη, για την επίδειξη ευρύτερων συναινέσεων. Συναινέσεων για την παιδεία μας, συναινέσεων για το δημόσιο πανεπιστήμιο και την ποιότητά του. Είναι η απαίτηση κάθε Έλληνα πολίτη, είναι η απαίτηση κάθε παιδιού, που επί δώδεκα χρόνια ετοιμάζεται για την εισαγωγή του σε ένα πανεπιστήμιο, που θα του προσφέρει τη γνώση αλλά και τους τρόπους να την αναζητά, να θέλει να μάθει, να εξελίσσεται, να μπορεί να σταθεί με τις δικές του δυνάμεις άξιος και όρθιος σε ένα διαρκώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον. Αυτή είναι η δουλειά των πανεπιστημίων. Αυτό είναι και το πανεπιστήμιο, για το οποίο οφείλουμε όλοι να δουλέψουμε και οφείλουμε όλοι να προστατέψουμε.

Η προτεραιότητα της Κυβέρνησης για τη ρύθμιση του πανεπιστημιακού ασύλου είναι όντως μια καλή αρχή. Δείχνει μια πρόθεση αποκατάστασης της κανονικής λειτουργίας, μέχρι εκεί όμως. Το νομοθετικό πλαίσιο υπάρχει από το 2011. Η πολιτική βούληση ήταν αυτή που έλειπε. Αυτή η προστασία δεν έχει καμμία σχέση με την ανοχή της παρανομίας, όπως δεν έχει και καμμία σχέση με την επιβολή αστυνομοκρατίας στα ΑΕΙ. Και όσο και αν βολεύει την πολιτική εκμετάλλευση -που σίγουρα δεν τη χρειάζεται μια νέα Κυβέρνηση με νωπή εντολή- η δημιουργία μιας σημαίας, που σήμερα βαφτίσαμε άσυλο και αύριο κάτι άλλο, η αλήθεια είναι ότι δεν οφείλονται οι χρόνιες παθολογίες της εκπαίδευσης στην αναποτελεσματική προστασία του πανεπιστημιακού ασύλου. Οφείλουμε να την αποκαταστήσουμε γι' αυτούς που πραγματικά τους αφορά: την πανεπιστημιακή κοινότητα, διδάσκοντες και φοιτητές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ μισό λεπτό και θα κάνω πολύ σύντομα.

Ο φόβος της ανομίας όμως, δεν νικείται με τον φόβο της αστυνομοκρατίας. Αυτό λέμε, απλά και ξεκάθαρα. Η ασαφής διατύπωση της παραγράφου 3 του άρθρου 64 μπορεί να σφραγίζει τις πόρτες των ΑΕΙ σε κάθε επίδοξο παραβατικό, κινδυνεύει όμως να τραυματίσει την ίδια την ελευθερία που θέλει να προστατέψει. Ακριβώς επειδή στον χώρο της εκπαίδευσης σφυρηλατούνται αξίες και διαμορφώνονται συνειδήσεις -να υποθέσουμε δημοκρατικές- οφείλουμε να λύσουμε ζητήματα και όχι να σωρεύσουμε και άλλα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι νόμοι δεν φτιάχνονται *sur mesure* για συγκεκριμένο Υπουργό μιας συγκεκριμένης κυβέρνησης. Οι νόμοι οφείλουν να είναι απρόσωποι και να μπορούν να επιτελέσουν τον σκοπό τους, ακόμα και όταν εφαρμόζονται από αυτούς που τον επιβουλεύονται.

Το θέμα του ασύλου είναι ήδη μία φορτισμένη έννοια, που επιβάλλει ξεκάθαρες και λιτές διατυπώσεις. Ακριβώς επειδή -όπως και η αρμόδια Υπουργός είπε- το μέλλον περνά μέσα από τα σχολεία μας και τα πανεπιστήμιά μας, ουδείς δικαιούται να το εμποτίσει με ένα παρελθόν που δεν τιμά κανέναν μας, έστω και κατά λάθος. Για να εδραιωθεί πραγματικά η ανεμπόδιστη διακίνηση των ιδεών της νεωτερικότητας, της καινοτομίας, το πανεπιστήμιο χρειάζεται τον χώρο του ελεύθερου και ασφαλή από εξωπανεπιστημιακούς μπαχαλάκηδες και κάθε είδους παραβατικούς.

Οι διατάξεις για το πανεπιστημιακό άσυλο δεν λύνουν τα προβλήματα παιδείας. Στην καλύτερη περίπτωση, αποτελούν ανανέωση μιας υπόσχεσης ότι ένας νέος αέρας δημιουργικότητας θα αρχίσει να δροσίζει το άνυδρο τοπίο της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης. Στη χειρότερη, το άσυλο θα γίνει ακόμη μία μεγάλη σημαία που θα κρύψει τις πολιτικές ανεπάρκειες μας. Εδώ είμαστε να δούμε πόση συναίνεση αντέχετε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κυρία Κεφαλίδου, πρέ-

πει να ολοκληρώσετε.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Τον λόγο έχει ο κ. Ανδριανός. Στη συνέχεια, θα μιλήσει ο κ. Γρηγοριάδης.

Όπως σας είπα, παρακαλώ, να τηρείτε τον χρόνο. Διαφορετικά, κόβουμε ομιλητές.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, η Κυβέρνηση αποδεικνύει στην πράξη πως ό,τι λέει το εννοεί. Αποδεικνύουμε, λοιπόν, πως τιμάμε στο έπακρο την εμπιστοσύνη των πολιτών, το ηχηρό τους μήνυμα η χώρα να αφήσει οριστικά πίσω τις ανέξοδες υποσχέσεις, που μόνο βάρη και προβλήματα προσέθεσαν στις πλάτες των Ελλήνων.

Κατά την προεκλογική περίοδο, δεσμευθήκαμε για συγκεκριμένες παρεμβάσεις με θετικό αποτέλεσμα στην πατρίδα, την κοινωνία, την απασχόληση, το εισόδημα και την καθημερινότητα των νοικοκυριών. Ένα μήνα μετά τις εκλογές, οι Έλληνες διαπιστώνουν τη συνέπεια λόγων και πράξεων, αφού πολλές από τις δεσμεύσεις μας νομοθετούνται. Αποδεικνύουμε, λοιπόν, έτσι στην πράξη μια άλλη προσέγγιση για την πολιτική, μια προσέγγιση προσανατολισμένη στο αποτέλεσμα, στην οικοδόμηση της εμπιστοσύνης με τους πολίτες, στην εμπέδωση της νέας κανονικότητας, της προϋπόθεσης για κάθε αισιόδοξη σκέψη για το μέλλον.

Είναι, λοιπόν, εξαιρετικά σημαντικό το γεγονός ότι καταργείται επιτέλους η ταλαιπωρία για τους σοβαρά πάσχοντες συνανθρώπους μας, σε ό,τι αφορά τουλάχιστον την πρόσβασή τους στα αναγκαία φάρμακα. Η διανομή στο σπίτι, στους χώρους νοσηλείας ή στο φαρμακείο της γειτονιάς είναι μία αυτονόητη ρύθμιση, που κακώς δεν έγινε όλα αυτά τα χρόνια. Επίσης, εξαιρετικά σημαντική είναι η θέσπιση της ψηφιακής έκδοσης των συντάξεων, που θα απαλλάξει τους δικαιούχους από μήνες ή και χρόνια ακόμα ταλαιπωρίας και καθυστέρησης στην καταβολή των συντάξεων. Είναι μία σημαντική ανάσα η μείωση στο 3% από το 5% του επιτοκίου για οφειλές σε ασφαλιστικά ταμεία, μαζί με τις εκατόν είκοσι δόσεις.

Αφ' ενός λοιπόν, το πολυνομοσχέδιο αυτό περιέχει προβλέψεις, που με απλό τρόπο αποδίδουν θετικό χειροπιαστό αποτέλεσμα στην καθημερινότητα των Ελλήνων και αφ' ετέρου, περιέχει θεσμικές ρυθμίσεις σημαντικές, όπως για την τοπική αυτοδιοίκηση και την ανομία στα πανεπιστήμια.

Είναι, λοιπόν, σαφές ότι η διάταξη για το άσυλο που είχε φέρει η προηγούμενη κυβέρνηση, δεν απέδωσε απολύτως κανένα θετικό αποτέλεσμα. Πρώτα από όλα, επ' ουδενί δεν ενίσχυσε την ελευθερία του λόγου. Σήμερα, η ελευθερία του λόγου, η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών στα πανεπιστήμια δεν απειλείται από την εφαρμογή των νόμων, όπως ισχύει σε κάθε δημόσιο χώρο, γιατί η δημοκρατία μας πατάει σε στέρεες βάσεις.

Δεύτερον και εξίσου σημαντικό είναι το γεγονός ότι οι πανεπιστημιακοί χώροι έχουν μετατραπεί σε κέντρα παράνομης διακίνησης ουσιών και λαθραίων προϊόντων και αξιοποιούνται για κάλυψη ακόμη και σε επιθέσεις βίας εναντίον φοιτητών και διδασκόντων.

Οι εικόνες ντροπής στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο, ο ξυλοδαρμός καθηγητών στο Πάντειο και αλλού, οι επιθέσεις εναντίον φοιτητών και φοιτητριών, τα εργαστήρια κατασκευής μολότοφ στο κτήριο του Πολυτεχνείου στην Πατησίων, οι βανδαλισμοί διατηρητέων πανεπιστημιακών κτηρίων αλλά και πανάκριβου τεχνολογικού εξοπλισμού, έπρεπε να είχαν τελειώσει χρόνια πριν.

Ορθά, λοιπόν, η Κυβέρνηση κάνει πράξη ένα αίτημα του συνόλου σχεδόν της ακαδημαϊκής κοινότητας και της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας, θεσπίζοντας για τα πανεπιστήμια τους κανόνες και τις εγγυήσεις της νομιμότητας, που ισχύουν άλλωστε για κάθε άλλο δημόσιο χώρο.

Η Αστυνομία θα μπορεί να κάνει πλέον τη δουλειά της, χωρίς τα ιδεοληπτικά εμπόδια της προηγούμενης συνθήκης, που έθεταν αποδεδειγμένα σε κίνδυνο τη ζωή και την ασφάλεια μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας, αλλά και τη δημόσια περιουσία.

Φυσικά οι μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης για τη δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση της πατρίδας μας δεν

σταματούν εδώ, όμως η εγγύηση της νομιμότητας και της ασφάλειας όλων των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας είναι προϋπόθεση για την περαιτέρω ενίσχυση του εκπαιδευτικού και ερευνητικού έργου των πανεπιστημίων μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν κάποιες πολιτικές δράσεις τόσο ώριμες, τόσο αυτονόητες στη συνείδηση κάθε απροκατάληπτου πολίτη που χρειάζεται πάρα πολύ μεγάλη ρητορική δεινότητα, για να αντιπαχθεί κανείς σε αυτές. Οι αιτιάσεις όσων αντιδρούν στην εμπέδωση της νομιμότητας στα πανεπιστήμια είναι ένα τέτοιο παράδειγμα ρητορικής υπερβολής. Είναι ταυτόχρονα ένα παράδειγμα πολιτικής πώρωσης της αποσύνδεσης μιας πολιτικής δύναμης από τις ανάγκες και τις απαιτήσεις της κοινωνίας με μόνο στόχο την εξυπηρέτηση μικροκομματικών συμφερόντων.

Αν, λοιπόν, θέλουμε πραγματικά να ανοίξουμε μια νέα αισιόδοξη εποχή για την πατρίδα μας, οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας οφείλουμε κατά προτεραιότητα να δίνουμε πειστικές απαντήσεις στις απαιτήσεις της κοινωνίας. Οφείλουμε να μη δείχνουμε καμμία ολιγωρία στη θέσπιση αυτονόητων θετικών μέτρων, όπως η χωρίς ταλαιπωρία διανομή φαρμάκων σε βαριά νοσούντες. Οφείλουμε να μη διστάζουμε να νομοθετούμε μέτρα υπερύριμα και αυτονόητα με σχεδόν καθολική αποδοχή από την κοινωνία, όπως η εμπέδωση της νομιμότητας στα πανεπιστήμια.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη, λοιπόν, αποδεικνύει στην πράξη ότι μπορεί να ανταποκριθεί πλήρως σε αυτό το μεγάλο αίτημα, τόσο των πολιτών, όσο και των καιρών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ κι εγώ.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΜέΡΑ25 κ. Κλέων Γρηγοριάδης έχει τον λόγο για δώδεκα λεπτά. Ακολουθεί ο κ. Γκίκας από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κύριε Γρηγοριάδη.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν ξεκινήσω τα όσα έχω να πω σε σχέση με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, δρώμαι της ευκαιρίας να αναφέρω σε όλους σας και φυσικά στο Προεδρείο το γεγονός ότι χθες, όχι απολύτως νόμιμα, θεωρώ ότι μου αφαιρέθηκαν τρία λεπτά από τον χρόνο που είχα για να μιλήσω. Δεν μου τα έδωσε ο κ. Μπούρας, ο Προεδρεύων χθες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Θα σας τα δώσω εγώ τώρα.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Όχι, δεν τα χρειάζομαι. Θα χρειαστώ και λιγότερα από τα δώδεκα λεπτά, που έχω αυτή τη στιγμή. Απλώς, είναι χρήσιμο να ακουστεί δημόσια ότι δεν ακολουθήθηκε μια σωστή τακτική χθες, καθώς, να μεν μίλησε ο Πρόεδρος μας την προηγούμενη μέρα, επομένως δεν δικαιούνται δώδεκα λεπτά, αλλά όπως όλοι ξέρετε καλύτερα από εμένα -όπως όλοι ξέρετε, είμαι νέος σε αυτή την Αίθουσα- δικαιούνται έξι συν τρία λεπτά. Αντί να πάρω τα τρία, τα οποία ζήτησα και μου τα αρνήθηκαν, όταν έφτασα στο έξι και μισό, μ' έναν πρωτόγνωρο -από τα όσα έχω δει τουλάχιστον στην Αίθουσα μέχρι τώρα- γεγονός ο Πρόεδρος με διέκοπτε, θα έλεγα, με πολύ μαχητικό τρόπο, με σπάνια μαχητικό τρόπο. Ας ελπίσουμε να είναι σύμπτωση. Να ξέρουν όλοι ότι δεν θα επιτρέψουμε να ξανασυμβεί αυτό. Την επόμενη φορά, θα το παλέψουμε με νύχια και με δόντια.

Ξεκινώ. Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχω ακούσει επανειλημμένα με τα ίδια μου τα αυτιά -όχι μέσα σε αυτή την Αίθουσα γιατί μόλις τώρα μπήκα, αλλά από το σπίτι μου, από την τηλεόραση- τον πρώην Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και νυν Πρωθυπουργό να εγκαλεί μετ' επιτάσεως, θα έλεγα, τον νυν Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και μέχρι πριν ένα μήνα Πρωθυπουργό, τον κ. Αλέξη Τσίπρα, για τα περίφημα -τα έχετε ακούσει κι εσείς- νομοσχέδια-κουρελούδες, για διάφορες άσχετες διατάξεις που ακολουθούσαν ως ρετάλια αυτά τα νομοσχέδια-κουρελούδες και αναρωτιέμαι τι να συμβαίνει. Μήπως έχει συμβεί κάποια συνταγματική εκτροπή, που δεν πήρε χαμπάρι κανείς από εμάς και συνεχίζει ο κ. Τσίπρας να φέρνει τα νομοσχέδια, με τον τρόπο, που αυτός ξέρει, στη Βουλή για ψήφιση;

Προφανέστατα, σας καθησυχάζω, το Σύνταγμα λειτουργεί σε

έναν βαθμό, δεν έχει συμβεί αυτό. Έχει συμβεί κάτι άλλο που είναι πιο λυπηρό. Έχει συμβεί ότι αποδεικνύεται, με το καλημέρα, η τεράστια ανακολουθία μεταξύ προεκλογικών λόγων και μετεκλογικών έργων του νυν Πρωθυπουργού, του κ. Κυριάκου Μητσοτάκη.

Ας περάσουμε τώρα στην ουσία. Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης: Η Κυβέρνηση, είναι προφανές ότι εδώ θέτει ζήτημα κυβερνησιμότητας στους δήμους. Και πώς λέτε ότι επιχειρεί να λύσει αυτό το ζήτημα κυβερνησιμότητας στους δήμους; Θεσπίζοντας διατάξεις, που εύκολα θα μπορούσε νομίζω κανείς να τις χαρακτηρίσει εντελώς αντισυνταγματικές, όπως είναι τα άρθρα και οι παράγραφοι του νόμου, που αφορούν τις αμετάκλητες συμπράξεις δημοτικών παρατάξεων και τις Επιτροπές Οικονομικών και Ποιότητας Ζωής.

Η Νέα Δημοκρατία και ο Πρωθυπουργός σας, είναι φανερό ότι στο δίλημμα δημοκρατία ή κυβερνησιμότητα επιλέγουν κυβερνησιμότητα. Όποιος, όμως, κυβερνά, χωρίς απόλυτη και καθαρή δημοκρατία, μέσα όμως σε ένα δημοκρατικό υποτίθεται πλίτευμα, είναι νομίζω για όλους αυταπόδεικτο ότι κινείται στα όρια της συνταγματικής νομιμότητας ή ακόμα και εκτός αυτής της συνταγματικής νομιμότητας.

Το άρθρο 2 και ειδικότερα η παράγραφος 4 του παρόντος νομοσχεδίου προβλέπει πως σε περίπτωση που η παράταξη του εκλεγμένου στον δεύτερο γύρο δημάρχου, δεν έχει εκλέξει τον ελάχιστο αριθμό των μελών, που απαιτείται για να έχει πλειοψηφία στις δύο αυτές πολύ σημαντικές για τους δήμους επιτροπές, τότε ο αριθμός των μελών αυτών που εκλέγει, θα προσαυξάνεται εντελώς αυθαίρετως, μέχρι να φτάσει στον αριθμό, που ορίζει ο νόμος. Δηλαδή, τι κάνει; Αφαιρεί κανονικά, με το έτσι θέλω, έδρες εκλεγμένες από τους δημότες των υπολοίπων παρατάξεων και τις προσθέτει επίσης, με το έτσι θέλω, και με τρόπο προδήλως αντισυνταγματικό στην παράταξη του εκλεγμένου κατά τον δεύτερο γύρο δημάρχου.

Ουσιαστικά, δηλαδή, το νομοσχέδιο αυτό δίνει εντελώς πραξικοπηματικά τον έλεγχο των Επιτροπών Οικονομικών και Ποιότητας Ζωής -που, επαναλαμβάνω, είναι ίσως οι δύο σημαντικότερες επιτροπές που υπάρχουν στους δήμους- στον εκλεγμένο από τον δεύτερο γύρο δήμαρχο.

Δαιμονοποιώντας την απλή αναλογική, η Νέα Δημοκρατία προτίθεται, προφανώς, να εγκαθιδρύσει ένα άκρως επικίνδυνο και καταφανώς αντιδημοκρατικό πλαίσιο στους δήμους, όπου πρόκειται -σας προειδοποιώ, αγαπητοί συνάδελφοι- στο μέλλον να παρακολουθήσουμε σκηνές απείρου κάλλους με δημάρχους και δημοτικά συμβούλια, που θα έχουν προκύψει, όχι από την ψήφο των δημοτών τους, αλλά από εντελώς αυθαίρετες προσθαφαιρέσεις εδρών.

Φοβάται, μήπως, ο κύριος Πρωθυπουργός, την απλή αναλογική; Θεωρεί, μήπως, ότι η απλή αναλογική τελικά δεν μπορεί να λειτουργήσει, δεν μπορεί να δουλέψει; Περιέργο, γιατί -ξέρετε- λειτουργεί θαυμάσια εδώ και μερικές δεκαετίες σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες, όπως στην Ισπανία, που κάνουν τις δημοτικές εκλογές τους -μέχρι λίγα χρόνια πριν, λίγες δεκαετίες πριν- και τις βουλευτικές εκλογές τους -και η Ιταλία- με την απλή και ανόθευτη απλή αναλογική.

Εδώ, βέβαια, θα πρέπει να σημειώσουμε και τη βοήθεια που παρείχε ο ΣΥΡΙΖΑ στη Νέα Δημοκρατία, ώστε αυτή σήμερα να δύναται να επιχειρεί τέτοιες συνταγματικές εκτροπές, καθώς η μισή απλή αναλογική που έφερε ο νόμος Σκουρλέτη για τις δημοτικές εκλογές, δεν έκοψε τελείως ως όφειλε, αν ήθελε πράγματι να είναι απλή αναλογική, τον δεύτερο γύρο, έτσι ώστε οι δήμαρχοι να εκλέγονται από την ψήφο των εκλεγμένων δημοτικών συμβούλων όλων των παρατάξεων.

Σε αυτή την περίπτωση, αγαπητοί πρώην σύντροφοι, η Νέα Δημοκρατία δεν θα είχε την παραμικρή δυνατότητα για αντισυνταγματικά παιχνίδια, τουλάχιστον στους δήμους της χώρας. Θα πρέπει να το σκεφτείτε και δεύτερη φορά.

Ας περάσουμε τώρα στο πανεπιστημιακό άσυλο. Ας ξεκινήσουμε με μια παραδοχή -νομίζω θα συμφωνήσετε όλοι, αριστεροί, δεξιοί και κεντρώοι- ότι τα πανεπιστήμια είναι κατ' εξοχήν χώροι ελεύθερης και δημοκρατικής διακίνησης ιδεών, χώροι όπου η έρευνα και η γνώση δίνουν την ευκαιρία στους πολίτες

και μελλοντικούς επιστήμονες της χώρας μας, όχι απλώς να πάρουν μια διαπίστωση αριστείας, αλλά να ζυμωθούν με νέες ιδέες, να αναπτύξουν τη σκέψη και την κριτική τους ικανότητα, να μετατραπούν τελικά σε πολιτικά όντα με άποψη.

Το αφήγημα ότι στα πανεπιστημιακά ιδρύματα της χώρας μας επικρατεί ανομία και άρα πρέπει να καταργηθεί *de facto* το άσυλο, καταρρίπτεται -και μάλιστα, με εκκωφαντικό κατά τη γνώμη μου θόρυβο- καθώς το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο -εγώ δεν είμαι νομικός, αλλά δεν χρειάζεται να είσαι για να το καταλάβεις- επιτρέπει την άμεση αντιμετώπιση παράνομων πράξεων εντός του χώρου πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Επίσης, το αφήγημα αυτό φανερά αντιφάσκει, γιατί είτε υπάρχει, αγαπητοί συνάδελφοι, ανομία στα πανεπιστήμια, όπως εσείς λέτε μόνο και μόνο λόγω του ασύλου είτε υπάρχει άβατο ανομίας και σε άλλες περιοχές της πόλης, οι οποίες δεν προστατεύονται από κανένα άσυλο, όπως τα Εξάρχεια, όπου σύμφωνα με τον Πρωθυπουργό η ανομία εκεί ζει και βασιλεύει.

Αφού, λοιπόν, στα Εξάρχεια, όπου δεν υπάρχει κανένα άσυλο, η αστυνομία παρ' όλα αυτά δεν μπορεί να επεμβαίνει αποτελεσματικά, γιατί μόλις στα πανεπιστήμια καταργηθεί το άσυλο, η αστυνομία ως δια μαγείας θα μπορεί να επεμβαίνει αποτελεσματικά;

Να ξεκαθαρίσουμε κάτι, για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις, για τα Εξάρχεια εννοώ. Για το ΜέΡΑ25 εκτός από τη δαιμονοποίηση των Εξαρχείων, που δεν διαφέρουν σε τίποτα από πολλές άλλες περιοχές της πόλης και που η Κυβέρνηση συστηματικά τα στοχοποιεί, καθώς προφανώς, θεωρεί συλλήβδην όλους τους κατοίκους τους, ταξικούς και πολιτικούς της αντιπάλους, εκτός λοιπόν από την προκατάληψη της Κυβέρνησης απέναντι στα Εξάρχεια, η ελληνική αστυνομία μπορεί εδώ και δεκαετίες να επεμβαίνει σε όλη την επικράτεια όπου, αλλά και όποτε αυτό χρειαστεί.

Η τυχόν αναποτελεσματικότητά της πιστεύουμε ότι οφείλεται στις δομικές της ανεπάρκειες, στην ελλιπή εκπαίδευση της και κυρίως στις αθρόες προσλήψεις, που ξαναεπιχειρούνται -τις είχε επιχειρήσει και ο κ. Σαμαράς θυμίζω, τις είχε πραγματοποιήσει αυτή τη στιγμή μόνο και μόνο βέβαια, για τη δημιουργία εντυπώσεων, προσλήψεις ανθρώπων, που ακριβώς επειδή προορίζονται για την δημιουργία εντυπώσεων, προκειμένου να βρεθούν στους δρόμους, πριν καν λάβουν την απαραίτητη γι' αυτό εκπαίδευση.

Φοβάται ο κύριος Πρωθυπουργός την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών ή μήπως μέσα στα σχέδιά του για πλήρη ιδιωτικοποίηση της παιδείας δεν χωράει η αντίδραση της φοιτητικής νεολαίας και οι κοινωνικές και πολιτικές ανησυχίες; Είναι νομίζουμε πια φανερό ότι ισχύει προφανώς και εδώ το σύνθημα: «Στις τράπεζες λεφτά και ασυλία, στη νεολαία σφαίρες και ανεργία».

Καταλαβαίνετε φυσικά ότι αυτό το σύνθημα έχει γραφτεί μάλλον μέσα σε μία αίθουσα ή σε κάποιο προαύλιο πανεπιστημίου, εκεί που εσείς θεωρείτε ότι μία τέτοια ενέργεια απλώς λερώνει

τους τοίχους. Πράγματι, είναι αλήθεια, λερώνει τους τοίχους. Δεν είναι πολύ ωραίο αυτό σας διαβεβαιώ ούτε και για εμάς, τουλάχιστον για όσους εξ ημών έχουμε περάσει την τέταρτη δεκαετία της ζωής μας. Είναι όμως αυτό άραγε, όπως εσείς ισχυρίζεστε, πιο σημαντικό γεγονός από το γεγονός ότι οι νέοι μας σχεδόν συνολικά θυσιάζονται εδώ και δέκα χρόνια στον βωμό της ανεργίας και βέβαια, πολύ σπανιότερα, πάντως που και που, όπως στην περίπτωση του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, που δεν πρόλαβε καν να ζήσει, στον βωμό της ασύδοτης αστυνοκρατίας;

Η κατάργηση του ασύλου, αγαπητή κυρία Κεραμέως -θα με θυμηθείτε κάποια στιγμή- θα πετύχει ακριβώς τα αντίθετα από τους στόχους της. Μόλις η πρώτη διμοιρία των ΜΑΤ, κυρία Υπουργέ, μπει μέσα σε ένα αμφιθέατρο και μόλις κάνει εκεί χρήση χημικών και καπνογόνων -που είναι και το μόνο που ξέρει να κάνει, δεν την αδικώ για αυτό, αυτός είναι ο προορισμός της, αλλά δεν ξέρει να κάνει και τίποτα άλλο: καπνογόνα και χημικά- τότε ο πανικός, ο τρόμος και η ένταση θα δημιουργήσουν αμέσως τις προϋποθέσεις για να ζήσουμε ίσως το επόμενο εθνικό μας δράμα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, το ΜέΡΑ25, σήμερα από αυτό το Βήμα, σας προειδοποιεί: Αν δεν θέλετε να προσθέσετε ένα ακόμα ένοχο μυστικό -και το μυστικό εδώ είναι ότι το άσυλο δεν καταργείται για καμμία καταπολέμηση της δήθεν ανομίας, αλλά για να επιτρέψει στην αστυνοκρατία που θα ακολουθήσει την κατάργησή του να αντιμετωπίσει τις αντιδράσεις των φοιτητών στη μελλοντική σας προαποφασισμένη απόπειρα ιδιωτικοποίησης στα πανεπιστήμια μας- ίσως φοβάμαι το πιο επικίνδυνο από όλα στη σειρά των ένοχων μυστικών σας, προλαβαίνετε ακόμα και τώρα να αποσύρεται από το νομοσχέδιο την επίμαχη διάταξη για την κατάργηση του ασύλου.

Σας ευχαριστώ πολύ όλους που με ακούσατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για να καταθέσω κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να καταθέσω στα Πρακτικά μια σειρά νομοτεχνικών βελτιώσεων, οι οποίες στη συντριπτική πλειοψηφία αφορούν διατάξεις του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης. Τις καταθέτω στα Πρακτικά, προκειμένου να διανεμηθούν σε όλα τα κόμματα για να μην σπαταλήσουμε χρόνο τώρα.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Θεόδωρος Λιβάνιος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών

«Ρυθμίσεις Υπουργείου Εσωτερικών, διατάξεις για τη ψηφιακή διακυβέρνηση και
άλλα επείγοντα ζητήματα»

1. Στον πέμπτο στίχο της εσωτερικής παραγράφου 7 της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου, πριν την φράση «κάθε παράταξης που συμπράττει», προστίθεται η φράση «των μελών».
2. Στον πέμπτο στίχο της εσωτερικής παραγράφου 12 της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου, πριν την φράση «κάθε παράταξης που συμπράττει», προστίθεται η φράση «των μελών».
3. Στο πέμπτο εδάφιο της εσωτερικής παραγράφου 7 της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου, η λέξη «εισέρχεται» αντικαθίσταται από τη λέξη «υπεισέρχεται».
4. Στο πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 12 της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου, η λέξη «εισέρχεται» αντικαθίσταται από τη λέξη «υπεισέρχεται».
5. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 του σχεδίου νόμου προστίθεται περίπτωση στ', ως εξής:

«στ. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 207 του ν. 3852/2010 αντικαθίσταται ως εξής: «1. Στη δημοτική κοινότητα που εκτείνεται στην εδαφική

περιφέρεια ενός νησιού, ο δήμαρχος ορίζει αντιδήμαρχο σύμβουλο της πλειοψηφίας, ο οποίος έχει εκλεγεί στην εκλογική περιφέρεια όπου ανήκει η νησιωτική δημοτική κοινότητα και σε περίπτωση που δεν υπάρχει στην πλησιέστερη εκλογική περιφέρεια.»».

6. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 20 του σχεδίου νόμου οι λέξεις «περίπτωση γ'» αντικαθίστανται με τις λέξεις «παράγραφο 3».
7. Στην περίπτωση (α) του άρθρου 22 με τίτλο «Αυτοτελές Τμήμα Επικοινωνίας» του σχεδίου νόμου, μετά τη λέξη «ευρύτερα» προστίθεται η φράση «με τρόπο προσβάσιμο σε όλους».
8. Στην περίπτωση (β) της παραγράφου 2 του άρθρου 24 με τίτλο «Διεύθυνση Ψηφιακής Στρατηγικής και Καινοτομίας» του σχεδίου νόμου, διαγράφεται η φράση «του Ε.Ψ.Σ. και».
9. Στην περίπτωση (γ) της παραγράφου 2 του άρθρου 24 με τίτλο «Διεύθυνση Ψηφιακής Στρατηγικής και Καινοτομίας» του σχεδίου νόμου, διαγράφεται η φράση «της Ε.Ψ.Σ. και».
10. Στην περίπτωση (α) της παραγράφου 3 του άρθρου 24 με τίτλο «Διεύθυνση Ψηφιακής Στρατηγικής και Καινοτομίας» του σχεδίου νόμου, η λέξη «Ε.Ψ.Σ.» αντικαθίσταται από τη φράση «Βίβλου Ψηφιακού Μετασχηματισμού».
11. Στην περίπτωση (γ) της παραγράφου 3 του άρθρου 24 με τίτλο «Διεύθυνση Ψηφιακής Στρατηγικής και Καινοτομίας» του σχεδίου νόμου, η λέξη

«Γ.Γ.Ψ.Δ.Α.Π.» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Γενική Γραμματεία Ψηφιακής Διακυβέρνησης και Απλούστευσης Διαδικασιών».

12. Στην περίπτωση (α) της παραγράφου 4 του άρθρου 24 με τίτλο «Διεύθυνση Ψηφιακής Στρατηγικής και Καινοτομίας» του σχεδίου νόμου, διαγράφεται η φράση «την Ε.Ψ.Σ. και».
13. Στην περίπτωση (δ) της παραγράφου 5 του άρθρου 24 με τίτλο «Διεύθυνση Ψηφιακής Στρατηγικής και Καινοτομίας» του σχεδίου νόμου, η λέξη «Ε.Ψ.Σ.» αντικαθίσταται από τη φράση «Βίβλο Ψηφιακού Μετασχηματισμού».
14. Στην περίπτωση (α) της παραγράφου 2 του άρθρου 25 με τίτλο «Διεύθυνση Υλοποίησης Ψηφιακών Πολιτικών» του σχεδίου νόμου, η λέξη «Ε.Ψ.Σ.» αντικαθίσταται από τη φράση «της Βίβλου Ψηφιακού Μετασχηματισμού».
15. Στην περίπτωση (β) της παραγράφου 2 του άρθρου 25 με τίτλο «Διεύθυνση Υλοποίησης Ψηφιακών Πολιτικών» του σχεδίου νόμου, μετά τη λέξη «διαδικασιών» προστίθεται η φράση «συμπεριλαμβανομένων των προτύπων προσβασιμότητας».
16. Στην περίπτωση (γ) της παραγράφου 2 του άρθρου 25 με τίτλο «Διεύθυνση Υλοποίησης Ψηφιακών Πολιτικών» του σχεδίου νόμου, η λέξη «Γ.Γ.Ψ.Δ.Α.» αντικαθίσταται από τη φράση «Γενική Γραμματεία Ψηφιακής Διακυβέρνησης και Απλούστευσης Διαδικασιών».

17. Στην περίπτωση (γ) της παραγράφου 2 του άρθρου 25 με τίτλο «Διεύθυνση Υλοποίησης Ψηφιακών Πολιτικών» του σχεδίου νόμου, η λέξη «Ε.Ψ.Σ.» αντικαθίσταται από τη φράση «Βίβλου Ψηφιακού Μετασχηματισμού».
18. Στην περίπτωση (ε) της παραγράφου 2 του άρθρου 25 με τίτλο «Διεύθυνση Υλοποίησης Ψηφιακών Πολιτικών» του σχεδίου νόμου, η λέξη «Ε.Ψ.Σ.» αντικαθίσταται από τη φράση «Βίβλο Ψηφιακού Μετασχηματισμού».
19. Στην περίπτωση (στ) της παραγράφου 3 του άρθρου 25 με τίτλο «Διεύθυνση Υλοποίησης Ψηφιακών Πολιτικών» του σχεδίου νόμου, η λέξη «Ε.Ψ.Σ.» αντικαθίσταται από τη φράση «Βίβλου Ψηφιακού Μετασχηματισμού».
20. Στην περίπτωση (α) της παραγράφου 5 του άρθρου 25 με τίτλο «Διεύθυνση Υλοποίησης Ψηφιακών Πολιτικών» του σχεδίου νόμου, η λέξη «ευαίσθητες» διαγράφεται.
21. Στην περίπτωση (δ) της παραγράφου 5 του άρθρου 25 με τίτλο «Διεύθυνση Υλοποίησης Ψηφιακών Πολιτικών» του σχεδίου νόμου, η λέξη «Ε.Ψ.Σ.» αντικαθίσταται από τη φράση «Βίβλου Ψηφιακού Μετασχηματισμού».
22. Στην περίπτωση (δ) της παραγράφου 5 του άρθρου 25 με τίτλο «Διεύθυνση Υλοποίησης Ψηφιακών Πολιτικών» του σχεδίου νόμου, η λέξη «ευαίσθητες» διαγράφεται».

23. Στην περίπτωση (δ) της παραγράφου 5 του άρθρου 25 με τίτλο «Διεύθυνση Υλοποίησης Ψηφιακών Πολιτικών» του σχεδίου νόμου, η φράση «Ε.Ψ.Σ.» αντικαθίσταται από τη φράση «Βίβλο Ψηφιακού Μετασχηματισμού».
24. Στην περίπτωση (ε) της παραγράφου 5 του άρθρου 25 με τίτλο «Διεύθυνση Υλοποίησης Ψηφιακών Πολιτικών» του σχεδίου νόμου, η λέξη «ευαίσθητες» διαγράφεται».
25. Στην περίπτωση (ε) της παραγράφου 3 του άρθρου 26 με τίτλο «Διεύθυνση Απλούστευσης Διαδικασιών» του σχεδίου νόμου, μετά τη λέξη «στάσης,» προστίθεται η φράση «προσβασιμότητα σε άτομα με αναπηρία,».
26. Στην περίπτωση (γ) της παραγράφου 4 του άρθρου 26 με τίτλο «Διεύθυνση Απλούστευσης Διαδικασιών» του σχεδίου νόμου, μετά τη λέξη «φιλικότητας» προστίθεται η φράση «και προσβασιμότητας».
27. Στην περίπτωση (β) της παραγράφου 5 του άρθρου 26 με τίτλο «Διεύθυνση Απλούστευσης Διαδικασιών» του σχεδίου νόμου, μετά τη λέξη «πολιτών» προστίθεται κόμμα και αμέσως μετά η φράση «την προσβασιμότητα στους πολίτες με αναπηρία».
28. Στην περίπτωση (ια) της παραγράφου 6 του άρθρου 26 με τίτλο «Διεύθυνση Απλούστευσης Διαδικασιών» του σχεδίου νόμου, διαγράφεται η φράση «Εθνικής Στρατηγικής και της».

29. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 28 με τίτλο «Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων Δημόσιας Διοίκησης» του σχεδίου νόμου, διαγράφεται η περίπτωση (ιε) και οι περιπτώσεις (ιστ) και (ιζ) αναριθμούνται αντίστοιχα σε (ιε) και (ιστ).
30. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 28 με τίτλο «Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων Δημόσιας Διοίκησης» του σχεδίου νόμου, προστίθεται περίπτωση (ιζ) ως εξής: «το συνολικό σχεδιασμό των αναγκών πληροφοριακών συστημάτων για τους τομείς αρμοδιότητάς της.».
31. Στην υποπερίπτωση (αα) της περίπτωσης (δ) της παραγράφου 3 του άρθρου 33 με τίτλο «Διεύθυνση Λειτουργίας Οριζόντιων Συστημάτων, Εκτυπώσεων, Λειτουργικής Υποστήριξης και Υποστήριξης Χρηστών» του σχεδίου νόμου, μετά τη λέξη «επικοινωνίας» προστίθεται η φράση «προσβάσιμες σε όλους τους πολίτες χωρίς αποκλεισμούς».
32. Στην περίπτωση (β) της παραγράφου 3 του άρθρου 37 με τίτλο «Διεύθυνση Λειτουργίας Πληροφοριακών Συστημάτων Οικονομικών Λειτουργιών» του σχεδίου νόμου, προστίθεται υποπερίπτωση (θθ) ως εξής: «οι αρμοδιότητες που αναφέρονται στις παραγράφους 3β και 3γ του άρθρου 127 του ν. 4549/2018 (Α' 105)».
33. Στην περίπτωση (β) της παραγράφου 3 του άρθρου 39 με τίτλο «Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Εφαρμογών» του σχεδίου νόμου, διαγράφεται η υποπερίπτωση (ιειε) και οι υποπεριπτώσεις (ιστιστ), (ιζιζ), (ιηιη), (ιθιθ), (κκ), (κακα), (κβκβ), και (κγκγ) αναριθμούνται αντίστοιχα σε (ιειε), (ιστιστ), (ιζιζ), (ιηιη), (ιθιθ), (κκ), (κακα) και (κβκβ).

34. Στην υποπερίπτωση (αα) της περίπτωσης (δ) της παραγράφου 3 του άρθρου 40 με τίτλο «Διεύθυνση Λειτουργίας Συστημάτων Δημόσιας Διοίκησης» του σχεδίου νόμου, μετά τη λέξη «Φορέων» προστίθεται η φράση «είτε μέσω συμφωνιών και συνεργασιών για τις περιπτώσεις των Δημόσιων Φορέων που ήδη κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος παρέχουν ψηφιακά πιστοποιητικά στους υπαλλήλους των οργανικών τους μονάδων».
35. Η υποπερίπτωση (θθ) της περίπτωσης (γ) της παραγράφου 3 του άρθρου 41 με τίτλο «Διεύθυνση Διαχείρισης, Ανάπτυξης και Υποστήριξης Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ.)» του σχεδίου νόμου, αναδιατυπώνεται ως εξής: «(θθ) Την επεξεργασία και την εξαγωγή στατιστικών στοιχείων των δημοσίων συμβάσεων αγαθών και υπηρεσιών πλην αυτών του ν. 3316/2005 για την αποστολή τους στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή σύμφωνα με τα οριζόμενα στον ν. 4412/2016 και σε συνεργασία με την Ενιαία Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων)».
36. Η παράγραφος 2 του άρθρου 47 με τίτλο «Δεδομένα του Δημοσίου Τομέα» του σχεδίου νόμου, αναδιατυπώνεται ως εξής: «2. Όταν πρόκειται για δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα το Υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης ορίζεται υπεύθυνος επεξεργασίας, κατά την έννοια του άρθρου 26 του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/ 679 (Γενικός Κανονισμός Προστασίας Δεδομένων) όλων των δεδομένων των Φορέων του Δημοσίου Τομέα και του ευρύτερου Δημοσίου Τομέα κατά την έννοια του άρθρου 3 του ν. 3979/2011 (Α' 138) με αντικείμενο τον στρατηγικό σχεδιασμό, την επεξεργασία και τη διασύνδεση όλων των δεδομένων των ως άνω φορέων μέσω της χρήσης νέων τεχνολογιών, με σκοπό τη διαλειτουργικότητα των πληροφοριακών συστημάτων και εφαρμογών, τη διαβίβαση των δεδομένων μεταξύ των Φορέων είτε για την άσκηση της αρμοδιότητας των Φορέων είτε σύμφωνα με

την κείμενη νομοθεσία είτε μετά από τη ρητή έγγραφη ή ηλεκτρονική συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων, τη χρήση υπηρεσιών νέφους, την αυτεπάγγελτη αναζήτηση δικαιολογητικών ή πιστοποιητικών ή εγγράφων των πολιτών είτε για την άσκηση της αρμοδιότητας των Φορέων είτε σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία είτε μετά από τη ρητή έγγραφη ή ηλεκτρονική συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων, την ανταλλαγή μεταξύ των ως άνω Φορέων δικαιολογητικών και δεδομένων των πολιτών είτε για την άσκηση της αρμοδιότητας των Φορέων είτε σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία είτε μετά από τη ρητή έγγραφη ή ηλεκτρονική συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων, και την παροχή ηλεκτρονικών υπηρεσιών εξυπηρέτησης των πολιτών, και μόνο ως προς τους ανωτέρω σκοπούς. Κάθε φορέας που επιθυμεί ο ίδιος να διασυνδέσει ή να διαλειτουργήσει αρχεία δεδομένων ή μητρώων με άλλο φορέα ή να κάνει χρήση υπηρεσιών νέφους ή να προβεί σε οποιαδήποτε ενέργεια που περιγράφεται στο προηγούμενο εδάφιο της παρούσας παραγράφου οφείλει προηγουμένως να λάβει την έγκριση του Γενικού Γραμματέα Πληροφοριακών Συστημάτων Δημόσιας Διοίκησης με σκοπό να διασφαλιστεί η εναρμόνιση με τον στρατηγικό σχεδιασμό.».

37. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 47 με τίτλο «Δεδομένα του Δημοσίου Τομέα» του σχεδίου νόμου, μετά τη λέξη «απαιτείται» προστίθεται κόμμα και αμέσως μετά η φράση «αλλά και τις σχετικές διαδικασίες για την άσκηση των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων και διαχείριση των αιτημάτων αυτών.».
38. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 47 με τίτλο «Δεδομένα του Δημοσίου Τομέα» του σχεδίου νόμου, το κόμμα μετά τη λέξη «συστημάτων» αντικαθίσταται από τη λέξη «και».

39. Στο άρθρο 47 με τίτλο «Δεδομένα του Δημοσίου Τομέα» του σχεδίου νόμου, προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής: «5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται στα φορολογικά και τελωνειακά δεδομένα, τα οποία διαχειρίζεται αποκλειστικά η Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) σύμφωνα με το άρθρο 37 του ν. 4389/2016 (ΦΕΚ Α' 94). Το προηγούμενο εδάφιο δεν εμποδίζει την χορήγηση των φορολογικών και τελωνειακών δεδομένων για σκοπούς διαλειτουργικότητας, υπό τις προϋποθέσεις που τίθενται στο άρθρο 17 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013, Α' 170), το άρθρο 11 του Τελωνειακού Κώδικα (ν. 2960/2001, Α' 265), καθώς και τις διατάξεις περί προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.».
40. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 με τίτλο «Ηλεκτρονική Ταυτοποίηση, Κέντρο Δεδομένων, Κυβερνητικό Νέφος και Κεντρική Διαδικτυακή Πύλη του Ελληνικού Δημοσίου» του σχεδίου νόμου, αναδιατυπώνεται ως εξής: «Οι κεντρικές υποδομές Κυβερνητικού Νέφους (G-Cloud) που αναπτύσσει, λειτουργεί παραγωγικά και διαχειρίζεται η Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων Δημόσιας Διοίκησης αποτελούν την κεντρική Υπολογιστική Υποδομή του Δημοσίου, στην οποία υποχρεωτικά πρέπει να εγκατασταθούν έως τις 1/1/2022 όλες οι κεντρικές ηλεκτρονικές εφαρμογές και τα κεντρικά πληροφοριακά συστήματα που διατηρούν όλα τα Υπουργεία, πλην των διαβαθμισμένων συστημάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, του Υπουργείου Εξωτερικών, του Λιμενικού Σώματος, του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών και της Γενικής Γραμματείας Ιθαγένειας του Υπουργείου Εσωτερικών, τα ΝΠΔΔ, οι Ανεξάρτητες Αρχές, η Κ.Τ.Π. Α.Ε. και η Η.ΔΙ.Κ.Α. Α.Ε. και αφορούν σε συναλλαγές με πολίτες, επιχειρήσεις και τη δημόσια διοίκηση.».

41. Η περίπτωση β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 με τίτλο «Ηλεκτρονική Ταυτοποίηση, Κέντρο Δεδομένων, Κυβερνητικό Νέφος και Κεντρική Διαδικτυακή Πύλη του Ελληνικού Δημοσίου» του σχεδίου νόμου, αναδιατυπώνεται ως εξής: «Από τη δημοσίευση του παρόντος δεν επιτρέπεται η προμήθεια νέου εξοπλισμού κεντρικών εξυπηρετητών και νέων αδειών χρήσης πλατφόρμας λογισμικού από τους Φορείς του Δημόσιου Τομέα και του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα κατά την έννοια του άρθρου 3 του ν. 3979/2011 (Α' 138), εκτός των Υπουργείων Προστασίας του Πολίτη και Εθνικής Αμύνης και των εποπτευόμενων φορέων τους, του Λιμενικού Σώματος του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής και της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών.».
42. Στην περίπτωση γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 με τίτλο «Ηλεκτρονική Ταυτοποίηση, Κέντρο Δεδομένων, Κυβερνητικό Νέφος και Κεντρική Διαδικτυακή Πύλη του Ελληνικού Δημοσίου» του σχεδίου νόμου, προστίθενται εδάφια δεύτερο και τρίτο ως εξής: «Εάν οι ως άνω Φορείς του Δημόσιου Τομέα και του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα κατά την έννοια του άρθρου 3 του ν. 3979/2011 (Α' 138) αιτηθούν την χορήγηση άδειας εξαίρεσης από την απαγόρευση της ανωτέρω παραγράφου ο Υπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης οφείλει να απαντήσει εντός 30 ημερών από την επομένη της κατάθεσης της αίτησης εξαίρεσης. Μετά την παρέλευση άπρακτης της προθεσμίας που ορίζεται στο προηγούμενο εδάφιο, τεκμαίρεται ότι έγινε δεκτή η αίτηση για την χορήγηση της άδειας εξαίρεσης.».
43. Στο άρθρο 48 με τίτλο «Ηλεκτρονική Ταυτοποίηση, Κέντρο Δεδομένων, Κυβερνητικό Νέφος και Κεντρική Διαδικτυακή Πύλη του Ελληνικού Δημοσίου» του σχεδίου νόμου, προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής: «6. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται στην Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.).».

44. Στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 49 με τίτλο «Βίβλος Ψηφιακού Μετασχηματισμού» του σχεδίου νόμου, διαγράφεται η φράση «καθώς και το Εθνικό Ευρυζωνικό Σχέδιο,» και αντικαθίσταται από τη φράση: «αλλά και του Ιδιωτικού Τομέα και της Οικονομίας».
45. Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 58 με τίτλο «Τροποποίηση της ανώνυμης εταιρείας Εθνικό Δίκτυο Έρευνας και Τεχνολογίας Α.Ε. (με διακριτικό τίτλο ΕΔΕΤ) και μετονομασία της σε Εθνικό Δίκτυο Υποδομών Τεχνολογίας και Έρευνας Α.Ε. (με διακριτικό τίτλο ΕΔΥΤΕ Α.Ε.)» του σχεδίου νόμου, η λέξη «NIRT» αντικαθίσταται με τη λέξη «GRNET».
46. Στο πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 58 με τίτλο «Τροποποίηση της ανώνυμης εταιρείας Εθνικό Δίκτυο Έρευνας και Τεχνολογίας Α.Ε. (με διακριτικό τίτλο ΕΔΕΤ) και μετονομασία της σε Εθνικό Δίκτυο Υποδομών Τεχνολογίας και Έρευνας Α.Ε. (με διακριτικό τίτλο ΕΔΥΤΕ Α.Ε.)» του σχεδίου νόμου, μετά τη λέξη «εκπρόσωπος» προστίθενται οι λέξεις «του συλλόγου» και διαγράφεται η φράση «και προτείνεται από αυτόν».
47. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 59 με τίτλο «Σύσταση και λειτουργία του ΝΠΙΔ Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης και Ηλεκτρονικού Περιεχομένου» του σχεδίου νόμου, η λέξη «NDC» αντικαθίσταται από τη λέξη «ΕΚΤ».
48. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 59 με τίτλο «Σύσταση και λειτουργία του ΝΠΙΔ Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης και Ηλεκτρονικού Περιεχομένου» του σχεδίου νόμου, διαγράφεται η φράση «λειτουργεί

σύμφωνα με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας» και τίθεται κόμμα μετά τη λέξη «συμφέροντος».

49. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 59 με τίτλο «Σύσταση και λειτουργία του ΝΠΙΔ Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης και Ηλεκτρονικού Περιεχομένου» του σχεδίου νόμου, η λέξη «Εγκατάσταση» αντικαθίσταται από τη λέξη «Υποδομή».
50. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 59 με τίτλο «Σύσταση και λειτουργία του ΝΠΙΔ Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης και Ηλεκτρονικού Περιεχομένου» του σχεδίου νόμου, η λέξη «Εθνικού» αντικαθίσταται από τη λέξη «Ελληνικού».
51. Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 59 με τίτλο «Σύσταση και λειτουργία του ΝΠΙΔ Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης και Ηλεκτρονικού Περιεχομένου» του σχεδίου νόμου, μετά τη λέξη «φορείς» προστίθεται η φράση «και συμμετέχει σε ομάδες εργασίας εθνικών και διεθνών οργανισμών».
52. Η παράγραφος 6 του άρθρου 59 με τίτλο «Σύσταση και λειτουργία του ΝΠΙΔ Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης και Ηλεκτρονικού Περιεχομένου» του σχεδίου νόμου, αναδιατυπώνεται ως εξής: «Οι πόροι του ΕΚΤ προέρχονται από: α. Τον τακτικό προϋπολογισμό του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, β. Κάθε είδους χρηματοδοτήσεις ή επιχορηγήσεις από τον Κρατικό Προϋπολογισμό (Τακτικό και Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων), γ. Χρηματοδοτήσεις, επιδοτήσεις, εισφορές και κάθε είδους ενισχύσεις ή επιχορηγήσεις από όργανα και οργανισμούς του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από άλλους ευρωπαϊκούς ή διεθνείς οργανισμούς, μεταξύ άλλων

για τα έργα που αναλαμβάνει να υλοποιήσει, δ. Δωρεές, ενισχύσεις, κληρονομίες, κληροδοσίες, επιχορηγήσεις, χορηγίες και κάθε είδους εισφορές φυσικών ή νομικών προσώπων, του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα, της ημεδαπής ή αλλοδαπής, ε. Ίδια έσοδα από την παροχή των εξειδικευμένων υπηρεσιών του προς τρίτους, εκτέλεση έργων για λογαριασμό τρίτων, στ. Έσοδα από την αξιοποίηση στοιχείων της κινητής ή ακίνητης περιουσίας του και από δάνεια κάθε μορφής, καθώς και από οποιεσδήποτε άλλες νόμιμες πηγές.».

53. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 59 με τίτλο «Σύσταση και λειτουργία του ΝΠΙΔ Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης και Ηλεκτρονικού Περιεχομένου» του σχεδίου νόμου, μετά τη λέξη «δικαιούχος» προστίθεται κόμμα και αμέσως μετά η φράση «συνδικαιούχος ή και ενδιάμεσος φορέας».
54. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 10 του άρθρου 59 με τίτλο «Σύσταση και λειτουργία του ΝΠΙΔ Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης και Ηλεκτρονικού Περιεχομένου» του σχεδίου νόμου, αναδιατυπώνεται ως εξής: «Το Διοικητικό Συμβούλιο του ΕΚΤ αποτελείται από επτά (7) μέλη, μεταξύ των οποίων ο Πρόεδρος, ο αναπληρωτής του και ο Διευθυντής του ΕΚΤ. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΚΤ πλην του Διευθυντή ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Ψηφιακής Διακυβέρνησης.».
55. Στην παράγραφο 12 του άρθρου 59 με τίτλο «Σύσταση και λειτουργία του ΝΠΙΔ Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης και Ηλεκτρονικού Περιεχομένου» του σχεδίου νόμου, προστίθεται εδάφιο τέταρτο ως εξής: «Ο Διευθυντής του ΕΚΤ εισηγείται στο ΔΣ τα θέματα της αρμοδιότητάς του και εκπροσωπεί το ΕΚΤ σε δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς, συνεργάτες και διεθνείς οργανισμούς».

56. Στην παράγραφο 16 του άρθρου 59 με τίτλο «Σύσταση και λειτουργία του ΝΠΙΔ Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης και Ηλεκτρονικού Περιεχομένου» του σχεδίου νόμου, μετά το πρώτο εδάφιο προστίθενται εδάφια δεύτερο, τρίτο και τέταρτο ως εξής: «Μεταξύ του ΕΚΤ και του ΕΙΕ συνάπτονται συμφωνητικά συνεργασίας που αφορούν στη χρήση και διαχείριση από το ΕΚΤ των χώρων του κτιρίου του ΕΙΕ και τον αναλογικό επιμερισμό των λειτουργικών δαπανών, με γνώμονα την εύρυθμη και λειτουργική συνύπαρξη των δύο φορέων, καθώς και σε κάθε άλλο εκκρεμές θέμα που αφορά κοινώς αναληφθείσες δράσεις και τη μελλοντική συνεργασία τους επί οποιουδήποτε πεδίου των δραστηριοτήτων τους, προς εξυπηρέτηση των σκοπών δημοσίου συμφέροντος που υπηρετούν. Επίσης, με τη δημοσίευση του παρόντος μεταφέρεται από το ΕΙΕ στο ΕΚΤ το μέρος της τακτικής επιχορήγησης του έτους 2019, που αφορά στη μισθοδοσία του προσωπικού του ΕΚΤ. Το ΕΚΤ εξακολουθεί να υποστηρίζεται από τις οικονομικές και διοικητικές υπηρεσίες του ΕΙΕ μέχρι τη σύσταση των αντίστοιχων διευθύνσεων στο ΕΚΤ και την ολοκλήρωση των διαδικασιών απόσχισης και εκκαθάρισης δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του ΕΚΤ/ΕΙΕ και πάντως το αργότερο μέχρι την 31-12-2019.». Το επόμενο εδάφιο αναδιατυπώνεται ως εξής: «Μέχρι τη σύναψη του συμφωνητικού συνεργασίας μεταξύ του ΕΙΕ και του ΕΚΤ οι χώροι που χρησιμοποιούνταν μέχρι την δημοσίευση του ΠΔ 81/2019 (Α' 119) από τα τμήματα του ΕΚΤ/ΕΙΕ, συνεχίζουν να χρησιμοποιούνται από το ΕΚΤ, το οποίο διατηρεί παράλληλα κοινή χρήση με το ΕΙΕ στους κοινόχρηστους χώρους του κτιρίου του ΕΙΕ.».
57. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 60 με τίτλο «Σύσταση και λειτουργία του ΝΠΙΔ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ» του σχεδίου νόμου, διαγράφεται η τελεία μετά τη λέξη «συμφέροντος» του πρώτου εδαφίου, διαγράφεται η φράση «Λειτουργεί σύμφωνα με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας» και το πρώτο εδάφιο αναδιατυπώνεται ως εξής: «Το ΕΛ.ΚΕ.Δ. ανήκει στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και λειτουργεί προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος και

διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου και του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας του.».

58. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 60 με τίτλο «Σύσταση και λειτουργία του ΝΠΙΔ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ» του σχεδίου νόμου, διαγράφεται.
59. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 61 με τίτλο «Μεταβατικές διατάξεις» του σχεδίου νόμου, αναδιατυπώνεται ως εξής: «Η Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων Δημόσιας Διοίκησης εξακολουθεί να ασκεί όλες τις αρμοδιότητες που ασκούσε η Γ.Γ.Π.Σ. του Υπουργείου Οικονομικών σύμφωνα με τα άρθρα 19 έως 28 του π.δ. 142/2017 (Α' 181), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σε συνδυασμό με τα άρθρα 1 έως 43 του ν. 4389/2016 (Α' 94) και τη Συμφωνία Επιπέδου Εξυπηρέτησης (Service Level Agreement – SLA) που έχει υπογράψει με την Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων και το Υπουργείο Οικονομικών, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, και εξακολουθεί να σχεδιάζει, αναπτύσσει και λειτουργεί παραγωγικά όλα τα Πληροφοριακά Συστήματα του Υπουργείου Οικονομικών σε συνεργασία με τις αρμόδιες Υπηρεσίες του.».
60. Στο άρθρο 61 με τίτλο «Μεταβατικές διατάξεις» του σχεδίου νόμου, διαγράφονται οι παράγραφοι 16 και 17 και οι παράγραφοι 18, 19, 20, 21, 22, και 23 αναριθμούνται αντίστοιχα σε 16, 17, 18, 19, 20 και 21.
61. Το άρθρο 97 του σχεδίου νόμου αναδιατυπώνεται ως εξής: «Κατ' εξαίρεση, η ισχύς των διατάξεων των άρθρων 35 και 36 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν.4620/2019) αναστέλλεται μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 2019. Μέχρι τότε εισάγονται ως νέες οι ταυτόσημες διατάξεις των άρθρων 1 και 2 παρ. 1 του ν.

4022/2011 σε συνδυασμό με τα άρθρα 13 περ. α' και 263Α του Ποινικού Κώδικα, όσον αφορά τις αρμοδιότητες του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς, ως ίσχυαν πριν από την κατάργησή τους με το άρθρο 586 περ. α' και γ' του ν. 4620/2019 «Κύρωση Κώδικα Ποινικής Δικονομίας».

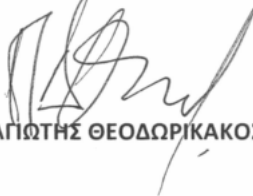
62. Στο τελευταίο εδάφιο της εσωτερικής παραγράφου 2 της παραγράφου 1 του άρθρου 102 του σχεδίου νόμου η φράση «από την αντίστοιχη πρώτη εγγραφή» αντικαθίσταται από τη φράση «από την έναρξη της προθεσμίας σύμφωνα με την περ. γ' της παρούσας παραγράφου».
63. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 102 του σχεδίου νόμου μετά τη φράση «εάν δεν είχε λήξει» προστίθεται η φράση «η ίδια ή οι παρατάσεις της» και η φράση «παρατείνεται μέχρι τις» αντικαθίσταται από τη φράση «λήγει στις».
64. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 104 του σχεδίου νόμου αναδιατυπώνεται ως εξής: «α. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, και στις περιπτώσεις όπου εγκρίνεται η χωροθέτηση ή η τροποποίηση χωροθέτησης τουριστικών λιμενικών υποδομών και του Υπουργού Τουρισμού, που εκδίδονται μετά από αίτηση της εταιρείας «Ελληνικό Α.Ε.» ή θυγατρικών της εταιρειών ή τρίτων στους οποίους έχει παραχωρηθεί η εκτέλεση και εκμετάλλευση των έργων και εισήγηση του Κεντρικού Συμβουλίου Διοίκησης για την Αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας που προβλέπεται στο άρθρο 16 του ν.3986/2011 και οι οποίες δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται, ανά ζώνη ανάπτυξης ή τμήμα αυτής τα εξής:»

65. Στην εσωτερική παράγραφο 5 του άρθρου 106 του νομοσχεδίου προστίθεται περίπτωση ιβ' ως εξής:

«ιβ' Εγκρίνει τις σχετικές δαπάνες εντός του εγκεκριμένου προϋπολογισμού, καθώς και οποιαδήποτε άλλη διαχειριστική πράξη από το πόσο των 50.001 μέχρι του ποσού των 100.000 ευρώ».

Αθήνα, 7 Αυγούστου 2019

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ο κ. Γκίκας έχει τον λόγο τώρα, μετά ο κ. Κάτσης και μετά ο κ. Βαρουφάκης.

Ορίστε, κύριε Γκίκα, έχετε τον λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΚΙΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορώ να μη σχολιάσω τη χθεσινή κατηγορία του κ. Τσίπρα. Μας κατηγορήσε για υποκρισία και λαϊκισμό. Θέλω να θυμίσω στο Σώμα ότι το πρώτο νομοσχέδιο το οποίο έφερε η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και το οποίο ψηφίστηκε, αν δεν κάνω λάθος, ενάμιση περίπου μήνα μετά τις εκλογές, ήταν ένα νομοσχέδιο με τον ψευδεπίγραφο τίτλο: «Μέτρα για την ανθρωπιστική κρίση» που έδινε περίπου 200 εκατομμύρια σε ανθρώπους, που πράγματι είχαν ανάγκη. Όμως, οι περισσότερες διατάξεις ήταν διατάξεις που άλλαζαν ουσιαστικά τη λειτουργία του κράτους σε πολλά θέματα.

Μία, λοιπόν, από τις διατάξεις αυτές -θυμίζω στο Σώμα- ήταν η κατάργηση του εθνικού συντονιστή κατά της διαφθοράς, που όλως τυχαίως, την περίοδο εκείνη ήταν ο πρώην εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, κ. Τέντες, ο οποίος είχε διοριστεί από την προηγούμενη κυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου. Τεσσεράμισι χρόνια μετά κατηγορείτε εμάς για υποκρισία και λαϊκισμό. Προφανώς, ο Πρωθυπουργός αναφερόταν στο θέμα της κ. Θάνου. Δεν έχω να πω τίποτα. Σέβομαι τη διαδρομή του καθενός.

Στην ίδια συζήτηση ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Μάρδας είχε πει ότι η προσπάθεια της Κυβέρνησης τότε θα ήταν να μειώσει τους μετακλητούς υπαλλήλους κατά 50%. Μάλιστα, το έχω μπροστά μου, εξήγησε πως το ισχύον καθεστώς προβλέπει χίλιους εκατόν εβδομήντα τρεις μετακλητούς, ενώ με το προωθούμενο ο αριθμός θα έπεφτε στους πεντακόσιους πενήντα τέσσερις. Αντ' αυτού, δύο χιλιάδες πεντακόσιους φτάσατε. Και κατηγορείτε εμάς για υποκρισία και λαϊκισμό.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Στέφανος Γκίκας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επειδή όμως ο χρόνος τρέχει, θεωρώ ότι αυτό το πολυνομοσχέδιο είναι ένα ουσιαστικό νομοθέτημα, το οποίο βελτιώνει σημαντικά πτυχές της διακυβέρνησης της χώρας και στο κομμάτι βεβαίως, της τοπικής αυτοδιοίκησης και στο κομμάτι της ψηφιακής διακυβέρνησης. Ρυθμίζει και θέματα πολύ σημαντικά του Υπουργείου Παιδείας και του Υπουργείου Υγείας και Εργασίας.

Θα σταθώ σε δύο θέματα. Βεβαίως με τον ν.4555/2018 εισηγήθη η απλή αναλογική στους δήμους και τις περιφέρειες. Είδαμε ότι με αυτόν τον τρόπο, δεν μπορεί να κυβερνηθεί ένας δήμος και μια περιφέρεια. Σε διακόσιους τριάντα έναν δήμους αυτή τη στιγμή, οι εκλεγμένοι δήμαρχοι δεν έχουν την πλειοψηφία των δημοτικών συμβούλων. Και ένας, βεβαίως, μικρός αριθμός περιφερειών.

Για να μπορέσει, λοιπόν, να υπάρχει κυβερνησιμότητα και στο κομμάτι της τοπικής αυτοδιοίκησης εισάγονται αυτές οι διατάξεις, οι οποίες βελτιώνουν ουσιαστικά τη διαδικασία, για να κυβερνηθούν σωστά οι δήμοι. Διότι, αν ένας δήμος ή μια περιφέρεια δεν κυβερνηθεί σωστά, τότε θα έχει επίπτωση στην ζωή των πολιτών. Άρα, λοιπόν, σωστά εισάγονται οι διατάξεις αυτές. Θα δούμε στην πράξη πώς θα εφαρμοστεί. Είμαι απόλυτα βέβαιος ότι θα δοθούν στους δήμους και τις περιφέρειες οι δυνατότητες να κυβερνηθούν ομαλά.

Το άλλο σημείο στο οποίο θέλω να σταθώ, και το ανέφεραν όλοι οι συνάδελφοι, είναι το άσυλο.

Φίλες και φίλοι, και εγώ έχω δύο κόρες φοιτήτριες. Αν ρωτήσετε τα παιδιά μας, αν ρωτήσουμε τους γονείς, αν ρωτήσουμε την κοινωνία, θα μας πουν ότι, έτσι όπως έχει καταντήσει το άσυλο να εννοείται, είναι ουσιαστικά ένα άσυλο παραβατικότητας, παρανομίας, ένα άσυλο που συλλογικότητες που κινούνται στα όρια της παρανομίας, βρίσκουν καταφύγιο. Και ουσιαστικά, αντί να διακινείται ελεύθερα η διδασκαλία, το πνεύμα, οι ιδέες, έχουμε καταντήσει στο ακριβώς αντίθετο.

Νομίζω ότι θα συμφωνήσουμε όλοι πως οι εικόνες ντροπής που τα προηγούμενα χρόνια βλέπαμε στα πανεπιστήμια, θα πρέπει να εκλείψουν. Και αυτός είναι ένας τρόπος που αυτό θα επιτευχθεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, εισάγονται σημαντικές διατάξεις που θα βοηθήσουν. Αναφέρομαι στο άρθρο 16 για το Μητρώο Πολιτών. Εισάγεται στο Μητρώο Πολιτών ο ΑΜΚΑ. Ο ΑΜΚΑ είναι πολύ σημαντικός για τη διαλειτουργικότητα και τη διασύνδεση των δομών του κράτους. Είναι το πρώτο βήμα, ώστε μετά από ένα διάστημα το Υπουργείο Εργασίας να προχωρήσει στην ψηφιοποίηση, που θα καταλήξει στην δημιουργία ψηφιακών -όπως λέγονται- συντάξεων με το πάτημα ενός κουμπιού.

Τέλος, θέλω πραγματικά να πω -γιατί όλοι μας ή οι περισσότεροι εξ ημών, έχουμε βιώματα από την επάρατη νόσο σε μέλη των οικογενειών μας- ότι αυτό το οποίο γίνεται με αυτή τη διάταξη, που επιτέλους οι καρκινοπαθείς, οι πάσχοντες από σκλήρυνση κατά πλάκας δεν θα στήνονται στις ουρές των φαρμακείων του ΕΟΠΥΥ για να παραλάβουν τα φάρμακά τους, είναι κάτι το οποίο έπρεπε να έχει γίνει εδώ και πολλά χρόνια. Ευτυχώς έγινε τώρα από την Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Βεβαίως, και ψηφίζουμε το πολυνομοσχέδιο αυτό, που θα βελτιώσει τη ζωή και στην τοπική αυτοδιοίκηση, αλλά και γενικότερα τη ζωή των Ελλήνων πολιτών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ, κύριε Γκίκα. Τον λόγο έχει ο κ. Κάτσης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε άλλο ένα προπαρασκευαστικό νομοσχέδιο της νέας Κυβέρνησης, ώστε να μπορεί να ασκήσει εξουσία κατά τη γνώμη μου κατά το δοκούν, επιχειρώντας μία μεγάλη οπισθοδρόμηση. Και το μοναδικό επιχείρημα που ακούμε όλοι από τα χείλη όλων σας, της πλειοψηφίας και της Κυβέρνησης, είναι η νίκη στις εκλογές της 7ης Ιουλίου. Το έχετε μάθει καλά το non paper.

Απλά, σας θυμίζω ότι στις εκλογές της 7^{ης} Ιουλίου δόθηκε ένα πάρα πολύ υψηλό ποσοστό στον ΣΥΡΙΖΑ της τάξης του 32% σχεδόν, που σημαίνει ότι θα είμαστε εδώ να σας ελέγχουμε και να σας ασκούμε κριτική. Άρα, λοιπόν, αποδεχτείτε τη νέα κατάσταση και εσείς, γιατί μας φαίνεται πολύ καλά ότι πιέζεστε ήδη από τις πρώτες μέρες.

Πάμε τώρα στα του νομοσχεδίου. Έρχεστε με νόμο για τους δήμους και τις περιφέρειες να νοθεύσετε τη λαϊκή εντολή στις αυτοδιοικητικές εκλογές, γιατί περί αυτού πρόκειται. Ενώ οι τοπικές κοινωνίες έκαναν τις επιλογές τους εντός του αναλογικού δημοκρατικού πλαισίου του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ», έρχεστε με νομοθετική ρύθμιση και επαναφέρετε εκ των υστέρων το δημαρχοκεντρικό μοντέλο ακόμα πιο ενισχυμένο από πριν. Στην ουσία, καθίσταται το δημοτικό συμβούλιο διακοσμητικό και όλες οι αποφάσεις παίρνονται από τις επιτροπές και από τον δήμαρχο.

Το κάνετε μάλιστα, μέσα σε δύο μόλις μήνες μετά από τις εκλογές, χωρίς καν να έχει δοκιμαστεί στην πράξη ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ». Αυτή είναι η δημοκρατική αντίληψη, που έχετε για την ψήφο των πολιτών και για την αυτοδιοίκηση γενικότερα.

Δεύτερο θέμα. Επιχειρηματολογείτε, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, υπέρ της κατάργησης του ακαδημαϊκού ασύλου, λοιδορώντας προφανώς διαχρονικά τα πανεπιστήμιά μας ως χώρους ανομίας, παραβατικότητας, συκοφαντώντας έτσι συλλήβδην ολόκληρη την ακαδημαϊκή κοινότητα.

Γνωρίζετε, βέβαια, ότι το απαραίτητο θεσμικό πλαίσιο για την αντιμετώπιση των κακουχημάτων πράξεων υπάρχει. Η εμμονή σας με το άσυλο, υπηρετεί κατά τη γνώμη μου αλλότριους σκοπούς. Αφ' ενός πρόκειται περί μιας ακροδεξιάς ιδεοληψίας, που αποστρέφεται τα προοδευτικά κεκτημένα και αφ' ετέρου σας εξυπηρετεί εργαλειακά ως μέτρο προληπτικής καταστολής. Η κρυφή αντιλαϊκή ατζέντα που σχεδιάζετε να εφαρμόσετε, ξέρετε ότι θα συναντήσει αντιστάσεις στο κοινωνικό πεδίο και ήδη ετοιμάζετε το γήπεδο της ακραίας καταστολής. Θέλετε το πιο δυναμικό κομμάτι και το πιο δημιουργικό κομμάτι της νεολαίας να είναι αποστειρωμένο μέσω της αστυνομοκρατίας ενός χώρου, όπου διακινούνται ελεύθερα οι ιδέες. Όλες οι συντηρητικές δυνάμεις αυτό φοβόσασταν και αυτό συνεχίζετε να φοβάστε.

Τρανταχτό παράδειγμα τέτοιων πολιτικών, που συναντούν αντιδράσεις, όπως είδαμε από τη συζήτηση των φορέων, είναι και η κατάργηση της Νομικής Σχολής της Πάτρας. Προς ποιο όφελος; Προφανώς ιδιωτικών συμφερόντων της αλλοδαπής. Ευελπιστώ να καταλάβετε γρήγορα το λάθος σας και να σταματήσετε εδώ, κυρία Υπουργέ.

Νεοσυσταθέντα τμήματα, όπως αυτό της μετάφρασης και διερμηνείας στην Ηγουμενίτσα, ιδρυμένο με νόμο και με νέες θέσεις μελών ΔΕΠ στο Πανεπιστήμιο των Ιωαννίνων, είναι κεκτημένα της ακαδημαϊκής κοινότητας και είναι και αιτήματα των τοπικών κοινωνιών. Απαιτούμε να τα σεβαστείτε και να εγγυηθείτε τη λειτουργία των νεοσύστατων τμημάτων, αν και τα μηνύματα είναι άκρως ανησυχητικά.

Σε αυτό το σημείο να περάσω στην ψηφιακή πολιτική. Παρατήρηση πρώτη. Έχουμε τη θεσμοθέτηση αυτού που εμείς φοβόμαστε ότι μπορεί να γίνει ο δεύτερος πυλώνας του επιτελικού κράτους του κ. Μητσοτάκη, δηλαδή του ψηφιακού κράτους. Αυτό αναλύεται στο παρόν σχέδιο νόμου και θέτω δύο ζητήματα και μία απορία.

Μας λέτε ότι συγκεντρώνετε σε ένα υπερυπουργείο πλέον πληροφοριακά συστήματα, υπηρεσιακές μονάδες -γενική γραμματεία πληροφοριακών συστημάτων, κοινωνία της πληροφορίας κ.λπ.- και αρμοδιότητες από άλλα Υπουργεία, για να επιταχύνετε και να απλοποιήσετε τις διαδικασίες της ψηφιακής μεταρρύθμισης, υλοποιώντας ψηφιακά έργα.

Αυτή η ενοποίηση -θέλω να είμαι σαφής- υπό προϋποθέσεις θα μπορούσε να λειτουργήσει θετικά, ώστε να μην υπάρχει κατακερματισμός και έλλειψη διαλειτουργικότητας. Ευχόμαστε από καρδιάς στη νέα ηγεσία του Υπουργείου να τα καταφέρει.

Είμαστε, όμως, κάλλοι, καθώς τα δείγματα γραφής της νέας Κυβέρνησης σε άλλους τομείς δεν είναι θετικά. Υπάρχει μία σαφής προσπάθεια να υπερσυγκεντρώνονται εξουσίες στο Γραφείο του Πρωθυπουργού, σε μία από πάνω προς τα κάτω δομή εξουσίας κλειστή και απολύτως ελεγχόμενη από άτομα εμπιστοσύνης. Μήπως έχουμε και εδώ μία παρόμοια προσπάθεια; Γιατί, να μην, συγκεντρώνονται όλα στο Υπουργείο Ψηφιακής Πολιτικής, εν τούτοις όλα ξεκινούν και καταλήγουν στον Υπουργό. Ο Υπουργός αποφασίζει τις διοικήσεις των δομών, το προσωπικό που υπηρετεί, τις αρμοδιότητες, τη λειτουργία.

Μήπως η υπερσυγκέντρωση στοχεύει στο να παρακάμπτονται αρμοδιότητες, να ελέγχονται οι δομές, έτσι ώστε όλα τα ψηφιακά έργα που πρέπει να γίνονται, να γίνονται μόνο όπως τα θέλει ο Υπουργός, με τις προδιαγραφές που του ορίζει η αγορά και όποιος αντιδρά να παρακάμπτεται fast track και μάλιστα με πρωθυπουργική κάλυψη;

Εδώ είμαστε για να δούμε αν όντως έχετε σκοπό τον ψηφιακό μετασχηματισμό, όπου θα μας βρείτε αργούς ή αν αυτό το φιλόδοξο σχέδιο θα καταλήξει μια κλειστή δομή κορυφής, όπου θα κλείνει fast track deals ψηφιακών έργων, χωρίς να υπάρχει η δυνατότητα να ελεγχθεί αν τηρούνται οι όροι του δημοσίου συμφέροντος. Εδώ θα είμαστε να ελέγχουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα για λίγο την ανοχή σας.

Παρατήρηση δεύτερη. Ο Ελληνικός Διαστημικός Οργανισμός, ο ΕΛΔΟ, όταν ιδρύθηκε επί των ημερών μας, για να μπορέσουμε για πρώτη φορά να αναπτύξουμε εθνική στρατηγική στον τομέα του διαστήματος, αξιοποιώντας παράλληλα το επιστημονικό προσωπικό και την εγχώριο βιομηχανία, εσείς το κόμμα της δήθεν επιχειρηματικότητας μας λιοδορούσατε. Μάλιστα, ο κ. Δένδιας, ως εισηγητής σε εκείνο το νομοσχέδιο, μάς είχε πει ότι θα το καταργήσει ως άχρηστο.

Σήμερα, λοιπόν, κάνετε μία εντυπωσιακή κυβίστηση. Τον μετονομάζετε και κρατάτε τη σκοπιμότητά του, η οποία είναι ακριβώς ίδια με το Ελληνικό Κέντρο Διαστήματος λέξη προς λέξη. Και ερωτώ τον κ. Δένδια από το Βήμα της Βουλής να μας απαντήσει τι θα ψηφίσει σήμερα που ο ΕΛΔΟ δεν καταργείται, αλλά μετονομάζεται.

Συνοψίζοντας, κάνετε μία επικοινωνιακή διαχείριση του θέματος. Δίνετε διαδρομές στον Τύπο ότι καταργείται ο ΕΛΔΟ του Παππά και άλλα τέτοια, ενώ στην πράξη αναγνωρίζετε απόλυτα

την ανάγκη εθνικής στρατηγικής στον τομέα του διαστήματος, επικροτώντας απόλυτα τη δική μας επιλογή. Και θέλουμε και μία τεκμηριωμένη απάντηση για την αλλαγή του νομικού προσώπου από Α.Ε. του δημοσίου σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Ποια σκοπιμότητα εξυπηρετεί, δεν έχουμε ακόμα καταλάβει.

Τρίτο σημείο και κλείνω. Ακούσαμε τον κ. Ζαριφόπουλο να μας λέει ότι τα συμβασιопоποιημένα έργα θα προχωρήσουν και ότι η βάση της ψηφιακής βίβλου είναι η εθνική ψηφιακή στρατηγική, που πρώτη η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ κατάρτισε.

Περιμένουμε να μας πείτε πώς θα την εμπλουτίσετε, με ποιον θα τη διαβουλευτείτε, ποιος εντέλει θα την αποφασίσει, ποιος κάνει τι και σε τι χρόνο. Κάθε φορά, όμως, που θα αναφέρεστε στον δείκτη DESI, εγώ θα σας δίνω και θα σας καταθέτω δύο επιστολές.

Η πρώτη επιστολή είναι από τον τότε αρμόδιο επίτροπο, τον Γιόχαν Χαν, στις 20 Νοεμβρίου του 2013, όπου πίνακας παραληπτών-αποδεκτών είναι ο κ. Χρυσοχοϊδης ως Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, ο πρώην Πρωθυπουργός κ. Σαμαράς, ο νυν Πρωθυπουργός κ. Μητσοτάκης και ο κ. Χατζηδάκης. Και τι έλεγε τότε; Σας βάζει αιρεσιμότητα για τα επιτεύγματα της τότε ψηφιακής διακυβέρνησής σας και παγώνει ευρωπαϊκά κονδύλια ύψους 1,2 δισεκατομμυρίου ευρώ, επειδή δεν είχατε προχωρήσει την ψηφιακή σύγκλιση.

Και μία δεύτερη επιστολή. Επειδή εμείς είμαστε άχρηστοι και Μαδουριστές σαν κυβέρνηση, στις 23-3-2017 έρχεται μία άλλη επιστολή από την Κομισιόν, η οποία αίρει την αιρεσιμότητα αυτών των κονδυλίων, γιατί έχουν προχωρήσει όλες οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στην πρώτη επιστολή του 2013, για να υπάρξει ψηφιακή σύγκλιση.

Τα καταθέτω, λοιπόν, στα Πρακτικά της Βουλής, για να ξέρετε και εσείς πριν αναφερθείτε στους δείκτες DESI την επόμενη φορά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάριος Κάτσης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε, ολοκληρώσατε.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Εμείς, λοιπόν, θα είμαστε εδώ για να σας ασκούμε κριτική...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Κάτση, μιλάτε επτάμισι λεπτά.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Τελιώνετε, αλλά δεν τελιώνετε.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: ...χωρίς μηδενισμούς, όπως επιβάλλει ο ρόλος μας, και χωρίς συμπεριφορές, όπως του κ. Γεωργιάδη «τα λέμε σε τέσσερα χρόνια», που επιστρέφονται ως απαράδεκτες. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΜέΡΑ25 κ. Βαρουφάκης έχει τον λόγο.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, φίλτατοι της Συμπόλιτευσης, ας συμφωνήσουμε ότι τα πρώτα βήματα γραφής μιας κυβέρνησης σηματοδοτούν τις αξίες, όπως πρέπει να συμβεί.

Το πρώτο φορολογικό νομοσχέδιο που φέρατε, βεβαίως, δεν θα μπορούσε να έχει ουσία, από τη στιγμή που όπως και η προηγούμενη κυβέρνηση, έχετε ενταχθεί στο δόγμα του «ναι σε όλα, στους δανειστές», το οποίο ακυρώνει οποιαδήποτε ουσιαστική φοροαπαλλαγή, δεν κάνει τίποτα για τη χρεοδουλοπαροικία, δεν κάνει τίποτα για την 100% προπληρωμή φόρου. Αυτό είναι το αντίτιμο της ρήξης με τους ψηφοφόρους σας, έτσι ώστε να μην γίνει ρήξη με τους δανειστές σας ή δανειστές μας.

Αυτό που έχει ενδιαφέρον, όμως, είναι ότι τα επόμενα δύο νομοσχέδια σας έδιναν τη δυνατότητα να σηματοδοτήσετε τις πραγματικές σας αρχές, όσον αφορά θεσμούς, το κράτος, τη διοίκηση ή την παιδεία. Και τι σηματοδοτήσατε;

Έχει ενδιαφέρον να ρίξουμε μια ματιά σε κάτι που είπε ο καλός

συνάδελφος κ. Γεραπετρίτης χθες στο κλείσιμο της διαδικασίας για την ψήφιση του χθεσινού νομοσχεδίου. Υπάρχει ένα νήμα, το οποίο συνδέει το χθεσινό νομοσχέδιο με το σημερινό, στο οποίο αξίζει να ρίξουμε μια ματιά. Είπε ο κ. Γεραπετρίτης, απαντώντας στις κατηγορίες για νεοφιλελευθερισμό της Κυβέρνησης, ότι ένα νεοφιλελεύθερο κράτος σημαίνει συρρίκνωση του κράτους. Στη θεωρία ίσως, στην πράξη σε καμμία περίπτωση.

Πρώτη διδάσσα του νεοφιλελευθερισμού η κ. Θάτσερ στο όνομα της συρρίκνωσης του κράτους, όταν άρχισε να εφαρμόζει τις πολιτικές συρρίκνωσης του κράτους, συνειδητοποίησε στην πορεία ότι για να υπερβεί, για να υπερκεράσει τις μεγάλες κοινωνικές αντιδράσεις που αντιμετώπιζε, έπρεπε να υπερσυγκεντρώσει εξουσίες στο κεντρικό κράτος, στην κεντρική κυβέρνηση, έπρεπε να δημιουργήσει, να κτίσει ένα αυταρχικό *über*-κράτος στο όνομα της συρρίκνωσης του κράτους. Αυτή ήταν η προσωπική τραγωδία της κ. Θάτσερ. Το κατάλαβε στο τέλος της ζωής της.

Έχει ενδιαφέρον να δούμε από πού ξεκίνησε το κτίσιμο αυτού του σιδηρόφραχτου *über*-κράτους, που στόχο είχε τη συρρίκνωση του κράτους, αλλά τελικά έφερε τη διόγκωση του κράτους. Ξεκίνησε από την τοπική αυτοδιοίκηση. Εκεί ήταν που η κ. Θάτσερ αντιμετώπισε τις μεγαλύτερες κοινωνικές αντιστάσεις. Και τι έκανε; Με στόχο την υπέρβαση αυτών των κοινωνικών αντιστάσεων, εκατοντάδες νομοσχέδια και διατάξεις, διατάγματα, που οδήγησαν πάρα πολύ γρήγορα στην κατάργηση της αυτονομίας της τοπικής αυτοδιοίκησης σε όλη τη Βρετανία, ιδίως στην Αγγλία -αργότερα και στη Σκωτία- την υπερσυγκέντρωση εξουσίας στα χέρια δημάρχων που ήλεγχε η κ. Θάτσερ και κατάργηση δήμων που δεν ήλεγχε η κ. Θάτσερ.

Δεν είναι τυχαίο κατ' εμέ, ανεξάρτητα αν το κάνετε συνειδητά ή ασυνειδητά, ότι ξεκινάτε τη μεγάλη σας μεταρρυθμιστική προσπάθεια υπέρ ενός μικρού νεοφιλελεύθερου κράτους, υποτίθεται, από την τοπική αυτοδιοίκηση. Βέβαια, έχετε μια πολύ μεγάλη διαφορά με την κ. Θάτσερ. Η κ. Θάτσερ ήταν σοβαρή νεοφιλελεύθερη συν το ότι έκανε και τις οικονομίες της, όσον αφορά τα ταμειακά του βρετανικού δημοσίου. Ποτέ δεν θα πούλαγε τον ΟΠΑΠ ή το «ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ» στις εξευτελιστικές τιμές που εσείς δεχθήκατε. Ποτέ δεν θα έλεγε «ναι σε όλα» στους ασυνάρτητους, αστοιχείωτους, ψευδοτεχνοκράτες των Βρυξελλών. Αλλά, ως το αφήσουμε αυτό.

Το πρόβλημα το οποίο έχουμε διαβάζοντας το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, ιδίως σε ό,τι αφορά την τοπική αυτοδιοίκηση, είναι ότι είναι πάρα πολύ δύσκολο για εμάς, ακόμα και όταν καταλαβαίνουμε τα κίνητρά σας, να παρακολουθήσουμε ένα σκεπτικό τόσο αποξενωμένο από τη λογική. Έστω ότι δεχόμαστε τα περί κυβερνησιμότητας. Δεν τα δεχόμαστε. Διαφωνούμε κάθετα, αλλά κατανοούμε ότι υπάρχει μια βαθιά απέχθεια για τη δημοκρατία που ξεκινάει, αν θέλετε, και από την αρχαιότητα με τον Πλάτωνα. Στη δική σας περίπτωση νομίζω ότι πρέπει να πάμε πιο κοντά στον κ. Σόμιτλε, ο οποίος στο πρώτο Eurogroup, στο οποίο παρευρέθηκα, ευθαρσώς είπε ότι οι εκλογές δεν επιτρέπεται να αμφισβητούν τα μνημόνια.

Οπότε γύρισα και του θύμισα ότι αυτό θα είναι κάτι με το οποίο το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κίνας θα είναι ιδιαίτερα χαρούμενο, γιατί κι αυτοί πιστεύουν ότι οι εκλογές δεν πρέπει να αλλάζουν τις οικονομικές πολιτικές.

Έστω ότι σε αυτό το πλαίσιο της απέχθειας προς την πραγματική, αυθεντική δημοκρατία αποδεχόμαστε την σκέψη που έχετε ότι πρέπει, έστω και πραξικοπηματικά, για να κυβερνηθούν οι δήμοι να πάρουμε έδρες, θέσεις στις πολύ σημαντικές αυτές επιτροπές, την Επιτροπή Οικονομικών και την Επιτροπή Ποιότητας Ζωής, και να τις δώσουμε από την πλειοψηφία στη μειοψηφία έως ότου ο δήμαρχος που βγαίνει τη δεύτερη Κυριακή, που μειοψηφεί στο δημοτικό συμβούλιο, να έχει την απόλυτη πλειοψηφία αυτών των σημαντικών επιτροπών.

Αυτό που ο νους αδυνατεί, όμως, να συλλάβει, ακόμα και αν συμφωνούσαμε μαζί σας, που δεν υπάρχει πιθανότητα να συγχωρήσουμε, είναι αυτή η φοβερή έννοια της αμετάκλητης σύμπραξης δημοτικών παρατάξεων. Πώς τη σκεφθήκατε; Τι μπορούμε να περιμένουμε από την Κυβέρνησή σας; Ποιο είναι το επόμενο βήμα; Συνταγματική αναθεώρηση που να καταργεί

τη δεδηλωμένη στο Κοινοβούλιο, που να επιτρέπει σε έναν πρωθυπουργό να παραμείνει τέσσερα χρόνια πρωθυπουργός με πλειοψηφία, ακόμα κι όταν χάσει την εμπιστοσύνη του Κοινοβουλίου; Εκεί θα προχωρήσουμε; Γιατί αυτή είναι η λογική συνέπεια της τερατώδους ιδέας της αμετάκλητης σύμπραξης.

Τι πρέπει να γίνει; Ας μιλήσουμε τώρα επί του πρακτέου. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νόμος Σκουρλέτη για τον τρόπο διεξαγωγής των δημοτικών εκλογών αποδεικνύει ότι όπως και η ημιμάθεια έτσι και ο ημεκδημοκρατισμός είναι επικίνδυνος.

Να σας δώσουμε το παράδειγμα που ανέφερε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του τι πιστεύουμε ότι πρέπει να γίνει. Εμείς ως ΜέΡΑ25 είμαστε ταγμένοι στην απλή αναλογική. Και είμαστε ταγμένοι, γιατί δεν πιστεύουμε ότι μπορεί πραγματικά να κυβερνηθεί είτε ένα κράτος είτε ένας δήμος όταν η πλειονότητα των πολιτών έχει δείξει τη δυσπιστία της στον δήμαρχο ή τον Πρωθυπουργό, ψηφίζοντας άλλα κόμματα τα οποία διαφωνούν κάθετα με τις πολιτικές του εν λόγω δημάρχου ή του εν λόγω Πρωθυπουργού.

Πιστεύουμε ότι η δημοκρατικότητα και η αναλογικότητα πηγαιίνουν χέρι-χέρι. Η κυβερνησιμότητα; Το αφήγημα ότι η απλή αναλογική αναιρεί την κυβερνησιμότητα, τουλάχιστον στον χώρο της τοπικής αυτοδιοίκησης, καταρρέει με το που κοιτάμε συγκεκριμένα παραδείγματα. Θα σας δώσω ένα, τον Δήμο της Βαρκελώνης. Η Δήμαρχος της Βαρκελώνης Άντα Κολάου είναι συνοδοιπόρος και μέλος του ΜέΡΑ25, συνεργάτης μας και ηγείται μιας δημοτικής αρχής η οποία είναι διαμάντι.

Μιλάμε για οικονομικά εύρωστο δήμο, για οικονομική αποτελεσματικότητα. Μιλάμε για έναν πλεονασματικό δήμο, με κοινωνική ευαισθησία, με πανευρωπαϊκή και παγκόσμια εμβέλεια στα ζητήματα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Δεκαπέντε χιλιάδες οικίες κατασκεύασε ο συγκεκριμένος δήμος για μετανάστες. Το ότι δεν επέτρεψαν τη μεταφορά από τη Λέσβο στη Βαρκελώνη οι κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ένα όνειδος για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πώς εξελέγη η κ. Κολάου; Εξελέγη από το δημοτικό συμβούλιο στη βάση της αναλογικότητας.

Εμείς, λοιπόν, προτείνουμε κάτι πολύ συγκεκριμένο. Έχουμε αυτόν τον νόμο που έχουμε, καλώς ή κακώς. Είναι το εκλογικό συμβόλαιο μεταξύ των δημοτών και των δημοτικών αρχών. Δεν διανοείται δημοκράτης, αναδρομική αλλαγή αυτού του εκλογικού συμβολαίου μεταξύ των δημοτών και των δημοτικών αρχών. Πρέπει να παραμείνει έτσι ως έχει, τουλάχιστον μέχρι τις επόμενες εκλογές.

Εμείς πιστεύουμε ότι από τις επόμενες δημοτικές και περιφερειακές εκλογές πρέπει η εκλογή του δημάρχου να γίνεται από το δημοτικό συμβούλιο στη βάση της αναλογικότητας. Αυτή είναι η πρόταση και η θέση του ΜέΡΑ25.

Θα αναφερθώ πάρα πολύ σύντομα στον κατάλογο των νέων γραφείων και φορέων που μετονομάζετε, δημιουργείτε, σκαρφίζεστε. Δεν αντέχει στην κριτική ένας τέτοιος κατάλογος χωρίς σκεπτικό, χωρίς ουσία.

Παρατήρησα κάπου ότι προτείνετε τη Γενική Γραμματεία Ψηφιακής Διακυβέρνησης και Απλοποίησης Διαδικασιών να τη σπάσετε σε Γραφείο Επικοινωνίας και σε Γενική Διεύθυνση Ψηφιακής Διακυβέρνησης και Απλούστευσης Διαδικασιών. Φαντάζομαι θα έχετε και μία υποεπιτροπή με σαφώς προκαθορισμένους στόχους, την απλοποίηση της απλοποίησης αυτής της απλοποίησης.

Κοιτάξτε, αν θέλετε να θυμίσετε στο Κοινοβούλιο με αυτές τις προτάσεις σας τον Τζορτζ Όργουελ και λίγο Μόντι Πάιθον είναι δικαίωμά σας. Εμείς δεν σας ακολουθούμε και όλες αυτές τις διατάξεις θα τις καταψηφίσουμε.

Και τώρα θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να έρθω στο μέγα ζήτημα του ασύλου. Επειδή, όπως μας έμαθαν οι φεμινίστριες, το προσωπικό είναι πολιτικό, θα μου επιτρέψετε μια προσωπική ιστορία.

Δεκέμβριος του 2009 στη Νομική Σχολή, στην οδό Σίνα, στον 5^ο όροφο, στο αμφιθέατρο παρέδιδα το μάθημα της Πολιτικής Οικονομίας ένα απόγευμα, κρύο απόγευμα, σκοτεινό απόγευμα, δύσκολο απόγευμα στους πρωτοετείς φοιτητές μου. Κάπου από τα έγκατα του κτηρίου, μέσα από το κλιμακοστάσιο άρχισε να έρχεται αυτή η βοή, ο θόρυβος της δυσανεξίας και της αγω-

νίας. Ακούγαμε βαριές πατημασιές, βρισιές, απειλές. Γνωρίζαμε ότι ήμασταν στα πρόθυρα εισβολής από καταληψίες εξωπανεπιστημιακούς.

Όσο ο θόρυβος αυτός ανέβαινε, σταμάτησα τη διάλεξη και είπα στους φοιτητές, δεκαοκτάχρονα παιδιά, δεκαεννιάχρονα παιδιά, φρέσκα, από το σχολείο και κάποιοι μεγάλης ηλικίας, οι λεγόμενοι «αιώνιοι φοιτητές» -που ξέρετε, κυρία Υπουργέ, πως, όταν επιστρέφουν στο πανεπιστήμιο, όταν μπορούν να βρουν τον χρόνο και το χρήμα για να έλθουν, είναι οι καλύτεροι φοιτητές μας παρεμπιπτόντως και κλείνω την παρένθεση- ότι έχουμε μία απλή επιλογή. Έξοδος ή παραμένουμε στην αίθουσα να υπερασπιστούμε το άσυλο συνεχίζοντας το μάθημά μας. Δεν έφυγε κανένας. Προς τιμήν τους, έμειναν όλοι εκεί. Δεν χρειάστηκε καν να τους εμψυχώσω. Περισσότερο εμψύχωναν εκείνοι εμένα.

Μετά από πέντε, δέκα λεπτά που συνεχίζαμε πεισματικά το μάθημα, νιώθω τα μάτια τους να μαγνητίζονται από το τζάμι της πόρτας πίσω μου στο αμφιθέατρο. Είχαν έρθει οι κουκουλοφόροι με τις στολές παραλλαγής, έσπαγαν, αναποδογύριζαν τραπέζια. Κάποια στιγμή μπήκαν και στην αίθουσα. Εμείς συνεχίσαμε το μάθημα. Και το συνεχίσαμε κόντρα σε αυτή την εισβολή.

Εκείνο το βράδυ έγραφα ένα άρθρο, το οποίο δημοσιεύτηκε στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ». Επιτρέψτε μου να διαβάσω ένα μικρό απόσπασμα: «Αν ήμουν ο βασικός εκπρόσωπος του κατεστημένου που στόχο έχει να καταργήσει στην πράξη το δημόσιο πανεπιστήμιο, να το υποβαθμίσει, να το μετατρέψει σε αποθήκη λανθάνουσας ανέργιας, αν στόχος μου ήταν να καμφθούν οι αντιστάσεις της κοινωνίας στην ιδέα των ιδιωτικών πανεπιστημίων, αν αποφάσιζα να τιμωρήσω τους φοιτητές που δεν είχαν τα χρήματα να σπουδάσουν στο εξωτερικό ή που και να τα είχαν, προτίμησαν το ελληνικό πανεπιστήμιο, αν όλα αυτά ήταν αλήθεια, θα μπορούσα να σκαρφιστώ τίποτε αποτελεσματικότερο από αυτό που συνέβη σήμερα στο αμφιθέατρο;». Κατέληξα γράφοντας: «Το άσυλο απαιτεί περιφρούρηση, διαφύλαξη, γιατί αλλιώς μετατρέπεται σε ασυλία εκείνων που στρέφονται εναντίον του πανεπιστημιακού ασύλου».

Θέλω να κάνω ένα ερώτημα σε εσάς, κυρία Υπουργέ. Εάν εκείνη τη μέρα, την προηγούμενη ή έναν μήνα πριν, η τότε κυβέρνηση, το 2009, είχε καταργήσει το άσυλο, τι θα είχε αλλάξει; Απολύτως τίποτε!

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εάν δεν δημιουργηθεί μια υπηρεσία περιφρούρησης του ασύλου, ένα σώμα πανεπιστημιακής ασφάλειας, πανεπιστημιακής αστυνομίας, με την εκπαίδευση ένστολων, με τα μέσα και τα αγαθά που χρειάζονται, έτσι ώστε να περιφρουρηθεί η περιουσία του πανεπιστημίου, η ακαδημαϊκή ελευθερία, το δικαίωμα στην έκφραση όλων των απόψεων, δεν πρόκειται να αλλάξει τίποτε, όπως είπε και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος.

Η πρώτη μέριμνα της πολιτείας θα έπρεπε εδώ και χρόνια να είναι η δημιουργία αυτής της πανεπιστημιακής υπηρεσίας διαφύλαξης και περιφρούρησης του ασύλου.

Το γεγονός ότι δεν έχει γίνει, ότι εσείς, συνάδελφοι, σύντροφοι του ΣΥΡΙΖΑ δεν το κάνατε τέσσερα χρόνια, είναι ένα μεγάλο απόηχο. Όπως με μεταρρύθμιση μετατρέψατε τα ΤΕΙ, όπως είχε κάνει η Θάτσερ αρχικά, σε πανεπιστήμια χωρίς πόρους και με -άκουσον, άκουσον!- αποσπάσεις καθηγητών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στα ΤΕΙ, έτσι κάνατε κακό και στα σχολεία και στα ΤΕΙ και στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση. Αν, αντί γι' αυτό, είχατε εγκαθιδρύσει το σώμα περιφρούρησης του πανεπιστημιακού ασύλου, σήμερα η Νέα Δημοκρατία θα είχε πολύ λιγότερες ευκαιρίες για να καταργήσει το πανεπιστημιακό άσυλο.

Θέλω να κλείσω την ομιλία μου με κάτι το οποίο για εμένα έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία.

Το βαθύτερο νόημα του πανεπιστημιακού ασύλου, η ελευθερία λόγου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν εξασφαλίζεται μόνο όταν αποτρέπεται η βία και η καταστολή, όταν κάποιος μου επιτρέπει να βγαίνουν τα λόγια από το στόμα μου χωρίς να φοβάμαι. Είναι πολύ σημαντικό, δεν αρκεί, όμως. Είναι ικανή συνθήκη, δεν είναι αναγκαία.

Πέραν της ασφάλειας των πανεπιστημιακών συμμετεχόντων, πέρα από την εξασφάλιση ότι δεν θα είμαστε θύματα είτε της παρακρατικής είτε της κρατικής βίας στα πανεπιστήμια, πέρα

από την έλλειψη φυσικών περιορισμών, η πανεπιστημιακή κοινότητα, για να αναπτύξει την ελευθερία του λόγου, απαιτεί εφόδια και χρόνο. Χρειάζεται ο φοιτητής, η φοιτήτρια, ο καθηγητής, η καθηγήτρια τους πόρους που είναι απαραίτητοι για να υπερβεί, να ξεπεράσει τον εαυτό του, τον εαυτό της, την αυτολογοκρισία.

Ο μεγαλύτερος εχθρός της ελευθερίας του λόγου και της σκέψης είναι οι κοινωνικές συμβάσεις μιας πατριαρχικής και συντηρητικής κοινωνίας που θέλουν τον πανεπιστημιακό, τον φοιτητή, έναν καθώς πρέπει αναπαραγωγό προκαταλήψεων.

Το άσυλο δεν είναι μόνο άσυλο από την αστυνομία, τα ΜΑΤ, τους κουκουλοφόρους. Είναι και αυτό. Είναι βασικά η δημιουργία συνθηκών ενός οικοσυστήματος, στο οποίο αναφύεται η δύσκολη, η επικίνδυνη γνώση, ενός οικοσυστήματος το οποίο θα είναι απολύτως περιχαρακωμένο και προστατευόμενο από τις σειρήνες, τόσο του κράτους και του κρατισμού, όσο και των αγορών και των πολυεθνικών.

Είναι ένα δημόσιο πανεπιστήμιο με ασφάλεια και με πόρους, έτσι ώστε οι συμμετέχοντες στην πανεπιστημιακή διαδικασία να μπορούν να σκέφτονται καλά και κυρίως επικίνδυνα, γιατί από αυτή την επικινδυνότητα της καλής σκέψης προκύπτει η χρήσιμη νέα γνώση.

Έχει ενδιαφέρον, λοιπόν, για το ΜέΡΑ25 ότι μία παράταξη που έχει κάνει παντιέρα της τα ιδιωτικά πανεπιστήμια ξεκινάει με την κατάργηση του ασύλου.

Κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης, Χάρβαρντ στην Ελλάδα δεν θα φτιάξει κανέναν ιδιώτη. Χάρβαρντ φτιάχνεται μόνο στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου οι «Robber Barons» έχουν μία συγκεκριμένη διαδικασία. Εδώ ακόμα και οι λίγοι Έλληνες ολιάρχες, που μπορεί να έχουν κάποια χρήματα, σας διαβεβαιώ ότι δεν θα τα επενδύσουν σε ελληνικό ιδιωτικό πανεπιστήμιο. Στο Χάρβαρντ θα τα δώσουν, για να ιδρύσουν μία έδρα στο όνομά τους.

Εδώ, το μόνο πράγμα, το οποίο συζητάτε με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια είναι η αναγνώριση των πτυχίων των υπαρχόντων κολλεγίων, των ιδίων κολλεγίων που παίρνουν δικά μας παιδιά με πολύ καλές σπουδές, διδακτορικά από την Αμερική, από την Ελλάδα, παιδιά που έχουν λόγο να είναι στην Ελλάδα, θέλουν να είναι στην Ελλάδα, έχουν τους γονείς τους εδώ, τα οποία τα βάζουν και διδάσκουν είκοσι και τριάντα ώρες τη εβδομάδα. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Το τέλος της ακαδημαϊκής τους καριέρας. Τα «καίνε» αυτά τα παιδιά. Όποιος διδάσκει είκοσι και τριάντα ώρες την εβδομάδα δεν θα γράψει ποτέ κανένα άρθρο από αυτά τα οποία θα του εξασφαλίσουν μία πανεπιστημιακή καριέρα σε ένα σοβαρό πανεπιστήμιο.

Το άσυλο και η ακαδημαϊκή ελευθερία απαιτεί την προστασία των πανεπιστημιακών, σαν αυτά τα παιδιά, τόσο από τους κουκουλοφόρους, τα ΜΑΤ, όσο και από την ασυδοσία των εργοδοτών -είτε είναι ιδιωτών είτε είναι δημοσίων- που τους σπρώχνουν προς μία τυποποιημένη αναπαραγωγή τυποποιημένης γνώσης, η οποία τελικά καταδικάζει και τους φοιτητές τους σε τρίτης ποιότητας γνώσεις και ποτέ δεν θα τους καταστήσει ανταγωνιστικούς ούτε στους Έλληνες ούτε στους ξένους συμφοιτητές τους.

Κυρίες και κύριοι, νομίζετε ότι καταργώντας το άσυλο, με μία κίνηση, θα κόψετε τον γόρδιο δεσμό της ανομίας και της διαπλοκής στα πανεπιστήμια; Σφάλετε. Όμως, υπάρχει μία κίνηση, που μπορείτε να κάνετε και μόνο εσείς της Νέας Δημοκρατίας μπορείτε να την κάνετε. Είστε οι μοναδικοί που έχετε τη δυνατότητα να κάνετε το ένα πράγμα εν μία νυκτί, που θα δώσει βαθμούς ελευθερίας, ανάσες στην πανεπιστημιακή κοινότητα: Καταργείστε τη ΔΑΠ, την παράταξη η οποία αναπαράγει και εκμεταλλεύεται τη διαπλοκή στον πυρήνα του ελληνικού πανεπιστημίου, την παράταξη από την οποία εσείς γαλουχείτε την επόμενη γενιά στελεχών της Νέας Δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Η Πρόεδρος του Κινήματος Αλλαγής κ. Γεννημάτα έχει τον λόγο.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος του Κινήματος Αλλαγής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με τη μάχη των εντυπώσεων δεν κυβερνιέται η χώρα. Το ζήσαμε αυτό όλα τα προηγούμενα χρόνια και βρεθήκαμε πολλές φορές μπροστά σε αδιέξοδα.

Προσπαθείτε, κύριοι της Κυβέρνησης, να μας πείσετε ότι πάιζετε επίθεση. Δυστυχώς, όμως, δεν πρόκειται για μια προσπάθεια αποτελεσματικότητας στη βάση της αξιοκρατίας και της διαφάνειας που χρειάζεται η χώρα, αλλά πρόκειται για μια επίθεση συγκεντρωτισμού, αυταρχισμού και προσπάθειας αποκατάστασης του κράτους της Δεξιάς. Με λίγα λόγια, οι μηχανές όπισθεν ολοταχώς.

Σας το είπαμε και στις προγραμματικές δηλώσεις, ότι τα πρώτα δείγματα είναι απογοητευτικά. Πρώτα υποχωρήσατε στους δανειστές, τώρα κάτω από την πίεση κάτι λέτε κι εσείς για τα πρωτογενή πλεονάσματα, αλλά η θηλιά εδώ παραμένει μια χαρά στον λαιμό της οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας. Και σας προκαλούμε σχεδόν καθημερινά να παρουσιάσετε εδώ, στο Κοινοβούλιο, το σχέδιό σας, προκειμένου να αλλάξουν οι συγκεκριμένοι στόχοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

Αλλάξατε ριζικά στάση και στο θέμα των Πρεσπών. Μιλούσατε για βέτο και τώρα μιλάτε για την απόλυτη τήρηση της συμφωνίας. Πολιτική υποκρισία κι εδώ! Στο δε κράτος έχετε προϊστορία. Η περίφημη επανίδρυση του κράτους σάς ακολουθεί και σάς στοιχειώνει.

Ήδη όμως, κύριε Μητσοτάκη -ακούτε, φαντάζομαι, από το γραφείο σας αυτή τη συζήτηση- γράφετε τη δική σας ιστορία στον τομέα αυτόν. Σαν να μην έφταναν οι πενήντα δύο γενικοί γραμματείς, που διορίσατε με καθαρά κομματικά κριτήρια, ψηφίσατε και τον νόμο με το βαρύδουπο τίτλο: «Επιτελικό Κράτος». Μόνο που τελικά το κράτος αυτό είναι αυτοκρατορικό.

Πριν από τις εκλογές, για πολλούς μήνες, είχατε κάνει σημαία την αποκομματικοποίηση του κράτους. Τώρα, όμως, πράττετε το ακριβώς αντίθετο. Υπηρετείτε τον συγκεντρωτισμό και ενισχύετε το πρωθυπουργοκεντρικό μοντέλο διακυβέρνησης της χώρας. Ακόμα και η τελική ευθύνη της σύνταξης των νομοσχεδίων μεταφέρεται στην Προεδρία της Κυβέρνησης, η οποία βέβαια ενισχύεται με εκατοντάδες υπαλλήλους -τους εκλεκτούς- που θα αποτελούν το μακρύ χέρι του αυτοκράτορα στη διοίκηση.

Από τους άριστους, πήγαμε στους αρεστούς. Πώς; Με συγκεκριμένες επιλογές σας, σε πολύ σημαντικές θέσεις, κολλητών, με αμφιλεγόμενα προσόντα και προφίλ και βεβαίως, με την επιλογή ανθρώπων της κυβέρνησης Καραμανλή, που με τις πράξεις και τις παραλείψεις τους ευθύνονται για τον δημοσιονομικό εκτροχιασμό της οικονομίας, οι οποίοι παραποίησαν τα στοιχεία για το έλλειμμα το 2009 και οδήγησαν στην ένταση της κρίσης και τα μνημόνια. Τώρα, η ανταμοιβή τους προδίδει την εμμονή της Νέας Δημοκρατίας σε εκείνη ακριβώς την πολιτική. Το νέο, λοιπόν, προσωπείο της Νέας Δημοκρατίας υποχωρεί και αποκαλύπτεται το γνωστό παλιό της πρόσωπο.

Ο κ. Τσίπρας που είδα πως ήρθε και πήρε τον λόγο -και ξανάρχισαν τις γνωστές συγκρούσεις και τους διχασμούς, χωρίς ουσία και περιεχόμενο- δεν μπορεί σήμερα σε καμμία περίπτωση να είναι τιμητής, γιατί ο ίδιος και η πολιτική του είναι αυτή που έφερε τον κ. Μητσοτάκη και τη Νέα Δημοκρατία ξανά στην εξουσία. Τώρα, βέβαια, τρομάζει γιατί βλέπει τι; Βλέπει το ανεστραμμένο είδωλο της δικής του πολιτικής και βλέπει ότι έχουν ακριβώς τους ίδιους στόχους.

Ένα είναι το συμπέρασμα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Με αυτές τις λογικές η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Μητσοτάκης πηγαίνουν το ελληνικό κράτος πιο πίσω και από τη δεκαετία του '60, επαναφέροντας την ενός ανδρός αρχή ως τη νέα λογική διακυβέρνησης του κράτους.

Σήμερα, η Κυβέρνηση επιχειρεί το δεύτερο βήμα. Όμως, και αυτό είναι στην ίδια ακριβώς λογική με το πρώτο. Και πάλι με τις διαδικασίες του επείγοντος, χωρίς ουσιαστικό διάλογο, χωρίς καν να έχουν αναδειχθεί τα προβλήματα του σχεδίου «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ», που θα έπρεπε να φανούν, για να αξιολογηθεί στην πράξη τι σημαίνει η μεταρρύθμιση του ΣΥΡΙΖΑ για τους δήμους και τις περιφέρειες αυτής της χώρας.

Θεωρώντας, λοιπόν, ότι έχει πετύχει τον έλεγχο της πλειοψηφίας των αυτοδιοικητικών θεσμών, η Νέα Δημοκρατία με φωτογραφικές ρυθμίσεις επιχειρεί τη μεταφορά των εξουσιών στον δήμαρχο ή στον περιφερειάρχη, υποβαθμίζοντας έτσι σημαντικά τον ρόλο των δημοτικών και περιφερειακών συμβουλίων. Προ-

σπαθεί να δικαιολογήσει βεβαίως, όλες αυτές τις μεθοδεύσεις, επικαλούμενη την κυβερνησιμότητα των δήμων και των περιφερειών. Στην πραγματικότητα, όμως, απλώς κάνει εκπτώσεις σε δημοκρατικές διαδικασίες.

Το Κίνημα Αλλαγής αντιτάχθηκε σθεναρά στο σχέδιο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ» του ΣΥΡΙΖΑ, με βάση το οποίο έγιναν και οι πρόσφατες εκλογές στην αυτοδιοίκηση. Το καταγγείλαμε ως ένα σχέδιο, που οδηγεί στην κυριαρχία της συναλλαγής και των εκβιασμών, ως μια επικίνδυνη και ακραία συντηρητική αντίληψη του ΣΥΡΙΖΑ, που θέλει την αυτοδιοίκηση πολύ απλά να είναι το μακρύ χέρι του κεντρικού κράτους.

Ζητήσαμε από την πρώτη στιγμή την κατάργησή του. Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι μπορούμε να ανεχθούμε την αυθαιρεσία του συγκεντρωτισμού, τις δοτές πλειοψηφίες, την υπονόμευση της δημοκρατικής λειτουργίας των αυτοδιοικητικών θεσμών.

Εμείς δεν απορρίπτουμε τα τυχοδιωκτικά παιχνίδια του ΣΥΡΙΖΑ για να κάνουμε τα δικά μας παιχνίδια. Αυτή είναι η μεγάλη μας διαφορά από τη Νέα Δημοκρατία, που αντιτάχθηκε σε όλες τις μεγάλες τομές και μεταρρυθμίσεις, που έγιναν στον τομέα της αυτοδιοίκησης από την παράταξή μας διαχρονικά.

Θα ήθελα να επισημάνω ορισμένα κρίσιμα σημεία, σε σχέση με το νομοσχέδιο. Πρώτον, συμφωνούμε στις συμπράξεις παρατάξεων. Πότε όμως; Όταν αυτές συνοδεύονται από ένα νέο κοινό πρόγραμμα, με αρχές, συγκεκριμένες θέσεις, το οποίο θα τεθεί και στην κρίση του δημοτικού ή περιφερειακού συμβουλίου. Διαφωνούμε με την πρόβλεψη του νομοσχεδίου για συμπράξεις συναλλαγής. Στην ουσία, υλοποιεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, αυτό, που από την αρχή ήθελε να πράξει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Δεύτερον, διαφωνούμε με την υποβάθμιση των δημοτικών και περιφερειακών συμβουλίων. Αναγορεύονται τεχνητά μειοψηφίες σε πλειοψηφίες. Εμείς προτείνουμε να προβλεφθεί μια ουσιαστική προδικασία διαλόγου, που θα επιτρέψει τις συγκλίσεις και τη δημιουργία πλειοψηφιών μέσα από την υποχρέωση κατάθεσης επιμέρους κοστολογημένων αντιπροτάσεων επί του τεχνικού προγράμματος και του προϋπολογισμού, που συνοδεύονται και από γνωμοδότηση της οικονομικής υπηρεσίας. Με λίγα λόγια, να δώσουμε τη δυνατότητα στα συμβούλια να βρουν πραγματικές συμπλεύσεις και όχι συμπλεύσεις συναλλαγής.

Τρίτον, θα μπορούσαμε να κατανοήσουμε μια ενίσχυση του ρόλου και των αποφάσεων σε θέματα καθημερινότητας από τον εκλεγμένο δήμαρχο και περιφερειάρχη. Δεν συμφωνούμε όμως με την αυθαίρετη και τεχνητή δημιουργία πλειοψηφιών στις βασικές επιτροπές, όπως είναι η οικονομική επιτροπή και η επιτροπή για την ποιότητα ζωής του δήμου ή αντίστοιχα της περιφέρειας ούτε βέβαια με τις διορισμένες ενισχυμένες πλειοψηφίες των τριών πέμπτων στα νομικά πρόσωπα των δήμων. Μάλιστα, πρόκειται για διορισμούς από τον δήμαρχο ούτε καν εκλογή από τη νέα παράταξη, που θα προκύψει μετά από τις συμπράξεις και θα διαθέτει πια αυτή η νέα παράταξη μια πλειοψηφία στο συμβούλιο.

Όλες αυτές οι επισημάνσεις θα μπορούσαν, αν γίνονταν αποδεκτές, να βελτιώσουν κάποιες πτυχές του νομοσχεδίου, χωρίς όμως να αλλάζουν ριζικά την αρνητική εικόνα που τόσο ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ», όσο και οι προσπάθειες της Νέας Δημοκρατίας δημιουργούν.

Είναι πια άλλες οι απαιτήσεις των καιρών, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Έχει έρθει η ώρα για μια μεγάλη αλλαγή στο κράτος, στην αποκέντρωση και στους αυτοδιοικητικούς θεσμούς. Η παράταξή μας ήταν αυτή που εμπνεύστηκε και εφάρμοσε όλες τις μεγάλες αλλαγές στο κράτος. Προχώρησε με τόλμη σε πολύ σημαντικές μεταρρυθμίσεις και στην αναβάθμιση της αυτοδιοίκησης. Με τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», οδηγήσαμε στην αιρετή περιφέρεια και στους τριακόσιους είκοσι πέντε δήμους που άντεξαν όλα αυτά τα χρόνια της κρίσης και έδωσαν μάχες και για την ανάπτυξη, αλλά και για την κοινωνική συνοχή και την εξυπηρέτηση των πολιτών.

Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι τώρα όσο ποτέ, αντί για τη μιζέρια και τον τυχοδιωκτισμό και τις σκοπιμότητες, επιβάλλεται μια πραγματική επανάσταση στο κράτος. Και προτείνουμε, πρώτον, το κράτος να μετατραπεί σε επιτελικό στρατηγείο.

Μένουν στην ευθύνη του η πολιτική άμυνας και ασφάλειας της

χώρας, η δημόσια τάξη, η εξωτερική πολιτική, τα δημόσια οικονομικά, ο γενικός σχεδιασμός των πολιτικών υγείας και παιδείας, η προστασία της πολιτισμικής μας κληρονομιάς -εδώ κάνω μια πολύ μικρή παρένθεση, γιατί, πριν συζητήσουμε για την επάνσταση στον πολιτισμό, καλό θα είναι να λειτουργήσει το αναβατόριο στην Ακρόπολη- με ένα δίκαιο σύστημα αξιολόγησης και ολοκλήρωσης της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, με αξιοκρατική στελέχωση από προσωπικό υψηλών προσόντων.

Δεύτερον, με βάση την αρχή της εγγύτητας, όλες οι αποφάσεις που μπορούν να παρθούν στο πληρέστερο στον πολίτη επίπεδο μεταβιβάζονται ως αρμοδιότητα στους δήμους, με τους αντίστοιχους πόρους.

Τρίτον, η ανάπτυξη της περιφέρειας σχεδιάζεται, συντονίζεται και υλοποιείται από την περιφερειακή αυτοδιοίκηση. Είναι σχέδιο που προϋποθέτει γενναία μεταφορά πόρων από τα ευρωπαϊκά περιφερειακά προγράμματα και τον Φόρο Ακίνητης Περιουσίας. Αυτές ήταν και παραμένουν οι θέσεις μας.

Ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε η Νέα Δημοκρατία έχουν πρόθεση να τις συζητήσουν και πολύ περισσότερο να τις εφαρμόσουν, διότι δεν θέλουν την ανεξαρτησία και τη δύναμη των αυτοδιοικητικών θεσμών. Δεν πιστεύουν στον ρόλο τους. Θέλουν να τους ελέγξουν και αν δεν μπορούν να το κάνουν αυτό, να τους διαλύσουν, όπως δηλαδή έκανε το προηγούμενο διάστημα ο ΣΥΡΙΖΑ με τον συγκεκριμένο νόμο.

Στους δήμους, στις περιφέρειες, στην κοινωνία υπάρχουν δυνάμεις που υιοθετούν τους δικούς μας στόχους και θα αντισταθούν. Θα διεκδικήσουν και θα βρεθούν απέναντι δυναμικά σε αυτούς που νομίζουν ότι εμπεδωσαν με την αυτοδιοίκηση, επειδή σήμερα κάνουν κάποιες μικροδιευθετήσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

Στο θέμα της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης θέλω να υπενθυμίσω ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είχε προχωρήσει από το 2010 σε ουσιαστικές τομές για την αντιμετώπιση της γραφειοκρατίας και της διαφθοράς, αλλά και για την ενίσχυση της δημοκρατικής πληροφόρησης. Δεν υπήρχε συνέχεια.

Δυστυχώς το νομοσχέδιο επαναλαμβάνει την κυβερνητική λογική της πολυπλοκότητας των δομών, των επικαλύψεων αρμοδιοτήτων, των πολλών φορέων που υλοποιούν δράσεις. Όταν, όμως, μιλάμε για ψηφιακή εποχή, μιλάμε και για απλές, σαφείς, διαφανείς λύσεις και διαδικασίες.

Εδώ έχουμε έξι φορείς με πολυμελή διοικητικά συμβούλια, προέδρους, διευθύνοντες, προσωπικό, εγκαταστάσεις, το ακριβώς αντίθετο δηλαδή από αυτό που χρειάζεται να κάνουμε, σπατάλη πόρων, διάχυση ευθυνών, κακή αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού. Θα είναι αρνητικό για τη χώρα, για την οικονομία, για τους πολίτες να χαθεί μια ακόμη μεγάλη ευκαιρία για τον ψηφιακό μετασχηματισμό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έρχομαι τώρα στο θέμα του πανεπιστημιακού ασύλου. Για την παράταξή μας, είναι αδιαπραγμάτευτη αρχή η κατοχύρωση της ακαδημαϊκής ελευθερίας στην έρευνα και τη διδασκαλία, η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, καθώς και η αντιμετώπιση των φαινομένων της βίας και της ανομίας, που δυστυχώς αναπτύσσονται όλα αυτά τα χρόνια μέσα στα ΑΕΙ.

Όλοι οι νόμοι, όμως, που ψηφίστηκαν από το 1982 και μετά περιελάμβαναν διατάξεις που προέβλεπαν την παρέμβαση δημόσιας δύναμης, δηλαδή της Αστυνομίας, σε περιπτώσεις παράνομων ενεργειών στους ακαδημαϊκούς χώρους, ακόμη και ο νόμος του ΣΥΡΙΖΑ για περιπτώσεις κακουργημάτων. Ιδιαίτερα, όμως, ο ν.4009/2011, που ψηφίστηκε με ευρύτατη πλειοψηφία στη Βουλή, κατοχύρωνε με το άρθρο 3 την ακαδημαϊκή ελευθερία και προέβλεπε ότι σε αξιόποινες πράξεις που τελούνται εντός των χώρων των ΑΕΙ εφαρμόζεται η κοινή ποινική νομοθεσία.

Έλυσαν τα προβλήματα όλοι αυτοί οι νόμοι; Δυστυχώς, όχι, γιατί έλειψε η πολιτική βούληση από την εκάστοτε κυβέρνηση και την Αστυνομία και επίσης, γιατί η ακαδημαϊκή κοινότητα δεν συνεργάστηκε όπως θα έπρεπε.

Είναι ώρα να δώσουμε μια ρεαλιστική νομοθετική λύση στο θέμα του ασύλου και με πολιτική βούληση να την κάνουμε πράξη. Για αυτό έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία να διαμορφωθεί σε αυτή τη Βουλή μια ευρύτατη πλειοψηφία γύρω από το θέμα

αυτό, γιατί σε τελική ανάλυση η δυνατότητα παρέμβασης της Αστυνομίας δεν λύνει όλα τα προβλήματα. Το άβατο στα Εξάρχεια δεν προβλέπεται από καμμία νομοθετική ρύθμιση.

Στόχος μας, λοιπόν, είναι να αντιμετωπιστούν οι παράνομες πράξεις χωρίς να δημιουργείται εικόνα αστυνομοκρατίας στα ΑΕΙ. Δεν μπορεί να υπάρχουν ελεύθερες περιπολίες, λες και πρόκειται για την αγορά μιας περιοχής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

Δεν μπορεί να εμφανίζεται η αστυνομία χωρίς να υπάρχει καμμία αξιόποινη πράξη. Δεν χρειάζεται να δημιουργηθεί Αστυνομικό Τμήμα Νομικής, Πολυτεχνείου, ΑΣΟΕΕ, Παντείου κ.ο.κ.. Στην πράξη είναι αδύνατον. Δεν υπάρχουν καν οι δυνάμεις για να γίνει αυτό. Ούτε μπορεί να είναι σε καθημερινή βάση μέσα στα πανεπιστήμια και να ελέγχουν μην τυχόν και υπάρχει ξανά πρόβλημα. Θα πρόσθετα ότι κανείς άσχετος με τα πανεπιστήμια δεν πρέπει να επιτρέπεται να κυκλοφορεί στους χώρους τους χωρίς ειδική άδεια επισκέπτη, όπως συμβαίνει στις περισσότερες προηγμένες χώρες. Είμαστε θετικοί για ιδιωτική φύλαξη, αλλά και για κάρτες εισόδου αυτών που έχουν σχέση με τα ιδρύματα, όπως γίνεται σε όλο τον κόσμο, αλλά είμαστε εξόχως αρνητικοί με την επιβολή ενός αστυνομικού καθεστώτος που αντίκειται ευθέως στο αυτοδιοίκητο, στην αυτονομία, στον σεβασμό των ακαδημαϊκών ιδρυμάτων.

Δυστυχώς η παράγραφος 3 της κυβερνητικής πρότασης δίνει τη δυνατότητα να επικρατήσουν οι αρνητικές καταστάσεις που επιστημονάμε, δίνει τη δυνατότητα παρερμηνειών. Δεν θα συμφωνήσουμε σε αυτήν, ενώ θεωρούμε θετικές τις παραγράφους 1 και 2. Καλούμε, λοιπόν, την Κυβέρνηση να κατανοήσει το πού οδηγούν αυτές οι λογικές και να τροποποιήσει την παράγραφο 3.

Εμείς έχουμε προτείνει συγκεκριμένη, απλή, αποτελεσματική, εναλλακτική διατύπωση για την παράγραφο αυτή. Τι λέει αυτολεξεί; «Όταν τελούνται αξιόποινες πράξεις, εφαρμόζεται η κοινή νομοθεσία και εντός των χώρων των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων χωρίς να απαιτείται προηγούμενη έγκριση οποιουδήποτε οργάνου τους». Καθαρές κουβέντες, χωρίς κανένα περιθώριο παρερμηνείας. Τι κάναμε στην πραγματικότητα; Πήραμε τον νόμο του ΠΑΣΟΚ, τον προηγούμενο, ο οποίος είχε ψηφιστεί με πάρα πολύ μεγάλη πλειοψηφία εδώ, γιατί λέγαμε όλο αυτό το διάστημα ότι χρειάζονται βελτιώσεις. Εντοπίσαμε δύο θέματα. Το ένα είναι ότι όταν υπάρχει παρεμπόριο ακριβώς έξω από την πόρτα του πανεπιστημίου και η Αστυνομία κυνηγάει αυτούς που το διαπράττουν το αδίκημα και μπαίνουν μέσα στο πανεπιστήμιο για να ζητήσουν «άσυλο», προφανώς δεν μπορεί να έχουν κανένα άσυλο και μπορεί η αστυνομία να τους συλλάβει. Και αυτό πρέπει να είναι πάρα πολύ καθαρό. Και από την άλλη μεριά, έπρεπε να είναι πάρα πολύ καθαρό -για να μην υπάρχει ένα μπαλάκι ευθυνών μεταξύ ανευθυνών- ότι δεν χρειάζεται καμμία προηγούμενη έγκριση πανεπιστημιακού οργάνου για να κάνει η αστυνομία τη δουλειά της, όταν τελείται αξιόποινη πράξη. Πόσο πιο καθαρά δηλαδή να αποτυπωθούν αυτά που πρέπει να γίνουν, για να μην έχει κανένας άλλοθι να μην κάνει τη δουλειά του;

Σας καλώ ακόμη και τώρα να την αποδεχτείτε, αλλιώς θα φέρετε μεγάλη ευθύνη, γιατί θα ανοίξει ο ασκός του Αϊόλου στα πανεπιστήμια από το φθινόπωρο. Και το χειρότερο είναι ότι δεν θα υπάρξει και καμμία αποτελεσματικότητα, δεν θα πετύχουμε τον στόχο που έχουμε όλοι και η μεγάλη πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας. Δεν μπορεί να συνεχίσει να γίνεται αυτό που γίνεται στα πανεπιστήμια σε βάρος των παιδιών μας, σε βάρος του ελληνικού λαού. Και έχουμε ευθύνη να δώσουμε ένα ισχυρό μήνυμα σήμερα και αύριο σε αυτή την Αίθουσα όλοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν θα παρακολουθήσουμε τη συνέχεια στην προεκλογική διαμάχη, τη διχαστική πόλωση μεταξύ Τσίπρα - Μητσοτάκη, Μητσοτάκη - Τσίπρα, που φαίνεται ότι αναβιώνει από τα πρώτα κιόλας βήματα σε αυτή τη νέα περίοδο, μια διχαστική πόλωση που στην πραγματικότητα δεν έχει περιεχόμενο. Κεντρικό στοιχείο της αναμέτρησής τους αυτές τις μέρες ήταν ποιος διόρισε τους περισσότερους κολλητούς.

Όσον αφορά το θέμα της Επιτροπής Ανταγωνισμού, η Κυβέρνηση διώχνει μεν την κ. Θάνου, τις πρακτικές της οποίας έχουμε

πολλές φορές καταδικάσει -προσωπικά η ίδια και γραπτά έχω αντιδράσει στον τρόπο που προσπάθησε να παρέμβει- όμως καθόλου δεν ενδιαφέρεται να δώσει ένα οριστικό τέλος στα φαινόμενα κομματισμού και συναλλαγής για τις επιλογές των προσώπων που στελεχώνουν τις ανεξάρτητες αρχές. Σας βολεύει, κύριοι της Κυβέρνησης, να παραμένουν κομματικά σας στελέχη ως επικεφαλής ή μέλη σε διάφορες ανεξάρτητες κατά τα άλλα αρχές.

Καταθέσαμε σήμερα τροπολογία που δίνει τέλος σε αυτές τις πρακτικές. Αποτρέπεται κάθε συναλλαγή και δεν επιτρέπεται η κομματική κατάληψη των ανεξάρτητων αρχών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

Ζητάμε, λοιπόν, τόσο από την Κυβέρνηση όσο και απ' όλα τα κόμματα της Βουλής να την αποδεχθούν.

Επαναλαμβάνω για μία ακόμα φορά ότι εμείς ασκούμε μαχητική, υπεύθυνη και προγραμματική αντιπολίτευση, πάντα με τις δικές μας προτάσεις, τις εναλλακτικές προτάσεις που καταθέτουμε από το Βήμα της Βουλής, γι' αυτό και καταψηφίζουμε τις διατάξεις που μας επιστρέφουν στο παρελθόν, που υπονομεύουν τους θεσμούς, που καθιστούν τους πολίτες δέσμιους της πελατειακής λογικής και του πελατειακού κράτους. Γι' αυτό καταψηφίζουμε και διατάξεις που δεν εξυπηρετούν το δημόσιο συμφέρον, που αιφνιδιαστικά αλλάζουν συμφωνίες και συμβάσεις υπέρ τρίτων.

Ας το καταλάβουν, λοιπόν, όλοι πάρα πολύ καλά. Θα πράττουμε αυτό που επιβάλλει η ευθύνη και η συνειδησή μας, όχι οι δικές τους σκοπιμότητες και τα νταραβέρια. Τελεία και παύλα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Η κ. Μαρία Κομνηνάκα από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΜΙΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είχα ζητήσει τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Δεν σας παρακολουθούσα. Υπάρχει κάποιο θέμα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΜΙΝΗΣ: Ναι, υπάρχει ένα θέμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΜΙΝΗΣ: Μόλις πριν από λίγο μάς διανεμήθηκε εδώ ένα κείμενο που φέρει τον τίτλο «Νομοθετικές βελτιώσεις». Στην πραγματικότητα, αρκεί να ρίξει κάποιος μια ματιά σε ορισμένα μόνο σημεία, για να δει ότι εδώ έχουν παρεισφρήσει κανονικές τροπολογίες. Αρκεί να δείτε έστω και την τελευταία, την υπ' αριθμόν 65 δήθεν νομοθετική βελτίωση, για να δείτε ότι προστίθεται κανονικά νέα διάταξη, «αρμοδιότητα του προέδρου του ΕΟΤ να εγκρίνει δαπάνες από πενήντα χιλιάδες μέχρι εκατό χιλιάδες ευρώ». Έτσι, βλέποντας επιφανειακά και την υπ' αριθμόν 56 που αφορά τα θέματα της ηλεκτρονικής, της ψηφιακής διακυβέρνησης, βλέπουμε να προστίθενται τρία ολόκληρα εδάφια στο άρθρο 59.

Αυτό το έγγραφο πρέπει να αποσυρθεί. Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τι είναι νομοτεχνική βελτίωση, που κατά βάση, αν δεν κάνω λάθος, αφορά φραστικές, συντακτικές ή γραμματικού χαρακτήρα διορθώσεις που έχουν παρεισφρήσει στο κείμενο, και να ξεχωρίσουμε τις τροπολογίες και να έλθουν με την κανονική διαδικασία των τροπολογιών.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Μάλιστα. Καταγράφηκε η παρατήρησή σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ (Υφυπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ορίστε, κύριε Γεωργαντά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ (Υφυπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης): Σε ένα νομοσχέδιο στο οποίο είναι πολλά τα εμπλεκόμενα Υπουργεία δώσαμε εγκαίρως -γιατί αύριο θα γίνει η ψηφοφορία- τις νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι περισσότερες εκ των οποίων είναι καθαρά τυπικές.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Όχι όλες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ (Υφυπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης): Οι περισσότερες, ο μεγαλύτερος αριθμός. Ακούω από τους συναδέλφους αυτό το οποίο αναφέρουν, αλλά ουσιαστικά είναι πρόσθεση αρμοδιοτήτων σε κείμενα τα οποία ήδη

υπάρχουν, στα οποία προστίθεται, ας πούμε, μία επιπλέον αρμοδιότητα, όπως αυτό που ανέφερε ο κ. Καμίνης. Υπάρχει, όμως, η δυνατότητα να το δούμε -δεν ψηφίζουμε σήμερα- και να ακούσουμε και τις ενστάσεις σας και βεβαίως θα είναι εδώ οι αρμόδιοι Υπουργοί για να κρίνουν αυτοί τι τελικώς θα γίνει.

Εγώ οφείλω μια απάντηση -και με την ευκαιρία αυτή πήρα τον λόγο- στον κ. Πολάκη για την παρατήρηση που είχε κάνει ορθώς νωρίτερα σε σχέση με το άρθρο 61 παράγραφος 16, όπου υπήρχε η πρόβλεψη στο αρχικό κείμενο ότι οι τρεις θέσεις ειδικού προσωπικού των εμπειρογνομόνων του παλιού Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης, οι οποίοι πλέον μεταφέρονται στο Υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης, μετατρέπονται σε μόνιμο προσωπικό.

Στη νομοτεχνική βελτίωση αυτή η παράγραφος έχει διαγραφεί. Ορθώς παρατηρήθηκε. Η πρόθεση του συντάκτη ήταν να αποτυπώσει την απόφασή μας αυτές τις θέσεις να μην είναι θέσεις ειδικού προσωπικού με τριετή θητεία η οποία κατά την ισχύουσα διάταξη, όπως την είχε φέρει η προηγούμενη κυβέρνηση, θα ανανεώνεται κάθε φορά, αλλά να αποτελούν θέσεις μόνιμου προσωπικού και αυτό θα γίνει, αλλά δεν αφορά τα συγκεκριμένα τρία πρόσωπα από τα τετρακόσια είκοσι πέντε του συνόλου του προσωπικού του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Βεβαίως διαγράφονται. Πολύ σωστά το παρατήρησε ο κ. Πολάκης. Είχαν ήδη διαγραφεί από τη Δευτέρα, απλά τώρα ήρθε το σύνολο των νομοτεχνικών βελτιώσεων και γίνεται αντιληπτό ότι αυτές οι δύο παράγραφοι βεβαίως και διαγράφονται.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για μια τροπολογία που κατατέθηκε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Μισό λεπτό, γιατί οι τροπολογίες θα υποστηρίχουν πρώτα και μετά. Απλά θέλω, κύριε Γεωργαντά, να σας πω ότι ήδη κατατέθηκε η ένσταση του κ. Καμίνη. Θα σας παρακαλούσα να δείτε ξανά το τι είναι νομοτεχνική βελτίωση. Είναι πολύ συγκεκριμένο. Έχετε τον χρόνο ως Κυβέρνηση να μετατρέψετε τη νομοτεχνική βελτίωση σε κανονική τροπολογία. Ηλαδή προσθέσεις ή παραλείψεις μεγάλων κομματιών που αλλάζουν το άρθρο είναι τροπολογία.

Επιτέλους, κυρία Κομνηνάκα, με την κομμουνιστική υπομονή που επιδείξατε, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ: Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι απορίας άξιο πώς δικαιολογείται η ακολουθούμενη σήμερα διαδικασία επείγοντος για τα περισσότερα -αν όχι για όλα- άρθρα του υπό συζήτηση νομοσχεδίου. Είμαι μια συζήτηση fast track για ένα νομοσχέδιο-σκούπα αρμοδιότητας δεκαπέντε Υπουργείων. Δεν μας ξενίζει βέβαια σε ό,τι αφορά το άρθρο για την κατάρνηση του ακαδημαϊκού ασύλου η επιλογή σας αυτό να συζητηθεί Αύγουστο μήνα, κατά την προσφιλή πλέον τακτική, οι αντιδραστικές αλλαγές για την παιδεία να έρχονται με σχολεία και πανεπιστήμια κλειστά.

Γιατί αυτό που φοβάστε, αυτό που σας ενοχλεί και στο άσυλο είναι οι φοιτητικές κινητοποιήσεις, η διεκδίκηση για καλύτερους όρους στις σπουδές για δουλειά και η ζωή με δικαιώματα. Ήδη οι δυνάμεις του μετώπου «αγώνας σπουδαστών» οργανώνουν τις πρώτες αντιδράσεις τους και είμαστε σίγουροι ότι μαζικά και οργανωμένα θα συνεχίσουν οι λαϊκές κινητοποιήσεις, ώστε ο νόμος αυτός να μείνει στα χαρτιά.

Θέλετε να επιβάλλετε σιγή νεκροταφείου και στα πανεπιστήμια ανάλογη με αυτήν που επιδιώκετε να επικρατεί στους εργασιακούς χώρους. Γιατί αυτή ταυριάζει σε ένα πανεπιστήμιο με άσυλο στα νατοϊκά προγράμματα, στην έρευνα για λογαριασμό των επιχειρηματικών ομίλων, ένα πανεπιστήμιο-επιχείρηση που αποτελεί τον διακηρυγμένο διαχρονικά στόχο της Νέας Δημοκρατίας, στόχο βέβαια που με μεγάλη επιτυχία υπηρέτησαν τόσο ο ΣΥΡΙΖΑ -παλαιοί και νέοι- όσο και το ΠΑΣΟΚ προηγούμενα. Γι' αυτό κανένας σας δεν βγάζει άχνα για τις συνθήκες διαβίωσης και μόρφωσης, γι' αυτά που πραγματικά απασχολούν και απασχολούσαν τους φοιτητές, για τη συνεχιζόμενη υποχρηματοδότηση με τις τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό και υποδομές, την ανύπαρκτη φοιτητική μέριμνα, την κατηγοριοποίηση των πτυχίων, τη γενίκευση των διδάκτρων στα μεταπτυχιακά προγράμ-

ματα, αυτά και άλλα τόσα που δημιουργούν ανασφάλεια στους φοιτητές, που αποκλείουν τους νέους των λαϊκών οικογενειών από την πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση λόγω του δυσβάστακτου κόστους για το ήδη ρημαγμένο λαϊκό εισόδημα.

Χρησιμοποιείτε ως πρόσχημα την καταπολέμηση τάχα της εγκληματικότητας στα πανεπιστήμια. Μα, το ισχύουν σήμερα πλαίσιο επιτρέπει την αυτεπάγγελτη επέμβαση της αστυνομίας για αντιμετώπιση κακουχγιμάτων, εγκλημάτων κατά της ζωής και με άδεια του πρυτανικού συμβουλίου σε κάθε άλλη εγκληματική πράξη.

Τι είναι αυτό αλήθεια που εμπόδισε την καταπολέμηση του εμπορίου ναρκωτικών στα πανεπιστήμια όλα αυτά τα χρόνια, έστω και από το 2011 έως το 2007 που επαίρεται και το ΠΑΣΟΚ ότι ισχύσε η κατάργηση του ασύλου; Στις γειτονιές της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης, δυστυχώς σε όλη την επαρχία που ανθίζει το εμπόριο ναρκωτικών, ποιο άσυλο σας εμπνέει να επέμβετε; Είναι η πολιτική σας, η πολιτική όλων των αστικών κομμάτων που καλλιεργεί την «ναρκωκουλτούρα» και δεν διστάζει να σπρώξει τις πιάτσες ναρκωτικών και στα πανεπιστήμια, με τη δημιουργία, για παράδειγμα, χώρων εποπτευόμενης χρήσης μέσα σε αυτά.

Δεν είναι, βέβαια, ούτε στόχος σας η καταπολέμηση του λαθρεμπορίου, γιατί τότε, πριν φτάσετε έξω από την ΑΣΟΕ για να πιάσετε τον τελευταίο τροχό της αμάξης, θα κάνατε τον κόπο να ψάχνετε για τον κινητήρα, τα μεγάλα ψάρια του λαθρεμπορίου που θησαυρίζουν και κυκλοφορούν ως ευπόληπτοι επιχειρηματίες μακριά από τα πανεπιστημιακά ιδρύματα. Ίσως, βέβαια, έρθουν σε λίγο ως επενδυτές στα πανεπιστήμια από άλλη πόρτα.

Ούτε, βέβαια, είναι το άσυλο που ενθαρρύνει τη δράση των λεγόμενων μπαχαλάκηδων, αλλά αντίθετα αυτοί οι μηχανισμοί είναι που αξιοποιούνται για να κτυπηθεί το άσυλο, όπως αξιοποιούνται για να κτυπηθούν οι εργατικές λαϊκές κινητοποιήσεις σε χώρους που δεν καλύπτονται από το άσυλο και δρουν παρ' όλα αυτά ανενόχλητοι.

Τίποτα από όλα αυτά δεν αποτελεί την πραγματική στόχευση της Κυβέρνησης. Μόνη στόχευση είναι να επιβάλλει με σιδερένια πυγμή την πλήρη εμπορευματοποίηση της παιδείας και ταυτόχρονα να εμπεδωθεί στη λαϊκή συνείδηση ότι τα κεκτημένα των εργατικών λαϊκών αγώνων των προηγούμενων δεκαετιών τίθενται όλα υπό αμφισβήτηση.

Σας παρέδωσαν ικανό για αυτό νομοθετικό οπλοστάσιο οι προκατοχοί σας της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Φρόντισαν, παρά τη γενική τάση μείωσης των ποινών σε όλα τα αδικήματα του Ποινικού Κώδικα, όχι μόνο να διατηρήσουν, αλλά και να αυξήσουν τις ποινές μόνο για τα αδικήματα της παρακώλυσης λειτουργίας της δημόσιας υπηρεσίας και των συγκοινωνιών, αδικήματα που κατά συνήθη τακτική επιστρατεύονται για το κτύπημα των λαϊκών κινητοποιήσεων.

Γι' αυτό και, παρά τις πλασματικές προεκλογικές διαφωνίες για τις αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, αφήντε άθικτες με τις σημερινές τροποποιήσεις το συνολικό αντιδραστικό χαρακτήρα τους, τους αμερικανόπνευστους αντιδραστικούς θεσμούς που ευνοούν τους οικονομικά ισχυρούς και πλήττουν βασικά υπερασπιστικά δικαιώματα των κατηγορουμένων, τις προβληματικές διατάξεις που οδηγούν σε οριστική μείωση των ποινών ακόμα και για βαριά κακουχγία, για τις οποίες σγκώνετε αποπροσανατολιστικά κουρνιαχτό, στην ουσία τους, όμως, συμφωνείτε.

Κλείνοντας, θέλω να αναφερθώ στο ζήτημα που απασχόλησε ιδιαίτερα την τοπική κοινωνία της Λέσβου για την αφαίρεση και των ελάχιστων αποφασιστικών αρμοδιοτήτων που είχαν δοθεί στα κοινοτικά συμβούλια. Σαφώς διαφωνούμε και θα καταψηφίσουμε την αλλαγή αυτή, όμως η επικέντρωση της αντιπαράθεσης σε αυτές μόνο τις κουτσουρεμένες αρμοδιότητες των κοινοτικών συμβουλίων συσκοτίζουν τον κύριο λόγο που οδήγησε σε μαρασμό τόσο τα χωριά όσο και τις πόλεις των νησιών μας, αλλά και γενικότερα.

Πέρα, βέβαια, από τις αντιλαϊκές πολιτικές που στράγγισαν κυριολεκτικά το λαϊκό εισόδημα, είναι και αυτό το ασφυκτικό πλαίσιο λειτουργίας των θεσμών της τοπικής διοίκησης που συνεχίζεται σήμερα πάνω στο στρωμένο δρόμο των μεταρρυθμίσεων «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» και «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ», γιατί

οι οποίες αρμοδιότητες χωρίς κρατικούς πόρους είναι αυτές που διαλύουν τους δήμους και τις κοινότητες, που τις μετατρέπουν σε φοροεισπρακτικούς μηχανισμούς και ανοίγει πεδίο δόξης λαμπρόν για την επιχειρηματική δραστηριότητα, αποκλείοντας έργα προστασίας και βελτίωσης της ζωής των λαϊκών στρωμάτων τόσο στις πόλεις όσο και στα χωριά, γιατί αυτό αποτελεί κόστος και δεν αυγατίζει τα κέρδη τους.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Σταϊκούρας θα παρουσιάσει μία τροπολογία με γενικό αριθμό 12 και ειδικό 1 και αμέσως μετά, ομού με τον κ. Βεσυρόπουλο, θα παρουσιάσουν την τροπολογία με γενικό αριθμό 19 και ειδικό 7.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα κάνω δύο σύντομα σχόλια και τέσσερις παρατηρήσεις. Πρώτη παρατήρηση, άρθρο 85, για να απαντώ και σε αυτά που δεν ήμουν στην επιτροπή. Όπως ξέρετε, υπήρχαν δύο προεδρικά διατάγματα 81 και 84 του 2019, από τα οποία προέκυψαν διάφορες οργανωτικές αλλαγές στη δομή του κράτους. Για να υπάρχει συνεπής απρόσκοπτη εκτέλεση του προϋπολογισμού, αυτό που γίνεται είναι ότι με βάση την διοικητική ταξινόμηση του κρατικού προϋπολογισμού που υπήρχε μέχρι 7-7-19 έτσι θα γίνει και για αυτές υπηρεσίες, για αυτό και η άσκηση των σχετικών οικονομικών αρμοδιοτήτων από τις Γενικές Διευθύνσεις Οικονομικών Υπηρεσιών θα γίνεται από τους φορείς απ' όπου προέρχονται. Είναι καθαρά τυπικό θέμα λόγω των οργανικών αλλαγών.

Άρθρο 86. Στο άρθρο 86 ο κανονισμός παιγνίων εκδίδεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μετά από εισήγηση της Επιτροπής Εποπτείας και Ελέγχου Παιγνίων.

Ουσιαστικά τι κάνουμε; Κυρώνουμε διάταξη της πράξης νομοθετικού περιεχομένου της προηγούμενης κυβέρνησης που κατατέθηκε τέλος Ιουνίου.

Τροπολογία με γενικό αριθμό 12 και ειδικό 1 που είναι πλέον άρθρο 107. Τι λέει αυτό πολύ απλά; Υπάρχει ξανά επικεφαλής του Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνομώνων. Θα εκπροσωπεί και τη χώρα σε διάφορα διεθνή φόρα, άρα έχει αυξημένο φόρτο εργασίας. Συνεπώς αν είναι πανεπιστημιακός, θα πρέπει να είναι σε αναστολή καθηκόντων.

Τέλος, στην τροπολογία με γενικό αριθμό 19 και ειδικό 7, στο δεύτερο κομμάτι -τα άλλα θα τα αναπτύξει ο αρμόδιος Υφυπουργός, ο κ. Βεσυρόπουλος- υπάρχει το Συμβούλιο Συστημικής Ευστάθειας. Αυτό έχει επτά μέλη. Πλέον υπάρχει Υφυπουργός στην Κυβέρνηση αρμόδιος για θέματα χρηματοοικονομικής πολιτικής. Άρα προστίθεται κι αυτός στα μέλη του Συμβουλίου Συστημικής Ευστάθειας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ο κ. Βεσυρόπουλος έχει τον λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για την τροπολογία με γενικό αριθμό 19 και ειδικό 7 εισάγονται τροποποιήσεις του άρθρου 17 του κώδικα φορολογικής διαδικασίας. Ειδικότερα με την παράγραφο 1 της προτεινόμενης διάταξης διευρύνεται ο σκοπός χορήγησης στοιχείων και πληροφοριών προς τις υπηρεσίες των φορέων γενικής κυβέρνησης. Δηλαδή, δίνεται η δυνατότητα στους φορείς αυτούς να αποκτήσουν πρόσβαση σε όλα τα στοιχεία της φορολογικής διοίκησης, προκειμένου να διευκολυνθούν στην είσπραξη οφειλών των φορολογουμένων προς αυτούς.

Με την παράγραφο 2 της προτεινόμενης διάταξης αίρονται οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση στοιχείων μητρώου φορολογουμένων για νομικά και φυσικά πρόσωπα για τα οποία συνιστούν δεδομένα πληροφοριακού χαρακτήρα, όπως είναι παραδείγματα: χάριν, ονοματεπώνυμο, αριθμός φορολογικού μητρώου, ΔΟΥ κ.λπ., στους φορείς γενικής κυβέρνησης στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με σκοπό τη διευκόλυνση της συνεργασίας με τη φορολογική διοίκηση και την αποτελεσματική ανταλλαγή στοιχείων και δεδομένων με την ταχύτερη διενέργεια των σχετικών ελέγχων και διασταυρώσεων.

Με την παράγραφο 3 δίνεται η δυνατότητα να χορηγούνται

στο Υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του προσωποποιημένα στοιχεία ανά αριθμό φορολογικού μητρώου καθώς και συγκεντρωτικά στοιχεία που τηρεί η φορολογική διοίκηση, προκειμένου να διευκολυνθεί η διαλειτουργικότητα μεταξύ των πληροφοριακών συστημάτων των φορέων του δημοσίου τομέα αλλά και του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων με γνωμοδότηση που έβγαλε το 2016 είχε επιτρέψει τη διαβίβαση των στοιχείων αυτών προς την ΕΛΣΤΑΤ. Τα στοιχεία αυτά περιλαμβάνουν τόσο πληροφορίες μητρώου, ονοματεπώνυμο, πατρώνυμο, διεύθυνση κατοικίας και επαγγέλματος, τηλέφωνο επικοινωνίας, είδος δραστηριότητας, όσο και πληροφορίες φορολογικού περιεχομένου.

Τέλος, με την παράγραφο 4 αλλάζει ο τρόπος χορήγησης συγκατάθεσης του φορολογουμένου στην περίπτωση αποκάλυψης σε τρίτο στοιχείων ή πληροφοριών που τον αφορούν. Ειδικότερα θα απαιτείται πλέον ρητή και ειδική έγγραφη ή ηλεκτρονική συγκατάθεση για την αποκάλυψη των στοιχείων που τον αφορούν. Σημειώτέον ότι τώρα απαιτείται μόνο έγγραφη συναίνεση. Τέλος, προστίθεται η δυνατότητα ανάκλησης της ανωτέρω συγκατάθεσης.

Με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 84 του νομοσχεδίου που συζητούμε σήμερα, τροποποιείται το άρθρο 184 του ν.2960/2001 του τελωνειακού κώδικα. Διευκρινίζεται ο όρος της εκκρεμίας δικαστικά υπόθεσης, ώστε να καθίσταται σαφές και ξεκάθαρο ότι ως τέτοιες νοούνται οι υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ή του Συμβουλίου της Επικρατείας κατόπιν άσκησης δικαστικής προσφυγής ή τακτικού ενδίκου μέσου ή αιτήσεως αναίρεσης ή εκείνες για τις οποίες εκκρεμεί η προθεσμία άσκησης δικαστικής προσφυγής ή τακτικού ενδίκου μέσου ή αίτησης αναίρεσης. Με τον τρόπο αυτό αίρεται η σχετική αμφισβήτηση και ξεκαθαρίζεται με τρόπο ενιαίο και συνολικό ποιες υποθέσεις νοούνται ως εκκρεμείς δικαστικά.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Έχουν διανεμηθεί ήδη οι τροπολογίες.

Τον λόγο έχει η κ. Μάνη-Παπαδημητρίου για πέντε λεπτά.

ANNA MANH - ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι κατά τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου -και ας μου επιτραπεί η έκφραση- τα φώτα της σκηνής είναι κυρίως στραμμένα στα θέματα που αφορούν την τοπική αυτοδιοίκηση και τη διάταξη του Υπουργείου Παιδείας, τα οποία πράγματι είναι ζητήματα με ιδιαίτερο πολιτικό βάρος.

Ωστόσο εγώ θα ξεκινήσω την τοποθέτησή μου εστιάζοντας στη ρύθμιση που επισπεύδεται από το Υπουργείο Υγείας και βάζει τέλος στις ουρές της ντροπής, που σχηματιζόταν καθημερινά στα φαρμακεία του ΕΟΠΥΥ και απαλλάσσει χιλιάδες ασθενείς καρκινοπαθείς και πάσχοντες από σκλήρυνση κατά πλάκας από την ταλαιπωρία που υφίσταντο για την προμήθεια των απαραίτητων φαρμάκων τους. Πλέον οι συμπολίτες μας αυτοί θα μπορούν να προμηθεύονται τα φάρμακα υψηλού κόστους χωρίς οικονομική επιβάρυνση για τους ίδιους και για τον ΕΟΠΥΥ και από τα φαρμακεία της γειτονιάς τους.

Ο Πρωθυπουργός μας, Κυριάκος Μητσοτάκης, το υποσχέθηκε και σήμερα η υπόσχεση αυτή γίνεται πράξη. Και είναι μία ρύθμιση που αποτελεί την αφετηρία από μία σειρά μέτρων, που στοχεύουν στην ανακούφιση συμπολιτών μας οι οποίοι ανήκουν σε ιδιαίτερα ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες.

Στο σημείο αυτό -και θα ήθελα να απευθυνθώ προς την ηγεσία του Υπουργείου Υγείας- ίσως θα ήταν σωστό να συμπεριληφθούν στην παραπάνω λίστα και φάρμακα που κάνουν χρήση οι καρκινοπαθείς μετά τη διενέργεια της χημειοθεραπείας. Να συμπεριληφθούν, δηλαδή, και αυτά στη λίστα του ΕΟΠΥΥ.

Αναφορικά τώρα με τα θέματα της τοπικής αυτοδιοίκησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, επικαλεστήκατε τη δήθεν αντισυntagματικότητα των διατάξεων που αναφέρονται στο πρώτο μέρος του νομοσχεδίου, τη στιγμή που ο νόμος που εσείς ψηφίσατε, ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ», καταστρατηγεί

κατ' ουσίαν τη συνταγματική διάταξη του άρθρου 102, που κατοχυρώνει τις αρμοδιότητες της τοπικής αυτοδιοίκησης και τούτο, διότι ο νόμος που ψηφίσατε οδηγεί με βεβαιότητα τους δήμους και τις περιφέρειες σε πλήρη ακυβερνησία.

Και δεν αναφερόμαστε σε υποθετικούς χρόνους. Μιλάμε για τώρα. Μιλάμε ότι αυτό υπάρχει κίνδυνος να συμβεί σε δύο εβδομάδες. Και ποιο θα ήταν το αποτέλεσμα εάν εφαρμόζονταν αυτός ο νόμος; Θα ήταν αδύνατον να ληφθούν αποφάσεις για μία σειρά ζητημάτων που άπτονται της καθημερινότητας των συμπολιτών μας, όπως η μεταφορά των μαθητών στα σχολεία, θέματα καθαριότητας του δήμου, θέματα ύδρευσης, άρδευσης, οδοποιίας και πολλά αλλά και αρκετά πιο σημαντικά, όπως είναι η ψήφιση των προϋπολογισμών τους.

Και έρχεται το παρόν νομοσχέδιο και δίνει λύση σε αυτά τα προβλήματα, καθώς θεσμοθετεί διά νόμου πλέον τις συμπράξεις μεταξύ των εκλεγμένων παρατάξεων, ώστε να υπάρχει το αυτόνοτο, δηλαδή, η δυνατότητα λήψης αποφάσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το επόμενο κεφαλαίωδες ζήτημα του σημερινού νομοσχεδίου είναι το -εντός πολλών εισαγωγικών- «πανεπιστημιακό άσυλο». Και λέω εντός πολλών εισαγωγικών, διότι πέραν του ότι δεν τυγχάνει συνταγματικής κατοχύρωσης, έχει φτάσει να αποτελεί άσυλο εκνομίας και διενέργειας κάθε είδους παράνομης δραστηριότητας, όπως παρεμπόριο, διακίνηση ναρκωτικών, προπηλακισμοί καθηγητών, φοιτητών, υπαλλήλων, υλικές καταστροφές σε κτήρια και σπουδαστήρια. Και η λίστα δεν έχει τελειωμό!

Και σε αυτό το σημείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζετε πολύ καλά ότι το άρθρο 16 του Συντάγματος -που είναι ίσως το πιο πολυσύνθετο άρθρο του Συντάγματος- είναι ένα πλέγμα επιμέρους ελευθεριών και δικαιωμάτων, είναι ένα άσυλο ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων. Και όταν, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, σφραγίζονται οι πόρτες των καθηγητών, δεν παραβιάζεται το συνταγματικό δικαίωμα της ελεύθερης διδασκαλίας; Και όταν έχουμε βίαιη διακοπή μαθημάτων, δεν παραβιάζεται το συνταγματικό δικαίωμα για την ανεμπόδιστη παρακολούθηση των μαθημάτων;

Επικαλεστήκατε, βέβαια, ότι η σχετική διάταξη όπως ισχύει σήμερα, δηλαδή ο νόμος Γαβρόγλου, δεν δημιουργεί κανένα πρόβλημα, καθώς προβλέπει ότι η αστυνομία έχει τη δυνατότητα να εισέρχεται στο πανεπιστήμιο σε περιπτώσεις κακοσυμπεριφορών, εγκλημάτων κατά της ζωής και σε άλλες περιπτώσεις έπειτα από απόφαση του πρυτανικού συμβουλίου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ**)

Ας αναρωτηθούμε, όμως, όλοι μας τι γίνεται πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, και με βάση την κοινή λογική αν είναι εφικτή στην πράξη η εφαρμογή αυτής της διάταξης. Τη στιγμή που διαπράττεται αδικημία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και ας υποθέσουμε ότι είναι αργά τη νύχτα- ποιος θα εκτιμήσει και ποιος θα χαρακτηρίσει εάν το αδικήμα που τελείται εκείνη την ώρα είναι κακούργημα ή πλημμέλημα και -όπως έχει η διάταξη- θα κληθεί το πρυτανικό συμβούλιο να συγκαληθεί, να συνεδριάσει νομίμως, να υπεισέλθει σε νομικά ζητήματα, να χαρακτηρίσει το αδικήμα κακούργημα ή πλημμέλημα και αναλόγως να ζητήσει την επέμβαση αστυνομίας; Αυτό, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι εφικτό να γίνει.

Με τη φερόμενη ρύθμιση παύει πλέον η εργαλειοποίηση του ασύλου και η υποβάθμιση της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Δίνεται η δυνατότητα πλέον στις αρμόδιες αρχές να ασκούν εντός των πανεπιστημίων όλες τις κατά νόμο αρμοδιότητές τους, συμπεριλαμβανομένης και της επέμβασης, λόγω τέλεσης αξιόποινων πράξεων.

Η νέα ρύθμιση απλά επαναφέρει την κοινή λογική και αποκαθιστά το άσυλο στην πραγματική του έννοια, που δεν είναι άλλη από την κατοχύρωση της ακαδημαϊκής ελευθερίας, όπως άλλωστε επεσήμανε και η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε χρέος απέναντι στους συμπολίτες μας που μας τίμησαν και μας εμπιστεύτηκαν με την ψήφο τους, να λαμβάνουμε αποφάσεις που διασφαλίζουν το δημόσιο συμφέρον και διαφυλάττουν τη δημόσια περιουσία. Και αυτή η Κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να κινηθεί προς αυτήν

ακριβώς την κατεύθυνση, εισάγοντας το παρόν νομοσχέδιο και υλοποιώντας την απαίτηση της ελληνικής κοινωνίας για την αποκατάσταση της αληθινής έννοιας του ασύλου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Παναγής Καππάτος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΚΑΠΠΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα με αφορμή την πρώτη μου ομιλία ως Βουλευτής Κεφαλλονιάς και Ιθάκης, να ευχαριστήσω τους συμπολίτες μου στη μονοεδρική περιφέρεια των νησιών μας, για την εμπιστοσύνη που επέδειξαν στο πρόσωπό μου.

Η τιμή αυτή μάλλον είναι διπλή, αν αναλογιστούμε πως η έδρα της Κεφαλλονιάς και της Ιθάκης επιστρέφει στη Νέα Δημοκρατία δώδεκα χρόνια μετά. Αποτελεί επομένως στοίχημα για εμάς, αφ' ενός να αναδείξουμε τα προβλήματα της κοινωνίας των νησιών μας και αφ' ετέρου να ανταπεξέλθουμε στην ευθύνη που απορρέει από το εκλογικό αποτέλεσμα της 7^{ης} Ιουλίου.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η σημερινή συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής των Ελλήνων δεν αφορά ακόμη ένα νομοσχέδιο ή ένα διυπουργικό νομοσχέδιο που καλύπτει απλώς μια σειρά προβλέψεων. Αφορά σε ρυθμίσεις καθ' όλα επείγουσες, γιατί η ανάγκη αντιμετώπισης των προβλημάτων που το νομοσχέδιο θεραπεί, είναι που μας ωθούν να νομοθετήσουμε σήμερα.

Τόσο η φύση του νομοσχεδίου όσο και ο χρόνος που έχω στη διάθεσή μου με περιορίζουν στην αναφορά δύο σημαντικών παρεμβάσεων από τις πολλές και επείγουσες που συζητούμε σήμερα: την ανάγκη για ομαλή λειτουργία των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και την αποκατάσταση της ακαδημαϊκής ελευθερίας στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας.

Όσον αφορά στο πρώτο, προκειμένου να αντιληφθούμε τη σπουδαιότητα των παρεμβάσεων που προωθούνται, δεν έχουμε παρά να διερωτηθούμε αν το υπάρχον πλαίσιο ευνοεί την ομαλότητα στη λήψη αποφάσεων των δήμων και των περιφερειών. Αν εκείνοι μπορούν να επιτελέσουν απρόσκοπτα και με στοιχειώδη συνέχεια τις θεμελιώδεις λειτουργίες τους και αν τελικά η αυτοδιοίκηση αποδίδεται ως χαρακτηριστικό στους ΟΤΑ ή όχι.

Η απάντηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι δύσκολο να δοθεί. Οι περισσότεροι από εμάς προερχόμαστε από εκλογικές περιφέρειες που η εμπειρία μας ΣΥΡΙΖΑ νομοθέτηση έφερε τις τοπικές αυτοδιοικήσεις σε αδιέξοδο. Γνωρίζουμε από πρώτο χέρι τι σημαίνει ένας δημοκρατικά εκλεγμένος δήμαρχος, χωρίς δυνατότητα λήψης αποφάσεων σε επίπεδο συμβούλων. Αντιλαμβάνομαστε τον κίνδυνο που προκαλεί η πολυδιάσπαση και ο κατακερματισμός στα όργανα διακυβέρνησης δήμων και περιφερειών.

Επειδή, όμως, δεν αρκεί να διαπιστώνουμε ένα πρόβλημα, αλλά οφείλουμε να δίνουμε λύση, το σημερινό νομοσχέδιο απαντά σε αυτό ακριβώς το διακύβευμα. Θεσμικό πλαίσιο σύμπραξης παρατάξεων, δυνατότητα εφαρμογής προγραμμάτων που οι δημότες ενέκριναν με την ψήφο τους, μέσω της πλειοψηφίας του δημάρχου και του περιφερειάρχη στις επιτροπές, αλλά και ουσιαστική αξιολόγηση του έργου αντιπεριφερειάρχων και αντιδημάρχων, μέσω της μείωσης της θητείας τους στο ένα έτος.

Μπορούμε με άλλα λόγια να μιλήσουμε για μια αντίληψη επιτελικού κράτους σε επίπεδο τοπικής αυτοδιοίκησης. Οι δήμαρχοι και οι περιφερειάρχες ανακτούν την ισχύ εκείνη που καθρεφτίζει τη λαϊκή εντολή και την ίδια στιγμή τα όργανα λήψης αποφάσεων αποκτούν ξεκάθαρες αρμοδιότητες, η αποτελεσματικότητά τους θωρακίζεται και η πολυφωνία διασφαλίζεται θεσμικά.

Αναφορικά με την ακαδημαϊκή ελευθερία, οι ρυθμίσεις της Υπουργού Παιδείας απαντούν στην επί χρόνια κατακερυσώρευση της έννοιας του ασύλου. Η ελεύθερη έκφραση ιδεών, η παραγωγή νέας γνώσης και η απρόσκοπτη εκτέλεση διδακτικού έργου εντός των ΑΕΙ, παραβιάστηκαν χάρη σε μια ελαστική αντίληψη περί ασύλου που για πολλά χρόνια καλλιεργήθηκε από μέρος του πολιτικού συστήματος.

Η ελευθερία έδωσε τη θέση της στην ασυδοσία. Η προστασία των ιδεών υποχώρησε προς επίρρωση της ατιμωρησίας των εγκληματιών και τα ελληνικά πανεπιστήμια έγιναν βορρά στις ορέξεις παραβατών του κοινού ποινικού δικαίου.

Ας δούμε, όμως, στην περίπτωση τέλεσης ενός εγκλήματος εντός των ΑΕΙ τι θα έπρεπε να συμβεί, σύμφωνα με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο. Με την τέλεση της εγκληματικής πράξης η πληροφορία έπρεπε να φτάσει στον πρύτανη, εκείνος να αναζητήσει τα μέλη του πρυτανικού συμβουλίου και εφόσον είναι διαθέσιμοι, να συνεδριάσουν. Ακολούθως, αφού αποφάσιζαν εάν επρόκειτο περί πταίσματος, πλημμελήματος, κακουργήματος ή εγκλήματος κατά της ζωής, τότε θα ήταν -θεωρητικά πάντα- σε θέση να ειδοποιήσουν την αστυνομία.

Σήμερα αυτό σταματά και ορθώς, εφόσον ζούμε σε μια ελεύθερη κοινωνία με το κράτος δικαίου να ρυθμίζει την τάξη και τη θεσμική ομαλότητα. Γιατί, άραγε, τα πανεπιστήμιά μας να αντιμετωπίζονται ως ανήλικα που χρήζει διαφορετικής αντιμετώπισης;

Με την ψήφιση του νομοσχεδίου προβλέπεται πως εντός των χώρων των ΑΕΙ οι αρμόδιες αρχές ασκούν όλες τις κατά νόμο αρμοδιότητές τους, συμπεριλαμβανομένης της επέμβασης λόγω τέλεσης αξιόποινων πράξεων. Με το νομοσχέδιο σε ισχύ, ο χώρος των ΑΕΙ εξομοιώνεται με τον κοινό δημόσιο χώρο και η κοινή λογική επιστρέφει, επιτέλους, στον δημόσιο διάλογο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είναι νομίζω απολύτως ξεκάθαρο πως οι συνθήκες μεταρρύθμισης -ένα λεπτό την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε- ενός θεσμού ιστορικού, αλλά και διασπρεβλωμένου ταυτόχρονα, έχουν επέλθει. Με το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα αποδίδουμε στο πανεπιστημιακό άσυλο τον ουσιαστικό χαρακτήρα του ελευθερίας ιδεών και λόγου, έρευνας και διδασκαλίας χωρίς λογοκρισία, πανεπιστημιακοί χώροι ελεύθεροι στους φοιτητές, διδάσκοντες και εργαζομένους τους.

Με απλά λόγια, βάζουμε, επιτέλους, τέλος στο άσυλο εγκληματικότητας, βίας και παρανομίας που καθημερινά ερχόμαστε αντιμέτωποι σε ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας και δίνουμε χώρο στο άσυλο δημιουργικότητας, προόδου, καινοτομίας, έρευνας και εκπαίδευσης στο ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο. Και μην έχετε καμμία αμφιβολία πως το εν λόγω νομοσχέδιο προβλέπει το αυτόνομο για την ανώτατη εκπαίδευση, που όμως παρέμενε ζητούμενο μέχρι χθες.

Έγραφε ο σημερινός Πρόεδρος της Βουλής κ. Τασούλας τον Μάρτιο του '90: «Η έννοια του πανεπιστημιακού ασύλου στις μέρες μας έγινε το ιδεολογικό υπόβαθρο μιας επιθέσεως που απειλεί να παραμορφώσει, να εκτρέπει και να αποπροσανατολίσει τα πανεπιστήμια από την εκτέλεση του σκοπού τους. Σκοπός του πανεπιστημίου είναι η παραγωγή και η μετάδοση της γνώσης, η ανάδειξη συνειδητοποιημένων πολιτών και η καλλιέργεια της κριτικής σκέψης.». Αυτόν τον σκοπό καλούμαστε σήμερα να διαφυλάξουμε αλλά και να ενισχύσουμε.

Το διακύβευμα, επομένως, είναι η ελευθερία σε κάθε έκφραση της πολιτικής και κοινωνικής ζωής, στη διακίνηση ιδεών στα πανεπιστήμιά μας και την άσκηση εξουσίας στην τοπική αυτοδιοίκηση που δεν εμποδίζεται τεχνηέντως, όπως η προηγούμενη κυβέρνηση επιχείρησε, αλλά ελέγχεται και λογοδοτεί στους πολίτες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώσατε, παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΚΑΠΠΑΤΟΣ: Το σημερινό νομοσχέδιο αυτό ακριβώς επιτυγχάνει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Κωτσός από τη Νέα Δημοκρατία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, νιώθω μεγάλη συγκίνηση και τιμή που απευθύνομαι σήμερα εδώ στο εθνικό Κοινοβούλιο. Είναι η πρώτη μου φορά και θα ήθελα κατ' αρχάς να ευχαριστήσω θερμά τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας και Πρωθυπουργό, τον Κυριάκο Μητσοτάκη, που μου έκανε την τιμή να συμμετάσχω στο ψηφοδέλτιο και φυσικά τους συμπατριώτες μου, τις Καρδισιώτισσες και τους Καρδισιώτες που με τίμησαν με την ψήφο τους και μου έδωσαν το δικαίωμα να απευθύνομαι σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, στις εκλογές της 7^{ης} Ιου-

λίου ο λαός της Ελλάδας, οι Ελληνίδες και οι Έλληνες έδωσαν εντολή στον Κυριάκο Μητσοτάκη και στην Κυβέρνησή μας να κάνει το άλμα πιο γρήγορα από τη φθορά. Και αυτό επιχειρεί η σημερινή Κυβέρνηση και αξίζουν θερμά συγχαρητήρια και στον Πρωθυπουργό και στους Υπουργούς που επιδεικνύουν μεγάλη ετοιμότητα, μεγάλη ταχύτητα και ταυτόχρονα, καλούμε και τις άλλες πλευρές να ακολουθήσουν αυτή την ταχύτητα και αυτή την ετοιμότητα.

Παράλληλα, ο ελληνικός λαός απαιτεί από την Κυβέρνηση να κάνει την επανάσταση του αυτονόητου. Διότι είναι αυτονόητο για έναν λαό που καταδυναστεύεται από την υπερφορολόγηση, να μειωθεί ο ΕΝΦΙΑ. Είναι αυτονόητο για μια κοινωνία που είναι υπερχρεωμένη, να υπάρξει η δυνατότητα ευνοϊκών ρυθμίσεων των χρεών της. Είναι αυτονόητο για τους πολίτες μας, που ταλαιπωρούνται από μια βραδυκίνητη, δυσκοίλια και δυσκίνητη δημόσια διοίκηση, να υπάρξει νομοθετική ρύθμιση για το επιτελικό κράτος που θα δώσει ταχύτητα και αποτελεσματικότητα στην εξυπηρέτηση των πολιτών.

Είναι αυτονόητο, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, να δοθεί η δυνατότητα στα συλλογικά όργανα της τοπικής δημοκρατίας να μπορούν να παίρνουν αποφάσεις, να επιλύουν ταχύτατα τις τοπικές υποθέσεις, γιατί οι πολίτες αυτό περιμένουν από τις δημοτικές αρχές και όχι αέναες φιλοσοφικές συζητήσεις μέσα στα δημοτικά συμβούλια, που δεν θα καταλήγουν πουθενά.

Επείρονται οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ ότι εψήφισαν την απλή αναλογική. Ξεχνούν, όμως, ότι αυτό το κατάφεραν αξιοποιώντας την ενισχυμένη αναλογική, την ενισχυμένη πλειοψηφία των πενήντα εδρών που τους έδινε ο προηγούμενος νόμος. Και, βέβαια, μιλάμε για απλή αναλογική με τέσσερις διαφορετικές εκφάνσεις: στα μεν μονομελή όργανα όπου έχουμε απόλυτη πλειοψηφία, διότι αυτός που θα πάρει τις περισσότερες ψήφους, όσες κι αν πάρει, γίνεται πρόεδρος, στα δε τοπικά πολυμελή συμβούλια έχουμε απλή αναλογική στην εκλογή των τοπικών συμβούλων και έμμεση εκλογή του προέδρου, στα μεν δημοτικά συμβούλια απλή αναλογική στους δημοτικούς συμβούλους και δεύτερο γύρο για τον δήμαρχο.

Και βέβαια, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, εκείνο που για εμένα παραμένει δυσεξήγητο ακόμη και σήμερα, παρά τα πάρα πολλά χρόνια που υπηρέτησα την τοπική αυτοδιοίκηση έχοντας και σχέση με τη δημόσια διοίκηση, είναι το εξής αυτονόητο, που δεν είναι αυτονόητο, ότι το κράτος μας δεν έχει θεσμική μνήμη.

Το λέω αυτό διότι διαμαρτύρονται οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ για τον τρόπο που αλλάζει πλέον ποιος θα είναι πρόεδρος στα τοπικά συμβούλια. Τους θυμίζω ότι με τον ν.3852/2010, τον περίβητο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», ο κ. Ραγκούσης, στέλεχος του ΠΑΣΟΚ τότε, θέσπισε για τις δημοτικές κοινότητες την έμμεση εκλογή του προέδρου. Σας πληροφορώ ότι τα προβλήματα που προέκυψαν τότε, ήταν πάρα πολλά. Για αυτό ξανά ο κ. Ραγκούσης, στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ σήμερα, επανέφερε την άμεση εκλογή, δηλαδή ο πλειοψηφών σύμβουλος του πλειοψηφούντος συνδυασμού ήταν ο πρόεδρος.

Αυτονόητο είναι, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, οι καρικατοειδείς να μπορούν γρήγορα και άμεσα να παίρνουν τα φάρμακα στο σπίτι τους.

Αυτονόητο, τέλος, είναι και αυτό που περιγράφεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 64. Τότε οι αρμόδιες αρχές θα μπορούν να παρεμβαίνουν, όταν έχουμε παραβατικότητα στα πανεπιστήμια. Πραγματικά, εκεί χρειάζεται και λεκτικός ακροβατισμός, αλλά και λογική αυθαιρεσία προκειμένου να υποστηρίξουμε το αντίθετο.

Τελειώνοντας, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, είναι αλήθεια πως ο Κυριάκος Μητσοτάκης και η Κυβέρνηση κάνει το άλμα πιο γρήγορα από τη φθορά. Θα ήθελα να προτείνω στους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ, αν δεν μπορούν να παρακολουθήσουν αυτό το άλμα, τουλάχιστον να μη βάζουν προσκόμματα και εμπόδια.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Παπαχριστόπουλος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια

παρέμβαση για μια τροπολογία που κατατέθηκε. Έχει κατατεθεί λάθος και πρέπει να επανακατατεθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Παπαχριστόπουλε, θα περιμένετε λίγο.

Ορίστε, κύριε Πολάκη, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Υπάρχει μια τροπολογία, η οποία υπογράφεται από τον κ. Σταϊκούρα, τον κ. Θεοδωρικάκο και τον κ. Βορίδη, που αφορά το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης. Θα μιλήσω επί της ουσίας όταν πρέπει, αλλά δεν ξέρω αν θα την υπερασπιστεί ο κ. Σταϊκούρας ή ο κ. Βορίδης. Αφορά το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα έρθει ο κ. Βορίδης, οπότε κρατηθείτε και, όταν έρθει ο κ. Βορίδης, θα κάνετε την παρέμβαση.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Ακούστε με. Είναι λάθος κατατεθειμένη, γιατί αυτή είναι ΚΕΕΛΠΝΟ ζωνόνων, αλλά από τη βιασύνη τους έχουν καταθέσει μια ειδική έκθεση του άρθρου 75 παράγραφος 3 του Συντάγματος, όπου ο κ. Βορίδης αναφέρεται ως Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων. Κακώς την έκαναν δεκτή οι υπηρεσίες. Είναι τροπολογία που αφορά το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης. Δεν είναι ο κ. Βορίδης Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ε, φυσικά δεν είναι.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: ... και πρέπει να επανακατατεθεί, γιατί επί της ουσίας θα μιλήσουμε. Μεταφέρουμε τεχνογνωσία, μου φαίνεται, από το Υπουργείο Υγείας στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ο κ. Παπαχριστόπουλος έχει τον λόγο.

ΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να ξεκινήσω κάπως αλλιώς, διαφορετικά, επειδή έζησα τα τεσσεράμισι τελευταία χρόνια αυτή την Αθήνα εδώ, της Ολομέλειας πολύ στενά, γιατί στο κόμμα στο οποίο ανήκα από τους εννέα Βουλευτές οι επτά ήταν Υπουργοί και οι δύο βγάλαμε όλο το κοινοβουλευτικό έργο. Δικαιούμαι, λοιπόν, να πω ότι την ανθρωπογεωγραφία και το τι ακριβώς έγινε σε αυτή την Αθήνα την ξέρω κι εγώ καλά, όπως και μερικοί άλλοι συνάδελφοι.

Θέλω απλά να θυμίσω και να πω καλές κουβέντες για τέσσερις Υπουργούς αυτής της Κυβέρνησης, για τον κ. Δένδια, για παράδειγμα, που λέει ότι εξωτερική πολιτική, αν και ήταν αριστερή αυτή η Κυβέρνηση, ήταν η σωστή. Να πω για τον κ. Σταϊκούρα ότι δεν υπάρχει δημοσιονομικό πρόβλημα για το 2019. Και να πω για δυο άλλους Υπουργούς τον κ. Παναγιωτόπουλο, Υπουργό Εθνικής Άμυνας και για τον Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών, που λένε καλές κουβέντες για τη Συνθήκη των Πρεσπών.

Ξέρετε, η πραγματικότητα είναι διαφορετική και πράγματι πολλές φορές συμπεριφέρεσαι ακραία όταν είσαι αντιπολίτευση, ενώ όταν είσαι κυβέρνηση προσγειώνεσαι. Δεν θέλω να θυμίσω εδώ τι άκουγα πριν δυο-τρεις μήνες και ήμουν ένας από αυτούς τους πολλούς συναδέλφους που υποστήκαμε τα πάνδεινα για τη Συνθήκη των Πρεσπών. Σήμερα σιγή τάφου. Δεν μιλάει κανείς. Εγώ το χαιρετίζω.

Πάμε στα σημερινά. Θέλω να ξεκινήσω με μία έκθεση του Λέανδρου Ρακιντζή του Γενικού Γραμματέα Δημόσιας Διοίκησης, που δεν ήταν διορισμένος από την τότε κυβέρνηση, αλλά τον κράτησε -και καλά έκανε- γιατί έκανε πολύ καλά τη δουλειά του.

Ακούσατε μήπως τότε ποιο πρωτοστατούσαν στη διαφθορά; Έκθεση του Λέανδρου Ρακιντζή στις 20 Ιουλίου 2015, τους πρώτους μήνες της διακυβέρνησης; Δήμοι και πολεοδομία. Μήπως ξέρετε ποιο καθεστώς είχαν οι δήμοι τότε; Ενός ανδρός αρχή! Ο δήμαρχος αποφάσιζε δεν πάει να χτυπιόταν η αντιπολίτευση, δεν πάει να έλεγε ό,τι θέλει ο Λέανδρος Ρακιντζής. Αυτοί και πολεοδομία ήταν πρώτοι στη διαφθορά.

Έρχεται, λοιπόν, η κυβέρνηση και θεσμοθετεί απλή αναλογική στους δήμους, αυτονόητα πράγματα, να ελέγχεται ο δήμαρχος, το εκτροφείο διαφθοράς που είναι οι δήμοι να σταματήσει. Και πριν αλέκτωρ λάλήσει, πριν δούμε τα αποτελέσματα αυτής της καινούργιας, ας το πούμε, κατάστασης, έρχεστε να καταργήσετε την απλή αναλογική στους δήμους. Γιατί άραγε το κάνετε αυτό; Δεν αφήνετε τουλάχιστον να δείτε πώς θα λειτουργήσει, πώς θα πάει;

Η απάντηση για μένα είναι εύκολη. Είναι πρόκριμα και την άλλη μεγάλη αλλαγή που έχετε στο μυαλό σας αργότερα, την απλή αναλογική σε επίπεδο κράτους.

Εκεί πάλι θέλω να σας θυμίσω ότι μία χώρα με θηριώδεις παντοδυναμίες, αυτές που ονειρεύεστε πάλι, χρεοκόπησε και λεηλατήθηκε. Δεν θέλω να οξύνω το κλίμα, αλλά είναι το θέμα μας η απλή αναλογική στους δήμους και πιστεύω ότι είναι πρόκριμα γι' αυτό που έχετε στο μυαλό σας αργότερα και για το κράτος.

Πιστεύω ότι κάνετε λάθος. Σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης -κι άλλοι συνάδελφοι τα είπαν- η απλή αναλογική αναγκάζει τα κόμματα να μην βρίζονται, να μην κακοποιούνται μεταξύ τους, αλλά να συνεννοούνται. Δύσκολο βήμα; Δύσκολο. Πρέπει να γίνει; Πρέπει. Γιατί το αποτρέπετε; Νομίζω ότι κάνετε λάθος.

Θέλω να προχωρήσω, επειδή ήδη έχω φάει πολύ χρόνο, στο άσυλο. Θέλω να θυμίσω για το άσυλο ότι είναι κατάκτηση αιώνων. Αν δεν το ξέρετε, διαβάστε την ιστορία. Άσυλο και δημόσιο πανεπιστήμιο είναι όροι ταυτισμένοι. Αν δεν το ξέρετε, να το μάθετε. Και είναι και θεσμός δημοκρατίας το άσυλο.

Και αν και αυτό δεν το ξέρετε, θέλω να σας θυμίσω έναν μεγάλο καθηγητή -που δεν νομίζω να υπάρχει ούτε ένας σε αυτή την Αίθουσα που τον αμφισβητεί- τον Αριστόβουλο Μάνεση. Ξέρετε τι έλεγε; Όταν αμφισβητείς το άσυλο, αμφισβητείς το δημόσιο πανεπιστήμιο και αμφισβητείς τη δημοκρατία. Μπορώ να σας δώσω πού και πότε έγραψε ο Αριστόβουλος Μάνεσης αυτά που σας λέω. Και ακόμα -ακούστε- διαπρύσιος, με πάθος κηρύττει την τάξη και την ασφάλεια μέσα στα πανεπιστήμια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ναι, στα κερδοσκοπικά ιδρύματα υπάρχει τάξη και ασφάλεια και δεν υπάρχει άσυλο. Είναι αυτά τα ιδρύματα -για να συνεννοούμαστε- που φτιάχνουν γρανάζια του συστήματος, όπου ογδόντα πέντε άτομα -θα γίνω κουραστικός να το λέω- στον πλανήτη έχουν περιουσιακά στοιχεία όσο ο μισός φτωχός πλανήτης. Σε αυτά τα κερδοσκοπικά ιδρύματα, ναι, δεν υπάρχει άσυλο. Εκπαιδεύονται καλά μυαλά για να γίνουν γρανάζια ενός συστήματος.

Αυτό θέλουμε; Εγώ λέω όχι. Μας χωρίζει άβυσσος. Δεν το θέλουμε αυτό το πράγμα. Στο Καρολίνσκα δεν υπάρχει αυτό το πράγμα ούτε στη Σορβόνη ούτε σε δεκάδες ευρωπαϊκά πανεπιστήμια και σε μερικά αμερικάνικα που είναι λίγα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Παπαχριστόπουλε, ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω μια μικρή προσωπική αναφορά για το άσυλο. Στα χρόνια της χούντας ο Μπάμπης και ο Χρηστάκης ήταν οι ασφαλίτες της Ιατρικής Σχολής για όσους θυμούνται. Τότε μαζευόμασταν, λοιπόν, όλοι έξω από το αμφιθέατρο της Φυσιολογίας και πατώντας επάνω στο άσυλο επί χούντας κάναμε ό,τι κάναμε. Ήμασταν λίγοι, βέβαια, φοιτητές, υπαρκτοί, όμως, ο μακαρίτης ο Παπασταυρίδης, ο μακαρίτης ο Λευτέρης ο Δράκος, ο Κώστας ο Λαλιώτης. Και θυμάμαι χαρακτηριστικά τον Μπάμπη και τον Χρηστάκη που γύριζαν -το ξέραμε- αλλά είχαν έναν σεβασμό ακόμα και επί χούντας η οποία δεν τόλμησε να το καταργήσει.

Εσείς γιατί το κάνετε, άραγε;

Και όταν βούτηξαν τον Κώστα Λαλιώτη -με ευπρέπεια, οφείλω να ομολογήσω, «ακολούθησέ μας»- και τον μπαγλάρωσαν στο αυτοκίνητο της Ασφάλειας, έξω όμως από το κιγκλίδωμα της Ιατρικής και έφαγε το ξύλο της αρκούδας στη Μεσογειών, έδειχναν έναν έμπρακτο όχι σεβασμό -δεν είχε σεβασμό η χούντα- αλλά υπολόγιζε το άσυλο.

Νομίζω ότι ανοίγετε μια σελίδα που θα τη βρείτε μπροστά σας. Τώρα δεν καταλαβαίνετε ακριβώς τι κάνετε, θα το καταλάβετε μετά από λίγο καιρό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Σαρακιώτης Ιωάννης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο κλείσιμο μόλις ενός μήνα από την ανάληψη της διακυβέρνησης της χώρας η Νέα Δημο-

κρατία συνεχίζει να επιδεικνύει έναν πρωτοφανή ζήλο και μια ξεκάθαρη εμμονή ως προς τα θέματα τα οποία έκανε σημαία της ως αντιπολίτευση και με την επικοινωνιακή αξιοποίηση των οποίων ήρθε και στην εξουσία.

Εν τη απουσία σοβαρού λόγου κριτικής στην οικονομία -όπου, ειρήσθω εν παρόδω, το πρώτο νομοσχέδιό σας στηθήκε σε στέρεα και όχι σαθρά δημοσιονομικά θεμέλια, τα οποία σας κληροδότησε η κατ' εσάς χειρότερη κυβέρνηση όλων των εποχών- στα υπόλοιπα, στα μείζονα ζητήματα που απασχολούν τη χώρα μας η Νέα Δημοκρατία έχει επιλέξει να εστιάσει την αντιπολιτευτική της κριτική σε τομείς με μη μετρήσιμα στοιχεία, όπως το αίσθημα ασφάλειας των πολιτών.

Συνεχίζετε ακόμη και σήμερα να επενδύετε στο θυμικό, εργαλειοποιείτε το θέμα της ασφάλειας, συνδέοντάς το εντέχνως με τον θεσμό του ασύλου και έρχεστε να το καταργήσετε άρον-άρον, εν μέσω θερμής ραστώνης, δίχως επαρκή διαβούλευση, για να ικανοποιήσετε μόνο και μόνο την εκπεφρασμένη ιδεολογία σας.

Η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου αποτελεί ένα ξεκάθαρο στίγμα πολιτικής και προθέσεων ως προς τον τρόπο άσκησης της διακυβέρνησης της χώρας. Συνιστά δε από δείγμα γραφής για τη φιλοσοφία και το αξιακό υπόβαθρο του πολιτικού κόμματός σας, το οποίο απαξίωσε με τον πλέον βάνουσο τρόπο τα προηγούμενα χρόνια τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια. Επιλέξατε συνειδητά να τα υποβιβάσετε με τη ρητορική σας, όχι μόνο τα ίδια τα ιδρύματα, αλλά και χιλιάδες ακαδημαϊκούς καθηγητές, φοιτητές, οι οποίοι απολαμβάνουν την αναγνώριση σε παγκόσμιο επίπεδο με βάση μια σειρά δεικτών αξιολόγησης.

Αντί να προχωρήσετε στην αναγκαία διαβούλευση με την ακαδημαϊκή κοινότητα από την οποία θα αναδεικνύονταν τα πραγματικά προβλήματα των πανεπιστημίων, προτιμήσατε να φέρετε ένα αυταρχικό νομοθέτημα, θεωρώντας πανάκεια την κατάργηση του ασύλου και αγνοώντας το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο.

Και για να γνωρίζουν και οι συμπολίτες μας, υπάρχει ήδη από το 2017 το θεσμικό πλαίσιο, σύμφωνα με το οποίο επέμβαση δημόσιας δύναμης σε χώρους των ΑΕΙ επιτρέπεται αυτεπαγγέλτως σε περιπτώσεις τέλεσης κακοουργημάτων, καθώς και εγκλημάτων κατά της ζωής και σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση ύστερα από απόφαση του πρυτανικού συμβουλίου.

Αντί, όμως, να εξετάσετε πώς θα εφαρμοσθεί ο νόμος και να απαντήσετε στις τιθέμενες προκλήσεις, καταφεύγετε σε επικοινωνιακές κορώνες του τύπου «άσυλο ανομίας» και στην απολυταρχική λογική, αλλά και συνειδητή επιλογή σας του «πονάει κεφάλι, κόβει κεφάλι».

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν αποδέχεστε πολλές φορές τον ισχυρισμό του ΣΥΡΙΖΑ ότι εδώ και κάποια χρόνια είστε ένα ιδιόμορφο νεόπλασμα νεοφιλελευθερισμού, με ισχυρή δόση ακροδεξιάς. Δυστυχώς για ακόμη μια φορά επιβεβαιώνουμε, καθώς στο πρώτο μόλις νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας απεμπολείτε ακόμη και την ίδια την πολιτική, ιδεολογική και νομοθετική σας παρακαταθήκη, αφού αυτό σε τίποτα δεν θυμίζει τον νόμο του 2007 της τότε Υπουργού κ. Μαριέττας Γιαννάκου.

Διαβάζω, λοιπόν, το άρθρο 3 του ν.3549/2007 που οι κυρίες και οι κύριοι της Νέας Δημοκρατίας είχαν ψηφίσει: «Παράγραφος 4. Το ακαδημαϊκό άσυλο καλύπτει όλους τους χώρους του ΑΕΙ στους οποίους γίνεται εκπαίδευση και έρευνα. Δεν επιτρέπεται η επέμβαση δημόσιας δύναμης στους παραπάνω χώρους, παρά μόνο κατόπιν πρόσκλησης ή άδειας του αρμόδιου οργάνου του ιδρύματος και με την παρουσία εκπροσώπου της δικαστικής αρχής».

Ερχόμαστε και στην παράγραφο 7 την οποία είχατε υποστηρίξει από το Βήμα της Βουλής, αλλά και την οποία είχατε ψηφίσει και πολλοί από εσάς, γιατί τότε ήσασταν Βουλευτές ή Υπουργοί: «Οι παραβάτες των διατάξεων του άρθρου αυτού για το ακαδημαϊκό άσυλο, τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών, μετά από έγκληση του αρμοδίου οργάνου της παραγράφου 5 του άρθρου αυτού, ή της συγκλήτου για τα πανεπιστήμια και της συνέλευσης για τα ΤΕΙ».

Θα σας το αφήσω και στα Πρακτικά, μήπως και θυμηθείτε, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, πώς ήταν κάποτε η Νέα

Δημοκρατία και να μην αμφισβητήσετε στο μέλλον τους ισχυρισμούς μας για την μετάλλαξη του κόμματός σας, καθώς έχει πλέον γίνει κάτι άγνωστο ακόμη και σε πολλούς από εσάς.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Σαρακιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Κωνσταντίνος Χητάς, από την Ελληνική Λύση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το πρωί σήμερα ακούω τις ομιλίες των συναδέλφων, των Υπουργών, των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, όλων των συναδέλφων εδώ. Και προσπαθώ να μπω στο μυαλό κυρίως των συναδέλφων από τα αριστερά, του ΣΥΡΙΖΑ και του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Προσπαθώ να καταλάβω γιατί χρειάζεται να σπαταλάμε τόσο χρόνο για να μιλάμε για τα αυτονόητα.

Για εμένα ή και για εμάς, αν θέλετε, στην Ελληνική Λύση, κάποια πράγματα είναι αυτονόητα. Η δική μας λογική είναι ότι ακολουθούμε τη λογική πάντα. Αυτό λέμε και αυτό ακολουθούμε.

Στο θέμα του ασύλου, να πω δύο τρία πράγματα, γιατί έχουν ακουστεί τα πάντα σήμερα. Καθένας λέει αυτό που θέλει. Σέβομαι απόλυτα τι προστάζει και τι αναφέρει το κομματικό και ιδεολογικό manual του ΣΥΡΙΖΑ ή του ΚΚΕ ή του κ. Παπαχριστόπουλου κ.λπ., αλλά πρέπει να καταλάβετε ότι σήμερα στο 2019 που ζούμε ότι τα παιδιά σας –γιατί είμαι σίγουρος ότι οι περισσότεροι από εσάς έχετε παιδιά που σπουδάζουν, όπως κι εγώ στα σαράντα πέντε μου χρόνια– θα πρέπει πλέον να πηγαίνουν ασφαλή στο πανεπιστήμιο και να επιστρέφουν από αυτό.

Και ο κ. Βαρουφάκης μάς περιέγραφε με πολύ ωραίο και γλαφυρό τρόπο τι έζησε εκείνο το απόγευμα, εκείνο το βράδυ, κάτω στο υπόγειο που δίδασκε και ο κ. Παπαχριστόπουλος μας ταξίδεψε στη χούντα. Τι σχέση έχει η χούντα με το 2019 δεν έχω καταλάβει ακόμη. Τι σχέση έχουν αυτά που έζησε, αυτές οι μαύρες σελίδες της ελληνικής ιστορίας με το σήμερα;

Γιατί, λοιπόν, το άσυλο, το οποίο είναι ένα άσυλο ιδεών, να μην το φωλιάσουμε, να μην το σπιτώσουμε σε ένα πανεπιστήμιο το οποίο θα βγάζει υγεία, σε κτήρια τα οποία θα είναι καθαρά, σε κτήρια τα οποία θα είναι απαλλαγμένα από ναρκέμπορους; Για ποιον λόγο; Δεν το καταλαβαίνω. Τι σχέση έχει το άσυλο με τις συνθήκες διαβίωσης; Είναι απλά τα πράγματα.

Κυρία Υπουργέ, είναι στη σωστή κατεύθυνση, προχωρήστε. Σας το ζητάμε σαν χάρη, όμως, να έχει αποτέλεσμα. Πολλές φορές έχει επιχειρηθεί. Άκουγα την κ. Γεννηματά να λέει: «ήταν δικό μας», «τα δικά μας άρθρα», «αυτό το πήρατε και κάνατε αντιγραφή», «το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία». Εμείς θέλουμε αποτέλεσμα. Μπορείτε να καθαρίσετε τα πανεπιστήμια μας; Μπορείτε να διώξετε τους ναρκέμπορους, το παρεμπόριο, τους επίδοξους βιαστές κ.λπ. από εκεί μέσα; Μπορείτε να καθαρίσετε το πανεπιστήμιό μας;

Αναφέρατε παραδείγματα για το τι γίνεται στην Ευρώπη. Δεν μας είπατε όμως ότι στην Ευρώπη μπαίνουν με καρτελάκι μέσα. Εδώ μόλις ακούτε ότι πρέπει να υπάρχει ασφάλεια στα πανεπιστήμια, Έλληνες πολίτες εκπαιδευμένοι να είναι στην πόρτα για να ελέγχουν ποιος μπαίνει και ποιος βγαίνει, ανατριχιάζετε. Κακώς ανατριχιάζετε. Θα πρέπει να είστε υπέρ της τάξης. Τίποτα παραπάνω και τίποτα λιγότερο.

Έχουμε καταθέσει μια αναλυτική τροπολογία, κυρία Κεραμέως, με προτεινόμενες αλλαγές στο νομοσχέδιό μας. Μιλάμε για αυστηροποίηση των ποινών, θεωρούμε ότι μετά τη δεύτερη φορά που συλλαμβάνεται το ίδιο άτομο είτε με μολότοφ είτε με ρόπαλα είτε με σπρέι κ.λπ. να καταστρέφει τη δημόσια περιουσία, θα πρέπει να γίνεται κακουργηματική πράξη, για να το σκεφτεί καλύτερα.

Ένα μικρό σχόλιο –για να το τρέξω λίγο– για την κ. Θάνου. Τα είπατε το πρωί και ο κ. Βελόπουλος. Μιλάμε ξεκάθαρα για μία φωτογραφική διάταξη. Δεν το συζητάμε. Αναδεικνύουμε την υποκρισία όλων. Δεν μας ενδιαφέρει η κ. Θάνου. Εμάς μας

ενδιαφέρει αυτό το αλισβερίσι, ότι «φεύγουν οι δικοί σας για να έρθουν οι δικοί μας». Είναι ηλίου φαεινότερον ότι η Νέα Δημοκρατία προσπαθεί να γκρεμίσει το κράτος που έχτισε ο ΣΥΡΙΖΑ και να εγκαθιδρύσει το δικό της. Τι δεν καταλαβαίνετε; Αν η κ. Θάνου είναι δική της, δικιά μας, «ημέτερη» κ.λπ. είναι δικό σας θέμα. Δεν μας αφορά η κ. Θάνου. Απαντώ και στον κόσμο που μας ρωτάει γιατί είμαστε κατά της υπόθεσης αυτής.

Να πάμε λίγο στους άξιους στους οποίους αναφέρεστε. Εμείς λέμε ότι δεν θέλετε τελικά άξιους, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, θέλετε τους «κολλητούς».

Ένα πολύ σύντομο σχόλιο για την ΕΥΠ. Αναλύθηκαν και χθες. Ο κύριος που ανέλαβε την ΕΥΠ, αμφιβόλου αξιοπιστίας σκευοριτάς. Δεν μπορώ να καταλάβω τι ακριβώς έχετε στο μυαλό σας. Ότι δεν θέλετε άξιους, αλλά θέλετε τους δικούς σας το αποδεικνύει βεβαίως και αυτή η φοβερή κυβίστηση αλά Κομανέντσι της Νέας Δημοκρατίας και του κ. Μητσοτάκη.

Είμαι από τη Β' Θεσσαλονίκης και η δουλειά μου είναι δημοσιογράφος. Σαν τώρα –είκοσι πέντε χρόνια κάνω ραδιοφωνοηχούν στα αυτιά μου οι συνομιλίες που είχα με Υπουργούς, Βουλευτές, ακροατές για το πόσο άχρηστο ήταν το πρωθυπουργικό γραφείο.

Κυρία Μητσοτάκη, που δεν είστε εδώ, δική σας δήλωση στις 28 Μαρτίου 2018: «Νομίζω ότι όλη η υποβάθμιση και η εγκατάλειψη της πόλης καθρεφτίζεται στο άχρηστο για τον πολίτη, αλλά χρήσιμο για το κομματικό ρουσφέτι γραφείο του Πρωθυπουργού στη Θεσσαλονίκη». Και το διατηρείτε, κύριε Μητσοτάκη, και αναλαμβάνει η κ. Μαρία Αντωνίου. Δεν την ξέρω την κυρία. Εξαιρετική. Καταθέτω στα Πρακτικά τη δήλωση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Χητάς καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα δήλωση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ακούσουν τα νιάτα μας, τα παιδιά μας, η κόρη μου, τα παιδιά σας που σπουδάζουν, τι αξιοκρατία υπάρχει στην Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ξέρετε πώς παίρνουν τις θέσεις; Παίρνουν τις θέσεις με τα εξής προσόντα: σπουδές –δεν την ξέρω την κυρία και μπορεί να είναι εξαιρετική–, μαθητικά χρόνια στην ΟΝΝΕΔ, πανεπιστημιακά στη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ, πρόεδρος της νομαρχιακής επιτροπής στην ΟΝΝΕΔ Καστοριάς. Συγχαρητήρια για τις επιδόσεις σας!

Αυτοί αναλαμβάνουν. Παιδιά του στενού κομματικού σωλήνα. Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, όταν κατηγορείτε τον ΣΥΡΙΖΑ, να κοιτάτε τον εαυτό σας και στον καθρέφτη. Το άχρηστο, κατά τον κ. Άδωνι Γεωργιάδη, πρωθυπουργικό γραφείο. «Πέντε χιλιάδες άνθρωποι έχασαν το ΕΚΑΣ για το γραφείο του Πρωθυπουργού στη Θεσσαλονίκη». Δήλωσή του στις 3 Δεκεμβρίου του 2016. Κύριε Γεωργιάδη, να πάτε στο πρωθυπουργικό γραφείο να δείτε εάν λειτουργεί καλά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Χητάς καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα δήλωση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα ήθελα να κλείσω με ένα άσχετο θέμα, αλλά πολύ σχετικό και επίκαιρο. Είπε ο Πρόεδρός μας, ο κ. Βελόπουλος, το πρωί, ότι ήρθε η ώρα να ορίσουμε την ΑΟΖ μας. Σήμερα, κυρίες και κύριοι, ο Τούρκος Υπουργός Ενέργειας Ντονμέζ –θα το καταθέσω στα Πρακτικά– έκανε δηλώσεις και λέει ότι σύμφωνα με τη «HURRIYET» η γεώτρηση έφτασε σε βάθος χιλίων επιτοκίων δέκα μέτρων. Και εμείς κοιμόμαστε τον ύπνο του δικαίου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Χητάς καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα δήλωση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Καληνύχτα και ευχαριστώ πολύ!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι η κ. Αλεξοπούλου Χριστίνα από τη Νέα Δημοκρατία.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινώντας την πρώτη μου ομι-

λία από αυτό το Βήμα του εθνικού Κοινοβουλίου, αυτονόητα διακατέχομαι από έντονα συναισθήματα συγκίνησης, τιμής και ευγνωμοσύνης. Συγκίνησης, καθώς πλέον βρίσκομαι σε έναν χώρο τον οποίο παρακολουθώ ως ενεργός πολίτης από νεανική ηλικία, τιμής, επειδή στέκομαι σε μια κορυφαία θεσμική θέση, την οποία έχουν κοσμήσει ιστορικές προσωπικότητες της πατρίδας μας, ευγνωμοσύνης προς τον Θεό, προς την οικογένειά μου, προς τους συνεργάτες μου και προς τους συμπατριώτες μου, τους πολίτες της Αχαΐας, οι οποίοι μου ανέθεσαν την ευθύνη να τους εκπροσωπήσω σε αυτή την κοινοβουλευτική περίοδο, ευγνωμοσύνης επίσης προς την παράταξή μου, τη Νέα Δημοκρατία, την οποία υπηρετώ από τα μαθητικά μου χρόνια και προσωπικά προς τον Πρωθυπουργό Κυριάκο Μητσοτάκη, ο οποίος με επέλεξε ως ένα από τα περίπου πενήντα άτομα, νέα στελέχη, σε όλη την Ελλάδα, που σηματοδοτούν την ανανέωση για την οποία δεσμεύτηκε στον ελληνικό λαό.

Ο Πρωθυπουργός μου έδωσε την ευκαιρία να διεκδικήσω για πρώτη φορά το αξίωμα του Βουλευτή σε μια πολύ μικρή, πολύ δύσκολη προεκλογική περίοδο, μέσα από ένα πολύ αξιόλογο ψηφοδέλτιο, του οποίου μάλιστα επικεφαλής ήταν ο ίδιος. Είμαι ευγνώμων. Διαβεβαιώνω τους συμπολίτες μου, όλους ανεξαιρέτως τους Αχαιούς, ότι θα καταβάλω κάθε δυνατή προσπάθεια να ανταποκριθώ στις προσδοκίες τους, τις οποίες μάλιστα φιλοδοξώ να ξεπεράσω.

Παίρνω τον λόγο σήμερα, επειδή το νομοσχέδιο που συζητούμε εμπίπτει στα άμεσα ενδιαφέροντά μου ως πολίτης, ως επαγγελματίας και ως πολιτικός. Πρώτα από όλα, με ενδιαφέρει λόγω της εμπειρίας που διαθέτω στην τοπική αυτοδιοίκηση. Πριν τις 7 Ιουλίου, είχα διεκδικήσει την ψήφο των συμπολιτών μου μία ακόμα φορά, στις νομαρχιακές εκλογές του 2006, εκλεγόμενη τότε πρώτη νομαρχιακή σύμβουλος στην παράταξη που υποστήριζε η Νέα Δημοκρατία.

Από την τετραετή θητεία μου, λοιπόν, στο Νομαρχιακό Συμβούλιο Αχαΐας, αλλά και από τη συμμετοχή μου στα κοινά πριν και κατά τη θητεία, γνωρίζω καλά την ανάγκη ύπαρξης σταθερών πλειοψηφιών και τις δυσλειτουργίες που προκαλούν οι αναγκαστικοί συμβιβασμοί μεταξύ ασύμβατων παρατάξεων.

Πώς θα λειτουργήσει η τοπική αυτοδιοίκηση τα επόμενα χρόνια, όταν στο 70% των δήμων οι δήμαρχοι δεν διαθέτουν την πλειοψηφία στα δημοτικά συμβούλια; Θα μπορούσε μήπως να κυβερνηθεί ένας Πρωθυπουργός με μειοψηφία στη Βουλή; Προφανώς, όχι.

Σε παρόμοια κατάσταση ακυβερνησίας οδηγούν τους δήμους οι ανεύθυνοι πειραματισμοί της προηγούμενης κυβέρνησης, τους οποίους διορθώνει σήμερα η Νέα Δημοκρατία.

Επιτρέψτε μου, όμως, να επισημάνω και ορισμένες σημαντικές ρυθμίσεις που αφορούν σε άλλα Υπουργεία, πέραν του Εσωτερικών. Χαιρετίζω μεταξύ άλλων τις διατάξεις που αφορούν στη νομοθεσία περί προσωπικών δεδομένων, όπως ο ορισμός Υπεύθυνου Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, σύμφωνα και με τις ευρωπαϊκές διατάξεις.

Είναι ένας τομέας ο οποίος ενδιαφέρει και το δικό μας λειτούργημα, κάτι που διαπίστωσα στην προεκλογική περίοδο και που σίγουρα έχετε διαπιστώσει και εσείς, αγαπητοί συνάδελφοι.

Προσωπικά, κατά την προεκλογική μου εκστρατεία, είχα αναθέσει σε εξειδικευμένη νομική ομάδα την εφαρμογή της νομοθεσίας περί προσωπικών δεδομένων, αλλά υπήρχαν περιπτώσεις στις οποίες ακόμα και οι ειδικοί δυσκολεύονταν να καταλήξουν στο τι πραγματικά προβλέπεται.

Αυτό, λοιπόν, πρέπει να το δούμε προσεκτικότερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως οφείλουμε στους συμπολίτες και τους ψηφοφόρους μας.

Εξαιρετικά θετική βρίσκω, επίσης, τη ρύθμιση του νομοσχεδίου περί μείωσης του επιτοκίου των οφειλών προς τα ασφαλιστικά ταμεία από πέντε σε τρεις ποσοστιαίες μονάδες, πρώτα από όλα, επειδή η μείωση αυτή διευκολύνει την ένταξη περισσότερων επιχειρήσεων και ιδιωτών, καθώς και την αποπληρωμή ολόκληρου του ποσού που οφείλουν και δεύτερον, διότι είναι μία από τις πολλές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησής μας για να εξαλειφθεί η βαριά φορολογία, την οποία βιώσαμε με τον πιο οδυνηρό τρόπο όλοι οι επαγγελματίες και οι εργαζόμενοι των

προηγούμενη τετραετία, ειδικά εμείς του ιδιωτικού τομέα. Διότι, αν δεν μειωθούν δραστικά οι φόροι και οι εισφορές, αν δεν περιοριστεί η δημόσια σπατάλη, αν δεν πάψει το κράτος να συμπεριφέρεται ως εχθρός προς το επιχειρείν, ανάπτυξη και προκοπή δεν πρόκειται να έρθουν, όπως δεν θα έρθουν και οι επενδύσεις που θα δώσουν ανάσα ζωής στην πολύπαθη εθνική οικονομία.

Γι' αυτό, λοιπόν, διαβάζοντας τα προβλεπόμενα για την εμβληματική επένδυση στο Ελληνικό και σε αυτό το νομοσχέδιο, αισιοδοξώ ότι μια νέα εποχή πράγματι ξεκίνησε για την πατρίδα μας στις 7 Ιουλίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ενδεικτικές αυτής της νέας εποχής είναι και οι διατάξεις του νομοσχεδίου οι οποίες αφορούν στην αξιοποίηση των τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών. Από την ηλεκτρονική διακυβέρνηση μέχρι την ενθάρρυνση της δημιουργίας νεοφυών επιχειρήσεων, startups, πρέπει να κάνουμε άλματα στα επόμενα χρόνια.

Αν το καταφέρουμε -και θα το καταφέρουμε-, θα έχουμε θεαματικά αποτελέσματα στη βελτίωση της καθημερινής ζωής των πολιτών, στο εισόδημά τους και στην αναστροφή της διαρροής των εργαζόμενων υψηλής κατάρτισης προς το εξωτερικό, το διαβόητο brain drain.

Δεν είναι απλώς θεωρητικολογία ή ευχολογία όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Όπως ξέρουμε, όλη η τεχνολογία αποτελεί μοχλό ανάπτυξης οικονομίας σε όλο τον κόσμο και βέβαια στη γεωγραφική γειτονία μας, στην Ανατολική Μεσόγειο. Είναι κάτι που γνωρίζουμε καλά στον Νομό Αχαΐας με το Πανεπιστήμιο Πατρών, με τα ερευνητικά κέντρα που διαθέτουμε και με τις ιδιωτικές επιχειρήσεις που πρωτοπορούν. Συνομιλώ τακτικά με συμπολίτες μας οι οποίοι συμμετέχουν σε τέτοια εγχειρήματα. Σκοπεύω να αφιερώσω σημαντικό τμήμα της κοινοβουλευτικής μου δραστηριότητας στην προώθηση της τεχνολογικής φύσεως επενδύσεων στην Αχαΐα και σε όλη την Ελλάδα, μαζί φυσικά με τα μεγάλα έργα και τα υπόλοιπα ζητήματα που απασχολούν τον νομό μας.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο διαπνέεται από τη φιλοσοφία της κοινής λογικής, της εναρμόνισης με την πραγματικότητα και φυσικά της σκληρής δουλειάς, χωρίς την οποία δεν έρχεται η επιτυχία. Αυτή είναι η φιλοσοφία της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό είναι το συμβόλαιο αλήθειας του Κυριάκου Μητσοτάκη. Για όλους αυτούς τους λόγους προτείνω στο Σώμα την υπερψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου.

Ολοκληρώνοντας αυτή την πρώτη μου ομιλία, εύχομαι καλή θητεία σε όλους μας υπέρ των πολιτών, οι οποίοι μας έδωσαν την εντολή να υπηρετήσουμε την πατρίδα και την κοινωνία αυτή την τετραετία, χωρίς να χρειάζεται πάντα να θυμόμαστε τις ιδεολογικές ή κομματικές μας καταβολές.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Ακτύπης Διονύσιος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΚΤΥΠΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο ξεκίνημα αυτής της κοινοβουλευτικής περιόδου να ευχηθώ από καρδιάς καλή επιτυχία στο κυβερνητικό έργο και παράλληλα μια ζωντανή κοινοβουλευτική περίοδο.

Επίσης, θα ήθελα και εγώ με τη σειρά μου να ευχαριστήσω τους συμπολίτες της Ζακύνθου για την τιμή που μου έκαναν να με εκλέξουν εκπρόσωπο στο ελληνικό Κοινοβούλιο, αναφέροντας χαρακτηριστικά ότι τριάντα χρόνια μετά η έδρα έρχεται στη Νέα Δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η υποχρέωση του νομοθετικού τμήματός είναι να υπηρετεί τους πολίτες και να δίνει άμεσα λύσεις στα προβλήματα που αναδύονται, να ανταμβάνεται τα σημεία των καιρών, τις απαιτήσεις κάθε εποχής, να είναι ρεαλιστικό και να δίνει λύσεις, χωρίς ιδεοληψίες, χωρίς αγκυλώσεις, χωρίς περιορισμούς που αποτελούν ανάχωμα και εμπόδιο στην επίτευξη των επιθυμητών αποτελεσμάτων.

Το παρόν νομοσχέδιο με τις διατάξεις του έρχεται να δώσει λύσεις σε ζητήματα που ομολογουμένως έχουν ανακύψει. Θα

σταθώ κυρίως σε δύο από αυτά, καθώς έχουν μονοπωλήσει τον δημόσιο διάλογο και για την οικονομία του χρόνου.

Το ένα αφορά τη λειτουργία της αυτοδιοίκησης. Αποτελεί κοινή διαπίστωση ότι με πρόχειρο και βιαστικό τρόπο νομοθέτησης της απλής αναλογικής στις περιφέρειες και στους δήμους οδήγησε σε αδιέξοδο. Είναι περισσότερο από προφανές η αδυναμία λήψης αποφάσεων στις περιφέρειες και τους δήμους λόγω μη εξασφαλισμένης αυτοδυναμίας.

Στη συνεδρίαση της επιτροπής υπήρχαν άνθρωποι της τοπικής αυτοδιοίκησης, Βουλευτές εννοώ, και όχι φορείς. Και αναρωτιέμαι, πώς είναι δυνατόν να λέγονται πράγματα μόνο και μόνο για να γίνεται μια στείρα αντιπολίτευση γνωρίζοντας ότι εάν δεν γίνει αλλαγή στον νόμο στέλνουμε την τοπική αυτοδιοίκηση στα τάρταρα. Άνθρωποι που έχουμε ασχοληθεί με την τοπική αυτοδιοίκηση γνωρίζουμε και ρωτάμε, πώς είναι δυνατόν να ψηφιστεί προϋπολογισμός; Υπάρχει κανείς εδώ μέσα που έχει ή που γνωρίζει να έχει ψηφιστεί προϋπολογισμός σε κάποιο δήμο της Ελλάδας; Αναφέρθηκε ο Δήμος Βαρκελώνης. Στην Ελλάδα υπάρχει κάποιος δήμος; Πώς είναι δυνατόν να ψηφιστεί τεχνικό πρόγραμμα; Γιατί επί των ημερών μου ποτέ δεν ψηφίστηκε προϋπολογισμός και ποτέ δεν ψηφίστηκε τεχνικό πρόγραμμα από καμμία παράταξη. Και εάν σκεφτείτε ότι αυτή τη στιγμή στη Ζάκυνθο, για παράδειγμα, λόγω του εκλογικού νόμου έχουμε εννιά διαφορετικούς συνδυασμούς, αντιλαμβάνεστε ότι για να μπορέσει ο δήμαρχος να φτιάξει πλειοψηφία, πρέπει να συνεργαστεί τουλάχιστον με τους τέσσερις από τους υπόλοιπους οκτώ συνδυασμούς.

Μην ψάξετε το γιατί έγινε. Θα ρωτήσει κάποιος, γιατί έγινε αυτό το νομοθέτημα από την προηγούμενη κυβέρνηση και πόσα προβλήματα δημιουργεί στην τοπική αυτοδιοίκηση; Μην ψάξετε να βρείτε καμμία σύνθετη ή πολύπλοκη απάντηση. Είναι απλή. Γνώριζαν τότε οι κυβερνώντες ότι ξέφτισε η αποδοχή τους στις τοπικές κοινωνίες. Θυσίασαν, λοιπόν, την αυτοδιοίκηση Α' και Β' βαθμού προκειμένου να έχουν έστω και έναν σύμβουλο στα δημοτικά και περιφερειακά Συμβούλια. Τόσο απλά.

Μπαίνει το ερώτημα: Το κακό δηλαδή που υπήρχε στην αυτοδιοίκηση θα λυνόταν με το να εφαρμόσουμε την απλή αναλογική; Ήταν όλα τακτοποιημένα στην τοπική αυτοδιοίκηση; Η χρηματοδότηση ήταν εξασφαλισμένη; Υπήρχαν έλεγχοι θεσπισμένοι; Γίνονταν; Υπήρξε κατάρτιση της γραφειοκρατίας, ώστε να μπορέσει να επιτελέσει τον ρόλο της ως βασικός πυλώνας υποστήριξης των υποδομών και της καθημερινότητας του πολίτη;

Σε αυτό το αδιέξοδο πλαίσιο έρχεται η Κυβέρνηση με τις πρωτοβουλίες της και δίνει λύσεις με τη θέσπιση της δυνατότητας σύμπραξης δημοτικών και περιφερειακών παρατάξεων, στις οποίες περιλαμβάνεται υποχρεωτικά η παράταξη του δημάρχου ή του περιφερειάρχη και μια σειρά από άλλα ζητήματα, τα οποία δεν θα αναφέρω λόγω της οικονομίας του χρόνου, γιατί θέλω να ασχοληθώ και με το δεύτερο θέμα το οποίο είναι στη δημοσκόπηση, αυτό του ασύλου.

Ήδη έκανα λόγο για την ανάγκη να είναι η πολιτική ρεαλιστική, να αφουγκράζεται τις ανάγκες της εποχής και να δίνει λύσεις. Θα προσθέσω ότι το εκάστοτε νομοθετικό πλαίσιο κρίνεται εκ του αποτελέσματος. Οι εποχές έχουν αλλάξει σημαντικά. Σήμερα η δημοκρατία είναι στέρεη. Σήμερα δεν υπάρχει ο φόβος κατάλυσης της δημοκρατίας ούτε της απαγόρευσης της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών.

Τι άλλαξε, όμως, σήμερα; Αυτό που άλλαξε σήμερα είναι το είδος, το ύψος και η σκληρότητα της ασκούμενης βίας, αλλά και η μεγέθυνση αυτής, εξαιτίας της ελαστικής έως σήμερα ασκούμενης πολιτικής κατά της βίας. Επί των ημερών της προηγούμενης κυβέρνησης η βία διογκώθηκε, αφού περιθωριακές ομάδες βαφτίστηκαν ακτιβιστές. Τα σπίτια, οι χώροι εργασίας, τα πανεπιστήμια δεν είναι χώροι ασφαλείς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η εγκληματικότητα αυξήθηκε και παγιώθηκε από ιδεοληψία, αφήνοντας ανεξέλεγκτες όλες τις περιθωριακές ομάδες και τους μαχαλάκιδες να καταστρέφουν περιουσίες και να απειλούνται ζωές. Παλαιότερα το άσυλο προστατευόταν από την ίδια κοινωνία. Σήμερα τόσο με την έξαρση όσο και με τη σκληρότητα

της εγκληματικότητας αυτό δεν μπορεί να συμβεί.

Η κατάσταση σήμερα στα εκπαιδευτικά ιδρύματα είναι αποκαρδιωτική. Από χώροι προστασίας της ακαδημαϊκής ελευθερίας στην έρευνα και τη διδασκαλία μετατράπηκαν σε χώρους προστασίας έκνομων ενεργειών και συμπεριφορών που τελούνται εντός αυτών. Αντί τα εκπαιδευτικά ιδρύματα να αποδοθούν στους φοιτητές, στους καθηγητές και στο διοικητικό προσωπικό, εκεί όπου ανήκουν, έχουν καταστεί καταφύγιο δραστών που τελούν αξιόποινες πράξεις.

Όπως ανέφερε και ο συνάδελφος κ. Πολάκης το πρωί, ο ομιλών υπερασπίστηκε με όλες του τις δυνάμεις το πανεπιστημιακό άσυλο κατά τη διάρκεια των φοιτητικών του χρόνων, όχι βέβαια το '92, αλλά το '87, γιατί το '91 δεν ήμουν φοιτητής.

Βλέποντας, όμως, τη μετατροπή των ιδρυμάτων σε καταφύγιο περιθωριακών, εγκληματιών και εμπόρων ναρκωτικών είναι απαίτηση των καιρών και της κοινωνίας να αλλάξουμε πορεία. Η κοινωνία ήδη είναι ώριμη και ενήμερη, καθώς η συγκεκριμένη παρέμβαση αποτέλεσε διακριτό σημείο του πολιτικού λόγου της παράταξής μας προεκλογικά, που τέθηκε στην κρίση του λαού και εγκρίθηκε και τώρα πλέον ο λαός απαιτεί λύσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τελειώνετε, κύριε Ακτύπη.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΚΤΥΠΗΣ: Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όχι σε ένα λεπτό. Σε λιγότερο, κύριε συνάδελφε. Σας παρακαλώ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΚΤΥΠΗΣ: Σε είκοσι δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Ούτε η ελεύθερη διακίνηση ιδεών ούτε η ακαδημαϊκή ελευθερία κινδυνεύουν από την άσκηση αρμοδιοτήτων των αρχών να ενδεχόμενη επέμβαση τους σε περίπτωση τέλεσης αξιόποινων πράξεων εντός του χώρου που ασκείται ακαδημαϊκή ελευθερία.

Αντίθετα, η αναβάθμιση της ποιότητας του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος, που εν προκειμένω διασφαλίζεται με την απομάκρυνση της κατάστασης ανομίας και τρόμου, δημιουργεί όλες τις απαραίτητες συνθήκες και προϋποθέσεις για την ποιοτικότερη, ουσιαστικότερη και παραγωγικότερη επιτέλεση του ακαδημαϊκού ρόλου και έργου. Ας μπει επιτέλους ένα φρένο στην υπονόμευση και υποβάθμιση των εκπαιδευτικών μας ιδρυμάτων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Φραγγίδης από το Κίνημα Αλλαγής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΡΑΓΓΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλαμε πολύ να πιστέψουμε ότι με την αλλαγή της Κυβέρνησης θα άλλαζε και το σκηνικό σε σχέση με τον τρόπο νομοθέτησης, ότι θα εξέλιπαν οι πρακτικές που χρησιμοποίησε κατά κόρον η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Δυστυχώς όμως, οι προσδοκίες μας διαψεύστηκαν.

Το προωθημένο πολυθεματικό νομοσχέδιο με το «επείγον», με τις τρεις μέρες διαβούλευσης, με τη συζήτηση για εβδομήντα τέσσερα από τα εκατόν επτά άρθρα, το επιβεβαιώνει. Αποτελείται από πολλές διατάξεις, που θα μπορούσε κάποιος χαρακτηρίζοντας τες να πει «λίθοι, πλίνθοι και κέραμοι ατάκτως ερριμμένα». Βεβαίως, αποσκοπεί και σε διάφορες τακτοποιήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ Ι», ο ΣΥΡΙΖΑ προσπάθησε να δημιουργήσει στην αυτοδιοίκηση αυτό που δεν είχε, τις κομματικές υποδομές. Εσείς τώρα, με το πρόσχημα της κυβερνησιμότητας, προσπαθείτε να ανατρέψετε τα αποτελέσματα των αυτοδιοικητικών εκλογών. Δημιουργείτε ένα ολιγαρχικό κατ' εξοχήν αρχοκεντρικό σύστημα διοίκησης δήμων και περιφερειών, αντίθετο και με τη βούληση της τοπικής κοινωνίας και βέβαια αγγίζοντας τα όρια της αντισυνταγματικότητας.

Πόσο ηθικό άραγε είναι στη δημοκρατία μας να παραμερίζονται έγκυρες ψήφοι προς χάριν απόκτησης πλειοψηφίας σε επιτροπές του δήμου; Με τον ισχύοντα νόμο της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ δημιουργήθηκε θέμα κυβερνησιμότητας στους δήμους και στις περιφέρειες. Αυτό είναι σίγουρο. Πρέπει κάτι να γίνει για αυτό. Οι ρυθμίσεις σας, όμως, δεν την εξασφαλίζουν.

Ποιος θα εμποδίσει έναν δημοτικό σύμβουλο να διαφοροποιηθεί από την παράταξη του και να μείνει ανεξάρτητος ή να εν-

ταχθεί σε μια άλλη; Γιατί ένας δήμαρχος να προτιμήσει τη σύμπραξη της δικής του παράταξης με μια άλλη, αφού μπορεί να προσεταιριστεί μεμονωμένους δημοτικούς συμβούλους; Πώς θα κυβερνηθούν οι δήμοι στους οποίους δεν θα γίνουν συμπράξεις παρατάξεων; Είναι ερωτήματα που σίγουρα θέλουν απαντήσεις.

Οι προτεινόμενες από εσάς συμπράξεις, όμως, γίνονται χωρίς προγραμματικές συγκλίσεις, εγκεκριμένες από το δημοτικό ή το περιφερειακό συμβούλιο και γι' αυτόν τον λόγο είναι ανούσιες. Αφήνουν δε και περιθώρια καχυποψίας για τη χρήση τους ως εργαλεία συναλλαγής και συμφωνιών, με μοναδικό σκοπό την εξουσία.

Οι τομές και οι μεγάλες αλλαγές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην αυτοδιοίκηση δεν προκύπτουν από αποσπασματικά νομοθετήματα. Απαιτείται αναδιανομή των αρμοδιοτήτων των οργάνων της αυτοδιοίκησης μέσω νόμου και όχι τεχνικών πλειοψηφιών, με αμφίβολα αποτελέσματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Βλέποντας τις σπασμωδικές νομοθετικές κινήσεις των προηγούμενων κυβερνήσεων, αλλά και τις δικές σας, δεν μπορώ παρά να τονίσω ότι η παράταξή μας, το ΠΑΣΟΚ, αδιαμφισβήτητα έχει αφήσει ιστορική παρακαταθήκη μεταρρυθμίσεων στην αυτοδιοίκηση. Σε αυτή την προσπάθεια εμείς τότε ήμασταν μόνοι. Μόνοι μας σηκώσαμε το βάρος του εκσυγχρονισμού της τοπικής αυτοδιοίκησης και είμαστε περήφανοι για τα αποτελέσματα.

Έρχομαι, όμως και στο θέμα του πανεπιστημιακού ασύλου, που έχει ιστορική και συμβολική σημασία. Ο σκοπός του καθορίστηκε από τον νόμο-πλαίσιο των ΑΕΙ το 1982 της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και είναι η κατοχύρωση της ακαδημαϊκής ελευθερίας, της ελεύθερης επιστημονικής αναζήτησης και της ελεύθερης διακίνησης ιδεών.

Στρέφεται, δε, κατά της κρατικής εξουσίας, απαγορεύοντας αυθαίρετες επεμβάσεις στους πανεπιστημιακούς χώρους, αλλά και κατά ιδιωτών που εισβάλλουν με στόχο να διαπράξουν ή να εμποδίσουν την πανεπιστημιακή έρευνα και διδασκαλία. Η σύλληψη εξάλλου της έννοιας του ασύλου ήταν απόρροια της επέμβασης της κρατικής εξουσίας στα πανεπιστήμια σε σκοτεινούς παρελθοντικούς χρόνους.

Σήμερα, παρατηρούνται προβλήματα βίας και ανομίας στα ΑΕΙ και σίγουρα αυτό πρέπει να αντιμετωπιστεί. Εξάλλου, όπως είπα, όπως προηγουμένως από την Πρόεδρό μας, εμείς με τις δύο πρώτες παραγράφους του άρθρου συμφωνούμε. Η διαφωνία μας αφορά τη διατύπωση της τρίτης παραγράφου που είναι ασαφής και ελλοχεύει τον κίνδυνο παρερμηνείας της, για να μην πω πιο σωστά ερμηνείας, κατά το δοκούν.

Δεν διασφαλίζεται και δεν θα πάμε από το ένα άκρο στο άλλο και δεν θα έχουμε αστυνομοκρατία στους χώρους των ΑΕΙ ή προληπτική δράση αρμόδιων αρχών.

Εμμένουμε, λοιπόν, στην πρότασή μας, σε αυτήν που είπε η Πρόεδρός μας και νομίζω ότι πρέπει να γίνει αποδεκτή, διότι αλλιώς φαίνεται ότι δεν καταλαβαίνετε ότι μπορεί η πρότασή σας να χρησιμοποιηθεί από την εκτελεστική εξουσία με στρεβλό τρόπο. Ή μήπως επιθυμείτε να ικανοποιήσετε ακόμα και το πιο συντηρητικό ακροατήριο σας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΡΑΓΓΙΔΗΣ: Τελειώνοντας, θέλω να πω δυο λόγια για τον τουρισμό που είμαι και υπεύθυνος. Δεν αντιμετωπίζουμε τις προτάσεις αρνητικά. Θα ήθελα, όμως, να επισημάνω κάποια πράγματα.

Πρώτον, για την αδειοδότηση των τουριστικών λιμένων η εισήγηση για χωροθέτηση ή τροποποίηση χωροθέτησης τουριστικών λιμενικών εγκαταστάσεων πρέπει να γίνεται από διυπουργική επιτροπή και όχι από το Κεντρικό Συμβούλιο Διοίκησης για την Αξιοποίηση της Περιουσίας.

Με αφορμή δε τη χωροθέτηση, θέλω να υπογραμμίσω την έλλειψη τοπικών χωροταξικών σχεδίων, τα οποία είναι άκρως απαραίτητα για την αναπτυξιακή και επενδυτική πολιτική και δραστηριότητα. Για αυτά υπεύθυνοι είναι οι δήμοι και θα πρέπει να βρεθεί μία φόρμουλα που να τους δεσμεύει ως προς την πραγματοποίησή τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς, κύριε συνάδελφε, ολοκληρώσατε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΡΑΓΓΙΔΗΣ: Τέλειωσα, κύριε Πρόεδρε.

Για δε τον ΕΟΤ, τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου πρέπει να διορίζονται από τους θεσμικούς φορείς και τα γραφεία του εξωτερικού θα πρέπει να συγχωνευτούν με τις υπηρεσίες διπλωματικών αποστολών, εξασφαλίζοντας βέλτιστα αποτελέσματα προβολής και διαφήμισης της χώρας και παράλληλα μειώνοντας δραστηριότητες τεράστιες λειτουργικές δαπάνες.

Με την παραδοχή ότι ο τουρισμός αποτελεί ναυαρχίδα της ελληνικής οικονομίας, θα πρέπει να δούμε σοβαρά και συνολικά τη δομή του και τα θέματα που τον διέπουν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Φόρτωμας Φίλιππος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΦΟΡΤΩΜΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κύριε Υπουργέ κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο περιλαμβάνει ρητές διατάξεις για τη νησιωτικότητα.

Οι κυριότερες επεμβάσεις εντοπίζονται στη διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας των ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού. Οι αλλαγές αυτές αφορούν στο σύνολο των προβλημάτων που υπάρχουν εν όψει των νέων αρχών. Ο αγώνας, λοιπόν, για την επίλυση των προβλημάτων των δικών μας νησιών είναι συνεχής και αδιάκοπος.

Από τις πρώτες μέρες της νέας διακυβέρνησης η ανταπόκριση στα αιτήματα των δικών μας νησιών είναι άμεση, αλλά και αποτελεσματική, απαντώντας με αυτό τον τρόπο στους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι κρίνουν πολλές φορές και μιλούν για υποβάθμιση του όρου «νησιωτικότητα».

Πάμε, λοιπόν, να δούμε κάποια θέματα που αφορούν τα δικά μας νησιά στο νέο πολυνομοσχέδιο. Υπάρχουν διατάξεις για την κυβερνησιμότητα δήμων, αλλά και περιφερειών. Επιτρέπει σε δύο παρατάξεις να συνενωθούν με κοινή τους απόφαση. Η μια θα πρέπει να είναι η επικρατούσα, δηλαδή του δημάρχου. Η νέα παράταξη θα λειτουργεί ως ενιαία και λογίζεται ως η παράταξη με την οποία έχει εκλεγεί ο δήμαρχος ή ο εκάστοτε περιφερειάρχης, για να καταστεί εφικτή η συγκρότηση των συλλογικών οργάνων διατηρώντας ταυτόχρονα και την αυτοτέλειά τους.

Η δε πλειοψηφία των μελών της Οικονομικής Επιτροπής, αλλά και της Επιτροπής Ποιότητας Ζωής θα είναι από την παράταξη της εκάστοτε δημοτικής αρχής. Θα έχουν αυξημένες αρμοδιότητες σε σχέση με το σημερινό υφιστάμενο καθεστώς, ώστε να αποσυμφορήσουν το δημοτικό συμβούλιο.

Με τον τρόπο αυτό, λοιπόν ο δήμαρχος κι ο περιφερειάρχης θα μπορούν να εφαρμόσουν το δικό τους πρόγραμμα για το οποίο εκλέχθηκαν από τους πολίτες. Λύνεται, λοιπόν, με αυτόν τον τρόπο το θέμα της κυβερνησιμότητας των δήμων σε έξι δήμους του Νομού Κυκλάδων, στον Δήμο Άνδρου, στον Δήμο Θήρας, στον Δήμο Μήλου, στον Δήμο Μυκόνου, στον Δήμο Νάξου και στον Δήμο Σερφίου.

Πάμε, λοιπόν, σε ένα άλλο θέμα στο επίμαχο νομοσχέδιο. Σε αυτό του συμπαραστάτη του πολίτη και της επιχείρησης σε δήμους και του Νομού Κυκλάδων. Το νέο νομοσχέδιο στο άρθρο 7 επαναφέρει πλήρως τον θεσμό του «συμπαραστάτη, του δημότη και της επιχείρησης», κάτι το οποίο σταμάτησε και καταργήθηκε από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ με τον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ».

«Συμπαραστάτης», λοιπόν εκλέγεται και στους νησιωτικούς δήμους. Επομένως και τα δικά μας νησιά θα έχουν πλέον έναν ακόμα θεσμό υποστήριξης για τους πολίτες. Ο δε συμπαραστάτης εκλέγεται όχι με τη δύσκολη πλειοψηφία των 2/3 του συνόλου των μελών του δημοτικού συμβουλίου, αλλά με τα 3/5 των παρόντων μελών. Έτσι, λοιπόν, περισσότεροι δήμοι θα καταφέρουν να εκλέξουν αυτόν τον θεσμό.

Ορίζεται πλέον ρητά ότι οι διάφορες καταγγελίες μπορούν να υποβάλλονται όχι μόνο από φυσικά πρόσωπα και επιχειρήσεις, αλλά και από νομικά πρόσωπα, κάτι το οποίο δεν προβλεπόταν στην προηγούμενη διάταξη. Ορίζεται πλέον ρητά ότι οι υπηρεσίες του δήμου είναι υποχρεωμένες να παρέχουν κάθε δυνατή συνδρομή στον «συμπαραστάτη». Ορίζεται πλέον ρητά ότι ο «συμπαραστάτης» έχει πρόσβαση στο αρχείο του δήμου. Κι ορίζεται πλέον ρητά ότι ο «συμπαραστάτης», αν διαπιστώνει φαινόμενα

μενα κακοδιοίκησης, διατυπώνει συστάσεις για την αποτροπή τους.

Η μέριμνα, λοιπόν, για την επαναφορά και την επικαιροποίηση του θεσμού οφείλεται στην άοκνη εργασία του Υφυπουργού Θεόδωρου Λιβάνιου, ο οποίος υπήρξε ένθερμος υποστηρικτής του από το 2012. Όλοι οι δήμοι, αλλά και οι περιφέρειες που πληρούν τα κριτήρια, αλλά κυρίως οι νησιωτικοί δήμοι να αποκτήσουν έναν «συμπαραστάτη». Επομένως, τα νησιά μας θα έχουν πλέον έναν ακόμα θεσμό υποστήριξης για τους πολίτες.

Επίσης, προβλέπεται και θέση γενικού γραμματέα για τους δήμους και στον Νομό Κυκλάδων ανεξαρτήτως πληθυσμιακών κριτηρίων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε.

Τέλος, συστήνεται και στην περίπτωση του Νομού Κυκλάδων και του Νομού Δωδεκανήσων θέση Περιφερειακού Συντονιστή Πολιτικής Προστασίας Νοτίου Αιγαίου.

Απ' αυτό το Βήμα θα ήθελα να ευχαριστήσω την ηγεσία του Υπουργείου η οποία όχι μόνο δεσμεύθηκε, αλλά και νομοθέτησε όλες τις τροποποιήσεις και τις αλλαγές τις οποίες προτείναμε σε συνεργασία με αυτοδιοικητικούς του Νομού Κυκλάδων.

Πάμε στο επίμαχο άρθρο 64 για το άσυλο. Συμπληρώνεται σήμερα ένας μήνας από τις εκλογές της 7^{ης} Ιουλίου 2019. Ο σημερινός Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης στις 12 Απριλίου μιλώντας σε εκδήλωση του ΚΕΦΙΜ είχε τονίσει μεταξύ άλλων: «Με Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τα άβατα τελειώνουν.».

Καταθέτω στα Πρακτικά το σχετικό δημοσίευμα από την εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Φίλιππος Φόρτωμας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ναι, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ. Τα άβατα τελειώνουν. Επομένως δεν κάνουμε τίποτα λιγότερο και τίποτα περισσότερο από αυτά που είχαμε δεσμευθεί ότι θα κάνουμε. Δηλαδή, τι; Να ενισχύσουμε και να αποκαταστήσουμε το άσυλο στη δική του πραγματική έννοια. Αυτό θα το κάνουμε περιορίζοντας τις αξιόποινες πράξεις, οι οποίες διαπράττονται είτε εντός είτε εκτός των πανεπιστημίων και οι δράστες έχουν καταφύγιο εντός των πανεπιστημίων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Φόρτωμα, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΦΟΡΤΩΜΑΣ: Άρα με όλο αυτό θέλουμε να προστατεύσουμε την ακαδημαϊκή κοινότητα στο σύνολό της, τους φοιτητές, τους καθηγητές και το προσωπικό προκειμένου να εκφράζονται ελεύθερα. Δεν υπάρχει ελεύθερη διακίνηση ιδεών όσο δεν τιμωρούνται τέτοιες αξιόποινες πράξεις.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Παπαηλιού από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκ των πραγμάτων λόγω του περιορισμένου χρόνου θα αναφερθώ σύντομα σε δυο θέματα που ρυθμίζονται με το υπό κρίση νομοσχέδιο, στο θέμα των αλλαγών του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ Ι» και στο θέμα της κατάργησης του πανεπιστημιακού ασύλου.

Προκειμένου να δικαιολογήσει τις προτεινόμενες ρυθμίσεις του Υπουργείου Εσωτερικών για τις αλλαγές στον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ Ι» η Νέα Δημοκρατία έθεσε το ψευτοδίλημμα «κυβερνησιμότητα ή δημοκρατία». Σήμερα, μέσω του Υπουργού Εσωτερικών το συγκεκριμένο ψευτοδίλημμα μετασχηματίστηκε σε άλλο ψευτοδίλημμα, «κυβερνησιμότητα ή διάλυση των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης».

Λάθος είναι και το πρώτο και το δεύτερο ψευτοδίλημμα. Από την κυβερνητική απάντηση που δίδεται και στη νέα εκδοχή του ψευτοδιλήμματος, βάσει των συγκεκριμένων ρυθμίσεων, απουσιάζει η δημοκρατία και ο σεβασμός προς το αποτέλεσμα των πρόσφατων αυτοδιοικητικών εκλογών.

Να υπογραμμιστεί ότι οι σχετικές ρυθμίσεις του νομοσχεδίου εισάγονται προς συζήτηση μετά τη διενέργεια των περιφερειακών και δημοτικών εκλογών και πριν την ανάληψη των καθηκόν-

των από τις νέες αυτοδιοικητικές αρχές, ώστε να μην υπάρχει η δυνατότητα να αποδειχθεί η μη κυβερνησιμότητα των περιφερειών και των δήμων.

Οι αυτοδιοικητικές εκλογές έγιναν βάσει ενός συγκεκριμένου εκλογικού συστήματος, της απλής αναλογικής. Το εκλογικό σύστημα διαμορφώνει συγκεκριμένους συσχετισμούς, οι οποίοι δεν μπορούν να αλλάξουν βίαια εκ των υστέρων, δηλαδή μετά τις εκλογές, όπως γίνεται με τις σχετικές ρυθμίσεις του νομοσχεδίου. Πρόκειται για παρέμβαση που, καταργούμενου του εκλογικού αποτελέσματος, ακυρώνει, καταργεί τη λαϊκή βούληση, πολύ περισσότερο μάλιστα όταν είναι γνωστοί οι συσχετισμοί και τα πρόσωπα που εξελέγησαν.

Με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου καταστρατηγείται η αρχή της ισότητας της ψήφου, δεν γίνεται σεβαστή και ακυρώνεται η λαϊκή βούληση, έτσι όπως εκφράστηκε στις αυτοδιοικητικές εκλογές, στις οποίες δεν αναμετρήθηκαν πρόσωπα, αλλά παρατάξεις με συγκεκριμένα προγράμματα. Μέσω των ρυθμίσεων αυτών χορηγείται με αντισυνταγματικές μεθοδεύσεις στον πλειοψηφίσαντα στον δεύτερο γύρο υποψήφιο δήμαρχο και εκλεγέντα δήμαρχο πλειοψηφία που δεν έχει και δεν του ανήκει.

Θα κάνω και μερικές παρατηρήσεις για τα τοπικά συμβούλια. Επιβάλλεται ουσιαστικά η τοποθέτηση συγκεκριμένου υποψηφίου στη θέση του προέδρου του τοπικού συμβουλίου, περιφρονώντας τη νωπή εντολή του εκλογικού σώματος. Καταργείται κάθε αποφασιστική αρμοδιότητα των τοπικών συμβουλίων, υποβιβάζοντας τα σε διακοσμητικά όργανα, δέσματα των αποφάσεων του δημάρχου, παρά το γεγονός ότι για πρώτη φορά τα συμβούλια αναδείχθηκαν με ξεχωριστή κάλπη, παρ' ότι δηλαδή έχουν άμεση δημοκρατική νομιμοποίηση.

Κυρίως αφαιρείται από τα τοπικά συμβούλια η μόνη αποφασιστική αρμοδιότητα που έχουν, να αποφασίζουν και να διαχειρίζονται πόρους, οι οποίοι αφορούν την καθημερινότητα των πολιτών, με αποτέλεσμα οι τοπικές κοινότητες να στερούνται αυτής της δυνατότητας και να εξαρτώνται από τη βούληση της δημοτικής αρχής. Η αφαίρεση της μόνης αποφασιστικής αρμοδιότητας από τις τοπικές κοινότητες, θα έλεγα ότι αποδεικνύει άγνοια για το τι συμβαίνει, ιδίως στην ελληνική ύπαιθρο, για τα προβλήματα και τις ανάγκες της ελληνικής περιφέρειας.

Και έρχομαι τώρα στο πανεπιστημιακό άσυλο. Το πανεπιστημιακό άσυλο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ακαδημαϊκός θεσμός και μάλιστα σύμφωνα με έγκριτους επιστήμονες και τον πρύτανη των Ελλήνων συνταγματολόγων, Αριστόβουλο Μάνεση, αυτό προκύπτει από το συνταγματικά κατοχυρωμένο αυτοδιοίκητο των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Το πανεπιστημιακό άσυλο συνδέεται με τους αγώνες για «ψωμί – παιδεία – ελευθερία», δηλαδή για δημοκρατία, δικαιώματα, την ίδια τη ζωή. Είναι σύμφυτο με το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο και η κατάργησή του θέτει ζήτημα δημοκρατίας.

Η Νέα Δημοκρατία αλλά και συντηρητικοί κύκλοι ευρύτερα αναφέρονται διαχρονικά στο δημόσιο πανεπιστήμιο ως άντρο ανομίας και παραβατικότητας, δυσφημώντας το έργο της ακαδημαϊκής κοινότητας, διδασκόντων και φοιτητών. Αυτή η δυσφήμιση εντάσσεται στον ευρύτερο σχεδιασμό της Νέας Δημοκρατίας για προώθηση ισχυρών ιδιωτικών συμφερόντων στον χώρο της εκπαίδευσης και την πλήρη ιδιωτικοποίησή της.

Στο πλαίσιο του πανεπιστημιακού ασύλου κατοχυρώνονται η ακαδημαϊκή ελευθερία και η ακαδημαϊκή ειρήνη. Παράλληλα, θεσπίζονται και οι κανόνες για την αντιμετώπιση της παρανομίας εντός των πανεπιστημιακών χώρων, βέβαια με τη σύμπραξη των πανεπιστημιακών αρχών. Προς τι, λοιπόν, οι ρυθμίσεις του υπό κρίση νομοσχεδίου για εξομοίωση του χώρου των ΑΕΙ με τον κοινό δημόσιο χώρο και για κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου;

Η εξήγηση είναι ότι η κατάργησή του απ' ενός αποτελεί σημείο ιδεολογικής αναφοράς για το συντηρητικό ακροατήριο της Νέας Δημοκρατίας – νόμος και τάξη- και απ' ετέρου προετοιμάζει το έδαφος για αντιπαραθέσεις με το φοιτητικό κίνημα και την ακαδημαϊκή κοινότητα. Σε αυτό το πλαίσιο από τα έδρανα της Πλειοψηφίας ακούστηκαν και φωνές για προληπτικές ενέργειες αντιμετώπισης της παρανομίας.

Διερωτώμαι αν υπονοούν εγκατάσταση δυνάμεων ασφαλείας

στους πανεπιστημιακούς χώρους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνω λέγοντας ότι και το νομοσχέδιο για το επιτελικό κράτος που ψηφίστηκε χθες με την κυβερνητική πλειοψηφία και το υπό κρίση νομοσχέδιο εντάσσονται στην πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, πολιτική για προώθηση ισχυρών οικονομικών συμφερόντων. Αυτή η πολιτική χρειάζεται τη στήριξη της ενός ανδρός αρχής του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη και των κατασταλτικών μηχανισμών.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα δώσουμε τον λόγο για έξι λεπτά στον Υφυπουργό Εσωτερικών, τον κ. Λιβάνιο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ξεκινώντας, μου έκανε εντύπωση κάτι που είπε ο κ. Παπαχριστόπουλος, ότι οι δήμοι είναι πεδίο διαφθοράς. Θα το δούμε. Το αν υπάρχει διαφθορά στους δήμους ή στην πολεοδομία των δήμων...

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Ο Ρακιντζής το είπε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ναι, απλά αναφέρω ότι στην αίθουσα το είπε ο κ. Παπαχριστόπουλος.

Δεν είμαι σίγουρος ότι έφτασε το ότι ο δήμαρχος είχε την πλειοψηφία. Από όσο ξέρω, κανένα δημοτικό συμβούλιο δεν συνεδρίασε ποτέ για να βγάλει μια πολεοδομική άδεια. Το αν θα πρέπει να βρούμε και να συμφωνήσουμε από κοινού σε ελεγκτικούς μηχανισμούς με τους οποίους και τα χέρια και των δημάρχων και των περιφερειακών θα είναι λυμένα, αλλά ταυτόχρονα θα διασφαλίζεται το δημόσιο χρήμα, είναι κάτι που θα αποτελέσει ένα πάρα πολύ σημαντικό βήμα. Και με την ευκαιρία, πιστεύω ακράδαντα ότι η ηλεκτρονική διακυβέρνηση –το έχουμε συζητήσει– είναι η καλύτερη διεξόδος για να μειωθεί η διαφθορά, ηλεκτρονικοποιώντας όσες περισσότερες διαδικασίες είναι δυνατόν.

Ξεκινάμε με το ότι στο νομοσχέδιο υπάρχει μια πολύ σημαντική τομή που είναι η διασύνδεση του ΑΜΚΑ με το μητρώο πολιτών. Ένα πολύ σημαντικό έργο, το οποίο προχώρησε επί της προηγούμενης Κυβέρνησης και οφείλουμε να το αναγνωρίσουμε αυτό, αλλά θα είναι η κινητήρια δύναμη για να προχωρήσουμε σε όσον το δυνατόν περισσότερες ηλεκτρονικές υπηρεσίες. Και τι εννοούμε ηλεκτρονικές υπηρεσίες; Να μη χρειάζεται ο πολίτης να παίρνει πιστοποιητικό που εκδίδει το κράτος, για να το πάει σε άλλη δημόσια υπηρεσία.

Έβλεπα προχθές ότι χρειάζεται στις απονομές συντάξεων ληξιαρχική πράξη γέννησης, ληξιαρχική πράξη θανάτου, πιστοποιητικά εγγυτέρων συγγενών, πιστοποιητικά ταυτοπροσωπίας. Ό,τι άλλο πιστοποιητικό υπάρχει, το οποίο πλέον θα μπορεί να είναι άμεσα διαθέσιμο ηλεκτρονικά στον φορέα και να αντλεί τα στοιχεία που θέλει. Έτσι, όχι μόνο ο πολίτης δεν θα πηγαίνει στις διάφορες υπηρεσίες τρέχοντας να μαζέψει τα χαρτιά, αλλά ταυτόχρονα και διαφάνεια θα υπάρχει και περισσότερη λογοδοσία.

Δuo πράγματα για την αυτοδιοίκηση. Μιλήσαμε για μη κυβερνησιμότητα και άκουσα κυρίως τη φωνή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης η οποία λέει: «Ρε παιδιά, δεν το είδαμε, γιατί πάμε να το αλλάξουμε;».

Εκτός από τη θεραπεία, πάρα πολλές φορές πολύ πιο σημαντική είναι η πρόληψη. Είναι ηλίου φαεινότερο ότι με τις συγκεκριμένες διατάξεις και τις συγκεκριμένες αρμοδιότητες, έτσι όπως υπήρχαν στον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ», θα δημιουργούσαν το απόλυτο χάος σε πάρα πολλούς δήμους.

Και επειδή βλέπω στο βάθος και τον κ. Βερναρδάκη, είναι μια πάρα πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση αν το πολιτικό σύστημα επηρεάζεται από το εκλογικό σύστημα που ισχύει ή το ανάποδο.

Δηλαδή, αν δεν είχαμε απλή αναλογική, αν θα κατέβαιναν τόσο πολλοί συνδυασμοί οι οποίοι περίπου επιχείρησαν να αποκτήσουν και διά μέσου μιας μικρής μερίδας ψηφοφόρων σημαντικό ρόλο στη διακυβέρνηση του δήμου.

Άκουσα ότι καταργούμε τη λαϊκή νομιμοποίηση, καταργούνται τα δημοτικά συμβούλια, αλλοιώνεται ο ρόλος τους. Το αντίθετο συμβαίνει επί της ουσίας. Τα δημοτικά συμβούλια αναβαθμίζονται. Θα συζητάμε με βάση συγκεκριμένα προγράμματα, με συγκεκριμένες μεθόδους, θα κάνουν συγκεκριμένες αντιπροτάσεις και δεν αρκεί ένα ξερό «όχι». Και πρέπει να προσέξουμε πάρα

πολύ, γιατί οι δήμοι στήριξαν τη χώρα τα δέκα χρόνια της κρίσης και ανέλαβαν πολλές φορές και φορτίο που δεν τους αναλογούσε και ιδίως στις μεγάλες πόλεις. Δεν πρέπει ούτε να ισοπεδώνονται όλα ούτε να γίνεται κριτική εύκολη και από μακριά.

Για τις τοπικές κοινότητες, οι αποφασιστικές αρμοδιότητες που υπήρχαν έτσι όπως είχαν οριστεί με τον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ» θα ήταν πολύ περιορισμένες. Ούτε την αποκέντρωση υπηρετούσαν ούτε την αναζωογόνηση της επαρχίας. Τι χρειάζεται πραγματικά; Να ρυθμιστούν άμεσα τα επίπεδα διακυβέρνησης. Να μοιραστούν οι αρμοδιότητες και να δούμε τις τοπικές κοινότητες σαν μικρές τοπικές κυψέλες οι οποίες θα μπορούν να διαχειρίζονται μικρά πράγματα.

Η αποφασιστική αρμοδιότητα που λέγεται και ξαναλέγεται ότι αφαιρέθηκε δήθεν και έγινε εισηγητική, μπορεί να συζητάμε και για ποσό της τάξεως των 1.000 ή 2.000 ευρώ τον χρόνο σε μια μέση κοινότητα. Θα αναβαθμιστεί η κοινότητα, αν πει ο χ πρόεδρος κοινότητας ότι θα γίνει το άλφα έργο αξίας 2.000 ή 3.000 ευρώ;

Και θα σας πω και κάτι άλλο. Άκουσα πριν λίγο ότι διορίζουμε τον πρόεδρο. Πρόεδρος θα είναι αυτός που πήρε τις περισσότερες ψήφους στον συνδυασμό που πήρε τις περισσότερες ψήφους. Πού είναι το λάθος; Πού είναι το αντιδημοκρατικό σε αυτό; Άλλωστε θυμόμαστε και τα παλιότερα χρόνια, όταν υπήρχαν οι κοινότητες προ του «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», αυτόν λέγαμε πρόεδρο. Αυτό θα γίνεται και αυτό είναι πλήρως μεταβατικό.

Δύο λόγια, κλείνοντας, για τον Συμπαραστάτη του Δημότη. Προσπαθώ να καταλάβω γιατί ένας θεσμός ο οποίος ήταν πραγματικά κοντά στον πολίτη, με όποιες αστοχίες είχε, καταργήθηκε ή μεταβλήθηκε, αν θέλετε, ορίζοντά με τον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ» σε ένα περιφερειακό επίπεδο. Φαντάζομαι, δηλαδή, τον αντίστοιχο της Αττικής, ο οποίος θα ήταν κάτι σαν ένας μίνι Συνήγορος του Πολίτη. Επί της ουσίας, αυτό που θέλουμε είναι τον Συμπαραστάτη του Δημότη να είναι κοντά στον δημότη σε κάθε δήμο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, και τελειώνω. Ευχαριστώ.

Επαναφέρονται οι διατάξεις και όχι μόνο επαναφέρονται, αλλά ενισχύεται ο ρόλος του. Και εναπόκειται πλέον στην αυτοδιοίκηση εάν θα ορίσει τους κατάλληλους, εάν θα εκλέξει τους κατάλληλους και εάν θα υπηρετήσουν τον ρόλο για τον οποίο εξελέγησαν, μακριά από συναλλαγές και από διάφορα παζάρια. Ο Συμπαραστάτης του Δημότη θα έχει συγκεκριμένο ρόλο. Θα υπηρετεί και θα εντοπίζει προβλήματα κακοδιοίκησης. Και ειλικρινά σας μιλάω, όταν ήμασταν μαζί τον κ. Καμίνη -εδώ είναι- στον Δήμο της Αθήνας, υπήρχαν φορές που λύθηκαν προβλήματα χάριν στον Συμπαραστάτη του Δημότη και εντοπίσαμε και προβλήματα τα οποία φορές έφταναν και στη δημοτική αρχή.

Κάνουμε ένα βήμα, να έρθει το κράτος και πιο κοντά στον πολίτη. Αυτός είναι ο τελικός στόχος. Άμεσα θα ξεκινήσει ένας μεγάλος διάλογος και με την αυτοδιοίκηση και με τους φορείς της αυτοδιοίκησης και με τους πολίτες και φυσικά με τους δημότες υπαλλήλους, για να δούμε πώς θα μοιράσουμε τις αρμοδιότητες κράτος – κυβέρνηση – περιφέρεια.

Να βάλουμε έναν ποσοτικό στόχο, αν θέλετε; Ένα μεγάλο ποσοστό των αποφασιστικών αρμοδιοτήτων της Ελληνικής Δημοκρατίας να είναι πλέον στην αυτοδιοίκηση, είτε την πρωτοβάθμια για όσα είναι τοπικού ενδιαφέροντος είτε τη δευτεροβάθμια για όσα είναι περιφερειακού ενδιαφέροντος. Να δώσουμε τους πόρους, να δώσουμε τα εργαλεία, να δώσουμε και την ευθύνη, όμως, στους αιρετούς για να προχωρήσουμε. Κι αυτό είναι κάτι το οποίο προγραμματίζεται πάρα πολύ σύντομα.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Να είστε καλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Μαραβέγιας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΛΙΑΚΟΥΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, μία ερώτηση να θέσουμε στον κύριο Υπουργό. Αναφέρθηκε σε εμάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, όχι ερωτήσεις.

Ελάτε, κύριε Μαραβέγια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθώς είναι η πρώτη μου ομιλία από το Βήμα της Εθνικής Αντιπροσωπείας, θα ήθελα να ξεκινήσω ευχόμενος σε όλους καλή θητεία και να ευχαριστήσω τους συμπολίτες μου που με τίμησαν με την ψήφο τους.

Θα ήθελα, επίσης, ως νέος και νεοεισερχόμενος στην πολιτική να εκφράσω και μια ελπίδα, την ελπίδα πως το μήνυμα που έστειλε τόσο η ιδιαίτερη μου πατρίδα, η Μαγνησία, αλλά και ολόκληρη η χώρα στις τελευταίες εκλογές για ανανέωση του πολιτικού προσωπικού δεν θα μείνει μόνο εκεί. Θέλω να πιστεύω πως όλοι εμείς οι νεότεροι που μπαίνουμε στην πολιτική με διάθεση να αλλάξουμε τα πράγματα θα φέρουμε όντως κάτι καινούργιο, πως δεν θα μείνουμε σε μία εικόνα διαφορετική μόνο επιφανειακά. Διότι το να λέει κάποιος ότι φέρνει το νέο στην πολιτική δεν σημαίνει ότι το κάνει κιόλας.

Το είδαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό με τον ΣΥΡΙΖΑ κατά τα προηγούμενα τεσσέραμις χρόνια, ένα κόμμα που πήρε την εξουσία δίνοντας πλήθος ριζοσπαστικών υποσχέσεων για να καταλήξει δέσμιο των πιο παλαιοκομματικών πρακτικών. Πρέπει, επομένως, πέρα από τις ατάκες και τα λόγια, να μπορούμε κάποια στιγμή και στην ουσία, να δούμε τι πραγματικά προεβλέπει ο καθένας από εμάς και αν αυτό τελικά είναι καινούργιο ή δεν είναι.

Άκουσα, λοιπόν, με προσοχή τις τελευταίες μέρες τις αιτιάσεις του ΣΥΡΙΖΑ για τα πρώτα νομοσχέδια που κατέθεσε η Κυβέρνησή μας, η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη. Θυμίζω ότι πρόκειται για εμβληματικές πρωτοβουλίες που μειώνουν φόρους και χρέη προς το δημόσιο, ξεμπλοκάρουν τους δήμους από την ακυβερνησία στην οποία θα οδηγούνταν με την εφαρμογή της απλής αναλογικής, δημιουργούν ένα οργανωμένο κέντρο διακυβέρνησης, απλοποιούν τις εκδόσεις συντάξεων και -ίσως το πιο σημαντικό- φέρνουν τα φάρμακα στα σπίτια των βαρέως πασχόντων ασθενών.

Τι είχε λοιπόν να πει ο ΣΥΡΙΖΑ για όλα αυτά; Άκουσα από νέους συναδέλφους ότι παλιότερο μπορούσε κανείς ποτέ να φανταστεί. Άκουσα κριτική για την κριτική και ως επί το πλείστον ξύλινα λόγια. Άκουσα μέχρι ότι δεν είμαστε υγιείς, επειδή ενθαρρύνουμε τον Αρχηγό μας χειροκροτώντας τον κάθε φορά που ανατρέχει στις εκλογικές νίκες της Νέας Δημοκρατίας. Άκουσα ότι πρόκειται για νομοσχέδια που τα βρίσκει κανείς ακόμα και σε σουπερμάρκετ. Άκουσα να καταγγέλλεται ακόμα και η δημιουργία ενός δήθεν ιδιωτικού κράτους. Άκουσα τον ίδιο τον πρώην Πρωθυπουργό, ο οποίος έγινε Πρωθυπουργός εμφανιζόμενος σαν το καινούργιο στην πολιτική, να λέει εδώ στην Ολομέλεια ότι η κυβερνητική πολιτική για το Ελληνικό συνιστά -δήθεν- σκάνδαλο υπέρ του σπινδορέ. Και όλα αυτά, δυστυχώς στον αέρα, χωρίς κανένα στοιχείο, χωρίς κάποια τεκμηρίωση. Όταν ένα φύλλο χαρτί δεν κατατέθηκε από τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ για να στηριχθούν όλοι αυτοί οι ισχυρισμοί. Και είναι εύκολο να δούμε το γιατί. Διότι ως επί το πλείστον είναι λόγια χωρίς περιεχόμενο, εξαλλες αντιπολιτευτικές κραυγές που θυμίζουν κάτι από τον ΣΥΡΙΖΑ του 2012. Τίποτα το καινούργιο, μόνο παλαιοκομματικός καταγγελτικός λόγος.

Για να επανέλθω στην αρχική μου θέση, το νέο στην πολιτική δεν ταυτίζεται αναγκαστικά και με νέες πολιτικές και την εφαρμογή τους. Επρόκειτο στην περίπτωση αυτή για ένα παλιό προϊόν συσκευασμένο με άλλο περιτύλιγμα. Ευτυχώς, ο ελληνικός λαός έστω μετά από τεσσέραμις χρόνια, κατάλαβε όλο αυτό και στις 7 Ιουλίου έστειλε τον ΣΥΡΙΖΑ στην Αντιπολίτευση.

Παρ' όλα αυτά, δυστυχώς, δεν φαίνεται να πήρατε το μήνυμα. Έχετε μείνει στα παλιά και εξακολουθείτε αυτά να αναμασάτε. Τι πιο παλιό εξάλλου μπορεί να επικαλεστεί κάποιος από το να βαφτίζουμε την κατάρνηση ενός αναχρονιστικού θεσμού ως άρνηση της ακαδημαϊκής ελευθερίας;

Υπάρχει, όμως, και παλαιότερο. Είναι η άρνηση του ΣΥΡΙΖΑ να ελέγξει αυτό το καθεστώς ανομιás, την ασυλική και εκτός ελέγχου κατάσταση που επικρατεί μέσα στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Και όλα αυτά -δήθεν- στο όνομα μιας ανεμπόδιστης διακίνησης των ιδεών. Πρόκειται, όμως, ακριβώς για την ελευθερία που παραβιάζεται συνήθως από ακροαριστικούς κύκλους κάθε μέρα στα πανεπιστήμια της χώρας μας.

Θυμίζω πως μόλις πριν μερικά χρόνια, ο παγκοσμίως γνωστός

νομπελίστας Γουότσον που ανακάλυψε το DNA δέχτηκε επίθεση στο Πανεπιστήμιο της Πάτρας, όταν ήρθε για να δώσει μία διάλεξη. Και οι συνοδοιπόροι σας που έκαναν αυτή την αθλιότητα γλίτωσαν τελικά, χάρη στην εφαρμογή του πανεπιστημιακού ασύλου. Είναι το ίδιο άσυλο που τώρα δημιουργεί μέσα στα πανεπιστήμια κλίμα φόβου, το κλίμα φόβου που περιέγραφε προηγουμένως ο κ. Βαρουφάκης, τόσο στους καθηγητές, όσο και στους φοιτητές που ζουν σε έναν χώρο διάχυτης εγκληματικότητας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, συνεχίζει να υπερασπίζεται την ανεμπόδιστη διακίνηση ιδεών. Ποιων ιδεών; Έχουν ιδέες αυτοί που ασκούν το παρεμπόριο και οι διακινητές ναρκωτικών; Μήπως έχουν ιδέες οι συμμορίες ληστών και τα μέλη του «Ρουβίκωνα»;

Η Νέα Δημοκρατία με αποφασιστικότητα ξεκαθαρίζει προς όλες τις κατευθύνσεις κάτι πολύ απλό. Δεν μπορεί να υπάρχει άσυλο για κακοποιούς πουθενά και οπουδήποτε στη χώρα. Αυτό κάνουμε πράξη με το άρθρο 64. Προστατεύουμε την ακεραιότητα της περιουσίας όλων μας μέσα στα πανεπιστήμιά μας, αυτή τη δημόσια περιουσία για την οποία όλοι μας πληρώσαμε και πληρώνουμε. Και δεν την πληρώσαμε για να τη σπάνε οι οποίοι συνοδοιπόροι αριστερών -και όχι μόνο, αλλά ακραίων πάντα- συνιστώσων. Για να τη χρησιμοποιούν καθηγητές και φοιτητές την πληρώνουμε, προκειμένου να παράγουν γνώση προς όφελος του ελληνικού λαού.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κλείσω μόνο με δυο λόγια για το άρθρο 74, που αφορά τα φάρμακα για τους βαρέως πάσχοντες. Ως γιγαντιαίο γνωρίζω την απειλητική κατάσταση που αντιμετωπίζουν οι ασθενείς συνάνθρωποί μας και δεν μπορώ παρά να συγχαρώ την ηγεσία του Υπουργείου Υγείας που έφερε με τη διαδικασία του επείγοντος αυτή τη διάταξη στη Βουλή, γιατί η ταλαιπωρία των καρκινοπαθών, που πρέπει να σταθεί στην ουρά του ΕΟΠΥΥ για να πάρει τα φάρμακα της χημειοθεραπείας, δεν μπορεί εύκολα να μετρηθεί. Εμείς που, δόξα τω Θεώ, έχουμε ακόμα την υγεία μας δεν μπορούμε να μπούμε στη θέση τους και να βιώσουμε την τραγική κατάσταση που έρχεται να διορθώσει αυτό το νομοσχέδιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, κύριε Μαραβέγια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Θέλω μόνο να πω πως το μέτρο αυτό να μην ξεκινά από τους καρκινοπαθείς και τους ασθενείς με σκλήρυνση κατά πλάκας, αλλά θα επεκταθεί σύντομα -και πολύ σωστά- στην απευθείας διανομή φαρμάκων στις περισσότερες ομάδες βαρέως πασχόντων. Είναι ένα ακόμα μέτρο της κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη, που δείχνει στην πράξη αυτό που είπα προηγουμένως ο κ. Βαρουφάκης, ποιες είναι οι αξίες με τα πρώτα νομοσχέδια που δείχνει να έχει αυτή η Κυβέρνηση.

Όχι σαν θεατρική ατάκα, λοιπόν, ή επικοινωνιακό κόλπο αλλά ως νέα πολιτική από τους πολλούς για τους πολλούς, με αλληλεγγύη για όλους, γιατί το 40% των ψηφοφόρων που στηρίξαν το κόμμα μας δεν είναι αυτοί μόνο στους οποίους απευθυνόμαστε. Όλοι στη Νέα Δημοκρατία απευθυνόμαστε σε όλους τους Έλληνες είτε μας ψήφισαν είτε όχι. Δουλεύουμε για όλους τους πολίτες, χωρίς ταξικά γυαλιά και διαχωρισμούς σε εχθρούς και φίλους. Αφήνουμε πίσω πελατειακές πολιτικές του παρελθόντος και εφαρμόζουμε το νέο που υποσχθήκαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Μαραβέγια, σας παρακαλώ! Ανοχή, αλλά ως ποτέ; Πόση ώρα ανοχή θέλετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Κοιτάμε μόνο μπροστά και στηρίζουμε την Κυβέρνηση στην προσπάθεια που έχει ξεκινήσει, την προσπάθεια που θα μείνει παρακαταθήκη στις επόμενες κυβερνήσεις και στις επόμενες γενεές.

Σας ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ήδη κλέψατε ενάμισι λεπτό από τους επόμενους συναδέλφους, που ενδεχομένως δεν θα μιλήσουν. Τι άλλο να πω;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ συγγνώμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ο κ. Λάζαρος Τσα-

βδαρίδης από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν διυπουργικό νομοσχέδιο ολοκληρώνεται μια τριλογία επείγουσών νομοθετικών παρεμβάσεων της νέας Κυβέρνησης μόλις έναν μήνα μετά τις εκλογές της 7^{ης} Ιουλίου. Μετά τη μείωση του ΕΝΦΙΑ, τη φορολογική ρύθμιση για τις εκατόν είκοσι δόσεις και το σχέδιο νόμου για το επιτελικό κράτος σήμερα συζητούμε κομβικές ρυθμίσεις για το άσυλο στα πανεπιστήμια, την κυβερνησιμότητα στην τοπική αυτοδιοίκηση, την ψηφιακή έκδοση συντάξεων και τη διανομή φαρμάκων στους βαριά πάσχοντες, παρεμβάσεις δηλαδή μέγιστης σημασίας αλλά και ουσίας για την ελληνική κοινωνία από μια κυβέρνηση που ήρθε σαν έτοιμη από καιρό να δουλέψει και όχι να μας δουλέψει, προκειμένου να επαναφέρει την κοινή λογική στο προσκήνιο της πολιτικής και την κανονικότητα στην υπηρεσία της κοινωνίας.

Και προκαλεί αλγεινή εντύπωση η απέλιπδα προσπάθεια του κ. Τσίπρα αλλά και του ΣΥΡΙΖΑ να εφεύρει αντιπολιτευτικό λόγο στείρας κριτικής, μολισμάσμενης με κραυγές του στυλ «Θα είμαι εδώ καθημερινά για να σας κάνω τη ζωή δύσκολη».

Κύριε Τσίπρα, μακάρι να είστε εδώ καθημερινά. Αυτή είναι η ουσία της δημοκρατίας και αυτό θέλουμε εμείς είναι στη Νέα Δημοκρατία, να είστε εδώ, όπως και εμείς καθημερινά θα είμαστε εδώ, και να ασκείτε με σοβαρότητα τον ρόλο που ο ελληνικός λαός σας έδωσε εντολή να ασκείται.

Δεν αποτελεί απειλή, κύριε Τσίπρα, να είστε εδώ. Δικαίωμα είναι και υποχρέωσή σας να είστε εδώ επ' ωφελεία της κοινωνίας που τέσσερα χρόνια αγνοούσατε.

Σήμερα, κύριε Τσίπρα, την ελληνική κοινωνία απασχολούν οι βαθιές τομές που επιβάλλεται να γίνουν για να πάει η χώρα στη νέα εποχή. Πτυχές αυτού του τιτανίου έργου συζητούμε σήμερα στο παρόν νομοσχέδιο. Η κυρίαρχη όλων είναι η νομοθέτηση της προεκλογικής δέσμευσης του Κυριάκου Μητσοτάκη για την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, ένα άσυλο που σήμερα λειτουργεί αντιστρόφως των σκοπών για τους οποίους θεσπίστηκε. Από φύλακα της ελεύθερης διακίνησης ιδεών στα πανεπιστήμια κατέληξε σήμερα να είναι προστάτης έκνομων πράξεων, με τα ίδια τα ιδρύματα να είναι όμηροι των μπαχαλάκηδων και των παρανομοτήτων. Ένα άσυλο που, αντί να προστατεύει την ελεύθερη έκφραση, επιτρέπει να ανθεί η βία, το παραμυθόριο και κυρίως η διακίνηση ναρκωτικών ουσιών με ορμητήριο τα πανεπιστήμια.

Η Νέα Δημοκρατία θα επαναφέρει την κοινή λογική. Τέρμα η στρέβλωση, η εργαλειοποίηση και η μετατροπή του ασύλου σε άσυλο ανομίας. Τα πανεπιστήμια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανήκουν στα παιδιά μας, στη γνώση και στην έρευνα. Δεν ανήκουν στις μολότοφ, στις εξαρτησιογόνες ουσίες, στα στειλιάρια.

Μια δεύτερη κομβική ρύθμιση αφορά την άρση των εμποδίων κυβερνησιμότητας στην αυτοδιοίκηση, που η ίδια η προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ προκαλεί με τον νόμο της απλής αναλογικής που ψήφισε. Εξαιτίας της πολλοί τοπικοί άρχοντες δεν έχουν την πλειοψηφία στα δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια, με αποτέλεσμα ο κίνδυνος παράλυσης να είναι ορατός ενώπι της επίσημης ανάληψης των καθηκόντων τους τον Σεπτέμβριο.

Σύμφωνα με τις αλλαγές που έρχονται, θεσπίζεται η δυνατότητα σύμπραξης δημοτικών και περιφερειακών παρατάξεων, στις οποίες περιλαμβάνεται υποχρεωτικά η παράταξη του δημάρχου ή του περιφερειάρχη. Εξασφαλίζεται η πλειοψηφία του δημάρχου και του περιφερειάρχη στην Επιτροπή Οικονομικών και σε όλα τα νομικά πρόσωπα της τοπικής αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού.

Κύριε Τσίπρα, ο χώρος της αυτοδιοίκησης δεν είναι χώρος πειραματισμών των ιδεολογικών σας εμμονών. Είναι ο χώρος που απαιτεί σύνθεση, αλλά όχι χάος. Απαιτεί σοβαρό διάλογο και όχι παράλληλους μονολόγους από μειοψηφίες που μοναδικό στόχο έχουν την αντίδραση, την στείρα άρνηση και όχι την παραγωγική έργου.

Το τρίτο κομβικό σημείο του διυπουργικού νομοσχεδίου αφορά στον ψηφιακό μετασχηματισμό του δημοσίου. Αυτό πρακτικά σημαίνει τέλος στις ατελείωτες ουρές στα γκισέ, που πέραν του απίστευτου εκνευρισμού και χάσιμο χρόνου, στερούν

3% του ΑΕΠ από την οικονομία και το κράτος. Το κράτος πλέον αλλάζει για να υπηρετεί τον πολίτη. Στο νέο περιβάλλον που θα οικοδομηθεί με πολύ δεσμευτικά χρονοδιαγράμματα απλοποιούνται εκατοντάδες συνήθεις γραφειοκρατικές διαδικασίες που ακολουθούνται στη ζωή κάθε πολίτη.

Μια ακόμη κομβική μεταρρύθμιση αφορά στη δημιουργία πλαισίου για διανομή φαρμάκων στους βαριά πάσχοντες, επιτέλους, γιατί οι ουρές της ντροπής των βαριά πασχόντων, που μέχρι σήμερα αναγκάζονταν να παραλάβουν το φάρμακό τους από τα φαρμακεία του ΕΟΠΥΥ, θα λάβουν τέλος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα επεκταθώ, λόγω έλλειψης χρόνου, στην ανάλυση της ρύθμισης για μειώσεις οφειλών σε ασφαλιστικά ταμεία για όσους ενταχθούν στις εκατόν είκοσι δόσεις, όπως έγινε λίγες μέρες νωρίτερα και με την εφορία. Σημειώνω απλά ότι πρόκειται για σημαντική ελάφρυνση και αφορά το σύνολο των οφειλετών, περίπου ένα εκατομμύριο τετρακόσιες χιλιάδες.

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να επισημάνω ότι αυτές οι παρεμβάσεις δεν γίνονται για τα μάτια του κόσμου, γίνονται για την ψυχή του κόσμου, την καρδιά του κόσμου, για την καθημερινότητα του κόσμου, για το παρόν και το μέλλον της πατρίδας μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Δημήτριος από το Κίνημα Αλλαγής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, το παρόν σχέδιο νόμου έρχεται στην Ολομέλεια με τη διαδικασία του επείγοντος, χωρίς ουσιαστική θα έλεγα διαβούλευση και χωρίς καμμία συζήτηση σε επιτροπές. Η διαδικασία, όμως, αυτή δεν αρμόζει όταν νομοθετούνται κορυφαία ζητήματα όπως η κυβερνησιμότητα στην αυτοδιοίκηση, η ψηφιακή διακυβέρνηση, καθώς και το πανεπιστημιακό άσυλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναζητείται με το παρόν σχέδιο νόμου η κυβερνησιμότητα στην τοπική αυτοδιοίκηση μέσα από την απλή αναλογική, ένα εκλογικό σύστημα το οποίο απαιτεί κουλτούρα άλλων συνεργασιών, συνέργεια και συλλογικότητα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, στην τοπική αυτοδιοίκηση οι συνέργειες που προϋποθέτουν προγραμματικό πλαίσιο και σύγκλιση με συγκεκριμένους στόχους και δεσμεύσεις. Αν δεν υπάρξει αυτό, τότε μιλάμε για μια επίπλαστη συμφωνία κορυφής με σκοπό -τι;- τη νομή της εξουσίας.

Πολλές διαπίστωση είναι ότι αυτές οι βασικές αρχές δεν υπηρετούνται από το παρόν σχέδιο νόμου. Γίνονται -τι;- απλά διευθετήσεις που αφορούν κυρίως τη λειτουργία των οργάνων της τοπικής αυτοδιοίκησης και όχι την κουλτούρα των συνεργασιών.

Για αυτό και έχουμε επιφυλάξεις και αντιρρήσεις επί των άρθρων. Άλλωστε, τα αδιέξοδα του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ» εμείς ως Κίνημα Αλλαγής τα είχαμε επισημάνει στη συζήτησή του ως προμηθείς και όχι ως επιμηθείς.

Και δυστυχώς, δεν αντιμετωπίζονται στη βάση τους από το παρόν νομοσχέδιο, το οποίο μόνο διευθετήσεις μπορεί να κάνει και αυτές υπηρετεί.

Έρχομαι στην ψηφιακή διακυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι καινοτομίες των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ με στόχο τη διαφάνεια και την καταπολέμηση της γραφειοκρατίας είναι καταγεγραμμένες ιστορικά. Να θυμίσω τις μεταρρυθμίσεις του 2009-2011 από την κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου, «ΔΙΑΥΓΕΙΑ», «OpenGov», ηλεκτρονική συσταγογράφηση, e-πολεοδομία, Εθνικό Σύστημα Δημοσίων Συμβάσεων.

Τελικά, ήμασταν και είμαστε είτε ως ΠΑΣΟΚ είτε ως Κίνημα Αλλαγής ένα βήμα μπροστά.

Κύριε Υπουργέ, με τις ρυθμίσεις που φέρνετε δημιουργείτε νέες δομές, χωρίς να έχουν ληφθεί υπ' όψιν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους, όπως για παράδειγμα η μεταφορά της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων, δηλαδή του «TAXIS», από το Υπουργείο Οικονομικών στο Υπουργείο Ψηφιακής Πολιτικής και μάλιστα, τη στιγμή που το Υπουργείο Οικονομικών είναι αποκλειστικά αρμόδιο για τα φορολογικά έσοδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κάνω δύο αναφορές.

Η πρώτη αφορά τα άρθρα του Υπουργείου Πολιτισμού, όπου σύμφωνα με το άρθρο 89 ανακαλούνται τέσσερις αποφάσεις για την προκήρυξη θέσεων καλλιτεχνικών διευθυντών συγκεκριμένα στο Εθνικό Θέατρο, το Ελληνικό Φεστιβάλ, το Ελληνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης και το Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης.

Ωστόσο, η ανάκληση μιας απόφασης θα έπρεπε να συνοδεύεται και από μια νέα διάταξη για τη διαδικασία με την οποία θα καλυφθούν αυτές οι θέσεις. Εδώ θα ήθελα μία απάντηση από την κ. Μενδώνη, την Υπουργό.

Η δεύτερη αφορά το θέμα του πανεπιστημιακού ασύλου. Να θυμίσω τον ν.4009/2011, αυτόν τον νόμο που έτυχε ευρείας αποδοχής τόσο εντός της Βουλής όσο και εκτός και ιδιαίτερα στην εκπαιδευτική κοινότητα. Ουσιαστικά, εξασφαλιζόταν η ουσία του πανεπιστημιακού ασύλου στο σύνολό του. Για αυτό επιβάλλεται η επαναφορά του άρθρου 3 του ν.4009/2011 για το άσυλο, ώστε να διαμορφώσουμε στον χώρο της παιδείας μια νέα ευρύτερη συναίνεση.

Ωστόσο, αυτό που θα πρέπει να ορίζει η νέα διάταξη είναι αυτό που προέβλεπε ο ν.4009/2011 στη συνέχεια των ν.421268/1982 και ν.3549/2007 –δηλαδή τι-: ότι όταν τελούνται αξιόποινες πράξεις πρέπει να εφαρμόζεται η κοινή νομοθεσία.

Κυρία Υπουργέ, με τη διατύπωση που προτάσσετε ελλοχεύει ο κίνδυνος της άκρατης αστυνομοκρατίας εντός του χώρου του πανεπιστημίου. Για αυτό λέμε όχι στην προληπτική δράση της αστυνομίας εντός των χώρων του πανεπιστημίου, αλλά λέμε να στην αντιμετώπιση από τις αστυνομικές αρχές αξιόποινων πράξεων που λαμβάνουν χώρα εντός του πανεπιστημίου.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι το τελευταίο εξάμηνο στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής ζήσαμε τον επανασχεδιασμό του χάρτη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Στην περίπτωση, μάλιστα, των δομών της δυτικής Ελλάδας δεν υπήρξε καμμία σύγκλιση, κανένας διάλογος, καμμία –μα, καμμία!- διαβούλευση. Δεν λήφθηκε υπ' όψιν ούτε το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων ούτε η αυτοτέλειά τους. Είχαμε μετονομασίες τμημάτων, χωροταξικές κατανομές, ιδρύσεις νέων σχολών, χωρίς σχεδιασμό, χωρίς καμμία προοπτική, καμμία έκφραση της ΑΔΙΠ και με τον ΕΣΥΠ καταργημένο και φυσικά, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των φορέων.

Όλα αυτά έχουν οδηγήσει σε αδιέξοδο όλους τους εμπλεκόμενους φορείς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου ένα λεπτό ακόμη.

Έχουμε αποφάσεις που αδικούν την πανεπιστημιακή κοινότητα, αλλά και την προσφορά του Πανεπιστημίου Πατρών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Ζήτησα και ζητώ και τώρα να αποσύρετε, κυρία Υπουργέ, το άρθρο 65 για την κατάργηση ίδρυσης της Νομικής Σχολής και να ξεκινήσει ένας ουσιαστικός διάλογος για τον επανασχεδιασμό του πανεπιστημιακού χάρτη της δυτικής Ελλάδας.

Να σας θυμίσω, άλλωστε, ότι αυτό ζήτησαν όλοι οι φορείς με τις χθεσινές τους τοποθετήσεις. Έχουμε χρέος να τους ακούσουμε. Κάντε το πράξη!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Κώστας Γεώργιος από τη Νέα Δημοκρατία.

Κύριε Μπούγα, θέλετε εσείς να μιλήσετε τώρα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Ναι, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Εντάξει, είπαμε να μιλήσουν δυο, τρεις Βουλευτές, να μιλήσει ένας συνάδελφος από τον ΣΥΡΙΖΑ. Μιλούν όλο Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας.

Επιμένετε να μιλήσετε τώρα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Δεν το ήξερα. Αυτή η συνεννόηση είχε γίνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Δεν είχατε πει ώρα, απλώς η αλήθεια είναι ότι όντως όταν ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ζητάει τον λόγο, μεθοδεύεται –να το πω έτσι- από το

Προεδρείο σε σύντομο χρόνο να μιλήσει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Εάν οι συνάδελφοι επιμένουν, εγώ παραχωρώ τη θέση μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Απλώς προγραμματίζεται να μιλήσουν άλλοι τρεις συνάδελφοι από τη Νέα Δημοκρατία, ένας από τον ΣΥΡΙΖΑ και τελειώνοντας ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ θα μιλήσετε εσείς ως Κοινοβουλευτικός.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να μιλήσουν και οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης! Πρέπει να το δείτε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης είναι πολύ λιγότεροι στον κατάλογο των ομιλητών. Δεν μπορούν να παραπονιούνται. Είναι ένας προς τρεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Δεν χρειάζεται να μιλάμε περισσότερο. Έχουν εξηγηθεί από το πρωί αυτές οι αιτιάσεις πάρα πολλές φορές. Δεν χρειάζεται τώρα να αναλώνουμε χρόνο.

Ο κ. Κώστας Γεώργιος έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΗΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πολύ.

Θα ήθελα και εγώ με τη σειρά μου να ευχαριστήσω τους πολίτες της δυτικής Αττικής για την τιμή που μου έκαναν να με εκλέξουν στην παρούσα Βουλή. Θα κάνω τα πάντα για να τιμήσω την εντολή τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τρία πρώτα νομοσχέδια που ήρθαν στην Ολομέλεια της παρούσας Βουλής έχουν ιδιαίτερη σημασία και συμβολικά, αλλά και ως προς την ουσία τους, καθ' όσον αποτυπώνουν την εκπεφρασμένη από τον Κυριάκο Μητσοτάκη βούληση για άμεσες μεταρρυθμιστικές τομές, που θα δώσουν στην κρατική μηχανή την πνοή και τον δυναμισμό που απαιτεί η εποχή μας.

Το προς συζήτηση νομοσχέδιο έρχεται να διευκολύνει και να εκσυγχρονίσει την καθημερινότητα του πολίτη. Κατά την άποψή μου, λαμβάνει χώρα μία πολλαπλή μεταρρύθμιση, της οποίας σταθερός παρονομαστής είναι η ωφέλεια που παρέχει στον πολίτη, γιατί σε τελική ανάλυση η πολιτική κρίνεται από τις συνθήκες που δημιουργεί στον πολίτη και στη βελτίωση της καθημερινότητάς του.

Συγκεκριμένα, η κυβερνησιμότητα των ΟΤΑ δεν είναι μία κοινωνικά ουδέτερη διάταξη. Στόχος είναι η οφειλόμενη διευκόλυνση του πολίτη, η απλοποίηση των διαδικασιών, η πραγμάτωση ουσιαστικών αποτελεσμάτων, η ευκολότερη λήψη των αποφάσεων, η διαμόρφωση πλειοψηφιών, οι οποίες στο τέλος της ημέρας καταλήγουν στη βελτίωση της καθημερινότητάς του, στην αποδοτική λειτουργία των ΟΤΑ και δημιουργούν το αναγκαίο υπόβαθρο για να υπάρχει μία επωφελής πολιτική για τους πολίτες στην καθημερινότητά τους, μακριά από ανούσιους διαξιφισμούς, μικροκομματικές αντιπαραγωγικές αντιπαλότητες και απραξία και αναποτελεσματικότητα.

Ομοίως, ο ψηφιακός μετασχηματισμός του δημοσίου, η επιτάχυνση των διοικητικών συναλλαγών, η ψηφιακή και συνεπώς ταχύτερη έκδοση συντάξεων, η διάταξη «once only», που περνάει σε αυτή τη διάταξη, ώστε να μπορεί ο κάθε πολίτης μία φορά να δηλώνει τα στοιχεία του και να μπορεί να έχει μία ομαλή συναλλαγή με το δημόσιο, η διανομή φαρμάκων σε χρονίως πάσχοντες, όλες αυτές οι διατάξεις δεν είναι κοινωνικά ουδέτερες, έχουν πραγματικό κοινωνικό πρόσημο, στοχεύουν στη βελτίωση της καθημερινότητας του πολίτη, του διοικούμενου, του ασθενούς. Έρχονται να επιλύσουν χρόνιες παθογένειες του δημόσιου τομέα.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, όσον αφορά το θέμα του ασύλου ήταν μία κυρία και πρωταρχικής σημασίας προεκλογική δέσμευση του Κυριάκου Μητσοτάκη και της Νέας Δημοκρατίας και λάβαμε εντολή για να προχωρήσουμε σε αυτή την διάταξη, η οποία στοχεύει στη βελτίωση της καθημερινότητας του ενεργού πολίτη, όπως αυτός δρα στον ακαδημαϊκό χώρο, δηλαδή του καθηγητή, του διοικητικού υπαλλήλου και του φοιτητή που φοιτά σε δημόσιο πανεπιστήμιο. Επί της ουσίας αποκαθιστούμε την πραγματική λειτουργία του στόχου για τον οποίο θεσπίστηκε το άσυλο, δηλαδή την ελεύθερη διακίνηση ιδεών, της διδασκαλίας, της έρευνας και προστατεύεται πραγματικά η ελεύθερη έκφραση του λόγου.

Δυστυχώς σήμερα -και διερρωτώμαι γι' αυτό- δεν υπάρχει πραγματική ελεύθερη διακίνηση ιδεών σε όλα τα ελληνικά πανεπιστήμια ούτε ουσιαστική επιστημονική διδασκαλία ελεύθερη, καθώς δεν υπάρχει συχνά-πυκνά μία μειοψηφία η οποία λειτουργεί με όρους πλειοψηφίας και εμποδίζει τις πραγματικές πλειοψηφίες να απολαύσουν τον σκοπό για τον οποίο βρίσκονται στο ελληνικό πανεπιστήμιο: την ακαδημαϊκή ελευθερία, τη δημιουργία ενός ακαδημαϊκού περιβάλλοντος φυσιολογικού και μοντέρνου, ώστε να μπορέσουν πραγματικά να παραχθούν ιδέες. Όταν δημιουργήθηκε ο θεσμός του πανεπιστημιακού ασύλου πράγματι υπήρχε ανάγκη προστασίας του ελεύθερου λόγου από εξωτερικές δυνάμεις.

Σήμερα η δημοκρατία μας προστατεύει την ελευθερία του λόγου αλλά δυστυχώς αυτοί που εχθρεύονται την ελευθερία του λόγου έχουν διαμορφώσει στο ελληνικό πανεπιστήμιο καθεστώδες αυταρχισμού και ανελευθερίας και έχουν επιβάλει την ασυδοσία τους ως έκφραση της κυριαρχίας της ανομίας και της εγκληματικότητας, δηλαδή στην ουσία, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε φτάσει στο σημείο να προστατεύεται ακριβώς ο αντίθετος στόχος από αυτόν για τον οποίο θεσπίστηκε το άσυλο όταν θεσπίστηκε.

Είναι προφανές ότι η κατάργηση του ασύλου υπό τη σημερινή του μορφή δεν θα φέρει στα ελληνικά πανεπιστήμια αυτομάτως λύση στα πολλά προβλήματα που έχουν. Είναι, όμως, βέβαιο ότι θα αποτελέσει τη βάση και το θεμέλιο για την ουσιαστική αναδιοργάνωση, καθώς και θα απελευθερώσει δημιουργικές δυνάμεις και θα προσδώσει πνοή πραγματικής ακαδημαϊκής έκφρασης στον χώρο του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος.

Άκουσα, δυστυχώς, ότι αποτελούν δυσφήμιση όσα λέμε για την κατάργηση του ασύλου ανομίας. Αντιθέτως, προσπαθούμε να κάνουμε πανεπιστήμια εξωστρεφή και παραγωγικά. Τιμούμε το ελληνικό πανεπιστήμιο στο οποίο η πλειοψηφία από εμάς έχει φοιτήσει. Καμμία δυσφήμιση δεν υπάρχει από την προσπάθεια βελτίωσης των συνθηκών που υπάρχουν στο ελληνικό πανεπιστήμιο.

Αντιθέτως, δυσφήμιση είναι να υπάρχουν μικρές μειοψηφίες που λειτουργούν ως πλειοψηφίες και αντί για άντρα παραγωγής ακαδημαϊκού λόγου, τα πανεπιστήμια να μετατρέπονται σε άντρα παραβατικής συμπεριφοράς. Εμείς θέλουμε πανεπιστήμια ανοικτά και εξωστρεφή, στα οποία θα παράγεται ακαδημαϊκό έργο και γνήσια παραγωγή ιδεών.

Και τελειώνω με κάτι που άκουσα από τον κ. Βαρουφάκη. Ο κ. Βαρουφάκης ανέφερε ότι έτυχε ενώπιον μιας στιγμής στο ελληνικό πανεπιστήμιο όταν δέχθηκε μια επιθετική επίσκεψη από διάφορους εξωπανεπιστημιακούς παράγοντες. Και πράγματι, ομολόγησε ότι τους αντιμετώπισε και συνδιαλλάχθηκε μαζί τους και δεν έπαθε κάτι εκείνη την ημέρα.

Όμως, εμείς δεν μπορούμε, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, να νομοθετήσουμε με βάση την τύχη που είχε ο κ. Βαρουφάκης, γιατί την ίδια τύχη δεν την είχε ο κ. Συρίγος ο οποίος ξυλοκοπήθηκε στο ελληνικό πανεπιστήμιο, δεν την είχε ο κ. Φορτσάκης ο οποίος κλείστηκε στην πρυτανεία επειδή προσπάθησε να εφαρμόσει μια συγκεκριμένη πολιτική εκείνη την περίοδο.

Ο σκοπός του νομοθέτη είναι να προστατέψει τη γενικότητα και η γενικότητα στην προκειμένη περίπτωση είναι η επαναφορά της κοινής λογικής στο πανεπιστήμιο και πραγματικά, ο σκοπός για τον οποίο υπήρξε το άσυλο τότε, η ελεύθερη έκφραση εντός του ελληνικού πανεπιστημίου.

Αυτή, λοιπόν, η διάταξη η οποία κακώς θεωρώ ότι έχει γίνει αντικείμενο αντιπολιτευτικής πολιτικής, διότι είναι διάταξη που θα προστατέψει το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο, αξίζει να ψηφιστεί από τη μεγαλύτερη δυνατή πλειοψηφία εντός του Κοινοβουλίου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Ζωή Ράπτη από τη Νέα Δημοκρατία. Θα ακολουθήσει η κ. Τσαμπίκη Ιατρίδη επίσης από τη Νέα Δημοκρατία, μετά ο κ. Ζουράρις από τον ΣΥΡΙΖΑ και μετά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Μπουγάς.

Ορίστε, κυρία Ράπτη.

ΖΩΗ ΡΑΠΤΗ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασική προγραμματική δέσμευση της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας αποτελεί και η ουσιαστική αναβάθμιση δημόσιας ανώτατης και ανώτερης εκπαίδευσης στον τόπο μας.

Στο πλαίσιο αυτό και σεβόμενη τον τεθέντα μειωμένο χρόνο ομιλίας εκάστου συναδέλφου, θα αναφερθώ μόνο στην εισαγωγή του άρθρου 64 του σχεδίου νόμου «αναβάθμιση της ποιότητας του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος».

Με το παρόν άρθρο, κυρίες και κύριοι, κάνουμε πράξη την προεκλογική μας δέσμευση για την κατάργηση του θεσμού του ασύλου της ανομίας που μέχρι τώρα ίσχυε στα πανεπιστήμια, άσυλο το οποίο κατά κατάχρηση της έννοιάς του και των λόγων για τους οποίους είχε θεσπιστεί, είχε στην πράξη καταστήσει πολλούς από τους χώρους εκπαίδευσης σε άβυσσους εγκληματικότητας, χώρους τέλεσης λογής αξιόποινων πράξεων και φυσικά, τίποτα δεν συνεισέφερε στην προαγωγή των ιδρυμάτων, την φοιτητική και ακαδημαϊκή κοινότητα από πλευράς προαγωγής της γνώσης.

Και είναι αλήθεια ότι οι συζητήσεις για το πανεπιστημιακό άσυλο ανατρέχουν στη Μεταπολίτευση και συγκεκριμένα, το 1975, σε αυτή την ταραγμένη περίοδο, όταν η μειοψηφία διατύπωσε την άποψη πως η ακαδημαϊκή ελευθερία κατοχυρώνεται ουσιαστικά και πραγματικά μόνο σε συνδυασμό με το άσυλο. Η άποψη αυτή οδήγησε στην ψήφιση του ν. 1268/1982 και αναγνωρίστηκε επίσημα ως θεσμός το άσυλο και έθεσε την επέμβαση της Αστυνομίας υπό την έγκριση μιας τριμελούς επιτροπής ασύλου με τη συμμετοχή και εκπροσώπου των φοιτητών.

Η πράξη, όμως, έδειξε ότι οι διατάξεις που θεσπίστηκαν για την προστασία της ελευθερίας της έρευνας και της διδασκαλίας, αλλά και των πανεπιστημιακών χώρων, έμειναν σε πολλές περιπτώσεις γράμμα κενό, αφού οι λειτουργοί τους και οι φοιτητές όχι μόνο δεν κατάφεραν να προστατέψουν την προαγωγή της ακαδημαϊκής γνώσης, αλλά ούτε και την ίδια τη σωματική ακεραιότητα και την πνευματική περιουσία φοιτητών και διδασκόντων.

Ακόμα θυμάμαι, νεαρή δικηγόρος το 1995, την καταστροφή των χώρων του Πολυτεχνείου, των εργαστηρίων και της υλικοτεχνικής υποδομής, των διδακτορικών εργασιών των φοιτητών που έχασαν προϊόντα σκληρής δουλειάς πολλών ετών από κάθε λογής εξωπανεπιστημιακά στοιχεία, τα οποία κρυπτόμενα κάτω από τον φερετζέ του φοιτητή, έκαιγαν και λεηλατούσαν επί διήμερο τον πολύπαθο αυτό χώρο. Τι όνειδος, αλήθεια, για τη δημοκρατία μας, αλλά και για τους λειτουργούς της, αυτές οι πράξεις βίας εναντίον των φοιτητών, δέκα χρόνια μετά, μέσα στον ίδιο χώρο όπου γκρεμίστηκε η δικτατορία!

Πολύ αργότερα, με τον νόμο Διαμαντοπούλου, που και εμείς στηριξαμε, έγινε ένα πρώτο και σημαντικό, αλλά ατελές βήμα στην κατεύθυνση του να θεσμοθετηθεί η αυτεπάγγελτη επέμβαση της Αστυνομίας, αλλά μόνο για πράξεις που τελούνται μέσα στους χώρους του ΑΕΙ.

Δυστυχώς αυτή η προσπάθεια τερματίστηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση, καθώς ο ΣΥΡΙΖΑ εξάρτησε την επέμβαση της δημόσιας δύναμης από το πρυτανικό συμβούλιο για τελούμενα πλημμελήματα, με αποτέλεσμα να ενταθεί η εξαγωγή των φαινομένων βίας και παραβατικότητας στους χώρους εντός και εκτός πανεπιστημίων. Διότι είναι γνωστό τοις πάσι ότι έχουν ενταθεί πλέον οι παράνομες πράξεις και συμπεριφορές, οι οποίες τελούνται προκλητικά όχι μόνο μέσα, αλλά και έξω από τους χώρους των ΑΕΙ και οι δράστες καταφεύγουν πού αλλού; Μέσα σε αυτά, για να αποφύγουν τη σύλληψη, μετατρέποντας εν τοις πράγμασι τα πανεπιστήμια σε εμφάνη, αλλά απροσπέλαστα καταφύγια τους, τους δε πολύπαθους κατοίκους της περιοχής σε δεύτερης κατηγορίας πολίτες.

Και διερρωτώμαι, επειδή πολλά ακούστηκαν μέσα σε αυτή την Αίθουσα, το εξής: Το άσυλο είναι άσυλο ιδεών ή μπαχαλάκηδων και κακοποιών; Είναι μήπως άσυλο ο ξυλοδαρμός του συναδέλφου κ. Συρίγου από τραμπούκο στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, επειδή διαφωνούσε με τις απόψεις και τις πρακτικές τους; Είναι άσυλο η βίαιη παρεμπόδιση του έργου και το άδειασμα σκουπιδιών στο γραφείο του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών κ.

φορτσάκη; Τελικά, ως τι θεωρεί το πανεπιστήμιο ο ΣΥΡΙΖΑ; Χώρο ελεύθερης έρευνας και διδασκαλίας ή μήπως χώρο όπου κυοφορούνται, όπως ακούσαμε, ανατρεπτικές ιδέες;

Ανατρεπτικές σε καιρό δημοκρατίας, συνάδελφοι; Κατά ποιου, άραγε; Μήπως εννοείτε εναντίον μόνο όσων διαφωνούν με τις ιδεολογικές σας προσεγγίσεις; Ποιον, άραγε, ευνοεί η συνέχιση αυτής της απαράδεκτης κατάστασης;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πράξεις ωμής σωματικής και ψυχολογικής βίας, ακόμα και σε πλημμεληματική μορφή, δεν έχουν την παραμικρή σχέση με το ακαδημαϊκό έργο και δεν μπορούν να προστατεύονται ή να καλύπτονται πίσω από το άσυλο.

Είναι, λοιπόν, η κατάργηση του ασύλου της ανομίας ένα πρώτο συμβολικό, αλλά εξόχως ουσιαστικό βήμα προς την κατεύθυνση της αναβάθμισης του δημοσίου πανεπιστημίου. Με την προτεινόμενη διάταξη πάσης φύσης εγκληματικές πράξεις θα υπόκεινται στην άμεση επέμβαση της δημόσιας δύναμης.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα υπερασπιστεί την ελευθερία της ακαδημαϊκής έρευνας και διδασκαλίας, την ακεραιότητα και την αξιοπρέπεια των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας, αλλά και τη δημόσια περιουσία των ΑΕΙ, που πληρώνει καθημερινά από το υστέρημά του ο έντιμος φορολογούμενος Έλληνας πολίτης. Τα πανεπιστήμιά μας θα ξαναγίνουν άμεσα άσυλο ιδεών και όχι παραβατικότητας κατευθυνόμενων μειοψηφιών.

Γι' αυτό, σας καλώ να υπερψηφίσετε τη διάταξη στην κατεύθυνση του να κτίσουμε ένα καλύτερο πανεπιστημιακό μέλλον για τα παιδιά μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Η κ. Τσαμπίκα Ιατρίδη από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΤΣΑΜΠΙΚΑ (ΜΙΚΑ) ΙΑΤΡΙΔΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε όλη τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου η Νέα Δημοκρατία, ο Κυριάκος Μητσοτάκης και όλα τα στελέχη της παράταξής μας απευθυνθήκαμε στον ελληνικό λαό με ειλικρίνεια και σαφήνεια.

Είχαμε πει ότι η απλή αναλογική που επέβαλε ο ΣΥΡΙΖΑ στην τοπική αυτοδιοίκηση με τον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ» θα οδηγήσει σε ακυβερνησία τους δήμους και τις περιφέρειες. Αυτή την ακυβερνησία η Νέα Δημοκρατία έχει πει ξεκάθαρα στους Έλληνες πολίτες ότι θα την ανέτρεπε και ότι θα εξασφάλιζε την ομαλή λειτουργία της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Είχαμε πει ότι η κατάσταση στα πανεπιστήμια με το άσυλο δεν μπορούσε να συνεχισθεί και το ζήτημα αυτό θα το αντιμετωπίζαμε με νομοθετική πρωτοβουλία άμεσα.

Είχαμε πει ότι χρειαζόταν να γίνει ευνοϊκότερη ρύθμιση για τις εκατόν είκοσι δόσεις στα ασφαλιστικά ταμεία και να προχωρήσει η καταβολή των εκκρεμών συντάξεων. Το κάνουμε πράξη και μάλιστα, με μειωμένο επιτόκιο από 5% σε 3%.

Είχαμε πει ότι θα βάλουμε τέλος στις ουρές της ντροπής στα φαρμακεία του ΕΟΠΥΥ. Με το νομοσχέδιο ανοίγουμε τον δρόμο για διανομή φαρμάκων σε βαριά νοσούντες στο σπίτι, στον χώρο νοσηλείας ή στα φαρμακεία της γειτονιάς. Είχαμε δεσμευθεί για μια σειρά από ζητήματα, τα οποία τις τελευταίες δυο εβδομάδες τα κάνουμε πράξη εδώ, στην Ολομέλεια της Βουλής των Ελλήνων.

Κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί ότι αυτά που προβλέπονται στο παρόν νομοσχέδιο δεν τα είχαμε πει επακριβώς με αυτόν τον τρόπο και προεκλογικά. Η Αντιπολίτευση, προφανώς και δικαιούται να κάνει την κριτική της. Άλλωστε, αυτό είναι και η πεμπτοσύνη της δημοκρατίας. Όμως, δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι επί αυτών των θεμάτων αποφάσισε ξεκάθαρα και αυτοδύναμα ο ελληνικός λαός ακριβώς έναν μήνα πριν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο εξασφαλίζεται η ομαλή λειτουργία των δήμων και των περιφερειών της χώρας και μάλιστα με τρόπο που εξασφαλίζεται τόσο η αντιπροσώπευση στη βάση του τι ψήφισαν οι πολίτες στις εκλογές της αυτοδιοίκησης, αλλά και η κυβερνησιμότητα.

Είναι γνωστό ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θυμήθηκε την απλή αναλογική όταν κατάλαβε ότι είχε χάσει τα όποια ερείσματα είχε στις τοπικές κοινωνίες, αλλά και στο σύνολο της κοινωνίας. Συνεπώς, ό,τι δεν

μπορούσε να ελέγξει αποφάσισε να το καταστρέψει με την απλή αναλογική.

Δεν θα μιλήσω για τις στρεβλώσεις που ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ» δημιουργεί όμως, θα πω το εξής: Στη δημοκρατία πρέπει να εξασφαλίζεται και η λογοδοσία, γι' αυτό και πρέπει να επιτρέπεται στον δήμαρχο και τον περιφερειάρχη να εφαρμόζει την πολιτική του, γι' αυτόν τον λόγο εκλέγεται άλλωστε και να λογοδοτήσει στη βάση των αποτελεσμάτων αυτής της πολιτικής.

Περαιτέρω, όπως μπορεί να συμβεί και με την εφαρμογή της απλής αναλογικής στην κεντρική πολιτική σκηνή, δεν είναι δυνατόν κόμματα ή παρατάξεις με ελάχιστο ποσοστό 2% ή 3% να αποκτούν δυσανάλογη δύναμη και ουσιαστικά να είναι σε θέση να δυναστεύουν ή και να εκβιάζουν, σε πολλές περιπτώσεις, την πλειοψηφία.

Άρα οι ρυθμίσεις του Υπουργού Εσωτερικών κ. Θεοδωρικάκου δεν κινούνται απλά προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά ουσιαστικά εξασφαλίζουν την ουσία της δημοκρατίας. Με απλά λόγια πρέπει οι εκλεγμένοι δήμαρχοι και περιφερειάρχες να παράγουν αποτελέσματα για τους πολίτες και να κρίνονται για αυτά.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφερθώ και προσωπικά στον κύριο Υπουργό και να επισημάνω ότι ανταποκρίθηκε στο αίτημά μας με το άρθρο 5 παράγραφος 16, για την «ΕΤΑΙΠΡΟΦΥΚΑ» της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας στα Δωδεκάνησά μας, η οποία έχει προσφέρει τα μέγιστα στην προστασία του περιβάλλοντος, την πολιτική προστασία και την πυρόσβεση. Είμαι ιδιαίτερα ευτυχής που δίνεται λύση γιατί και παλιότερα ως Βουλευτής είχα κάνει αρκετές παρεμβάσεις για την «ΕΤΑΙΠΡΟΦΥΚΑ». Είναι ένα σαφές δείγμα ότι η Κυβέρνηση είναι κοντά στα νησιά μας, στηρίζει στην πράξη τη νησιωτικότητα και ενισχύει τις πρωτοβουλίες των νησιωτών.

Μολονότι, κύριε Υπουργέ, έχετε πει ότι επόμενο νομοσχέδιο θα αντιμετωπίσουν και άλλα ζητήματα της τοπικής αυτοδιοίκησης, θα ήθελα να καταθέσω σήμερα στα Πρακτικά της Βουλής ένα υπόμνημα και αν μπορείτε να το δείτε πρόκειται για το υπόμνημα του Συλλόγου Υπαλλήλων Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου Περιφερειακών Ενοτήτων Δωδεκάνησου. Με το υπόμνημα αυτό ζητείται η επαναφορά νέας μορφής ευέλικτου προσυμβατικού ελέγχου για συγκεκριμένες κατηγορίες δαπανών των ΟΤΑ, των νομικών τους προσώπων και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. Είναι ένα θέμα, το οποίο χρήζει αντιμετώπισης, κύριε Υπουργέ.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Τσαμπίκα Ιατρίδη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφικών και Πρακτικών της Βουλής)

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το άλλο θέμα είναι το άσυλο στα πανεπιστήμια μας. Πιστεύω ότι το κάθε ζήτημα πρέπει να τίθεται στην ιστορική του διάσταση. Ευτυχώς σε αυτή τη χώρα, παρά τα όποια προβλήματα της, ουδέποτε αμφισβητήθηκε η ελευθερία στη διατύπωση και τη διακίνηση των ιδεών και ειδικά στα πανεπιστήμια.

Μιας και εγώ υπήρξα φοιτήτρια ουδέποτε αισθάνθηκα ότι δεν μπορούσα να ερευνήσω ότι ήθελα στον τομέα μου. Ουδέποτε αισθάνθηκα ότι δεν μπορούσα να εκφράσω τη γνώμη μου. Με τις ρυθμίσεις της αρμόδιας Υπουργού της κ. Κεραμέως γίνεται το ακριβές: Ο χώρος των πανεπιστημίων εξομοιώνεται με τον κοινό δημόσιο χώρο, όσον αφορά στην άσκηση αρμοδιοτήτων των αρχών και την επέμβασή τους λόγω τέλεσης αξιόποινων πράξεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο έχει πολλές ρυθμίσεις, οι οποίες έρχονται να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις που θέτει η πραγματικότητα, ρυθμίσεις οι οποίες δείχνουν ότι η Κυβέρνησή του Κυριάκου Μητσοτάκη και η Νέα Δημοκρατία σκοπεύουμε να τηρήσουμε τις δεσμεύσεις μας κυρίως, απέναντι στον ελληνικό λαό στο ακέραιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Ζουράρις από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ελάτε, κύριε Ζουράρι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΟΥΡΑΡΙΣ: Πρόεδρε, τα σέβη μου.

Εγώ προφανώς θα μιλήσω ως κατά την επιστήμη κάποιος της Νέας Δημοκρατίας, η οποία εμφανίστηκε λυρώδης ως Ηρώδης και παστάς βεβαίως του λόγου τύπου 'Ιλζε Κοχ και ένα μεγάλο τμήμα συναδέλφων εδώ μας έβγαλε τρελούς.

Η αλήθεια είναι ότι το έχει πρωτοπειρήξει ήδη στο «Υπέρ Ελευθερίας» ο Κολοκοτρώνης, διότι είπε ότι «μαζεψήκαμε οκτώ-εννιά, τα παιδιά μου, κάτι ξαδέλφια, κάτι ανίψια και μαζί με το αλόγο μου εμείς οι τρελοί ήμασταν δέκα». Έτσι ήμασταν κι εμείς εδώ οι τρελοί, δέκα.

Επιστήμη θέλει η κυρία. Θα την έχει. Εδώ και ενάμιση αιώνα έχει αρχίσει, βεβαίως, από τον «Ιέρωνα τον Τυραννικόν» του Ξενοφώντος, έχει αρχίσει από τα «Ηθικά Νικομάχεια», συνεπώς αναρωτιόμαστε όλοι και ειδικά των ανθρωπείων επιστημών τι είναι, πού ερείδεται, πού στηρίζεται και πώς διαμορφώνεται η αυτό που λέμε τυραννική προσωπικότητας, η αυταρχική προσωπικότητα, «τας αδικούς τυραννίδας» που λέει ο Θουκυδίδης ή «τας αδικούς δυναστείας», τι είναι αυτή η δυναστική, τυραννική, ολοκληρωτική προσωπικότητα, η οποία διαμορφώνεται στην πολιτική εδώ και τρεις χιλιάδες χρόνια. Το έχει λύσει τώρα η επιστήμη. Παραπέμπω. Λέει η Υπουργός. Τα βιβλία του πατέρα μου τα έχει όλα και ο πατέρας της και ο παππούς της κυρίως. Σελίδα 390 ένθεν κακείθεν και οι τρεις πραγματείες του γεννητορος, δηλαδή του Φρόντ και η ψυχαναλυτική ή και η ψυχοβιολογική σχολή και η ανθρωπική βιομετρική σχολή - η δικιά μου-των τελευταίων ετών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΒΔΕΛΑΣ**)

Η ατομική, λοιπόν, η προσωπικότητα η αυταρχική, δηλαδή Μπολσονάρου, Μητσοτάκης, Όρμπαν, όλοι αυτοί και όσοι από εσάς έχετε μία ροπή ή τάση προς την βαρβαρία, δηλαδή κλειστές φυλακές, κατάργηση ασύλου, φυλακές τύπου Γ' και άντε γάμα και ολοκληρωτισμοί και επιτελικά σχήματα, τα οποία είναι βέβαια στρατιωτικά. Για όσους από εσάς έχετε τάση, ροπή, το έχει λύσει η επιστήμη. Πάσχει μίαν πεπτωκυίαν ερωήν το ορμώφυτόν σας. Αυτό απεφάσισε η επιστήμη. Επιστήμη δεν θέλετε; Την έχετε την επιστήμη.

Το ορμώφυτον, λοιπόν, το οποίον είναι σύμμεικτον πάντοτε κατά τον Ξενοφώντα, πάσχει μίαν ερωήν πεπτωκυίαν, δηλαδή έχετε ήδη τάση, ροπήν αφελήν ή μία λυπημένη αναφροδισία, άρρενες και θήλειες μαζί, όσοι έχετε την ροπήν. Δεν την έχετε όλοι προφανώς στη δεξιά. Όσοι την έχετε, όμως, έχετε κλασική περίπτωση απισχάνσεως της ερωής σας. Ή για να χρησιμοποιήσω την ορολογία του τρισεγγίστου των Ελλήνων λογογράφων μαζί με τον Θουκυδίδη, δηλαδή του στρατηγού Μακρυγιάννη, τι υπάρχει όταν έχετε αυτή την ροπήν, διότι έχετε αναμφισβήτητα μία μείωση της ερωής σας; Τι έχετε; Έχετε κουρασμένη ή μπατημένη καύλα. Αυτό έχετε. Υπάρχουν μαντζούνια, οι φακές -ο Αμφιάραος μιλάει για τις φακές, ο πατέρας μου μιλάει επίσης για τις φακές- τσουκνίδες, σπόροι κ.λπ., με τα οποία η υποβεβαθμισμένη ήδη ερωή σας θα μπορεί να επανακτήσει ποιαν; Την προεντεταμένην προβολήν, ώστε να μην έχετε προβολήν με το ρόπαλον, δηλαδή με αυτό το βάνανσο, το βίαιον με το οποίον με αυτή την απίστευτης βιαιότητας φράση η κυρία αυτή, ασκώντας απίστευτη φραστική βία, δηλαδή συμβολικό σαδιστικό επιδειξιμό, λέει «η επιστήμη μάς έβγαλε τρελούς».

Γεια σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΑΣ (Υφυπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Τον έχετε για ένα λεπτό, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΑΣ (Υφυπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, οφείλω να πάρω τον λόγο για να πω κάτι πάρα πολύ απλό στον κύριο καθηγητή. Νομίζω ότι ακούγοντας την ομιλία του στη συνέχεια θα αξιολογήσει και αυτός ότι τον αδικεί η σημερινή του παρουσία και τα λεγόμενά του.

Εγώ, όμως, θέλω να πω μόνο μία κουβέντα: Δεν είναι βιαιότητα

να έρχεται μια Κυβέρνηση και να υλοποιεί αυτό το οποίο με ξεκάθαρο και κατηγορηματικό τρόπο είτε προεκλογικά και το έθεσε στην κρίση του ελληνικού λαού. Δεν είναι βιαιότητα. Είναι δημοκρατία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε.

Πριν περάσουμε στον κ. Μπούγα που είναι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, μπήκαμε στην τελική ευθεία. Η κούραση είναι εμφανής σε όλους μας. Να σεβαστείτε τη δική σας κούραση πρώτα. Να σεβαστείτε τους συναδέλφους που θέλουν να πάρουν το βάπτισμα. Θα μείνουμε μέχρι τη 1.00'.

Από εκεί και πέρα, αγαπητοί συνάδελφοι, όσον αφορά την αυριανή ονομαστική ψηφοφορία, είναι να διεξαχθεί περίπου στις 15:30' με 16:00' το μεσημέρι. Σε κάθε περίπτωση θα δούμε πόσοι συνάδελφοι εκ του καταλόγου θα υπολείπονται μετά το πέρας της σημερινής συνεδρίασης, με στόχο να ομιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι. Αυτό θα το οριστικοποιήσουμε αύριο. Γι' αυτό σας καλώ να σεβαστούμε τον χρόνο, να μην υπάρξουν γκρίνιες. Δεν νομίζω ότι έχουμε να χωρίσουμε κάτι. Απλά να μην κλέβουμε τον χρόνο από τον επόμενο. Δεν κερδίζουμε τίποτα άμα κλέβουμε χρόνο.

Ορίστε, κύριε Μπούγα, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα χάσω χρόνο να απαντήσω στον προηγούμενο ομιλητή. Όσοι ακούν τη συζήτηση μπορούν να βγάλουν τα συμπεράσματα ποιος πάσχει και από τι πάσχει.

Εκείνο, όμως, το οποίο θα ήθελα να πω, απαντώντας σε προηγούμενους ομιλητές, είναι το εξής: Επιχειρείται να υποβαθμιστεί η προσπάθεια της Κυβέρνησης και όσα γίνονται να εξομοιωθούν με την ανυπαρξία κράτους πριν τις εκλογές.

Υπενθυμίζω, κύριοι συνάδελφοι τα εξής: Μέσα σε χρονικό διάστημα περίπου ενός μηνός έχουμε μειώσει τον ΕΝΦΙΑ. Έχουμε νομοθετήσει τις εκατόν είκοσι δόσεις στα ταμεία και στο δημόσιο. Έχουμε προωθήσει επενδύσεις. Έχουμε βάλει τέλος στις ουρές της ντροπής του ΕΟΠΥΥ. Έχουμε άμεση ανταπόκριση στις φυσικές καταστροφές και στις κρίσεις.

Σήμερα με το συζητούμενο σχέδιο νόμου εξασφαλίζεται η λειτουργία των ΟΤΑ, διότι με τις διατάξεις του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εσωτερικών ουσιαστικά απενεργοποιείται μια νάρκη, την οποία είχε φροντίσει να βάλει η προηγούμενη κυβέρνηση στη λειτουργία των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, επειδή δεν κατάφερε στα χρόνια που κυβέρνησε να αποκτήσει σοβαρά ερείσματα στους δήμους και στις περιφέρειες, εισήγαγε με τον ν.4555/2018 την κατ' ευφημισμόν ανόθευτη αναλογική. Στην πράξη, όμως, όπως απέδειξαν και οι εκλογές, και νόθευσε και παραποίησε πλήρως τη βούληση των τοπικών κοινωνιών. Ο νόμος του ΣΥΡΙΖΑ οδήγησε τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης σε ακυβερνησία. Αυτή την ανεύθυνη επιλογή είχαμε δεσμευτεί να μην την επιτρέψουμε. Με το νομοσχέδιο αυτό υλοποιούμε την υπόσχεσή μας.

Με το συζητούμενο νομοσχέδιο ενθαρρύνονται και κινητοποιούνται οι συμπράξεις μεταξύ των παρατάξεων, με την αναγκαία ασφαλώς συμμετοχή της παράταξης του νεοεκλεγέντος δημάρχου ή περιφερειάρχη. Με αυτόν τον τρόπο δημιουργείται μια ενιαία πλειοψηφία, χωρίς όμως οι παρατάξεις που συμμετέχουν να χάνουν την αυτοτέλειά τους. Διευκολύνεται η λειτουργία των αιρετών οργάνων της αυτοδιοίκησης και εξασφαλίζεται η πλειοψηφία στα αποφασιστικά όργανα των δήμων και των περιφερειών.

Οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ ανακάλεσαν προβλήματα συνταγματικότητας στις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου. Υπενθυμίζω - ελέγχθη και το πρωί- ότι τόσο το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο όσο και το Συμβούλιο της Επικρατείας, με σειρά αποφάσεών τους, έχουν αποφασίσει ότι ο νομοθέτης έχει ευρύτητα περιθώρια να εκτιμά τις εκάστοτε πολιτικές και κοινωνικές συνθήκες, ώστε να ρυθμίζει τον τρόπο με τον οποίο να αναδεικνύονται οι δημοτικές και περιφερειακές αρχές της χώρας. Μόνο ένας συνταγματικός περιορισμός υφίσταται: να μην αφαιρούνται ή να μην απομειώνονται οι αρμοδιότητες της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Είναι, λοιπόν, απορίας άξιο, πού εδράζεται το ζήτημα συνταγματικότητας που ετέθη από την πλευρά της Αντιπολίτευσης;

Είναι άραγε δυνατόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να διοικηθούν οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης χωρίς την διασφάλιση λειτουργίας των αποφασιστικών τους οργάνων, χωρίς να υπάρχει δυνατότητα λήψης αποφάσεων; Το Σύνταγμα επιτάσσει τη δημιουργία ισχυρών διοικήσεων στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, μέσω στιβαρής εκλογικής διαδικασίας και αυτό με το συζητούμενο σχέδιο νόμου γίνεται πράξη.

Επίσης, η Αξιωματική Αντιπολίτευση διά του εισηγητή της, αλλά και του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της αναφέρθηκε σε ένα προσχηματικό δίλημμα: κυβερνησιμότητα ή δημοκρατία;

Για εμάς δεν υπάρχει τέτοιο δίλημμα. Είναι, πράγματι, ψευδείς πύργους και σε αυτό συμφωνούμε. Όχι, όμως, γιατί κάποιοι έχουν περισσότερη δημοκρατική ευαισθησία από τους άλλους, αλλά γιατί η κυβερνησιμότητα στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης είναι δημοκρατία. Οι έννοιες αυτές πρέπει να ταυτίζονται.

Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν σημαίνει ακινησία, δεν σημαίνει συνεχή διαβούλευση και διαπραγμάτευση, σημαίνει δυνατότητα δυναμικής λήψης απόφασης. Μόνο έτσι διασφαλίζεται και κατοχυρώνεται η δημοκρατική επιταγή για σεβασμό της λαϊκής βούλησης, αλλά και η αποτελεσματική τοπική αυτοδιοίκηση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μήπως να καταργήσουμε και τις εκλογές;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Δεν χρειάζεται, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αν είναι, να μας το πείτε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Απλώς να τις κάνουμε με ένα σύστημα που μπορεί να διοικηθούν οι δήμοι και οι περιφέρειες.

Θα πω τώρα λίγα λόγια για το άσυλο και το άρθρο 64 του συζητούμενου νομοσχεδίου. Ξέρετε πολύ καλά, κύριοι συνάδελφοι, ότι το άρθρο 16 του Συντάγματος κατοχυρώνει την ακαδημαϊκή ελευθερία στην έρευνα, τη διδασκαλία, την ελεύθερη έκφραση και διακίνηση των ιδεών και ορίζει ότι η ανάπτυξη και προαγωγή τους αποτελεί υποχρέωση του κράτους.

Επίσης, το άρθρο 16 του Συντάγματος καθιερώνει την πλήρη αυτοδιοίκηση των ιδρυμάτων που παρέχουν ανώτατη εκπαίδευση και καθορίζει τη νομική τους φύση ως νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, τα οποία τελούν υπό την εποπτεία του κράτους.

Σε πλήρη εναρμόνιση προς τις πρόνοιες αυτές του Συντάγματος βρίσκεται η διάταξη του άρθρου 64 του συζητούμενου νομοσχεδίου. Η διάταξη, όμως, αυτή που αποσκοπεί; Απαγορεύει την κατάχρηση της έννοιας της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Πρέπει επιτέλους να συμφωνήσουμε όλοι ότι το πανεπιστήμιο είναι χώρος ασφαλείας, ευταξίας και ελευθερίας. Δεν είναι και δεν πρέπει να είναι άσυλο ασυδοσίας και ανομίας. Η μη τήρηση του νόμου ή η επιλεκτική εφαρμογή του αναιρεί την ίδια την ύπαρξη του πανεπιστημίου τόσο ως ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος όσο και ως χώρου ελεύθερης διακίνησης ιδεών.

Αυτό ακριβώς έχει συμβεί πολλές φορές κατά το παρελθόν με πρακτικές αποκλεισμού ή διακοπής της διδασκαλίας και της εργασίας στους πανεπιστημιακούς χώρους εξαιτίας έκνομης δράσης μειοψηφικών ομάδων που καταλαμβάνουν αυθαίρετα τους χώρους του πανεπιστημίου.

Άκουσα με έκπληξη τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ να δηλώνουν ότι δεν θα επιτρέψουν τάχα την εφαρμογή του άρθρου 64. Τι εννοούν άραγε με αυτό; Θα υποθάλουν αυτούς που παρανομούν εντός του πανεπιστημιακού χώρου, αυτούς που καταστρέφουν τη δημόσια περιουσία, που εξευτελίζουν τους καθηγητές και τους φοιτητές, που τολμούν να διαφωνούν με τις απόψεις ή μήπως εννοούν ότι θα συνεχίσουν να εξασφαλίζουν ατιμωρησία σε όσους καταφεύγουν στο πανεπιστημιακό άσυλο για να αποφύγουν τις συνέπειες των παράνομων ενεργειών τους;

Το πανεπιστημιακό άσυλο δεν καθιερώνεται στο Σύνταγμα. Καθιερώθηκε για πρώτη φορά με το ν. 1268/1982 κυρίως για λόγους συμβολισμού, καθώς δεν επρόκειτο βέβαια η τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να μην σεβαστεί την ακαδημαϊκή ελευθερία. Στη συνέχεια, όμως, τα χρόνια που ακολούθησαν ο θεσμός ευτελίστηκε. Ουδέποτε μέχρι σήμερα διαπιστώθηκε η ανάγκη λειτουργίας του ασύλου για την προστασία του λόγου, της τέχνης και της ελεύθερης έκφρασης εντός του πανεπιστημίου. Αντιθέ-

τως έγινε απόλυτη κατάχρηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα καθορίζουν τα ίδια τις συνθήκες πρόσβασης και λειτουργίας τους. Η αρχή της πλήρους αυτοδιοίκησης των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων τα καθιστά με νομικούς όρους *suí generis* δημόσιο χώρο, ο οποίος απολαύει της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Η συνταγματικά κατοχυρωμένη αυτοδιοίκησή τους, όμως, δεν απαγορεύει την πρόβλεψη περιορισμών στην πρόσβαση, δεδομένου ότι οι χώροι αυτοί δεν αποτελούν κοινόχρηστους χώρους.

Επειδή επισημάνθηκε από πολλούς ομιλητές, πρέπει να αναφέρω ότι με την τήρηση της αρχής της αναλογικότητας που καθιερώνεται στο Σύνταγμα, τα ΑΕΙ έχουν δικαίωμα να διασφαλίζουν κατά την διακριτική τους ευχέρεια τους όρους εισόδου, χωρίς βεβαίως διακρίσεις.

Η ίδια αυτή συνταγματική αρχή, η αρχή της αναλογικότητας του άρθρου 25, θέτει και τα όρια της επέμβασης της δημόσιας δύναμης σε περίπτωση τέλεσης αξιόποινων πράξεων, είτε εντός του ιδρύματος είτε εκτός αυτού, εφόσον οι δράστες για να αποφύγουν τη σύλληψη αναζητούν καταφύγιο στο πανεπιστημιακό άσυλο.

Όπως είναι γνωστό, η αρχή της αναλογικότητας διέπει τη δράση της δημόσιας διοίκησης και κατοχυρώνεται στη διάταξη του άρθρου 25 του Συντάγματος, καθώς και στη διάταξη του άρθρου 28, αλλά και στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Είναι η αρχή αυτή, που σε μια δημοκρατική και ευνομούμενη κοινωνία, καθώς επίσης και σε μια συντεταγμένη πολιτεία επιβάλλει τον αυτοπεριορισμό της κρατικής καταστολής επί των ατομικών δικαιωμάτων.

Θα πρέπει, δηλαδή, η εφαρμογή του νόμου να μην προσβάλλει την έννοια της ουσιαστικής δικαιοσύνης υπό τρεις επιμέρους αρχές που τη διέπουν. Πρώτον, την αρχή της αναγκαιότητας, δεύτερον, την αρχή της προσφορότητας και, τρίτον, την αρχή της, εν στενή έννοια, αναλογικότητας. Η ωφέλεια, δηλαδή, πρέπει να υπερτερεί της βλάβης που προκαλεί ο τυχόν περιορισμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η θεσμική μας απάντηση σε όσους κακόπιστα ή καλόπιστα διατυπώνουν αμφιβολίες και επιφυλάξεις για τον τρόπο εφαρμογής των διατάξεων και αναφέρονται σε δήθεν αστυνομικότητα στα πανεπιστήμια.

Η δημοκρατία μας, λοιπόν, διαθέτει πλέον το νομοθετικό πλαίσιο. Διαθέτει την πολιτική βούληση εφαρμογής του. Διαθέτει όμως και τις θεσμικές εγγυήσεις για να αποφεύγονται οι καταχρήσεις. Ας σταματήσουμε, λοιπόν, να ασχολούμαστε με θέματα παρωχημένα, με θέματα ήσσονος, κατά την άποψή μου, σημασίας. Είναι επιτέλους καιρός να ασχοληθούμε με τα πραγματικά προβλήματα και τις προκλήσεις του 21ου αιώνα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, την προαγωγή και διάδοση της γνώσης, τη στήριξη της έρευνας, τις νέες τεχνολογίες.

Ζητήματα, όπως το άσυλο που συζητούμε σήμερα, έχουν λυθεί από τον 17^ο και τον 18^ο αιώνα σε όλες τις ακαδημαϊκά και επιστημονικά πρωτοπόρες χώρες, τόσο της ηπειρωτικής Ευρώπης όσο και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Για μας, για ένα ελεύθερο, σύγχρονο και ανοικτό πανεπιστήμιο σε κάθε άποψη ακόμα και σε αυτή που υποστηρίζει την κατάργηση του ασύλου, η μάχη αυτή έχει κερδηθεί στην κοινωνία. Αυτές τις μέρες, τη μάχη αυτή θα κερδίσουμε και στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Θα αναφερθώ για πολύ λίγο και στη διάταξη του άρθρου 101. Είναι απορίας άξιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ και ο κ. Τσίπρας θέλουν να διατηρήσει η κ. Θάνου τη θέση της στην Αρχή Ανταγωνισμού. Τι άραγε φοβούνται; Γιατί κανείς δεν πιστεύει ότι δίνουν θεσμική μάχη. Ακούσαμε την Αξιωματική Αντιπολίτευση να κάνει επίκληση της οδηγίας 1/2019, η οποία υπενθυμίζεται ότι δεν έχει ακόμα ενσωματωθεί στο Εθνικό μας Δίκαιο.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 της οδηγίας αυτής, προβλέπεται ρητώς ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να εξασφαλίζουν πως τα άτομα που λαμβάνουν αποφάσεις στις ανεξάρτητες εθνικές αρχές ανταγωνισμού εκτελούν τα καθήκοντά τους και ασκούν τις εξουσίες τους ανεξαρτήτως πολιτικών και άλλων εξωτερικών επιρροών στις αποφάσεις τους. Συνεπώς η διάταξη του

συζητούμενου νομοσχεδίου ανταποκρίνεται και εναρμονίζεται πλήρως προς το πνεύμα, αλλά και το γράμμα της οδηγίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού είναι γνωστό ότι έχει ρόλο κρίσιμο και σημαντικό στην οικονομία μας. Τα πρόσωπα που τίθενται επικεφαλής της αρχής πρέπει να παρέχουν εγγυήσεις αντικειμενικής και απροσωπότητας κρίσης, για να εμπεδώνεται η εμπιστοσύνη των πολιτών στις αποφάσεις της. Ο νομοθέτης οφείλει να εξασφαλίζει διαρκώς την αντικειμενική κρίση της αρχής. Όταν διαταράσσεται, οφείλει να παρεμβαίνει. Αυτό συνιστά επιτακτικό λόγο δημοσίου συμφέροντος.

Η πρόσφατη απασχόληση στο Γραφείο του Πρωθυπουργού, ο τρόπος επιλογής της προέδρου και ιδίως οι αντιδράσεις της μετά την επιλογή της είναι προφανώς ασυμβίβαστα και κλονίζουν την εμπιστοσύνη των πολιτών στην ανεξαρτησία της αρχής.

Κλείνοντας, θα ήθελα να θυμίσω ότι στην κυβερνητική της θητεία η Αξιωματική Αντιπολίτευση υπέπεσε σε θεσμικά ολισθήματα. Τρία μόνο θα υπενθυμίσω. Πρώτον, υπήχθη στον έλεγχο του Αναπληρωτή Υπουργού Δικαιοσύνης, δηλαδή στον άμεσο κυβερνητικό έλεγχο, μια σειρά ελεγκτικών υπηρεσιών, όπως το Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης. Κατατομήθηκαν εν μία νυκτί οι ανεξάρτητες διοικητικές αρχές με την διά νόμου θέπιση αυτοδίκαιης αποχώρησης των μελών τους πριν λήξει η θητεία τους. Με εκπρόθεσμη τροπολογία, κρυμμένη σε κύρωση διεθνούς σύμβασης με τη Λευκορωσία, υπαρπάχθηκαν οι εκ μέρους του Συντάγματος αρμοδιότητες του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης. Όλα αυτά είναι πρόσφατα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να παριστάνετε σήμερα τους κήνσορες και τους τιμητές του Συντάγματος.

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε μισό λεπτό.

Αφήνουμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον ΣΥΡΙΖΑ υποκριτικά να απευθύνεται στο στενά κομματικό του ακροατήριο και να ισχυρίζεται ότι το υπό ψήφιση νομοσχέδιο φέρνει την καταστροφή και το τέλος. Ούτως ή άλλως η ελληνική κοινωνία με μεγάλη πλειοψηφία έδειξε πολύ πρόσφατα τη βούλησή της να προπεράσει τέτοιες συμπεριφορές και να προχωρήσει μπροστά με γοργά βήματα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Οικονόμου από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτό τον ένα μήνα που συμπληρώνεται σήμερα από τις εκλογές, είναι νομίζω πολύ καθαρές οι δύο κατευθύνσεις. Είναι η κατεύθυνση της Κυβέρνησης και αυτή της Αντιπολίτευσης. Από τη μία έχουμε την ταχύτατη υλοποίηση προγραμματικών εξαγγελιών με στόχο να γίνουν εφαρμοσμένη πολιτική και να απαντήσουν στις προκλήσεις της εποχής, να ανοίξουν δρόμους για τους πολλούς και από την άλλη, έχουμε έναν πολιτικό λόγο που επιμένει να δίνει μάχες χαρακωμάτων και να κοιτάζει μονίμως προς τα πίσω. Αυτές οι δύο πολύ διακριτές κατευθύνσεις νομίζω ότι φαίνονται και στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Θα ασχοληθώ γ-ια λόγους που σχετίζονται στον περιορισμό του χρόνου- με δύο μόνο πεδία.

Πρώτα απ' όλα γι' αυτό που γίνεται στο κομμάτι της αυτοδιοίκησης. Η Κυβέρνηση έρχεται με τον νόμο να αντιμετωπίσει πρωτοφανείς στρεβλώσεις που δημιούργησε αυτός ο ιδεοληπτικός και κουτοπόνηρος εκλογικός νόμος για τις εκλογές της αυτοδιοίκησης, που έφερε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι ένας νόμος που ήρθε παρά την κάθετη αντίδραση των φορέων της αυτοδιοίκησης με μοναδική επιδίωξη να δημιουργήσει συνθήκες χάους, μπας και καταφέρει ο ΣΥΡΙΖΑ να βάλει γερά πόδι στον αυτοδιοικητικό χάρτη της χώρας. Τελικά πόδι δεν έβαλε, αλλά το χάος παρέμεινε. Βλέπουμε τώρα τις στρεβλώσεις αυτές.

Όμως, να ξέρουμε ότι οι πολίτες ψήφισαν δημάρχους, περιφερειάρχες και συμβούλους όχι για να εξαντλούνται σε ατέλειωτες διαδικασίες παζαρέματος για να σχηματίσουν ευκαιριακές

πλειοψηφίες μήπως και καταφέρουν και παίρνουν αποφάσεις ανάλογα με τα ανταλλάγματα κάθε φορά, αλλά για να αντιμετωπίσουν τα ουσιαστικά ζητήματα των τοπικών κοινωνιών.

Η ρύθμιση, λοιπόν, της Κυβέρνησης, οι αλλαγές που έρχονται αποκαθιστούν αυτά ακριβώς. Δίνουν τη δυνατότητα στους αιρετούς άρχοντες της αυτοδιοίκησης να διοικήσουν και να κριθούν από το έργο τους και όχι από τη δεινότητά τους σε μακιαβελικές συναλλαγές.

Το δεύτερο πεδίο, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχει να κάνει με το άρθρο 64. Το άρθρο 64 -που όπως φαίνεται από την Κυβέρνηση- κατά την προσωπική μου άποψη είναι αυτό που ενισχύει την προστασία των ακαδημαϊκών ελευθεριών στον χώρο των πανεπιστημίων. Και θα ρωτούσε κάποιος: Υπάρχει τέτοια ανάγκη σήμερα σε μια χώρα που διανύει το 45ο έτος του ομαλού δημοκρατικού της βίου; Δεν θα έπρεπε κανονικά αυτά τα πράγματα να είναι λυμένα και αυτονόητα από πριν, πολλών δε μάλλον όταν είναι και συνταγματική επιταγή;

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει η ανάγκη αυτή. Είναι η ανάγκη τα πανεπιστήμιά μας να διεκδικούν χώρο για τους καθηγητές και τους φοιτητές τους στο παγκόσμιο περιβάλλον της καινοτομίας, της εφαρμοσμένης έρευνας, της σύνδεσης με την αγορά εργασίας, των διαπανεπιστημιακών προγραμμάτων και να μην είναι όμηροι τραμπούκικων ακτιβισμών από όσους διαλύουν διαδικασίες, προπηλακίζουν ανθρώπους, χτίζουν γραφεία καθηγητών. Είναι η ανάγκη να αναλογιστούμε πού έχει οδηγήσει σήμερα η θεσμική κατάσταση στον χώρο των πανεπιστημίων, μέσα στα πανεπιστήμια.

Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο κι αν έψαξε σε εφημερίδες και ιστοσελίδες κάθε ιδεολογικής απόχρωσης, δεν κατάφερα να βρω ούτε μία προσπάθεια φίμωσης ερευνητικής, ακαδημαϊκής, επιστημονικής έκφρασης από την πλευρά της συντεταγμένης πολιτείας ή από την πλευρά του οποιουδήποτε φορέα της ελληνικής πολιτείας. Αντίθετα, ποιος από εμάς δεν ξέρει έστω και μία προσπάθεια, έστω και μία περίπτωση παράνομης ενεργειών που οι αυτοιργό τους έκαναν ανενόχλητοι μέσα στο ελληνικό πανεπιστήμιο και φυσικά έμειναν ατιμώρητοι;

Σε έρευνα του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, καταγράφονται μόνο για την περίοδο 2011-2017 τριακόσιες πενήντα οκτώ τέτοιες περιπτώσεις. Μόνο για την περίοδο 2011-2017!

Καταθέτω την έρευνα στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Οικονόμου καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα έρευνα, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ακόμη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει η ανάγκη να τοποθετηθούν ξεκάθαρα, χωρίς μισόλογα, σε τρία, τέσσερα πολύ κομβικά ερωτήματα.

Είναι κανονικό στον χώρο των ελληνικών πανεπιστημίων να καταλαμβάνουν με το έτσι θέλω χώρους, κάποιες οργανώσεις σαν τον «Ρουβίκωνα», χωρίς να τους έχει δώσει άδεια κανένα πανεπιστημιακό όργανο, χωρίς να τους έχει νομιμοποιήσει καμμία διαδικασία φοιτητικού κινήματος;

Είναι κανονικό σε χώρους, όπως συνέβαινε στο κτήριο Γκίνη στο Πολυτεχνείο να υπάρχουν πολεμοφόδια ή εργαστήρια παρασκευής μολότοφ; Είναι κανονικό αυτό; Είναι στο πλαίσιο της δημοκρατίας και της ακαδημαϊκής ελευθερίας;

Και άκουσα και κάτι ακόμη. Λένε ορισμένοι ότι για τα όποια προβλήματα μέσα στον χώρο των πανεπιστημίων δεν χρειάζεται να παρέμβει η συντεταγμένη πολιτεία, θα τα λύνει το ρωμαλέο φοιτητικό κίνημα. Αλήθεια τώρα; Δηλαδή, τι λέμε στα νέα παιδιά που περνούν στο πανεπιστήμιο και που παρά το γεγονός της οικονομικής κρίσης, παρά το γεγονός ότι οι οικογένειές τους ματώνουν, επιμένουν εκτός από τα μαθήματά τους -και καλώς κατά τη γνώμη μου- να ασχοληθούν με τον χώρο των ιδεών, με τον φοιτητικό συνδικαλισμό, με τις παρατάξεις. Τους λέμε ότι εκτός από τις πανελλαδικές εξετάσεις πρέπει να πάρουν και μαθήματα πολεμικών τεχνών; Τους λέμε να μοιάσουν σε αυτούς από τους οποίους θέλουν να προστατευθούν;

Ας είμαστε σοβαροί! Η μοναδική βασική ανάγκη -και νομίζω ότι προς αυτή την κατεύθυνση κινείται το άρθρο 64- είναι να αποφασίσουμε ότι και στον χώρο των πανεπιστημίων ο νόμος της

δημοκρατίας πρέπει να επιβάλλεται του νόμου των συμμοριών. Αυτή είναι η ουσία.

Ολοκληρώνω, με μία παρατήρηση προς την Κυβέρνηση. Οι νόμοι ψηφίζονται για να εφαρμόζονται και έχω την αίσθηση ότι τα αντανάκλαστα της πολιτείας μετά την ψήφιση του νόμου ενδέχεται να δοκιμαστούν γρήγορα στο πεδίο αυτό. Η Κυβέρνησή μας, λοιπόν, πρέπει κατά τη γνώμη μου να κάνει δύο πράγματα.

Πρώτον, να επιμείνει στην ιδεολογική και πολιτική μάχη της ανάγκης αυτής της νομοθέτησης που ψηφίζουμε και δεύτερον, να προετοιμάσει με σύνεση, χωρίς υπερβολές και ακρότητες, αλλά με αποφασιστικότητα το σχέδιο υποστήριξης του νόμου που ψηφίζουμε σήμερα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε που σεβαστήκατε τον χρόνο.

Τον λόγο έχει ο κ. Ρουσόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία και ακολουθεί η κ. Αυγερινούπουλου.

Κύριε Ρουσόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ σε τρία θέματα. Το πρώτο είναι η απλή αναλογική. Ποιος δεν θυμάται τι συνέβη επί δεκαετίες στην Ιταλία με την εφαρμογή της απλής αναλογικής, όταν οι κυβερνήσεις είχαν ζωή περίπου δέκα μηνών κατά μέσο όρο; Βεβαίως, η Ιταλία το άλλαξε αυτό μετά από σχεδόν μισό αιώνα και έτσι δίνει τώρα στην πλειοψηφούσα παράταξη το 55% των εδρών, ανεξαρτήτως του ποσοστού της.

Ας κάνουμε αναγωγή στην τοπική αυτοδιοίκηση. Λάθος αυτό που ακούστηκε ότι κυριαρχεί η απλή αναλογική στην τοπική αυτοδιοίκηση σε όλη την Ευρώπη. Μία έρευνα και διάβασμα μελετών, οι οποίες δημοσιεύονται κατά κόρον στο διαδίκτυο, αποδεικνύει ότι υπάρχουν πολλά και διαφορετικά συστήματα σε διαφορετικές χώρες της Ευρώπης. Από Πρόεδρο κόμματος ακούστηκε ότι στην Ισπανία, ας πούμε, υπάρχει απλή αναλογική. Στην Ισπανία, σε διαφορετικές περιπτώσεις, ανάλογα με τον πληθυσμό των κοινοτήτων ή των πόλεων υπάρχουν τρία συστήματα. Και απλή και ενισχυμένη και κάτι ενδιάμεσο.

Σε κάθε περίπτωση μας εγκάλεσαν –εμάς!– ορισμένοι συνάδελφοι από τον ΣΥΡΙΖΑ για αντιευρωπαϊσμό. Εν πάση περιπτώσει, τους προτρέπω να διαβάσουν τη Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 5, που είναι η αρχή της επικουρικότητας. Αυτό λέει ότι πρέπει οι αποφάσεις να έχουν στόχο να εξασφαλίσουν ότι λαμβάνονται όσο το δυνατόν πλησιέστερα στον λαό και ας αναρωτηθεί κάποιος αν μπορούν να ληφθούν αποφάσεις στα δημοτικά συμβούλια με απλή αναλογική έτσι όπως την έφερε ο ΣΥΡΙΖΑ και αν αυτό τελικά είναι υπέρ ή κατά του πολίτη.

Δεύτερο θέμα, ασυμβίβαστο ιδιότητα προέδρου, αντιπροέδρου και μέλους της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Αναφέρθηκαν πολλοί ομιλητές, οι Αρχηγοί των κομμάτων, ο Πρωθυπουργός, στο θέμα της κ. Θάνου. Πριν από περίπου δύο ώρες δημοσιεύτηκε στους «FINANCIAL TIMES» –ας προτρέπω να το διαβάσετε– ένα κείμενο που αναφέρεται ουσιαστικά στον βίο και την πολιτεία της κ. Θάνου.

Προσέξτε, το ρεπορτάζ υπογράφει δημοσιογράφος, η οποία δεν έχει χαριστεί σε καμία ελληνική κυβέρνηση από όποιο κόμμα και αν προέρχεται! Οι «FINANCIAL TIMES» επικαλούνται δικαστικές πηγές που λένε ότι η κ. Θάνου προωθούσε ενεργά την ατζέντα του ΣΥΡΙΖΑ, ώστε να γίνονται στοχευμένοι έλεγχοι σε πολιτικούς αντιπάλους για υποτιθέμενη εμπλοκή τους σε σκάνδαλα.

Η πολιτική αμεροληψία την οποία επιδιώκει η Κυβέρνηση δεν θίγει, αντιθέτως ενισχύει την ανεξαρτησία των ανεξαρτήτων αρχών έναντι της εκτελεστικής εξουσίας.

Υπ' αυτή την έννοια –και αυτό είναι προσωπική εκτίμηση– εκτιμώ ότι θα πρέπει στο μέλλον να εξετάσει η Κυβέρνηση τυχόν επέκταση της πρόνοιας και στις συνταγματικά κατοχυρωμένες αρχές. Γνωρίζουμε ότι είναι πέντε οι συνταγματικά κατοχυρωμένες αρχές. Είναι το ΕΣΡ, είναι η ΑΠΔΠΧ, η Αρχή Διασφάλισης Απορρήτου των Επικοινωνιών, ο Συνήγορος του Πολίτη, το ΑΣΕΠ.

Το ίδιο το Σύνταγμα επιτάσσει για αυτές τις αρχές την ανεξαρτησία τους, δεδομένου ότι είναι ανεπίτρεπτο τα μέλη που απαρτί-

ζουν τις αρχές αυτές να έχουν θητεύσει σε πολιτικά γραφεία μελών της Κυβέρνησης, αφού θα μπορούσε κάποιος καχύποπτος να υποστηρίξει ότι τοποθετήθηκαν εκεί ως ανταπόδοση ωφελημάτων ή και προσδοκία μελλοντικών ωφελημάτων.

Τρίτο θέμα, το άσυλο. Θυμάμαι σε μια από τις τελευταίες συναντήσεις που είχα με τον αείμνηστο Γιάννη Μόραλη, έναν από τους σπουδαιότερους ζωγράφους αυτού του τόπου, σε κάποιο εστιατόριο στο Λυκαβηττό, την πίκρα με την οποία μου περιέγραφε την καταστροφή έργων τέχνης, μεταξύ των οποίων και δικών του έργων τέχνης, όχι μόνο μεγάλης οικονομικής αλλά και πολιτιστικής αξίας, όταν πριν από περίπου τριάντα χρόνια κήκε η Πρυτανεία στο Μετσόβιο Πολυτεχνείο.

Σε πολλά ξένα πανεπιστήμια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φιλοξενούνται χειρόγραφα, ιστορικά κειμήλια και έργα τέχνης τεράστιας αξίας. Πολλά απ' αυτά τα πανεπιστήμια λειτουργούν και ως μουσεία, μουσεία της γνώσης και της επιστήμης. Αυτό προφανώς και δυστυχώς δεν μπορεί να συμβεί στην Ελλάδα, λόγω του καθεστώτος του ασύλου έτσι όπως έχει καταντήσει. Ομοίως η ανομία καθιστά εξαιρετικά δυσχερές το να επενδύσει κανείς σε τεχνολογικό εξοπλισμό.

Ένα μικρό προσωπικό παράδειγμα. Το 2005 το Υπουργείο που κάποτε ήταν Υπουργείο Τύπου και του οποίου είχα την τιμή να προϊσταμαι ως Υπουργός Επικρατείας, μεταφέρθηκε σε νέο κτήριο δίπλα από το Πάντειο Πανεπιστήμιο. Τότε θυμάμαι ότι βοηθήθηκε από τις Γενικές Γραμματείες Επικοινωνίας και Ενημέρωσης, με πρωτοβουλία δική μου, των αρμοδίων καθηγητών, αλλά και από το Ίδρυμα «Ωνάση», να φτιαχτεί ένα καινούργιο τμήμα, το οποίο είχε όλη την τεχνολογική υποδομή για τους φοιτητές που σπουδάζουν Επικοινωνία και Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Φτιάξαμε αυτό το τμήμα μακριά από το Πάντειο, κάπου στην Πλάκα, γιατί φοβόμασταν ακριβώς ότι θα το καταστρέψουν αυτοί οι οποίοι είναι γνωστοί, που μπαίνουν στα πανεπιστήμια και καταστρέφουν την περιουσία χωρίς να σέβονται κανέναν Έλληνα πολίτη.

Η ελευθερία του λόγου, που καταλύεται συστηματικά από την κυριαρχία της μερικής βούλησης στη γενική βούληση, αντίθετα δηλαδή από αυτά που μας δίδαξε ο Διαφωτισμός, δεν μπορεί να συνεχίζεται. Ο Μιτερράν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχε πει ότι η πολιτική ασκείται σε επίπεδο συμβόλων και συμβολισμών. Το σύμβολο της δημοκρατίας μας είναι το εθνόσημο στο οποίο υπάρχει ο σταυρός και οι δάφνες. Αυτές οι δάφνες, οι οποίες κερδήθηκαν με αγώνες και αίμα πολύ, είναι δάφνες για τις οποίες πολέμησαν πολλές γενιές, μεταξύ των οποίων βεβαίως η γενιά του Πολυτεχνείου. Τις δάφνες της δημοκρατίας υπερασπίστηκε η γενιά του Πολυτεχνείου. Οι φοιτητές αυτές τις δάφνες υπερασπίστηκαν και όχι τις μολότοφ. Την ελευθερία υπερασπίστηκαν, λοιπόν, οι φοιτητές εκείνοι κι όχι τη βία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι από τη Νέα Δημοκρατία, κάναμε ένα λάθος προεκλογικά. Μιλήσαμε για κατάργηση του ασύλου, ενώ η ρύθμιση την οποία φέρνουμε είναι η ενίσχυση του πραγματικού ασύλου, η ενίσχυση της πραγματικής ελευθερίας της ακαδημαϊκής κοινότητας, η ενίσχυση της έρευνας, η ενίσχυση της ελευθερίας της κίνησης και η ενίσχυση της ελευθερίας του λόγου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Αν συνεχίσουμε έτσι θα τα πάμε καλά, γιατί σκεφτείτε ότι πίσω από εδω υπάρχουν και υπάλληλοι που θα φύγουν το πρωί.

Η κ. Αυγερινούπουλου έχει τον λόγο από τη Νέα Δημοκρατία για πέντε ολόκληρα λεπτά.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ - ΘΕΟΔΩΡΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λαμβάνω τον λόγο για να αναδείξω πλέον από τα φλέγοντα ζητήματα τα οποία απασχολούν, πράγματι, το Κοινοβούλιό μας σήμερα, έναν σημαντικό θεσμό για τη χώρα μας, ο οποίος επαναπροσδιορίζεται μέσα από το παρόν νομοσχέδιο και ο οποίος θα συμβάλει στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας μας, στην αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού και στην επίτευξη ταχείας επιστημονικής προόδου και τε-

χνολογικής ανάπτυξης, της ίδρυσης του Ελληνικού Κέντρου Διαστήματος, το οποίο δεν είναι ένα από τα σημεία του νομοσχεδίου, που μέσα στα άλλα φλέγοντα ζητήματα, πρέπει να λανθάνουν της προσοχής μας.

Η συστηματική ενασχόληση της χώρας μας με τη διαστημική πολιτική, ακόμα και σε επίπεδο Κοινοβουλίου, εμπεδώθηκε στις αρχές του 2013, όταν φιλοξενήσαμε τον επικεφαλής νομικό του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Διαστήματος στην Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Προστασίας Περιβάλλοντος της Βουλής, καθώς και τους εκπροσώπους όλων των σχετικών φορέων της ερευνητικής κοινότητας και της σχετικής βιομηχανίας.

Θέλαμε να συσχεθούμε για τη διασύνδεση μεταξύ της εφαρμογής νέων δορυφορικών τεχνολογιών και της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος και της αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής, ακόμα και της πρόληψης και αντιμετώπισης φυσικών καταστροφών, αλλά και να διερευνήσουμε τότε -νωρίς ακόμα- τους τρόπους μιας καλύτερης θεσμικής διασύνδεσης και συνεργασίας μεταξύ της Ελλάδας και του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Διαστήματος.

Και λέω «νωρίς ακόμα», γιατί τότε, το 2013, ήταν κατά την αντίληψη κάποιων πολύ νωρίς να ασχοληθούμε με τις τεχνολογίες μόνοι εμείς από όλα τα υπόλοιπα κράτη της υφελίου. Αυτοί οι κύριοι δεν μπόρεσαν να αντιληφθούν τη σπουδαιότητα του εγχειρήματος. Μάλιστα, λοιδόρησαν την Επιτροπή Περιβάλλοντος της Βουλής.

Εμείς, όμως, δεν καμθθήκαμε. Σε συνεργασία με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Διαστήματος και αφού συμβουλευτήκαμε μέλη της ακαδημαϊκής και της εν γένει ερευνητικής κοινότητας, ξεκινήσαμε να διαμορφώνουμε μαζί με την Κυβέρνηση τη στρατηγική της Ελλάδας για το διάστημα. Μετείχαμε σε διεθνή επιστημονικά συνέδρια και σε κοινοβουλευτικές συναντήσεις ευρωπαϊκού επιπέδου, ενώ διοργανώθηκε το 2014, με δική μας πρόσκληση, στην Αθήνα και στο πλαίσιο της ελληνικής Προεδρίας συνέδριο του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Διαστήματος. Έτσι, με γνώση, υπομονή και επιμονή τα ζητήματα της έρευνας και της ανάπτυξης της τεχνολογίας διαστήματος ανέβηκαν στην Ελλάδα ψηλά.

Αυτή την προεργασία βρήκε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ το 2015 και σε αυτή την εργασία, μεταξύ άλλων, στηρίχθηκε για την -θα έλεγα- κυρίως επικοινωνιακή πολιτική και την ίδρυση του Ελληνικού Οργανισμού Διαστήματος.

Κατ' αρχάς, θεωρώ σημαντικό ότι επέλεξε να μην ακυρώσει την εργασία μας, καθώς το κράτος πρέπει να έχει συνέχεια. Και πράγματι, αναγνωρίζω ότι κατά τα προηγούμενα χρόνια έγιναν κάποια βήματα περαιτέρω συνεργασίας, κυρίως με τη μορφή σύναψης μνημονίων μεταξύ του Ελληνικού Διαστημικού Οργανισμού με οργανισμούς ξένων κρατών και με εταιρείες. Έχει, δε, υποβληθεί και ένα πρόγραμμα προς χρηματοδότηση.

Έχουν όμως γίνει από την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ σε αυτόν τον τομέα σημαντικά λάθη και παραλείψεις. Το σημαντικότερο όλων είναι ότι οι πρωτοβουλίες από τον ΕΛΔΟ δεν βασίστηκαν σε καμία συγκροτημένη στρατηγική για το διάστημα. Έγιναν αποσπασματικά, χωρίς κανένα στρατηγικό σχέδιο, χωρίς τη θέσπιση προτεραιοτήτων.

Η χώρα δεν ολοκλήρωσε τη σύνταξη της στρατηγικής μέχρι σήμερα, την οποία είχαμε εμείς ξεκινήσει. Η στρατηγική για το διάστημα είναι αναγκαία τόσο για να εντοπιστούν οι τομείς, στους οποίους θα μπορούσαμε να αναπτύξουμε δράσεις, όσο και για να θεσπίσουμε προτεραιότητες και στόχους και βέβαια, για να τους υλοποιήσουμε.

Ενδεικτικά αναφέρω τους σχετιζόμενους παραγωγικούς τομείς, αλλά και τομείς ασφάλειας της χώρας που σχετίζονται με τις τεχνολογίες διαστήματος. Είναι ο τομέας της άμυνας, των τηλεπικοινωνιών, της γεωργίας, της αλιείας, των μεταφορών, ιδίως της ναυτιλίας και της αεροπλοΐας, της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, του εμπορίου, της εκπαίδευσης, της προστασίας του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος, της αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής και της πρόληψης και αντιμετώπισης φυσικών καταστροφών.

Η προηγούμενη κυβέρνηση δεν εργάστηκε σε κανέναν από αυτούς τους τομείς, σε σχέση με τις τεχνολογίες διαστήματος. Θα

μπορούσε για παράδειγμα να είχε προτεραιοποιήσει την αξιοποίηση των διαστημικών εφαρμογών, οι οποίες θα θωράκιζαν τη χώρα μας από τις φυσικές καταστροφές. Είναι υψηλό ζήτημα ασφαλείας η προστασία από τις φυσικές καταστροφές. Η ανάπτυξη των τεχνολογιών αυτών μπορεί να συμβάλει καθοριστικά προς αυτόν τον στόχο.

Σημαντικό ακόμα στοιχείο που δεν αξιοποίησε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ είναι και η μεγάλη αποδοτικότητα που έχουν οι επενδύσεις στον χώρο των τεχνολογιών διαστήματος. Υπολογίζεται ότι η επιστροφή της επένδυσης για κάθε ευρώ το οποίο επενδύεται στις διαστημικές τεχνολογίες μπορεί να αγγίξει περίπου τα 8 ευρώ επιστροφής. Επίσης, υπάρχει ειδικό καθεστώς μεταξύ των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Διαστήματος, σύμφωνα με το οποίο κάθε ευρώ το οποίο δίνουν οι χώρες στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Διαστήματος, τους επιστρέφεται στην ίδια αξία σε προγράμματα πίσω στη χώρα. Αυτή είναι η λεγόμενη γεωεπιστροφή.

Πόσα χρήματα επενδύσατε αυτή την τετραετία; Πόσα προγράμματα υλοποιήσατε; Πόσα χρήματα μάς επεστράφησαν πίσω; Τα ποσά είναι χαμηλά. Και σε αυτό τον τομέα χάσαμε άλλα τόσα χρόνια στην ανάπτυξη μας ως χώρα. Αυτούς τους στόχους, λοιπόν, θα υποστηρίξει το Ελληνικό Κέντρο Διαστήματος που ιδρύουμε με το άρθρο 60 σήμερα.

Με μέλημα την υποστήριξη των νέων, των ερευνητών που θα εργαστούν στο Κέντρο και με πρότυπο τους διεθνούς κύρους Έλληνες επιστήμονες που διατρέπουν στο εξωτερικό και που θα έχουν πλέον έναν αξιόλογο κυβερνητικό χώρο για να επιστρέψουν και να προσφέρουν στη χώρα μας, σας καλώ, κυρίες και κύριοι, να υπερψηφίσουμε όλοι το άρθρο 60 του νομοσχεδίου και να εγκαταστήσουμε μία νέα εποχή για την έρευνα και την ανάπτυξη στην Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Ελευθεριάδου από τον ΣΥΡΙΖΑ για πέντε λεπτά.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ: Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κύριε Υφυπουργέ, κύριοι συνάδελφοι Βουλευτές, ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ» είναι το πιο δημοκρατικό πλαίσιο αυτοδιοίκησης που υπήρξε μέχρι τώρα και δυστυχώς το μοναδικό πλαίσιο αυτοδιοίκησης το οποίο όχι μόνο κρίνεται, αλλά τροποποιείται και ουσιαστικά καταργείται από τη Βουλή των Ελλήνων, πριν καν δοκιμαστεί στην πράξη.

Δεν μπορώ να καταλάβω πώς αποφασίζετε ότι υπάρχουν προβλήματα κυβερνησιμότητας, εφόσον δεν έχει εφαρμοστεί ακόμα ο νόμος. Γιατί δεν μπορείτε να περιμένετε έναν μήνα και λιγότερο; Η μόνη λογική εξήγηση είναι για να ικανοποιησετε τα δικά σας κομματικά συμφέροντα, τα συμφέροντα των γαλαζίων δήμων και κοινοτήτων και μάλιστα εις βάρος της δημοκρατίας. Και όχι, δεν πράττετε ό,τι λέγατε πριν τις εκλογές. Πράττετε άλλα πράγματα και θα σας το αποδείξω με το αμέσως επόμενο παράδειγμα.

Πρόεδρος στο τοπικό συμβούλιο των κοινοτήτων με τον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ» θα έβγαине είτε ο πρώτος είτε ο δεύτερος από αυτούς που πήραν τους περισσότερους ψήφους στους δύο πρώτους συνδυασμούς. Τώρα Πρόεδρος βγαίνει ο πρώτος σε ψήφους του πρώτου συνδυασμού.

Στην Καβάλα, λοιπόν, όπως συμβαίνει και σε πολλές άλλες περιπτώσεις, έχουμε την κοινότητα Πολύστουλου, που αποτελείται από το Πολύστουλο, το Δάτο και το Μακρυχώρι. Εκεί έβαλαν υποψηφιότητα τρεις συνδυασμοί και πήρε δύο έδρες ο πρώτος συνδυασμός, δύο έδρες ο δεύτερος και μία έδρα ο τρίτος. Η διαφορά στους σταυρούς ήταν τρεις σταυροί και υπήρχαν και είκοσι άκυρα. Τι θα κάναμε εάν υπήρχε ο νόμος που πάμε να ψηφίσουμε σήμερα; Θα κάναμε ένσταση για να δούμε αν η διαφορά των τριών σταυρών μπορεί να ακυρωθεί ή να κάνουμε έγκυρα κάποια άκυρα.

Εκεί, λοιπόν, ο υποψήφιος του δεύτερου συνδυασμού, που είχε τρεις ψήφους διαφορά με τον πρώτο συνδυασμό, δεν έκανε ένσταση, γιατί ο τρίτος συνδυασμός θα τον ψήφιζε και έτσι θα

ήταν πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου. Η προθεσμία της ένστασης έχει περάσει, ήταν επταήμερη.

Τι θα κάνετε τώρα, κύριε Υπουργέ; Θα ξαναδώσετε προθεσμία αμέσως μετά την ψήφιση του νόμου για να μπορέσει η λαϊκή ετυμολογία να γίνει πράξη ή θα το αφήσετε έτσι; Αυτό για σας δεν είναι αντισυνταγματικό, να έχουν χάσει τις προθεσμίες των ενστάσεων οι υποψήφιοι και εσείς στη συνέχεια να έρχεστε και να αλλάζετε τον νόμο; Νομίζω ότι πρέπει να το δείτε και να κάνετε μία νομοτεχνική προσθήκη στο νομοσχέδιό σας. Αν θέλετε, θα σας δώσω και όλα τα στοιχεία ότι είναι έτσι ακριβώς όπως τα λέω.

Πάμε στο άρθρο 64. Τι είπε η Υπουργός ξεχνώντας ότι στην Αναθεώρηση του Συντάγματος του 1985 η διαφορά μεταξύ Δεξιός και Αριστεράς δεν ήταν αν θα καταργηθεί το άσυλο, αλλά αν θα προστατευτεί συνταγματικά ή νομοθετικά. Είπε, λοιπόν, ότι την απόφασή της τη στηρίζει στο άρθρο 16 του Συντάγματος και στο άρθρο 25 του Συντάγματος.

Στο άρθρο 25 του Συντάγματος -που δεν κατάλαβα για ποιον λόγο το ανέφερε, δεν έχουμε καμία αντίρρηση- αναφέρεται ότι τα δικαιώματα του ανθρώπου τελούν υπό την εγγύηση του κράτους. Συμφωνούμε απόλυτα. Όλα όμως τα δικαιώματα, όχι μόνο αυτά που διαλέγετε εσείς. Επίσης, λέει ότι τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να το διασφαλίζουν αυτό. Συμφωνούμε, επίσης, απόλυτα, δεν είπαμε ποτέ όχι.

Αναφέρθηκε μόνο στην παράγραφο 1 του άρθρου 16 του Συντάγματος, που κατοχυρώνει την ελευθερία στην έρευνα και στη διδασκαλία. Συμφωνούμε απόλυτα. Εγώ να σας θυμίσω, όμως, ότι υπάρχουν δύο άλλες παράγραφοι, η παράγραφος 4 -και θέλω να μου πείτε αν συμφωνείτε- που λέει δωρεάν παιδεία για όλους σε όλες τις βαθμίδες στα κρατικά πανεπιστήμια. Συμφωνείτε με αυτό;

Υπάρχει και η παράγραφος 5 που λέει ότι η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα του κράτους, που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση. Θα ήθελα να ξέρω, αν συμφωνείτε και με αυτό.

Επικαλείστε κάποιους πρυτάνεις που είναι υπέρ της κατάργησης του ασύλου. Εγώ θέλω να πω το εξής. Αυτοί οι πρυτάνεις γιατί δεν κάνουν τη δουλειά τους; Γιατί δεν κάνουν τη δουλειά που τους έχει αναθέσει να κάνουν ο νόμος του κ. Γαβρόγλου; Σε αντίθεση με τους πρυτάνεις, αδιαφορείτε για τους διακόσιους τριάντα εξι καθηγητές που είναι κατά της κατάργησης του ασύλου.

Επίσης, αυτός ο νόμος ήταν τόσο κατεπείγον να περάσει τώρα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Πότε να περάσει;

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ: Θα σας απαντήσω.

Λέτε συνέχεια στις ομιλίες σας: «Ακούμε τους φοιτητές, ακούμε τους καθηγητές, ακούμε τα παιδιά μας -και μας λέτε και τα ονόματά τους- να μας λένε τι γίνεται στα πανεπιστήμια». Πού τους ακούτε; Γιατί μέσα στο καλοκαίρι εγώ δεν ακούω κανέναν. Αφήστε να ανοίξουν τα πανεπιστήμια, να γίνει διαβούλευση και τότε πραγματικά θα τους ακούσουμε όλους αυτούς και θα δούμε την άποψή τους.

Γιατί κλείσατε την ηλεκτρονική διαβούλευση για δύο μέρες; Γιατί δεν αφήσατε να μπαίνουν σχόλια στην ηλεκτρονική διαβούλευση; Τι φοβάστε;

Επίσης, να κάνω κάποιες ερωτήσεις. Όταν αναφέρεστε σε αρμόδιες αρχές ποιες εννοείτε; Όταν αναφέρεστε σε αξιόπινες πράξεις ποιες εννοείτε; Μια νόμιμη κατάληψη είναι αξιόπινη πράξη; Γιατί συμφωνούμε απόλυτα με όσες πράξεις αναφέρατε εδώ μέσα. Ούτε ο «Ρουβίκωνας» μπορεί να κάνει καταλήψεις ούτε βόμβες να ρίχνουν μέσα στα πανεπιστήμια.

Επίσης, τι εννοείτε «με ένα τηλεφώνημα»; Ποιος θα σας πάρει τηλέφωνο; Ο περιπτεράς; Ο γείτονας; Αυτός που περνάει έξω από το πανεπιστήμιο; Και πώς θα κρίνει αυτός, αν θα πρέπει η αστυνομία να μπει μέσα στο πανεπιστήμιο; Μάλλον θα εισβάλει όποτε θέλει.

Όσον αφορά την Επιτροπή Ανταγωνισμού καλύτερα να βάζατε και μια φωτογραφία της κ. Θάνου κάτω από το νομοσχέδιο και τότε θα ήσασταν τουλάχιστον ειλικρινής.

Και όσον αφορά την οδηγία δεν έχει ενσωματωθεί ακόμα, αλλά το να μην την τηρείτε έχει συνέπειες για το ελληνικό κράτος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ: Τέλος, γιατί θέλω να αγιάσω, αλλά δεν με αφήνετε, άκουσα τον κ. Μαραβέγια να λέει ότι άκουσε διάφορα, να λέει ότι δεν είναι υγιής η Κοινοβουλευτική σας Ομάδα. Δεν είπε ότι το άκουσε από τον ίδιο τον Υπουργό Επικρατείας. Το ξέχασε αυτό. Μάλλον είναι επιλεκτική η ακοή του.

Και επίσης, άκουσα τον κ. Τσαβδαρίδη να λέει ότι ο κ. Τσίπρας πρέπει να είναι εδώ. Θα είναι εδώ, όχι μόνο γιατί είναι κοινοβουλευτική του υποχρέωση, όπως και του κ. Μητσοτάκη άλλωστε, αλλά κυρίως γιατί εμείς δεν έχουμε ΜΜΕ να κάνουν τη δουλειά μας και πρέπει να την κάνουμε μόνοι μας, σε αντίθεση με εσάς και τον κ. Μητσοτάκη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Νοτοπούλου από τον ΣΥΡΙΖΑ και στη συνέχεια ο κ. Κέλλας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΝΟΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χθεσινή σας απόφαση να διατηρήσετε το Γραφείο του Πρωθυπουργού της Θεσσαλονίκης είναι η οριστική αναγνώριση της αξίας ενός θεσμού που δημιούργησε ο Αλέξης Τσίπρας. Ξεχάσατε βέβαια αρχικά να το συμπεριλάβετε στο οργανόγραμμα της Γενικής Γραμματείας του Πρωθυπουργού.

Άραγε πρόκειται για προχειρότητα ή δεν αντέξατε την παραδοχή της υποκρισίας σας; Γιατί είπατε και τι δεν είπατε! Μίλησαν ο κ. Γκιουλέκας και ο κ. Καλαφάτης, μέχρι και ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης, που έφτασε να πει ότι πέντε χιλιάδες συνταξιούχοι δεν θα είχαν χάσει το ΕΚΑΣ εάν δεν δημιουργούνταν το Γραφείο του Πρωθυπουργού.

Ο δε Πρωθυπουργός, ο κ. Μητσοτάκης, αρχικά το είχε χαρακτηρίσει θέμα επικοινωνίας και όχι ουσίας. Στη συνέχεια, όπως ειπώθηκε, είχε αναφέρει πως όλη η υποβάθμιση και η εγκατάλειψη της πόλης καθρεφτίζεται στο άχρηστο για τον πολίτη, αλλά χρήσιμο για τα κομματικά ρουσφέτια, Γραφείο του Πρωθυπουργού στη Θεσσαλονίκη.

Ο κ. Καραόγλου στην τελευταία του συνέντευξη, πριν από λίγες ημέρες, είπε πως με τη διακυβέρνησή σας τον Πρωθυπουργό εκφράζει ο Υφυπουργός Εσωτερικών και δεν χρειάζονται κομματικά φυτώρια. Μοιάζει να μην συνεννοείστε και μεταξύ σας, καθώς χθες ο κ. Μητσοτάκης ανακοίνωσε τη διατήρησή του.

Τι έγινε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας; Ψέματα και λαϊκισμός, λαϊκισμός και ψέματα. Αυτά ήταν τα δόγματά σας, η πολιτική σας πριν και δυστυχώς και μετά.

Δεν πρόκειται να αναφερθώ ούτε στα όσα έγραψαν, ούτε στη λαοπολογία, διότι η καλύτερη απάντηση δόθηκε από τους φορείς της πόλης και όλης της Μακεδονίας και της Θράκης, των δικών σας στελεχών στην αυτοδιοίκηση, στους παραγωγικούς και επιμελητηριακούς φορείς. Ευτυχώς, αυτή τη λαϊκή απαίτηση την σεβαστήκατε, σε αντίθεση με ό,τι επιχειρείτε να κάνετε σήμερα στην τοπική αυτοδιοίκηση. Αδιαφορείτε πλήρως για το πρόσφατο αποτέλεσμα των αυτοδιοικητικών εκλογών.

Πριν καλά-καλά εφαρμοστεί η απλή αναλογική, έχετε αποφασίσει πως δεν είναι εφαρμόσιμη και αλλοιώνετε τη λαϊκή βούληση. Συνειδητοποιείτε ότι βάλλετε εναντίον των δημοκρατικών θεσμών; Προσβάλλετε τον ελληνικό λαό που σας τίμησε. Οι όποιες συνεργασίες από εδώ και πέρα δεν θα γίνονται στη βάση των συσχετισμών, όπως προέκυψαν από τις πρόσφατες εκλογές, από τη νωπή λαϊκή εντολή των αυτοδιοικητικών εκλογών, αλλά με βάση τις επιθυμίες του δημάρχου ή του περιφερειάρχη.

Και ένα παράδειγμα: Στον Δήμο Θεσσαλονίκης η παράταξή σας έλαβε 22,4%.

Θα δώσετε, λοιπόν, εντολή στον κ. Ταχιάο να συμπράξει με τον κ. Ζέρβα που βγήκε δήμαρχος, καταγράφοντας την πρώτη Κυριακή 14,9%, ακυρώνοντας την παράταξή σας; Γιατί, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, να το κάνετε αυτό; Θωρακίστε πως ο κ. Ταχιάος ή οι σύμβουλοί σας είναι ανεύθυνοι και δεν θα μπορού-

σαν να συμβάλλουν με προτάσεις επί των προγραμματικών τους θέσεων; Δεν θα μπορούσαν στο πλαίσιο της απλής αναλογικής να συνεργαστούν με τη νέα διοίκηση του δήμου πάνω σε προγραμματικές συγκλίσεις; Θεωρείτε πως οι πολίτες που σας τίμησαν με την ψήφο τους δεν θέλουν να υπάρχει πια παράταξη;

Καταργείτε μεταξύ άλλων και τον αποφασιστικό χαρακτήρα των κοινοτήτων. Αυτό το σημείο δείχνει ακριβώς πόσο πολύ φοβάστε την τοπική αυτοδιοίκηση, τις συγκλίσεις και τη δημοκρατία, ακριβώς γιατί εκεί είναι που συναντιέται η πολιτική με τις ανάγκες της καθημερινότητας των πολιτών και δεν θα μπορούσατε να έχετε ανθρώπους που θα εξυπηρετούν απλά τις δικές σας αποφάσεις.

Μοιάζει να μην αντέχετε τη δημοκρατία. Επιμένετε να προσβάλλετε τη δημοκρατία, την κοινή λογική. Επιμένετε να προσβάλλετε όλους εκείνους που σας στήριξαν, αρκεί σε τοπικό επίπεδο να έχετε λίγους, ένα συγκεντρωτικό σύστημα με το οποίο να συνδιαλέγεστε.

Ενός ανδρός αρχή, λοιπόν, το επιτελικό σας κράτος, ενός ανδρός αρχή και η τοπική αυτοδιοίκηση.

Σε ό,τι αφορά τις τρεις διατάξεις που φέρνετε για τον τουρισμό, πρώτο σχόλιο: Πήρατε πίσω τη διάταξη για την απόδοση ακαδημαϊκής ταυτότητας στους φοιτητές των ΑΣΤΕ. Να υποθέσουμε πως δεν είχατε εξασφαλίσει τα απαραίτητα κονδύλια. Δεύτερο σχόλιο: Οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ συστηματικά απαξίωσαν την τουριστική εκπαίδευση. Η δική μας κυβέρνηση με την κ. Κουντουρά και τον κ. Θεοχαρόπουλο μέσα σε εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες δημοσιονομικής προσαρμογής με περιορισμένους πόρους βρήκαν τον τρόπο και επανεκκίνησαν αυτά ακριβώς τα εκπαιδευτικά προγράμματα μετεκπαίδευσης, κατάρτισης ανέργων και εργαζομένων με τεράστια προσπάθεια, τιτάνα προσπάθεια. Αυτό ακριβώς φέρνετε ως εξασφάλιση - διασφάλιση της συνέχειας.

Πάμε, όμως, στο τέλος και στο επίμαχο άρθρο 107 που αφορά την αναπροσαρμογή του οργανογράμματος του ΕΟΤ με απόδοση νέων αρμοδιοτήτων στη νέα πρόεδρο και με αποδοχές αντίστοιχες εκείνων γενικών γραμματέα ενός Υπουργείου, για μια θέση, κυρίες και κύριοι, που μέχρι πρότινος ήταν άμισθη. Ας μιλήσουμε, λοιπόν, λίγο ακόμα για κομματικούς στρατούς και ένα μοντέλο διοίκησης που λειτουργούσε τόσο αποτελεσματικά και τόσο πετυχημένα, έτσι ώστε ο ΕΟΤ να έχει αποσπάσει μία σειρά από διεθνείς διακρίσεις.

Η γνωστή αντίληψη είναι εμφανής και εδώ: Το κράτος είναι κακό όσο δεν πληρώνει εμάς, εσάς δηλαδή.

Η υπερσυγκέντρωση αρμοδιοτήτων στον πρόεδρο του ΕΟΤ, στον γενικό γραμματέα οδηγεί σε απαξίωση του διοικητικού συμβουλίου, αλλά και σε απαξίωση των υπηρεσιακών παραγόντων, των διευθυντών.

Ταυτόχρονα, όμως -και εδώ είναι το κρίσιμο- βλέπουμε πως προετοιμάζετε το έδαφος για τη συνεργασία με τον ιδιωτικό τομέα σε ό,τι αφορά την εθνική προώθηση και την προβολή της χώρας μας.

Εμείς δεν προτρέχουμε να αποδώσουμε ούτε προθέσεις ούτε επιθυμίες. Ωστόσο, γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά και ποιο είναι το σχέδιο της Νέας Δημοκρατίας και θυμόμαστε εξίσου καλά την υποβάθμιση του ΕΟΤ. Θυμόμαστε και το πως οδηγήσατε σε διαθεσιμότητα ενενήντα οκτώ υπαλλήλους του ΕΟΤ, τους οποίους προστάτευσε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Εμείς, λοιπόν, που ισχυροποιήσαμε τον εθνικό φορέα, τον ΕΟΤ, ως εθνικό φορέα παγκόσμιας προώθησης και προβολής της χώρας μας, θα αντιταχθούμε σε κάθε προσπάθεια υποκατάστασης του έργου του ΕΟΤ από ιδιώτες και μάλιστα από αυτούς που εκπροσωπούν μόνο ένα πολύ συγκεκριμένο μέρος του τουρισμού.

Ζητούμε, επομένως, διευκρινίσεις από τον Υπουργό Τουρισμού. Ζητούμε, επομένως, διευκρινίσεις σε σχέση με το πλαίσιο, τον ρόλο που θα έχει ο ιδιωτικός τομέας στη συνεργασία του με τον ΕΟΤ. Και αυτό που ζητάμε στο τέλος της ημέρας είναι να ανοίξετε επιτέλους τα χαρτιά σας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαρι-

τούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κέλλας από τη Νέα Δημοκρατία και να ετοιμάζεται ο κ. Γκιουλέκας από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κύριε Κέλλα, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την ψήφιση του νόμου για το επιτελικό κράτος συζητούμε σήμερα το πολυνομοσχέδιο που θωρακίζει το άσυλο ιδεών των πανεπιστημίων και την κυβερνησιμότητα των ΟΤΑ, ενώ αναδιαρθρώνει την ψηφιακή διακυβέρνηση και ρυθμίζει μία σειρά από σοβαρά ζητήματα.

Ξεκινώ με το άσυλο. Μετά από πολλά χρόνια η ελληνική κυβέρνηση τολμά να αποκαταστήσει την ελευθερία του λόγου και να προστατεύσει την ακαδημαϊκή έκφραση της ισχυρής, αλλά σιωπηρής πλειοψηφίας απέναντι σε μειοψηφίες που ασκούσαν ψυχολογική βία, παρέχοντας συνειδητά ή ασυνειδητά άσυλο στην ανομία. Πολύ σύντομα με την υπερψήφιση του νομοσχεδίου οι ακαδημαϊκοί χώροι παύουν να είναι άσυλα παραβατικότητας και εγκληματικότητας και αποδίδονται στους φοιτητές και καθηγητές στους οποίους και ανήκουν. Το νέο διδακτικό έτος θα βρει την ακαδημαϊκή κοινότητα ελεύθερη και ασφαλή, ώστε να δημιουργήσει και να παραγάγει απρόσκοπτα.

Στόχος μας είναι η χώρα να αναδειχθεί σε ένα διεθνές εκπαιδευτικό κέντρο και να διασυνδέσουμε την ακαδημαϊκή εκπαίδευση και έρευνα με την αγορά εργασίας, ενισχύοντας την ανάπτυξη.

Αξιοσημείωτο είναι επίσης ότι η νέα σχολική χρονιά θα ξεκινήσει με τις καλύτερες των προϋποθέσεων, αφού φροντίζουμε έγκαιρα να εξασφαλίσουμε τις πιστώσεις για την πληρωμή των αναπληρωτών, των ωρομισθίων, αλλά και του ειδικού και βοηθητικού εκπαιδευτικού προσωπικού μέσω του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων που όπως είχαμε πει προεκλογικά θα αξιοποιήσουμε πλήρως.

Όσον αφορά την αυτοδιοίκηση, αποτρέπουμε το χάος που θα ακολουθούσε με την εφαρμογή του ν.4555/2018 κατά την ανάληψη καθηκόντων των νέων αυτοδιοικήσεων. Οι αμετάκλητες συμπράξεις δημοτικών και περιφερειακών παρατάξεων σε συνδυασμό με την ενίσχυση των οικονομικών επιτροπών προάγουν τη δημοκρατικότητα, την κυβερνησιμότητα και τη συνεργασία.

Επιπλέον των συμπράξεων, εμπεδώνονται πλειοψηφικοί κανόνες για τα νομικά πρόσωπα και τις αποφασιστικές διαδικασίες επί του προϋπολογισμού του τεχνικού και επιχειρησιακού προγράμματος. Σε συνδυασμό με τη γενική ανασυγκρότηση της δημόσιας διοίκησης η Κυβέρνησή μας είναι αυτή που υλοποιεί έμπρακτα τον πανευρωπαϊκό στόχο της τοπικής διακυβέρνησης που θα είναι εγγύτερα στον πολίτη, με τους δημάρχους και τους περιφερειάρχες να υλοποιούν το έργο τους με μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα.

Περαιτέρω, είχαμε δεσμευτεί προεκλογικά ότι θα ολοκληρώσουμε τη μετάβαση του κράτους στην ψηφιακή εποχή, διευρύνοντας την ηλεκτρονική διακυβέρνηση με γνώμονα την εικοσιτετράωρη εξυπηρέτηση του πολίτη και την ανάπτυξη και σήμερα κάνουμε πράξη αυτή τη δέσμευσή μας. Πραγματοποιούμε την ολοκληρωμένη μετάβαση των δημόσιων υπηρεσιών στην ψηφιακή εποχή, διασφαλίζοντας τη διατομεακή λειτουργικότητα των δημόσιων πολιτικών και την ψηφιακή διασύνδεση δημοσίων υπηρεσιών και φορέων, προκειμένου το ελληνικό κράτος να γίνει πιο ανταγωνιστικό και να προσφέρει καλύτερες υπηρεσίες στους πολίτες του.

Και έρχομαι σε ένα ακόμα ζήτημα που πλήττει ιδιαίτερα κλινικοεργαστηριακούς γιατρούς και διαγνωστικά κέντρα. Ως γνωστόν, την τελευταία τετραετία προσέθηκε -και καλώς έγινε- πληθώρα εξετάσεων στον ΕΟΠΥΥ. Από την άλλη μεριά όμως δεν έγινε η παραμικρή αύξηση στον προϋπολογισμό του ΕΟΠΥΥ. Με τα άρθρα 80 και 81 ρυθμίζονται οι οφειλές κατόχων αδειών κυκλοφορίας φαρμάκων και παρόχων προς τον ΕΟΠΥΥ από rebate και clawback. Ωστόσο, όπως τόνισα και στην επιτροπή, πρέπει να βρεθεί τρόπος ώστε να μειωθεί το clawback σε τέτοια επίπεδα τα οποία θα εξασφαλίζουν τουλάχιστον τη βιωσιμότητα των παραπάνω ελευθέρων επαγγελματιών.

Συγχρόνως τα υπόλοιπα άρθρα του νομοσχεδίου που αφορούν το Υπουργείο Υγείας ρυθμίζουν σημαντικά λειτουργικά ζητήματα και είναι προς την κατεύθυνση υλοποίησης του στόχου

μας για την αναβάθμιση της δημόσιας υγείας την οποίαν αναλόγως θα κάνουμε πράξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέρα με την ημέρα η πατρίδα μας αναγεννιέται. Είμαστε στο ξεκίνημα μιας νέας φωτεινής και αισιόδοξης πορείας για τη χώρα, η οποία αντανακλάται στην αποκατάσταση της εικόνας μας στο εξωτερικό, αλλά πηγάζει από την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού και την πολιτική μας βούληση. Οι δεσμεύσεις μας γίνονται πράξεις και μάλιστα νωρίτερα από ό,τι είχαμε προεκλογικά υποσχεθεί. Αυτό είναι κάτι πρωτόγνωρο στην ιστορία της χώρας.

Αν, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και της Αντιπολίτευσης, θέλετε να μας κατηγορήσετε για κάτι, τότε κατηγορήστε μας για συνέπεια λόγων και έργων αλλά και για την αποφασιστικότητά μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Τον λόγο έχει ο κ. Γκιουλέκας από τη Νέα Δημοκρατία και να ετοιμάζεται ο κ. Σπανιάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, να σας ευχηθώ καλή επιτυχία στα νέα σας καθήκοντα. Και χαίρομαι που έναν συνάδελφο στη δημοσιογραφία τον βλέπω και ως συνάδελφο στη Βουλή και μάλιστα Προεδρεύοντα στο Κοινοβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Τιμή μου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Πριν αναφερθώ στο νομοσχέδιο, θα ήθελα να κάνω μια αναφορά σε όσα είπατε, κυρία Νοτοπούλου, για το Γραφείο του Πρωθυπουργού.

Ξέρετε, ίσως να μην μπορείτε να αντιληφθείτε ότι στη Νέα Δημοκρατία, πράγματι, έχουμε τη δυνατότητα της αυτονομίας της γνώμης μας και μπορούμε να έχουμε διαφορετική γνώμη. Μπορεί στο κόμμα σας κάτι τέτοιο να μην συνηθίζεται. Στη Νέα Δημοκρατία έχουμε την πολυτέλεια να έχουμε τις απόψεις μας και πραγματικά χαιρόμαστε, γιατί σε ένα καθαρά δημοκρατικό κόμμα αυτό πρέπει να ισχύει. Έτσι, λοιπόν, εμείς στη Νέα Δημοκρατία πραγματικά χαιρόμαστε που μπορούμε να διατηρούμε τη γνώμη μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σε ό,τι αφορά στο νομοσχέδιο, πάλι σε εσάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της μειζονος Αντιπολίτευσης θα ήθελα να απευθυνθώ. Κοιτάξτε, εγώ δεν θα ήθελα να αναφερθώ και λόγω του περιορισμένου χρόνου σε όλα όσα διαλαμβάνονται σε αυτό το νομοσχέδιο, αλλά θα ήθελα να μείνω σε δύο βασικά σημεία, σε δύο άξονες. Το ένα είναι οι τροποποιήσεις και οι ρυθμίσεις που γίνονται για τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού και το άλλο είναι το πανεπιστημιακό άσυλο.

Και είπα ότι θα ήθελα να μείνω και πάλι έτσι απευθυνόμενος σε εσάς, γι' αυτό το οποίο ξεκίνησε τα προηγούμενα χρόνια, βλέποντας αυτό που εσείς επιχειρούσατε να κάνετε ως Κυβέρνηση του τόπου, δηλαδή να μας πείσετε ότι περίπου η κανονικότητα ήταν οι δικές σας απόψεις. Μόνο που αυτές τις απόψεις δεν μπορούσατε να τις επιβάλετε στην ελληνική κοινωνία και προσπαθούσατε να τις περάσατε μόνο με νόμους, οι οποίοι έβρισκαν αντίθετους πάρα πολλούς Έλληνες, την πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών βεβαίως. Αν τα ξεχνάτε, να σας τα θυμίσουμε.

Να θυμίσουμε ότι όλη η εκπαιδευτική κοινότητα ήταν αντίθετη στον νόμο του ΣΥΡΙΖΑ –δεν θυμάμαι αν ήταν ο κ. Γαβρόγλου τότε στο Υπουργείο Παιδείας– με τον οποίο καταργήσατε την αριστεία, γιατί είχατε την άποψη ότι έτσι έπρεπε να συμβαίνει και αυτό το θεωρούσατε κανονικότητα.

Να σας θυμίσω ότι ολόκληρος ο νομικός κόσμος αντιδρούσε στον νόμο Παρασκευόπουλου, έναν από τους πρώτους νόμους της δικής σας Κυβέρνησης, με τον οποίο αποφυλακίζατε δεκάδες χιλιάδες ποινικούς παραβατικούς οι οποίοι εξέτιαν τις ποινές τους, διότι κάποιοι από εσάς ακόμη και τους τρομοκράτες από αυτό το Βήμα τους ονομάσατε λαϊκούς αγωνιστές που είχαν το δικαίωμα να επιλέγουν τον ένοπλο αγώνα. Εσείς τα λέγατε.

Λοιπόν, αυτό ξέρετε τι είναι; Σύγκρουση ιδεών, σύγκρουση ιδεολογιών. Για εμάς οι απόψεις σας είναι ιδεοληψίες. Αλλά πέρα από αυτό, αυτό που εσείς προσπαθούσατε να κάνετε ήταν να περάσετε και να επιβάλετε με νόμο τις απόψεις σας. Έτσι επιβά-

λατε και με νόμο το πώς πρέπει να διοικούνται οι οργανισμοί τοπικοί αυτοδιοίκησης στην πατρίδα μας. Και ενώ η ΚΕΔΕ, η ΕΝΠΕ και όλοι οι σχετικοί φορείς σάς έλεγαν ότι θα υπάρξει πρόβλημα κυβερνησιμότητας στους δήμους, εσείς με την ιδεοληψία σας θελήσατε να επιβάλετε αυτόν τον νόμο.

Σήμερα, λοιπόν, τι κάνουμε; Αυτή τη στρέβλωση προσπαθούμε να τη διορθώσουμε. Γιατί; Γιατί πολύ απλά, από τους τριακόσιους τριάντα δύο δήμους, νομίζω, κύριε Υφυπουργέ, οι διακόσιοι τριάντα ένας είναι δήμοι στους οποίους δεν διαθέτουν οι δήμαρχοι και αντίστοιχα οι περιφερειάρχες πλειοψηφία.

Ξέρετε, οι συναινέσεις είναι καλές, δεν μπορούν να έχουν όμως εξαναγκαστικό χαρακτήρα. Οι συναινέσεις δεν επιβάλλονται με νόμο, οι συναινέσεις εμπνέονται και μέσα από τη συζήτηση μπορούμε να οδηγηθούμε πραγματικά σε συνθέσεις απόψεων. Ποτέ, όμως, αυτό δεν γίνεται με νόμο. Δεν γίνεται να λέμε ότι βάσει του νόμου τάδε είστε υποχρεωμένοι να συνεργάζεστε. Αυτό είναι μια περίεργη άποψη, μια ιδεοληψία κατά τη γνώμη μου και γι' αυτό λέω ότι εδώ έχουμε μια σύγκρουση δυο διαφορετικών κόσμων, δυο διαφορετικών ιδεολογιών.

Σε ό,τι αφορά στο άσυλο, πολύ απλά θα σας πω το εξής. Ακούσατε μήπως τι είπε το προεδρείο της συνόδου των πρυτάνεων; Ακούσατε μήπως τι είπε το προεδρείο της ΠΟΣΔΕΠ προχθές με ανακοίνωσή του στις 4 Αυγούστου; Όλοι αυτοί λέτε να μην ξέρουν και ξέρετε εσείς;

Είναι ένα ιδιαίτερα λεπτό θέμα. Εγώ άκουσα με μεγάλη προσοχή και τις ενστάσεις και τις επισημάνσεις σας σχετικά με το άσυλο και θα έλεγα ότι πράγματι υπάρχουν φόβοι από την πλευρά σας που θα μπορούσε κανείς να τους δεχθεί και να τους συζητήσει ότι θα μπορούσαμε ενδεχομένως να οδηγηθούμε σε κάποιες αυθαιρεσίες.

Μπορεί, λοιπόν, αυτό το πράγμα κανείς να το συζητήσει, να δει με ποιον τρόπο μπορεί να το εφαρμόσει.

Όμως, τι προτιμάτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Να αφήσουμε αυτό το καθεστώς της ανομίας να συνεχίζεται;

Νόμος Γαβρόγλου και νόμος της Κυβέρνησης Μητσοτάκη. Τι έλεγε ο νόμος Γαβρόγλου; Όταν γίνεται κάτι μέσα στο πανεπιστημιακό άσυλο, συγκαλέστε το πρυτανικό συμβούλιο. Δηλαδή, όταν μέσα βρίσκεται ο ναρκέμπορος, θα του πούμε «στάκα, περίμενε, να συκληθεί το πρυτανικό συμβούλιο, να συζητήσουμε με τον πρύτανη και τα αρμόδια όργανα αν πρέπει να καλέσουμε την αστυνομία και εφόσον αποφασίσουμε να καλέσουμε την αστυνομία, ενδεχομένως μετά από ώρες ή και ημέρες, ο ναρκέμπορος, οι παράνομοι θα βρίσκονται εκεί, περιμένοντας με τα χέρια προτεταμένα να τους περάσουν τις χειροπέδες οι αστυνομικοί».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εμείς, λοιπόν, προτιμούμε αυτό το άσυλο της ανομίας να το καταργήσουμε. Εμείς προτιμούμε να επιστρέψουμε τα πανεπιστήμια στους φοιτητές, να επιστρέψουμε τα πανεπιστήμια στους εκπαιδευτικούς και από εκεί και πέρα, να βρούμε τρόπους, αν χρειαστεί, να παρέμβουμε διορθωτικά για να βελτιώσουμε και να αναβαθμίσουμε την κατάσταση. Όμως, προτιμούμε να καταργήσουμε, επαναλαμβάνουμε, αυτό το άσυλο της ανομίας, γιατί ακριβώς είδαμε πού οδήγησε ως τώρα.

Θεωρώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι με το παρόν νομοσχέδιο συνεχίζουμε αυτό το οποίο κάναμε και με τα δύο προηγούμενα νομοσχέδια. Δείχνουμε ακριβώς τη συνέπεια σε όσα είπαμε προεκλογικά και σε όσα εφαρμόζουμε μετεκλογικά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εντάξει, εντάξει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Ο Κυριάκος Μητσοτάκης το είχε ξεκαθαρίσει και το είχε πει σε όλους τους τόνους, όπου και αν βρέθηκε, ότι το άσυλο της ανομίας θα καταργηθεί και ότι οι δήμοι και οι περιφέρειες στη χώρα...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εντάξει, εντάξει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Κύριε Τζανακόπουλε, σας ενοχλούν αυτά που λέω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, κύριε Γκιουλέκα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εξιμισι λεπτά μιλάτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Και τι έγινε; Εσείς προεδρεύετε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έχει ειδήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Γκιουλέκα, σας παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Εάν προεδρεύετε, εάν θέλετε να επιβάλετε την άποψή σας, σας παρακαλώ να συστήσετε στον Αρχηγό σας να σας διορίσει Πρόεδρο...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έχει ειδήσεις τώρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: ...προεδρεύοντα στη Βουλή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έχει ειδήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Όχι διάλογο, σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Αλλιώς, παρακαλώ, δεν θα παρεμβαίνετε την ώρα που μιλούν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έχει ειδήσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Δεν έχετε συνηθίσει στην κριτική.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έχει ειδήσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Δεν πειράζει. Τώρα που είστε στην Αντιπολίτευση, θα μάθετε και την κριτική. Αρκετά με την αλαζονεία σας από τα κυβερνητικά έδρανα. Τώρα θα εισπράττετε και την κριτική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Είσαι «...».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Τζανακόπουλε, δεν κερδίζουμε τίποτα. Χάθηκε χρόνος, πήγε στα επτά λεπτά.

Σας παρακαλώ, όχι διάλογο! Δεν είναι ώρα. Είμαστε όλοι κουρασμένοι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ορίστε, έχετε ένα λεπτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Ο κύριος συνάδελφος, ο κ. Σκουρολιάκος, με απεκάλεσε πώς;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: «...».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: «...».

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΦΟΡΤΩΜΑΣ: Τι είναι αυτά που λες;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Κάτσε καλά εσύ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Κύριε Σκουρολιάκο, εγώ δεν αμφισβητώ...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΦΟΡΤΩΜΑΣ: Έλα, σε παρακαλώ τώρα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Παρακαλώ πολύ, να σας απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Σκουρολιάκο, σας παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Ζήτησα τον λόγο επί προσωπικού. Δεν αμφισβήτησα τη συνεισφορά σας στην τέχνη και τον πολιτισμό. Δεν αμφισβητώ τη συνεισφορά σας στην πολιτική ζωή.

Δεν σας επιτρέπω, όμως, σε καμμία περίπτωση να αμφισβητείτε με αυτόν τον τρόπο τους πολιτικούς σας αντιπάλους. Είναι ντροπή για τα κοινοβουλευτικά ήθη να μιλάτε έτσι. Είναι ντροπή σας!

Από την άλλη πλευρά, σας θυμίζω για τη νομή της εξουσίας ότι δεν έχω και δεν κατέχω στην Κυβέρνηση Μητσοτάκη κανένα κυβερνητικό αξίωμα για να νέμομαι την εξουσία. Είμαι Βουλευτής, όπως είστε και εσείς, αλλά είμαι Βουλευτής με συνείδηση ελεύθερη και θα λέω αυτό που πιστεύω στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Αυτό το έκανα και όταν χρειάστηκε να αρνηθώ να ψηφίσω το μνημόνιο στην Κυβέρνηση Σαμαρά και με διέγραψαν. Αυτό το έκανα και όσες φορές χρειάστηκε να πάω κόντρα και στο ίδιο μου το κόμμα, όταν πίστευα ότι οι απόψεις μου έπρεπε να ακουστούν και να τις υπερασπιστώ ακόμη και αν αναλάβω το κόστος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Μισό λεπτό, κύριε Σκουρολιάκο, πριν λάβετε τον λόγο. Θα σας τον δώσω, δεν υπάρχει πρόβλημα. Θα πρέπει, όμως, να διαγραφεί από τα Πρακτικά αυτό που είπατε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Δεν έχω αντίρρηση, κύριε Πρόεδρε. Να διαγραφεί, αλλά θα κάνω τοποθέτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ωραία, τελειώσε.

Έχετε τριάντα δευτερόλεπτα στη διάθεσή σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Δεν έχω λόγια να πω ούτε μπορώ να παρέμβω στο γιατί δεν έχετε στην Κυβέρνηση Μητσοτάκη κάποια εξουσία. Αυτό είναι δικό σας θέμα.

Το θεωρώ κακόγουστο και αντιδημοκρατικό να καπιλεύεστε το 40% του ελληνικού λαού που σας ψήφισε και με άλλοθι αυτό, να έρχεστε και να παρουσιάζετε το θέαμα που παρουσιάσατε. Είναι κακόγουστο και αντιδημοκρατικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Τον λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Σπανάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

Έχετε πέντε λεπτά και ελπίζω να είναι ήρεμα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε ένα διυπουργικό νομοσχέδιο που φέρνει τομές, που φέρνει αλλαγές, που βαδίζει στη σωστή κατεύθυνση για πραγματική πολιτική αλλαγή.

Γνωρίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι προεκλογικά εμείς δεσμευτήκαμε στον ελληνικό λαό για την υλοποίηση συγκεκριμένων προτάσεων κι ο ελληνικός λαός ένα μήνα πριν επισημάνθηκε τη Νέα Δημοκρατία και έδωσε μια ισχυρή λαϊκή εντολή στον Κυριάκο Μητσοτάκη προκειμένου να φέρει πραγματική ανάπτυξη στη χώρα. Να μειώσει τους φόρους. Να επιφέρει πραγματική κοινωνική δικαιοσύνη. Να μπει στο λεξιλόγιό μας η λέξη «εμπιστοσύνη». Να ξαναχτίσει το κράτος με τον πολίτη, μια νέα σχέση πραγματικής εμπιστοσύνης. Να μειώσει τη γραφειοκρατία. Να φέρει ασφάλεια στις γειτονίες μας. Να καταργηθεί το άσυλο με την εφαρμογή ενός νόμου που θα βάλει τέλος στην ανομία στα ελληνικά πανεπιστήμια. Να αναβαθμίσει – επιτέλους – τη δημόσια διοίκηση με την ουσιαστική αξιοποίηση αξιών δημοσίων υπαλλήλων που η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έβαλε στον πάγκο για να αξιοποιήσει τους μετακλητούς συντρόφους της. Να δώσει πίσω στις Ελληνίδες και τους Έλληνες τη χαμένη αξιοπρέπεια που μας στερήσε και να έρθει στα σπιτικά μας – επιτέλους – το χαμόγελο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε υποχρέωση απέναντι στον ελληνικό λαό να φέρουμε μεταρρυθμίσεις και να τις φέρουμε σύντομα, σε όλα τα επίπεδα και πολύ περισσότερο στον Α' και στον Β' βαθμό της τοπικής αυτοδιοίκησης, δηλαδή στη λειτουργία των δήμων και των περιφερειών, των δήμων που από τα πειράματα της εποχής Ραγκούση πέρασαν στα πειράματα της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ.

Επιβάλλεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι τώρα, να ανατρέψουμε μια κακή κατάσταση που δημιουργήσατε, μια αυτοδιοίκηση που θέλατε να φέρετε στα δικά σας μέτρα προκειμένου να μην μπορούν να διοικήσουν οι δήμοι. Επιτέλους! Επιτέλους, με το νομοσχέδιο αυτό ενισχύεται απλά, πρακτικά, ουσιαστικά η κυβερνησιμότητα των δήμων και των περιφερειών. Μεταφέρονται οι ουσιαστικές αρμοδιότητες στην οικονομική επιτροπή, που πλέον θα έχει τον ρόλο που της αρμόζει για την εύρυθμη λειτουργία τόσο των δήμων όσο και των περιφερειών.

Λύνει θέματα που αφορούν την ψήφισή του τεχνικού και του επιχειρησιακού προγράμματος, του προγράμματος αξιοποίησης περιουσιών τους, του ορισμού φόρων, τελών και εισφορών καθώς και του προϋπολογισμού, με λίγα λόγια μπαίνει στη λειτουργία των δήμων και των περιφερειών η κοινή λογική, ενώ ταυτόχρονα στο νομοσχέδιο αυτό υπάρχουν άρθρα που μειώνουν τη γραφειοκρατία και βρίσκονται στην κατεύθυνση απλοποίησης των διαδικασιών, όπως για παράδειγμα η ρύθμιση του άρθρου 16 που προβλέπει τον εμπλουτισμό του μητρώου πολιτών με την προσθήκη του ΑΜΚΑ κάθε πολίτη.

Ναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός θέλει ένα άλλο κράτος και το χτίζουμε πρώτα με την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού και δεύτερον, μέσα από τις πραγματικές ανάγκες της καθημερινότητας.

Η λειτουργία της Γενικής Γραμματείας Ψηφιακής Διακυβέρνησης και Απλούστευσης των Διαδικασιών θα οδηγήσει την Ελλάδα σε μια άλλη εποχή που έχει ανάγκη ο πολίτης προκειμένου να σταματήσει να ταλαιπωρείται, να περιμένει σε ουρές και να νιώθει ότι το κράτος δεν είναι φιλικό.

Είναι θετικό το γεγονός ότι το άρθρο 54 του νομοσχεδίου εισάγει τη δυνατότητα στον Υπουργό Ψηφιακής Διακυβέρνησης

σύναψης προγραμματικών συμβάσεων και μνημονίων συνεργασίας με εκπαιδευτικά ιδρύματα, με φορείς του δημόσιου τομέα.

Στο νομοσχέδιο αυτό έρχονται ρυθμίσεις για τα σχολεία μας και την εύρυθμη λειτουργία τους για το επόμενο σχολικό έτος.

Αναβαθμίζουμε την ποιότητα του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος, αφού με το άρθρο 64 κατοχυρώνουμε και προστατεύουμε την ακαδημαϊκή ελευθερία στην έρευνα και τη διδασκαλία. Προστατεύουμε τους χώρους των πανεπιστημίων. Δίνουμε στα πανεπιστήμιά μας την ακαδημαϊκή ελευθερία, την ελεύθερη έκφραση. Δίνουμε τα πανεπιστήμιά μας στους καθηγητές, στους φοιτητές, στο προσωπικό τους. Χαίρομαι ιδιαίτερα που τη ρύθμιση αυτή επικροτούν μαζί με την ελληνική κοινή γνώμη και η ακαδημαϊκή και η φοιτητική κοινότητα.

Με το άρθρο 64 εξασφαλίζεται η πραγματική ελεύθερη έκφραση του φοιτητικού κινήματος. Να θυμηθούμε μαζί ότι πανεπιστημιακό ίδρυμα αναγκάστηκε να πραγματοποιήσει φοιτητικές εκλογές πριν τρία χρόνια στο Ζάππειο και φυσικά με τη σύμφωνη γνώμη της ΠΑΣΠ, ενώ τα τελευταία δύο χρόνια δεν έγιναν σε αυτό το πανεπιστημιακό ίδρυμα καθόλου φοιτητικές εκλογές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα για λίγο την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Όχι για παραπάνω από ένα λεπτό, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Να θυμηθούμε τι έγινε στη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών του Πολυτεχνείου;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να φέρετε στο μυαλό σας την εικόνα του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών, της ΑΣΟΕΕ. Μας αξίζει; Αξίζει σ' ένα από τα κορυφαία οικονομικά πανεπιστήμια της Ευρώπης αυτή η εικόνα;

Θέλω να καταθέσω στο Πρακτικά τι έγραψε ο Μιλτιάδης Έβερτ στο βιβλίο του «Ο κόσμος που έρχεται» το 1997: «Ο ρόλος της Ελλάδας στο διεθνές περιβάλλον». Έλεγε τότε: «Ισχυρές και ανεπτυγμένες στο μέλλον δεν θα είναι οι χώρες μεγάλου πληθυσμιακού δυναμικού, γεωγραφικής σημασίας και πλουτοπαραγωγικών πηγών, αλλά οι χώρες που δίνουν βάρος στην παιδεία, την έρευνα, την επιστήμη και την πληροφόρηση. Ο πλούτος του αύριο θα είναι συνώνυμος με τη γνώση και οι επενδύσεις σήμερα πρέπει να γίνουν πρωτίστως στο ανθρώπινο δυναμικό».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος - Πέτρος Σπανακής καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επιτρέψτε μου να κλείσω λέγοντας ότι το νομοσχέδιο αυτό έχει ένα κοινωνικό πρόσημο, αφού δίνει τη δυνατότητα σε ασθενείς να λαμβάνουν τα φάρμακά τους με αξιοπρέπεια. Το νομοσχέδιο αυτό αποκομματικοποιεί την Επιτροπή Ανταγωνισμού με το άρθρο 101.

Θέλω να απευθύνω μια ερώτηση στους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ και μ' αυτό θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε. Δείτε μου λίγο την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Τριάντα δευτερόλεπτα μόνο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Κύριε Πολάκη, κύριε Τζανακόπουλε, δεν λάβατε ακόμη το μήνυμα της ελληνικής κοινωνίας ότι το κομματικό κράτος ανήκει στο παρελθόν; Ξέρουμε, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι θα περάσει πολύς καιρός για να συνειδητοποιήσετε ότι η αριστερή παρένθεση έκλεισε οριστικά.

Καλώ, λοιπόν, όλες τις πτέρυγες της Αίθουσας να υπερψηφίσουν το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κατρίνης από το Κίνημα Αλλαγής και στη συνέχεια ο κ. Συντυχάκης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Ορίστε, κύριε Κατρίνη.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέ-

διο, το οποίο δυστυχώς δεν υπηρετεί καμμία αρχή και καμμία συγκεκριμένη στρατηγική. Είναι πολύ απλά μια συρραφή διατάξεων που ικανοποιούν τη συγκυρία, τη μικροκομματική στρατηγική της Κυβέρνησης και προσφέρεται περισσότερο για τη δημιουργία εντυπώσεων παρά για την παραγωγή πραγματικών και ουσιαστικών αποτελεσμάτων και συμπερασμάτων.

Προς επίρρωσιν αυτού που λέω, αξίζει να δουν όλοι οι συνάδελφοι την έκθεση αξιολόγησης συνεπειών ρύθμισης που είναι, κύριε Υπουργέ, και φτωχή και λιτή για ένα τόσο εμβληματικό νομοσχέδιο, σύμφωνα με τα δικά σας λεγόμενα.

Όμως, επειδή σήμερα κλείνετε έναν μήνα και δεν θέλω να σας χαλάσω τον «μήνα του μέλιτος» και να εμφανιστούμε μίζεροι στην Εθνική Αντιπροσωπεία, θα ξεκινήσω από μια θετική διάταξη αυτού του νομοσχεδίου.

Δουλεύοντας τα τελευταία χρόνια δίπλα στο μεγαλύτερο ίσως φαρμακείο του ΕΟΠΥΥ στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας και ζώντας τις ουρές της ντροπής χιλιάδων ασφαλισμένων που περίμεναν επί ώρες με χαρτάκια σε δύσκολες συνθήκες για να πάρουν τα φάρμακά τους, θεωρώ ότι είναι πολύ σωστή η ρύθμιση που εισάγεται στο άρθρο 74 και είναι κάτι το οποίο νομίζω ότι το πολιτικό σύστημα όφειλε να κάνει εδώ και πάρα πολλά χρόνια για να αποκαταστήσει την αξιοπρέπεια των πολιτών και των ασθενών.

Τρία σημεία θέλω να τονίσω σε σχέση με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Για τους ΟΤΑ –το είπε και η εισηγήτριά μας– είναι σαφής η πρόθεσή σας. Νομίζω ότι και ο δικός σας εισηγητής δεν κρατήθηκε και είπε πολύ απλά ότι «εμείς το κάνουμε για να διευκολύνουμε την πλειοψηφία των δημάρχων που ανήκουν στον πολιτικό μας χώρο». Αλλοιώνετε το αποτέλεσμα, δεν περιμένετε να δείτε πώς θα λειτουργήσει στην πράξη ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ» –ένα καλό νομοσχέδιο– και μετά να το αλλάξετε.

Την ίδια στιγμή που στο πρώτο άρθρο λέτε «θέλουμε συμπτρίξεις», στα αμέσως επόμενα άρθρα τις υπονομεύετε και ουσιαστικά τις καταργείτε. Βεβαίως, αναρωτιέμαι, αν το 2012, τον Ιούνιο, κύριε Υπουργέ, που θυμάστε τότε ότι η Νέα Δημοκρατία ήταν πρώτο κόμμα με 19%...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Τον Μάιο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Τον Μάιο και τον Ιούνιο. Αν ψηφίζατε μια διάταξη τότε που δίνετε τη δυνατότητα στο 19% ή στο 28%, που δεν ήταν απόλυτη πλειοψηφία, να έχει έλεγχο στις κοινοβουλευτικές επιτροπές εδώ στη Βουλή, ή να αποφασιζέτε στην Ολομέλεια, ή αν αυτό γινόταν στις εκλογές του 2015 με τον ΣΥΡΙΖΑ να είναι πρώτο κόμμα, αλλά να μην έχει απόλυτη πλειοψηφία στη Βουλή, αυτό θα ήταν το ίδιο επιτρεπτό και συνταγματικά θεμιτό, όπως αυτό που θέλετε να παρουσιάσετε σήμερα για την αυτοδιοίκηση; Άρα εδώ πρέπει να μπουν τα πράγματα στη σωστή τους διάσταση.

Για τις ανεξάρτητες αρχές έχετε μια αιτιολογική λογική έκθεση που αναλύεται διεξοδικά μέσα –μάλιστα, επικαλείστε τη νομολογία του Δικαστηρίου Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων– η αναγκαιότητα να μην υπάρχει πολιτική επιρροή στις ανεξάρτητες αρχές.

Θεσπίζετε μια σειρά από ασυμβίβαστα που είναι στη σωστή κατεύθυνση, αλλά θα μου επιτρέψετε να πω ότι είναι ιδιαίτερα αυστηρά. Δηλαδή, κύριε Υπουργέ, αν εσείς προσλάβετε ως ειδικό συνεργάτη για το γνωστικό σας αντικείμενο έναν καθηγητή πανεπιστημίου, αυτός αυτόματα αποκλείεται από το να μπορεί να είναι στην πορεία του χρόνου μέλος μιας ανεξάρτητης αρχής, ο οποίος δεν έχει πολιτικό ρόλο, απλά σας συμβουλεύει στο γνωστικό του αντικείμενο. Και ενώ, λοιπόν, θεσπίζετε αυτά τα αυστηρά ασυμβίβαστα –που είναι σωστά στη γενική τους αρχή και φιλοσοφία– ως διά μαγείας ξεχνάτε υψηλής πολιτικής αξίας κομματικά ασυμβίβαστα που όλως τυχαίως αφορούν συγκεκριμένα πρόσωπα που υπηρετούν ανεξάρτητες μη συνταγματικά καθοριζόμενες αρχές, που δεν έχουν εκλεγεί με πλειοψηφία των τεσσάρων πέμπτων της Βουλής, αλλά όλως τυχαίως ανήκουν στη δική σας παράταξη και βεβαίως ομιλώ για τον Συνήγορο του Καταναλωτή.

Τελειώνω με το άσυλο. Λέγαμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι μετρ στην προπαγάνδα. Νομίζω ότι το τελευταίο διάστημα και ειδικά στις προγραμματικές δηλώσεις στη Νέα Δημοκρατία αποδείξατε ότι υπάρχουν ακόμα καλύτεροι. Οι Βουλευτές σας δύο μέρες στη

Βουλή επιδόθηκαν σε ένα κρεσέντο -και μάλιστα διαγωνίστηκαν μεταξύ τους- στο ποιος θα πει περισσότερες φορές ότι καταργούμε το άσυλο, για να έρθει ο Πρωθυπουργός τη Δευτέρα το βράδυ και να πει ότι επαναφέρουμε τις διατάξεις του ν.4009/2011, τον νόμο του ΠΑΣΟΚ που είχε ψηφιστεί με ευρεία πλειοψηφία.

Η αλήθεια ποια είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Ότι με τις διατάξεις του ΣΥΡΙΖΑ μπήκε και εγκαταστάθηκε στα πανεπιστήμια ο «Ρουβίκωνας» και άρχισε να στρατολογεί τους φοιτητές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Με τις διατάξεις που προτείνει η Νέα Δημοκρατία φοβάμαι ότι θα μπει στα πανεπιστήμια η αστυνομία για προληπτικούς λόγους.

Εμείς, λοιπόν, προτείνουμε κάτι άλλο. Προτείνουμε μια διάταξη που είναι ουσιαστικά η επαναφορά της διάταξης του ν.4009/2011, του άρθρου 3, που περιφρουρεί και τις ακαδημαϊκές ελευθερίες και την ελεύθερη διακίνηση ιδεών που συνιστούν την πραγματική έννοια του πανεπιστημιακού ασύλου, που όλως τυχαίως και η ίδια η Υπουργός Παιδείας και οι Βουλευτές στη σημερινή Ολομέλεια αλλάζουν γραμμή και λένε ότι εμείς δεν καταργούμε το άσυλο, αλλά το ενισχύουμε και το περιφρουρούμε με αυτόν τον τρόπο.

Εμείς, λοιπόν, θέλουμε να γίνει αυτό και είναι ευθύνη της πολιτικής, της αστυνομίας, των πανεπιστημιακών αρχών για το πώς θα περιφρουρήσουν την πραγματική ακαδημαϊκή ελευθερία και ελεύθερη διακίνηση ιδεών.

Τώρα, κύριε Υπουργέ, η ευθύνη περνάει σε σας για να αποφασίσετε αν θα κινηθείτε όπως κινήθηκε το ΠΑΣΟΚ και η Υπουργός τότε, η κ. Διαμαντοπούλου το 2001, επιδιώκοντας και παίρνοντας συναίνεση και πλειοψηφία πάνω από τα πέντε έκτα της Βουλής, ή αν θα επιλέξετε να περάσετε με τη δική σας μόνο πλειοψηφία και τον κ. Βελόπουλο για δήθεν ιδεολογικούς λόγους μία διάταξη, η οποία εγκυμονεί κινδύνους αστυνομοκρατίας και με την οποία εμείς έχουμε διαφωνήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Για πολλούς από εμάς, το Κίνημα Αλλαγής, το φοιτητικό κίνημα, η σημαία του Πολυτεχνείου έχει ιδιαίτερη συναισθηματική αξία. Είμαι σίγουρος, κύριε Υπουργέ, ότι και για αρκετά μέλη της Κυβέρνησης τα οποία επέλεξαν εσχάτως να υπηρετήσουν την παράταξη της Νέας Δημοκρατίας από κυβερνητικούς θώκους, είχε κάποτε -μπορεί και σήμερα να έχει- την ίδια συναισθηματική αξία.

Το θέμα του ασύλου, λοιπόν, η περιφρούρηση της πραγματικής διακίνησης ιδεών -γιατί αυτό είναι το άσυλο, δεν είναι η ασυλία των μπαχαλάκηδων και όλων αυτών οι οποίοι ασχημονούν στα πανεπιστήμια- δεν προσφέρεται για μικροπολιτικές εντυπώσεις ούτε για να δείξουμε πυγμή, ούτε βεβαίως για να επιβάλουμε άλλες καταστάσεις. Είναι δική μας ευθύνη, είναι ευθύνη συναίνεσης και συνεννόησης να μπορέσουμε να πετύχουμε μια διαφορετική μέρα και μία διαφορετική εικόνα στα ελληνικά πανεπιστήμια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Συνταχάκης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και στη συνέχεια ο κ. Αρσένης από το ΜέΡΑ25.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας από τα πρώτα της βήματα ακολούθησε την προσφιλή τακτική προηγούμενων κυβερνήσεων, παροχές χωρίς ουσιαστικό αντίκρισμα για να θολώσει τα νερά από τη μία και νόμο και τάξη από την άλλη καταργώντας το πανεπιστημιακό άσυλο, μεταφέροντας αρμοδιότητες αντεγκληματικής πολιτικής των προσφύγων, των μεταναστών στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης.

Ο Υπουργός Επικρατείας χθες από τούτο εδώ το Βήμα στο νομοσχέδιο για το επιτελικό κράτος μας είπε σε συνέχεια των όσων είχε ανακοινώσει ο κ. Μητσοτάκης στο κοινό συνέδριο της ΚΕΔΕ και της ΕΝΠΕ πέρυσι ότι θα υπάρξει και δεύτερο νομοσχέδιο για

τον παραπέρα εκσυγχρονισμό του κράτους με αποκέντρωση και ουσιαστική αυτοτέλεια της τοπικής αυτοδιοίκησης με ένα σχέδιο μεταρρυθμιστικό.

Αυτή είναι και η πεμπτούσια του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ Ι» του ΣΥΡΙΖΑ σε συνέχεια του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» του ΠΑΣΟΚ. Αποτυπώνουν τη θέλησή τους να θωρακίσουν το αστικό κράτος με τους βασικούς πυλώνες τους δήμους και περιφέρειες, να στήσουν δηλαδή μία καλοκουρδισμένη μηχανή, όπως είπε ο Πρωθυπουργός εχθές εδώ στην Ολομέλεια, που θα υπηρετεί την ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία των μονοπωλιακών ομίλων.

Η Νέα Δημοκρατία με διατάξεις του σχεδίου νόμου εισάγει ακόμα πιο αντιδραστικές ρυθμίσεις στη λειτουργία δημοτικών περιφερειακών συμβουλίων και στις επιτροπές τους με το επιχείρημα δήθεν της ακυβερνησίας και της παραλυσίας, με το κολοβό έτσι κι αλλιώς εκλογικό σύστημα που εισήγαγε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Λέμε δήθεν, διότι ανεξάρτητα από το εκλογικό σύστημα ο δημοσιονομικός έλεγχος της τοπικής διοίκησης, οι ισοσκελισμένοι προϋπολογισμοί και το οικονομικό παρατηρητήριο παραμένουν ασφικτικά και απόλυτα ευθυγραμμισμένα με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα και τους αντιλαϊκούς στόχους του κεντρικού κράτους με περικοπή κρατικών πόρων, την επιχειρηματικότητα, το ξεπούλημα της δημοτικής περιουσίας, την εμπορευματοποίηση κοινωνικών αναγκών, της παιδείας, της υγείας, της πρόνοιας άσχετα το ποιος είναι στην κυβέρνηση ή ποιανού η παράταξη κυριαρχεί στους δήμους και στις περιφέρειες.

Και οι δύο επιδιώκουν -ο καθένας για λογαριασμό του- να στηθεί και να λειτουργήσει σε δήμους και περιφέρειες το αστικό δίπολο στα δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια υπό την ηγεμονία τους προκειμένου να διασφαλιστεί η συνέχεια της αντιλαϊκής πολιτικής.

Αυτός ο ψευδεπίγραφος καβγάς ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και το ΣΥΡΙΖΑ για το εκλογικό σύστημα έχει την εξήγησή του, επειδή επανέρχεται ξανά και ξανά. Γιατί άραγε; Ο καημός τους είναι ποιος θα ελέγξει τις πλειοψηφίες στα δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια, ποιος θα έχει το πάνω χέρι στην υλοποίηση της αντιλαϊκής πολιτικής για να είναι περισσότερο αρεστός, καλύτερος διεκπεραιωτής των επιδιώξεών του κεφαλαίου.

Τώρα, βέβαια, το πάνω χέρι το έχει η Νέα Δημοκρατία ως Κυβέρνηση, έχει και την απόλυτη υπεροχή στους δήμους και τις περιφέρειες. Την ενδιαφέρει πρωτίστως πρώτον να μαζέψει τις δικές της δυνάμεις, αυτούς τους δήθεν ανεξάρτητους που είναι σκορποχώρι ανά την Ελλάδα και γιατί όχι βέβαια να προσεταιριστεί τις σκόρπιες δυνάμεις της παλιάς σοσιαλδημοκρατίας του ΠΑΣΟΚ, που τις πολιορκεί και ο ΣΥΡΙΖΑ ταυτόχρονα, για να κυριαρχήσει στο χώρο της σοσιαλδημοκρατίας και να κατοχυρωθούν στην τοπική διοίκηση που έτσι κι αλλιώς υστερεί κατά πολύ της Νέας Δημοκρατίας.

Δεύτερον, την ενδιαφέρει να διαμορφώσει ένα νέο αντιλαϊκό σύστημα διοίκησης με δήμους, αυτόνομες οικονομικά διοικητικές μονάδες στη λογική κόστους -οφέλους, με κύρια πηγή εσόδων τα ίδια έσοδα προερχόμενα από αυξημένους φόρους και τέλη, με όρους επιχειρηματικής λειτουργίας και σύγχρονου μανάτζμεντ.

Η Νέα Δημοκρατία με πρόσχημα την ακυβερνησία στους δήμους επιδιώκει να διαμορφώσει κάλπικες πλειοψηφίες στα δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια με τη σύμπραξη παρατάξεων για τη διακυβέρνηση του δήμου με κορμό την παράταξη του εκλεγμένου δημάρχου ή περιφερειάρχη καθώς και στις επιτροπές ποιότητας ζωής και οικονομικών, όπου η πλειοψηφία των μελών τους θα προέρχεται από τον συνδυασμό του δημάρχου ή του περιφερειάρχη.

Παρέχει αυξημένες αρμοδιότητες, τις οποίες αφαιρεί από τα δημοτικά περιφερειακά συμβούλια, όπως για παράδειγμα ο ετήσιος προγραμματισμός προσλήψεων προσωπικού, η δυνατότητα διαγραφής χρεών και προσαυξήσεων, η διευκόλυνση μεγαλοοφειλών άνω των 150.000 ευρώ σε χρέη. Να, λοιπόν, γιατί ο μεταξύ τους καυγάς είναι αποπροσανατολιστικός, μακριά από την ουσία της αντιδραστικής επιδιώξεως του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ Ι» για να γίνουν πιο εκλυστικοί οι δήμοι στους επενδυτές.

Κουβέντα όμως από κανέναν για τις ανταποδοτικές λειτουργ-

γίες των δήμων, τη συνεχώς μειούμενη κρατική χρηματοδότηση, το χαράτσωμα των δήμων, τους πλειστηριασμούς και τις κατασχέσεις. Η Νέα Δημοκρατία με πρόσημα την αρχή της αναλογικότητας και την αρχή της τήρησης των όπλων, όπως αναφέρει το σχέδιο νόμου, υποχρεώνει οι παρατάξεις που θέλουν να καταθέσουν αντιπρόταση για τεχνικό πρόγραμμα, προϋπολογισμό, φόρους και τέλη να έχουν τη σύμφωνη γνώμη των τεχνικών και οικονομικών υπηρεσιών και με προϋπόθεση να μην παρεκκλίνουν από τα όσα τους επιτάσσει το Υπουργείο Εσωτερικών και οι αντιλαϊκοί στόχοι.

Βέβαια την πρώτη ευθύνη γι' αυτή την εξέλιξη την έχει ο ΣΥΡΙΖΑ και μάλιστα τεράστια, που καθιέρωσε αυτούς τους απαράδεκτους όρους συζήτησης και αποφάσεων και την ίδια ακριβώς διαδικασία κατά έργο στο τεχνικό πρόγραμμα και στον κάθε κωδικό στον προϋπολογισμό.

Σε αυτούς λοιπόν, τους τακτικισμούς και στα κόλπα τόσο η Νέα Δημοκρατία όσο και ο ΣΥΡΙΖΑ αποδεικνύονται μανούλες. Βέβαια, η Νέα Δημοκρατία κάτι έμαθε κι από τον ΣΥΡΙΖΑ. Πράγματι θέλει διδακτορικό διγλωσσίας και ειδικές ικανότητες να βαφτίζει ένα αντιλαϊκό κατασκεύασμα σε φιλολαϊκό.

Το ΚΚΕ σε κάθε περίπτωση δεν θα δώσει τη συγκατάθεσή του στα σχέδια αυτά. Απορρίπτει τόσο την παλιά όσο και τη νέα κόπια των αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων. Το ΚΚΕ για τις δομές διοίκησης και διεύθυνσης έχει θεμέλιο της την κοινωνική ιδιοκτησία στα συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής, τον κεντρικό σχεδιασμό με κίνητρο την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών. Στηρίζεται στην εργατική λαϊκή συμμετοχή και στον έλεγχο από τα κάτω προς τα πάνω και διαρθρώνεται στους χώρους εργασίας, στις κοινωνικές υπηρεσίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Διαμορφώνεται ένα ενιαίο, σύγχρονο και δωρεάν κρατικό σύστημα υγείας, πρόνοιας, παιδείας. Εξασφαλίζεται ο σχεδιασμός ανάπτυξης ανά κλάδο και τομέα της οικονομίας αξιοποιώντας τον φυσικό και παραγωγικό πλούτο της χώρας.

Με αυτή τη γραμμή το ΚΚΕ θα οργανώσει, θα διεκδικήσει και θα εναντιωθεί σε Κυβέρνηση και τοπικές αρχές που στηρίζουν το κράτος των λίγων και εκλεκτών, των κεφαλαιοκρατών, του εκσυγχρονισμένου βοναπαρισμού.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εγώ ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο κ. Αρσένης από το ΜέΡΑ25 και θα ακολουθήσει ο κ. Χρυσομάλλης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΡΙΤΩΝ - ΗΛΙΑΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, έχω στενοχωρηθεί πάρα πολύ αυτές τις μέρες από τις διαδικασίες που βλέπουμε εδώ στη Βουλή. Δεν είναι μομφή προς εσάς και τους συναδέλφους σας στο Προεδρείο αλλά αφορά στον Κανονισμό της Βουλής. Δυστυχώς, είναι ένας Κανονισμός που έχει μείνει κατά τη βάση αναλλοίωτος, ενώ οι κοινοβουλευτικές ελεγκτικές αλλάξανε αυτά τα χρόνια.

Έχω την εμπειρία από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και έχω μια εποπτική εικόνα του κοινοβουλευτισμού σε κοινοβούλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης κι άλλων χωρών. Όταν ένα νομοσχέδιο κατατίθεται στο κοινοβούλιο αυτό πλέον είναι ιδιοκτησία των Βουλευτών. Έχουν τη δυνατότητα να το αλλάξουμε, να το τροποποιήσουμε, να τεθεί σε ψηφοφορία και να υπερψηφιστεί ή να καταψηφιστεί στο σύνολό του.

Εδώ στη δική μας Βουλή ούτε οι Βουλευτές ούτε τα κόμματα έχουν τη δυνατότητα να καταθέσουν μια τροπολογία προς ψήφιση από τους συναδέλφους τους, παρά μόνο αν την εγκρίνει ο Υπουργός, αν την εγκρίνει η Κυβέρνηση. Αυτό αποτελεί μια παγκόσμια πρωτοτυπία. Είναι ένα υπουργικό κοινοβούλιο.

Είμαστε ένα συμβουλευτικό όργανο για την Κυβέρνηση, ένας φορέας διαβούλευσης, όπου όταν ακούει ωραίες ιδέες η Κυβέρνηση μπορεί να τις υιοθετήσει στα νομοσχέδιά της. Ακόμα και τώρα που η Κυβέρνηση έχει 158 Βουλευτές και θα μπορούσε άνετα να υπερψηφίσει, να καταψηφίσει τροπολογίες, δεν τίθενται οι τροπολογίες σε ψήφιση στο κοινοβούλιο μας. Είναι σαν να μην εμπίστευονται οι κυβερνήσεις τους Βουλευτές τους. Υπάρχει κίνδυνος ότι θα φύγουν από την κοιματική γραμμή;

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εκλέγεται με απλή αναλογική και μπορώ να σας εγγυηθώ ότι δεν έχει κανένα πρόβλημα κυβερνησιμότητας, δεν έχει κανένα πρόβλημα στο να λαμβάνει αποφάσεις. Μπορούν να σας το πουν και οι ευρωβουλευτές σας. Αυτό, όμως, που γίνεται είναι ότι η απλή αναλογική σε οδηγεί στην υποχρέωση να έχεις πολυκομματικές πλειοψηφίες. Αυτό πάρα πολύ απλά σημαίνει ότι ο Βουλευτής, ο Ευρωβουλευτής έχει δύναμη να διαμορφώσει μαζί με τους συναδέλφους του πρωτότυπες πλειοψηφίες, που ξεπερνούν τους κομματικούς συνδυασμούς.

Προσωπικά έχω την εμπειρία να έχουμε καταφέρει να υπερψηφίσουμε τροπολογίες για το περιβάλλον συνεργαζόμενος με Βουλευτές από την Δεξιά, από το Κέντρο, από την Κεντροαριστερά, από την Αριστερά και τους Οικολόγους. Αυτό ακριβώς θα γινόταν και στους δήμους αν εφαρμόζονταν ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ» τον Σεπτέμβρη. Ο κάθε δημοτικός σύμβουλος θα έχει τη δύναμη να κάνει τη διαφορά.

Όμως, είναι αλήθεια –και μας το έχετε πει, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, της Κυβέρνησης– ότι θέλετε οι αποφάσεις να λαμβάνονται από πάνω προς τα κάτω. Πιστεύετε στην ενός –συνήθως– ανδρός αρχή. Τι και εάν οι πολίτες ψήφισαν με βάση την απλή αναλογική; Με ύπουλο τρόπο μετατρέπετε τα δημοτικά συμβούλια σε ένα συμβουλευτικό όργανο του δημάρχου, μεταφέροντας όλες τις εξουσίες σε δύο επιτροπές, αυτές των οικονομικών και ποιότητας ζωής, που δεν απαρτίζονται με βάση την απλή αναλογική αλλά με βάση μία παράλογη δημοτική πλειοψηφία του δημάρχου. Την ίδια στιγμή καταργείτε τη δημοκρατική δομή του κοινοτήτων. Δεν θα μπορούν πλέον να ψηφίζουν ελεύθερα ούτε καν τον Πρόεδρό τους.

Εμείς ναι, θεωρούμε ότι ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ» πρέπει να αλλάξει επειγόντως, αλλά προς την αντίθετη κατεύθυνση. Πρέπει οι δημοτικοί σύμβουλοι να εκλέγονται με απλή αναλογική, αλλά μετά να είναι αυτό το δημοτικό συμβούλιο που θα εκλέγει τον δήμαρχο χωρίς δεύτερο γύρο.

Καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο αυτό επί της αρχής.

Και θέλω να αναφερθώ σε ένα άλλο ζήτημα που απειλεί ζωές. Παρά το μικρό μέγεθος του σεισμού της 19^{ης} Ιουλίου, στο Χαϊδάρι εκατόν ενενήντα κατοικίες έχουν κριθεί ακατάλληλες προς κατοίκηση. Είκοσι μέρες μετά τον σεισμό μόλις δύο χιλιάδες κτήρια έχουν ελεγχθεί από τα έξι χιλιάδες που έχουν υποστεί ζημιές. Το 10% έχει βρεθεί ήδη βαθιά προβληματικό.

Κύριε Υπουργέ, σας καλώ να πιέσετε την ΓΔΑΕΦΚ να κάνει αυτούς τους ελέγχους, γιατί πάρα πολύ απλά κινδυνεύουν ανθρώπινες ζωές. Μιλάμε για τέσσερις χιλιάδες κτήρια που δεν έχουν ελεγχθεί και μπορεί να είναι ακατάλληλα προς κατοίκηση. Με βάση τα έως τώρα στοιχεία το 10% ήταν ακατάλληλο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, το ΦΕΚ για την οικονομική ενίσχυση πολιτών που πλήττονται από φυσικές καταστροφές του Μαΐου 2019, έχει πολύ καλές πρόνοιες για τους πυροπαθείς στο Μάτι.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Και ισχύει κανονικά.

ΚΡΙΤΩΝ - ΗΛΙΑΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Παρ' όλα αυτά δεν μιλάει καθόλου για σεισμοπαθείς.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Είναι και οι φυσικές καταστροφές.

ΚΡΙΤΩΝ - ΗΛΙΑΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Υπάρχει –και αυτό μας λένε και οι τεχνικές υπηρεσίες των δήμων– κενό εδώ πέρα. Δείτε το, γιατί πραγματικά υπολογίζεται ότι εξακόσιες οικογένειες θα χρειαστούν αυτές τις ενισχύσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Χρυσομάλλης από τη Νέα Δημοκρατία και να ετοιμάζεται ο κ. Δρίτσας από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ (ΜΙΛΤΟΣ) ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δράττομαι της ευκαιρίας, απευ-

θυνόμενος για πρώτη φορά στην Ολομέλεια της Βουλής, να ευχαριστήσω τους συμπολίτες μου, τις Μεσσήνιες και τους Μεσσήνιους, που με εμπιστεύθηκαν να τους εκπροσωπήσω στο ελληνικό Κοινοβούλιο και υπόσχομαι να τιμήσω την εμπιστοσύνη τους.

Ξεκινώντας, λοιπόν, από το ακαδημαϊκό άσυλο και έχοντας προσωπική άποψη για τη δυναμική που προσφέρει στη γνώση και την έρευνα το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο, μια και έχω φοιτήσει σε αυτό, τόσο στις προπτυχιακές σπουδές μου όσο και για τον διδακτορικό μου τίτλο, μπορώ να σας πω με σιγουριά, ότι οι διατάξεις του άρθρου 64 που εισάγονται προς ψήφιση διασφαλίζουν στην ακαδημαϊκή κοινότητα με τον πλέον απόλυτο τρόπο το δικαίωμα στην ελεύθερη και απροϋπόθετη παραγωγή ιδεών, τη διδασκαλία και την έρευνα.

Γιατί ακαδημαϊκό άσυλο σημαίνει διδασκαλία χωρίς εισβολές μπαχαλάκηδων, χωρίς απειλές και προπηλακισμούς καθηγητών, σημαίνει σεβασμό στην ακαδημαϊκή λειτουργία, χωρίς καταστροφές δημόσιας περιουσίας που πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος.

Δυστυχώς, σήμερα, υπάρχει μόνο άσυλο στους μπαχαλάκηδες, στους ναρκέμπορους και σε κάθε είδους παραβατικές συμπεριφορές. Και κανένα άσυλο στην ελεύθερη διακίνηση ιδεών.

Αναρωτιέμαι, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, αν αυτή τη συζήτηση περί ασύλου που κάνουμε εδώ στη Βουλή και ανταλλάσσουμε απόψεις περί αυτού, θα μπορούσαμε να πάμε να την κάνουμε σε οποιοδήποτε πανεπιστημιακό ίδρυμα της χώρας, χωρίς να μας ενοχλήσει κανείς, χωρίς ρόπαλα, χωρίς μολότοφ, χωρίς πέτρες, χωρίς όλα αυτά τα ωραία που έχουμε ζήσει όσοι έχουμε περάσει από το ελληνικό πανεπιστήμιο. Προφανώς και όχι. Αφήστε επομένως τις κραυγές περί αντισυνταγματικότητας και αποστασιοποιηθείτε από τις ιδεοληψίες σας. Θα προσφέρετε έτσι καλή υπηρεσία στο ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο που τόσο επικαλείστε.

Ακολουθώντας, οι ρυθμίσεις για την τοπική αυτοδιοίκηση Α' και Β' βαθμού έρχονται να επαναφέρουν την κανονικότητα στη λειτουργία των ΟΤΑ και να αντιμετωπίσουν την ακυβερνησία που προκάλεσε ο κ. Σκουρλέτης και η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με τον νόμο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ».

Πιστός ο κ. Σκουρλέτης και το κ. Τσίπρας στη ρήση του Μάο «μεγάλη αναταραχή, θαυμάσια κατάσταση», χωρίς διαβούλευση, χωρίς να λάβουν υπ' όψιν την ΚΕΔΕ και την ΕΝΠΕ, ψήφισαν μια απλή, πλην δόλια αναλογική, αδιαφορώντας για το χάος που θα δημιουργούσε. Μάλλον το επιδίωκαν, επικαλούμενοι δήθεν την ευρύτατη δυνατή λαϊκή εκπροσώπηση. Πώς επιτυγχάνεται αυτή όμως, επί παραδείγματι, με τους δέκα συνδυασμούς που βρίσκονται στο δημοτικό συμβούλιο της Καλαμάτας; Πώς θα κυβερνηθεί ο δήμος; Πώς θα εκφραστεί η βούληση του εκλογικού σώματος που επέλεξε δήμαρχο, όταν αυτός δεν μπορεί να εφαρμόσει το πρόγραμμά του; Τίποτα από αυτά δεν σας ενδιέφεραν. Σας ενδιέφερε μόνον η «μπαχαλοποίηση» της τοπικής αυτοδιοίκησης για να μπορέσετε να επωφεληθείτε πολιτικά.

Ξεχνάτε, όμως, το σημαντικότερο: Όλοι οι δήμαρχοι και οι περιφερειάρχες στη χώρα έχουν εκλεγεί με ποσοστό άνω του 50%. Άρα, έχουν τη δημοκρατική νομιμοποίηση να εφαρμόσουν το πρόγραμμα τους και να κριθούν γι' αυτό στο τέλος της θητείας τους. Αυτή τη δυνατότητα τους παρέχει το παρόν νομοσχέδιο.

Επίσης, δεν θα μπορούσα να μην αναφερθώ στις κομβικές πρωτοβουλίες που αρθρώνονται στο άρθρο 72 με τη μείωση του επιτοκίου των ρυθμιζόμενων οφειλών σε ασφαλιστικά ταμεία κατά δύο μονάδες, πράγμα που σημαίνει σημαντικότερη ελάφρυνση για χιλιάδες συμπολίτες μας και βέβαια την πρωτοβουλία του άρθρου 74 για την κατ' οίκον διανομή των φαρμάκων υψηλού κόστους για τους συνανθρώπους μας που νοσούν από σοβαρές ασθένειες. Και τούτο είναι δείγμα κοινωνικής ευαισθησίας, κύριε Πολάκη, την οποία δεν την επιδείξατε γι' αυτούς τους συνανθρώπους μας.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Δεν υπάρχει αυτό!

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ: Θα υπάρξει.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Δεν υπάρχει διανομή κατ' οίκον.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ: Θα υπάρξει, θα υπάρξει.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Άλλο «θα» –μακάρι, το ξεκίνησανε- και

άλλο ότι υπάρχει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ, κύριε Πολάκη.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Εδώ δεν υπάρχει.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ: Θα το δείτε, θα υπάρξει.

Και τα παραπάνω είναι δύο ακόμα προεκλογικές δεσμεύσεις του Κυριάκου Μητσοτάκη που υλοποιήθηκαν άμεσα, χωρίς καθυστέρηση.

Τέλος, ιδιαίτερα σημαντική για τη διασφάλιση των ιδιοκτησιών των πολιτών είναι και η παράταση που δίνεται με το άρθρο 102 έως 31-12-2020 για τη διόρθωση ανακριβών πρώτων εγγραφών στο Κτηματολόγιο για περιοχές που κηρύχθηκαν σε κτηματογράφηση πριν τον Αύγουστο του 2006, όπως είναι και η Καλαμάτα.

Κλείνοντας, δεν θα μπορούσα να μην αναφερθώ στον συμπατριώτη μου πρώην Πρωθυπουργό κ. Αντώνη Σαμαρά για τη δικογραφία που μίληκε στο αρχείο σχετικά με την υπόθεση «NOVARTIS».

Και αναρωτιέμαι, μετά από δύομισι χρόνια στοχοποίησής του και συνεχών συκοφαντιών του από όλα τα επίπεδα της Κυβέρνησης και της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, με στοχευμένες κυβερνητικές διαρροές και κατάργηση κάθε τεκμηρίου αθωότητας, τι δείγμα πολιτικού πολιτισμού αποτελεί από τη μεριά σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι δεν αισθάνεστε έστω και τώρα την ανάγκη να ζητήσετε έστω μια απλή συγγνώμη!

Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να διευκρινίσω κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ορίστε, κύριε Πολάκη.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ κατ' αρχάς που μου δίνετε τον λόγο.

Θέλω το εξής, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Επειδή ο συνάδελφος που μόλις μίλησε όπως και άλλοι από εσάς, και χθες στην επιτροπή, επαναλαμβάνετε κάτι το οποίο δεν υπάρχει μέσα στο πολυνομοσχέδιο, η κατ' οίκον διανομή φαρμάκων. Έχω ζητήσει από χθες να έρθουν οι Υπουργοί με συγκεκριμένα ερωτήματα να απαντήσουν σε κάποια πράγματα. Τι σημαίνει κανάλι ΕΟΠΥΥ, από φαρμακεία του ΕΟΠΥΥ στα ιδιωτικά φαρμακεία; Το άλλο δεν υπάρχει. Μην το αναπαράγετε. Δεν υπάρχει μέσα στον νόμο. Υπάρχει ως εξαγγελία. Εδώ δεν υπάρχει.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ - ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ: Για ποιον λόγο παίρνει τον λόγο, κύριε Πρόεδρε;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Γιατί ο συνάδελφος είπε ότι με το νομοσχέδιο ξεκινάτε διανομή φαρμάκων κατ' οίκον. Δεν υπάρχει αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Πολάκη, σας έδωσα τον λόγο για ένα λεπτό. Είστε εκτός θέματος και, επίσης, μου είπατε λιγότερο από ένα λεπτό. Σας παρακαλώ!

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΦΟΡΤΩΜΑΣ: Για ποιον λόγο μιλάει, κύριε Πρόεδρε;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ, αφήστε τον διάλογο. Είναι περασμένη η ώρα. Σας παρακαλώ!

Τον λόγο έχει ο κ. Δρίτσας από τον ΣΥΡΙΖΑ και θα ακολουθήσει ο κ. Χαρίτου, επίσης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριε Πολάκη, σας παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Καλησπέρα σας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Σε εμένα τουλάχιστον δεν προκαλείται καμμία έκπληξη από το γεγονός ότι αυτή η Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Πολάκη, μιλάει ο συνάδελφός σας.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Μάλιστα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: ...εισηγείται και θα ψηφίσει, αφού διαθέτει την πλειοψηφία, την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου. Και δεν προκαλείται καμμία έκπληξη σε εμένα και νομίζω σε

πάρα πολύ κόσμο, για όσους έχουμε διανύσει την ιστορική διαδρομή των αγώνων της ελληνικής νεολαίας επί δεκαετίες, διότι αυτή η παράταξη, η Δεξιά, ποτέ, μα ποτέ, δεν υπερασπίστηκε το άσυλο -το «παρωχημένο» που λένε τώρα ένας προς ένας που παρελαύνουν από το Βήμα- που κατακτήθηκε με τους αγώνες της ελληνικής νεολαίας, των φοιτητών, των πανεπιστημιακών δασκάλων, του δημοκρατικού κόσμου στην Ελλάδα, ούτε πριν από τη δικτατορία. Τότε ήταν η ΕΚΟΦ, συνεργαζόμενη με το Σπυδαστικό της Ασφάλειας. Και, για να υπάρχει και συνέχεια -δεν θα πω ονόματα- οι γόννοι των ηγητόρων της ΕΚΟΦ είναι τώρα ηγετικά στελέχη του νέου σχήματος του κοιμματικού μηχανισμού της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Εν πάση περιπτώσει, όμως, δεν υπάρχει οικογενειακή ευθύνη. Δεν υπάρχει, όμως, περίοδος της ελληνικής ιστορίας που η Δεξιά να υπερασπίστηκε το άσυλο. Γιατί να μην το καταργήσει; Ούτε πριν από τη δικτατορία το υπερασπίστηκε ούτε στη μεταπολιτευτική περίοδο το υπερασπίστηκε. Ποτέ! Απούσα ως παράταξη από την υπεράσπιση του πανεπιστημιακού ασύλου. Είναι πάρα πολύ λογικό, λοιπόν, να δώσει και την ταφόπλακα, να το καταργήσει.

Διότι το πανεπιστημιακό άσυλο δεν είναι άσυλο ιδεών. Οι ιδέες δεν χρειάζονται άσυλο. Ξεπερνούν όλα τα εμπόδια και κατάγουν περίτρινες επιτυχίες οι ιδέες όταν είναι αυθεντικές. Δεν χρειάζονται άσυλο οι ιδέες. Η πανεπιστημιακή κοινότητα χρειάστηκε το άσυλο απέναντι στο κράτος της Δεξιάς. Αυτή είναι η πραγματικότητα της ελληνικής ιστορίας. Δεν την ξέρετε; Δεν την ξέρετε, γι' αυτό λέτε «το άσυλο ιδεών» και άλλα, να μην τα χαρακτηρίσω.

Λοιπόν, εάν θέλετε να είστε σοβαροί, η συζήτηση πράγματι θα αρχίσει από την ψήφιση και μετά. Διότι η πανεπιστημιακή κοινότητα -που έχει και εκείνη τις ευθύνες της για το πόσο υπερασπίστηκε το άσυλο, όχι εν συνόλω, αλλά σημαντικά της τμήματα και διάφοροι νεοφιλελεύθεροι καθηγητάδες- τώρα θα υποχρεωθεί να το υπερασπιστεί.

Διότι αυτό το ανοσιούργημα που επιχειρείτε ανοίγει κερκόπορτες και διαμορφώνει νέα δεδομένα, όχι χτυπήματος της ανομίας. Διότι άλλο είναι η παραβατικότητα, άλλο η εγκληματικότητα και άλλο το πανεπιστημιακό άσυλο. Και, αν εντέχνως καταφέρατε δύο-τρία χρόνια τώρα να τα μπερδέψετε αυτά και να δημιουργήσετε μία σύγχυση, ότι -δήθεν- το πανεπιστημιακό άσυλο φταίει για την παραβατικότητα και την ανομία και την εγκληματικότητα, όπου αυτή εκδηλώνεται, στην πράξη τώρα της πραγματικής ζωής θα βρεθείτε ενώπιος ενωπίω. Τι θα κάνετε; Θα στείλετε τα ΜΑΤ μέσα στα πανεπιστήμια; Τι ακριβώς θα κάνετε;

Από αυτή την άποψη, η ιστορία τώρα ξαναρχίζει, αναφορικά με τη δημοκρατική κατάκτηση του πανεπιστημιακού ασύλου.

Προχωρώ, κύριε Πρόεδρε, στην αυτοδιοίκηση. Σοβαρολογείτε; Έχετε δικαίωμα να νομοθετείτε αλλάζοντας, επειδή αυτή είναι η πολιτική σας άποψη, εκλογικό αποτέλεσμα που διαμορφώθηκε επί τη βάση ενός θεσμικού πλαισίου το οποίο έλαβαν υπ' όψιν οι υποψήφιοι, οι παρτάξεις, οι υποψήφιοι δήμαρχοι, ο λαός, οι δημότες και ψήφισαν με αυτό το πλαίσιο; Και εσείς θα το αλλάξετε, γιατί εσείς αξιολογείτε ότι αυτό δεν είναι σωστό, πριν εφαρμοστεί;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και από πού κι ως πού η απλή αναλογική και ο νόμος «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ Ι» είναι μόνο η αυταξία της απλής αναλογικής, την οποία οφείλουμε να υπερασπιζόμαστε όλοι και όσο μπορούμε να τη διευρύνουμε; Δεν είναι μόνο αυτό. Στοχεύει στην αναβάθμιση των δημοτικών συμβουλίων ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ Ι», τα οποία στην πραγματικότητα αναλώνονται, όπως όλες και όλοι ξέρουμε, σε ένα δώρο, τρίωρο κάθε φορά επί προ ημερησίας διατάξεως συζήτησης, που γίνονται οι καθγάδες και μετά «εγκρίνεται, εγκρίνεται, εγκρίνεται», μέσα σε μισή ώρα έχουν ψηφιστεί εξήντα θέματα. Αυτή ήταν η χρεοκοπία του θεσμού του δημοτικού συμβουλίου. Και ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ Ι» έρχεται να του δώσει υπόσταση με τις συμπράξεις, με τη συνεννόηση, με τις ασφαλιστικές δικλίδες και για τον προϋπολογισμό και για το τεχνικό πρόγραμμα, ότι όποιος δεν το ψηφίζει πρέπει να φέρει κοστολογημένη αντιπρόταση. Όλα αυτά είναι πρωτοπόρα πράγματα.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΦΟΡΤΩΜΑΣ: Με συμφωνίες κάτω από το τραπέζι; **ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ:** Μη με διακόπτετε.

Η αυτοδιοίκηση είναι συμμετοχικότητα. Δεν υπάρχει χώρα της Ευρώπης που να μην προωθείται ο συμμετοχικός προϋπολογισμός στους περισσότερους δήμους. Στην Ελλάδα της καθυστερημένης, εξαρτημένης αυτοδιοίκησης βεβαίως, ήταν δύσκολο αυτό να εφαρμοστεί, παρ' όλο που το έχουμε διεκδικήσει χρόνια τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, κύριε Δρίτσα, σας παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Η συμμετοχικότητα, λοιπόν, είναι ο πυρήνας που προσωποποιεί τον ρόλο της αυτοδιοίκησης και όχι οι υπερεξουσία του δημάρχου, η κυβερνησιμότητα. Για ποια κυβερνησιμότητα στην αυτοδιοίκηση μιλάτε, χωρίς συμμετοχή των πολιτών, χωρίς δημοκρατικό άνοιγμα στους πολίτες; Καριέρες, όμως, κάνετε στην αυτοδιοίκηση, όπως κάνετε παντού. Βέβαια, στο σύστημα της καριέρας δεν χωράει η συμμετοχικότητα, δεν χωράει κοινωνικός έλεγχος, δεν χωράει δημοκρατία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Δρίτσα, με όλο τον σεβασμό, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έρχομαι στο θέμα της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Έφυγε ο κ. Ρουσόπουλος. Δεν ξέρω ποιο ρεπορτάζ έκαναν οι «FINANCIAL TIMES» για την κ. Θάνου. Είναι, όμως, πολύ μικρό το χρονικό διάστημα που η κ. Θάνου μπήκε στη βάση της αγενοσύς, αγενέστατης, συμπεριφοράς των στελεχών της Νέας Δημοκρατίας και ενός από το τότε Κίνημα Αλλαγής. Υπήρχε μεγάλη επιθετικότητα εναντίον της. Την ανέκριναν για τα πάντα.

Διαβάστε τα πρακτικά της συνεδρίασης της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας. Με απόλυτη ψυχραιμία υπερασπίστηκε τον ανώληπτο της τριακονταπενταετούς της πορείας στη δικαιοσύνη. Δεν την ξέρω. Έχει τον τρόπο να υπερασπιστεί τον εαυτό της μόνη της. Δεν χρειάζεται την υπεράσπισή μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Δρίτσα, με φέρνετε σε δύσκολη θέση.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Εκεί, όμως, κατατρόπωσε όλους αυτούς τους αναιδείς κυρίους, τους δημοσιολογούντες, πρωτοκλασάτα στελέχη των παρατάξεών σας, με αξιοπρέπεια και ψυχραιμία, όταν τους καλούσε να της πουν έστω μία φορά που δεν είχε ανεπίληπτη συμπεριφορά στην ιστορική της διαδρομή.

Και τι έγινε; Έγινε σύμβουλος του Πρωθυπουργού. Του Αλ Καπόνε έγινε σύμβουλος; Είναι κομματική η θέση του συμβούλου του Πρωθυπουργού;

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ - ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ: Όχι!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας, κύριε συνάδελφε, είναι θεσμός και έχει νομικό σύμβουλο. Τόσο τα έχετε μπερδέψει στην κομματική σας τύφλωση;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΦΟΡΤΩΜΑΣ: Άλλα μέτρα και άλλα σταθμά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Δρίτσα, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τόσο τα έχετε μπερδέψει, επιτέλους;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Δρίτσα, με όλο τον σεβασμό, ολοκληρώστε. Σεβαστείτε την ώρα, την κούραση και τους συναδέλφους.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Αυτό είναι το κράτος της Δεξιάς. Τον έχετε στο DNA σας τον αυταρχισμό. Το κράτος της Δεξιάς δεν θα επιτρέψουμε να ξαναγεννηθεί και να περάσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Δρίτσα, μιλήσατε τον διπλάσιο χρόνο.

Μείναμε λίγοι και καλοί. Η ώρα είναι περασμένη. Είμαστε όλοι κουρασμένοι. Σας παρακαλώ πάρα πολύ, σκεφθείτε ότι υπάρχουν και οι υπάλληλοι της Βουλής που θα φύγουν το πρωί, όπως και συνάδελφοι που δεν θα μπορέσουν να μιλήσουν αύριο.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Και εμείς το πρωί θα φύγουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Όπως πάει το ζήτημα, κύριε Πολάκη...

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ - ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ: Δώσατε μπόνους μία ομιλία στον κ. Δρίτσα. Είναι δίκαιο αυτό για όλους τους υπόλοιπους; Δεν το κατάλαβα, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Δεν είναι δίκαιο. Τον παρακάλεσα. Τι να έκανα; Να του έκλεινα το μικρόφωνο;

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ - ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ: Δεν ξέρω. Γι' αυτό είστε εκεί, για να ρυθμίσετε το ζήτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Αυτό θα έπρεπε να κάνω.

Να σας ενημερώσω ότι είμαστε στο νούμερο 56 του καταλόγου και θα πάμε περίπου μέχρι το νούμερο 69, τον κ. Μάρκου του ΣΥΡΙΖΑ.

Ο κ. Χαρίτου από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τώρα τον λόγο και μετά ο κ. Μανωλάκος από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κύριε Χαρίτου, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΤΑΚΗΣ) ΧΑΡΙΤΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περιοριστώ μόνο στις ρυθμίσεις για την αυτοδιοίκηση.

Σας άκουσα, κύριε Υπουργέ, πριν από λίγο στην παρέμβαση σας να κάνετε λόγο για ρυθμίσεις πρόληψης. Μέχρι σήμερα έχω ακούσει για ρυθμίσεις φωτογραφικές. Έχω ακούσει για ρυθμίσεις πρόχειρες. Ρυθμίσεις νομοθετικές προληπτικές πρώτη φορά ακούω. Θα σας πρότεινα -σκεφθείτε το- και ρυθμίσεις μαντικές -το τονίζω!

Και ξέρετε γιατί το λέω; Νομοθετείτε και αλλάζετε παντελώς την πεμπτούσια ενός νομοθετήματος που δεν πρόλαβε καν να δοκιμαστεί στην πράξη. Νομοθετείτε για κάτι που προεξοφλείτε ότι θα επιφέρει προβλήματα. Δεν πρόκειται για θεσμική, αλλά για αντιθεσμική παρέμβαση, που υπονομεύει την έννοια της συνέχειας του κράτους. Κάνετε λόγο για δημοκρατική ρύθμιση, ενώ πρόκειται για αντιδημοκρατική προσέγγιση. Περίπου μας λέτε «έχουμε πλειοψηφία, άρα κάνουμε ό,τι θέλουμε». Μόνο που ξεχάσατε ότι υπάρχει Σύνταγμα, ότι υπάρχουν συνταγματικές αρχές, που με τις ρυθμίσεις σας τις παραβιάζετε κατάφωρα.

Ξεχάσατε κάτι πάρα πολύ σημαντικό. Μεσολάβησαν οι εκλογές στην αυτοδιοίκηση, που έφεραν συγκεκριμένα αποτελέσματα. Και εσείς τι ακριβώς πάτε να κάνετε με τις ρυθμίσεις αυτές; Νοθεύετε ασύστολα τη λαϊκή βούληση, για να μην πω ότι την παραχαράσσετε ωμά. Λαϊκή βούληση, όμως, κύριοι συνάδελφοι, που εκφράστηκε, ενώ ήταν γνωστό και το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας της αυτοδιοίκησης με την απλή αναλογική.

Φαίνεται όμως ότι έννοιες όπως η συναίνεση, οι συνθέσεις, οι προγραμματικές συγκλίσεις σας είναι άγνωστες, για να μην πω εχθρικές. Γιατί πώς αλλιώς εξηγείται η μεθοδικότητα με την οποία θέλετε να απονευρώσετε τα κυρίαρχα αιρετά όργανα, όπως τα δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια, μεταφέροντας σημαντικές αρμοδιότητές τους σε επιτροπές, όπως η Οικονομική και η Ποιότητα Ζωής;

Το πιο εντυπωσιακό, όμως, από όλα είναι ότι σε αυτές τις επιτροπές με τις ρυθμίσεις σας εξασφαλίζετε πλειοψηφία σε κάθε περίπτωση, μα σε κάθε περίπτωση, ο συνδυασμός του εκλεγέντος δημάρχου, ακόμα και αν εκπροσωπεί μόνο το 15% του εκλογικού σώματος.

Εκεί, όμως, που ξεπεράσατε τον εαυτό σας και θα αποτελέσει πράγματι πατέντα, είναι ο εκφυλισμός, για να μην πω η διαστροφή, της έννοιας των συμπράξεων παρατάξεων με μία βέβαια από αυτές, αυτή του εκλεγέντος δημάρχου. Ξέρετε τι κάνετε; Στήνετε, κύριοι της Κυβέρνησης, συνοικέσιο για σύμπραξη σε γάμο για τον οποίο, όμως, δεν υπάρχει το δικαίωμα του διαζυγίου. Και μετά έχετε την ψευδαίσθηση ότι θα υπάρχει βιωσιμότητα, ότι θα υπάρχει χρηστή και αποτελεσματική κυβερνησιμότητα στην αυτοδιοίκηση.

Στον πρώτο και στον δεύτερο γύρο των εκλογών δεν καταφέρατε πράγματι να ενώσετε τα αντάρτικα ψηφοδέλτια της παράταξής σας. Και τώρα τι κάνετε; Στήνετε και τρίτο γύρο, με νομοθετική ρύθμιση αυτή τη φορά. Η στόχευσή σας, κύριοι της Κυβέρνησης, είναι απολύτως σαφής. Είναι η επιστροφή στο ξεπερασμένο δημαρχοκεντρικό και περιφερειαρχοκεντρικό μοντέλο εξουσίας, η παλινόρθωση ενός συστήματος εξουσίας μικρών ή μεγάλων συμφερόντων, που αναπαράγει το πελατειακό σύστημα, ένα μοντέλο αυτοδιοίκησης προέκταση και ομοίωμα του κράτους που μόλις χθες μάς δώσατε μόνο μία γεύση για το τι στην πραγματικότητα συγκεντρωτικό κράτος θέλετε.

Και κάτι ακόμα, κύριοι συνάδελφοι. Σκοπεύετε όχι να θωρακίσετε την αυτοδιοίκηση, αλλά να θωρακιστείτε εσείς, στήνοντας ως αναχώματα τις περιφέρειες και τους δήμους, πιστεύοντας πως έτσι θα ανακόψετε την δυσарέσκεια που θα προκαλέσουν, έτσι κι αλλιώς, οι σχεδιαζόμενες πολιτικές σας. Μόνο που αυτό αποτελεί ήδη παραδοχή της αδυναμίας σας και της ανασφάλειας που νιώθετε ως Κυβέρνηση και αυτό θα φανεί πολύ-πολύ γρήγορα, παρά την πλειοψηφία που διαθέτετε στη Βουλή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μανωλάκος από τη Νέα Δημοκρατία και να ετοιμάζεται ο κ. Σκουρολιάκος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κύριε Μανωλάκο, έχετε πέντε ολόκληρα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα, μια και είναι η πρώτη μου ομιλία στο Κοινοβούλιο, να ευχαριστήσω μέσα από την καρδιά μου τους πολίτες Α' Πειραιά και Νήσων που με εξέλεξαν να τους εκπροσωπήσω στη Βουλή και να ευχηθώ σε όλους μια παραγωγική βουλευτική ημετέρα.

Προσωπικά είμαι πολύ αισιόδοξος και είμαι αισιόδοξος γιατί η Κυβέρνηση ξεκινά με τους καλύτερους οιωνούς, με γρήγορη και στοχευμένη αντιμετώπιση των θεμάτων που είτε στο παρελθόν είχαν δημιουργήσει αναταραχή στο κοινωνικό σύνολο είτε στο μέλλον θα μπορούσαν να προκαλέσουν ακυβερνησία στην τοπική αυτοδιοίκηση.

Χάριν συντομίας χρόνου, θα αναφερθώ σε πολύ συγκεκριμένα άρθρα, τα οποία βρίσκονται στο επίκεντρο της κοινής γνώμης και της πολιτικής αντιπαράθεσης.

Είναι σε όλους γνωστό ότι η εφαρμογή της απλής αναλογικής στις αυτοδιοικητικές εκλογές ανέδειξε δημάρχους με μειοψηφία στο δημοτικό συμβούλιο. Κατά την τότε κυβέρνηση, θα έπρεπε ο δήμαρχος να βρίσκει τις απαιτούμενες κάθε φορά πλειοψηφίες για να ψηφίζονται τα θέματα που θα έρχονται στο δημοτικό συμβούλιο. Ειλικρινά δεν γνωρίζω αν πρόκειται για αστοχία βασισμένη στις ιδεοληψίες των τότε κυβερνώντων ή για πολιτική αφέλεια, τουλάχιστον.

Οι δήμοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υποφέρουν από οικονομική δυσπραγία και δίνουν καθημερινό αγώνα επιβίωσης. Μέσα σε αυτή την αγωνία θα έπρεπε κάθε φορά οι δήμαρχοι και για κάθε απόφαση να ψάχνουν συγκυριακές πλειοψηφίες, προκειμένου να υπάρχει διαφάνεια κατά τους τότε νομοθέτες.

Οποία υποκρισία, όμως! Το αντίθετο θα γινόταν. Κορμιά θα έπεφταν στους δήμους! Αν δεν το καταλαβαίνετε, ρωτήστε τους δημάρχους να σας το πουν.

Για αυτόν τον λόγο, η Κυβέρνηση θεσπίζει τη δυνατότητα σύμπραξης των δημοτικών και περιφερειακών παρατάξεων με την υποχρεωτική συμμετοχή της παράταξης του νεοεκλεγέντα δημάρχου ή του περιφερειάρχη. Συνεπώς η παράταξη που έχει κερδίσει τις εκλογές θα μπορεί να εφαρμόσει το πρόγραμμά της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειπώθηκαν πάρα πολλά για το πανεπιστημιακό άσυλο. Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, για το άσυλο των πανεπιστημίων μιλούσαμε. Τι προστατεύει, όμως, το άσυλο; Ποιους; Θεωρώ μια μικρή μειοψηφία, που εντός των πανεπιστημιακών χώρων τρομοκρατεί καθηγητές, φοιτητές και διοικητικό προσωπικό, πολλές φορές με βίαιες και παράνομες πράξεις.

Και να πούμε ότι και αυτές οι μειοψηφίες πολλές φορές κατευθύνονται από δυνάμεις εκτός πανεπιστημίων και υποστηρίζουν έκνομες ενέργειες. Έχουμε δε φθάσει και σε τραγελαφικές καταστάσεις, που ομάδες αναρχοαυτόνομων έσπαγαν, έκαιγαν και, όταν πλησίαζε η αστυνομία, έμπαιναν στο πανεπιστήμιο και ζητούσαν άσυλο. Αυτό λέγεται άσυλο; Σε ποια πολιτισμένη χώρα;

Σήμερα, λοιπόν, ζητούμε να μην υπάρχει πια φόβος εντός των πανεπιστημίων. Ζητούμε να ισχύσει ο νόμος, όπως ακριβώς ισχύει σε κάθε δημόσιο χώρο και όχι απλά να ισχύει, αλλά -προσέξτε!- ζητούμε να εφαρμόζεται. Και είμαστε αποφασισμένοι να εφαρμόσουμε τον νόμο και αν χρειαστεί να αντιμετωπίσουμε φαινόμενα παραβατικότητας και εγκληματικότητας εντός αλλά και

πéριξ των ακαδημαϊκών ιδρυμάτων. Και αυτό διότι απλώς θεωρούμε πως αυτά τα φαινόμενα δεν έχουν κανένα λόγο ύπαρξης σε ένα περιβάλλον που εξ ορισμού συστάθηκε για να διαπαιδαγωγήσει και να εμψυχήσει στη νέα γενιά υγιείς αρχές και υγιή πρότυπα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω πως το προτεινόμενο σχέδιο νόμου βρίσκεται στην ορθή κατεύθυνση και κυρίως ανταποκρίνεται τάχιστα στα επείγοντα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας, όπως στον τομέα της υγείας με το άρθρο 72, που μειώνει κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες το επιτόκιο για τις οφειλές προς τα ασφαλιστικά ταμεία, δηλαδή στο 3% από το 5%, όπως επίσης στον τομέα της υγείας με το άρθρο 74 που έρχεται να γκρεμίσει το στερεότυπο του ανάλγητου κράτους και να φανερώσει πως υπάρχει η δυνατότητα έμπρακτης βοήθειας προς τους συνανθρώπους μας με σοβαρά προβλήματα υγείας. Διότι, απαλλάσσοντας τους σοβαρά ασθενείς από την ταλαιπωρία της ατελείωτης ουράς αναμονής και διευκολύνοντας τη διανομή και παραλαβή των φαρμάκων υψηλού κόστους για τους καρκινοπαθείς και για τους συνανθρώπους μας με σκλήρυνση κατά πλάκας, θέτουμε έτσι τις βάσεις για ένα κράτος με μεγαλύτερη ευαισθησία και με ταχύτερα κοινωνικά αντανάκλαστικά.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από έναν μήνα, στις 7 Ιουλίου, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έλαβε από τον ελληνικό λαό μία ξεκάθαρη εντολή, να αλλάξουμε τα κακώς κείμενα και να προχωρήσουμε μπροστά. Τιμώντας αυτή τη λαϊκή εντολή, είμαστε υποχρεωμένοι να αλλάξουμε ρότα και να προχωρήσουμε με οργανωμένο σχέδιο, με ξεκάθαρους νόμους και κανόνες. Αυτό ακριβώς κάνει το τρίτο κατά σειρά νομοσχέδιο της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη, προς όφελος του συνόλου της ελληνικής κοινωνίας. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Σκουρολιάκος από τον ΣΥΡΙΖΑ και στη συνέχεια ο κ. Καλλιάνος από τη Νέα Δημοκρατία.

Κύριε Σκουρολιάκο, είστε σε φόρμα, δεν θα με φέρετε σε δύσκολη θέση!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στις πρόσφατες εκλογές ο ελληνικός λαός ψήφισε με βάση τις υποσχέσεις και τις επαγγελίες που του προσέφερε η Νέα Δημοκρατία και της έδωσε την ευκαιρία να κυβερνήσει. Στο λίγο αυτό διάστημα που μεσολάβησε, όμως, παρατηρεί κανείς πως σε μία σειρά από θέματα η νέα Κυβέρνηση πράττει εντελώς τα αντίθετα από αυτά που είχε υποσχεθεί. Αλλάζει τη θέση της σε εμβληματικές για την ίδια υποθέσεις.

Τι να υποθέσει κανείς βλέποντας τη μετεκλογική στάση της στο θέμα της Συμφωνίας των Πρεσπών; Στη συζήτηση στρογγυλής τράπεζας του «ECONOMIST» διά του Υπουργού Εθνικής Άμυνας δήλωσε πως επιτεύχθηκε για καλό σκοπό και πως θα ενισχύσει τη σταθερότητα στην περιοχή. Τι συμβαίνει; Μετά τις εκλογές η συμφωνία δεν είναι προδοτική; Και εμείς δεν είμαστε «πηλιογούσηδες», όπως μας αποκαλούσατε, και προδότες; Αν είναι έτσι, ή εμείς δεν είμαστε προδότες ή, αν ισχύουν αυτά που λέγατε προεκλογικά, γίνετε και εσείς προδότες τώρα!

Και δεν είναι μόνον οι Πρέσπες. Είναι και ο Αρχηγός της Αστυνομίας τη μοιραία, καταστροφική νύχτα στο Μάτι, για τον οποίο ο κ. Μητσοτάκης προεκλογικά αναρωτιόταν πώς κοιμάται ήσυχος και έλεγε πως δεν μπορεί να εμπιστευτεί κανείς τέτοια στελέχη σε ενδεχόμενη νέα καταστροφή. Διορίστηκε μετεκλογικά Γενικός Γραμματέας στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη.

Το ίδιο κάνετε και με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Υποσχεθήκατε ένα κράτος που δεν θα είναι κομματικό, αλλά με αυτό το νομοσχέδιο χτίζετε το κομματικό κράτος της Νέας Δημοκρατίας, κάτι που γνωρίζετε πολύ καλά. Το έχετε κάνει πολλές φορές στο παρελθόν και το έχετε κάνει πάντα με επιτυχία.

Τρανό παράδειγμα τα άρθρα που αφορούν το Υπουργείο Πολιτισμού στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Το άρθρο 88 περιγράφει τη σύνθεση του Δ.Σ. του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων και

Απαλλοτριώσεων. Εδώ συμβαίνει κάτι πρωτοφανές. Για πρώτη φορά στο διοικητικό συμβούλιο του ΤΑΠΑ δεν συμμετέχει αρχαιολόγος. Ήρθε η κυρία Υπουργός εδώ και μας είπε «μα, έχει καταργηθεί εδώ και δώδεκα χρόνια».

Επειδή είναι σαρξ εκ της σαρκός του Υπουργείου, η κυρία Υπουργός ξέρει πάρα πολύ καλά ότι επί δώδεκα χρόνια όλοι οι Υπουργοί είχαν τιμήσει τους αρχαιολόγους και είχαν πάντα έναν αρχαιολόγο τουλάχιστον στο Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων. Και είναι και αρχαιολόγος απ' ό,τι ξέρω η κυρία Υπουργός. Οι αρχαιολόγοι είναι η ραχοκοκαλιά του Υπουργείου Πολιτισμού.

Με τη συγκεκριμένη διάταξη καταργείται η γνώμη του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου, του ΚΑΣ, για τον διορισμό του διοικητικού συμβουλίου. Αυτή την προϋπόθεση την τίμησαν όλοι οι προηγούμενοι Υπουργοί Πολιτισμού, από όλα τα κόμματα, από όλες τις κυβερνήσεις που πέρασαν. Άλλη μία προσβολή στους αρχαιολόγους! Γι' αυτό, λοιπόν, έκανε η κυρία Υπουργός δήθεν εφόδους την περασμένη εβδομάδα; Για να μπορέσει να βάλει τους αρχαιολόγους στον πάγο έτσι εύκολα;

Συνέβησαν πρωτόγνωρα πράγματα. Το όνομα της νέας Προέδρου του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων ανακοινώθηκε από το Μέγαρο Μαξίμου, όχι από το Υπουργείο. Και εδώ έχουμε θέμα με την αλλοίωση του πολιτεύματος. Οι Υπουργοί δεν είναι διεκπεραιωτές. Οι Υπουργοί παράγουν έργο και ελέγχονται από το Κοινοβούλιο.

Στο προηγούμενο άρθρο, στο άρθρο 87 υπάρχει «λαβράκι». Αλείψουμε δύο θέσεις μετακλητών και δύο ειδικών συμβούλων για την Πρόεδρο του ΤΑΠΑ. Αυτό δεν έχει ξαναγίνει. Ποτέ δεν υπήρχαν τέσσερις θέσεις τέτοιες δίπλα στον Πρόεδρο του ΤΑΠΑ και από ό,τι ξέρω δεν συνηθίζεται σε τέτοιες δομές. Μετά τις στρατιές -τις εκατοντάδες- μετακλητών, λοιπόν, που ομοιοτύπησε για το Μέγαρο Μαξίμου, τους Υπουργούς κ.λπ., να λοιπόν και τέσσερις άλλοι, που δεν τους είχε αντιληφθεί κανένας. Και ποιος ξέρει πόσοι άλλοι κρύβονται σε άλλες περιπτώσεις.

Όμως η εγκαθίδρυση του κομματικού κράτους της Νέας Δημοκρατίας στον πολιτισμό απογειώνεται με το άρθρο 89. Ο διορισμός καλλιτεχνικών διευθυντών χωρίς καμμία υποχρέωση διαβούλευσης, απευθείας από τον Υπουργό, ήταν κάτι που ζητούσε ο κόσμος του πολιτισμού επιμόνως να αλλάξει.

Αυτή την απαράδεκτη τακτική η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ εργάστηκε ώστε να την αλλάξει, ψηφίζοντας τον ν.4369/2016 που θεσμοθετεί το Εθνικό Μητρώο Στελεχών. Έτσι, για πρώτη φορά στη χώρα, προκηρύχθηκαν οι θέσεις των καλλιτεχνικών διευθυντών στο Εθνικό Θέατρο, στο Ελληνικό Φεστιβάλ, στο Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης και στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης ανοιχτά, με διαφάνεια και με έλεγχο. Ο καθένας θα μπορούσε να ψάξει τίνος κομματικό παιδί είναι αυτός που θα γινότανε διευθυντής.

Έρχεται, λοιπόν, η Κυβέρνησή σας και καταργεί τον νόμο, όχι εν τοις πράγμασι, με μία υπουργική απόφαση δηλαδή, αλλά ουσιαστικά νομοθετώντας αυτό το ντροπιαστικό για τη δημοκρατία και τον πολιτισμό άρθρο, το άρθρο 89.

Ανακαλεί η κυρία Υπουργός τις προκηρύξεις των θέσεων που έχουν γίνει. Είπε πως ο νόμος καταργήθηκε. Μα, η κυρία Υπουργός πρώτα ανακάλεσε τις προκηρύξεις και μετά καταργήθηκε ο νόμος. Τέτοια βιασύνη; Τέτοια τσαπατσουλιά;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η Νέα Δημοκρατία δεν αποδέχεται ανοικτές διαδικασίες για την πρόσληψη καλλιτεχνικών διευθυντών. Δεν την ενδιαφέρει η διαφάνεια και το δικαίωμα όλων των πολιτών οι οποίοι θέλουν να συμμετέχουν σε μια τέτοια διαδικασία, όπως αυτή της πρόσληψης ενός καλλιτεχνικού διευθυντή! Όχι, γι' αυτά θα αποφασίσει η Υπουργός, όπως τον παλιό καλό καιρό στο γραφείο της ή ό,τι μας πει το Μαξίμου.

Θα ήθελα να ήξερα αν ο κ. Μητσοτάκης συμφωνεί. Εκφράζει αυτό το άρθρο τις περί αρίστων εξαγγελίες του; Αν ναι, τότε αποκαλύφθηκε ότι έλεγε ψέματα. Αν όχι, τότε πρέπει ο ίδιος ο Υπουργός να αποσύρει αυτό το κατάρπυστο άρθρο, το άρθρο 89.

Αγαπητοί κύριοι, το ποσοστό που πήρατε στις πρόσφατες εκλογές δεν είναι λαϊκή επιταγή που σας επιτρέπει αντιδημοκρατικές αυθαίρεσεις, σαν αυτές που επιβάλλουν τα επίμαχα άρθρα που ανέφερα.

Έγινε προηγουμένως κι ένα επεισόδιο. Αν νομίζετε ότι το 40% είναι μια προίκα που μπορείτε να τη δείχνετε και να λέτε «έχω το 40% και εσύ κάτσε κάτω και μη μιλάς», αυτό δεν δείχνει δημοκρατική κουλτούρα, δεν δείχνει πολιτικούς οι οποίοι αισθάνονται το τι γίνεται. Ο κόσμος κυλάει. Μπορεί το 40% να έχει γίνει 45%, αλλά μπορεί να έχει γίνει και 35%. Δεν αξίζει σε κανέναν και δεν ανήκει σε κανέναν. Ήταν η απόφαση εκείνης της στιγμής. Κι όπως μας δίνουν την ψήφο τους, μπορούν να μας την πάρουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ.

Άρα να είστε σίγουροι, όμως, πως ο λαός, όπως λέει και ο ποιητής, τον λόγο ως ένας δικαστής στυγνός θα σας ζητήσει και τότε κανένα κομματικό κράτος δεν θα μπορεί να σας σώσει, μα κανένα!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Καλλιάνος από τη Νέα Δημοκρατία και θα ακολουθήσει ο κ. Μουλκιώτης από το Κίνημα Αλλαγής.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για πέντε ολόκληρα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΛΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακόμα θυμάμαι τα λόγια του κ. Τσίπρα το 2015, όταν απ' αυτό εδώ το Βήμα έλεγε «σκοπεύουμε να διαφοροποιηθούμε σε σχέση με τις προηγούμενες κυβερνήσεις του παρελθόντος και να κάνουμε ό,τι ακριβώς είχαμε πει προεκλογικά».

Παρ' όλα αυτά, όπως ξέρετε πάρα πολύ καλά, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και όλοι εμείς σε αυτή την Αίθουσα, αλλά και όλοι οι Έλληνες πολίτες, κόπηκαν συντάξεις, μειώθηκε το αφορολόγητο -θελήσατε να μειωθεί περαιτέρω-, κόπηκε το ΕΚΑΣ, παραδόθηκε η δημόσια περιουσία για εκατό χρόνια, ήρθαν τα capital controls που διέλυσαν επιχειρήσεις. Είχαμε αυτή την ανισορροπία στον κλάδο των επιχειρήσεων, αυξήθηκαν οι φόροι, είχαμε το 6% υπέρ υγείας -αν θυμάστε καλά είχε ενοχλήσει τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ το πεντάευρο του Άδωνι Γεωργιάδη τότε, παρ' όλα αυτά τώρα οι άνθρωποι που πηγαίνουν στα νοσοκομεία πληρώνουν το 6%, είτε πάνε είτε δεν πάνε, κάθε μήνα υπέρ υγείας-, το 75% με 80% χρειάστηκε να δίνει ένας επιχειρηματίας για φόρους και ασφαλιστικές εισφορές, μπήκαν πολλά λουκέτα, ενώ ψηφίσατε, αν θυμάστε καλά, ακόμη και τις ομαδικές απολύσεις στον ιδιωτικό τομέα.

Όλα αυτά δεν τα λέω γιατί θέλω απλά να σας θυμίσω τι φέρατε στους Έλληνες πολίτες, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Όλα αυτά τα λέω γιατί πραγματικά κατανοώ την αμηχανία σας και μέχρι έναν βαθμό μπορώ να καταλάβω πώς αισθάνεστε όταν βλέπετε τον Πρωθυπουργό μιας χώρας -αυτή τη στιγμή τον κ. Κυριάκο Μητσοτάκη- να κάνει αυτά ακριβώς που είχε πει στο παρελθόν.

Μπορώ να καταλάβω πόσο άσχημα και αμήχανα αισθάνεστε, όταν βλέπετε από την πρώτη ημέρα της διακυβέρνησης της χώρας να γίνονται ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις και όταν βλέπετε να γίνονται σωστά πράγματα και ότι μπαίνει στ' αυλάκι, όπως λέμε, το νερό, ούτως ώστε να γίνουμε μια σοβαρή χώρα της Ευρώπης.

Η Νέα Δημοκρατία επιθυμεί η χώρα μας να είναι μια σοβαρή χώρα του δυτικού πολιτισμού. Η Νέα Δημοκρατία επιθυμεί η χώρα μας να είναι μια χώρα που να ανήκει στον σκληρό πυρήνα της Ευρώπης. Κάνουμε πράγματα τα οποία θεωρούμε λογικά και νομίζω ότι όλοι οι Έλληνες πολίτες έχουν πλέον καταλάβει ότι μπήκαμε πάρα πολύ γρήγορα στη διαδικασία να μπορέσουμε να ανακουφίσουμε τις τσέπες των Ελλήνων πολιτών, αλλά και να κάνουμε μεταρρυθμίσεις που θα φέρουν καλύτερες μέρες στον τόπο μας.

Ψηφίσατε, όταν ήσασταν κυβέρνηση, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, τον ν.4485/2017, που προέβλεπε -για να γυρίσουμε και λίγο στο θέμα του ασύλου- ότι η επέμβαση δημόσιας δύναμης σε χώρους των ελληνικών πανεπιστημίων επιτρέπεται αυτεπαγγέλτως σε περιπτώσεις κακουργημάτων καθώς και εγκλημάτων κατά

της ζωής.

Επομένως εσείς οι ίδιοι, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, προβλέπατε αυτεπάγγελτη επέμβαση, δεχόμενοι ότι το πανεπιστήμιο δεν είναι χώρος παρανομιών. Όλα τα υπόλοιπα κόμματα τότε -σας γυρνάω λίγο πίσω και πάμε σε μια λεπτομέρεια η οποία έχει την ουσία της και τη σημασία της- ψήφισαν «όχι» επί του συνόλου, ενώ επί της αρχής για το άρθρο 3 που αφορούσε στο άσυλο, αλλά και για άλλα άρθρα, διεξήχθη ονομαστική ψηφοφορία, μετά από αίτημα των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας. Είναι συγκεκριμένες πληροφορίες που μπορεί να μην τις θυμάστε, όμως οφείλω να σας τις θυμίσω για να ξέρετε.

Γιατί το λέω αυτό; Για να πω ότι η Νέα Δημοκρατία διατηρεί την ίδια στάση στο παρελθόν, τώρα και στο μέλλον, σε σχέση με αυτά που έχουμε πει κατά τους προηγούμενους μήνες.

Άρα, λοιπόν, θέλω να καταλάβετε πως ό,τι λέγαμε για το άσυλο συνεχίζουμε να το λέμε και θα συνεχίζουμε να το λέμε κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης διακυβέρνησης.

Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, είναι το μόνο κόμμα που από τον Νοέμβριο του 2018 στο πρόγραμμά της, στην ιστοσελίδα της www.nd.gr, είχε ακριβώς παρουσιάσει το πρόγραμμα της παιδείας, που έλεγε συγκεκριμένα και χαρακτηριστικά τα εξής. Εδώ είναι το πρόγραμμα της παιδείας της Νέας Δημοκρατίας από τον Νοέμβριο του 2018, για να καταλάβετε ότι ό,τι λέγαμε θα συνεχίσουμε να το λέμε και θα το κάνουμε πράξη, διότι γι' αυτούς τους λόγους μας ψήφισαν οι Έλληνες πολίτες.

Πάμε, λοιπόν, εδώ πέρα. Λέμε: «Κατάργηση του ασύλου. Ουσιαστική κατοχύρωση της ακαδημαϊκής ελευθερίας στην έρευνα και τη διδασκαλία, αλλά και ουσιαστική αντιμετώπιση φαινομένων βίας και ανομίας. Αυτεπάγγελτη επέμβαση των δημοσίων αρχών για όλες τις αξιόποινες πράξεις που λαμβάνουν χώρα στα ιδρύματά.».

Για αυτά μας ψήφισαν, αγαπητοί κύριοι, οι Έλληνες πολίτες. Δεν είμαστε αιθεροβάμονες. Δεν λέμε ότι πήραμε το 40% και τώρα εμείς θα είμαστε οι καλύτεροι από όλους κ.λπ., αλλά τουλάχιστον για αυτά μας ψήφισαν οι Έλληνες πολίτες, για να κάνουμε πράξη αυτά που λέγαμε όχι μόνο το 2018, αλλά και πολύ νωρίτερα.

Καταθέτω, λοιπόν, στα Πρακτικά το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Καλλιάνος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν πρόγραμμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τώρα θα σας παρουσιάσω πάρα πολύ γρήγορα μια προσωπική εμπειρία σε ό,τι αφορά στο άσυλο, γιατί θέλω να παραμείνω στο συγκεκριμένο ζήτημα και άρθρο. Ως καθηγητής Μαθηματικών και απόφοιτος του Πανεπιστημίου Πατρών, είναι ένα θέμα το οποίο και εμένα προσωπικά με απασχολεί πάρα πολύ και με ευαισθητοποιεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε μισό με ένα λεπτό. Παρακαλώ για λίγο την ανοχή σας.

Το 1997 - 1998 πέρασα στο Μαθηματικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Πατρών. Όταν έφτιαχνα τις βαλίτσες μου για να πάω στην Πάτρα -γιατί μένουμε εδώ, στην Αθήνα-, ήρθαν οι γονείς μου και μου είπαν: «Αγόρι μου, από εδώ και στη συνέχεια, η τύχη είναι στη μεριά σου. Εσύ θα μπορέσεις να διαγράψεις το μέλλον σου. Θέλουμε να είσαι καλός φοιτητής. Δεν έχουμε κάποια μη-χρήνη η οποία να κόβει χρήματα. Είμαστε δύο δημόσιοι υπάλληλοι. Προσπάθησε και εσύ να τελειώνεις στην ώρα σου, να διαβάζεις, να είσαι σωστός στις υποχρεώσεις σου, ούτως ώστε μετά από τέσσερα χρόνια να γυρίσεις, να ξεκινήσεις και εσύ να ψάξεις μια δουλειά η οποία θα σε ενδιαφέρει.».

Τελείωσα στα τέσσερα χρόνια, συνέχισα, έκανα δύο χρόνια ακόμη μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο των Πατρών στα Εφαρμοσμένα Μαθηματικά.

Θέλω να πω ότι ουδέποτε με απασχόλησε, αγαπητοί φίλοι, ή μάλλον -για να χρησιμοποιήσω μια πιο σωστή έκφραση- μη-πράξη διαδικασία να σκεφθώ αν γίνει μια κακουργηματική πράξη στο Πανεπιστήμιο της Πάτρας τότε. Για να πω την αλήθεια, ήταν

ένα πολύ καλό πανεπιστήμιο, υπό την έννοια ότι δεν είχαμε τέτοιες πράξεις κατά τη διάρκεια των έξι ετών που σπούδασα εκεί. Όμως, δεν μπήκα στη διαδικασία να σκεφθώ ποτέ σε περίπτωση που γίνει μια τέτοια πράξη αν επέμβει η αστυνομία. Προφανώς και ήθελα να επέμβει η αστυνομία, για να αποκαταστήσει την τάξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΛΙΑΝΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτάκι.

Εμένα αυτό που με ενδιέφερε προσωπικά ήταν να σπουδάζω, να είμαι σωστός στις υποχρεώσεις μου, να μην πληρώνουν οι γονείς για τα επόμενα δεκαπέντε χρόνια, να είμαι αιώνιος φοιτητής, να μην κάνω καταλήψεις χωρίς λόγο.

Αυτό που προσπάθησα να κάνω και ως Πρόεδρος της ΔΑΠ Μαθηματικού των φοιτητών τότε -γιατί ασχολήθηκα και με τα κοινά- ήταν όχι να κάνω καταλήψεις ούτε να καίω τα κτήρια και να σπάω και να γράφω με σπρέι στους τοίχους και να καταχρώμαι τη δημόσια περιουσία. Αυτό που με απασχόλησε ήταν να έχουμε καλύτερες βιβλιοθήκες, να έχουμε καλύτερα συγγράμματα, να γίνεται καλύτερο μάθημα από τους καθηγητές.

Αυτό, λοιπόν, είναι το θέμα μας και απορώ για ποιον λόγο στον ΣΥΡΙΖΑ -και τελειώνω με αυτή την πρόταση- κόπτονται τόσο πολύ για το ότι θα μπορούμε από εδώ και πέρα να ελέγχουμε καλύτερα την κατάσταση, με ποια έννοια; Τα πανεπιστήμια να ανήκουν στους φοιτητές τους, στους καθηγητές τους και στους δημοσίους υπαλλήλους και όχι σε ανθρώπους οι οποίοι θέλουν να κάνουν χρήση ηρωίνης εκεί μέσα, όχι σε ανθρώπους οι οποίοι θέλουν να καταστρέψουν τη δημόσια περιουσία και όχι σε ανθρώπους οι οποίοι θέλουν να κάνουν βιασμούς και κλοπές. Είναι απλά τα πράγματα. Γι' αυτό μας ψήφισαν οι Έλληνες πολίτες.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Τον λόγο έχει ο κ. Μουλικιώτης από το Κίνημα Αλλαγής. Να ετοιμάζεται και ο κ. Αμανατίδης από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε πέντε λεπτά στη διάθεσή σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΙΚΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζαμε ότι η γνωστή πρακτική που εφαρμόστηκε επί προηγούμενης κυβέρνησης θα καταργούνταν με τις εκλογές που έγιναν, αλλά τα πρώτα νομοθετικά δείγματα της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας δυστυχώς δείχνουν το αντίθετο.

Σήμερα συζητάμε ένα πολυνομοσχέδιο που κατατέθηκε με τη διαδικασία του επείγοντος, ένα νομοσχέδιο που ήταν στη διαβούλευση για τρεις ημέρες, με εβδομήντα τέσσερα άρθρα και τελικά κατατέθηκε με εκατόν οκτώ άρθρα. Αν αυτή η πρακτική είναι καλή νομοθέτηση, κύριε Υπουργέ, τότε τίθεται ένα ζήτημα. Αν επίσης, αυτή η πρακτική δεν είναι αντιθεσμική, πέστε μου τι άλλο είναι.

Ένα μεγάλο μέρος του νομοσχεδίου υποτίθεται ότι έρχεται να αντιμετωπίσει τα αδιέξοδα της διακυβέρνησης στην τοπική αυτοδιοίκηση που προκλήθηκαν με τον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ». Πράγματι, ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ» αποτέλεσε μία από τις ψευδεπίγραφες μεταρρυθμίσεις της προηγούμενης κυβέρνησης. Βασικά, με τον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ» επανέλαβε, στην πιο ακραία εκδοχή, τον γνωστό πολιτικό καιροσκοπισμό. Για αυτό και σχεδίασε, μεθόδεψε και επέβαλε τη θεσμοθέτηση -με τον τρόπο που την επέβαλε- της απλής αναλογικής και επιχείρησε τον κατακερματισμό των δυναμικών της αυτοδιοίκησης αδιαφορώντας αν το νομοθέτημα θα επέφερε ακυβερνησία στις περιφέρειες και στους δήμους.

Εμείς, το Κίνημα Αλλαγής, είχαμε προειδοποιήσει και είχαμε προβλέψει και με πλήρη λεπτομέρεια όλα όσα έγιναν και γίνονται. Εξάλλου προτείναμε συγκεκριμένες διορθώσεις και αγωνιστήκαμε σε όλα τα επίπεδα να αποτρέψουμε τον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ», πριν ψηφιστεί.

Και το κάναμε αυτό γιατί η σχέση του ΠΑΣΟΚ με την αυτοδιοίκηση είναι γνωστή. Τα επιτεύγματα της αποκέντρωσης έχουν το δικό μας αποτύπωμα. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ είναι αυτές που έδωσαν ζωή και ανάσα στην αυτοδιοίκηση, στον θεσμό αυτό, αποκτώντας ουσιαστικές αρμοδιότητες και πόρους και έκαναν πράξη τον θεσμό της αιρετής νομαρχιακής αυτοδιοίκησης και

της αιρετής περιφερειακής αυτοδιοίκησης, δίνοντας έτσι την απαιτούμενη πολιτική υπόσταση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το προτεινόμενο νομοσχέδιο εσείς, δυστυχώς, με την προσθήκη της σύμπραξης στο σύστημα διακυβέρνησης των ΟΤΑ, όπως αποτυπώνεται στο άρθρο 1, δεν διασφαλίζετε την κυβερνησιμότητα. Η σύμπραξη αποτελεί υποθετικό σενάριο. Σε άλλους δήμους θα γίνει και σε άλλους όχι.

Διαφωνούμε με την προσέγγισή σας εξαρχής, γιατί το σχέδιο νόμου δεν ασχολείται με το πώς θα λειτουργήσουν οι δήμοι στους οποίους δεν θα υπογραφεί η σύμπραξη. Η διαφωνία μας είναι ουσιαστική και οι θεσμικές ακροβασίες δεν αποτελούν λύσεις.

Ο συντάκτης του νομοσχεδίου προφανώς αδυνατεί να προσαρμόσει την αντίληψή του για τη διακυβέρνηση των ΟΤΑ σε σχήματα και κανόνες που ξεφεύγουν από το μοντέλο που ίσχυε πριν από τον ν.4555/2018. Όταν δε βρίσκεται μπροστά στο γεγονός της μη ευρείας πλειοψηφίας του δημάρχου ή του περιφερειάρχη στο συμβούλιο, δεν μπορεί να σκεφτεί διαφορετικά από το να την κατασκευάσει εκ των υστέρων με αυστηρές διοικητικού τύπου διαδικασίες. Η πράξη, όμως, θα δείξει ότι οι επιλογές είναι ατυχείς και απρόσφορες.

Και εξηγώ ότι οι διατάξεις του ν.4555/2018 ρύθμιζαν το δικαίωμα της συνένωσης παρατάξεων και το δικαίωμα αυτό δεν ήταν ασφαλώς συνέπεια της απλής αναλογικής, αλλά ήταν δικαίωμα κάθε πολιτικής ένωσης προσώπων να αποφασίσει τη συνένωση ή τη διάσπασή της και θεμελιώνεται στην ελεύθερη βούληση των πολιτών.

Προβλέπεται απόφαση παρατάξεων η οποία λαμβάνεται με έγγραφη δήλωση της πλειοψηφίας των μελών τους, λαμβάνεται άπαξ και δεν ανακαλείται. Δεν πιστεύω, κύριοι Υπουργοί, ο συντάκτης να μην είχε γνώση των δεδομένων της αυτοδιοίκησης. Δεν πιστεύω να μη γνωρίζει ότι κάθε δήλωση βουλήσεως μπορεί να ανακληθεί, όταν μεταβληθούν τα δεδομένα που οδήγησαν σε αυτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι λογικό και θεμιτό η αναγκαία συνεργασία των παρατάξεων να βασίζεται σε προγραμματική συμφωνία και συνακόλουθα τη συμμετοχή στην κατανομή των ρόλων. Αυτό προϋποθέτει διαβούλευση και συνεργασία συγκροτημένων παρατάξεων, στις οποίες τόσο τα μέλη όσο και ο επικεφαλής αναγνωρίζουν τις απεύθυνες του συστήματος διακυβέρνησης. Ο ρόλος, μάλιστα, των επικεφαλής υποψηφίων δημάρχων και περιφερειάρχων είναι σημαντικός για τη λειτουργία των παρατάξεων.

Αυτές οι υγιείς συνεργασίες είναι όντως εύλογη και θεμιτή συνέπεια της μη απόλυτης και ευρείας πλειοψηφίας του δημάρχου ή του περιφερειάρχη στο συμβούλιο και αναπόφευκτα θα επιχειρηθούν στην πράξη, ακόμα και μετά την απόδοση ευρείας πλειοψηφίας στις επιτροπές και στις διοικήσεις νομικών προσώπων, γιατί κανείς δεν μπορεί να υποβαθμίσει τον ρόλο των συμβουλίων στο σύστημα διακυβέρνησης των δήμων και των περιφερειών. Δεν μπορούμε στη λογική που προϋπήρχε επί ΣΥΡΙΖΑ να απαντήσετε με έναν αυταρχικό συγκεντρωτισμό, όπως είναι η συγκεκριμένη περίπτωση.

Ως Κίνημα Αλλαγής θεωρούμε ότι η παραγωγική, οικονομική, αναπτυξιακή και θεσμική υστέρηση της χώρας καθιστά αναγκαία τη διαμόρφωση νέων σχέσεων της κεντρικής διοίκησης και της αυτοδιοίκησης. Γι' αυτό εμείς υποστηρίζαμε ότι είναι απαραίτητο να εκσυγχρονίσουμε, να μεταρρυθμίσουμε και να αποκεντρώσουμε την υπάρχουσα κεντρική διοίκηση, υπερβαίνοντας τις όποιες αγκυλώσεις και αναχρονιστικές δομές διαθέτει. Απαιτούνται βαθιές διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις σ' όλα τα επίπεδα της διοίκησης και της αυτοδιοίκησης, διαφορετικά θα ανακυκλώνουμε τα αδιέξοδά μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσον αφορά τη ρύθμιση του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων για τη μείωση του ετήσιου επιτοκίου επιβάρυνσης βασικής οφειλής προς τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης από 5% που ισχύει σήμερα στο 3%, υπογραμμίζω ότι το επιτόκιο 3% θα πρέπει να επεκταθεί σ' όλες τις ρυθμίσεις για ληξιπρόθεσμες οφειλές, σ' όλες τις ρυθμίσεις που είναι σε ισχύ με υψιλόθετα επιτόκια, δηλαδή και στους δήμους και στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και στα

νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου του κράτους, στην Αγροτική Τράπεζα υπό εκκαθάριση, στις ρυθμίσεις που έχουν γίνει με τον εξωδικαστικό συμβιβασμό, που δεν ισχύει το μειωμένο επιτόκιο. Όλα αυτά βασανίζουν τον κόσμο! Διαφορετικά, αφ' ενός δεν καλύπτονται οι ανάγκες που έχουν διαμορφωθεί και, αφ' ετέρου, αδικούνται όσοι έχουν ενταχθεί σε προηγούμενες ρυθμίσεις τις οποίες τηρούν, παρά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, αφού δεν έχει αλλάξει η δύσκολη οικονομική κατάσταση.

Θα πω δύο λόγια για το άσυλο. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Κίνημα Αλλαγής έχει μια σαφή θέση: Είμαστε υπέρ της κατάργησης της ανομίας. Υπάρχει και ισχύει το νομοθετικό πλαίσιο από το 2011. Το πρόβλημα είναι ότι τόσο η Κυβέρνηση όσο και η Αξιωματική Αντιπολίτευση αντιμετωπίζουν το άσυλο αποκλειστικά και μόνο υπό το πρίσμα της πολιτικής σκοπιμότητας. Η μεν Κυβέρνηση έχει επιδοθεί σε μια συστηματική εμμονική δαιμονοποίηση και σοκοφάντηση του ασύλου, φορτώνοντας σε αυτό όλα τα προβλήματα που κατατράχουν τα πανεπιστήμια. Η δε Αξιωματική Αντιπολίτευση οχυρώνεται με πάθος πίσω από τις ατυχείς νομοθετικές ρυθμίσεις της, εθελotuφλώντας και πετώντας την μπάλα στην εξέδρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πιστεύουμε ότι το θέμα του ασύλου επιβάλλει ξεκάθαρες και λιτές διατιπώσεις, για να μπορεί να παράγει τη μεγαλύτερη ελευθερία. Η παράδοση του πανεπιστημιακού ασύλου με τη σειρά της είναι ταυτόσημη σχεδόν με την έννοια του πανεπιστημίου και με αυτή την έννοια είμαστε υποχρεωμένοι να προστατεύσουμε το άσυλο. Αυτό κάνουμε με την πρότασή μας, όπως σαφέστατα η Πρόεδρος διατύπωσε πριν από λίγες ώρες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Μην εκμεταλλεύεστε την καλοσύνη μου. Σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταλήγοντας θα πω ότι ο αείμνηστος καθηγητής Ιωάννης Μανωλεδάκης το 2010 σε μια συνέντευξη που είχε δώσει και είχε μιλήσει σχετικά με το άσυλο έλεγε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Έχετε ξεπεράσει κατά πολύ τον χρόνο σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω.

Έλεγε, λοιπόν: «Αν είχαν από την αρχή εφαρμόσει τον νόμο, δεν θα είχαμε πρόβλημα. Γιατί ο νόμος είναι σαφής: εάν είναι κακούργημα αυτόφωρο -και κακούργημα είναι η κατασκευή βομβών, μολότοφ, η διακίνηση ναρκωτικών, η βιαιοπραγία, τα εγκλήματα κατά της ζωής- μπαίνει η αστυνομία χωρίς να ζητήσει άδεια από κανέναν. Αλλά αυτό που θεωρούν μερικοί ότι αν καταργηθεί τελείως το άσυλο θα γίνουν όλα ωραία, είναι μια μεγάλη ανοησία». Αυτά τα είχε πει το 2010 ο Ιωάννης Μανωλεδάκης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Αμανατίδης από τη Νέα Δημοκρατία και στη συνέχεια ο κ. Παπαδόπουλος από τον ΣΥΡΙΖΑ. Τα καταφέρατε και πήγαμε τον χρόνο στα επτά με οκτώ λεπτά. Σας παρακαλώ να μένουμε στα έξι λεπτά. Αυτό που θέλετε να πείτε, μπορείτε να το πείτε και σε έξι λεπτά.

Ορίστε, κύριε Αμανατίδη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Προεκλογικά έλεγα στους πολίτες του Νομού Κοζάνης: «Δώστε μου δύναμη για να μπορώ να σας υπηρετήσω, να είμαι χρήσιμος». Σήμερα τους ευχαριστώ.

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι στο Κοινοβούλιο, που βρίσκεστε αυτή τη στιγμή στην Αίθουσα, η αποτελεσματική, λειτουργική και χρήσιμη νομοθέτηση αποτελεί ρόλο του Εθνικού Κοινοβουλίου, ενώ η αρχή της συνεχούς βελτίωσης θα πρέπει να τη χαρακτηρίζει, με έμφαση στις προληπτικές ενέργειες που επιτελούν τον σκοπό του νομοθέτη και καθιστούν τη νομοθέτηση λειτουργικότερη. Αυτόν τον στόχο έρχεται να καλύψει το παρόν πολυνομοσχέδιο, ενώ περιλαμβάνει και ρυθμίσεις που εφαρμόζουν για πρώτη φορά το κυβερνητικό πρόγραμμα.

Μας ενδιαφέρει τελικά η συνεχής βελτίωση, βήμα-βήμα, και όχι η αρνητική κριτική που γίνεται πάντα απολογιστικά, που μετράει χαμένες δυνατότητες και ευκαιρίες που θα μπορούσαν να προληφθούν. Άλλωστε, η αυτοδιοικητική περίοδος δεν θα κριθεί από το αν εφαρμόστηκαν οι προβλέψεις του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ», αλλά αν στη διάρκεια της λήφθηκαν σωστές και παραγωγικές αποφάσεις προς όφελος των πολιτών, αν προωθήθηκε αποτελεσματικά η περιφερειακή και τοπική ανάπτυξη και τελικά αν η χώρα έκανε βήματα μπροστά, σε ένα περιβάλλον που θα πρέπει να βελτιώνεται συνεχώς.

Η επίκληση, λοιπόν, της ανάγκης κυβερνησιμότητας αποτελεί υπεύθυνη στάση και η ανάγκη ρυθμίσεων που το παρόν νομοσχέδιο προωθεί αποτελεί βασική ενέργεια, που εστιάζει στο αποτέλεσμα, από το οποίο, άλλωστε, κρίνονται οι θεσμοί και οι πρωτοβουλίες.

Στο ερώτημα «απελευθέρωση των δυνάμεων και ευθύς εξαρχής προγραμματική συνεργασία - σύμπραξη - άρθρο 1- ή διαπραγμάτευση για ανάληψη ρόλων για τη διακυβέρνηση των περιοχών ευθύνης» η απάντηση είναι μονοσήμαντη. Το πρώτο δίλημμα είναι η επιλογή, που άλλωστε θα κριθεί από το αποτέλεσμα, δηλαδή από την ανάδειξη των ευκαιριών και την αντιμετώπιση των δυσχερειών. Αυτή τη στόχευση εξυπηρετεί και η προτεινόμενη Οικονομική Επιτροπή, καθώς και η Επιτροπή Ποιότητας Ζωής με βάση τις αρμοδιότητες που θα έχουν.

Οι λοιπές ρυθμίσεις, αρμοδιότητας του Υπουργείου Εσωτερικών, διευθετούν ισχύουσες προβλέψεις και καθιστούν πιο λειτουργικές. Παρακαλώ στο σημείο αυτό να εξεταστεί στο πλαίσιο της ρύθμισης του ΥΠΕΣ η περίπτωση έτσι ώστε η ρύθμιση του άρθρου 14 -την οποία συζητήσαμε, κύριε Υπουργέ- να μην αφορά μόνο τις ειδικές κατηγορίες, αλλά κάθε πολίτη που για σημαντικό λόγο αλλάζει κάποια από τις ιδιότητες που είχε κατά την υποβολή της αίτησής του μέχρι την ημερομηνία διορισμού. Άλλωστε η αιτιολογική έκθεση κινείται στο πλαίσιο αυτό και εξυπηρετεί την πρόταση που σας υποβάλλω.

Σε ό,τι αφορά στο Υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης, οι ρυθμίσεις που για πρώτη φορά εισάγονται είναι πλήρεις και δημιουργούν μια δομή εστιασμένη στο αποτέλεσμα, με χρήση σύγχρονης τεχνολογίας. Η ενίσχυση της ιστορικής μνήμης και η επιδεκτικότητα συνεχούς βελτίωσης καθιστούν τις ρυθμίσεις πραγματική τομή και τη νέα δομή αναπόσπαστο εργαλείο για φυγή στο μέλλον.

Βέβαια, όταν μια τέτοια στρατηγική ξεδιπλώνεται τις τρεις πρώτες εβδομάδες της Κυβέρνησης, γίνεται αντιληπτό ότι έχει εμποτίσει το σύνολο του κυβερνητικού μηχανισμού και αποτελεί στρατηγική επιλογή. Με τον τρόπο αυτό θα καλυφθούν ολιγοριθίες που παρελθόντος και τελικά θα προκύψουν πολλαπλασιαστικά οφέλη στην οικονομία, στη δημόσια διοίκηση, στο περιβάλλον και στην κοινωνία.

Σε ό,τι αφορά στις ρυθμίσεις του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων και ειδικότερα στο άρθρο 64, που αφορά τις ακαδημαϊκές ελευθερίες και την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος, που συγκέντρωσε και την προσοχή όλων, αντικειμενικά οι προβλέψεις του είναι αυτονόητες. Πρώτον, προστατεύεται το αυτοδιοίκητο, δεύτερον, προστατεύονται τα ΑΕΙ έναντι οποιουδήποτε προσπαθεί να καταλύσει ή να περιορίσει την ακαδημαϊκή ελευθερία ή την ελεύθερη έκφραση και, τρίτον, περιλαμβάνεται θετική πρόβλεψη, που αφορά σε επέμβαση μόνον λόγω τέλεσης αξιόποινων πράξεων.

Σε ό,τι αφορά τις διατάξεις του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, η ρύθμιση για τη μείωση του επιτοκίου επιβάρυνσης των ρυθμισμένων οφειλών προς τους φορείς κοινωνικής ασφάλειας θα δώσει άλλη μια ανάσα στις επιχειρήσεις και στα νοικοκυριά και θα συμβάλει στη βιωσιμότητά τους και επιπλέον στην αξιοπιστία τους: εκατόν είκοσι δόσεις, τρεις ποσοστιαίες μονάδες χαμηλότερα.

Οι προβλέψεις για τη διανομή φαρμάκων υψηλού κόστους απευθείας στον ασφαλισμένο -το τονίζουμε, άρθρο 74- και οι προβλέψεις για την τακτοποίηση των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων των νοσοκομείων είναι και αυτές ουσιαστικές.

Η προστασία του πολίτη θα πρέπει να είναι πολύπλευρη, όπως και της δημόσιας και δημοτικής περιουσίας. Ένα συντονιστικό

όργανο πολιτικής προστασίας θα συνδέσει δυνάμεις και μέσα και θα δράσει συμπληρωματικά και θα βελτιστοποιήσει τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

Πριν κλείσω, θα ήθελα από τη θέση αυτή και με αιτία τα θέματα του Υπουργείου Υγείας να διατυπώσω μία σκέψη, την οποία θα υποβάλω και προς τον κύριο Υπουργό όταν τον συναντήσω. Η συνταγογράφηση εξετάσεων για ασθενείς με χρόνιες παθήσεις να μην έχει τον χρονικό περιορισμό του ενός μήνα που θέλει το σύστημα. Οι λόγοι είναι κατανοητοί, επίσης.

Κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, οι νομοθετικές ρυθμίσεις και οι σχεδιασμοί έχουν την αξία που τους δίνουμε κατά την εφαρμογή τους. Η κριτική είναι το ζητούμενο. Πιο σημαντικό, όμως, είναι η δυνατότητα της Κυβέρνησης να κριθεί για αυτά που πιστεύει και όχι για αυτά που βρήκε και θα πρέπει να εφαρμόσει, αν και διαφωνεί.

Οι ρυθμίσεις που ανέφερα έρχονται να λύσουν προβλήματα και να δώσουν προοπτική γι' αυτό και τις εγκρίνω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Να είστε καλά. Σας ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Γκιόλας από τον ΣΥΡΙΖΑ και συνέχεια ο κ. Μπιλάκης από το Κίνημα Αλλαγής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία συνάδελφε και κύριοι συνάδελφοι, με την τοποθέτησή μου θα αναφερθώ στις ρυθμίσεις που αφορούν στους ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού, οι οποίες τίθενται από την πλειοψηφία, υποτίθεται, για να αποτραπούν φαινόμενα αδυναμίας διοίκησης και ακυβερνησίας αυτών εξαιτίας της εφαρμογής του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ», που καθιέρωσε το εκλογικό σύστημα της απλής αναλογικής.

Οι δυσλειτουργίες, βέβαια, εικάζεται από την κυβερνητική πλευρά ότι θα αναφανούν, χωρίς όμως να έχει δοθεί η δυνατότητα της δοκιμασίας στην πράξη των προνοιών του δημοκρατικότερου συστήματος εκλογής των οργάνων των ΟΤΑ.

Δυστυχώς, η προβολή της αδυναμίας διακυβέρνησης οφείλεται στο ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν είναι σε θέση να κατανοήσει τον δημοκρατικό τρόπο λήψης αποφάσεων μέσα από ένα ανοιχτό, ισότιμο και δημιουργικό διάλογο παρατάξεων και πολιτικών. Αντίθετα αντιλαμβάνεται την τοπική αυτοδιοίκηση ως προνομιακό πεδίο για την επιβολή της μοναδικής κυρίαρχης και ίσως ανεξέλεγκτης θέσης του πρωταγωνιστή του παιχνιδιού, δηλαδή του δημάρχου ή του περιφερειάρχη.

Απορρίπτουν, επομένως τη διαδικασία της γνήσιας, ανοιχτής και ζωντανής ανταλλαγής απόψεων με ζητούμενο την αλληλοκατανόηση και τη σύνθεση, που θα παραγάγει τις βέλτιστες αποφάσεις για τη διακυβέρνηση του συγκεκριμένου οργανισμού.

Προτού, όμως, παραθέσω τα επιχειρήματα για τη στήριξη των επιλογών του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ», που καλό είναι να τα επαναλαμβάνουμε, οφείλω να επαναφέρω το θέμα της αντισυνταγματικότητας των διατάξεων του κρινόμενου νομοσχεδίου. Λίγους μήνες μετά τις αυτοδιοικητικές εκλογές στις 26 Μαΐου και λίγες ημέρες προ της εγκατάστασης των νέων δημοτικών και περιφερειακών αρχών, η Κυβέρνηση αποπειράται να μεταβάλει τον τρόπο συγκρότησης και διοίκησης των ΟΤΑ. Φαλκιδεύεται έτσι και αλλοιώνεται βάνουσα η επιλογή στην οποία προέβησαν οι πολίτες που γνώριζαν και εξέλαβαν ως δεδομένα τα αποτελέσματα της εκλογής τους, όπως διαγράφονταν από τις διατάξεις του νόμου που εφάρμοσε την απλή αναλογική.

Η εκ των υστέρων νομοθέτηση και αφού εν τω μεταξύ είχε γίνει η επιλογή και κατάταξη των παρατάξεων, αλλά και η επιλογή ακόμη των εκλεγέντων συμβούλων, από την πρώτη άλλωστε Κυριακή, διαμορφώνουν διαφορετικά από τον ισχύοντα τρόπο τη συνάρθρωση των διοικήσεων των οργάνων των ΟΤΑ.

Πέραν όμως αυτών, οφείλουμε να αναλύσουμε και να ξανασκεφτούμε το ανεφάρμοστο στην πράξη της απλής αναλογικής, όπως ακούγεται από τα χείλη των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας. Το σύστημα της απλής αναλογικής αποτυπώνει τη γνήσια και αληθή βούληση των ψηφοφόρων. Η ψήφος των πολιτών είναι ισότιμη και εκπροσωπείται απολύτως αναλογικά στη συγκρότηση του συμβουλίου του οργάνου.

Σε αντίκρουση σε όσα αντίθετα επιχειρήματα προβάλλονται

για τη μη εξασφάλιση κυβερνησιμότητας, αλλά πρόκληση αδιεξόδων στη διοίκηση των ΟΤΑ, οφείλω να παραθέσω και τα εξής:

Οι πλείστες αποφάσεις των δημοτικών συμβουλίων, σε ποσοστό άνω του 85% περίπου, λαμβάνονται ομόφωνα. Το σύστημα εξασφαλίζει τον τρόπο λήψης οριστικής απόφασης. Πώς; Μάλιστα, ως άριστο το σύστημα της απλής αναλογικής δεν αφήνει περιθώρια μη κυβερνησιμότητας και αδιεξόδων, όπως εσείς διατείνεστε, αφού στις διατάξεις του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ» έχει με ακρίβεια και πληρότητα οριστεί ο τρόπος ψήφισης των ουσιαστών για την τοπική αυτοδιοίκηση αποφάσεων, όπως χαρακτηριστικά ο προϋπολογισμός, το τεχνικό πρόγραμμα.

Στο σύστημα, λοιπόν, αυτό ο δήμαρχος δεν είναι ο απόλυτος κυρίαρχος. Δεν είναι το μοναδικό όργανο εξουσίας του δήμου. Ο λαός τον επιλέγει την πρώτη Κυριακή με απόλυτη πλειοψηφία και εγκρίνει το πρόγραμμα της παράταξής του. Τη δεύτερη όμως Κυριακή, όταν δεν έχει εκλεγεί με το 50%+1, ο λαός επιλέγει τον λιγότερο κακό. Δεν τυγχάνει, δηλαδή, της πλήρους αποδοχής του. Πρόσθετα, η τεχνική της τεχνητής συγκόλλησης δυο ή περισσότερων παρατάξεων πάσχει για τον αντιδημοκρατικό χαρακτήρα της και για πλείστους όσους λόγους.

Πρώτον, δεν εξασφαλίζεται η αραγής ενότητα, κάτι που δεν συνέβαινε εν πολλοίς και με το προηγούμενο σύστημα της εξασφάλισης των 3/5 των συμβουλίων. Πολλώ δε μάλλον με τη συγκόλληση δυο παρατάξεων, που πρέπει στο όνομα της δημοκρατίας να έχουν λάβει απόφαση για τη συνένωση. Οι ενδεχόμενοι μη ψηφίσαντες από τη μια ή την άλλη παράταξη πώς θα πειθαρχήσουν; Αν καταψηφίσουν, δεν θα εγείρεται θέμα πειθαναγκασμού και δεν θα πρέπει να τεθούν εκποδών από την παράταξή τους; Άρα διάρρηξη της τεχνητής πλειοψηφίας. Συμπιέζονται συνεπώς μέχρι ίσως εξαφάνισης της διαφορετικότητας της κάθε παράταξης. Το αντίδοτο; Η διάφανη συνεργασία των παρατάξεων σε προγραμματική βάση ανοιχτά και σε γνώση και επιλογή των δημοτών.

Με το πρόγραμμα «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ» έχουν τεθεί οι προϋποθέσεις για να έχουμε ευτυχή κατάληξη με επανειλημμένες πλειοψηφίες στην τελική και μεταξύ των δυο επικρατέστερων. Συνεπώς δεν έχουμε ακυβερνησία. Κανένα αδιέξοδο και καμμία παραγνώριση του εκτελεστικού χαρακτήρα του οργάνου του δημάρχου και καμμία σύγχυση με τον βουλευόμενο χαρακτήρα του δημοτικού συμβουλίου.

Με τις διατάξεις του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ» η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ πέτυχε ακόμα μια τομή, την ενδοδημοτική αποκέντρωση. Πιο συγκεκριμένα έδωσε αποφασιστικές αρμοδιότητες στις τοπικές κοινότητες, αποσυνδέοντας την ανάδειξη των οργάνων διοίκησης των κοινοτήτων από τους συνδυασμούς που μετέχουν στις δημοτικές εκλογές, έτσι ώστε να είναι δυνατή η ενεργοποίηση αποκλειστικά τοπικών πρωτοβουλιών ή και μεμονωμένων υποψηφίων στο μικροεπίπεδο της κοινότητας, που διαχειρίζεται κυρίως θέματα καθημερινότητας, για τα οποία η εγγύτητα και η αμεσότητα κρίνεται και είναι απαραίτητη. Πρόκειται γι' αυτό που η Νέα Δημοκρατία τολμά να αποκαλεί στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου ως αποφασιστική αρμοδιότητα που καθ' υπερβολήν δόθηκε στους εκπροσώπους των κοινοτήτων κατά τις διατάξεις του ν.4555 και δημιουργεί μια de facto μορφή αυτοδιοίκησης Γ' βαθμού, γεγονός μη συμβατό προς τις διατάξεις του Συντάγματος.

Παρ' όλα αυτά, οι εκπρόσωποι του δικτύου των κοινοτήτων ήδη χθες στην επιτροπή αιτήθηκαν να μην αποσυρθούν τα σχετικά άρθρα του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ». Κάτι γνωρίζουν περισσότερο.

Θα αποτελούσε, λοιπόν, ευχής έργο η παρούσα Κυβέρνηση να πάψει να αποδίδει υπερεξουσίες στα χέρια μονοπρόσωπων ή ολιγοπρόσωπων διοικητικών οργάνων, αλλά να τις διαχέει προς τα συλλογικά και να αποδίδει σε αυτά πραγματικές αρμοδιότητες, που αφορούν στην ουσία της καθημερινότητας του δημότη. Από πού κι ως πού η Οικονομική Επιτροπή κάνει τον προγραμματισμό των προσλήψεων και όχι το δημοτικό συμβούλιο; Από πού κι ως πού η οικονομική επιτροπή από μόνη της να μπορεί να κάνει ρύθμιση χρεών προκηρύξεις, προμήθειες κ.λπ.; Εκεί δεν έχουμε το εκμαγείο της διαφθοράς;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, με το δημαρχοκεντρικό μοντέλο που εισηγείται το παρόν νομοσχέδιο για την τοπική αυτοδιοίκηση σε συνέχεια του πρωθυπουργοκεντρικού που εισηγήθηκε το χθεσινό για την κεντρική διοίκηση ουδόλως θέτετε τις βάσεις να διαλυθεί η αντίληψη ότι αντιμετωπίζετε ή θέλετε την τοπική αυτοδιοίκηση σαν μακρύ χέρι του δήθεν επιτελικού σας κράτους; Χειρότερα, μάλιστα. Το παρπάνω δεν συγκαταλέγεται καν στις προσδοκίες σας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Τον λόγο έχει ο κ. Μπιάγκης από το Κίνημα Αλλαγής. Στη συνέχεια ο κ. Συρίγος από τη Νέα Δημοκρατία.

Έχετε πέντε ολόκληρα λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΑΓΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε πρώτα απ' όλα να ευχαριστήσω τους συντοπίτες μου που μου έκαναν την τιμή να με στείλουν εδώ, ενώπιόν σας.

Δεύτερον, θα μου επιτρέψετε να δηλώσω τη συγκίνησή μου για την αξίωση που νιώθω πράγματι μιλώντας σήμερα εδώ, στον ναό της δημοκρατίας.

Κύριε Πρόεδρε, συζητάμε σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής ένα σχέδιο νόμου το οποίο επιχειρεί να λύσει ταυτόχρονα καιρία και σημαντικά προβλήματα στην παιδεία, στην αυτοδιοίκηση, στις ανεξάρτητες αρχές, στην πολιτική του φαρμάκου, της υγείας. Όλα μαζί σε ένα σχέδιο νόμου.

Ως νεοεκλεγείς Βουλευτής, φανταζόμουν σίγουρα μια εντελώς διαφορετική κοινοβουλευτική πραγματικότητα. Με μεγάλη θλίψη διαπίστωσα στην Αίθουσα αυτή μια έντονη νομοθετική προχειρότητα, που στοχεύει κυρίως στην επικοινωνιακή πολιτική.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου ξεκίνησε στη διαβούλευση με εβδομήντα τέσσερα άρθρα. Συζητείται σήμερα στην Ολομέλεια επί του συνόλου των εκατόν οκτώ άρθρων, για τριάντα τέσσερα από τα οποία δεν προηγήθηκε καμμία διαβούλευση, γεγονός που καταπατά ξεκάθαρα τις αρχές της καλής νομοθέτησης. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας από την κατάθεση του υπό συζήτηση νομοσχεδίου καλλιεργεί διαρκώς έναν μύθο γύρω από την κυβερνησιμότητα των ΟΤΑ. Είναι, όμως, κοινοβουλευτική πρωτοτυπία να προσπαθούμε να επιλύσουμε αστοχίες, λάθη και παραλείψεις ενός προηγούμενου κακού νομοθετήματος, του νόμου «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ», αποσπασματικά.

Προσπαθείτε, κύριοι, να δημιουργήσετε τεχνητές ρευστές πλειοψηφίες, προκειμένου να πετύχετε -όπως ισχυρίζεστε- την αποτελεσματικότητα των δήμων, των περιφερειών, καταπατώντας όμως άμεσα τη λαϊκή κυριαρχία. Κατά πόσο, δηλαδή, μια κυβέρνηση δύναται -αφού έχουν προηγηθεί εκλογές- να παρεμβαίνει και μάλιστα να αλλάζει τη σύνθεση των οργάνων, τις αρμοδιότητες των οργάνων και να μεταβάλλει τον τρόπο ανάδειξής τους, ενώ το εκλογικό σώμα έχει ήδη προ ενός μηνός περίπου δώσει την ψήφο του στους συνδυασμούς και στα προγράμματα αυτών;

Είναι ολοφάνερο, λοιπόν, ότι οι διατάξεις από το 1 έως το 18 άρθρο τουλάχιστον μπορούν να χαρακτηριστούν πρόβλημα. Και αντί τελικά να λύσουν ένα υποτιθέμενο πρόβλημα, θα δημιουργήσουν περισσότερα και μεγαλύτερα προβλήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ρυθμίσεις αυτές, που αφορούν την κυβερνησιμότητα των ΟΤΑ, οδηγούν από το ένα άκρο στο άλλο, δηλαδή από τον κίνδυνο ακυβερνησίας των ΟΤΑ στην υπερεξουσία των δημάρχων και των περιφερειαρχών.

Και θα ήθελα να σας υπενθυμίσω, αγαπητοί συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, ότι, αν θέλετε να μιλήσουμε με όρους μεταρρύθμισης, όποια τομή έχει γίνει στους ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού φέρει την υπογραφή της παράταξής μας. Το ΠΑΣΟΚ ήταν αυτό το 1994, που καθιέρωσε την εκλογή των νομαρχών. Το ΠΑΣΟΚ με το σχέδιο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» και με τον ν.2539/1997 πραγματοποίησε και την πρώτη μεγάλη αυτοδιοικητική μεταρρύθμιση από την εποχή του Ελευθερίου Βενιζέλου. Η χώρα διαιρέθηκε σε δεκατρείς περιφέρειες, πενήντα έναν νομούς, εννιακόσιους δέκα δήμους και εκατόν είκοσι τέσσερις κοινότητες. Τέλος, το ΠΑΣΟΚ με τον ν.3852/2010 και το σχέδιο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» προώθησε ακόμη μία αυτοδιοικητική μεταρρύθμιση. Η Ελλάδα διαιρέθηκε

σε επτά αποκεντρωμένες διοικήσεις, δεκατρείς περιφέρειες και τριακόσιους πενήντα δύο δήμους.

Κυρίες και κύριοι, το ελληνικό κράτος έχει ανάγκη από μεγάλες τομές, προκειμένου να γίνει πραγματικότητα η αποκέντρωση στους ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού και όχι από τροποποιήσεις διατάξεων και νόμων. Αν, λοιπόν, θέλετε πραγματικά να υλοποιήσετε τομές, οφείλετε να παρουσιάσετε το δικό σας συνολικό μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα, που θα έχει τη δική σας σφραγίδα και υπογραφή. Έχουμε ήδη αργήσει πολύ, κύριοι συνάδελφοι. Η κοινωνία είναι πιο μπροστά από μας.

Κύριοι Υπουργοί, με τις επικαλούμενες συμπράξεις, υποβαθμίζετε άμεσα τον ρόλο του περιφερειακού και του δημοτικού συμβουλίου, που είναι τα κυρίαρχα όργανα διαβούλευσης χωρίς καμμία προγραμματική και αυτοδιοικητική προϋπόθεση. Συνακόλουθα, οι πλειοψηφίες που δημιουργούνται και επιχειρούνται να δημιουργηθούν μπορούν να οδηγήσουν σε διαδικασίες αδιαφάνειας. Δυναμιζείται η αντιπροσωπευτικότητα και οι ίδιες οι εκλογές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, τελειώνει.

Επιπροσθέτως, δίνετε τη δυνατότητα να υπάρξει μια άλλου τύπου παράταξη, η οποία όμως δεν προέρχεται ούτε από το εκλογικό αποτέλεσμα ούτε από το πολιτικό όργανο, που είναι το δημοτικό και το περιφερειακό συμβούλιο. Συνεπώς δεν έχει καμμία νομιμοποίηση, ενώ καταπατάται άμεσα και η λαϊκή κυριαρχία. Αγαπητοί συνάδελφοι της Κυβέρνησης, αντιλαμβάνεστε σαφέστατα ότι το αφήγημά σας περί κυβερνησιμότητας είναι έωλο.

Το δεύτερο μεγάλο ζήτημα, που αφορά το άσυλο. Για το Κίνημα Αλλαγής, η κατοχύρωση της ακαδημαϊκής ελευθερίας στην έρευνα και στη διδασκαλία καθώς και στην ελεύθερη διακίνηση των ιδεών στα ΑΕΙ αποτελούν αδιαπραγμάτευτες αρχές.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ήταν αυτή που με τον νόμο πλαίσιο του 1982, τον ν.1268/1982, κατοχύρωσε το περιεχόμενο του. Στη συνέχεια, όλοι οι επόμενοι νόμοι έβαζαν προϋποθέσεις, προκειμένου να παρεμβαίνει η αστυνομία όταν γίνονται κακουρηγματοκές πράξεις εντός των ΑΕΙ.

Σήμερα, ως Κυβέρνηση εσείς, στο πλαίσιο μιας κατασκευασμένης επικοινωνιακής πολιτικής, χρησιμοποιείτε ως κεντρικό στοιχείο το άσυλο, χωρίς να μας παρουσιάζετε όμως τίποτα συγκεκριμένο για την αναβάθμιση της ποιότητας των ΑΕΙ, την αξιολόγησή τους, τον τρόπο διοίκησης, τη σύνδεσή τους με τις σύγχρονες τάσεις σε οικονομία και σε κοινωνία, την εξωστρέφειά τους και την πραγματική αυτονομία τους από το κράτος.

Κύριοι Υπουργοί, το συγκεκριμένο θέμα δεν επιτρέπει τακτισμούς ούτε επικοινωνιακά παιχνίδια. Σαφέστατα λέμε «ναι» στην πάταξη της ανομίας εντός των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, χωρίς αυτό όμως να σημαίνει, σε καμμία περίπτωση, ότι θα αποδεχθούμε ποτέ ισοπεδωτικές λύσεις και οποιαδήποτε εξίσωση του πανεπιστημιακού χώρου με καθαρά κοινόχρηστες πλατείες και λοιπά πεζοδρόμια, που θα δίνει τη δυνατότητα ακόμα και της προληπτικής παρέμβασης.

Κύριε Υπουργέ, σας απεύθυνα τον λόγο και στην επιτροπή, ζητώντας σας να εγκύψετε πάνω από τους νέους δήμους που δημιουργήθηκαν με τον ν.4600/2019.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΑΓΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, πρόκειται για ένα σημαντικό κομμάτι που αφορά τον νομό μου.

Πρόκειται για έναν νόμο ο οποίος ψηφίστηκε πολύ γρήγορα και ο οποίος δεν είχε προβλέψει να δώσει τις ανάλογες προϋποθέσεις που χρειάζονται οι δήμοι, για να μπορέσουν να σταθούν στα πόδια τους. Στο πλαίσιο αυτό, σας είχαμε προτείνει και σας είχαμε ζητήσει να υπάρχει, τουλάχιστον στο Υπουργείο σας, ένας οργανισμός στον οποίο να μπορούν να απευθύνονται οι νέοι, νεοσύστατοι, δήμοι, προκειμένου να βλέπετε την πορεία αυτών των δήμων, όπως επίσης να τους δώσετε τις προϋποθέσεις να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα που καθημερινά έχουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Μπιάγκη, σας παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΑΓΚΗΣ: Και το λέω αυτό, γιατί προέρχομαι από έναν νομό, τον Νομό Κέρκυρας, όπως γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ, ο οποίος αντιμετωπίζει πολύ σημαντικά προβλήματα με το θέμα των απορριμμάτων, για τα οποία μπορεί μεν σε σωστή κατεύθυνση να δώσετε μία άδεια, προκειμένου να υπογραφούν κάποιες άμεσες συμβάσεις, αλλά το πρόβλημα δεν λύνεται. Η ευθύνη είναι πάρα πολύ μεγάλη και πρέπει να βοηθήσετε τις νέες δημοτικές αρχές να ξεπεράσουν το πρόβλημα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΑΓΚΗΣ: Εγώ ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Θα μιλήσει ο κ. Μάρκου και μετά θα κλείσουμε. Να το ξέρετε, για να είμαι συνεπής.

Ο κ. Συρίγος από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο και να ετοιμάζεται ο κ. Χατζηγιαννάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην παρθενική μου ομιλία στη Βουλή θα ξεκινήσω με κάποιες αρκετά συχνές παρανοήσεις ως προς το θέμα του ασύλου.

Η πρώτη παρανόηση είναι ότι στα πανεπιστήμια υπάρχει άσυλο ιδεών που κινδυνεύει. Στην πραγματικότητα, δεν προστατεύεται κανένα γενικό άσυλο ιδεών, όπως εσφαλμένα ακούγεται. Η ελευθερία της διαδόσεως των ιδεών προστατεύεται από το Σύνταγμα πλήρως για όλους, εντός και εκτός πανεπιστημίων. Δεν χρειάζεται ιδιαίτερη αντιμετώπιση εντός του πανεπιστημίου.

Στα πανεπιστήμια, όμως, προστατεύονται πολύ συγκεκριμένα δικαιώματα, που συνδέονται άμεσα με τον ακαδημαϊκό χώρο στον οποίο ασκούνται, και τα δικαιώματα αυτά αφορούν στη διασφάλιση της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Και, όταν λέμε ακαδημαϊκή ελευθερία, κυρίες και κύριοι, εννοούμε μόνο τρία πράγματα: ελευθερία διδασκαλίας, ελευθερία έρευνας και ελευθερία επιστήμης. Αυτό είναι που προστατεύεται από το άσυλο στα πανεπιστήμια. Αυτό είναι η ακαδημαϊκή ελευθερία.

Η δεύτερη παρανόηση είναι ότι το άσυλο θα παραβιαστεί αν εισέλθει στο πανεπιστήμιο αστυνομική δύναμη. Το άσυλο δεν παραβιάζεται αν εισέλθουν στο πανεπιστήμιο αστυνομικές δυνάμεις για να διερευνήσουν μία βίαιη επίθεση εις βάρος φοιτητών. Στην πραγματικότητα το άσυλο έχει ήδη παραβιαστεί με τη βίαιη επίθεση. Το άσυλο παραβιάζεται κάθε φορά που κάποιος παρεμποδίζει την ακαδημαϊκή ελευθερία, δηλαδή την ελευθερία διδασκαλίας, την ελευθερία έρευνας, την ελευθερία επιστήμης.

Κάθε φορά που κάποιος εμποδίζει ένα μάθημα, κάθε φορά που χτίζει την πόρτα ενός καθηγητή, κάθε φορά που κλείνει ένα εργαστήριο, κάθε φορά που εμποδίζει την επιστήμη, έχουμε παραβιάσει το άσυλο. Δεν είναι η αστυνομία που θα παραβιάσει το άσυλο. Είναι αυτοί που ήδη έχουν παραβιάσει το άσυλο.

Μια τρίτη παρανόηση που έχουμε είναι ότι με το παρόν νομοσχέδιο καταργείται το άσυλο. Σε αυτό, όπως ειπώθηκε ήδη, είναι και λάθος της Νέας Δημοκρατίας, έτσι όπως αναφέρεται, και είναι κάτι πολύ συνηθισμένο το οποίο ακούγεται στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Αναφερόμαστε διαρκώς σε κατάργηση του ασύλου. Στην πραγματικότητα, δεν υπάρχει κατάργηση του ασύλου. Θα έπρεπε να μιλάμε για αποκατάσταση του πανεπιστημιακού ασύλου. Υπό αυτή την έννοια, με το παρόν νομοσχέδιο επανέρχεται το άσυλο, διότι διασφαλίζεται η ακαδημαϊκή ελευθερία.

Μια τέταρτη παρανόηση -ακούστηκε συχνά σήμερα, κυρίως από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας- είναι ότι το πρόβλημα της παραβατικότητας στα πανεπιστήμια μπορεί να αντιμετωπιστεί με το υπάρχον πανεπιστημιακό πλαίσιο. Αυτό υπονοεί ότι όλα αυτά τα χρόνια, από το 1982 μέχρι σήμερα, οι πρυτανικές αρχές δεν έκαναν καλά τη δουλειά τους. Δεν είναι δυνατόν τόσες πρυτανικές αρχές να μην έχουν κάνει καλά τη δουλειά τους. Πρέπει να δεις τι συμβαίνει. Όταν από το '82 μέχρι σήμερα, επί τόσες δεκαετίες, υπάρχει πρόβλημα, δεν φταίνει οι πρυτανικές αρχές, φταίνει το νομικό πλαίσιο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Το '82 ήταν ανομία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Δρίτσα, σας παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ: Υπάρχει παραδοσιακή ανομία. Άμα θέλετε να σας πω, κύριε Δρίτσα, το 1985 είχαν μπει

μέσα στο Χιμείο και είχε γίνει κατάληψη στο Χιμείο επί επτά ημέρες και γινόταν χαμός.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Καταλάβαμε, εντάξει!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ, όχι διάλογο, κύριε Δρίτσα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εντάξει, καταλάβαμε τα πάντα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Τζανακόπουλε, σας παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ: Είναι προφανές ότι δεν φταίνει οι πρυτανικές αρχές που δεν εφαρμόζεται το παρόν πλαίσιο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ήρθη, όμως, το άσυλο το '85!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ: Δεν ήρθη το άσυλο το '85, ήρθη το '87.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Γιατί μου τα χαλάτε τώρα στο τέλος;

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ήρθη το '85 επί Σταθόπουλου.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ: Το '87 ήταν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Μετά θα μου λέτε για τον χρόνο!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ: Κάποιοι άλλοι έχουν ξαναγυρίσει σαράντα πέντε χρόνια πριν, όταν λειτουργούσε επί δικτατορίας το Σπουδαστικό της Ασφάλειας. Για τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού αυτά είναι προϊστορία.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Τι λες;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ: Για την ακρίβεια, ο κ. Τσίπρας, ο πρώην Πρωθυπουργός και Αρχηγός σας, γεννήθηκε το '74 που καταργήθηκε το Σπουδαστικό της Ασφάλειας. Εάν θέλουμε να μιλάμε σήμερα από ποιον κινδυνεύει το άσυλο, κινδυνεύει από μειοψηφικές ομάδες, οι οποίες επικηρύσσουν καθηγητές με αφίσες με τις φωτογραφίες τους, και από ομάδες παραβατικών στοιχείων, που βρίσκουν καταφύγιο στο ποινικό άβατο των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων. Άβατο για την αστυνομία. Ας αποκαταστήσουμε, επιτέλους την πραγματική ελευθερία.

Κυρίες και κύριοι, το πρόβλημα δεν είναι αριστερό ή δεξιό. Το πρόβλημα είναι ένας παραλογισμός που βιώνουμε τα τελευταία χρόνια όλοι εμείς που διδάσκουμε στα ελληνικά πανεπιστήμια.

Είμαι ιδιαίτερα υπερήφανος, διότι είμαι γνήσιο τέκνο της ελληνικής δημοσίας εκπαιδεύσεως. Τελείωσα δημόσιο δημοτικό, δημόσιο γυμνάσιο, δημόσιο λύκειο, δημόσιο πανεπιστήμιο, διδάσκω και σε δημόσιο πανεπιστήμιο. Δυστυχώς, χάνουμε το δάσος και βλέπουμε το δέντρο. Ποιο είναι το δάσος; Ότι το δημόσιο πανεπιστήμιο είναι ο κύριος μοχλός κοινωνικής κινητικότητας στην Ελλάδα. Πρέπει να τον προσέχουμε ως κόρη οφθαλμού, όχι να τον αφήνουμε να καταστρέφεται μέσα από κινήσεις, όπως αυτές που συμβαίνουν όλες αυτές τις τελευταίες δεκαετίες με το δήθεν άσυλο, όπως το αποκαλούμε.

Το παρόν νομοσχέδιο θα αποκαταστήσει το πραγματικό άσυλο και θα επαναφέρει την πραγματική ελευθερία στις τρεις μορφές της: ελευθερία διδασκαλίας, ελευθερία έρευνας, ελευθερία επιστήμης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Χατζηγιαννάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ και θα ακολουθήσει ο κ. Σαντορινιός επίσης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Μάλλον το Προεδρείο ήξερε ότι μας αρέσει το ξενύχτι κι έλαχε την πρώτη μου ομιλία στην Ολομέλεια να την κάνουμε μεταμεσονύκτια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κουράγιο!

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η πρώτη μου ομιλία στη Βουλή και είναι λίγο περίεργο, λίγο δυσάρεστο, να καλούμαι να μιλήσω για ένα πολυνομοσχέδιο που βάζει τόσα πολλά θέματα και ουσιαστικά προβλέπει τη σφύση υποβάθμιση δύο θεμάτων που υπηρέτησα αρκετά χρόνια: πρώτον, αυτόν της τοπικής αυτοδιοίκησης Α' βαθμού ως

δήμαρχος και, δεύτερον, αυτόν του πανεπιστημιακού ασύλου ως δικηγόρος και ως φοιτητής, προφανώς.

Ήδη από τον πρώτο μήνα που βρίσκομαι εδώ, βλέπω την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να προχωράει σε μία θεσμική εκτροπή, όσον αφορά στις συγκεκριμένες διατάξεις για την τοπική αυτοδιοίκηση.

Η Κυβέρνηση με το παρόν πολυνομοσχέδιο προσπαθεί να δώσει υπερεξουσίες στον δήμαρχο, αγνοώντας επιδεικτικά τις αλλαγές που προηγήθηκαν, βάσει των οποίων έγιναν μόλις πριν από δύο μήνες εκλογές, οργανώθηκαν όλες οι παρατάξεις και τα ψηφοδέλτια και, φυσικά, ψήφισε ο κόσμος.

Ανεξάρτητα, όμως, από το εάν κάποιος συμφωνεί ή διαφωνεί με τις διατάξεις του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ», τόσο αυτός ο νόμος όσο και όλοι οι προηγούμενοι της τοπικής αυτοδιοίκησης -ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», ο Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων, ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» και όλοι όσοι είχαν προηγηθεί- έγιναν μετά από εκτεταμένη διαβούλευση με όλους τους αρμόδιους φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης, την ΚΕΔΕ, ΚΕΔΚΕ παλαιότερα, την ΕΝΠΕ, ΕΝΑΕ παλαιότερα. Καμμία κυβέρνηση δεν διανοήθηκε να φέρει τόσο σοβαρές αλλαγές, ιδίως στη διακυβέρνηση των δήμων και των περιφερειών, χωρίς καμμία διαβούλευση, με τρεις μέρες διαβούλευση.

Αλήθεια, κύριε Υφυπουργέ, στις τρεις μέρες διαβούλευση με ποιους διαβουλευτήκατε; Με ποιον τρόπο διαβουλευτήκατε; Τι ακριβώς σας είπαν; Γιατί εμείς ως δήμαρχοι μέχρι προσφάτως δεν είχαμε κανέναν λόγο. Τουλάχιστον ο ΣΥΡΙΖΑ, στο νομοσχέδιο του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ» επί ενάμιση χρόνο άκουσε τους πάντες, τους διαφωνούντες, τους συμφωνούντες και φυσικά ψήφισε το Κοινοβούλιο τον νόμο. Εδώ πώς ανακαλύψατε τα προβλήματα της τοπικής αυτοδιοίκησης; Σε συνεννόηση με ποιους τα ανακαλύψατε;

Η υπερψήφιση του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ» από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ εγκαινίασε μία νέα εποχή στη δημοκρατική αναβάθμιση της τοπικής αυτοδιοίκησης. Το προηγούμενο σύστημα αντικαταστάθηκε με ένα νέο, αναλογικό, στο οποίο κυριαρχούν η συμμετοχή των πολιτών, η σύμπραξη των δυνάμεων και οι προγραμματικές συγκλίσεις.

Στο προηγούμενο εκλογικό σύστημα, στο οποίο εγώ άσκησα τα καθήκοντά μου στη Σκύρο, είτε έπαιρνες 15% είτε 25% είτε 50%, είχες το 60% του δημοτικού συμβουλίου. Τόσο εγώ, που πήρα 32% στον πρώτο γύρο των αυτοδιοικητικών εκλογών, όσο και ο αγαπητός συνάδελφος ο Διονύσης Χατζηδάκης, που πήρε 65% στον πρώτο γύρο, είχαμε ακριβώς την ίδια εκπροσώπηση και ακριβώς την ίδια δυνατότητα να χαράσσουμε μόνοι μας, χωρίς να ρωτάμε κανέναν, εκτός φυσικά από τη δική μας ομάδα, την πολιτική του δήμου.

Εμείς, βέβαια, είχαμε αποφασίσει να πρωτοτυπήσουμε στον Δήμο Σκύρου, σε έναν πολύ μικρό δήμο, και να ρωτάμε την αντιπολίτευση στα δημοτικά συμβούλια. Στο 90% των αποφάσεων, παρά το γεγονός ότι είχαμε την απόλυτη πλειοψηφία, ρωτούσαμε την αντιπολίτευση, την ακούγαμε και της ζητούσαμε να προτείνει πράγματα, γιατί πολύ απλά πιστεύαμε -και πιστεύουμε- και εφαρμόσαμε στην πράξη ότι, ανεξαρτήτως του συστήματος που υπήρχε, θέλουμε τις συνέργειες και δεν θεωρούμε ότι είμαστε εμείς οι βασιλικότεροι του βασιλείως, επειδή ένα σύστημα μας έδωσε το 60% της πλειοψηφίας του δημοτικού συμβουλίου.

Βέβαια, αυτό το μοντέλο δεν δίνει πανίσχυρη αυτοδυναμία στους δημάρχους. Επιβάλλει την αλλαγή αντιλήψεων, πλουραλισμό απόψεων και δημιουργικές συνθέσεις. Αυτό εξάλλου συμβαίνει στο σύνολο σχεδόν των ευρωπαϊκών κρατών. Το ανέδειξε πέρος η μελέτη του Ινστιτούτου Τοπικής Αυτοδιοίκησης που την παρήγγειλε η ΚΕΔΕ, η οποία ήταν εναντίον του «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ». Όμως, η μελέτη αυτή, η οποία κατατέθηκε σε εμάς τους δημάρχους και στα μέλη της ΚΕΔΕ, έδειξε ότι το 90% περίπου των ευρωπαϊκών κρατών, που συνέχισαν να λένε ότι θέλουμε να τους μιμούμαστε, έχουν συστήματα απλής αναλογικής.

Εμάς βέβαια εδώ πέρα δεν μας αρέσει η απλή αναλογική. Στα υπόλοιπα θέλουμε να γίνουμε Ευρωπαίοι, στα συστήματα δεν μας εξυπηρετεί.

Έχοντας ως τώρα αφιερώσει σχεδόν όλα τα χρόνια της δικηγόρικης μου καριέρας στα ζητήματα της αυτοδιοίκησης, αλλά

και ως απερχόμενος δήμαρχος, είχα τους τελευταίους μήνες την ευκαιρία να ζήσω μία εξαιρετικά ελπιδοφόρα και δυστυχώς όχι συνηθισμένη κατάσταση στην πορεία προς τις κάλπες των αυτοδιοικητικών εκλογών: συναίνεση, διάλογο και πολιτισμένη αντιπαράθεση, μια κατάσταση πολύ διαφορετική από τις επιλογές που εμείς είχαμε το 2014, πολύ διαφορετική στους περισσότερους δήμους της Εύβοιας, στους οποίους γύρισα αυτή την περίοδο.

Έχουμε ακόμα πολύ δρόμο να διανύσουμε, ωστόσο δεν μπορεί παρά να προκαλεί ικανοποίηση η ανάδειξη κουλτούρας συνεργασιών και πολιτικού πολιτισμού, αξίες πάνω στις οποίες πρέπει και οφείλει να στηρίζεται η τοπική αυτοδιοίκηση. Οι παραπάνω αλλαγές, βέβαια, φαίνεται ότι ενοχλούν την Κυβέρνηση και πρόθεση είναι να βοηθηθούν οι δικοί της δήμαρχοι, σε εισαγωγικά ή εκτός εισαγωγικών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στο όνομα της δήθεν κυβερνησιμότητας, όχι μόνο νοθεύεται, αλλά πολλές φορές εξαφανίζεται η αρχή της λαϊκής κυριαρχίας. Πίσω από τον μεταρρυθμιστικό μανδύα, τον δήθεν μεταρρυθμιστικό μανδύα, με τον οποίο ντύνεται η παραπάνω πρόταση, φαίνεται πως σχεδιάζεται να διαμορφωθεί και πάλι ένα δημαρχοκεντρικό μοντέλο διακυβέρνησης, με τοπικούς κομματάρχες και βαρόνους και πιθανότατα και με κάποια διαπλεκόμενα, όχι για όλους τους πρώην συναδέλφους, φυσικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω με δυο κουβέντες για το άσυλο.

Η σημερινή διάταξη -πολύ καλά το είπε ο συνάδελφος νωρίτερα ότι αναφέρθηκαν- πραγματικά ρυθμίζει το θέμα της αυτεπάγγελτης παρέμβασης των αστυνομικών αρχών σε περιπτώσεις κακοουρημάτων και σε περιπτώσεις εγκλημάτων κατά της ζωής.

Και αναρωτιέμαι: Αν εξαιρέσετε την ιδεολογική σας αντίθεση απέναντι στους φοιτητές αυτούς που εκφράζουν αντίθετες απόψεις και διαμαρτύρονται ή διεκδικούν, αν εξαιρέσουμε αυτή την πολιτική και ιδεολογική εμμονή, ποια άλλη παραβατικότητα θα αντιμετωπιστεί, που δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με το συγκεκριμένο, να υπάρχουν, νομικό πλαίσιο; Γιατί ακούμε δεξιά και αριστερά να λέγονται διάφορα και στον κόσμο ο οποίος ούτε νομικές γνώσεις έχει ούτε ξέρει προφανώς τη διάταξη η οποία ισχύει σήμερα περί ναρκεμπορίου, περί παραβατικότητας.

Εξ όσων θυμάμαι την τελευταία φορά που διάβασα τον νόμο περί ναρκωτικών ήταν και συνεχίζει να είναι κακούργημα. Γιατί δεν διώκεται, λοιπόν, έξω από τη Μασσαλία, έξω από την Τούρσα, που γίνεται πραγματικά διακίνηση ναρκωτικών;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Μπαίνουν οι αστυνομικοί.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Διώκεται αυτεπαγγέλτως, είναι πολύ σαφής η διάταξη του νόμου. Οι νόμοι έχουν πολύ...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Η κυβέρνησή σας γιατί δεν το έκανε τόσο καιρό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ!

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Αυτό είναι το καλό των νόμων, ότι έχουν πολύ συγκεκριμένη ερμηνεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Χατζηγιαννάκη, ολοκληρώστε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Αυτεπαγγέλτως σημαίνει ότι η αστυνομία, εφόσον δει να διενεργείται κακούργημα, οφείλει, χωρίς να την καλέσει κανείς, να προβεί σε ενέργειες και συλλήψεις, είτε είναι μέσα στο πανεπιστήμιο, είτε στο υπόγειο του πανεπιστημίου, είτε είναι στην ταράτσα του πανεπιστημίου.

Είναι καθαρά υποκριτική η σημερινή στάση και γι' αυτόν τον λόγο καλούμε να την καταψηφίσουν.

Και κλείνω με ένα τελευταίο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Γιατί δεν τους συλλαμβάνει στη Μασσαλία;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Εκεί έχω μεγαλώσει. Δικηγόρως πάρα πολλά χρόνια. Μη φοβάστε. Εκεί πήγα πανεπιστήμιο. Εγώ μπορώ να μην είμαι απόφοιτος του Χάρβαρντ, όπως είναι οι περισσότεροι Υπουργοί της συγκεκριμένης Κυβέρνησης. Είμαι απόφοιτος της Νομικής Σχολής Αθηνών. Εκεί πήγα και κανένας

δεν μου περιόρισε το δικαίωμα και να σπουδάζω και να συνδιαλλαγώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Τον γιο μου πάντως, που σπουδάζει στη Νομική, τον περιορίζουν! Αυτά που λέτε είναι θεωρίες!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ο κ. Σαντορινιός έχει τον λόγο.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο θα έλεγα ότι είναι μνημείο στρέβλωσης της λαϊκής εντολής και χειραγώγησης των τοπικών κοινωνιών.

Είναι πράγματι μοναδικής εμπνεύσεως η πρόβλεψη σύμπραξης δύο παρατάξεων αν η μία παράταξη είναι του δημάρχου ή του περιφερειάρχη -το ευχόμαστε- χωρίς ανάγκη προγραμματικής σύγκλισης, χωρίς ανάγκη συμφωνίας του συνόλου των συμβούλων των παρατάξεων.

Ακόμα πιο αντιδημοκρατική, όμως, είναι η απαγόρευση ανάκλησης της συμφωνίας. Και αν ο δήμαρχος ή ο περιφερειάρχης δεν τηρήσει τη συμφωνία, τι θα γίνει; Τι θα γίνει; Θα εξαφανιστεί η βούληση του λαού, που εξέλεξε αυτές τις παρατάξεις; Τι θα γίνει με τους συμβούλους που θα διαφωνήσουν στη σύμπραξη; Θα βρεθούν ανεξάρτητοι, χωρίς τα δικαιώματα οργανωμένης μειοψηφίας;

Η ποιότητα της δημοκρατίας, κύριε Υπουργέ, κρίνεται από το πώς φέρεται στις μειοψηφίες. Από ό,τι φαίνεται, η δική σας δημοκρατία δεν είναι και τόσο ποιοτική. Είναι τόσο όσο επιτρέπει η κυβερνησιμότητα. Στον βωμό της κυβερνησιμότητας παραβιάζετε τη λαϊκή εντολή. Αφού δεν προλάβατε να γίνει το κακό, να εκφραστεί δηλαδή γνήσια η κοινωνία μέσω της πολυφωνίας και της απλής αναλογικής, αποφασίσατε να διορθώσετε το λάθος του λαού, έτσι απλά, στρεβλώνοντας την εντολή του.

Για αυτό μας φέρατε άρον-άρον αυτές τις ρυθμίσεις, για να νοθεύσετε τη γνήσια έκφραση της δημοκρατίας και να αποστεώσετε τα δημοκρατικά όργανα λήψης αποφάσεων, όπως είναι το περιφερειακό και το δημοτικό συμβούλιο, μέσω μιας καλπονοθευτικής μεθόδευσης στη σύνθεση των άλλων οργάνων, των δημοτικών και περιφερειακών επιτροπών.

Είναι δυνατόν να μεταφέρετε όλες τις αρμοδιότητες εκτέλεσης και προκήρυξης έργων στις Οικονομικές Επιτροπές; Είναι δυνατόν να μεταφέρετε αρμοδιότητες διαγραφής χρεών και ρύθμισης χρεών, ανεξαρτήτως ποσού μάλιστα, στις Οικονομικές Επιτροπές;

Και σαν να μην έφθαναν όλα αυτά, μεταφέρετε και τον έλεγχο των εποπτευόμενων φορέων στις Οικονομικές Επιτροπές. Τι ωραία που το κάνετε!

Ακόμα και εκεί που δίνετε τη δυνατότητα συζήτησης στα δημοτικά συμβούλια και έκφρασης εναλλακτικής πρότασης -για παράδειγμα στον προϋπολογισμό, στο τεχνικό πρόγραμμα, στις δημοτικές παρατάξεις-, απαιτείται να έχουν έγγραφο εφικτότητας από τις υπηρεσίες του δήμου. Σε ποιον δήμο θα συμβεί αυτό; Ποιος πραγματικά το πιστεύει αυτό; Και εκεί ουσιαστικά απαγορεύετε την αντίθετη άποψη.

Να πάμε, όμως, στις τοπικές κοινότητες. Ο «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ» προσπάθησε να δώσει ρόλο και ουσία στις τοπικές κοινότητες. Με τις ρυθμίσεις σας αφαιρείται και πάλι από τα τοπικά συμβούλια και τους τοπικούς προέδρους τη δυνατότητα να αποφασίζουν για τις βασικές ανάγκες του τόπου τους και τους κάνουν και πάλι επαίτες του δημάρχου, να εισηγούνται, όχι να αποφασίζουν. Δεν μπορούν να αποφασίσουν, αυτοί δεν ψηφίστηκαν από τον λαό!

Έχετε επισκεφθεί χωριά που μετά την τελευταία μεταρρύθμιση του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» δεν έχουν καν τη δυνατότητα να αλλάξουν λάμπες στην πλατεία; Ακριβώς αυτό τους επαναφέρει, ακυρώνοντας αυτή τη σημαντική μεταρρύθμιση που κάναμε.

Και μιας που είμαι και από τη Δωδεκάνησο, έτσι, για να έχουμε ένα καλό ερώτημα, αλήθεια, τι είναι αυτή η πρόβλεψη για τον ορισμό επάρχου στις νησιωτικές επαρχίες, ανεξάρτητα από το σύνολο των περιφερειακών συμβούλων; Ποιος είναι αυτός που δεν του αρέσει ο περιφερειάρχης από μικρή επαρχία και θέλει να τον αλλάξει, να βάλει κάποιον άλλο; Θα το δούμε πολύ σύντομα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Αν δεν έχει εκλέξει εκεί;

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Έχει εκλέξει σε όλες.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Σε όλες;

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Σε όλες. Το έψαξα.

Πάντως, για μία ρύθμιση που έχετε σχετικά με τις αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρείες -επειδή ξέρω για ποια εταιρεία είναι, της οποίας έχει λήξει το Καταστατικό- πρέπει να βάλετε αναδρομικότητα από 1-1-2018, αλλιώς είναι άχρηστη η ρύθμιση.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Θα βάλλουμε από 1-7-2018, που θα μας καλύψει. Θα έρθει αύριο η νομοτεχνική.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Το καλύπτει, ναι.

Αν, όμως, επιφυλάσσετε αυτή τη μοίρα για τη δημοκρατία στους ΟΤΑ, εκεί που ξεπεράσατε τους εαυτούς σας είναι στην κατάργηση του ασύλου. Κατανοούμε την αλλεργία σας σε οτιδήποτε συλλογικό που δεν μπορείτε να ελέγξετε.

Γι' αυτό, άλλωστε, φέρνετε καλοκαιριάτικα αυτή τη διάταξη, με τα πανεπιστήμια κλειστά. Μέσα από μία συνεχόμενη εισροή ψευδών ειδήσεων δημιουργήσατε ένα αφήγημα που στόχο είχε το άσυλο, την ελεύθερη διακίνηση ιδεών μέσα στα ιδρύματα, την ανεμπόδιστη πανεπιστημιακή έρευνα και την ελεύθερη έκφραση φοιτητών και διδασκόντων.

Γιατί δεν αρκεστήκατε στο υπάρχον πλαίσιο, που καθιστούσε τις πρυτανικές αρχές υπεύθυνες να καλέσουν την αστυνομία σε περιπτώσεις παραβατικότητας; Και, επίσης, έδινε τη δυνατότητα αυτεπάγγελτης παρέμβασης σε περιπτώσεις κακουργημάτων. Το είπε πριν και ο κ. Χατζηγιαννάκης. Τα ναρκωτικά είναι κακούργημα. Δεν χρειάζεται να καλέσουν οι πρυτανικές αρχές, μπαίνει μέσα η αστυνομία.

Όσον αφορά την ΑΣΟΕΕ και αυτό που λέτε για το λαθρεμπόριο, τόσο καιρό, τόσα χρόνια δεν μπορούσαν οι πρυτανικές αρχές να καλέσουν την αστυνομία; Τόσο δύσκολο ήταν;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Γιατί δεν τους ρωτάτε;

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Η απάντηση, λοιπόν, είναι γιατί θέλετε πανεπιστήμια λογοκριμένα, υποταγμένα στην αγορά, υποβαθμισμένα θεσμικά και αποκομμένα από την κοινωνία. Θέλετε φοιτητές χωρίς πολιτική δράση, χωρίς ανησυχίες, χωρίς φωνή, γιατί επί της ουσίας θέλετε να καθυποτάξετε το φοιτητικό κίνημα, που ήταν πάντα πρωτοπόρο στους αγώνες. Να είστε, όμως, σίγουροι ότι καμμία μεθόδευσή σας δεν πρόκειται να εμποδίσει τους νέους να αντιταχθούν στο σκληρό νεοφιλελεύθερο πρόσωπό σας.

Θα ήθελα να κλείσω με μία ερώτηση -φαντάζομαι πως θα μας την απαντήσει- προς τον Υπουργό Τουρισμού. Είχε φέρει μία πολύ καλή ρύθμιση, προκειμένου να μπορέσουν να πάρουν πάσο οι φοιτητές των ΑΣΤΕΡ Ρόδου και Κρήτης. Γιατί εξαφανίστηκε αυτή η ρύθμιση; Μήπως δεν είχαν προβλέψει τα χρήματα για να εφαρμοστεί αυτή η ρύθμιση; Θέλουμε μία απάντηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σημερινό πολυνομοσχέδιο είστε έτοιμοι να θυσιάσετε και τη δημοκρατία και τη λαϊκή εντολή, αλλά και θεσμούς που στήριξαν τους αγώνες του λαού σε δύσκολους καιρούς. Οι πολίτες σας κρίνουν και εμείς θα είμαστε εδώ να αναδεικνύουμε τα αντιθεσμικά σας ολισθήματα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Κατσαφάδος από τη Νέα Δημοκρατία. Θα ακολουθήσει ο κ. Στυλιανίδης από τη Νέα Δημοκρατία και θα κλείσουμε με τον κ. Μάρκου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Δυστυχώς, κύριε Πρόεδρε, λόγω του περιορισμένου του χρόνου, θα αδικήσω αρκετά άρθρα από το πολυνομοσχέδιο, άρθρα τα οποία όμως είναι ιδιαίτερα σημαντικά. Για παράδειγμα, θα τελειώσουμε επιτέλους με την ντροπή των καρκινοπαθών και των ατόμων τα οποία πάσχουν από σκληρήνωση κατά πλάκας και πλέον τα φάρμακά τους δεν θα τα προμηθεύονται μετά από πάρα πολλές ώρες στημένο στην ουρά από τα φαρμακεία του ΕΟΠΥΥ, αλλά από τα οικεία φαρμακεία τους. Επίσης, η μείωση του επιτοκίου σε όσους μπαίνουν

στη ρύθμιση για τα ασφαλιστικά ταμεία από 5% σε 3% και πάρα πολλές άλλες, όπως ότι θα σταματήσει αυτή η κατάντια με τους συνταξιούχους και θα καταθέτουν ηλεκτρονικά πλέον τις αιτήσεις τους και δεν θα περιμένουν μήνες και χρόνια για να τους απαντηθεί η σύνταξή τους.

Βλέπω, όμως, την Αντιπολίτευση να μη δίνει χώρο στον δημόσιο διάλογο και να «ποιεί την νήσσαν». Δεν βλέπω να τα συζητάμε όλα αυτά, δεν βλέπω να έχετε απόψεις πάνω σε αυτά.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Εκατόν οκτώ άρθρα φέρατε. Πόσα να πούμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Θα σταθώ, λοιπόν, στα τρία άρθρα που νομίζουν ότι ιδεολογικά ή γύρω από το πελατειακό τους κοινό μπορούν να κερδίσουν κάποια οφέλη. Θα ξεκινήσω από το άρθρο 101.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι μας λέει ξεκάθαρα η ευρωπαϊκή οδηγία την οποία δεν εφαρμόσατε; Λέει ξεκάθαρα ότι ο πρόεδρος και τα μέλη τα οποία θα συμμετέχουν δεν θα πρέπει να έχουν ίχνος πολιτικής ή κομματικής επιρροής. Δεν εννοώ αν εδω μέσα στην Αίθουσα πιστεύει κάποιος ότι η κ. Θάνου δεν ήταν στον σκληρό πυρήνα της κυβερνητικής διαδικασίας την οποία ακολούθησε ο ΣΥΡΙΖΑ επί τεσσέραμις χρόνια. Έξω από αυτή την Αίθουσα όποιον Έλληνα πολίτη και να ρωτήσετε θα σας πει ότι η κ. Θάνου ήταν από τους πιο στενούς συνεργάτες του Πρωθυπουργού.

Καταστρατηγείται, λοιπόν, η οδηγία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ναι ή όχι; Αυτό έρχεται και κάνει η Νέα Δημοκρατία. Επειδή μας λέτε ότι είχαμε κρυφή ατζέντα, όταν βάλατε την κ. Θάνου Πρόεδρο στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, τι είχε πει η Νέα Δημοκρατία προεκλογικά; Είχε πει ότι την επόμενη μέρα θα την αλλάξει, επειδή καταστρατηγείται η οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Το είχε πει. Δεν το κρύψαμε.

Ό,τι έχουμε πει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, προεκλογικά, που γι' αυτό πριν από έναν μήνα ο ελληνικός λαός μάς έδωσε 40%, ερχόμαστε και τα κάνουμε ένα προς ένα πράξη.

Τι είχαμε πει όταν περνάγατε τον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ», κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ; Είχαμε πει ότι θα είναι το πρώτο νομοσχέδιο που θα αλλάξουμε. Αυτό είχε πει ο σημερινός Πρωθυπουργός. Συγγνώμη, δεν ήταν το πρώτο, ήταν το τρίτο. Και γιατί το κάνουμε; Το κάνουμε για να ενισχύσουμε τους δημάρχους οι οποίοι εξελέγησαν; Όχι. Την απλή αναλογική; Και να ανοίξω μία παρένθεση σε αυτό. Απλή αναλογική σε δύο γύρους δεν υπάρχει.

Αυτό το οποίο εφαρμόστηκε στις δημοτικές εκλογές δεν ήταν απλή αναλογική. Ήταν ένα πάρα πολύ καλό δεκανίκι, για να μπορέσουν θνησιγενή μειοψηφικά σχήματα τα οποία υποστηρίζατε στις δημοτικές εκλογές -και αυτό φάνηκε από τα αποτελέσματα- να προσπαθήσουν να παίξουν έναν ρόλο ρυθμιστή. Ή, εάν θέλετε, να εφαρμόσετε τη θεωρία πως ό,τι δεν μπορούμε να κερδίσουμε, απλά το διαλύουμε. Αυτό κάνετε.

Και δεν ερχόμαστε να βοηθήσουμε τους δημάρχους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτές τις ρυθμίσεις που κάνουμε, ούτως ώστε να μπορούν οι δήμοι να καταθέτουν τεχνικό πρόγραμμα, να μπορούν να περνούν προϋπολογισμό, να μπορεί να είναι παραγωγική η Επιτροπή Ποιότητας Ζωής και η Οικονομική Επιτροπή. Προσφέρουν υπηρεσίες στον πολίτη, γιατί έτσι θα μπορέσουν να μαζεύουν τα σκουπίδια, έτσι θα μπορέσουν να γίνουν έργα, έτσι θα μείνουν ανοικτοί οι βρεφονηπιακοί σταθμοί και δεν θα είναι μια ακρωτηριασμένη τοπική αυτοδιοίκηση.

Και είμαστε μάρτυρες από τα αποτελέσματα των δημοτικών εκλογών και μετά για όλη αυτή την περίφημη διαβούλευση, την οποία πιστεύατε ότι θα γινόταν ανάμεσα σε νικητές και χαμένους, για το πώς θα μπορέσουν να κυβερνηθούν οι δήμοι. Πιο ωμοί εκβιασμοί δεν έχουν γίνει. Γυρίστε και στις περιφέρειές σας. Δεν μπορεί να έχει γίνει μόνο στη δική μας περιφέρεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε. Δώστε μου λίγο χρόνο ακόμα. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν κάνουμε, λοιπόν, τίποτα διαφορετικό από αυτά που είχαμε πει στον ελληνικό λαό προεκλο-

γικά. Και δεν τα κάνουμε για να μπορέσουμε να ικανοποιήσουμε τους δικούς μας δημάρχους. Τα κάνουμε για να μπορέσουμε να υπηρετήσουμε τους συμπολίτες μας, τον πολίτη και να μπορέσουν οι δήμοι και οι περιφέρειες να επιτελέσουν το καθήκον για το οποίο έχουν οριστεί.

Να προχωρήσω, όμως, και στο άρθρο 64. Να μου επιτρέψετε να πω ότι σήμερα, έτσι όπως κατατέθηκε το άρθρο 64, αυτό το οποίο κάνει είναι να ενισχύει τις ακαδημαϊκές ελευθερίες στα ελληνικά πανεπιστήμια, σε αυτά τα πολύπαθα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Αυτό που κάποιοι σκόπιμα θέλουν να παρουσιάσουν ως κατάργηση του ασύλου, μόνο και μόνο για να ικανοποιήσουν τις ιδεοληψίες τους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και να προσπαθήσουν να πουλήσουν πολιτική εκδούλευση στους παραβατικούς και τους μπαχαλάκηδες, σε όλους αυτούς που έχουν καταστρέψει, έχουν λεηλατήσει τα ελληνικά πανεπιστήμια, έχουν καταστρέψει δημόσια περιουσία, έχουν σταθεί ανάχωμα μπροστά στην έρευνα και την τεχνολογία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και εδω είναι ο κ. Δρίτσας. Κύριε Δρίτσα, θυμάστε τι έγινε στην επέτειο του Πολυτεχνείου πέρυσι, όταν πήγατε μαζί με συναδέλφους σας από τον ΣΥΡΙΖΑ και τη μισή αστυνομική δύναμη του Κοινοβουλίου να καταθέσετε στεφάνι; Σας άφησαν να μπειτε μέσα; Δεν σας άφησαν να μπειτε μέσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δεν σκέφτηκα να σας ρωτήσω να φωνάξουν τα ΜΑΤ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Περιποιεί τιμή γι' αυτή τη χώρα να έχουμε τέτοιες καταστάσεις μέσα στα ελληνικά πανεπιστήμια; Ο κ. Σαντορινιός έκανε λες και ήταν σε μια άλλη χώρα. Λέει «γιατί δεν πάει η αστυνομία να τους πιάσει;». Πώς θα πάει, κύριε Σαντορινιέ;

Μας λέτε ότι θέλουμε να φιμώσουμε το φοιτητικό κίνημα. Το 50% παίρνει η ΔΑΠ. Η φοιτητική παράταξη η οποία πρόσκειται στη Νέα Δημοκρατία παίρνει 50%. Η φοιτητική παράταξη η οποία πρόσκειται στον ΣΥΡΙΖΑ πόσο τοις εκατό παίρνει, κύριε Σαντορινιέ; Δεν υπάρχει. Ποιους να φιμώσουμε;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Το 50% έχει η ΔΑΠ. Γιατί δεν το λύνει;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Θεωρείτε ότι υπάρχει πρόβλημα δημοκρατίας στη χώρα; Θεωρείτε ότι υπάρχει πρόβλημα ελεύθερης έκφρασης στη χώρα; Όχι. Απλά με αυτόν τον νόμο, με αυτό το άρθρο, προσπαθούμε να βάλουμε ένα τέλος, έναν φραγμό σε όλους αυτούς οι οποίοι απαγορεύουν όλες τις άλλες ιδέες εκτός από τις δικές τους.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Προσπαθούμε να βάλουμε ένα τέλος σε αυτά, γιατί δίπλα στα παιδιά τα οποία πάνε και σπουδάζουν είναι ο έμπορος ναρκωτικών και πουλάει ναρκωτικά. Αυτή είναι η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που αναρωτιέστε όλοι γιατί δεν έχει μπει η Ελληνική Αστυνομία μέσα στα ελληνικά πανεπιστήμια. Πώς να μπει; Τους αφήνате να μπει;

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Τον Τσουβάλα τον έχετε Γενικό Γραμματέα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Ο Αρχηγός της Αστυνομίας το μόνο που ήξερε να κάνει, κύριε Σαντορινιέ και κύριε Πολάκη, είναι να έρχεται στις συγκεντρώσεις του Αλέξη Τσίπρα προεκλογικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, κύριε Κατσαφάδο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Αυτή είναι η πραγματικότητα.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Ο κ. Τσουβάλας ήταν τέσσερα χρόνια Αρχηγός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Για τον κ. Ανδρικόπουλο λέω. Για τον επόμενο λέω, κύριε Σαντορινιέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, κύριε Κατσαφάδο.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Γενικό Γραμματέα τον έχετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φύγετε από τις ιδεοληψίες.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Αφήστε εσείς τις ιδεοληψίες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Φύγετε από τις ιδεοληψίες σας. Το άσυλο υπηρετούσε μια ανάγκη και ήταν χρήσιμο για εποχές που ήταν μαύρες για την ιστορία της χώρας μας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Των προγόνων σας. Οι μαύρες μέρες ήταν των προγόνων σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Σήμερα, όμως, με προκάλλυμμα το άσυλο, κάποιοι αμαυρώνουν την ιστορία της χώρας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Οι μαύρες εποχές ήταν των προγόνων σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ, κύριε Τζανακόπουλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Επιτρέψτε μου, κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, να πω και το εξής.

Έχω καταθέσει και μια τροπολογία με την οποία ζητάμε, λόγω της καθυστέρησης της Πολεοδομίας, να μπορέσει να υποβάλει τις εκθέσεις της και να προχωρήσουν σε κατεδαφίσεις την καλοκαιρινή περίοδο, αντί για τριάντα ημέρες που είναι η προθεσμία, να μετακινηθεί και να πάει στις εξήντα πέντε μέρες.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Στυλιανίδης από τη Νέα Δημοκρατία. Και θα κλείσουμε με τον κ. Μάρκου.

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Κύριοι συνάδελφοι, επειδή έχουν ακουστεί πολλά και αβάσιμα επιχειρήματα κατά τη διάρκεια της συζήτησης, εγώ θα ήθελα να σταθώ σε τρία σημεία, παρουσιάζοντας και τη δική μου άποψη.

Πρώτον, σχετικά με την αντισυνταγματικότητα του νομοσχεδίου που συζητήθηκε το πρωί, στο σημείο που αναφέρεται στην τοπική αυτοδιοίκηση, θα ήθελα να πω ότι η αρχή της επικουρικότητας αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του σκληρού πυρήνα του Ευρωπαϊκού Δικαίου, το οποίο Ευρωπαϊκό Δίκαιο, σύμφωνα με το άρθρο 28 του Συντάγματος, έχει τουλάχιστον ίδια τυπική ισχύ με το Σύνταγμα.

Ως εκ τούτου, αυτή η αρχή κλονίζεται συθέμελα, όταν δεν μπορούν να βγουν αποφάσεις κοντά στον πολίτη. Αυτή τη στιγμή, δηλαδή, το νομοσχέδιο το οποίο ψηφίζουμε έρχεται να θεραπεύσει την αντισυνταγματικότητα του νόμου που εσείς ψηφίσατε στην προηγούμενη περίοδο, ο οποίος είναι βέβαιο ότι κατά τα πρώτα στάδια της εφαρμογής του θα αναχατίσει στην πράξη την αρχή της επικουρικότητας, το δικαίωμα δηλαδή οι αποφάσεις να παίρνονται κοντά στον πολίτη ή πολλές φορές και από τον ίδιο τον πολίτη. Και θα κλονίσει στον σκληρό πυρήνα αυτό το δικαίωμα, διότι δεν θα επιτρέπει το σύστημα το οποίο ψηφίσατε να παίρνονται αποφάσεις.

Αυτό, λοιπόν, θεραπεύεται πριν ακόμα εκδηλωθεί στην πράξη η αντισυνταγματικότητα του παλαιότερου νομοσχεδίου, το οποίο σήμερα κυνώνεται στη συγκεκριμένη διάταξη.

Είναι γνωστό ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ότι δεν ήλεγχε το διέλυε. Είναι, επίσης, γνωστό αυτή τη στιγμή ότι εμείς προτρέχουμε να θεραπεύσουμε αυτά τα κενά και τις παραλείψεις που εσείς με τη νομοθετική σας πρωτοβουλία την προηγούμενη περίοδο αφήνετε πίσω σας.

Δεύτερο σημείο είναι το άσυλο. Είναι βέβαιο -ειπώθηκε και από άλλους ομιλητές- ότι το άσυλο είχε εμβληματικό χαρακτήρα, όταν ψηφίστηκε το 1982, κατά κάποιον τρόπο εξειδίκευε emphaticά το σχετικό άρθρο του Συντάγματος που προστάτευε την ακαδημαϊκή ελευθερία και το έκανε πιο πολύ για να δώσει ένα σήμα προς την ελληνική κοινωνία, που μόλις είχε βγει από τη δικτατορία και έκανε τα πρώτα βήματα εμβάθυνσης της δημοκρατίας.

Ρωτώ, λοιπόν, το Σώμα το εξής: Υπάρχει καμμία αμφιβολία για τη σταθερότητα, για την ωριμότητα και για την ποιότητα της δημοκρατίας μας; Ποιος είναι, λοιπόν, σήμερα ο ειδικός λόγος για τον οποίο πρέπει να δημιουργούμε νησίδες περιχαρακωμένες από την υπόλοιπη κοινωνία; Τα δικαιώματα της ελεύθερης έκφρασης και, κυρίως, το δικαίωμα της ακαδημαϊκής ελευθερίας εν προκειμένω θα πρέπει να προστατεύονται συνολικά και όχι μόνο μέσα σε έναν συγκεκριμένο χώρο. Είναι εφελκυσμός του θεσμού του ασύλου να θεωρείται χωροταξικό άσυλο και νομίζω

ότι ουσιαστικά η απόφαση η οποία σήμερα παίρνεται έρχεται να καταλύσει στην πράξη αυτόν τον εκφυλισμό, ο οποίος οδήγησε στο άσυλο ανομίας, παρανομίας, εγκληματικότητας, στο άσυλο εκείνο το οποίο πραγματικά χτύπησε στον σκληρό του πυρήνα το δικαίωμα της ελευθερίας έκφρασης μέσα στον πανεπιστημιακό χώρο, όπου κατ'εξοχήν θα έπρεπε η ελευθερία να λειτουργεί στην πράξη.

Είχαμε δει κτισίματα πρυτάνεων στα γραφεία τους, ξυλοδαρμούς καθηγητών, ξυλοδαρμούς φοιτητών, εμπόριο ναρκωτικών, εγκληματικές πράξεις. Οι γονείς έστελναν σε πολλά -όχι σε όλα ευτυχώς, αλλά σε κάποια- πανεπιστήμια τα παιδιά τους -στο σχολείο, στο πανεπιστήμιο, στην αίθουσα, στο αμφιθέατρο- και δεν ήξεραν αν τα παιδιά γυρίζουν πίσω.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Έλα τώρα!

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Παλιότερα, βεβαίως, μπορούσαμε να το εγγυηθούμε εμείς, κύριε Πολάκη, αυτό, γιατί τότε υπήρχαν πολιτικές παρατάξεις που πάνω στην κάλπη έδιναν τη δημοκρατική μάχη με έναν διαφορετικό τρόπο.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Και ζωηρό!

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Τώρα, όμως, και αυτός ο έλεγχος χάθηκε, διότι το κουμάντο μέσα στα αμφιθέατρα, δυστυχώς, σε πολλές περιπτώσεις δεν το κάνουν οι ίδιοι οι φοιτητές ή το φοιτητικό κίνημα, αλλά εξωγενείς παράγοντες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε.

Τρίτο σημείο -και θα ήθελα σε αυτό, κύριε Υπουργέ, να ευχαριστήσω την Κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό, γιατί τήρησε μια δέσμευσή του την οποία είχε πει προεκλογικά, χωρίς να υπολογίσει το πολιτικό κόστος- είναι η κατάργηση της τέταρτης Νομικής στην Πάτρα. Το λέω αυτό, διότι, πρώτον, υπάρχουν μια σειρά από εκπαιδευτικά επιχειρήματα που τα έχουν υποστηρίξει οι περισσότεροι δικηγόροι σύλλογοι της χώρας και βεβαίως και οι νομικές σχολές, ότι αυτή τη στιγμή αυτό που χρειαζόταν ήταν περισσότερο να ενισχυθούν οι νομικές σχολές που υπάρχουν στην Ελλάδα και να βελτιωθεί η ποιότητα των νομικών σπουδών, παρά να δημιουργηθεί ένας πληθωρισμός στις σχολές, που θα αποδυνάμωνε τις ήδη υποχρηματοδοτούμενες και άδειες από διδακτικό προσωπικό πολλές φορές υφιστάμενες σχολές. Αυτοί είναι οι εκπαιδευτικοί λόγοι.

Υπάρχει, όμως, και ένας εθνικός λόγος, που σχετίζεται με την ιδιαίτερή μου πατρίδα, με τη Θράκη, με τη μοίρα του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου, το οποίο αναμφισβήτητα υπήρξε -θα έλεγα- η επιτυχέστερη διαχρονικά και διακομματικά επένδυση που έκανε η ελληνική πολιτεία στην ακριτική Θράκη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το πανεπιστήμιο αυτό δυστυχώς εγκαταλείφθηκε τα τελευταία χρόνια. Από τα 18.000.000 χρηματοδότηση, έπεσε στα 5,6. Η ανελευθέρωση των μετεγγραφών το άδειαζε από φοιτητές και από καθηγητές.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Το 2014 αυτό. Και μετά ανέβηκε.

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Μιλώ για τα τελευταία χρόνια. Τα τελευταία χρόνια αφορούν όλη τη δική σας περίοδο και ένα κομμάτι και της παλαιότερης περιόδου. Εγώ δεν αδικώ κανέναν. Θέλω να μιλήσω για την ουσία του πράγματος.

Το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο, λοιπόν, το οποίο είχε φτάσει να είναι το τρίτο καλύτερο στην Ελλάδα, τα τελευταία χρόνια κατάντησε το όγδοο πανεπιστήμιο.

Εάν, λοιπόν, γίνονταν αυτού του είδους ο πληθωρισμός και η διασπορά σχολών χωρίς εθνική στρατηγική, υπήρχε ο κίνδυνος περαιτέρω παρακμής, ιδιαιτέρως της Νομικής Σχολής, η οποία σε μία ευαίσθητη περιφέρεια της χώρας, στον Νομό Ροδόπης, έπαιξε καθοριστικό ρόλο για την πνευματική θωράκιση, για τη δημογραφική ενίσχυση και για την αναπτυξιακή προοπτική αυτής της περιοχής, η οποία συνδέεται απόλυτα με την εθνική ασφάλεια.

Για αυτούς τους λόγους, λοιπόν, ευχαριστώ τον Πρωθυπουργό, την Κυβέρνηση και την Υπουργό Παιδείας, που τόλμησαν και πήραν αυτή την απόφαση, ακυρώνοντας μια -θα τολμούσα να πω- μάλλον ψηφοθηρική προεκλογική απόφαση της

προηγούμενης κυβέρνησης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μάρκος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είμαι ο τελευταίος, αλλά όχι ο έσχατος, γι' αυτό θα είμαι και επιγραμματικός και σαφής.

Χαίρομαι, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, που έχετε την ευγένεια να με ακούσετε, ενώ έχετε τελειώσει.

Κατ' αρχάς, να διευκρινίσω κάτι, το οποίο όλη την ημέρα σήμερα ακούω από τους έξι στους οκτώ ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας: «Τα φάρμακα, τα φάρμακα, τα φάρμακα». Προφανώς, υπάρχει κάποιο non paper που έχει δοθεί στους ομιλητές και αναπαράγεται αυτό το συνεχές μήνυμα. Εδώ δεν έχουμε να συζητήσουμε τίποτα περί αυτού.

Εκείνο που θέλω να διευκρινίσω, όμως, γιατί είμαι γιατρός, είμαι καθηγητής Ιατρικής στο Πανεπιστήμιο της Πάτρας και είμαι και Πρόεδρος στο Κεντρικό Συμβούλιο Υγείας, είναι ένα: Τα φάρμακα στους καρκινοπαθείς δίνονται από το 2016 δωρεάν σε ασφαλισμένους και σε ανασφάλιστους. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, όσον αφορά τη σκλήρυνση κατά πλάκας, έχει ξεκινήσει από την προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ το registry, που είχε πολλά προβλήματα, λόγω και της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, ούτως ώστε αυτό να είναι στο τελικό στάδιο. Μην κομπορρημονείτε, λοιπόν, υπέρ αυτού.

Και, τέλος, η υπάρχουσα αναφορά στο νομοσχέδιο είναι τελείως ασαφής, δεν λέει ότι θα πηγαίνουν από τα φαρμακεία στα φάρμακα, γιατί εκεί υπάρχουν πολλά προβλήματα για τι μπορεί να συμβεί. Ο ΕΟΠΠΥ θα τα παίρνει και θα τους δίνει τη δυνατότητα, αν ο ΕΟΠΠΥ στέρξει και αποφασίσει. Άρα, λοιπόν, ας μιλήσουμε για άλλα.

Τώρα, μπαίνω στην ουσία. Κύριε Πρόεδρε, θα έχω την ανοχή σας, γιατί είμαι ο τελευταίος.

Έναν μήνα είδαμε τους τέσσερις άξονες των πρωτοβουλιών της Νέας Δημοκρατίας. Και επειδή εξ όνυχος τον λέοντα, πίστεψε με, είμαι βαθύτατα πεπεισμένος ότι αυτοί θα είναι σε όλη τη διακυβέρνηση της οι άξονες:

Πρώτον, κρατικό κομματικό κράτος Νέας Δημοκρατίας, διότι μη κομματικό κράτος για τη Νέα Δημοκρατία είναι το πιο σύντομο ανέκδοτο.

Δεύτερον, εξυπηρέτηση δεσμεύσεων προς οικονομικούς παράγοντες. Μιλήσαμε πολύ για το Ελληνικό, θα έρθουμε τώρα και στην κατάργηση της διετούς θητείας στα ΕΠΑΛ. Θα επανέλθω.

Τρίτον, επικοινωνιακά τρικ και κολπάκια. Παίξαμε δύο μέρες με τον Πολάκη, μία μέρα με τον Πολάκη, το επόμενο είναι το άσυλο, γιατί περί αυτού πρόκειται.

Και, τέταρτον, κάποιες αταξινόμητες πρωτοβουλίες. Σε αυτές έχω βάλει, κύριε Στυλιανίδη, και την κατάργηση της Νομικής της Πάτρας. Πολύ φοβούμαι ότι με βοηθάτε τώρα να προσανατολιστώ. Για τις αταξινόμητες πάντα υπάρχει αιτία από πίσω, απλώς ο χρόνος τη δείχνει.

Ας έρθουμε τώρα, λοιπόν, μετά το κομματικό κράτος, που στη συζήτηση χθες και προχθές εξαντλήθηκε, στην εξυπηρέτηση δεσμεύσεων. Ήρθε και πέρασε και συζητήθηκαν και γρήγορα οι πρώτες αφορμές για τη «LAMDA DEVELOPMENT».

Ερχόμαστε στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Καταργείται η διετής θητεία των αποφοίτων των ΕΠΑΛ στα πανεπιστήμια. Οκτώ πανεπιστήμια είχαν προετοιμάσει προγράμματα για να υποδεχτούν αποφοίτους των ΕΠΑΛ, οι οποίοι θα είχαν την πρόσβαση στην τεχνολογική εκπαίδευση. Γιατί;

Κύριε Υπουργέ, έχετε την ατυχία από την Κυβέρνηση να κάνουμε το γερμανικό νούμερο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Από το πρώτο το κάνω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Είστε και νέος, οπότε ξέρετε.

Θα απευθυνθώ, λοιπόν, σε δεύτερο πληθυντικό προς την Υπουργό, την κ. Κεραμέως, ως ει παρούσα. Εδώ, λοιπόν, η κυρία Υπουργός προσφέρει μια εξαιρετική υπηρεσία στα ιδιωτικά ΙΕΚ. Είναι ξεκάθαρο αυτό, δεν χρειάζεται να δούμε αφητηρίες. Δίνει

τη δυνατότητα οι άνθρωποι που θα πήγαιναν στα πανεπιστήμια για δύο χρόνια να πάνε στα ιδιωτικά ΙΕΚ.

Πάμε τώρα στο επόμενο, στην τρίτη κατεύθυνση, που είναι το άσυλο. Περὶ ακαδημαϊκής ελευθερίας στη διατύπωση θα συμφωνήσουμε όλοι. Δεν νομίζω ότι έχουμε καμμία διαφωνία. Ποια είναι η ουσία; Είναι ότι οι παρεμβάσεις και των μπαχαλάκηδων -συμφωνούμε σε αυτό- στο ακαδημαϊκό περιβάλλον είναι μια διαταραχή της ευρυθμίας. Το ζητούμενο είναι αυτή η διαταραχή της ευρυθμίας να μην αντιμετωπιστεί με μια μεγαλύτερη διαταραχή της ευρυθμίας, που θα είναι η είσοδος της αστυνομίας στο πανεπιστήμιο. Αυτό είναι το διακύβευμα. Άρα έχουμε έναν ασύμμετρο προσανατολισμό όσον αφορά τη λύση του προβλήματος.

Στη δεύτερη παράγραφο του άρθρου υπάρχει η ρητή διατύπωση η οποία λέει «έναντι οποιουδήποτε». Τι σημαίνει αυτό; Δίνει ένα νέο ιδεολογικό φορτίο στην ακαδημαϊκή ελευθερία. Στην πράξη τι σημαίνει; Το λέω χωρίς να είμαι νομικός. Εξάλλου και ο Υπουργός Δικαιοσύνης γιατρός είναι. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι με την παρούσα κατάσταση μπορεί να διωχθεί ο παραβάτης του πλημμελήματος. Τα κακουργήματα τα είπε και ο συνάδελφος. Μπορεί να διωχθεί και πολλοί καθηγητές έχουν κάνει μηνύσεις, έχουν πάει στα δικαστήρια ανθρώπους που άσκησαν εναντίον τους φυσική ή ψυχολογική βία. Το ζητούμενο είναι τώρα να μπει μέσα η αστυνομία και να τους πάει στο αυτόφωρο, δηλαδή είναι μια δικονομική ρύθμιση και τίποτα περισσότερο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ας έρθουμε τώρα στο αν έκαναν τη δουλειά τους οι πρυτανικές αρχές. Το ερώτημα είναι: Θα επέμβει η αστυνομία, σύμφωνα με τους δικούς σας οραματισμούς; Δεν θα επέμβει. Επανελημένα έχουν καλέσει οι πρυτανικές αρχές να επέμβουν μέσα σε ζητήματα παραβατικότητας και πήγε ο επικεφαλής της Αστυνομίας και είπε: «Εγώ, κυρία Πρύτανη, δεν μπαίνω, διότι εδώ μία φοιτήτρια να γλιστρήσει στα σκαλιά και να χτυπήσει το κεφάλι της, έγινε το χειρότερο. Δεν μπαίνω.». Δεν υπάκουσε στη διαταγή.

Το πρόβλημα, λοιπόν, είναι πιο σύνθετο. Το 2009 ο Πανούσης, ο πρώην Υπουργός, είχε αποκλειστεί και μάλλον είχαν βιαιοπραγήσει πάνω του κουκουλοφόροι. Ξέρετε ποιος νόμος ίσχυε τότε; Ο «κουκουλονόμος», ο οποίος έλεγε ότι οποιοσδήποτε έχει σκεπασμένο το πρόσωπό του, διαπράττει αδίκημα κακουργηματικού χαρακτήρα και δεν έγινε τίποτα το 2009.

Και κάτι άλλο για το 2011, επειδή αρκετή περηφάνια υπάρχει -λείπουν οι συνάδελφοι εδώ από το ΚΙΝΑΛ- για το φοβερό ποσοστό που πήρε ο νόμος της κ. Διαμαντοπούλου. Ας αφήσουμε το ότι ήταν μια συνδιαλλαγή με την κυβέρνηση Σαμαρά τότε, που προϋδέαζε τα επερχόμενα των μνημονίων. Στη μελέτη του Πανεπιστημίου της Μακεδονίας, που κάποιος από τους συναδέλφους της Πλειοψηφίας κατέθεσε, τον πρώτο χρόνο εφαρμογής του νόμου της κ. Διαμαντοπούλου η παραβατικότητα έκανε ρεκόρ. Ενεήργησε πέντε περιπτώσεις. Απέτυχε πλήρως και δεν απέτυχε μόνο σε αυτό. Απέτυχε και στα συμβούλια, γι' αυτό και ο κύριος Υπουργός της Νέας Δημοκρατίας μετά άλλαξε τον ίδιο, δικό τους νόμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Μην το παρατραβήξουμε, όμως, γιατρέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Τελειώνω σ' ένα λεπτό, πιστέψτε με.

Έρχομαι σ' ένα πολύ κρίσιμο σημείο, το οποίο παρακαλώ να σκεφτούμε πολύ σοβαρά και δεν είναι ρητορική. Εάν εγώ μέσα σ' ένα πανεπιστήμιο, σε μια σχολή, σ' ένα μάθημα πω «είμαι γιατρός και διδάσκω το τάδε αντιβιοτικό, το άλλο αντιβιοτικό, το τάδε φάρμακο» και έρθω και πω ότι το τάδε φάρμακο μιας εταιρείας δεν είναι το κατάλληλο, δικαιούται κάποιος από εκεί να πει ότι συκοφαντώ και δημιουργώ πρόβλημα στην εταιρεία και να καλέσει αμέσως την αστυνομία να παρέμβει; Δικαιούται με τον καινούργιο νόμο.

Εάν κάποιος σε ένα μάθημα στις θεωρητικές σχολές ή στη Θεολογία μιλήσει περί θρησκείας, περί υπέρβας Θεού και πει ότι δεν υπάρχει Θεός, δικαιούται ένας θρησκευόμενος εκεί να θεωρήσει ότι θίγεται και ότι προσβάλλεται και να καλέσει την αστυνομία; Δικαιούται.

Εάν κάποιος θίξει κάποιο σύμβολο, δικαιούται κάποιος να πει ότι εγώ έχω πρόβλημα, διότι αυτό το πράγμα είναι ύβρις κ.λπ.; Τόσα και τόσα έχουν γίνει σε θεατρικές παραστάσεις, σε σχολές που κάνουν μαθήματα.

Η ευθύνη είναι στα πανεπιστημιακά όργανα. Είναι πολύ δύσκολο να τους ρίξουμε ολόκληρη την ευθύνη, αλλά πρέπει να τους ρίξουμε ένα μεγαλύτερο μέρος από αυτό που έχουν πάρει. Δεν το παίρνουν. Δεν ήρθε η Σύνοδος των Πρυτάνεων να συναντήσει την επιτροπή μας και υπάρχει μια -ας το πούμε έτσι- σκόπιμη διαστρέβλωση. Άλλο το Προεδρείο, δηλαδή ο Πρόεδρος, ο οποίος με τη σειρά αυτή τη στιγμή έχει την ευθύνη του συντονισμού, που έτυχε να είναι και να λέει ότι είναι καλό και άλλο η Σύνοδος των Πρυτάνεων. Η Σύνοδος των Πρυτάνεων δεν εμφανίστηκε.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω πολύ για την αναφορά, κύριε Στυλιανίδη, σχετικά με τη Νομική της Πάτρας. Την απόσυρση της ίδρυσής της την είχα κατατάξει στα αταξινόμητα. Εδώ κατάλαβα ότι πρόκειται -και ευτυχώς, γιατί θεωρούσα και πολύ χειρότερα στο μυαλό μου- για μια παροχή -αφήστε τα εθνικά θέματα, δεν είναι εθνικό θέμα- της Νέας Δημοκρατίας, ίσως προς το πρόσωπό σας, ίσως προς το φιλικό περιβάλλον του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου, αλλά ο κ. Μητσοτάκης είχε πει προεκλογικά ότι είναι δώρο του κ. Τσίπρα προς την Αχαΐα. Δηλαδή, μια ολόκληρη οργάνωση, μια ολόκληρη προετοιμασία, ένα ολόκληρο πλάνο θυσιάζεται στο πεδίο μιας μικροκομματικής σκοπιμότητας. Είναι κρίμα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, γιατρέ.

Αγαπητοί κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσον αφορά την αυριανή μέρα έχουμε δύο στόχους: Πρώτον, να διεξαχθεί η ονομαστική ψηφοφορία στις 15.30' με 16.00' και, δεύτερον, να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι που υπολείπονται από τον σημερινό κατάλογο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Αυτό σημαίνει ότι δεν θα μιλήσουν περίπου τριάντα Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ναι, αλλά κάνετε διπλό χρόνο, κύριε Δρίτσα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.29' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Πέμπτη 8 Αυγούστου 2019 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Ρυθμίσεις του Υπουργείου Εσωτερικών, διατάξεις για την ψηφιακή διακυβέρνηση και άλλα επείγοντα ζητήματα».

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ